

Fremsat den 7. november 2024 af miljøministeren (Magnus Heunicke)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Ændring af regler om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v. samt supplerende bestemmelser til batteriforordningen)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som bl.a. ændret ved § 2 i lov nr. 463 af 15. maj 2017, lov nr. 807 af 9. juni 2020, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022 og senest ved § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatører, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7,«.

2. § 9 h, stk. 9, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren for producenterne eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, tilbagetagningsordninger og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Stk. 10. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens

omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 9.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 10, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.«

Stk. 10-12 bliver herefter stk. 12-14.

3. I § 9 h, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres »og 10« til: »og 12«.

4. I § 9 h, stk. 12, der bliver stk. 14, ændres »stk. 9-11« til: »stk. 9, 12 og 13«.

5. *Overskriften* for § 9 p affattes således:

»Udvidet producentansvar for emballage m.v.«

6. § 9 p, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Producenter af emballage skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenterne regning. Producenter vil uanset regler fastsat efter 1. pkt. kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger, jf. stk. 1.«

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 109, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/12/EF af 11. februar 2004, EU-tidende nr. L 47, side 26, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-tidende nr. L 150, side 141, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning, EU-Tidende 2019, nr. L 155, side 1.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 9 p, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., udgår »og importører af emballerede produkter«, »eller importør« og »som del af et emballeret produkt, og affald heraf«.

8. § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om producenter eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. Ministeren fastsætter endvidere regler om tilbagebetaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder procedurer herfor, når emballage markedsføres uden for Danmark. Til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan ministeren endvidere fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.«

9. I § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, udgår »eller importører som del af et emballeret produkt«.

10. § 9 p, stk. 5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Miljøministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed. Ministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffald mellem producenter eller disses kollektive ordninger, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde, uanset om der er fastsat regler i medfør af stk. 2, 1. pkt. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. tillige regler om den geografiske fordeling mellem producenterne eller disses kollektive ordninger af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om en tildelingsordning for producenterne eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelsen mellem producenterne eller disses kollektive ordninger. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de over-

dragne mængder af emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenter eller disses kollektive ordningers pligt til at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler fastsat i medfør af § 45, stk. 10. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. endvidere regler om producenterne eller disses kollektive ordningers opkrævning af eller betaling til kommunalbestyrelsen for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder regler om opgørelse af omkostninger for afholdte udgifter eller opnåede indtægter samt indsendelse af dokumentation til miljøministeren og formatet herfor. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af affald, som ikke er emballageaffald, og som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for producenter eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens eller de emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger til indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., eller efter § 49 d, stk. 2 eller 3, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

11. I § 9 p, stk. 6, der bliver stk. 9, udgår »og importører«, og to steder udgår »eller importøren«.

12. § 9 p, stk. 7, ophæves.

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

13. I § 9 p, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »og importørers« til: »eller disses kollektives ordningers«, og »importørens« ændres til: »dennes kollektive ordnings«.

14. § 9 p, stk. 9, ophæves.

Stk. 10-13 bliver herefter stk. 11-14.

15. § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, affattes således:

»Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenterne regning, eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 2) Indsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.«

16. I § 9 p, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »og importørers« til: »eller disses kollektive ordninger«, og i nr. 1 udgår »som en del af et emballeret produkt«.

17. § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, affattes således:

»Stk. 13. Miljøministeren fastsætter regler om producenter eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.«

18. I § 9 p, stk. 13, der bliver stk. 14, ændres »stk. 8« til: »stk. 10«, og »stk. 9-12« ændres til: »stk. 11-13«.

19. I § 9 p indsættes som stk. 15-20:

»Stk. 15. Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald, jf. stk. 6, 4. pkt., til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.
- 2) Oplysningstiltag, jf. regler fastsat i medfør af stk. 11.
- 3) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.
- 4) Betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet efter § 48 g, stk. 1, i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning af producentgebyrer efter regler fastsat i medfør af § 48 d, stk. 2.
- 5) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Stk. 16. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om offentliggørelse af dokumentation for gebyrets sammensætning på kommunalbestyrelsens hjemmeside, og om indsendelse af dokumentationen til miljøministeren og formatet herfor.

Stk. 17. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 15 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 18. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, herunder omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner.
- 2) Sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage.
- 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11.

Stk. 19. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter af emballager af engangspplast eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangspplast og håndtering heraf.
- 2) Indsamling af affald fra emballager af engangspplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

Stk. 20. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 18 og 19, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.«

20. § 9 s affattes således:

»§ 9 s. Producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af affald heraf.

Stk. 2. § 9 p, stk. 15 og 17, og regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2-14, 16 og 18-20, finder tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, jf. stk. 1.«

21. I § 9 t indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger, herunder omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast og håndtering heraf.
- 2) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangspplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
- 3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 4, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 6-11.

22. § 9 t, stk. 6, der bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren for producenterne eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast.«

23. I § 9 t, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »stk. 2, 6 og 7« til: »stk. 2, 8 og 9«.

24. I § 9 t, stk. 9, der bliver stk. 11, ændres »stk. 6-8« til: »stk. 8-10«.

25. Overskriften før § 9 u affattes således:

»Udvidet producentansvar for batterier – supplerende bestemmelser til batteriforordningen«.

26. §§ 9 u-9 x ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 9 u. Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF med senere ændringer (batteriforordningen), til på deres vegne at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer og om dokumentation herfor.

Stk. 4. For producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om følgende:

- 1) Pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af organisationen, økonomiske bidrag til organisationen fra producenter og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Ministeren fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysningerne gøres offentligt tilgængelige.
- 2) Pligt til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.
- 3) Graduering efter nærmere fastsatte kriterier af de finansielle bidrag fra producenter i henhold til batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a.«

27. Overskriften før § 9 y affattes således:

»Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger m.v.«.

28. I § 9 y, stk. 1, ændres »emballerede produkter« til: »emballage«.

29. I § 9 y, stk. 1 og 2, ændres »bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører« til: »batterier«.

30. I § 9 z, stk. 1, ændres »§ 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2« til: »og § 9 t, stk. 1«.

31. I § 9 z, stk. 2, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 9, 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 10-13«, »§ 9 s, stk. 9-11,« udgår, og »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 8-10«.

32. § 9 z, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 10-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.«

33. I § 9 z indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og helt eller delvist oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 10-13, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

34. I § 9 z, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres «stk. 3, nr. 2« til: »stk. 5, nr. 2«.

35. I § 9 z indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»Stk. 9. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på kollektive ordninger omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 4.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 10.

36. I § 9 æ, stk. 1, ændres »og repræsentanter« til: », repræsentanter og kollektive ordninger«, »emballerede produkter« ændres til: »emballage«, og efter »deres repræsentanter« indsættes: »og kollektive ordninger«.

37. I § 9 æ, stk. 1, udgår »og akkumulatører«.

38. I § 9 æ indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med til-

syn med, at producenter og importører og bemyndigede repræsentanter overholder regler fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af 1. pkt., herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.«

39. I § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 p, stk. 5« til: »§ 9 p, stk. 6 og 8«, og », § 9 s, stk. 5« udgår.

40. § 9 ø, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 6 og 8, og § 9 r, stk. 1.«

41. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2, ændres »emballerede produkter« til: »emballage«.

42. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2«, », af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og af batterier og akkumulatorer« ændres til: »og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast«, og »drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, udtjente bærbare batterier og akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer« ændres til: »eller drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast«.

43. I § 9 ø, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 1« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 1«.

44. I § 9 ø, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 2« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 2«.

45. I § 9 ø, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 9 z, stk. 7, nr. 1« til: »§ 9 z, stk. 9, nr. 1«.

46. I § 9 ø, stk. 1, nr. 6, ændres »og importør,« til: »i henhold til artikel 55 i batteriforordningen,«.

47. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 9, 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 11-13«, », § 9 s, stk. 9-11« udgår, og »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 8-10«.

48. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, ændres »og § 9 x, stk. 5, 6 og 8« til: »og i henhold til artikel 75 i batteriforordningen«.

49. I § 9 å, stk. 1, ændres »§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2« til: »og artikel 56, stk. 1, i batteriforordningen«.

50. I § 9 å, stk. 2, ændres »§ 9 h, stk. 1 og 9-11« til: »§ 9 h, stk. 1, 9, 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 1 og 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 1 og 11-13«, og »§ 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8« ændres til: »§ 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1 og 8-10«.

51. I § 9 å, stk. 2, udgår »§ 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6«, og efter »§

9 æ, stk. 1,« indsættes: »artikel 56, stk. 4, og artikel 75 i batteriforordningen,«.

52. I § 9 å, stk. 3, 1. pkt., udgår »bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer,«.

53. I § 45, stk. 6, 2. pkt., ændres »plast, elektrisk« til: »plast, og af elektrisk«, », emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast« udgår, », for affald af emballage fra private husholdninger, for affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast fra private husholdninger,« ændres til: »og«.

54. § 45, stk. 6, 2. pkt., affattes således:

»Producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, og af elektrisk og elektronisk udstyr er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, og for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.«

55. I § 45 indsættes som *stk. 8 og 9*:

»*Stk. 8.* Kommunalbestyrelsen må ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, jf. dog stk. 9.

Stk. 9. Stk. 8 finder ikke anvendelse for kommunalbestyrelser, der den 1. juli 2023 helt eller delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift.«

56. I § 45 indsættes som *stk. 10 og 11*:

»*Stk. 10.* Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder husholdningsemballageaffald eller erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om overdragelsen, herunder om hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted og tidsfrister for afhentningen.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale eller opkræve betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, 1. pkt., og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af stk. 10. Fastsætter ministeren regler efter 1. pkt., fastsætter ministeren i den forbindelse regler om kommunalbestyrelsens betaling til eller opkrævning af betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger, herunder regler om opgørelse for afholdte udgifter eller opnåede indtægter samt dokumentation herfor.«

57. I § 45 indsættes som *stk. 12*:

»Stk. 12. Stk. 3 finder endvidere ikke anvendelse på indsamlingsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger.«

58. I § 48, stk. 2, udgår »for indsamling af bærbare batterier og akkumulatører, jf. § 9 u, stk. 1 og 3,«.

59. I § 48 d indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Miljøministeren kan efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om opgaver med analyser og overvågning af gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som Forsyningstilsynet skal varetage.«

60. I § 48 e indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Forsyningstilsynet oplyser miljøministeren om forhold vedrørende gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

61. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c samt regler fastsat i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler,«.

Nr. 2-12 bliver herefter nr. 3-13.

62. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 12, der bliver nr. 13, som nyt nummer:

»14) indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. stk. 5,«.

Nr. 14-18 bliver herefter nr. 16-20.

63. I § 79 b, stk. 1, nr. 17, der bliver nr. 19, ændres »nr. 5 og 11« til: »nr. 6 og 12«.

64. I § 79 b, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 20, ændres »nr. 1-17« til: »nr. 1-19«.

§ 2

I lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 49 og 53, ophæves.

2. § 2, stk. 2, ophæves.

§ 3

I lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og selskabsloven (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, ophæves.

2. I § 5, stk. 2, udgår »1 og«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. december 2024, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 55, træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 3. § 1, nr. 1, 25, 26, 29, 30, 32, 37, 40, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 54 og 58, træder i kraft den 18. august 2025.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 57.

Stk. 5. § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 20, har virkning fra den 1. oktober 2025.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 10-12, § 9 p, stk. 2, 4, 6, 8, 11 og 13, § 9 t, stk. 4, 5 og 7-9, § 9 z, stk. 3-7, § 48 e, stk. 2, og § 79 b, stk. 2-12 og 14-18, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, og § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, stk. 12-14, § 9 p, stk. 3-5, 9, 10, 12 og 14, § 9 t, stk. 6, 7 og 9-11, § 9 z, stk. 5-8 og 10, § 48 e, stk. 3, og § 79 b, stk. 1, nr. 3-13 og 16-20, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 2, 6, 10, 12, 14, 21, 33, 35, 60, 61 og 62.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, § 9 p, stk. 3, 5, 10 og 12, § 9 s, stk. 2-12, § 9 t, stk. 6, § 9 z, stk. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, og § 45, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, § 9 p, stk. 4, 6, 11 og 13, § 9 s, stk. 2, § 9 t, stk. 6, § 9 z, stk. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, og § 45, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, 8, 10, 15, 17, 20, 22, 32, 40 og 54.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter

2.2. Emballagedirektivet, emballageforordningen, engangsplastdirektivet og affaldsdirektivet

2.3. Batteriforordningen

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Udvidet producentansvar for emballage

3.1.1. Producentansvarets roller og ansvarsfordeling

3.1.1.1. Emballageproducenternes opgaver og ansvar

3.1.1.1.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, emballagebekendtgørelsen, emballageregisterbekendtgørelsen og affaldsbekendtgørelsen*

3.1.1.1.2. *Gældende EU-ret – emballagedirektivet, affaldsdirektivet og den forventede nye emballageforordning*

3.1.1.1.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.1.2. Mulighed for at pålægge kommunalbestyrelser og affaldsproducerende virksomheder pligt til at sikre håndtering af emballageaffald

3.1.1.2.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, affaldsbekendtgørelsen, og affaldsaktørbekendtgørelsen*

3.1.1.2.2. *Gældende EU-ret – emballagedirektivet og affaldsdirektivet*

3.1.1.2.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.1.2.4. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning for husholdningsemballageaffald*

3.1.1.2.5. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning for erhvervsemballageaffald*

3.1.1.3. Tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og tildeling af betalingsforpligtelser for indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra husholdninger og erhverv

3.1.1.3.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven*

3.1.1.3.2. *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet og emballagedirektivet*

3.1.1.3.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.1.4. Pligt til medlemskab af kollektiv ordning

3.1.1.4.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og emballageregisterbekendtgørelsen*

3.1.1.4.2. *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet og emballagedirektivet*

- 3.1.1.4.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.1.1.5. *Mærkning af emballage og oplysninger til brugere af emballage om affald, herunder producenters betaling herfor*
 - 3.1.1.5.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, affaldsdirektivet, engangsplastdirektivet og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter*
 - 3.1.1.5.2. *Gældende EU-ret – emballagedirektivet, affaldsdirektivet og engangsplastdirektivet*
 - 3.1.1.5.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.1.1.6. *Oplysninger og dokumentation til brug for tilsyn*
 - 3.1.1.6.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven*
 - 3.1.1.6.2. *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet*
 - 3.1.1.6.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.1.2. *Omkostninger og betalinger i udvidet producentansvar for emballage*
 - 3.1.2.1. *Afholdelse af omkostninger for håndtering af husholdningsemballage mv.*
 - 3.1.2.1.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og affaldsaktørbekendtgørelsen*
 - 3.1.2.1.2. *Gældende EU-ret – emballagedirektivet og affaldsdirektivet*
 - 3.1.2.1.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning vedrørende generelle rammer for afholdelse og opgørelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald*
 - 3.1.2.1.4. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – serviceniveau for affaldsindsamling til brug for fastsættelse af producenters betaling til kommunalbestyrelsen*
 - 3.1.2.1.5. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer*
 - 3.1.2.2. *Forsyningstilsynets rolle vedrørende udvidet producentansvar*
 - 3.1.2.2.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og lov om Forsyningstilsynet*
 - 3.1.2.2.2. *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet*
 - 3.1.2.2.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.1.2.3. *Afholdelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder*
 - 3.1.2.3.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og affaldsaktørbekendtgørelsen*
 - 3.1.2.3.2. *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet*
 - 3.1.2.3.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.1.2.4. *Gebyr for myndighedsbehandling og øvrige administrative opgaver i det udvidede producentansvar for emballage*
 - 3.1.2.4.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven*

- 3.1.2.4.2. *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet*
- 3.1.2.4.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.1.2.5. *Gebyr for tilsyn med registrering og rapportering til producentregisteret*
 - 3.1.2.5.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og producentansvarsbekendtgørelser*
 - 3.1.2.5.2. *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet*
 - 3.1.2.5.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.2. Håndtering af affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikkeemballageaffald

- 3.2.1. *Overdragelse af kommunalt indsamlede affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikkeemballageaffald*
 - 3.2.1.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, affaldsbekendtgørelsen og affaldsaktørbekendtgørelsen*
 - 3.2.1.2. *Gældende EU-ret – emballagedirektivet*
 - 3.2.1.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.2.2. *Emballageproducenters pligt til overtagelse og behandling af kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald*
 - 3.2.2.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven*
 - 3.2.2.2. *Gældende EU-ret – emballagedirektivet*
 - 3.2.2.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.3. Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast

- 3.3.1. *Oplysning til brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, herunder gebyr for myndigheders oplysningstiltag*
 - 3.3.1.1. *Gældende ret – Miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber*
 - 3.3.1.2. *Gældende EU-ret – engangsplastdirektivet og affaldsdirektivet*
 - 3.3.1.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.3.2. *Oplysninger til brugere af vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer, der er engangsplast, herunder gebyr for myndigheders oplysningstiltag*
 - 3.3.2.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter*
 - 3.3.2.2. *Gældende EU-ret – engangsplastdirektivet*
 - 3.3.2.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.3.3. *Gebyr for oprydning m.v. vedrørende visse engangsplastprodukter, herunder visse emballager af engangsplast*
 - 3.3.3.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter*
 - 3.3.3.2. *Gældende EU-ret – engangsplastdirektivet og affaldsdirektivet*
 - 3.3.3.3. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.4. Gennemførelse af batteriforordningen

- 3.4.1. *Ophævelse og tilpasning af den gældende ordning for batterier og akkumulatorer*
 - 3.4.1.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, batteribekendtgørelsen og batteriforordningen*
 - 3.4.1.2. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og foreslåede ordning*
- 3.4.2. *Supplerende krav til udvidet producentansvar for batterier*
 - 3.4.2.1. *Supplerende krav om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer*
 - 3.4.2.1.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, batteribekendtgørelsen og batteriforordningen*
 - 3.4.2.1.2. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.4.2.2. *Supplerende krav til garantistillelse og til producenters indsamling af udtjente batterier*
 - 3.4.2.2.1. *Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og batteriforordningen*
 - 3.4.2.2.2. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser

- 5.1.1. *Udvidede producentansvarsordninger for emballage, engangsplast og fiskeredskaber*
- 5.1.2. *Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen*

5.2. Implementeringskonsekvenser

- 5.2.1. *Nye udvidede producentansvarsordninger*
- 5.2.2. *Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen*

5.3. Digitaliseringsklar lovgivning

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1. Økonomiske konsekvenser

- 6.1.1. *Udvidet producentansvar for emballage*
- 6.1.2. *Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter*
- 6.1.3. *Fiskeredskaber, der indeholder plast*
- 6.1.4. *Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen*

6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

- 6.2.1. *Nye udvidede producentansvarsordninger*
- 6.2.2. *Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen*
- 6.2.3. *Innovations- og iværksættertjek*

7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Klimamæssige konsekvenser

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 3. januar 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, lov nr. 807 af 9. juni 2020, § 32 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023 (herefter Miljøbeskyttelsesloven).

Lovforslaget har til formål at ændre, præcisere og supplere gældende regler for de udvidede producentansvarsordninger for emballage, otte specifikke engangsplastprodukter samt fiskeredskaber, der indeholder plast. Dette med henblik på, at udmøntningen af producentansvarsordningerne kan ske i overensstemmelse med politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter, der blev indgået den 30. august 2022 af Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Alternativet (herefter benævnt den politiske aftale). De udvidede producentansvarsordninger er obligatoriske som følge af krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 med senere ændringer (herefter benævnt emballagedirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (herefter benævnt engangsplastdirektivet). Regler for de udvidede producentansvarsordninger skal desuden fastsættes i overensstemmelse med minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF (herefter benævnt affaldsdirektivet).

Lovforslaget har desuden til formål at fastsætte supplerende regler og ophæve miljøbeskyttelseslovens regler om udvidet producentansvar for batterier for at kunne leve op til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF, EUTidende 2023, nr. L191/1, side 1 (herefter batteriforordningen). Batteriforordningen trådte i kraft den 18. august 2023, og forordningens kapitel 8 om affaldshåndtering og udvidet producentansvar, der erstatter batteridirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF), finder anvendelse fra den 18. august 2025.

I forhold til det udvidede producentansvar for emballage har lovforslaget til formål at ændre og supplere en række af de gældende bestemmelser, så der sikres hjemmel til, at miljøministeren i overensstemmelse med den politiske aftale bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om producentansvaret. Dette omhandler bl.a. regler om krav om pligtigt

medlemskab af kollektive ordninger, rolle- og ansvarsfordeling mellem kommunalbestyrelse og producenter for så vidt angår emballageaffald fra husholdninger og øvrigt affald, der indsamles sammen med emballageaffald, rolle- og ansvarsfordeling mellem affaldsproducerende virksomheder og producenter for så vidt angår emballageaffald fra erhverv, regler om producenters betaling for indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, samt regler for opgørelse af kommunalbestyrelsens betaling til producenter for producenters håndtering af affald, der ikke er emballageaffald, mv.

Lovforslaget har desuden til formål at etablere hjemmel til, at ministeren i overensstemmelse med den politiske aftale kan fastsætte regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af statens omkostninger til oplysningstiltag om indsamlingsordninger og henkastet affald mv. samt en række understøttende administrative opgaver og et styrket producentansvarstilsyn, herunder tilsyn med free-riders (producenter, der ikke registrerer sig i producentregistre og efterlever producentansvarsforpligtelser).

Endvidere tydeliggøres med lovforslaget de gældende bemyndigelser i loven til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af otte specifikke engangsplastprodukter skal betale oprydningssgebyrer til dækning af kommuners og offentlige myndigheders omkostninger til renhold i det offentlige rum.

Lovforslaget indeholder desuden et forslag til, at de gældende regler om udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast som *ikke* er emballage præciseres, så det klart fremgår, at regler for det udvidede producentansvar for disse engangsplastprodukter skal følge samme regler som det udvidede producentansvar for emballage. Dette har til formål at sikre fuld gennemførelse af engangsplastdirektivet.

Med lovforslaget foreslås fortsat ikrafttrædelse af det udvidede producentansvar for emballage d. 31. december 2024, hvilket svarer til den fastsatte direktivfrist for oprettelse af ordninger for udvidet producentansvar for emballage i emballagedirektivet. Det er imidlertid Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der efter ikrafttrædelse af loven er behov for en indfasningsperiode på 9 måneder til den praktiske omstilling af hensyn til erhverv, kommuner og den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar). Med lovforslaget foreslås derfor, at reglerne vedrørende det organisatoriske og finansielle udvidede producentansvar for emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast som *ikke* er emballage, som udgangspunkt først får virkning fra d. 1. oktober 2025. Dermed vil det først være fra d. 1. oktober 2025, at producenter skal afholde omkostninger til affaldshåndtering af emballageaf-

fald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast som ikke er emballage. Dette medfører en for sen implementering. Det foreslåede udskudte virkningstidspunkt er dog ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen, miljøministeren og den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) kan udføre forberedende opgaver og for så vidt angår miljøministeren og den producentregisteransvarlige organisation opkræve gebyrer for dette fra den 31. december 2024.

Lovforslaget har også til formål at ophæve gældende bestemmelser og fastsætte supplerende bestemmelser som følge af implementering af ny batteriforordning. Batteriforordningen er almenyldig, bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i dansk ret. Forordningens regler om udvidet producentansvar for batterier har virkning fra 18. august 2025. Forordningen overlader dog på visse områder rum for medlemsstaten til at fastsætte nationale bestemmelser. Lovforslaget indeholder således både forslag om ophævelse og tilpasning af de bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der har implementeret eller muliggjort implementering af batteridirektivets regler om udvidet procentansvar, men nu reguleres i forordningen, samt en række nye bemyndigelser til at supplere forordningen. Den nuværende ordning, hvor miljøbeskyttelsesloven pålægger kommunerne at indsamle de bærbare batterier, foreslås ophævet, da producenterne ifølge forordningen selv skal organisere indsamlingen og vælge, hvilke af de i forordningen benævnte indsamlingsaktører, producenterne vil samarbejde med om indsamlingen. De bemyndigelsehjemler, der blev indført i 2020 i miljøbeskyttelsesloven med henblik på at implementere affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, foreslås bevaret i det omfang indholdet i bestemmelserne ikke er omfattet af den nye forordningstekst. Lovforslaget indeholder også forslag til bemyndigelser til miljøministeren til at fastsætte regler om krav om pligtigt medlemskab af kollektive ordninger for batteriproducenter (i forordningen kaldt producentansvarsorganisationer), og om særlige krav til indsamlingssteders samarbejde med producenterne eller disses kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer) og til den garanti, som producenten eller dennes kollektive ordning (producentansvarsorganisationer) skal stille efter batteriforordningen.

Dertil indeholder lovforslaget en række justeringer, der har til hensigt at bevare den gældende retstilstand med nødvendig tilpasning til batteriforordningen, og som vurderes at være hensigtsmæssige i forhold til lovens struktur og sammenhæng.

2. Lovforslagets baggrund

Affaldssektoren har de seneste 10-15 år været under stor udvikling på baggrund af en række politiske aftaler og forlig. Det har medført et paradigmeskifte fra, at affaldsindsamling og behandling af affald hovedsageligt er en kommunal opgave til, at affaldshåndteringen i dag i højere grad er markedsudsat, hvor en række opgaver varetages af

den private affaldssektor eller igennem udvidede producentansvarsordninger. Derudover er udviklingen gået mod, at reguleringen i højere grad understøtter mere genbrug af produkter og emballage, hvor produkter og emballage bruges flere gange, før de bliver til affald og langt mere genanvendelse af affald, hvor ressourcerne og materialerne i affaldet anvendes til nye produkter og emballage frem for affaldsforbrænding og deponi.

Udvidet producentansvar betyder, at producenter tager ansvaret for deres emballager eller produkter, når disse bliver til affald. Når producenter også har ansvar for affaldsfasen og afholder omkostninger hertil, der gradueres efter emballagernes genanvendelighed mv., får producenterne økonomisk incitament til at reducere deres materialeforbrug og til at designe produkter og emballage, der kan genbruges og genanvendes. Udvidet producentansvar er derfor et vigtigt element i at fremme en mere cirkulær økonomi.

2.1 Politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og visse engangspplastprodukter

Den politiske aftale fastlægger visioner og mål for nye ordninger for udvidet producentansvar for emballage og engangspplastprodukter samt for fiskeredskaber, der indeholder plast. Endvidere indeholder aftalen fastsættelse af, hvordan de nye ordninger skal organiseres og hvordan producenternes betalingsforpligtelser skal fastlægges. Da der er tale om en større omorganisering af affaldssektoren fremgår det af aftalen, at den nye ordning for udvidet producentansvar for emballage skal evalueres i 2027. Aftalen indeholder seks afsnit, der vedrører regulering af miljøgraderede bidrag i kollektive ordninger mv., rolle- og ansvarsfordeling vedr. emballageaffald fra husholdninger, rolle- og ansvarsfordeling vedr. emballageaffald fra erhverv, kollektive ordninger og betaling af kommuner, administration og producentansvarstilsyn og engangspplstdirektivets producent- og oprydningens ansvar. Lovforslaget omhandler alene de dele af den politiske aftale, der medfører behov for ændringer i miljøbeskyttelsesloven. I de enkelte underpunkter til lovforslagets punkter 3.1, 3.2 og 3.3 beskrives den politiske aftales indhold nærmere.

Et permanent Samarbejdsforum bestående af repræsentanter fra KL, Brancheforeningen Cirkulær, Dansk Erhverv (herunder Genvindingsindustrien), Dansk Industri (herunder Affalds- og Ressourceindustrien) og Landbrug & Fødevarer har været tæt involveret i Miljø- og Ligestillingsministeriets arbejde med at udmønte den politiske aftale.

2.2 Emballagedirektivet, emballageforordningen, engangspplstdirektivet og affaldsdirektivet

Ifølge emballedirektivet skal medlemsstaterne sikre, at der senest den 31. december 2024 er oprettet ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Emballagedirektivet fastlægger

også definitionen af emballage og en række genanvendelsesmål for emballageaffald. Formålet med at indføre udvidet producentansvar for emballage er at fremme den cirkulære økonomi gennem mere forebyggelse af emballageaffald og fremme af genbrug og genanvendelse samt andre former for nyttiggørelse af emballageaffald.

EU-Kommissionen fremlagde i november 2022 et forslag til en emballageforordning, som skal erstatte emballagedirektivet. EU-Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet indgik endelig aftale om en ny forordning i marts 2024, og den forventes formelt vedtaget ultimo 2024. Den nye forordning indeholder initiativer, der skal understøtte forebyggelse af emballageaffald, fremme emballager, der kan genbruges og genpåfyldes, fremme bedre emballagedesign, harmonisere mærkning af emballage, fremme mere og bedre genanvendelse af emballageaffald ved bl.a. harmoniserede designkrav, harmoniserede krav om mærkning af emballage med harmoniserede affaldspiktogrammer og tilsvarende mærkning af affaldsbeholdere mv.

Den nye emballageforordning erstatter det gældende emballagedirektiv forventeligt fra medio 2026 og vil have forrang for nationale regler. Den nye forordning fastholder krav om et udvidet producentansvar for emballage. I lovforslaget er der i videst muligt omfang taget hensyn til forventet indhold af den nye forordning vedrørende udvidet producentansvar, men den samlede forordning vil skulle implementeres ved senere ændring af miljøbeskyttelsesloven. For nærmere om den nye emballageforordning se pkt. 3.1.1.1.2.

Engangsplastdirektivet indeholder bl.a. krav om udvidede producentansvarsordninger for nogle af de plastprodukter, der er hyppigst fundne på strande i EU, med det formål at forebygge og reducere disse plastprodukters miljøpåvirkning, og fremme omstillingen til en cirkulær økonomi. Det drejer sig om fiskeredskaber, der indeholder plast, og en række engangsplastprodukter i form af fødevarer- og drikkevarebeholdere, drikkebægre, indpakningsposer og -folier, letvægtsplastbæreposer, vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer. Disse udvidede producentansvarsordninger skal ligeledes etableres i overensstemmelse med affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger.

Affaldsdirektivet indeholder en række minimumskrav, som finder anvendelse på alle ordninger for udvidet producentansvar, der etableres i medlemsstaterne. Disse minimumskrav har til hensigt at sikre effektiv administration og gennemsigthed i ordninger for udvidet producentansvar, nedbringe administrative omkostninger, forbedre resultaterne ved affaldshåndteringen, samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for store og små producenter.

2.3 Batteriforordningen

Batteriforordningen trådte i kraft den 18. august 2023. Forordningen, der er en integreret del af EU's Grønne Pagt om at opnå klimaneutralitet i 2050, har bl.a. til formål at samle lovgivning om batterier og fremme etablering af en

værdikæde for produktion af batterier i EU baseret på en cirkulær økonomi.

Forordningens kapitel 8 om affaldshåndtering og udvidet producentansvar erstatter batteridirektivet fra 2006 og finder anvendelse fra og med den 18. august 2025. Lovforslaget omhandler alene denne del af forordningen, idet Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet, at de øvrige dele af forordningen ikke medfører behov for ændringer i miljøbeskyttelsesloven.

Forordningens bestemmelser om udvidet producentansvar for batterier bygger på bestemmelser i det gældende batteridirektiv og detaljerer og supplerer de minimumskrav til producentansvarsordninger, der følger af affaldsdirektivet. Miljøministeren blev ved lov nr. 807 af 9. juni 2020 bemyndiget til at implementere disse minimumskrav på bekendtgørelsesniveau inden for affaldsdirektivets frist den 5. januar 2023. Bemyndigelsen er ikke udmøntet, da batteriforordningen suspenderede fristen for implementering af denne ændring af affaldsdirektivet.

Batteriforordningen vil fra dens anvendelse indeholde størstedelen af reguleringen af batterier. Således vil forordningen fastsætte krav til oprettelse af producentregister, krav til indrapportering af data om mængder af markedsførte og affaldshåndterede batterier til de nationale registre samt krav til affaldshåndteringen, herunder krav om opnåelse af indsamlings- og genanvendelsesprocenter.

Forordningens bestemmelser om udvidet producentansvar adskiller sig overordnet fra det gældende direktiv på en række punkter. Først og fremmest beskrives roller og ansvar mellem producenter og affaldsaktører mere detaljeret end i det nuværende direktiv. Producenterne får et større ansvar for at organisere indsamlingen af batterier, der er blevet til affald. Som noget nyt skal producenter eller deres kollektive ordninger (i forordningen benævnt producentansvarsorganisationer) have en godkendelse af deres indsamlingssystem og finansielle rådighed af de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan i den forbindelse vælge at indføre et skærpet krav til samarbejdet mellem aktørerne i indsamlingssystemet i form af et kontraktkrav. Forordningen giver endvidere medlemsstaterne mulighed for at fastsætte pligtigt medlemskab af kollektive ordninger inden for forordningens angivne batterikategorier.

Der indføres desuden med forordningen - i lighed med bestemmelserne om udvidet producentansvar i affaldsdirektivet - nye minimumskrav om åbenhed om kollektive ordningers organisering, økonomi og behandling af deres medlemmer, samt krav om at producenterne bidrag til de kollektive ordninger miljøgradueres efter fastsatte kriterier.

Batteriforordningen forpligter desuden medlemslandene til at sikre, at der fastsættes nærmere administrative og proceduremæssige regler, herunder regler om gebyrer for den kompetente myndigheds opgaver, til supplement for forordningen. Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering,

at sådanne regler kan fastsættes i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a, og forpligtelsen i forordningen kræver derfor ikke forslag om nye bemyndigelsesbestemmelser.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1 Udvidet producentansvar for emballage

3.1.1 Producentansvarets roller og ansvarsfordeling

3.1.1.1 Emballageproducenternes opgaver og ansvar

3.1.1.1.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, emballagebekendtgørelsen, emballageregisterbekendtgørelsen og affaldsbekendtgørelsen

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, vedrører udvidet producentansvar for emballage og forpligter producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Bestemmelsen medfører, at producenter og importører af emballerede produkter er pålagt et udvidet producentansvar. Et udvidet producentansvar indebærer, at producenter og importører bærer det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndtering af emballageaffald, hvor producenter og importører både skal foranstalte særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald og afholde omkostningerne forbundet hertil.

Bestemmelsen har virkning fra den 31. december 2024, jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 807 af 9. juni 2020.

Bestemmelsen gennemfører emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne senest den 31. december 2024 skal oprette ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet.

Ved emballage skal forstås salgsemballage, primæremballage, transportemballage m.v. anvendt i forbindelse med husholdninger, erhverv og institutioner som defineret i emballagedirektivets artikel 3, jf. bemærkningerne til § 9 p, stk. 1, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 36.

Emballagedirektivets definition af emballage er gennemført i § 3, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1271 af 6. juni 2021 om visse krav til emballage (herefter benævnt emballagebekendtgørelsen). Definitionen er yderligere udbygget og eksemplificeret i emballagebekendtgørelsens bilag 1, som ligeledes gennemfører emballagedirektivets bilag 1. For nærmere om emballagedirektivets definition af emballage, se pkt. 3.1.1.1.2 nedenfor.

Det følger af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne efter § 9 p, stk. 1. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 466 af 16. maj 2024 om registrering og indberetning af emballage (herefter benævnt emballageregisterbekendtgørelsen). Definitionen af 'producent' er fastlagt i bekendtgørelsens § 2, nr. 16, i overensstemmelse med den definition af 'producent', som forventes at følge af den kommende emballageforordning. Af § 2, nr. 16, i bekendtgørelsen følger, at der ved 'producent' forstås enhver fabrikant, importør eller distributør, som uanset hvilken salgsmetode, der anvendes, herunder fjernsalg, a) er etableret i Danmark og første gang tilgængeliggjør transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage eller serviceemballage på det danske marked, b) er etableret i Danmark og første gang tilgængeliggjør påfyldt emballage eller emballage, som ikke er nævnt i litra a, på det danske marked, eller c) er etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland og via fjernsalg første gang tilgængeliggjør transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage, serviceemballage eller påfyldt emballage direkte til slutbrugere på det danske marked.

Af bekendtgørelsens § 2, nr. 10, følger, at der ved 'importør' forstås enhver fysisk eller juridisk person, som er etableret i EU og tilgængeliggjør emballage eller påfyldt emballage fra et tredjeland på EU's marked.

Det følger endvidere af § 3 i bekendtgørelse nr. 573 af 23 maj 2024 om affald (herefter benævnt affaldsbekendtgørelsen), at der ved 'håndtering' af affald forstås indsamling, transport, nyttiggørelse (herunder sortering) og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed.

Ordlyden af gældende § 9 p, stk. 1, er afgrænset til at omhandle 'emballage og affald heraf'. Dog er alene håndtering af emballageaffald nævnt i bemærkningerne til § 9 p, stk. 1, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 35-36. Det formodes derfor, at det trods bestemmelsens ordlyd ikke været hensigten bag den gældende bestemmelse at forpligte producenter og importører til for egen regning at tilbagetage og særskilt håndtere emballage, der ikke er blevet til affald.

Det følger endvidere af bestemmelsens bemærkninger, at henvisningen til § 44, hvorefter miljøministeren bl.a. kan fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald, og § 45, stk. 2, der giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om ansvar og forpligtelser for henholdsvis private og kommunale affaldsaktører, gør det muligt at bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 19. Der redegøres nærmere herfor i pkt. 3.1.1.2.1.

3.1.1.1.2 Gældende EU-ret - emballagedirektivet, affaldsdirektivet og kommende emballageforordning

Emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet.

Ved 'emballage' forstås i henhold til definitionen i emballagedirektivets artikel 3, nr. 1, alle produkter af hvilken som helst art og materiale, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producenten til brugeren eller forbrugeren og præsentation af varer, det være sig råvarer eller forarbejdede varer. Alle engangsartikler, der anvendes til samme formål, skal tilsvarende betragtes som emballage. Det følger endvidere, at emballage omfatter salgsemballage eller primæremballage, multipak eller sekundær emballage, samt transportemballage eller tertiær emballage. Af eksempler på emballage fra emballagedirektivet kan nævnes plastomslag til forsendelse af kataloger og magasiner (med indhold), bøjler med (der sælges med et klædningsstykke), papir- eller plastbæreposer, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet og etiketter, der er hængt direkte på et produkt eller på anden måde anbragt herpå.

Emballagedirektivet skelner ikke mellem emballageaffald fra private husholdninger (husholdningsemballageaffald) og emballageaffald fra andre brugere, dvs. handel, industri, kontor og andre kilder (erhvervsemballageaffald). Det indebærer, at der skal etableres ordninger for udvidet producentansvar for emballage for såvel husholdningsemballageaffald som erhvervsemballageaffald.

Affaldsdirektivets artikel 8 fastsætter overordnede rammer for ordninger for udvidet producentansvar. I direktivets artikel 3, nr. 21, defineres 'ordning for udvidet producentansvar' som et sæt af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne for at sikre, at producenter af produkter (og emballage) bærer det finansielle ansvar eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts (og emballages) livscyklus.

Af direktivets artikel 8, stk. 1, følger, at medlemsstaterne kan træffe lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, at enhver fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udvikler, fremstiller, forarbejder, behandler, sælger eller importerer produkter (produktets producent) har et udvidet producentansvar. Der følger således ikke af affaldsdirektivet eller emballagedirektivet en egentlig definition af 'producent'.

Artikel 8 a fastsætter generelle minimumskrav til alle ordninger for udvidet producentansvar. Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, at medlemsstaterne, når der etableres ordninger for udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, nøje skal fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører. Affaldsdirektivets artikel 8 a og de minimumskrav, der følger

heraf, gennemgås under de af lovforslagets punkter, som vedrører disse minimumskrav.

EU-Kommissionen fremlagde i november 2022 et forslag til en emballageforordning som skal erstatte emballagedirektivet. EU-Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet indgik i marts 2024 i trilog en endelig aftale om en emballageforordning. Det forventes, at forslaget formelt vedtages af henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet ultimo 2024 med en efterfølgende frist for implementering på 18 måneder. Forordningen vil derfor forventeligt finde anvendelse fra medio 2026.

Med den nye forordning fastholdes det gældende emballagedirektivs krav om udvidet producentansvar for emballage i overensstemmelse med affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Herudover udvides og præciseres kravene til ordningen på en række områder.

Det foreliggende udkast til forordning indeholder en definition af en 'producent' og fastholder emballagedirektivets definition af 'emballage' med enkelte justeringer.

Den nye forordning vil som udgangspunkt have forrang for nationale regler. Det er dog Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at forordningen vil indeholde bestemmelser, der forudsætter fastsættelse af regler i national lovgivning, herunder vedrørende krav om godkendelse af kollektive ordninger og om emballageaffaldssortering i det offentlige rum. I givet fald vil der blive fremsat lovforslag med henblik på implementering heraf, forventeligt i Folketingsåret 2025/26.

3.1.1.1.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, at det udvidede producentansvar skal gælde al emballage og ikke kun emballerede produkter. Emballagedirektivet indeholder ikke en definition af 'producent'. Det følger af affaldsdirektivets artikel 8, stk. 1, at andre aktører end producenter og importører kan pålægges et udvidet producentansvaret for emballage efter emballagedirektivet. Definitionen af 'producent' er desuden i gældende regler fastlagt efter den forventede definition i emballageforordningen, hvor også andre aktører end emballagens producent eller importører kan være den producentansvarlige virksomhed. Det afgørende for hvilken virksomhed i en værdikæde, som er den producentansvarlige for emballagen, når den bliver til affald, er hvilken virksomhed, der første gang tilgængeliggør emballagen på det danske marked. Det kan være en importør, fabrikant eller distributør. Miljø- og Ligestillingsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at ordlyden i bestemmelsen om udvidet producentansvar mere tekstnært afspejler de producentansvarsforpligtelser og definitioner, der følger af affaldsdirektivet, emballagedirektivet og den producent-definition, der forventes med emballageforordningen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer desuden, at den

producentansvarsforpligtelse, der følger af affaldsdirektivet og emballagedirektivet vedrører håndteringen af affaldsfasen i en emballages livscyklus og ikke emballagen, før den bliver til affald. Miljø- og Ligestillingsministeriet finder derfor, at der er behov for at sikre, at bestemmelsen afspejler dette.

Med lovforslagets foreslås det derfor, at den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, affattes således, at det fremgår af loven, at producenter af emballage forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, vedrørende nyaffattelsen af § 9 p, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse udvides producentansvarsforpligtelsen til både at omfatte producenter af emballerede produkter, men også af selve emballagen, og ikke som hidtil alene producenter af emballerede produkter, da dette vurderes at være bedre i overensstemmelse med afgrænsningen i artikel 7, stk. 2, i emballagedirektivet og i den kommende emballageforordning.

Med den foreslåede bestemmelse udgår endvidere henvisningen til importører som ansvarlige aktører under det udvidede producentansvar for emballage. Producentansvaret vil fortsat skulle placeres hos en importør, hvis denne betragtes som producent og dermed er underlagt krav om producentansvar. Der tilsigtes således ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden.

Forpligtelsen i den foreslåede bestemmelse omfatter al emballageaffald, hvilket både kan stamme fra emballage og emballerede produkter. Med den foreslåede bestemmelse ændres ordlyden derfor, så forpligtelsen til særskilt indsamling, transport og behandling rettes mod 'emballageaffald'. Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 1, at der ved 'affald' skal forstås: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Forslaget indebærer således, at der som udgangspunkt fortsat påhviler producenter af emballage både et organisatorisk og et finansielt producentansvar, hvor producenter skal foranstalte særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald såvel som afholde omkostningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil ligesom den gældende bestemmelse medvirke til at sikre gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i emballagedirektivet, hvorefter der senest 31. december 2024 skal oprettes ordninger for udvidet producentansvar emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse skal sammenholdes med den foreslåede bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling eller dele heraf, for eksempel indsamlingen af emballageaffald for producentens

regning jf. nærmere herom lovforslagets § 1, nr. 6, vedrørende indsættelse af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og pkt. 3.1.1.2 nedenfor. Såfremt miljøministeren helt eller delvist udnytter denne bemyndigelse, vil emballageproducenternes organisatoriske producentansvar efter det foreslåede § 9 p, stk. 1, alene blive et finansielt ansvar for de dele af det organisatoriske ansvar, som overgår til kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder i medfør af regler fastsat med hjemmel i det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. Om tildeling af betalingsforpligtelser til producenter eller disses kollektive ordninger til dækning af kommunalbestyrelsens eller de emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger til indsamling, transport eller behandling af emballageaffald i disse tilfælde, se lovforslagets § 1, nr. 10, jf. pkt. 3.1.1.3 nedenfor.

Som udgangspunkt omfatter forpligtelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, et ansvar for affald, der stammer fra emballage eller emballerede produkter, som den pågældende producent selv har markedsført. En producent vil dog også kunne løfte sit producentansvar ved at indsamle tilsvarende emballager, dvs. emballageaffald, der stammer fra emballage eller emballerede produkter, som andre producenter har markedsført.

Producentansvarsforpligtelserne vil også som hidtil kunne opfyldes gennem hel eller delvis overtagelse af emballageaffald fra andre producenter i en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald. I en tildelingsordning vil producenter kunne få ansvar for emballageaffald i en materialekategori svarende til den, som producentens egne emballager tilhører, eksempelvis pap og glas. Det vurderes hensigtsmæssigt både økonomisk og miljømæssigt at lade producenter kunne håndtere en tilsvarende mængde affald med henblik på at løfte sit producentansvar uden at skulle opdele affaldet i affald af egen emballage og andre producenters emballage. For nærmere beskrivelse af tildelingsordninger og forventet udmøntning heraf se lovforslagets § 1, nr. 10, jf. pkt. 3.1.1.3 nedenfor.

Producentansvarsforpligtelser vil desuden som hidtil kunne løftes ved at indsamle, transportere og affaldsbehandle egne emballager, når de er blevet til affald, i en egen tilbagetagingsordning.

Forslaget indebærer, at producenten, i det omfang denne ikke selv ønsker at påtage sig den fysiske indsamling af egen emballage, når denne bliver til affald, som hidtil har mulighed for at initiere en ordning, hvorved det pågældende emballageaffald indsamles af andre.

Det udvidede producentansvar for emballage vil som hidtil kunne opfyldes igennem såkaldte kollektive ordninger, jf. § 9 z, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. For nærmere herom, herunder om den foreslåede ordning, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, se pkt. 2.1.1.3 nedenfor og lovforslagets § 1, nr. 33.

Med det foreslåede § 9 p, stk. 1 udgår henvisningen til miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2, der omhandler ansvar og forpligtelser for private og kommunale affaldsaktører, og som gør det muligt at bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage. For nærmere herom se pkt. 3.1.1.2 nedenfor.

Med affaldsdirektivets definition af producentansvarsordninger vurderes det, at pant- og retursystemet er en udvidet producentansvarsordning. Pant- og retursystemet skal således også overholde affaldsdirektivets minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at de gældende regler for pant- og retursystemet allerede i dag sikrer, at minimumskravene efterleveres, hvorfor der ikke er behov for regelændringer i den henseende. De gældende regler betyder, at producenter af visse drikkevareemballager er omfattet af en tilmeldingspligt til Dansk Retursystem A/S, som varetager driften af pant- og retursystemet. De gældende regler indebærer også, at disse producenter ikke har og ikke får mulighed for at lade deres forpligtelser være båret af andre end Dansk Retursystem A/S. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det ikke er i strid med affaldsdirektivets minimumskrav eller emballagedirektivets krav om, at der skal være indført udvidet producentansvar for emballage i medlemsstaterne, at der i Danmark vil være parallelle ordninger for udvidet producentansvar for emballage, som producenter ikke kan vælge frit imellem.

For en nærmere redegørelse for det foreslåede virkningstidspunkt for det foreslåede stk. 1, se lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil, hvorefter det foreslås, at det organisatoriske og finansielle producentansvar for emballage i den foreslåede stk. 1, først har virkning fra den 1. oktober 2025. Baggrunden for det udskudte virkningstidspunkt er, at pligten for producenter til for egen regning at foranstalte indsamling, transport og behandling af emballageaffald ikke kan blive aktuel før en række nødvendige administrative processer og afgørelser er gennemført og den nærmere ansvarsfordeling aktørerne imellem er fastlagt ved konkrete afgørelser om tildeling, jf. de foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil.

3.1.1.2 Mulighed for at pålægge kommunalbestyrelser og affaldsproducerende virksomheder pligt til at sikre håndtering af emballageaffald

3.1.1.2.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, affaldsbekendtgørelsen, og affaldsaktørbekendtgørelsen

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, forpligtes producenter og importører af emballerede produkter til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald

heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2.

For nærmere om § 9 p, stk. 1, se pkt. 3.1.1.1 ovenfor.

Bestemmelsen har virkning fra den 31. december 2024, jf. lov nr. 807 fra 2020, § 3, stk. 1.

Det følger af bestemmelsens bemærkninger, at henvisningen til § 44 og § 45, stk. 2, der omhandler ansvar og forpligtelser for private og kommunale affaldsaktører, gør det muligt at bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 19.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, herunder håndtering af emballageaffald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald, jf. § 45, stk. 2. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret efter regler fastsat i medfør af § 45, stk. 2, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning, jf. § 45, stk. 3. Producenter og importører af emballerede produkter kan dog i medfør af § 45, stk. 6, 2. pkt., der har virkning fra den 31. december 2024, uanset § 45, stk. 3, etablere egne tilbagetagningsordninger for affald af emballage fra private husholdninger.

De kommunale indsamlingsordninger er nærmere reguleret i affaldsbekendtgørelsen. Affaldsbekendtgørelsen stiller krav til kommunalbestyrelserne om at etablere indsamlingsordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af en række affaldsfraktioner, herunder plast-, glas-, papir-, pap-, metal- samt mad- og drikkekartonaffald. Kommunalbestyrelserne kan dog vælge at etablere indsamlingsordningerne som kombineret indsamling af bestemte affaldstyper, for eksempel papir- og papaffald, da det er vurderet, at de specifikke kombinationsmuligheder ikke skader genanvendelsen af de pågældende affaldsfraktioner. Affaldsbekendtgørelsen stiller desuden krav om brug af affaldspiktogrammer på affaldsbeholdere, samt at kommunalbestyrelserne skal sikre, at husholdninger sorterer deres affald efter ensartede sorteringskriterier, der fastlægges med affaldsbekendtgørelsen mv.

Erhvervsaffald, herunder emballageaffald, egnet til materialenyttiggørelse, er undtaget fra reglerne om kommunal indsamling og håndtering, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, 1. pkt. De nærmere regler for erhvervsaffald, egnet til materialenyttiggørelse, er fastsat i affaldsbekendtgørelsen og i bekendtgørelse nr. 539 af 28. maj 2024 om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (herefter benævnt affaldsaktørbekendtgørelsen) med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 4. Med affaldsbekendtgørelsen er det fastlagt, at affaldsproducerende virksomheder har ansvar for at for-

anstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres affald, herunder emballageaffald. Det følger heraf, at affaldsproducerende virksomheder skal sortere husholdningslignende affald efter samme kriterier som husholdninger, og at beholdere med husholdningslignende affald skal mærkes med relevante piktogrammer. Affaldsbekendtgørelsen fastlægger, hvordan sortering af mad-, pap-, papir-, glas-, metal-, plast-, mad- og drikkevarekarton-, og -tekstilaflald, samt farligt affald og restaffald skal ske for både husholdningsaffald og husholdningslignende erhvervsaffald.

Med affaldsaktørbekendtgørelsen er det fastlagt, at affaldsproducerende virksomheder skal opfylde deres forpligtelse til at sikre behandling af deres sorterede erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse ved enten selv løbende at forberede affaldet til genbrug, genanvende affaldet eller anvende det til anden endelig materiale nyttiggørelse, eller ved efter behov, at overdrage affaldet til en af de aktører, der fremgår af § 27 i affaldsaktørbekendtgørelsen, herunder til en privat indsamlingsvirksomhed. Affaldsproducerende virksomheder kan dog også overdrage affaldet til kommunalbestyrelsen, hvis denne tilbyder indsamling af erhvervsaffald, jf. nedenfor.

Kommunalbestyrelsen kan i visse tilfælde indsamle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 og 3. Dette gælder for indsamling på genbrugspladser, for indsamling hos affaldsproducerende virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, for indsamling på øer uden fast broforbindelse samt for indsamling hos kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder.

Kommunalbestyrelsen har med visse undtagelser pligt til at udbyde behandlingen af den del af det indsamlede affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, uanset om det er indsamlet fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 b, stk. 1. Herunder kan kommunalbestyrelsen jf. § 49 b, stk. 2, fortsat deltage i aktiviteter, forbundet med behandling af affald produceret på øer uden fast broforbindelse. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog i medfør af § 49 b, stk. 3, fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning, forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, behandling af haveaffald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder og materialenyttiggørelse i forbindelse med kommunale bygge- og anlægsprojekter. Bemyndigelsen hertil er udnyttet i affaldsaktørbekendtgørelsen. Det følger endvidere af § 49 e, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt skal udbyde opgaver med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning.

Kommunalbestyrelsen kan desuden uanset § 49 b, stk. 1, fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald, egnet til materialenyttiggørelse, omfattet af en kom-

munal affaldsordning, når aktiviteterne er knyttet til et helt eller delvis kommunalt ejet behandlingsanlæg, der enten er godkendt til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse og sat i drift senest den 16. juni 2020, eller som kommunalbestyrelsen senest den 16. juni 2020 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i etableringen af, jf. § 49 g, stk. 1. Sådanne aktiviteter skal dog fra den 1. januar 2024 udskilles i et eller flere særskilte selskaber, som drives på kommercielle vilkår i aktie- eller anpartsselskabsform, jf. § 49 h, stk. 1. De nærmere betingelser for denne overgangsordning, herunder fristen for anmeldelse hertil, fremgår af affaldsaktørbekendtgørelsens §§ 48-51.

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 9 p, stk. 5, at miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald. Det er i bemærkningerne til § 9 p, stk. 5, forudsat, at kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fortsat skal varetage indsamling af emballageaffald fra husholdninger og i visse tilfælde fra affaldsproducerende virksomheder, da miljøministeren ifølge § 9 p, stk. 5, fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald, som producenter og importører har pligt til at håndtere efter reglerne om udvidet producentansvar. Heri ligger en pligt for kommunalbestyrelsen til at overdrage emballageaffaldet til den eller de producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald indsamlet af kommunalbestyrelsen. For det kommunalt indsamlede affald har producenter således alene et finansielt ansvar for at afholde de nødvendige omkostninger til indsamlingen, men for den efterfølgende affaldstransport og affaldsbehandling har de både et organisatorisk og finansielt ansvar.

Lovens § 9 p, stk. 7, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, som etableres i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ.

Miljøministeren kan desuden fastsætte mål for genanvendelse af affald, herunder emballageaffald, med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

Bemyndigelserne i lovens § 9 p, stk. 5 og 7, er ikke udnyttet.

3.1.1.2.2 Gældende EU-ret – emballagedirektivet og affaldsdirektivet

Det følger af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra a, at medlemsstaterne, når der etableres ordninger for udvidet producentansvar, nøje skal fastlægge roller og ansvarsområ-

der for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af produkter, der markedsfører produkter i medlemsstaten og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne.

Desuden følger det af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at producenter afholder omkostninger til særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Særskilt indsamling defineres i affaldsdirektivets artikel 3, nr. 11, som 'indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling'.

Affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 a, stk. 1 og 4, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.2.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Del 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og emballageproducenter og disses kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald fra husholdninger. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamling af affald fra borgerne på en måde, hvor plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkevarekarton-affald sorteres i samme affaldsspand uanset, om der er tale om emballageaffald eller ikkeemballageaffald. Det fremgår, at de pågældende affaldsfraktioner skal overdrages til producenter via kollektive ordninger således, at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling og dokumentation af efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse.

Del 3 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Det fremgår, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal sikre håndtering af deres emballageaffald efter de gældende regler. Dette af hensyn til, at der ikke foretages ændringer i det konkurrenceudsatte marked for erhvervsaffald som følge af det udvidede producentansvar for emballage. Det følger af aftalen, at emballageproducenter skal kompensere de affaldsproducerende virksomheder økonomisk for indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald og derved alene har et finansielt ansvar.

Det følger desuden af aftalens del 2 og 3, at producenter i forhold til både husholdninger og affaldsproducerende virksomheder skal have mulighed for at lave egne tilbagetagningsordninger, hvor producenterne selv eller sammen organiserer tilbage- og returtagning af egne emballager.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at den politiske aftale indebærer, at roller og ansvarsområder i det udvidede producentansvar for emballage skal fastlægges således, at

kommunalbestyrelsen fortsat varetager de borgernære opgaver med indsamling af emballageaffald, og at producenter herefter overtager det organisatoriske ansvar for den videre affaldsbehandling af affaldet. Samtidigt skal de gældende regler for affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering fastholdes, så de fortsat selv kan vælge en virksomhed til at håndtere deres affald.

Det er på den baggrund Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at udvide bemyndigelsen således, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling eller dele heraf af emballageaffald mod betaling fra producenter. Derved sikres det også, at roller og ansvarsområder for producenter af emballage og de organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, er nøje fastlagt i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1 og 4.

Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling eller dele heraf af emballageaffald for producentens regning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, vedrørende indsættelsen af et nyt § 9 p, stk. 2, 1. pkt., i miljøbeskyttelsesloven. Producenterne vil fortsat uanset regler fastsat efter stk. 2, 1. pkt., kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger, idet denne mulighed vil følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt.

For nærmere om Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og forslaget betydning for det udvidede producentansvar for henholdsvis husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald, se pkt. 3.1.1.2.4 og 3.1.1.2.5 nedenfor.

3.1.1.2.4 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning for husholdningsemballageaffald

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil miljøministeren kunne fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling eller dele heraf af husholdningsemballageaffald. Herved vil kommunalbestyrelsen eksempelvis kunne forpligtes til at indsamle husholdningsemballageaffald som en del af de kommunale affaldsordninger, fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2. Såfremt kommunalbestyrelsen pålægges disse pligter, vil regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter, forbundet hermed i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler fastsat i medfør heraf finde anvendelse. Eksempelvis vil kommunalbestyrelsen skulle udbyde behandling af affald egnet til materiale-nyttiggørelse, jf. lovens § 49 e.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at foranstalte særskilt indsamling af emballageaffald, her-

under særskilt indsamlet emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse indsamlet via hente- eller bringeordninger (genbrugspladser), emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald, samt emballageaffald, der skal sorteres som restaffald, jf. sorteringskriterierne i affaldsbekendtgørelsen.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens særskilte indsamling af emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse vil skulle ske med henblik på, at affaldet overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, således at de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået overdraget affaldet, foranstalter den videre transport og affaldsbehandling. Dette vil indebære, at lovens § 49 e, stk. 1, om kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udbyde opgaver med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, ikke finder anvendelse.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt bl.a. at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen overdrager alle de husstandsnaert indsamlede affaldsfraktioner, der er egnet til materialenyttiggørelse, med undtagelse af papiraffald, der ikke indsamles kombineret med papaffald. Det vil sige, at husstandsnaert indsamlet plast-, metal-, pap-, glas-, mad- og drikkekartonaffald samt papiraffald, der indsamles kombineret med papaffald, skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger. I disse tilfælde er det bl.a. hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen alene vil have et organisatorisk ansvar for indsamlingen af affaldet, mens producenter eller disses kollektive ordninger vil have organisatorisk ansvar for videre transport og behandling. For papiraffald, der ikke indsamles kombineret med papaffald, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen har organisatorisk ansvar for både indsamling, transport og behandling. Dette fordi der er en meget lille andel papiremballageaffald i papiraffald.

I de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen indsamler affaldsfraktioner med emballageaffald i til materialenyttiggørelse via bringeordninger (genbrugspladser), vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at det ikke vil være hensigtsmæssigt i første omgang at fastsætte regler om, at alle disse affaldsfraktioner overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger. Dette skyldes dels, at affaldsindsamlingen af emballageaffald via genbrugspladser ikke for indeværende er strømlinet (dvs. at kommunerne indsamler på forskellige måder), og at det således ikke har været muligt at fastsætte nationale fordelingsnøgler for indholdet af emballageaffald i alle affaldsfraktioner, og dels at emballageaffald for nogle affaldsfraktioner vurderes at udgøre en meget lille andel af den samlede affaldsmængde. På baggrund af det nuværende vidensniveau er det hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage papaffald, plastaffald indsamlet som ved husstandsnaer indsamling, papiraffald indsamlet med papaffald samt glasaffald indsamlet via bringeordninger (genbrugspladser) til producenter eller disses kollektive ordninger. I disse tilfælde vil kommunalbestyrelsen således alene have et organisatorisk ansvar for

indsamlingen af emballageaffald, mens producenter vil have det organisatoriske ansvar for den videre transport og behandling af affaldet. For øvrigt emballageaffald, der indsamles via genbrugspladser, er det hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil have et fuldt organisatorisk ansvar for indsamling, transport og behandling af affaldet. Dette forventes blandt andet at gælde for metalemballageaffald og øvrigt plastemballageaffald samt træemballageaffald.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer desuden, at det ikke er hensigtsmæssigt at overdrage emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald og emballageaffald, der skal sorteres som restaffald, da affaldsanalyser har vist, at emballageandelen i disse fraktioner er meget lav. Det er på den baggrund hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen for disse affaldsfraktioner også har fuldt organisatorisk ansvar for indsamling, transport og behandling.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det på sigt vil kunne vise sig hensigtsmæssigt at miljøministeren udnytter den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at lade flere affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger egnet til materialenyttiggørelse og er indsamlet i hente- eller bringeordninger, omfatte af pligten til overdragelse af affald. Dette forudsætter en nærmere kortlægning af, hvor store mængder emballageaffald, der typisk er i disse fraktioner, om og hvordan indsamlingen kan strømlines, og hvorvidt det er hensigtsmæssigt at overdrage affaldet til producenter eller disses kollektive ordninger.

Producenters betaling til kommunalbestyrelsen for kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald vil ske igennem gebyrer fastsat efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets nr. 19. Dette beskrives nærmere under pkt. 3.1.2.1.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det ikke i alle tilfælde vil være hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen pålægges at overdrage affald til producenter eller disses kollektive ordninger fra starten af. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis kommunalbestyrelsen har igangværende kontrakter om affaldsbehandling og transport til affaldsbehandlingsanlæg af de omfattede affaldsfraktioner, eller hvis kommunalbestyrelsen har godkendelse til at behandle affald egnet til materialenyttiggørelse på kommunalbestyrelsens behandlingsanlæg i en overgangsperiode, jf. lovens § 49 g. Hvis kommunalbestyrelsen pålægges at afbryde en kontrakt før kontraktens udløb eller udelukkes fra at benytte behandlingskapacitet, der er etableret efter gældende regler, vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at der kan være risiko for strandede omkostninger.

Det forventes derfor, at der vil blive fastsat regler om overgangsordninger for overdragelse af affaldet, hvorefter kommunalbestyrelsen i enkelte tilfælde ikke vil skulle overdrage

affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald. Dette forventes bl.a. at gælde i to tilfælde. For det første i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har igangværende kontrakter om affaldsbehandling og transport til affaldsbehandlingsanlæg af de omfattede affaldsfraktioner. For det andet i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen i en overgangsperiode har godkendelse til at behandle visse affaldsfraktioner egnet til materialenyttiggørelse på kommunale behandlingsanlæg, jf. gældende regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelsesloven § 49 g. I disse overgangsordninger vil producenter eller disses kollektive ordninger således udelukkende have et finansielt ansvar for emballageaffald, der indgår i affaldsfraktioner omfattet af overgangsordningen.

I forbindelse med overgangsperioden for kommunale kontrakter er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser, der inden tidspunktet for fremsættelse af dette lovforslag, dvs. 7. november 2024, har indgået kontrakter om affaldsbehandling af affaldsfraktioner, der efter de nye regler skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger med virkning fra den 1. oktober 2025, ikke vil skulle overdrage det pågældende affald til de pågældende producenter eller kollektive ordninger indtil udløbet af disse kontrakter. Det er herunder hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser ikke må udnytte optioner om forlængelse af kontrakter ud over 1. oktober 2025, medmindre disse er nødvendige for at opfylde kommunalbestyrelsens kontraktlige forpligtelser overfor for eksempel affaldsbehandlingsanlæg.

Miljøministeren vil ikke kunne udnytte den foreslåede bemyndigelse til fastsættelse af regler om en overgangsordning af ovennævnte karakter for kommunalbestyrelser, der efter datoen for fremsættelsen af dette lovforslag har indgået kontrakt om behandling af det omfattede affald. I disse tilfælde vil kommunalbestyrelsen således uanset kontraktens længde og optioner om kontraktforlængelse skulle overdrage det omfattede affald til producenter eller disses kollektive ordninger fra den 1. oktober 2025. Det betyder, at kommunalbestyrelsen skal indrette sine udbud og kontraktindgåelse vedrørende affaldsbehandling, så det er muligt at overdrage de pågældende affaldsfraktioner fra den 1. oktober 2025. Dette af hensyn til at sikre at det omfattede affald i videst muligt omfang overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger fra det udvidede producentansvar får virkning i overensstemmelse med den politiske aftale. Den foreslåede overgangsperiode betyder, at såfremt en kommunalbestyrelse indgår kontrakt om behandling af det omfattede affald efter datoen for fremsættelse af dette lovforslag, kan kommunalbestyrelsen risikere at skulle betale kontraktparten en erstatning eller lignende som følge af, at kontrakten må ophæves pr. 1. oktober 2025.

I forbindelse med overgangsperioden for etablerede kommunale behandlingsanlæg, hvor der foretages aktiviteter forbundet med behandling af affald efter lovens § 49 g, som med lovforslaget skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger fra den 1. oktober 2025, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen, der er

medejer af anlægget og har meldt deres deltagelse i overgangsordningen til Forsyningstilsynet, kan vælge at udbyde behandling af affald i overensstemmelse med reglen herom i miljøbeskyttelseslovens § 49 e, i stedet for at overdrage affaldet til producenter eller disses kollektive ordninger. Kommunalbestyrelsen vil alene kunne anvende denne overgangsordning indtil 1. juli 2027, hvor kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteterne udløber. Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren forlænger undtagelsesmuligheden for deltagelse i behandlingsaktiviteter, jf. § 3, stk. 5 i lov nr. 898 af 21. juni 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om forsyningstilsynet, skal der tages stilling til, om den ovenfor beskrevne overgangsordning skal forlænges tilsvarende.

I de ovenfor beskrevne overgangsperioder vil producenter alene have et finansielt ansvar, hvor kommunalbestyrelsen opkræver betaling for omkostninger til indsamling, transport og behandling via producentgebyrer, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 15 i lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil. For nærmere herom se pkt. 3.1.2.1.5. Ministeriet vurderer ikke, at affaldsdirektivet og emballagedirektivet giver mulighed for at undtage producenter fra at afholde omkostninger i overgangsperioder.

For yderligere gennemgang af kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald til producenter eller disses kollektive ordninger henvises til pkt. 2.2.1. Det foreslåede stk. 2, 1. pkt., skal desuden ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed og regler om tildeling af betalingsforpligtelser for håndtering af husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage i egen tilbagetagningsordning, når denne bliver til affald.

Producenter vil fortsat via egne tilbagetagningsordninger kunne tilbagetage eget emballageaffald fra husholdninger, idet denne mulighed vil følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt. Således vil producenter fortsat have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra husholdninger og derved opfylde forpligtelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1. Kommunalbestyrelsens organisatoriske ansvar begrænses således i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning. Husholdningerne vil fortsat i medfør af gældende § 45, stk. 3, have pligt til at benytte enten kommunale

affaldsordninger, fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2, eller producenteres egne tilbagetagningsordninger for så vidt angår engangsemballageaffald. Tilbagetagning i egen tilbagetagningsordning vil i praksis foretages enten af producenterne selv eller i regi af de kollektive ordninger. Der er hensigten i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., at fastsætte regler, der afgrænser under hvilke forhold, der kan tilbagetages emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger.

Ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse vil de gældende regler om kommunale indsamlingsordninger i øvrigt og om kommunalbestyrelsens mulighed for i visse tilfælde at tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materiale-nyttiggørelse fortsat finde anvendelse. Det er forventningen, at der vil blive fastsat mål for genanvendelse af emballageaffald med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

3.1.1.2.5 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning for erhvervsemballageaffald

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil miljøministeren kunne fastsætte regler om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder har pligt til at forestå særskilt indsamling transport og behandling eller dele heraf af emballageaffald fra erhverv for emballageproducentens regning.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at affaldsproducerende virksomheder mod betaling fra producenter af emballage har pligt til at forestå særskilt indsamling, transport og behandling af deres eget emballageaffald efter de gældende regler for dette, fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44. Det er således hensigten, at emballageaffaldsproducerende virksomheder vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres eget emballageaffald og dermed have det fulde organisatoriske ansvar for emballageaffaldet, dog således at det organisatoriske ansvar begrænses i det omfang, at producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning.

Producenter vil i overensstemmelse med den politiske aftale fortsat via egne tilbagetagningsordninger kunne tilbagetage eget emballageaffald fra erhverv, idet denne mulighed vil følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt. Således vil producenter fortsat have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra erhverv og derved opfylde forpligtelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1.

De affaldsproducerende virksomheders organisatoriske ansvar begrænses således i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning. De affaldsproducerende virksomheder vil kunne vælge mellem selv at foranstalte behandling af emballageaffaldet eller at aflevere det i producenteres egne tilbagetagningsordninger, for så vidt angår engangsemballageaffald. Tilbagetagning i egen tilbagetagningsordning vil i praksis foretages enten af producenterne selv eller i regi af de kollektive ordninger.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler, hvorefter affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., for genbrugsemballageaffald, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Den emballageaffaldsproducerende virksomhed vil fortsat kunne overdrage sit emballageaffald til de aktører, der fremgår af § 27 i affaldsaktørbekendtgørelsen, herunder til en privat indsamlingsvirksomhed eller et kommunalt behandlingsanlæg. Den emballageaffaldsproducerende virksomhed vil ligeledes kunne overdrage sit emballageaffald til kommunalbestyrelsen, hvis denne tilbyder indsamling af erhvervsaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, eller regler fastsat i medfør heraf.

I de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen indsamler erhvervsaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, og i forbindelse med indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten, at miljøministeren i medfør af det foreslåede § 45, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 56, vil fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det indsamlede affald til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til det, der vil gælde for overdragelse af indsamlet affald fra husholdninger. For nærmere herom se pkt. 2.2.1 og 3.2.2.

Producenteres betaling til emballageaffaldsproducerende virksomheder for deres varetagelse af opgaver vedrørende indsamling, transport eller behandling af erhvervsemballageaffald efter stk. 2, 1. pkt., vil ske efter anmodning om betaling. For nærmere herom se pkt. 3.1.2.3.

Den foreslåede bestemmelse skal desuden ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for producenter eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens eller de emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger til indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., eller efter § 49 d, stk. 2 eller 3, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger. For nærmere herom se pkt. 3.1.1.3 nedenfor.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har desuden overvejet, om bemyndigelsen i § 9 p, stk. 7, fortsat er relevant. Hensigten bag § 9 p, stk. 7, er, at en producent skal have mulighed for at overdrage producentansvaret til en affaldsproducerende virksomhed til trods for det udvidede producentansvar, således at den affaldsproducerende virksomhed fortsat skal have mulighed for at overdrage sit emballageaffald til de aktører, der fremgår af § 27 i affaldsaktørbekendtgørelsen, herunder til en privat indsamlingsvirksomhed. Da det er hensigten at udnytte bemyndigelsen i den foreslåede stk. 2, 1. pkt.,

til at fastsætte regler om, at affaldsproducerende virksomheder forpligtes til at foranstalte indsamling, transport eller affaldsbehandling af emballageaffald, vurderer ministeriet, at § 9 p, stk. 7, med lovforslaget bliver overflødig. Det foreslås derfor at ophæve den gældende § 9 p, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

3.1.1.3. Tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og tildeling af betalingsforpligtelser for indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra husholdninger og erhverv

3.1.1.3.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af den gældende § 9 p, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Efter gældende regler kan en producent eller importør i en tildelingsordning blive ansvarlig for emballageaffald fra anden emballage end den emballage, som producenten eller importøren selv har markedsført, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 36.

Det følger af bemærkningerne til den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 5, at hver producent og importør skal tildeles en andel af de kommunalt indsamlede mængder emballageaffald, som de i forhold til deres markedsandel har pligt til at tilbagetage, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 38.

Bemyndigelsen giver ikke ministeren mulighed for at fastsætte regler om tildelingsordninger for emballageaffald, der indsamles af andre end kommunalbestyrelsen. Det fremgår af § 9 p, stk. 5, 2. pkt., at ministeren kan fastsætte regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald. Bemyndigelserne er ikke udnyttet.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, at miljøministeren kan henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger efter § 9 p, stk. 5, til en privat organisation. Bemyndigelsen er ikke udnyttet for emballageaffald. Det følger endvidere af lovens § 9 ø, stk. 3, at afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til miljøministeren.

3.1.1.3.2 Gældende EU-ret – affaldsdirektivet og emballagedirektivet

Det følger af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndtering af

affald er mest rentabel. Dette indebærer, at det skal sikres, at en udvidet producentansvarsordning omfatter hele landet, dvs. at den geografiske fordeling skal sikre, at landets yderområder, øer mv. er omfattet.

Affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 a, stk. 3, litra a, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.3.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den politiske aftale er der ikke eksplicit taget stilling til tildelingsordninger. Af aftalens del 4 vedrørende kollektive ordninger fremgår, at der er ønske om at reducere kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommuner. I forhold til tildeling af affald har dette særligt sammenhæng til overdragelse af affald mellem kommuner og producenter eller disses kollektive ordninger. Det fremgår endvidere af aftalen, at kollektive ordninger skal kunne dække alle materialefraktioner og være landsdækkende.

For at sikre en klar ansvarsfordeling af det foreslåede organisatoriske og finansielle ansvar for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at det er nødvendigt at have en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, hvor der sker en fysisk tildeling. Det vurderes desuden nødvendigt med en geografisk fordeling af husholdningsemballageaffald til producenter eller disses kollektive ordninger i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a. Tilsvarende vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at det er nødvendigt at have en tildelingsordning for betalingsforpligtelser og herunder en geografisk fordeling af betalingsforpligtelser på kommuneniveau for kommunalbestyrelsens indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald.

Tildelingsordninger har til formål at sikre en klar fordeling af, hvilke producenter eller kollektive ordninger, som kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald skal overdrages til, og hvilke producenter eller kollektive ordninger, der skal afholde kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling af husholdningsemballageaffald og for visse affaldsfraktioner også kommunalbestyrelsens omkostninger til videre transport og behandling af husholdningsemballageaffald i en given tildelingsperiode. En tildelingsordning gør det muligt at løfte producentansvarsforpligtelser ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald, svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt både økonomisk og miljømæssigt at lade producenter kunne håndtere en tilsvarende mængde affald med henblik på at løfte sit producentansvar uden at skulle

opdele affaldet i affald af egen emballage og andre producenters emballage.

For at sikre en klar fordeling af det foreslåede finansielle ansvar for emballageaffald fra erhverv vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at det ligeledes er hensigtsmæssigt med en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv. Det tildelte finansielle ansvar indebærer betaling til emballageaffaldsproducerende virksomheder og i visse tilfælde kommunalbestyrelser for indsamling, transport eller behandling af erhvervsemballageaffald i bestemte geografiske områder i en given tildelingsperiode. Med en tildelingsordning vurderes det desuden, at der kan sikres et mere gennemskueligt system for de emballageaffaldsproducerende virksomheder i forhold til, hos hvilken producent eller kollektiv ordning, der kan søges om betaling til dækning af omkostninger til indsamling, transport eller behandling af den affaldsproducerende virksomheds emballageaffald.

Tildelingsordninger skal sikre geografisk og materiale-mæssig dækning af hele landet, samt en fordeling af omkostninger på producenter, baseret på deres markedsandel.

Det foreslås på den baggrund at ophæve den gældende § 9 p, stk. 5, og indsætte et nyt § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Med det foreslåede nye § 9 p, stk. 6, 1. pkt., fastsætter miljøministeren, i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed.

Omfattet af bestemmelsen er husholdningsemballageaffald, som kommunalbestyrelsen efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., mod betaling har overtaget det organisatoriske ansvar for indsamlingen af. Derudover er emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder (erhvervsemballageaffald) omfattet i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen indsamler erhvervsaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, og i forbindelse med indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger. I disse tilfælde vil der i medfør af det foreslåede § 45, stk. 9, kunne fastsættes nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv til producenter eller disses kollektive ordninger, sammen med overdragelse af det kommunalt indsamlede emballageaffald fra husholdninger. Dette er en følge af, at det ikke vil være muligt fysisk at adskille de to typer af affald fra hinanden inden overdragelse. Al kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder vil herefter, hvis det indsamles sammenblandet, indgå i beregningen af tildelingen for husholdningsemballageaffald efter regler fastsat i

medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Dette vil i praksis medføre, at producenter af emballage til husholdninger kan blive pålagt at afholde omkostninger for emballageaffald fra erhverv. Dette er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret kan løftes ved at indsamle, transportere og affaldsbehandle egne emballager, når de er blevet til affald, men også ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Da der indsamles mindre emballageaffald end der markedsføres emballage, og det forventes at være mindre mængder emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, som indsamles af kommunalbestyrelsen sammenblandet med emballageaffald fra husholdninger, forventes de samlede tildelte mængder emballageaffald til producenter af husholdningsemballage dog ikke at overstige de markedsførte mængder. Der kan dog være risiko for, at producenter af husholdningsemballage vil blive tildelt større mængder emballageaffald end deres markedsførte mængde emballage.

Den fysiske tildeling og den geografiske fordeling af kommunalt indsamlet affald indebærer, at alt kommunalt husholdningsemballageaffald, der er produceret i det tildelte geografiske område, skal håndteres i en given tildelingsperiode, uanset om de konkrete affaldsmængder er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i ved beregning af tildelingen. Den geografiske tildeling af betalingsforpligtelser til kommunalbestyrelsen og til affaldsproducerende virksomheder indebærer, at alle affaldsproducerende virksomheder og kommunalbestyrelser, der retmæssigt anmoder om betaling eller opkræver gebyrer i tildelingsperioden, skal modtage betaling. Dette gælder uanset om de konkrete affaldsmængder, der betales for, er større eller mindre end de mængder, der er taget udgangspunkt i forbindelse med beregning af tildelingen. Dog vil der i efterfølgende tildelingsperiode blive taget højde for dette.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, omfatter tildeling af husholdningsemballageaffald, der er kommunalt indsamlet efter regler fastsat i medfør af det foreslåede stk. 2, 1. pkt., og erhvervsemballage sammenblandet hermed men skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 7, 1. pkt., hvorefter ministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til mod betaling at overtage og behandle det affald, som kommunalbestyrelsen indsamler i samme fraktioner som emballageaffald fra husholdninger, men som ikke er emballageaffald. For nærmere beskrivelse af dette se pkt. 2.2.

En fysisk tildeling efter det foreslåede stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at producenter eller disses kollektive ordninger fysisk vil få overdraget det tildelte kommunalt indsamlede emballageaffald og dermed få ansvaret for at foranstalte den videre transport og affaldsbehandling.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at sikre kommunalbestyrelsen retten til at få oplysninger fra producenten eller dennes kollektive ordning om de

på baggrund af tildelingen overdragne mængder af emballageaffald til brug for kommunalbestyrelsens affaldsplanlægning og oplysningspligt over for borgere.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 5. pkt., indebærer derfor en forpligtelse for producenten eller dennes kollektive ordning til efter anmodning at oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens plan for håndtering af affald i kommunen efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf. Disse oplysninger kan for eksempel omfatte mængden af overdraget affald pr. affaldsfraktion, mængden af affald der efter behandling reelt er genanvendt pr. affaldsfraktion, og hvilke anlæg der er anvendt til behandling af det overdragede affald.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 6, 2. pkt., fastsætter ministeren regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde, uanset om der er fastsat regler i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt. En geografisk fordeling ved indsamling efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at bestemte producenter eller disses kollektive ordninger forpligtes til fysisk at overtage affald fra bestemte kommuner (geografisk fordeling). En geografisk tildeling indebærer desuden, at alt kommunalt affald, der er produceret i det tildelte geografiske område skal håndteres i tildelingsperioden, uanset om de konkrete affaldsmængder er større eller mindre end de mængder, der er taget udgangspunkt i ved beregning af tildelingen.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 6, 3. pkt., fastsætter ministeren i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. tillige regler om den geografiske fordeling mellem producenterne eller disses kollektive ordninger af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Det forventes, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 3. pkt., vil blive fastsat regler om at den geografiske fordeling af det sammenblandede husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald vil skulle følge den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 2. pkt., i de tilfælde, hvor der fastsættes regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald.

Som noget nyt fastsætter miljøministeren med den foreslåede § 9 p, stk. 6, 4. pkt., i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om en tildelingsordning for producenternes betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelserne mellem producenter eller disses kollektive

ordninger. Den foreslåede bestemmelse medfører, at miljøministeren fastsætter regler om tildeling af betalingsforpligtelser, der vil indebære en pligt for producenterne eller disses kollektive ordninger til at betale kommunalbestyrelsen for indsamling, transport og behandling eller dele heraf af kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger og kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald, herunder i et bestemt geografisk område.

Med det foreslåede stk. 8 fastsætter miljøministeren endvidere regler om en tildelingsordning for producenternes betalingsforpligtelser til dækning af emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport eller behandling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af forslaget § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, eller kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra erhverv efter miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 eller 3, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenterne eller disses kollektive ordninger. Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 8, medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af betalingsforpligtelser, der vil indebære en pligt for producenter af erhvervsemballage eller disses kollektive ordninger til at betale emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen for indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv, herunder i et bestemt geografisk område.

Med de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 6 og 8, kan der endvidere fastsættes regler om tildeling af affald og betalingsforpligtelser til producenternes kollektive ordninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Det er hensigten at fastsætte regler herom, og i praksis forventes det derfor, at tildelingerne, herunder de geografiske fordelinger, vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter.

De foreslåede bestemmelser i stk. 6 og 8 indebærer, at ministeren fastsætter nærmere regler om beregning af tildelingerne, herunder at disse skal baseres på producenteres markedsandel af emballage, opgjort efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, og at affaldsdata vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel. Disse data indberettes årligt af producenter eller disses kollektive ordninger til producentregisteret, jf. regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

For emballage af tekstil, porcelæn, kork og keramik er det hensigten at fastsætte regler om, at affald af disse emballagetyper ikke indgår i tildelingsordningerne efter de foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8, da producenter af emballage af tekstil, porcelæn, kork og keramik i første omgang ikke forventes at blive forpligtet til at afholde omkostninger forbundet med disse affaldstyper. Tilsvarende er det hensigten at fastsætte regler om, at emballageaffald, der skal sorteres som farligt

affald, ikke indgår i tildelingsordningerne i det omfang producenterne ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af denne affaldsfraktion, jf. nærmere herom i pkt. 2.1.1.1.

I de tilfælde hvor det organisatoriske ansvar for indsamling af emballageaffald mod betaling flyttes til kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil kommunalbestyrelsens og affaldsproducerende virksomheders organisatoriske ansvar begrænses i det omfang, at producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning for emballageaffald, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter emballageaffaldet ikke vil indgå i tildelingsordningen.

Desuden er det hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for affald af genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage i egen tilbagetagningsordning, når denne bliver til affald.

Som følge heraf forventes betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af affald af genbrugsemballage heller ikke som udgangspunkt at skulle indgå i tildelingsordningerne.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at tildelingsordninger for henholdsvis kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder vil være tidsmæssigt afgrænset til en tildelingsperiode, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til henholdsvis over- eller underindsamling eller over- eller underbetaling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingerne i videst muligt omfang svarer til producenteres eller disses kollektive ordningers markedsandel.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har overvejet hvilken længde, der er passende for tildelingsperioder efter stk. 6 og 8. En ny tildeling indebærer potentielt ændringer i, hvilke kommuner, som producenter eller disses kollektive ordninger har fået tildelt. I relation til det kommunalt indsamlede affald, som fysisk skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, indebærer sådanne ændringer for eksempel planlægning af afhentning af affald i nye geografiske områder og opbygning af nye samarbejdsrelationer med kommuner i forbindelse med den fysiske overdragelse af affald. Ministeriet vurderer, at første tildelingsperiode ikke bør være for lang, idet de data om markedsførte mængder og affaldsdata, som beregning af de første tildelinger vil være baseret på, vil være behæftet med stor usikkerhed. Det forventes derfor, at første tildelingsperiode vil vare ca. 15 må-

neder, og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare mellem 24-36 måneder. Det er dog hensigten at fastsætte regler om, at der ved væsentlige afvigelser imellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder i en tildelingsperiode, undtagelsesvist vil være muligt at genberegne og dermed potentielt ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode.

Det er hensigten, at opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelinger delegeres til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) efter den foreslåede ændring af § 9 ø, stk. 1, jf. lovforslagets nr. 40. Dette har baggrund i, at den producentregisteransvarlige organisation varetager tilsvarende opgaver i eksisterende producentansvarsordninger. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for producenter eller disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til miljøministeren efter miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 ø, stk. 3.

Det forventes, at det i de nærmere regler om den producentregisteransvarlige organisations beregning af tildelinger for kommunalt indsamlet affald vil blive fastlagt, at der i videst muligt omfang skal tages hensyn, at emballageaffaldsfraktioner, der indsamles kombineret eller på anden vis sammenblandes i forbindelse med den kommunale indsamling, herunder som følge af fælleskommunale løsninger, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning, da affaldet ikke kan opdeles fysisk i forbindelse med overdragelse af affaldet. Det forventes desuden, at der fastsættes nærmere regler om, at der også skal tages højde for, at alle affaldsfraktioner i en kommune, der skal overdrages, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at dette vil reducere kompleksiteten i samarbejdet mellem kommuner og kollektive ordninger.

Af hensyn til at reducere kompleksitet er det desuden hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen årligt vil skulle indberette oplysninger til den producentregisteransvarlige organisation om deres affaldsindsamlingsordninger efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1 samt at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens muligheder for at ændre i de berørte affaldsindsamlingsordninger, vil blive begrænset af hensyn til at sikre, at affaldsfraktioner, der er tildelt til to forskellige producenter eller kollektive ordninger, ikke sammenblandes i indsamlingen i en given tildelingsperiode.

Det forventes desuden, at det i de nærmere regler om den producentregisteransvarlige organisations beregning og tildeling af betalingsforpligtelser mellem producenter og disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder vil blive fastlagt, at der i videst muligt omfang skal tages hensyn til, at betalingsforpligtelsen for erhvervsemballageaffald i et geografisk område (kommune) tildeles til samme producent eller kollektive ordning.

Miljøministeren forudsættes kun at fastsætte regler om fysisk tildeling og tildeling af betalingsforpligtelser samt oplysningspligt i det omfang bemyndigelsen i det foreslåede

stk. 2, 1. pkt., udnyttes til at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for producentens regning, samt i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse indsamler erhvervsaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3.

De foreslåede bestemmelser i stk. 6 og 8 skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., hvorefter der fastsættes regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med indsamlings-, transport-, behandling-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald, omfattet af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3, jf. lovforslagets nr. 8 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 skal desuden ses i sammenhæng med de foreslåede § 9 p, stk. 15 og stk. 16 vedrørende kommunale gebyrer og kommunalbestyrelsens gebyropkrævning, jf. lovforslagets nr. 19. Den tildelte betalingsforpligtelse efter det foreslåede § 9 p, stk. 6 for kommunalbestyrelsens indsamling og i visse tilfælde også transport og behandling af emballageaffald fra husholdninger og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed efter regler, fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil kunne opfyldes gennem betaling af kommunalt opkrævede gebyrer.

I det omfang kommunalbestyrelsen i medfør af de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven § 49 d, stk. 2 eller 3, indsamler emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, der ikke i indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger, vil kommunalbestyrelsens omkostninger opgjort efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 4, indgå i tildelingen af betalingsforpligtelser for erhvervsemballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i stk. 8.

Derimod vil kommunalt indsamlet emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, der i indsamlingen sammenblandes med kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger, indgå i tildelingen for kommunalt indsamlet affald, jf. den foreslåede stk. 6, og dermed ikke i tildelingen af betalingsforpligtelser i medfør af den foreslåede stk. 8.

For nærmere om bemyndigelsen til at fastsætte regler om tildelingsordninger henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

3.1.1.4 Pligt til medlemskab af kollektiv ordning

3.1.1.4.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og emballageregisterbekendtgørelsen

Regler om kollektive ordninger og bemyndigelse til at fastsætte regler for de kollektive ordninger under udvidede producentansvar fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, der

er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar.

Det følger af lovens § 9 z, stk. 1, at producenter og importører under udvidede producentansvar, herunder for emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, kan organisere sig i kollektive ordninger og opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og affald heraf igennem deltagelse i kollektive ordninger.

Det følger endvidere af § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter og importører kan opfylde visse oplysnings- og informationsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 8-12, og § 9 s, stk. 9-11, gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenten og importøren er tilsluttet en kollektiv ordning.

Efter lovens § 9 z, stk. 3, kan miljøministeren endvidere fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, at de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier, og om de kollektive ordningers organisering.

Det følger af bemærkningerne til den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler om de kollektive ordningers organisering, og at bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler om producentens ansvar i det tilfælde, hvor den kollektive ordning ikke opfylder producentens forpligtelser. Det følger heraf, at den kollektive ordnings overtagelse af ansvaret kan ske parallelt med producentens oprindelige ansvar, således at ansvaret går tilbage til producenten, hvis den kollektive ordning, som ansvaret ellers var overdraget til, ikke opfylder forpligtelsen, jf. Folketingstidende 2007-2008, tillæg A, L 134 som fremsat, side 4895. Den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, er for så vidt angår emballage og drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast delvist udnyttet i emballageregisterbekendtgørelsen, jf. nedenfor.

Efter lovens § 9 z, stk. 4-6, kan miljøministeren fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om graduering af producenters medlemsbidrag til den kollektive ordning, om lige adgang til den kollektive ordning, om sikkerhedsstillelse, om visse oplysningsforpligtelser vedr. ejerskab, medlemmer mv., og om egenkontrol.

Det følger endeligt af miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 1, at miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2. Da bestemmelserne i § 9 p, stk. 1 og § 9 s, stk. 1, kan opfyldes igennem en kollektiv ordning i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, kan miljøministeren således

meddele påbud overfor den kollektive ordning, der opfylder producentansvarsforpligtelsen på vegne af producenten.

Bemyndigelserne i § 9 z, stk. 2-3 og 5, er delvist udmøntet i §§ 13-16 i emballageregisterbekendtgørelsen, hvorefter producenten har mulighed for at lade forpligtelserne til registrering og indberetning af oplysninger om markedsførte mængder opfylde igennem en kollektiv ordning. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2, at 'emballage' skal forstås som enhver emballage, som defineret i emballagebekendtgørelsen, og at emballage også skal forstås som drikkevarer beholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter.

Det følger således af emballageregisterbekendtgørelsens § 13, at kollektive ordninger kan varetage forpligtelser på vegne af en producent eller dennes eventuelle repræsentant til registrering af oplysninger i producentregistret, indberetning af oplysninger til den producentregistreringsansvarlige organisation Dansk Producentansvar, samt betaling af registreringsgebyr til Dansk Producentansvar. Det fremgår endvidere, at hvis den kollektive ordning ikke opfylder forpligtelserne på vegne af de producenter eller deres eventuelle repræsentanter, der er medlem af ordningen, skal de nævnte forpligtelser opfyldes af den enkelte producent eller dennes eventuelle repræsentant.

Det følger af emballageregisterbekendtgørelsens § 14, at en kollektiv ordning skal sikre, at enhver producent eller dennes repræsentant har lige adgang til at deltage i den kollektive ordning og behandles på lige vilkår, idet der skal tages hensyn til producentens markedsandel, og at der ikke videregives konkurrencefælsomme oplysninger til andre virksomheder.

Det fremgår af emballageregisterbekendtgørelsens § 15, at en kollektiv ordning skal, for at forpligtelserne nævnt i § 13, stk. 1 kan varetages af den kollektive ordning, oprettes i producentregistret, jf. § 3, med angivelse af navnet på ordningen, adresse, telefonnr., e-mailadresse, kontaktperson og CVR-nr. For udenlandske kollektive ordninger, der ikke er registreret i CVR-registret, skal virksomhedens momsnummer (VAT-nr.), europæiske momsregistreringsnummer eller nationale momsregistreringsnummer oplyses i stedet for CVR-nr.

Det fremgår af emballageregisterbekendtgørelsens § 16, at en kollektiv ordning skal offentliggøre oplysninger på sin hjemmeside om ejerskab og producenterne eller deres repræsentanter i ordningen.

De øvrige bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 4 og 6, er endnu ikke udnyttet for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage, drikkevarer beholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, er producenter og importører af blandt andet emballerede produkter og drikkevarer beholdere og drikkebægre af engangsplast berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsord-

ninger for affald af emballage fra private husholdninger i overensstemmelse med regler fastsat efter lovens § 44.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3-6, er bemyndigelser, der muliggør en implementering af affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a vedrørende minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger.

3.1.1.4.2 Gældende EU-ret – affaldsdirektivet og emballagedirektivet

Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra a, at medlemsstaterne nøje skal fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af produkter, der markedsfører produkter i medlemsstaten og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne. Med organisationer, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter, skal forstås kollektive ordninger.

Derudover følger det af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra d, at medlemsstaterne skal sikre ligebehandling af producenter af produkter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller produkter i små mængder.

Emballagedirektivet regulerer ikke kollektive ordninger, men det følger af den kommende nye emballageforordning, at medlemsstaterne kan beslutte at gøre et medlemskab af en kollektiv ordning obligatorisk for producenter. Det bemærkes, at kollektive ordninger i emballageforordningen benævnes 'producentansvarsorganisationer'. Den kommende emballageforordning fastlægger endvidere særlige forpligtelser for producenter af genbrugsemballage til at etablere særskilte indsamlingsordninger for genbrugsemballager og til at håndtere genbrugsemballage som affald. For nærmere om den kommende emballageforordning se pkt. 3.1.1.1.2.

Affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 a, stk. 1, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.4.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale, at kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne skal reduceres, samt at det skal sikres, at opgaven løftes af kollektive ordninger, der reelt kan varetage opgaven. Det er desuden besluttet, at medlemskab af en kollektiv ordning skal være pligtigt for producenter af engangsemballage.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning ikke kan gennemføres inden for de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at et pligtigt medlemskab af kollektive ordninger bl.a. kan reducere kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne om indsamling og overdragelse af affald, jf. den foreslåede ordning beskrevet under pkt. 3.2, samt sikre en omkostningseffektiv ordning.

Det er desuden Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at en pligt til medlemskab af kollektive ordninger vil medføre færre transaktionsomkostninger, hvis kommunerne alene skal samarbejde med kollektive ordninger og ikke både producenter udenfor kollektive ordninger og kollektive ordninger. Det vurderes desuden, at det vil medføre størrelsesfordele at samle affaldet i kollektive ordninger.

Henset til, at den kommende emballageforordning giver medlemsstaterne mulighed for at indføre pligtigt medlemskab af kollektive ordninger, vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet endvidere, at det vil være i overensstemmelse med den kommende emballageforordning at indføre et pligtigt medlemskab af kollektive ordninger.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt stk. 3 i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, skal opfylde deres producentansvarsforpligtelser efter de foreslåede § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, og visse oplysnings- og dokumentationsforpligtelser gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har endvidere fundet det hensigtsmæssigt, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, skal opfylde deres forpligtelser til mod betaling at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af deres producentansvarsforpligtelser, efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 7, gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Det foreslås derfor at indsætte et nyt stk. 4 i § 9 z, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 4, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger kan blive forpligtet til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som indsamles i samme affaldsfraktioner som engangsemballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, men som ikke udgør affald af engangsemballage eller drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage. Dette skyldes, at det er hensigten at fastsætte nærmere regler om, at de pågældende affaldsfraktioner skal overdrages samlet til producenter eller disses kollektive ordninger i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. For nærmere herom se pkt. 3.1.1.2.4.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at en kollektiv ordning skal overtage begge forpligtelser efter de foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4, da affaldet indsamles i samme affaldsfraktion. Det forudsættes, at der vil være tale om den samme kollektive ordning, der overtager producentens forpligtelse til at overtage og behandle affald, som er omfattet af udvidet producentansvar for engangsemballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast og affald, der ikke er emballage. Det er dog ikke hensigten at fastsætte regler herom i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 4.

Ministeriet forventer, at der er 4-5 kollektive ordninger, der vil tilbyde at varetage producentansvarsforpligtelser for engangsemballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage. De pågældende kollektive ordninger har registreret sig i producentregistret hos den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), og det er således muligt efter gældende regler at vælge disse kollektive ordninger ved en producents registrering i producentregisteret efter de gældende regler herom.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet, at det er mest hensigtsmæssigt, at der ikke fastsættes krav om pligtigt medlemskab af kollektive ordninger for producenter af genbrugsemballage, hvorfor det foreslås at begrænse bemyndigelserne i de foreslåede § 9 z, stk. 3 og 4, til at fastsætte regler om pligtigt medlemskab af kollektive ordninger til producenter af engangsemballage. Det skyldes, at det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Miljø- og Ligestillingsministeriet konstaterer desuden, at der i den kommende emballageforordning indføres særlige forpligtelser for producenter af genbrugsemballage, herunder til at etablere særskilte returordninger og til at håndtere genbrugsemballagen, når den efter endt brug bliver til affald. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at producenter af genbrugsemballage, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse i § 9 z, stk. 3, fortsat vil kunne vælge at organisere sig kollektivt om varetagelsen af deres producentansvarsforpligtelser efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1.

Der vil i tilfælde af pligtigt medlemskab efter den foreslåede § 9 z, stk. 3, kunne fastsættes regler for de kollektive ordninger i medfør af de gældende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3-6. Det er derimod ikke hensigten at udnytte disse bemyndigelser for så vidt angår den kollektive opfyldelse af forpligtelser til at overtage og behandle affald, der ikke udgør affald af engangsemballage eller drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, men som er indsamlet i samme fraktioner, i medfør af den

foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 4. Det forudsættes derfor alene, at miljøministeren fastsætter regler i medfør af de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 3-6, for de kollektive ordninger, der opfylder producentansvarsforpligtelser på vegne af producenter efter den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har i den forbindelse overvejet, hvordan det kan sikres, at kollektive ordninger opkræver rimelige medlemsbidrag og tager hensyn til små producenter, når der fastsættes regler om et pligtigt medlemskab. Den gældende bemyndigelse i § 9 z, stk. 3, nr. 1, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om kollektive ordningers pligt til at sikre ligebehandling af producenter. Hjemlen er udnyttet i den gældende emballageregisterbekendtgørelse for så vidt angår emballage og drikkebægre og drikkevarebeholder af engangsplast, der ikke er emballage, til at fastsætte krav til den kollektive ordningens behandling af dens medlemmer, herunder at enhver producent skal have lige adgang til at deltage i den kollektive ordning og behandles på lige vilkår, idet der skal tages hensyn til producentens markedsandel, og at den kollektive ordning ikke videregiver konkurrencefølsomme oplysninger til andre virksomheder. Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at dette sammenholdt med almindelige konkurrenceparametre vil sikre, at de kollektive ordninger ikke opkræver urimelige medlemsbidrag fra deres medlemmer i et udvidet producentansvar, hvor det er pligtigt at være medlem af en kollektiv ordning.

Det bemærkes dertil, at det forventes, at den kommende emballageforordning stiller direkte krav til, at kollektive ordninger skal sikre ligebehandling af producenter uanset oprindelse eller størrelse og uden at pålægge producenter af små mængder emballage, herunder små og mellemstore virksomheder, en uforholdsmæssig stor byrde. De gældende regler vedrørende kollektive ordningers ligebehandling af deres medlemmer er i overensstemmelse med den kommende forordning, dog således at forordningens regler vil være direkte gældende, hvorfor miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, nr. 1, for så vidt angår emballage og tilhørende udmøntning i emballageregisterbekendtgørelsen skal ophæves, når forordningen finder anvendelse, da forordningen træder i stedet.

Det er endeligt Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at fastsættelse af regler om et pligtigt medlemskab af en kollektiv ordning ikke hindrer, at producenter kan etablere eller opretholde egne tilbagetagingsordninger for emballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som beskrevet i pkt. 2.1.1.1.3.

3.1.1.5 Mærkning af emballage og oplysninger til brugere af emballage om affald, herunder producenters betaling herfor

3.1.1.5.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, affaldsdirektivet, engangsplastdirektivet og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 9, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producentens og importørens pligt til at sikre mærkning af emballage.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at det forventes, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning, der kan tjene som oplysning til affaldsindehaveren (den sidste bruger af det pågældende emballerede produkt) om korrekt håndtering af emballageaffald, herunder at henkastning af affald i naturen skal undgås, samt information om, at emballagen kan genanvendes og derfor skal afleveres i den relevante indsamlingsordning for den pågældende emballage, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 40.

Det følger endvidere af § 9 p, stk. 9, 2. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 9, er ikke udnyttet.

Det følger endvidere af § 9 p, stk. 10, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og 4) betydningen af den mærkning på emballagen, der påføres efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 9, 1. pkt.

Det følger af bestemmelsens bemærkninger, at den indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 40.

Det følger endvidere af bemærkningerne, at det af hensyn til det store overlap, der er mellem kravene til udvidet producentansvar for emballager af engangsplast og ordningen for udvidet producentansvar for emballage, vil være uhensigtsmæssigt at oprette en særskilt ordning for emballage af engangsplast. Bestemmelsen indeholder derfor også hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, der bl.a. stiller krav om, at producenter af en række specifikke engangsplastprodukter, der også er emballage (fødevarerbeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangsplast), skal afholde omkostningerne ved de oplysningstiltag, der følger af engangsplastdirektivets artikel 10, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 179 som fremsat, side 19.

Det forudsættes i bestemmelsens bemærkninger, at reglerne udformes således, at oplysningspligten kan opfyldes i for

eksempel informationsmateriale, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 10, er delvist udmøntet i bekendtgørelse nr. 904 af 28. juni 2024 om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter (herefter benævnt bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter) med virkning fra 31. december 2024.

Det følger af § 19 i bekendtgørelsen, at producenter af de ovenfor nævnte engangsplastprodukter, har pligt til at varetage oplysningstiltag rettet mod brugere af de pågældende engangsplastprodukter, samt at oplysningstiltagene skal indeholde oplysninger om særskilt tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og bekæmpelse af henkastning af affald fra engangsplastprodukter.

3.1.1.5.2 Gældende EU-ret – emballagedirektivet, affaldsdirektivet og engangsplastdirektivet

Det følger af emballagedirektivets artikel 8, at der på emballage skal angives, hvad emballagematerialet består af på grundlag af Kommissionens beslutning 97/129/EF (1), samt af emballagedirektivets artikel 10, at Kommissionen fremmer udarbejdelsen af europæiske standarder, herunder kriterier for mærkning. Det følger desuden af emballagedirektivets artikel 18, at medlemsstaterne ikke må forhindre, at emballage, der opfylder bestemmelserne i emballagedirektivet, markedsføres på deres område.

Det følger af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Det følger af engangsplastdirektivets artikel 10, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet, og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af engangsplastprodukter om de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, om den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden u hensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører, og konsekvenserne af u hensigtsmæssige former for affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter for kloaknettet.

Det følger af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, at producenter af fødevarer, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangsplast også skal afholde omkostningerne ved de i artikel 10 omhandlede oplysningstiltag. Det følger

desuden af artikel 8, stk. 2, i engangsplastdirektivet, sammenholdt med artikel 8 a, stk. 4, litra a, 2. led, i affaldsdirektivet, at de finansielle bidrag, som producenterne betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidede producentansvarsordninger, bl.a. skal dække omkostningerne ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2.

Affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 a, stk. 2, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024. Det følger af engangsplastdirektivets artikel 10, at ordninger for udvidet producentansvar for fødevarer, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangsplast, skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.5.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Ligestillingsministeriet har overvejet, om bemyndigelsen i § 9 p, stk. 9, til at fastsætte regler om producenter og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage, og om at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder, fortsat er relevant. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning, da det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det er svært foreneligt med reglerne i emballagedirektivet om mærkning af emballage, samt den kommende nye emballageforordning, som forventes at harmonisere mærkning af emballage og tilsvarende mærkning af affaldsbeholdere med affaldspiktogrammer.

Miljø- og Ligestillingsministeriets vurderer desuden, at det ikke længere er relevant at fastsætte regler om en pligt til at stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder, da behandlingsanlæg i dag kan identificere, hvilken type emballageaffald der er tale om på baggrund af de gældende krav til mærkning af emballage med materialeindhold. Generelle krav om dette indgår heller ikke i den kommende emballageforordning, dog med undtagelse af særlige mærkningskrav for emballager med problematiske stoffer.

Det foreslås derfor at ophæve § 9 p, stk. 9, og som konsekvens heraf, at forpligtelsen til at oplyse brugerne om betydningen af den påførte mærkning af emballagen udgår af § 9 p, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 14 og 15.

Det følger af del 6 sammenholdt med del 5 i den politiske aftale, at direktivforpligtelsen til at sikre, at borgere oplyses om korrekt håndtering af affald og at undgå henkastet affald i naturen, skal løftes af staten eller kommunalbestyrelserne, og at producenterne skal afholde omkostningerne hertil. Det følger af del 2 i aftalen, at kommunerne skal bidrage til at nå

genanvendelsesmål igennem en effektiv affaldsindsamling samt kommunikation og vejledning til borgerne om affaldssortering.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at statens varetagelse af oplysningstiltag på vegne af producenter kan sikre en ensartet, kontinuerlig og effektiv oplysningsindsats overfor brugere af emballage, herunder brugere af emballage af engangsplast. Ministeriet vurderer, samtidig at kommunalbestyrelses varetagelse af oplysningstiltag på vegne af producenter er relevant i forhold til den borger-nære kommunikation og borgerservice vedrørende lokale og kommunale indsamlingsordninger for affald. Ministeriet vurderer dog samtidig, at det er mest hensigtsmæssigt, at producenter varetager oplysning om egne tilbagetagningsordninger, når de har etableret sådanne eller forpligtes til det efter det foreslåede § 9 p, stk. 1.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke hjemmel til eller regler om, at miljøministeren og kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med den politiske aftale og for producenterne regning kan varetage en oplysningsindsats vedrørende korrekt håndtering af affald og om at undgå henkastet affald i naturen.

Det er desuden Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der er behov for en præcisering af de oplysningsforpligtelser, der er omfattet af bestemmelsen i § 9 p, stk. 10, så disse fremstår mere tekstnært i forhold til direktivforpligtelser vedrørende oplysningstiltag målrettet brugere af emballage.

Det foreslås derfor, at nyaffatte § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, således, at miljøministeren dels bemyndiges til at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenteres regning skal oplyse brugere af emballage om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlings- og tilbagetagningsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald, dels bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter for egen regning skal varetage disse oplysningsforpligtelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 vedrørende nyaffattelse af § 9 p, stk. 10, i miljøbeskyttelsesloven.

Den foreslåede bestemmelse omfatter brugere af al emballage, herunder produkter med emballage og emballage af engangsplast. Forslaget indebærer, at miljøministeren i overensstemmelse med den politiske aftale vil kunne varetage det organisatoriske ansvar for at oplyse brugere af emballage om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, herunder om tilgængelige centre for genbrug, tilgængelige genbrugelige alternativer og forberedelse med henblik på genbrug, generelt om tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastet emballageaffald. Det finansielle ansvar for varetagelsen af disse oplysningsforpligtelser vil fortsat skulle ligge hos producenterne.

Forslaget indebærer desuden, at kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med den politiske aftale vil kunne varetage det organisatoriske ansvar for at oplyse brugere af em-

ballage om anvendelse af de kommunale indsamlingsordninger. Det finansielle ansvar for varetagelsen af disse oplysningsforpligtelser vil fortsat skulle ligge hos producenterne.

Det forventes, at miljøministeren udmønter den foreslåede bemyndigelse ved i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og i en ny emballagebekendtgørelse at fastsætte regler om henholdsvis producenteres, kommunalbestyrelsens og miljøministerens oplysningsforpligtelser.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen for producenteres regning oplyser brugere af emballage om anvendelse af de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald, samt at miljøministeren oplyser brugere af emballage om de informationer, der er mere generelle, for eksempel affaldsforebyggelsesforanstaltninger og bekæmpelse af henkastet emballageaffald. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at producenter for egen regning skal oplyse om egne tilbagetagningsordninger, såfremt en producent etablerer en sådan eller forpligtes til dette efter det foreslåede § 9 p, stk. 1.

Det forventes, at reglerne udformes således, at producenterne oplysningspligt fortsat kan opfyldes igennem for eksempel udarbejdelse af informationsmaterialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder eller i forbindelse med salg.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, skal sammenholdt med den forventede udmøntning heraf, således sikre implementering af de oplysningsforpligtelser, der følger af artikel 8 a, stk. 2, i affaldsdirektivet og artikel 10 i engangsplastdirektivet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11. Der redegøres nærmere for dette under pkt. 2.1.2.4.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 15, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det endvidere, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger til dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11. Der redegøres nærmere for dette under pkt. 2.1.2.1.5.

Det forventes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegere sine oplysningsforpligtelser i henhold til regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 11, til Miljøstyrelsen.

3.1.1.6 Oplysninger og dokumentation til brug for tilsyn

3.1.1.6.1 Gældende ret - miljøbeskyttelsesloven

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 12, at miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at den bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers oplysningspligt til myndigheder, den producentregisteransvarlige organisation m.fl. til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler herom fastsat med hjemmel i loven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L112 som fremsat, side 41. Der kan således for eksempel fastsættes regler om, at producenter og importører skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, herunder hvor affaldsindehaverne (husstande, erhverv og institutioner m.v.) kan aflevere deres affald, og hvordan dette oplyses for dem, hvor og hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret at fastsatte mål for genanvendelse opnås, og hvorledes ordningen er finansieret m.v.

Det følger endvidere af bemærkningerne, at bestemmelsen indfører hjemmel til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5.

Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

3.1.1.6.2 Gældende EU-ret - affaldsdirektivet

Affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, forpligter medlemsstaterne til at indføre en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter og importører af produkter og kollektive ordninger, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 a, stk. 5, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.6.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt, at bestemmelsen i § 9 p, stk. 12, om producenters pligt til at give oplysninger og dokumentation tilpasses til de med lovforslaget foreslåede ændringer til § 9 p og den

forventede udmøntning heraf, herunder at anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 12, tilpasses.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 17. Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektives ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse viderefører med visse ændringer miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om producenters oplysningspligt til myndigheder og til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) m.fl. til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af deres producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer dog en udvidelse af bestemmelsens anvendelsesområde, idet ministeren ikke alene kan fastsætte regler om pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger, men også mere bredt oplysninger og dokumentation om producentens indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed, når producenter både har et organisatorisk og et finansielt ansvar, men også når producenter alene har et finansielt ansvar.

Det foreslås med bestemmelsen, at pligten til at afgive oplysninger også kan pålægges producentens kollektive ordning. Dette skyldes, at producentansvaret kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, ligesom miljøministeren efter § 9 z, stk. 2, kan fastsætte regler om, at visse oplysningsforpligtelser kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Med den foreslåede § 9 z, stk. 3, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Det er hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes som beskrevet i pkt. 3.1.1.4.3.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse for eksempel kunne fastsættes regler om, at producenter med egne tilbagetagningsordninger og herunder producenter med egne tilbagetagningsordninger for genbrugsemballage skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, samt hvor affaldsindehavere kan aflevere deres emballageaffald i de pågældende tilbagetagningsordninger.

Der vil desuden kunne fastsættes regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger, når de forpligtes til at varetage forpligtelser vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, skal oplyse, hvor og hvorledes emballageaffald håndteres og genanvendes, herunder hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for affaldshåndtering

opnås, samt hvorledes producenter eller disses kollektive ordninger afholder nødvendige omkostninger efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, herunder hvor mange tons affald, der er betalt for, fordelt på affaldsfraktioner, og om producenter eller disses kollektive ordninger har afvist at betale og afholde omkostninger i konkrete tilfælde m.v. Der kan endvidere som hidtil fastsættes krav om, at oplysningerne dokumenteres.

Den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5.

3.1.2 Omkostninger og betalinger i udvidet producentansvar for emballage

3.1.2.1 Afholdelse af omkostninger for håndtering af husholdningsemballage mv.

3.1.2.1.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og affaldsaktørbekendtgørelsen

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, at producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning skal foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Bestemmelsen, der har virkning fra 31. december 2024, indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter vil være pålagt et udvidet producentansvar, herunder som udgangspunkt en handlepligt, og en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger for tilbagetagning og håndtering af emballageaffald. For nærmere om gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 1, se pkt. 3.1.1.1 med underpunkter.

Det følger endvidere af gældende ret, at miljøministeren skal fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt. Bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre emballagedirektivets artikel 7, stk. 2 og affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, omkostninger til levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere samt omkostninger til indsamling og indberetning af data, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L112 som fremsat, side 37. Bestemmelsen indeholder desuden hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, jf. Folketingstiden-

de 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 50 og 56, hvorefter at producenter af engangsplastprodukter opført i engangsplastdirektivets bilag del E, afholder omkostninger udover de ovenfor angivne omkostninger til indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer og omkostninger ved oprydning af henkastet affald.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 3, 1. pkt. er alene udnyttet til fastsættelse af bestemmelser om oprydningsforpligtelser for affald fra visse engangsplastprodukter i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. For nærmere redegørelse for gældende ret, se pkt. 3.3.4.1 om gebyrer for oprydning mv. af affald fra visse engangsplastprodukter- og emballager.

Kommunale affaldsordninger for husholdninger og virksomheder, herunder indsamling, transport og behandling af emballageaffald, finansieres efter gældende ret gennem kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af affaldsgebyrer og for virksomheder i visse tilfælde tillige af markedspriser.

Det følger således af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a, til planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområder på genbrugspladser, jf. § 50 f, til betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 eller regler fastsat i medfør heraf og omkostninger efter § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, til indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a og til forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 8 og § 50 a. Det fremgår af § 48, stk. 3, at der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab, samt at kommunalbestyrelsen på anmodning skal udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver affaldsordning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, fastsætte regler om principper for kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer. Gebyrerne opkræves hos husholdninger og visse affaldsproducerende virksomheder i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6 og 7.

For så vidt angår erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse må kommunalbestyrelsen som udgangspunkt ikke etablere affaldsordninger for eller tilbyde indsamling heraf, bortset fra på kommunale genbrugspladser, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 1 og 2. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer for affaldsproducerende virksomheders brug af kommunale genbrugspladser, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 1. Kommunalbestyrelsen kan desuden i visse tilfælde tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder emballageaffald, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 3. I disse

tilfælde skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve en pris svarende til markedsprisen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 4, fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af priser efter miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 1. Denne bemyndigelse er udnyttet til fastsættelse af bestemmelser i affaldsaktørbekendtgørelsen om fastsættelse af priser for visse kommunale tilbud om indsamling af erhvervsaffald.

3.1.2.1.2 Gældende EU-ret – emballagedirektivet og affaldsdirektivet

Det fremgår af emballagedirektivets artikel 7, stk. 2 og affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, dækker følgende omkostninger for de produkter, som markedsføres i medlemsstaten: omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i artikel 8 a, stk. 1 litra b, idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra uindløst pant; omkostningerne ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 2, samt omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Det fremgår desuden af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, at omkostningerne ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndterings-tjenester på en omkostningseffektiv måde, og at sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsnitlig måde af de berørte aktører.

Det følger af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, 2. afsnit, at medlemsstaterne i tilfælde, hvor det er begrundet i behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar, kan afvige fra den fordeling af det finansielle ansvar, der er fastsat i artikel 8 a, stk. 4, forudsat at producenterne afholder mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger, og de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter og således ikke af staten eller andre offentlige myndigheder. Denne fravigelsesmulighed vil ikke kunne anvendes til blot at nedsætte producenteres finansiering forholdsmeæssigt, men alene vil kunne anvendes til at fritage producenter fra at finansiere en specifik del af affaldshåndteringsforpligtelserne, hvis det er vanskeligt administrativt eller operationelt at udskille denne og under den forudsætning, at denne del maksimalt udgør 20 pct. af de samlede omkostninger.

3.1.2.1.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og

den foreslåede ordning vedrørende generelle rammer for afholdelse og opgørelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at nyaffatte den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, af hensyn til at etablere klar hjemmel til at kunne fastsætte regler om producenteres afholdelse og fordeling af omkostninger, herunder så det nu udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at der fastsættes regler om producenteres afholdelse af omkostninger og fordelingen heraf forbundet med dataindberetningsforpligtelser. Desuden vurderes en nyaffattelse hensigtsmæssig som følge af øvrige foreslåede ændringer af § 9 p, og da bemyndigelsen til at fastsætte regler om producenteres afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast foreslås at udgå af bestemmelsen.

Det foreslås med nyaffattelsen af stk. 3, der bliver stk. 4, at miljøministeren fastsætter regler om producenteres eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af § 9 p, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., viderefører med visse ændringer bemyndigelsen for miljøministeren i den gældende § 9 p, stk. 3, 1. pkt., til at fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger i hele affaldshåndteringskæden, som producenter skal dække med henblik på at sikre, at producenterne afholder de nødvendige omkostninger til særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald samt til oplysning og indberetning af data, jf. kravene i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

Der vil ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i relation til opgørelse af omkostninger i bekendtgørelsen blive taget højde for, at producenteres omkostninger i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndterings-tjenester på en omkostningseffektiv måde, og at sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsnitlig måde af de berørte aktører.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 3, der bliver stk. 4, kan der fastsættes regler i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om fordeling af omkostninger, hvorved der kan fraviges fra ovennævnte krav om afholdelse af de nødvendige omkostninger af hensyn til behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar for emballage. Dog skal producenterne afholde mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger. En forudsætning for at fravige fra kravet er, at de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter og således ikke afholdes af staten eller

andre offentlige myndigheder, jf. pkt. 3.1.2.3.3 om gældende EU-ret.

Det er hensigten, at der i overensstemmelse hermed vil blive fastsat regler om, at producenter af bl.a. emballage af tekstil, porcelæn, kork og keramik, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner, fordi mængderne af emballage af tekstil, porcelæn, kork og keramik er små.

Det forventes, at ministeren bl.a. i medfør af bemyndigelsen vil fastsætte regler om, at omkostninger til håndtering af emballageaffald skal opgøres på baggrund af faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af de affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det forventes således, at der fastsættes fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast, glas, metal, pap, papir, mad- og drikkekartoner, træ samt kombineret indsamling af disse fraktioner (for eksempel sammenblandet plast- og metalaffald), og desuden for farligt affald og emballageaffald, der skal sorteres som restaffald. For enkelte affaldsfraktioner vil der dog ikke blive fastsat fordelingsnøgler fra starten af, da datagrundlag er utilstrækkeligt. Der vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner for kommunalt indsamlet affald, herunder husholdningsaffald og erhvervsaffald, der indsamles sammenblandet med husholdningsaffaldet, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at benytte til at opgøre de omkostninger til emballageaffald, som producenterne forpligtes til at betale for. Se pkt. 3.1.2.1.5 for en nærmere redegørelse for den foreslåede ordning for kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer bl.a. ved brug af fordelingsnøgler.

Fordelingsnøglerne forventes at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion. Det forventes, at affaldsanalyserne vil udarbejdes af Miljøstyrelsen.

Det er endvidere forventningen, at der ved udmøntningen vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage, der skal sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, når emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald, indsamles via kommunale husstands-nære indsamlingsordninger. Dette skyldes, at der for nuværende ikke er tilstrækkeligt data om fordelingen af emballageaffald og ikkeemballageaffald i denne affaldsfraktion. Når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne fastsætte fordelingsnøgler for denne affaldsfraktion, vil der blive fastsat regler om producenternes pligt til at afholde omkostninger.

Derudover er det hensigten at fastsætte regler om, at en forudsætning for, at producenter eller disses kollektive ordning skal betale omkostninger for kommunalt indsamlet plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstands-nært

indsamlet plast, samt metalemballageaffald, når disse fraktioner indsamles via genbrugspladser, er, at kommunalbestyrelsen selv fastsætter retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikkeemballageaffald i disse fraktioner. Dette skyldes, at kommunalbestyrelser via genbrugspladser indsamler plastemballage- og metalemballageaffald i forskellige sammenblandinger, hvorfor det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at fastsætte retvisende faste fordelingsnøgler. Når der er tilvejebragt data til at kunne fastsætte fordelingsnøgler for disse affaldsfraktioner, er det hensigten at fastsætte regler om brug af disse.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

I det omfang der i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., fastsættes regler, hvorefter kommunalbestyrelsen pålægges at foranstalte indsamling, transport eller behandling af emballageaffald på producenterne regning, vil kommunalbestyrelsens opgørelse af omkostninger for husholdningsemballageaffald ske efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 16, statens opgørelse af omkostninger til statslige oplysningstiltag vil ske efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 18, og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) opgørelse af omkostninger vil ske efter regler, fastsat i medfør af § 9 ø, stk. 4.

Med det foreslåede § 9 p, stk. 4, fastsætter miljøministeren endvidere som hidtil regler for tilbagebetaling af de finansielle bidrag, som producenterne eller disses kollektive ordninger betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, såfremt producentens emballager efter at være registreret som markedsført i Danmark, markedsføres uden for Danmark, før de bliver til affald. Hensynet bag denne bestemmelse er at undgå, at producenter registrerer samme emballage som markedsført i to EU-medlemsstater og således pådrager sig udvidet producentansvar i begge medlemsstater og dermed afholder omkostninger til affaldshåndtering to gange.

Producentansvaret for emballage vil som hidtil kunne opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Som noget nyt vil miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt. kunne fastsætte regler om kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger på vegne af producenterne. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

For forventet anvendelse af de foreslåede bestemmelser i

forhold til emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder henvises til pkt. 2.1.2.3.

3.1.2.1.4 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – serviceniveau for affaldsindsamling til brug for fastsættelse af producenteres betaling til kommunalbestyrelsen

Del 4 i den politiske aftale omhandler producenteres betaling af omkostninger til kommunernes indsamling af emballageaffald og om den nødvendige administration og kommunikation til borgerne.

Det fremgår, at fastsættelse af omkostninger skal ske igennem en forhandlingstilgang, hvor repræsentanter fra kommuner og kollektive ordninger forhandler og aftaler et serviceniveau for indsamlingsopgaven, og at staten skal godkende det aftalte serviceniveau og sikre, at det lever op til formelle krav for eksempel strømlinet indsamling og EU-genanvendelsesmål. Det fremgår af aftalen, at serviceniveauet skal fastlægges, så det ikke påvirker borgernes hverdag eller medfører forskelle mellem land- og byområder, samt at det for eksempel ikke vil være nok at aftale et serviceniveau, hvor der kun hentes affald ved husstandene få gange om året.

Det fremgår ligeledes af den politiske aftale, at den konkrete kompensation (betaling) for omkostninger skal fastlægges ved, at kommunerne udbyder indsamlingsopgaven på grundlag af det aftalte serviceniveau. Hvor en kommune ikke sender opgaven i udbud, vil kompensationen (betalingen) skulle fastlægges på grundlag af den tredjedel af udbuddene ved sammenlignelige kommunale indsamlingsordninger og aktiviteter, der har den laveste pris. Det fremgår af aftalen, at sidstnævnte skal gælde, hvis det er juridisk muligt.

Det fremgår desuden, at kommunerne fortsat – via affaldsgebyret – skal afholde omkostninger til den andel af de indsamlede tørre affaldsfraktioner, der ikke er emballageaffald, og at kommunerne fortsat skal have mulighed for at fastsætte et højere serviceniveau end det, som betales af producenter, og at kommunernes omkostninger hertil finansieres over affaldsgebyret.

Det forudsættes i den politiske aftale, at den beskrevne løsning indebærer skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunernes opgørelse af omkostninger, samt styrkelse af udbud igennem fælles vejledning og udbudsskabeloner.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der ved et fastsat serviceniveau for kommunal affaldsindsamling, i denne sammenhæng, forstås et loft over de ydelser, som kommunalbestyrelsen kan levere til borgerne i forhold til indsamling af borgernes emballageaffald for producenteres regning.

For at sikre et klart retsgrundlag, hvor serviceniveauet er bindende for producenter og kommunalbestyrelser, er det Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det er

mest hensigtsmæssigt at fastlægge regler om et serviceniveau. Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om eller hjemmel til at gennemføre regler om fastsættelse af et serviceniveau for kommunal affaldsindsamling, og herunder heller ikke en forpligtelse for producenter eller disses kollektive ordninger til at afholde omkostninger svarende til et fastsat serviceniveau.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det ikke er muligt, som ønsket i den politiske aftale, at forpligtede kommunalbestyrelsen til at udbyde affaldsindsamling efter et fastsat serviceniveau, samtidig med at kommunalbestyrelsen også skal have mulighed for at tilbyde et højere serviceniveau til borgerne. Dette skyldes, at kommunalbestyrelsen i et udbud ikke kan bede om at få et tilbud for en ydelse inden for et fastlagt serviceniveau, hvis kommunalbestyrelsen reelt ønsker en ydelse med et andet serviceniveau.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at formålet med at fastlægge et serviceniveau og udbyde affaldsindsamling efter dette niveau er at sikre, at producenter ikke betaler højere omkostninger end nødvendigt til kommunalbestyrelseres indsamling af emballageaffald, i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, hvoraf det fremgår, at omkostningerne ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer derudover, at et serviceniveau vil skulle fastsættes, så producenterne betaler for de nødvendige omkostninger til affaldsindsamling, herunder så EU-genanvendelsesmål kan efterleves, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette indebærer blandt andet, at kommunalbestyrelser skal sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil også gælde i forbindelse med udøvelse af en forpligtelse til, for producenteres regning, at foranstalte indsamling, transport eller behandling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og uanset, om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingsopgaven eller ej.

Det er dog Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at et fastsat serviceniveau vil kunne bidrage med en mere konkret afgrænsning af en omkostningseffektiv affaldsindsamling. Et fastsat serviceniveau vil kunne begrænse omkostninger til affaldsindsamling ved for eksempel at fastsætte en maksimal beholderkapacitet og indsamlingsfrekvens for affaldsindsamling, der vurderes at svare til en omkostningseffektiv affaldsindsamling, således, at der for eksempel ikke stilles unødigt beholderkapacitet til rådighed.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har derfor vurderet, at de ønskede hensyn i den politiske aftale på dette punkt kan udmøntes ved, at der kan fastsættes regler om et fastsat

serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald, som kommunalbestyrelsen herefter vil skulle anvende ved fastsættelsen af de producentgebyrer, der opkræves hos producenter eller disses kollektive ordninger i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 15, som nærmere beskrevet i pkt. 3.1.2.1.6.

Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter det foreslåede stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, vedrørende det foreslåede § 9 p, stk. 4, 4. pkt.

Med henblik på at kunne fastsætte regler om et fastsat serviceniveau nedsatte det daværende Miljøministerium i september 2023 et forhandlingsudvalg for husholdningsaffald, hvor repræsentanter for kommuner og kollektive ordninger på baggrund af et kommissorium fik til opgave at indstille et fastsat serviceniveau til Miljøministeriet. Forhandlingsudvalget fremsendte 1. februar 2024 en indstilling til Miljøministeriet. Forhandlingsudvalget indstillede en model for et fastsat serviceniveau, hvor serviceniveauet blev foreslået fastsat som en årlig beholdervolumen (opgjort i liter) pr. affaldsfraktion for forskellige typer af husstande. På baggrund af indstillingen fra forhandlingsudvalget, vurderede det daværende Miljøministerium, at der med den indstillede løsningsmodel for et fastsat serviceniveau ikke ville være sikkerhed for, at producenter betaler de nødvendige omkostninger for at opnå EU's genanvendelsesmål. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer på den baggrund, at udvalgets indstilling udgør et godt udgangspunkt for det videre arbejde med at fastsætte et fastsat serviceniveau, men at der er behov for at kvalificere den foreslåede løsningsmodel yderligere og herunder at tilvejebringe et forbedret datagrundlag, førend et fastsat serviceniveau kan fastsættes.

Når der er et tilstrækkeligt datagrundlag, er det hensigten, at den foreslåede bemyndigelse anvendes til at fastsætte et fastsat serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger. Et fastsat serviceniveau kan for eksempel fastsættes efter, hvilken størrelse af beholdere (beholderkapacitet), som kommunalbestyrelsen stiller til rådighed for den enkelte husstand, og hvor ofte affaldsbeholdere tømmes (tømningsfrekvens).

Det er hensigten, at det fastsatte serviceniveau, når datagrundlaget er til stede, og løsningsmodellen kan kvalificeres, fastsættes med udgangspunkt i den indstillede løsningsmodel fra forhandlingsudvalget, som beskrevet ovenfor. Det fastsatte serviceniveau forventes som minimum opdelt i villaer, etageboliger og sommerhuse og vil derudover for eksempel kunne fastsættes, som en gennemsnitlig ramme for alle kommuner, for grupper af lignende kommuner eller som individuelle rammer for hver enkelt kommune.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det fastsatte serviceniveau skal fastsættes på en måde, der tilsigter om-

kostningseffektivitet, således, at der for eksempel ikke stilles unødigt kapacitet til rådighed. Det fastsatte serviceniveau skal desuden fastlægges, så EU-genanvendelsesmålene kan opnås. Det er desuden hensigten, at der ved fastlæggelsen af et fastsat serviceniveau vil blive taget højde for, at løsningsmodellen indeholder den fornødne fleksibilitet, således at kommunalbestyrelsen i tilrettelæggelsen af affaldsindsamlingen fra husholdninger fortsat vil kunne indsamle i overensstemmelse med den strømlinede og husstandsnaere indsamling, tage hensyn til lokale geografiske og demografiske forhold og samtidig sikre et rimeligt serviceniveau for borgerne. Det kan for eksempel være en rimelig tilgængelighed af og nærhed til affaldsbeholdere.

Det fastsatte serviceniveau skal desuden fastsættes på en måde, hvor kommunalbestyrelsen forholdsvis simpelt og på en gennemsigtig måde kan beregne, hvilke omkostninger, som producenter ikke vil være forpligtiget til at betale for, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har fastsat et højere serviceniveau.

Det er hensigten, at miljøministeren, når datagrundlaget er til stede, vil fastsætte regler om et fastsat serviceniveau for kommunalbestyrelsens husstandsnaere indsamlingsordninger af affald med emballageaffald, dvs. affaldsfraktionerne plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkevarekartonaffald. På sigt vil ministeren kunne benytte den foreslåede bestemmelse til at fastsætte serviceniveauer for øvrig kommunal indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, eksempelvis kommunal indsamling via genbrugspladser.

Miljø- og Ligestillingsministeriet forventer at kunne fastlægge en løsningsmodel for og dermed fastsætte et fastsat serviceniveau senest i 2027. Datagrundlaget til dette forventes bl.a. tilvejebragt gennem de årlige rapporteringer om kommunalbestyrelsers aktuelle serviceniveau for affaldsindsamling og deres arbejde med omkostningseffektivitet, som kommunalbestyrelser kan forpligtes til at udarbejde, jf. regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets nr. 19.

Når serviceniveauet er fastlagt, er det hensigten, at kommunalbestyrelsen ikke kan opkræve omkostninger fra producenter, for ydelser, der rækker udover det loft for den kommunale affaldsindsamling, der fastlægges med serviceniveauet. Frem til at der er fastsat et sådant serviceniveau, skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve producentgebyrer ud fra de faktiske omkostninger til indsamling af emballageaffald, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 15, der beskrives nærmere i pkt. 3.1.2.1.5.

Såfremt det mod forventning skulle vise sig ikke at være muligt at fastsætte et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af husholdningsemballageaffald i overensstemmelse med ovennævnte hensyn, vil miljøministeren inddrage aftalekredsen bag den politiske aftale med henblik på mulige alternative løsningsmodeller.

3.1.2.1.5 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer

Det fremgår ikke af den politiske aftale, hvordan betaling mellem kommunalbestyrelser og producenter i praksis skal finde sted ud over, at betalingen skal fastsættes på baggrund af et serviceniveau, samt at betalingen indebærer skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunalbestyrelsers opgørelse af omkostninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer på den baggrund, at det er mest hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger sker ved gebyrer (herefter benævnt 'producentgebyrer'). Dette med baggrund i, at der er tale om offentlige ydelser, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at udføre på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. For nærmere herom henvises til pkt. 3.1.1.2.

Indførelse af en gebyrordning vil bl.a. indebære, at gebyrer baseres på faktiske omkostninger til fuld dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til affaldshåndteringsopgaven, og at eventuelle indtægter fra salg af sekundære råvarer forudsættes fratrukket gebyrer, i overensstemmelse med hvile-i-sig-selv-princippet, i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen også varetager den videre transport og affaldsbehandling. Dette er i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a, hvoraf det fremgår, at der skal tages hensyn til disse eventuelle indtægter. Med gebyrer sikres det således, at der alene betales for de faktiske omkostninger til opgavevaretagelsen.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om eller hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om en pligt for kommunalbestyrelsen til at fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter til dækning af udgifter til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, herunder nødvendig administration, oplysningstiltag overfor borgerne og tilsyn.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stk. 15, hvorefter kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, med oplysningstiltag, med indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, med betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet, og med forskudsvis dækning af planlagte investeringer, er vedrører emballageaffald, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunalbe-

styrelsen forpligtes til administrativt at fastsætte og opkræve producentgebyrer fra de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for emballageaffald indsamlet af den pågældende kommunalbestyrelse i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil. Dette til dækning af omkostninger forbundet med opgaver, som miljøministeren fastsætter skal løses af kommunalbestyrelsen på producenters vegne, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil, og forventet udmøntning heraf, herunder opgaver med transport og affaldsbehandling, der løses i en overgangsperiode, jf. pkt. 2.1.1.2.4, samt oplysningstiltag efter det foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, jf. pkt. 3.1.1.5.4.

Det forudsættes, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 1, indebærer, at kommunalbestyrelsen vil blive forpligtet til og få ret til at administrativt at fastsætte og opkræve gebyrer for sine omkostninger forbundet med planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. For nærmere herom henvises til pkt. 3.1.1.2.4.

Det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 2, indebærer, at kommunalbestyrelsen vil skulle opkræve gebyrer for omkostninger forbundet med oplysningstiltag, jf. regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og bemærkningerne hertil. Oplysningstiltag vil bl.a. være oplysning til borgere om kommunalbestyrelsens indsamlingsordninger i relation til den kommunale affaldsindsamling, og om de i kommunen tilgængelige genbrugspladser. For nærmere herom henvises til jf. pkt. 3.1.1.5.4.

Det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 3, indebærer, at kommunalbestyrelsen vil skulle opkræve gebyrer for omkostninger forbundet med indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1. Oplysningerne indsamles, registreres og indberettes til den producentansvarlige organisation (Dansk Producentansvar) til brug for afgørelser om tildeling, jf. de foreslåede § 9 p, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil. For nærmere herom henvises til pkt. 3.1.1.3.4.

Det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 4, indebærer, at kommunalbestyrelsen vil skulle opkræve gebyrer for omkostninger forbundet med betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet efter miljøbeskyttelseslovens § 48 g, stk. 1, i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning af producentgebyrer efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 48 d, stk. 2. Omkostningerne angår Forsyningstilsynets omkostninger i forbindelse med tilsynets opgavevaretagelse efter det foreslåede § 48 d, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, om Forsyningstilsynets analyser og overvågning af de kommunalt fastsatte producentgebyrer. For nærmere herom henvises til pkt. 3.1.2.2.3.

Det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 5, indebærer, at kommunalbestyrelsen vil skulle opkræve gebyrer for omkostninger forbundet med og forskudsvis dækning af planlagte investeringer for kommunale emballageaffaldsordninger omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil. Med planlagte investeringer menes bl.a. investeringer i renovering af omlastepladser og genbrugspladser, indkøb af nyt materiel m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve producentgebyrer for kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve producentgebyrer uanset, om der er et fastsat serviceniveau eller ej, jf. pkt. 3.1.2.1.4.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen ligeledes skal opkræve producentgebyrer for kommunalbestyrelsens indsamling og i visse tilfælde videre transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder efter regler fastsat i medfør lovens § 49 d, stk. 2 og 3. Dette dog alene i de tilfælde, hvor erhvervsaffald sammenblandes med husholdningsaffald i indsamlingen. Kommunalbestyrelsens omkostninger til erhvervsaffald, der i indsamlingen sammenblandes med husholdningsaffald, skal således indgå i kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Det bemærkes, at det udskudte virkningstidspunkt for § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, stk. 5, ikke er til hinder for, at kommunalbestyrelsen vil kunne fastsætte gebyr for administration af producentansvarsordningen for emballage fra den 31. december 2024, jf. lovforslagets § 4, stk. 1. Det skyldes, at selvom det udvidede producentansvar ikke får fuld virkning før den 1. oktober 2025, vil kommunalbestyrelsen allerede skulle varetage nødvendig administration med henblik på indfasning af det udvidede producentansvar for emballage og forberedelse til at kunne opkræve gebyrer herfor, fra den 31. december 2024. Det forventes, at der for perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025 vil blive fastsat gebyr for kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver, der vedrører emballageaffald, forbundet med planlægning og etablering af affaldsordninger, med indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om indsamlingsordninger, med oplysningstiltag, med administration forbundet med fastsættelse og forberedelse

til opkrævning af producentgebyrer samt med forskudsvis dækning af planlagte investeringer. Indregning af omkostninger afholdt i denne periode ved kommunalbestyrelsens gebyrfastsættelse er en nødvendig forudsætning for, at ordningen som sådan, jf. § 9 p, stk. 1, og regler fastsat i medfør af stk. 2, vil kunne få virkning fra og med den 1. oktober 2025. Producenter vil modtage en konkret modydelse for gebyrtilsvaret for perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse og gennemgang af hvilke omkostninger, der er indeholdt i det foreslåede § 9 p, stk. 15, og baggrunden herfor, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

I det omfang den foreslåede bemyndigelse i § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, udnyttes, vil det i praksis være de kollektive ordninger, der på vegne af producenter, varetager betaling af producentgebyrer.

Det er desuden Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der af hensyn til at sikre ensartethed og transparens i kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyrer i overensstemmelse med den politiske aftale er nødvendigt at fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger og dokumentere gebyrers sammensætning. Dette behov skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 48 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, om Forsyningstilsynets overvågning og analyse af producentgebyrer, hvorefter Forsyningstilsynet bl.a. efter hensigten vil kunne inddrage kommunalbestyrelsernes omkostningsopgørelser og dokumentation for gebyrers sammensætning i sin opgavevaretagelse. For nærmere herom henvises til pkt. 3.1.2.2.3.

Af hensyn til at efterleve hensigten bag den politiske aftale vedrørende omkostningseffektivitet i den kommunale affaldsindsamling, vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet desuden, at det er nødvendigt, at kommunalbestyrelsen skal kunne redegøre for, hvordan kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver på producenters regning overholder grund-sætningen om forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder om omkostningseffektivitet.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om eller hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger og dokumentere gebyrers sammensætning, samt redegøre for kommunalbestyrelsens arbejde med omkostningseffektivitet, herunder at offentliggøre oplysninger på kommunalbestyrelsens hjemmeside og hvor relevant fremsende disse til Miljøstyrelsen.

Det foreslås derfor, at indsætte et nyt § 9 p, stk. 16, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter det foreslåede § 9 p, stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling, og om dokumentation for gebyrets sam-

mensætning. Det foreslås endvidere, at ministeren i den forbindelse bemyndiges til at kunne fastsætte regler om offentliggørelse af dokumentation for gebyrets sammensætning på kommunalbestyrelsens hjemmeside, og om indsendelse af dokumentation til ministeren og formatet herfor.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16 vil indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal opgøre de relevante omkostninger for indsamling, transport og behandling af emballageaffald, hvorledes producentgebyrernes sammensætning og baggrunden for omkostninger, der indgår i producentgebyrer, skal dokumenteres og i hvilket omfang, at dokumentationen skal fremsendes til ministeren og i et bestemt format, om digital indbetaling af gebyret, samt hvornår og hvordan gebyrerne skal fastsættes og opkræves.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen én gang årligt vil skulle fastsætte og offentliggøre producentgebyrer, samt at producentgebyrer skal opkræves samlet for alle affaldsordninger i et passende interval, for eksempel 2-4 gange årligt, således at producenter eller disse kollektive ordninger modtager gebyropkrævninger på samme tidspunkter på året med udgangspunkt i de fastsatte producentgebyrer.

Det er desuden hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle fastsætte ét gebyr per affaldsordning, hvilket for eksempel vil indebære, at der skal fastlægges ét gebyr for indsamling af glasaffald i en henteordning og ét gebyr for indsamling af kombineret plast og metal (hvis dette indsamles kombineret i samme affalds-spand). Kombineret indsamling af to eller flere affaldsfraktioner udgør således én affaldsordning. Da det ikke kan udelukkes, at tildelingsordningen, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 6, kan medføre, at en affaldsordning med to affaldsfraktioner, der indsamles kombineret, tildeles til to forskellige producenter eller deres kollektive ordninger, er det hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde skal opdele omkostningerne til hver affaldsfraktion og opkræve disse separat fra de forskellige producenter eller deres kollektive ordninger. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, 1. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen skal fastsætte særskilte gebyrer for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle opgøre omkostninger til håndtering af emballageaffald på baggrund af de samlede faktiske omkostninger til en affaldsordning, der fordeles efter fordelingsnøgler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

For nærmere om fastsættelsen af fordelingsnøgler se pkt. 3.1.2.1.4.

Som det fremgår af pkt. 3.1.2.1.4 er det hensigten, at der fastsættes regler om, at producenter af emballage af tekstil,

porcelæn, kork og keramik, i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af kommunalt indsamlet affald, samt at producenter ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald, og som indsamles i kommunale husstandsneare indsamlingsordninger. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen heller ikke skal fastsætte og opkræve producentgebyrer for disse typer af affald.

Det er desuden hensigten at fastsætte nærmere regler, om at det er en forudsætning for, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og opkræve producentgebyrer for plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnaert indsamlet plast, samt metalemballageaffald, når disse fraktioner indsamles via genbrugspladser, at kommunalbestyrelsen selv har fastsat retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikkeemballageaffald i disse fraktioner. Når der er tilvejebragt retvisende fordelingsnøgler for disse former for kommunal indsamling, er det hensigten, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve producentgebyrer ved brug af de nationalt fastsatte fordelingsnøgler.

Med det foreslåede stk. 16, kan miljøministeren endvidere fastsætte regler om digital betaling af gebyret, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, vedrørende indsættelse af nyt § 9 p, stk. 16. Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Det foreslåede stk. 16 vil desuden indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal dokumentere hvordan gebyrer efter den foreslåede § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, er opgjort og sammensat i forbindelse med fastsættelsen og opkrævningen heraf, herunder baggrunden for de medtagne omkostninger.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen årligt skal rapportere til Miljøstyrelsen om kommunalbestyrelsens aktuelle serviceniveau. Dette med henblik på at etablere et forbedret datagrundlag til at kunne fastsætte et serviceniveau, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 4, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Det er hensigten, at fastsætte regler om, at rapporteringen skal ske ved brug af en skabelon, samt at rapporteringen skal foreligge første gang i slutningen af 2025. Dette med henblik på hurtigst muligt at kunne fastsætte et serviceniveau i overensstemmelse med den politiske aftale.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i rapporteringen om det aktuelle serviceniveau ligeledes beskriver deres arbejde med omkostningseffektivitet, herunder hvordan kommunalbestyrelsen sikrer, at affaldsordningerne tilrettelægges omkostningseffektivt. Kommunalebestyrelsen forudsættes derfor, i forbindelse med administrationen af producentansvarsordningen for emballage, løbende at overveje det aktuelle serviceniveau i forhold til princippet om omkostningseffektivitet ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 1. Det vil bl.a. bidrage til at kunne sikre, at det på sigt

fastsatte serviceniveau afspejler de mest omkostningseffektive løsninger.

Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen årligt skal udarbejde en opgørelse af de omkostninger, der ligger til grund for kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer. Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal anvende en skabelon opgørelsen af omkostninger, som blandt andet vil angå kommunale investeringer og eventuelle afskrivningsperioder.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om at opgørelse over omkostninger og om rapportering om kommunalbestyrelsens aktuelle serviceniveau og arbejde med omkostningseffektivitet offentliggøres på kommunalbestyrelsens hjemmeside. Det er ligeledes hensigten, at fastsætte regler om, at ovenstående opgørelse og dokumentation fremsendes til Miljøstyrelsen, herunder regler om formatet herfor.

Det er desuden hensigten, at der på sigt fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger til emballageaffald ud fra et fastsat serviceniveau, når der fastsættes regler herom i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 4, 4. pkt. For nærmere om serviceniveau, herunder den forventede tidshorisont for fastsættelse, se pkt. 3.1.2.1.5.

De foreslåede bestemmelser i stk. 15 og 16 indeholder hjemmel til at kunne gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, samt emballagedirektivets artikel 7, stk. 2.

Det foreslås desuden, at der indsættes et nyt stk. 17, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelser om gebyrer ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at kommunalbestyrelsens afgørelser om gebyropkrævning hos emballageproducenter eller deres kollektive ordninger efter det foreslåede § 9 p stk. 15, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

3.1.2.2 Forsyningstilsynets rolle vedrørende udvidet producentansvar

3.1.2.2.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og lov om Forsyningstilsynet

Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af lov om Forsyningstilsynet og sektorlovgivningen jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet varetager en række konkrete tilsynsopgaver med ordninger på området for indsamling og behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse samt den økonomiske regulering af affaldsforbrændingssektoren. Forsyningstilsynet fører således tilsyn med dispensationsordningen og overgangsordningen, jf. lov om miljøbeskyttelse §§ 49 g og 49 f samt de indsamlingsordninger, som kommunalbestyrelserne skal tilbyde til markedspris jf. lov om miljøbeskyttelse § 48 a, stk. 3. Forsyningstilsynet fører endvidere tilsyn med konkurrencefremmende tiltag, jf. lov om miljøbeskyttelse §§ 45 f og 45 g. Klima-, energi- og forsynings-

ningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver for at sikre en velfungerende konkurrencebaseret sektor. Det er fastsat ved affaldsaktorbekendtgørelsen, at Forsyningstilsynet overvåger og analyserer affaldssektoren og markedet for affaldshåndtering, herunder overvåger og analyserer de kommunalt fastsatte gebyrer og priser.

Forsyningstilsynet har som formål at sikre et stærkt og effektivt tilsyn med forsyningssektorerne. Forsyningstilsynet skal navnlig sikre forbrugernes interesser i forsyningssektorerne ved at arbejde for høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling. Forsyningstilsynet tilrettelægger selv sin drift og opgavevaretagelse, jf. lov om Forsyningstilsynet § 1, stk. 2. I tillæg hertil afgør Forsyningstilsynet selv, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse efter kapitel 6 i lov om miljøbeskyttelse. Forsyningstilsynet offentliggør sine afgørelser. I forbindelse med sagsbehandling efter kapitel 6 kan Forsyningstilsynet i medfør af § 48 f, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse indhente nødvendige oplysninger og meddele påbud om udlevering af oplysninger fra kommunalbestyrelsen og øvrige markedsaktører herunder kommunalt ejede selskaber og andre relevante aktører i affaldssektoren. Med disse menes de direkte aktørers koncernforbundne selskaber, vertikalt integrerede virksomheder og interesseforbundne selskaber samt berørte virksomheder, såfremt de pågældende aktørers aktiviteter har betydning for de opgaver, som Forsyningstilsynet varetager. Forsyningstilsynet kan derudover i medfør af § 48 f, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens og andre markedsaktørers pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 1, herunder regler om formen for indberetning, og at indberetningen skal ske digitalt. Det betyder, at Forsyningstilsynet blandt andet kan fastsætte regler om, at en indberetning skal ledsages af en erklæring afgivet af en godkendt revisor.

Udgangspunktet er, at Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser fastsættes i de respektive sektorlove, men Forsyningstilsynet har efter lov om Forsyningstilsynet til opgave at følge og vurdere reguleringen af forsyningssektorerne, herunder orientere klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis reguleringen strider mod hensigten med lov om Forsyningstilsynet og sektorlovgivningen. I både lov om varmforsyning og kapitel 6 i lov om miljøbeskyttelse er der fastsat en pligt for Forsyningstilsynet til at orientere klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold, der har betydning for ministeren. Endvidere har Forsyningstilsynet efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 en forpligtelse til at orientere Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forhold, som tilsynet mener kan være i strid med konkurrencelovgivningen.

Efter gældende ret er Forsyningstilsynets opgaver i relation til affaldssektoren efter kapitel 6 eller regler udstedt i medfør heraf gebyrfinansierede, jf. lov om miljøbeskyttelse §

48, stk. 3, nr. 3. Kommunalbestyrelserne skal finansiere betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet over affaldsgebyret eller gennem indsamling af erhvervsaffald til markedspris.

Kapitlerne 9, 9 a og 10 om tilsynsbestemmelser og administrative bestemmelser i lov om miljøbeskyttelse finder ikke anvendelse på Forsyningstilsynets afgørelser efter lov om miljøbeskyttelse. Bestemmelserne er udformet med henblik på det tilsyn, der føres af kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Ankestyrelsen fører tilsyn med kommunalbestyrelserne og kommunale fællesskaber i medfør af § 47 i kommunestyrelsesloven. Det er dermed fortsat Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunalbestyrelsernes overholdelse af reglerne om fastsættelse, opkrævning og kontoføring af gebyrer for affaldsordninger.

3.1.2.2.2 *Gældende EU-ret – affaldsdirektivet*

Affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4 vedrører, hvordan medlemsstaterne skal rammesætte de finansielle bidrag og omkostninger, som producenter skal betale og dække for at opfylde forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar. Det fremgår af artikel 8 a, stk. 4, litra c, at omkostningerne ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige, og at sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører. Se i øvrigt pkt. 3.1.2.1.2 for nærmere beskrivelse af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

3.1.2.2.3 *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Med ændring af lov om miljøbeskyttelse ved lov nr. 898 af 21. juni 2022 er Forsyningstilsynet tillagt en række tilsynsopgaver inden for affaldssektoren med henblik på, at Forsyningstilsynet oparbejder viden om sektoren, frem mod at de resterende dele af aftale om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi af 16. juni 2020, herunder omkring et skærpet økonomisk tilsyn, implementeres.

Med den opfølgende politiske aftale om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi af 30. august 2022 (Socialdemokratiet, Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance og Moderaterne) blev det politisk besluttet, at der skal føres et styrket tilsyn med affaldsgebyrerne, herunder at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler for opkrævning af affaldsgebyrer, der sikrer gennemsigtighed og omkostningsægtighed for borgerne. Det fremgår ligeledes af den politiske aftale, at regler om mere ensartethed og transparens vil bidrage til at sikre gennemsigtighed i forhold til, hvilke omkostninger producenterne skal afholde til affaldshåndtering, når det udvidede producentansvar for emballage træder i kraft.

Det fremgår endvidere af den parallelt indgåede politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter, at det udvidede producentansvar for

emballage vil indebære, at der flyttes omkostninger fra borgernes affaldsgebyrer til producenterne, og at løsningen indebærer skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunalbestyrelsernes opgørelse af omkostninger.

Efter den gældende § 48 d, stk. 1 i miljøbeskyttelsesloven, har Forsyningstilsynet til opgave at analysere og overvåge de kommunale affaldsgebyrer. Dette består blandt andet i, at Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør en årlig rapport om udviklingen i de kommunale affaldsgebyrer.

Med den foreslåede ordning for det udvidede producentansvar for emballage skal kommunalbestyrelsen opkræve producentgebyrer hos producenter eller disses kollektive ordninger, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 15, for de dele af affaldshåndteringen af emballageaffald, som kommunalbestyrelsen varetager på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger. I praksis vil fastsættelse af producentgebyrer og affaldsgebyrer være tæt sammenhængende, da emballageaffald udgør en betydelig andel af de affaldsordninger, der i dag indsamles og finansieres efter regler om affaldsgebyrer, jf. lovens § 48 og regler fastsat i medfør heraf. Omkostninger til affaldshåndtering af emballageaffald, der med den foreslåede løsning skal betales af producenter, vil skulle opgøres med udgangspunkt i omkostninger til den samlede affaldsordning efter fastsatte fordelingsnøgler for hhv. emballageaffald og ikkeemballageaffald og vil derfor som hovedregel skulle modregnes i omkostningsopgørelsen ved fastsættelse af affaldsgebyrer. Der henvises til pkt. 3.1.2.1.5 for en nærmere beskrivelse af den foreslåede ordning for producentgebyrer, samt den foreslåede ordning for brug af fordelingsnøgler i pkt. 3.1.2.1.3.

På den baggrund er det Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at Forsyningstilsynet kan overvåge og analysere producentgebyrer, ligesom Forsyningstilsynet har til opgave at overvåge og analysere de kommunale affaldsgebyrer. Miljø- og Ligestillingsministeriet og Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer, at dette vil understøtte gennemsigtighed i forhold til omkostninger forbundet med håndtering af emballageaffald, for så vidt angår både affaldsgebyrer og producentgebyrer. Overvågning og analyse af producentgebyrer kan på sigt skabe øget indsigt i kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer, og kan således bidrage til et bedre sammenligningsgrundlag og øget gennemsigtighed i opgørelsen af kommunalbestyrelsens omkostninger.

Det foreslås, at miljøministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om de opgaver med analyser og overvågning, som Forsyningstilsynet skal varetage i forbindelse med gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 59. Gennem forhandling sikres det, at der sker koordinering mellem miljøministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren, under hensyn til Forsyningstilsynets uafhængighed og for at sikre sammenhæng i forhold til Forsyningstilsynets øvrige opgavevaretagelse og ressourcer og i overensstemmelse med

kapitel 1 i lov om Forsyningstilsynet. I overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd vil det kun være regler, der vedrører Forsyningstilsynets konkrete opgavevaretagelse, som vil skulle forhandles med klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det er hensigten, at der fastsættes regler om, at Forsyningstilsynets overvågning og analyse af producentgebyrer blandt andet vil indebære, at Forsyningstilsynet foretager en årlig sammenligning af gebyrerne, der offentliggøres på Forsyningstilsynets hjemmeside.

Bestemmelsen har sammenhæng med den gældende § 48 f, der vedrører mulighed for at Forsyningstilsynet kan indhente nødvendige oplysninger hos kommunalbestyrelsen eller andre markedsaktører til brug for tilsynets opgavevaretagelse efter samme kapitel eller regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslås yderligere, at Forsyningstilsynet oplyser miljøministeren om forhold vedrørende producentgebyrer, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren. I forlængelse heraf vil det følge naturligt, at miljøministeren også kan anmode Forsyningstilsynet om oplysninger vedrørende opgaven med analyse og overvågning af producentgebyrer. Sådanne oplysninger kan for eksempel være nærmere oplysninger om overvågningen af kommunalbestyrelsers fastsatte gebyrer efter det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 1.

Det foreslås endvidere, at Forsyningstilsynets opgaver med overvågning og analyse af producentgebyrer gebyrfinansieres, i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 15, nr. 6, jf. den gældende § 48 g, stk. 1, hvorefter Forsyningstilsynet kan opkræve gebyrer hos kommunalbestyrelsen til dækning af tilsynets omkostninger til overvågning og analyse af producentgebyrer, og at kommunalbestyrelsen vil kunne overvælte disse omkostninger i producentgebyrer. Dette vil således indebære, at producenter vil betale omkostninger til overvågning og analyse af producentgebyrer, der fastsættes efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 15. Dette er i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal bære det finansielle ansvar for alle nødvendige udgifter til levering af affaldshåndterings-tjenester vedrørende emballageaffald.

3.1.2.3 Afholdelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder

3.1.2.3.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og affaldsaktørbekendtgørelsen

Der henvises til pkt. 2.1.2.1.1 for gennemgang af gældende regler i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1 og stk. 3, om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald. § 9 p, stk. 1, har virkning fra 31. december 2024. Bemyndigelsen i stk. 3 er ikke udnyttet.

Indtil ikrafttrædelsen af § 9 p, stk. 1, afholdes omkostninger

til indsamling, transport og behandling af emballageaffald af de emballageaffaldsproducerende virksomheder. Enten i form af egen håndtering af affaldet eller ved overdragelse af affald og ansvar mod betaling til en eller flere af de aktører, der fremgår af § 27 i affaldsaktørbekendtgørelsen, som nærmere beskrevet i pkt. 2.1.1.2.1.

3.1.2.3.2 Gældende EU-ret - affaldsdirektivet

Affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4 vedrører, hvordan medlemsstaterne skal rammesætte de finansielle bidrag og omkostninger, som producenter skal betale og dække for at opfylde forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar. Der henvises til pkt. 3.1.2.1.2 for nærmere beskrivelse af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

3.1.2.3.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af del 3 af den politiske aftale, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal sikre håndtering af deres emballageaffald efter gældende regler af hensyn til, at der ikke foretages ændringer i det konkurrenceudsatte marked for genanvendeligt erhvervsaffald som følge af det udvidede producentansvar for emballage. Det fremgår, at producenter skal kompensere affaldsindsamlere økonomisk for indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, der indsamles fra affaldsproducerende virksomheder, og at producenter derved alene har et finansielt ansvar.

I forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale har Miljø- og Ligestillingsministeriet konstateret, at det er nødvendigt, at producenter i stedet skal kompensere affaldsproducerende virksomheder direkte, da det er de affaldsproducerende virksomheder, der jf. regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., kan få pligt til at forestå særskilt indsamling, transport og behandling af deres eget emballageaffald. For nærmere herom se pkt. 3.1.1.2.5.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at nyaffatte § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, af hensyn til at etablere klar hjemmel til at kunne fastsætte regler om producenters afholdelse og fordeling af omkostninger. For nærmere herom se pkt. 3.1.2.1.3.

Det foreslås med nyaffattelsen af stk. 3, som bliver stk. 4, at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordninger afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af § 9 p, stk. 1, regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse vil som den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, omfatte emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og viderefører bemyndigelsen i den gældende § 9 p, stk. 3, til at fastsætte nærmere regler om,

hvilke omkostninger i affaldshåndteringskæden, som producenter skal dække med henblik på at sikre, at producenter afholder de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

For så vidt angår emballageproducerende virksomheders indsamling, transport eller behandling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., eller kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes nærmere regler om producenteres eller disses kollektive ordningers afholdelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Både når indsamling, transport og behandling af affaldet foranstalles af kommunalbestyrelsen eller af den affaldsproducerende virksomhed.

Producenter kan som hidtil opfylde deres producentansvarforpligtelser gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Som noget nyt kan miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., fastsætte regler om kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkninger hertil.

Miljøministeren kan endvidere i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

Det er hensigten, at der fastsættes regler om, at omkostninger til emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder opgøres på baggrund af faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af de affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, som producenterne eller disses kollektive ordninger forpligtes til at benytte til at opgøre de affaldsproducerende virksomheders omkostninger til emballageaffald. Det forventes, at der i første omgang fastsættes fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast-, glas-, metal-, pap-, papir-, træ-, mad- og drikkekartonaffald samt kombineret indsamling af disse fraktioner og emballageaffald, der skal sorteres som restaffald. Som beskrevet i pkt. 3.1.2.1.3 forventes fordelingsnøglerne at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner.

Det er desuden hensigten, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af omkostninger, herunder om at opgørelsen af omkostninger til indsamling,

transport og behandling af emballageaffald skal ske efter en beregningsmetode med fastsatte nøgletal for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, der løbende opdateres. Beregningsmetoden skal bl.a. sikre, at producenter dækker de omkostninger, der er nødvendige for at opnå de EU-fastsatte genanvendelsesmål for emballageaffald, således at producenter samlet set afholder de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering på en omkostningseffektiv måde, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4. Samtidigt er det hensigten at fastsætte beregningsmetoden under hensyn til at skabe et administrerbart system for de affaldsproducerende virksomheder, producenter eller disses kollektive ordninger, herunder med simple udregninger af omkostninger, hvor det vurderes muligt og hensigtsmæssigt.

Beregningsmetoden forventes bl.a. udarbejdet på baggrund af anbefalinger fra et frivilligt udvalg med deltagelse af relevante repræsentanter for affaldsproducerende virksomheder, private indsamlingsvirksomheder og producenter af emballage og disses kollektive ordninger.

Det er hensigten at benytte bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger forpligtes til på baggrund af bl.a. beregningsmetoden med fastsatte nøgletal og fordelingsnøgler at opgøre de omkostninger, som skal betales til de affaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen, når de affaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen har anmodet om producenter eller disse kollektive ordninger om betaling.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at emballage, der skal sorteres som farligt affald, i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling fra affaldsproducerende virksomheder, fordi der endnu ikke er tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne fastsætte en fordelingsnøgle for affaldsfraktionen farligt affald fra affaldsproducerende virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger desuden miljøministeren til at fastsætte regler om dokumentation for opgørelse af omkostninger og som noget nyt om procedurer for betaling af omkostninger. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om procedurer for betalingen af omkostninger mellem producenter eller disses kollektive ordninger og de affaldsproducerende virksomheder. Det er hensigten at fastsætte regler om, hvor ofte betalingen skal ske, frister herfor og hvilke oplysninger, der skal angives til producenter eller disses kollektive ordninger i forbindelse med en affaldsproducerende virksomhed eller kommunalbestyrelsens anmodning om betaling. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at den affaldsproducerende virksomhed eller kommunalbestyrelsen skal kunne dokumentere, hvor mange tons affald, der er indsamlet og affaldsbehandlet i en given affaldsfraktion og branche med henblik på at kunne anvende den korrekte fordelingsnøgle, samt krav om at disse oplysninger kan dokumenteres. Det kan for eksempel være ved brug af vejersedler. Det er desuden hensigten, at der fastsættes regler om dokumentation for, at emballageaffald

omfattet af en anmodning om betaling ikke er omfattet af en egen tilbagetagningsordning for emballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

3.1.2.4 Gebyr for myndighedsbehandling og øvrige administrative opgaver i det udvidede producentansvar for emballage

3.1.2.4.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 88, stk. 1, kan der opkræves gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Det fremgår af bemærkninger til bestemmelsen, at bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), Tillæg A, L 74 side 49.

3.1.2.4.2 Gældende EU-ret - affaldsdirektivet

Se pkt. 3.1.2.1.1 for gældende EU-ret vedrørende affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, om de finansielle bidrag, som producenter skal betale for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

3.1.2.4.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af del 5 i den politiske aftale at en række administrative opgaver løftes af staten, herunder at direktivforpligtelsen til at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af emballageaffald og at undgå henkastet affald i naturen, skal løftes af staten. Det fremgår desuden af aftalen, at alle omkostninger, herunder omkostninger til administration, skal afholdes af producenter.

Det udvidede producentansvar for emballage vil indebære en række administrative opgaver i Miljø- og Ligestillingsministeriet, hvor omkostningerne skal afholdes af producenter i henhold til direktivforpligtelser og ønskerne i den politiske aftale.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der er behov for en særskilt hjemmel til, at administrative opgaver i regi af det udvidede producentansvar for emballage, herunder oplysningstiltag, kan finansieres af producenter ved betaling af gebyrer. Det er endvidere Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der i forbindelse med fastsættelse af gebyrer vil kunne opstå behov for, at ministeren kan foretage en skønsmæssig fastsættelse heraf, således at producenter ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at unklade at afgive korrekte oplysninger til brug for opgørelse af gebyret.

Derfor foreslås det med et nyt stk. 18 i § 9 p, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 vedrørende indsættelse af et nyt stk. 18.

Det foreslås endvidere med et nyt stk. 20 i § 9 p, at miljøministeren kan fastsætte regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, vedrørende indsættelse af nyt stk. 20.

Det følger af de foreslåede bestemmelser, at der bl.a. skal fastsættes regler om gebyrbetaling til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende udvidet producentansvar for emballage og oplysningstiltag overfor brugere af emballage.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at miljøministeren vil skulle fastsætte regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med opgørelse af andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner, herunder hvor relevant fordelt på forskellige brancher, hvor affaldsproducerende virksomheder genererer emballageaffald. Formålet med at opgøre andelen af emballageaffald i indsamlet affald er at kunne udarbejde og løbende opdatere de fordelingsnøgler, som kommunalbestyrelsen og producenter eller disses kollektive ordninger skal anvende til at fastlægge de omkostninger, som producenter skal afholde til indsamling, transport og håndtering af emballageaffald. Fordelingsnøglerne udarbejdes på baggrund af konkrete affaldsanalyser. For nærmere om fordelingsnøgler og brug heraf se pkt. 3.1.2.1.3. Omkostninger til opgørelsen af andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner kan bl.a. omfatte analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion.

De foreslåede bestemmelser indebærer endvidere, at miljøministeren vil skulle fastsætte regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage. Det forventes, at Miljø- og Ligestillingsministeriet vil nedsætte rådgivende udvalg med repræsentanter fra for eksempel kollektive ordninger og erhvervsorganisationer, der kan bistå med at kvalificere og opdatere den beregningsmetode, som skal anvendes til fastsættelse af producenters betaling af affaldsproducerende virksomheders omkostninger i forbindelse med indsamling, transport og behandling af deres emballageaffald. For nærmere som nærmere om dette se pkt. 2.1.2.3.

Miljøministeren vil endvidere efter de foreslåede bestemmelser skulle fastsætte regler om, at producenter skal betale

gebyr til dækning af de faktiske omkostninger til udarbejdelse af oplysningstiltag efter regler fast i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Omkostningerne til oplysningstiltag vil bl.a. kunne omfatte udarbejdelse af informationsmateriale, kampagneindsatser via sociale medier eller øvrige landsdækkende medier og øvrige metoder til at oplyse om og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald emballage, samt administration forbundet hermed.

Opregningen af administrative opgaver i det foreslåede § 9 p, stk. 18, er ikke udtømmende, og bemyndigelsen til miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og disse kollektive ordninger skal betale gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om gebyrfinansiering af øvrige administrative opgaver vedrørende udvidet producentansvar for emballage. Det forventes i den henseende, at bemyndigelsen også vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsens omkostninger forbundet med behandling af klager over afgørelser truffet af den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), jf. § 9 ø, stk. 1, skal dækkes af producenterne igennem et gebyr. Det forventes desuden, at der bliver fastsat regler om, at omkostninger forbundet med administration og opkrævning af gebyrer skal indgå i gebyropgørelsen, dvs. navnlig omkostninger til oprettelse og udsendelse af fakturaer.

Det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

De foreslåede bestemmelser indebærer endvidere, at miljøministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyret opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, skal indberette til producentregistret om mængde og kategori af emballage, som er markedsført.

Forslaget indebærer endvidere, at ministeren vil kunne foretage en skønsmæssig fastsættelse af gebyret i de tilfælde, hvor producenter har undladt at give korrekte oplysninger om markedsførte mængder, og størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent, derved ikke kan opgøres. Den skønsmæssige opgørelse vil for eksempel kunne ske med

baggrund i et gennemsnit af en producents tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Det forventes, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegere de ovenfor beskrevne opgaver til Miljøstyrelsen, som også vil få delegeret kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyret fra producenter.

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil fastsætte regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyret, ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Det udskudte virkningstidspunkt for § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, stk. 5, er ikke til hinder for, at miljøministeren kan opkræve gebyr for administration og oplysningstiltag efter de foreslåede bestemmelser fra den 31. december 2024, jf. lovforslagets § 4, stk. 1. Det skyldes, at selvom de udvidede producentansvar ikke får fuld virkning før den 1. oktober 2025, vil miljøministeren allerede skulle varetage nødvendig administration, med henblik på indfasning af de udvidede producentansvar og opkræve gebyrer herfor, fra den 31. december 2024. Det forventes, at der i perioden 31. december 2024 - 30. september 2025 vil blive fastsat og opkrævet gebyr for Miljøstyrelsens omkostninger forbundet med opgørelsen af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg og klagesagsbehandling som ovenfor beskrevet. Gebyropkrævning i denne periode er en nødvendig forudsætning for, at ordningen som sådan, jf. § 9 p, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 2, og § 9 s, stk. 1, vil kunne få virkning fra og med den 1. oktober 2025. Producenter vil modtage en konkret modydelse for gebyrtilsvaret i perioden 31. december 2024 - 30. september 2025.

3.1.2.5 Gebyr for tilsyn med registrering og rapportering til producentregisteret

3.1.2.5.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og producentansvarsbekendtgørelser

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1 fastsætter miljøministeren regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer, og deres repræsentanter og om, at disse har pligt til at tilmelde sig registre, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger til registre.

De nærmere regler om oprettelse og drift af registre for udvidede producentansvarsordninger er fastsat i bekendtgørelse om nr. 1566 af 19. december 2022 om at bringe elektrisk

og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af sådant udstyr, bekendtgørelse nr. 1654 af 29. december 2022 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer, opkrævning af miljøbidrag og udbetaling af skrotningsgodtgørelse, bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører (herefter benævnt batteribekendtgørelsen), bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, bekendtgørelse nr. 404 af 8. april 2024 om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast (herefter benævnt fiskeredskabsbekendtgørelsen), samt emballageregisterbekendtgørelsen.

Der er endvidere fastsat regler i medfør af lovens § 9 æ om, at den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) skal oprette og drive registre, således at det er den producentregisteransvarlige organisation, der træffer afgørelse om, hvorvidt en fysisk eller juridisk person er forpligtet til at lade sig registrere m.v. Driften af registre oprettet i medfør af § 9 æ, og som er delegeret til den producentregisteransvarlige organisation i medfør af § 9 ø, stk. 1, kan gebyrfinansieres efter regler udstedt i medfør af § 9 ø, stk. 4.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder generelle hjemler til at fastsætte regler om tilsyn i § 67 og § 73. Disse bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler om udvidet producentansvar. Der er i alle ovenfor nævnte bekendtgørelser fastsat regler om, at Miljøstyrelsen fører tilsyn med registrering og indrapportering af data om markedsførte mængder til producentregistre.

Det følger endvidere af gældende ret, at der kan opkræves gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven, jf. § 88, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Det fremgår af bemærkninger til bestemmelsen, at bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), Tillæg A, L 74 side 49.

3.1.2.5.2 Gældende EU-ret - affaldsdirektivet

Se pkt. 3.1.2.1.2 for gældende EU-ret vedrørende affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, om de finansielle bidrag, som producenter som minimum skal betale for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

Det følger ikke direkte af affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, at producenter skal afholde omkostninger til myndighedernes tilsyn med registrering i producentregistre.

3.1.2.5.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af del 5 i den politiske aftale, at et producentansvarstilsyn med de af aftalen omfattede udvidede producentansvarsordninger skal sikre efterlevelse af miljøkrav, økonomisk effektivitet og lige konkurrencevilkår mellem producenter, samt at tilsynet styrkes ved at sikre finansiering af tilsynet igennem gebyrfinansiering.

Producenters registrering i producentregisteret og indberetning af korrekt data er en forudsætning for at kunne varetage producentansvarsforpligtelser, eftersom at fastlæggelse af betalingsforpligtelser og betaling herfor er baseret på indberettet data om markedsførte mængder til producentregisteret. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at et effektivt tilsyn med registrering i og korrekt indberetning til producentregistre er vigtigt for udvidede producentansvarsordningers miljømæssige effekt og for lige konkurrencevilkår, da tilsynet har til formål at modvirke, at producenter undlader at registrere sig i producentregisteret eller undlader at indberette korrekte oplysninger om markedsførte mængder.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte en særskilt hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om gebyrer, som finansierer et tilsyn med udvidede producentansvarsordninger, herunder med registrering og indberetning til producentregistre. Det er endvidere Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der i forbindelse med fastsættelse af gebyrer vil kunne opstå behov for, at ministeren kan foretage en skønsmæssig fastsættelse heraf, således at producenter ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger til brug for opgørelse af gebyret.

Det er endvidere Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af disse gebyrer, herunder at indbetalingen skal ske digitalt.

Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører og deres bemyndigede repræsentanter er tilmeldt til producentregistret og indgiver korrekte oplysninger hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, vedrørende indsættelse af nyt § 9 æ, stk. 5, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om gebyr til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med tilsynet med overholdelse af producenters pligt til registrering og indberetning af korrekte data til producentregistre etableret i forbindelse med udvidede producentansvarsordninger. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fak-

turering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse benyttes til i overensstemmelse med den politiske aftale at fastsætte regler om gebyr til dækning af omkostninger til tilsyn med producentansvarsordninger for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast. Ministeren vil dog også kunne fastsætte regler om gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger til tilsyn med registrering og indberetning af oplysninger for andre produktgrupper omfattet af regler om udvidet producentansvar.

Det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter og importører i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, skal indberette til producentregisteret om mængde og kategori af produkter eller emballage, som er markedsført.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssig fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, vedrørende indsættelse af nyt § 9 æ, stk. 5, 2. pkt. Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Det følger af det foreslåede, at ministeren kan fastsætte regler om skønsmæssig fastsættelse af gebyrets størrelse. Dette har til hensigt at sikre, at producenter ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at give korrekte oplysninger om markedsførte mængder, og størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent, derved ikke kan opgøres. Dette foreslås af hensyn til at sikre, at producenter og importører ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger. Den skønsmæssige fastsættelse vil for eksempel kunne ske med baggrund i et gennemsnit af en producents tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder.

Det forventes, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegerede de ovenfor beskrevne tilsynsopgaver til Miljøstyrelsen, som også vil få delegeret

kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyr fra producenter.

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr, ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Det udskudte virkningstidspunkt for § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, stk. 5, er ikke til hinder for, at miljøministeren kan opkræve gebyr for tilsyn efter den foreslåede bestemmelse fra den 31. december 2024, jf. lovforslagets § 4, stk. 1. Det skyldes, at selvom de udvidede producentansvar ikke får fuld virkning før den 1. oktober 2025, vil miljøministeren allerede skulle varetage tilsyn med korrekt registrering i producentregisteret og opkræve gebyrer herfor, fra den 31. december 2024. Det forventes, at der i perioden 31. december 2024 - 30. september 2025 vil blive fastsat og opkrævet gebyr for Miljøstyrelsens omkostninger forbundet med tilsyn med korrekt registrering af producenter i producentregisteret for emballage og producentregisteret for drikkevarebeholder og drikkebægre, der ikke er emballage. Gebyropkrævning i denne periode er en nødvendig forudsætning for, at ordningen som sådan, jf. § 9 p, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 2, og § 9 s, stk. 1, vil kunne få virkning fra og med den 1. oktober 2025. Producenter vil modtage en konkret modydelse for gebyrtilsvaret i perioden 31. december 2024 - 30. september 2025.

3.2 Håndtering af affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikkeemballageaffald

3.2.1 Overdragelse af kommunalt indsamlede affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikkeemballageaffald

3.2.1.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, affaldsbekendtgørelsen og affaldsaktorbekendtgørelsen

Affaldshåndtering, herunder affaldshåndtering af emballageaffald, er efter gældende ret som udgangspunkt en kommunal opgave, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning, jf. § 45, stk. 3. Det er således kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at indsamle og behandle husholdningsaffald, herunder emballageaffald. Producenter og importører af emballerede produkter kan dog i medfør af § 45, stk. 6, 2. pkt., der har virkning fra den 31. december 2024, uanset § 45, stk. 3, etablere egne tilbagetagingsordninger for affald af emballage fra private husholdninger.

De kommunale indsamlingsordninger er nærmere reguleret i affaldsbekendtgørelsen, som bl.a. stiller krav til behandlingen af det indsamlede affald. Affaldsbekendtgørelsen stiller krav til kommunalbestyrelserne om at etablere indsamlings-

ordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af en række affaldsfraktioner, herunder plast-, glas-, papir-, pap-, metal- samt mad- og drikkekartonaffald. Kommunalbestyrelserne kan dog vælge at etablere indsamlingsordningerne som kombineret indsamling af bestemte affaldstyper, for eksempel papir- og papaffald, da det er vurderet, at de specifikke kombinationsmuligheder ikke skader genanvendelsen af de pågældende affaldsfraktioner. Affaldsbekendtgørelsen stiller desuden krav om, at kommunalbestyrelserne skal sikre, at husholdninger sorterer deres affald efter fastsatte sorteringskriterier, samt brug af affaldspiktogrammer på affaldsbeholdere.

Erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse er undtaget fra reglerne om kommunal indsamling og håndtering, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan dog i visse tilfælde indsamle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 og 3. Dette gælder for indsamling på genbrugspladser, for indsamling hos affaldsproducerende virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdnings-, for indsamling på øer uden fast broforbindelse samt for indsamling hos kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder. Det følger desuden af affaldsbekendtgørelsen, at affaldsproducerende virksomheder skal sortere deres husholdningslignende erhvervsaffald efter samme sorteringskriterier som husholdninger.

Kommunalbestyrelsen kan med visse undtagelser ikke deltage i aktiviteter vedrørende behandling af affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, uanset om det er indsamlet fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 b, stk. 1. Herunder kan kommunalbestyrelsen jf. § 49 b, stk. 2, fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald produceret på øer uden fast broforbindelse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog i medfør af lovens § 49 b, stk. 3, fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med 1) omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning, 2) forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 3) behandling af haveaffald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 4) behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder og 5) materialenyttiggørelse i forbindelse med kommunale bygge- og anlægsprojekter. Bemyndigelsen hertil er udnyttet i affaldsaktørbekendtgørelsen.

Det fremgår således af affaldsaktørbekendtgørelsen § 34, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med omlastning af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning kan 1) af- og pålæsse affald egnet til materialenyttiggørelse med henblik på transport til et behandlingsanlæg, 2) oplagre affaldet midlertidigt, 3) manuelt frasortere grove fejlsorteringer, 4) foretage sammenpresning og ballertering med henblik på transportoptimering og 5) komprimere, herunder neddele, ekspanderet polystyren (EPS-plast).

Kommunalbestyrelsen kan desuden uanset lovens § 49 b, stk. 1, fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, når aktiviteterne er knyttet til et helt eller delvis kommunalt ejet behandlingsanlæg, der enten er godkendt til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse og sat i drift senest den 16. juni 2020, eller som kommunalbestyrelsen senest den 16. juni 2020 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i etableringen af, jf. § 49 g, stk. 1. Sådanne aktiviteter skal dog fra den 1. januar 2024 udskilles i et eller flere særskilte selskaber, som drives på kommercielle vilkår i aktie- eller anpartsselskabsform, jf. § 49 h, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen skal derudover udbyde opgaver med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, der er omfattet af en kommunal affaldsordning, med mindre andet er fastsat i medfør af loven, jf. § 49 e, stk. 1. Dette gælder ikke for aktiviteter omfattet af § 49 b, stk. 2, eller regler udstedt i medfør § 49 d stk. 3, dvs. de aktiviteter i forbindelse med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, som kommuner gerne må deltage i.

I medfør af den gældende § 9 p, stk. 1, der har virkning fra den 31. december 2024, skal producenter og importører af emballerede produkter fra den 31. december 2024 forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler.

Det er dog i den gældende § 9 p, stk. 5, forudsat, at kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fortsat skal varetage indsamling af emballageaffald fra husholdninger og i visse tilfælde fra affaldsproducerende virksomheder, da miljøministeren ifølge § 9 p, stk. 5, fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald, som producenter og importører har pligt til at håndtere efter reglerne om udvidet producentansvar. Heri ligger en pligt for kommunalbestyrelserne til at overdrage emballageaffaldet til den eller de producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald indsamlet af kommunalbestyrelserne. For det kommunalt indsamlede affald har producenter således alene et finansielt ansvar for at afholde de nødvendige omkostninger til indsamlingen, men både et operationelt og finansielt ansvar for den efterfølgende affaldshåndtering.

Opgaver og ansvar for så vidt angår håndtering af emballageaffald er nærmere beskrevet i pkt. 2.1.1.2.1.

3.2.1.2 Gældende EU-ret - emballagedirektivet

Der er ikke EU-ret, der regulerer overdragelse af affald mellem kommunalbestyrelser og producenter.

3.2.1.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Del 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og producenter og disses kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald fra husholdninger. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamlingen af affald fra borgerne på en måde, hvor plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkekartonaffald fortsat sorteres i samme affaldsspand uanset, om det er emballageaffald eller ikkeemballageaffald. Det fremgår, at de pågældende affaldsfraktioner skal overdrages til producenter via kollektive ordninger, således at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling og dokumentation af efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at ændre i de gældende bestemmelser om ansvars- og rollefordeling for kommunalt indsamlet affald af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftale i relation til indsamling og behandling af affaldsfraktioner, hvori der indgår emballageaffald.

Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Forslaget indebærer, at udgangspunktet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for håndtering af det indsamlede husholdningsaffald, der ikke er emballageaffald, kan fraviges.

Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter en række affaldsfraktioner som kommunalbestyrelsen har indsamlet i henteordninger fra husholdninger og affaldsproducerende virksomheder, hvis sammenblandet i indsamlingen, jf. nedenfor, overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, jf. pkt. 3.1.1.2.5 om forventet udmøntning af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. Den foreslåede bestemmelse har desuden sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6, i lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning, der vil medføre, at producenter eller disses kollektive ordninger tildeles en mængde emballageaffald fra husholdninger, der er indsamlet af kommunalbestyrelserne. Producenterne eller disses kollektive ordninger forpligtes herefter til at overtage og behandle det tildelte emballageaffald, jf. nærmere herom i pkt. 3.1.1.3.

For så vidt angår affald i affaldsfraktioner indeholdende emballageaffald, der indsamles via kommunale genbrugspladser, er det ligeledes hensigten at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at overdrage en række affalds-

fraktioner til producenter eller disses kollektive ordninger, jf. pkt. 3.1.1.2.4 om forventet udmøntning af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har desuden vurderet, at det på nuværende tidspunkt ikke vil være hensigtsmæssigt at forpligte kommunalbestyrelsen til at overdrage visse øvrige affaldsfraktioner, der kan indeholde emballageaffald i mindre mængder, jf. pkt. 3.1.1.2.4 om forventet udmøntning af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. Ministeriet har samtidigt vurderet, at det på sigt vil kunne vise sig hensigtsmæssigt at forpligte kommunalbestyrelsen til at lade øvrige affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger indsamlet i enten hente- eller bringeordninger, omfatte af pligten til overdragelse, men at det først vil kræve en nærmere kortlægning af, hvor store mængder emballageaffald, der typisk er i de øvrige fraktioner, og hensigtsmæssigheden af at overdrage behandlingen til producenter eller disse kollektive ordninger.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen indsamler emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten i medfør af den foreslåede § 45, stk. 10, at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det indsamlede affald til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til det, der vil gælde for overdragelse af indsamlet affald fra husholdninger. Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille sammenblandet affald fra affaldsproducerende virksomheder og affald fra husholdninger efter indsamlingen. Det er ikke hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at affald fra affaldsproducerende virksomheder skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander erhvervsaffald med husholdningsaffald i indsamlingen.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteter i forbindelse med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen eller behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder, jf. § 49 b, stk. 3, begrænses, hvis affaldet indeholder emballageaffald. Pligten til at overdrage nærmere bestemte affaldsfraktioner til producenter eller disses kollektive ordninger vil desuden indebære, at mængden af affald omfattet af kommunalbestyrelsens udbudspligt efter § 49 e, stk. 1, reduceres.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om overdragelsen af det omfattede affald, herunder om hvor og hvordan overdragelsen af affaldet skal finde sted samt tidsfrister for afhentningen.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at overdragelsen af det indsamlede affald som udgangspunkt finder sted på den kommunalt udpegede plads, hvor kommunalbestyrelsen varetager omlastning af affald. Det kan enten være en plads etableret af kommunalbestyrelsen, en fælleskommunal plads

eller en anden plads, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med, jf. de gældende regler for kommunalbestyrelsens omlastning af affald i affaldsaktørbekendtgørelsens § 34. Dette vil indebære, at producenter eller disses kollektive ordninger skal varetage transporten af det indsamlede affald fra den kommunalt udpegede plads til videre affaldsbehandling. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at dette er mest hensigtsmæssigt af hensyn til at kunne placere et klart ansvar for at sikre kapacitet til overdragelse af affald og udnytte den eksisterende infrastruktur for affaldsindsamling herunder omlastning. Derved undgås også risiko for strandede omkostninger hos kommunalbestyrelserne i forhold til allerede foretagne investeringer i omlastepladser, som bl.a. er foretaget i forbindelse med udrulning af den strømlinede og husstandsnaere affaldssortering. Den foreslåede ordning muliggør desuden, at kommunalbestyrelsen kan sikre en sammenhængende logistik i affaldsindsamlingen uden at skulle ændre på denne som følge af skift i, hvilke producenter eller kollektive ordninger som kommunalbestyrelsen skal overdrage affald til, jf. de foreslåede bestemmelser om tildeling af kommunalt indsamlet affald i det foreslåede § 9 p, stk. 6, jf. lovforslagets nr. 10. I tilfælde hvor kommunalbestyrelsen ikke omlaster affald inden videre transport til et behandlingsanlæg, hvilket for eksempel kan forekomme ved indsamling via kommunale genbrugspladser, er det dog hensigten at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger udpeger et behandlingsanlæg, hvor kommunalbestyrelsen overdrager affaldet. Dette vil indebære, at kommunalbestyrelsen varetager transporten af affald til det udpegede behandlingsanlæg. Dette af hensyn til at sikre, at kommunalbestyrelsen kan planlægge trafik ind og ud af genbrugspladser i forhold til for eksempel åbningstider for borgere og behov for hyppig afhentning på genbrugspladser. Den foreslåede ordning vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen og producenterne eller disses kollektive ordninger skal udveksle konkrete oplysninger om det sted, hvor affaldet skal overdrages.

Den foreslåede ordning vil derudover medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan overdragelsen af affaldet skal finde sted. Det er ikke hensigten at ændre på eksisterende regler om, at kommunalbestyrelsen kan deltage i bestemte forbehandlingsaktiviteter i forbindelse med omlastning af affaldet, jf. § 49 b stk. 3, der er udmøntet i affaldsaktørbekendtgørelsen § 34. Miljø- og Ligestillingsministeriet finder dette mest hensigtsmæssigt af hensyn til at understøtte en effektiv affaldstransport og undgå risiko for strandede omkostninger i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har foretaget investeringer i forbehandlingsaktiviteter, som for eksempel balleteringsmaskiner. Det er dog hensigten at fastsætte regler om, at overdragelse af affald til producenter eller disses kollektive ordninger skal ske på en måde eller i en form, som vil understøtte en høj reel genanvendelse af affaldet. Dette af hensyn til, at overdragelsen kan indrettes efter forventede krav på det eller de modtageanlæg, som vælges af producenter eller disses kollektive ordninger til den videre affaldsbehandling. Fastsættelsen af nærmere

regler for overdragelsen vil til en vis grad påvirke, hvordan kommunalbestyrelsen skal overdrage affaldet. Det er derfor hensigten at fastsætte sådanne regler i dialog med repræsentanter for kommunalbestyrelser og kollektive ordninger.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om tidsfrister og nærmere vilkår for afhentning af det affald, som skal overdrages. Den foreslåede ordning vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte yderligere regler om, hvordan affaldet skal overdrages, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt, herunder for eksempel om udveksling af materiel mellem kommunalbestyrelsen og producenterne eller disses kollektive ordninger eller om kvaliteten eller opbevaringen af affald, der skal overdrages.

Det er hensigten, at det i den aftalte evaluering af det udvidede producentansvar for emballage i 2027 vil indgå, hvorvidt de nærmere fastsatte regler for overdragelse af affald har medført uhensigtsmæssigheder, der hindrer reel genanvendelse af emballageaffald eller er unødigt fordyrende.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale eller opkræve betaling af producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, der er overdraget efter regler fastsat i medfør af den foreslåede nye § 45, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 56 og bemærkningerne hertil, og som ikke er emballageaffald, samt nærmere regler om betalingen eller opkrævningen, herunder regler om krav til opgørelse af omkostninger for afholdte udgifter eller opkrævede indtægter samt dokumentation herfor. Det er i øvrigt hensigten at fastsætte nærmere regler for den betaling eller opkrævning af betaling, som producenter eller disses kollektive ordninger skal afholde eller opkræve fra kommunalbestyrelsen i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil. Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om særskilte opgørelser af betalingen eller opkrævningen for ikkeemballageaffaldsdelen for at sikre gennemsigtighed i ordningen, da afholdelse af omkostninger til håndtering af ikkeemballageaffald ikke er en del af producenternes producentansvarsforpligtelser efter affaldsdirektivet.

Omkostninger til behandlingen af ikkeemballageaffaldet skal i sidste ende fortsat afholdes af de affaldsproducerende husholdninger og virksomheder efter de gældende regler om kommunalbestyrelsens opkrævning af affaldsgebyrer og markedspriser i miljøbeskyttelseslovens §§ 48 og 48 a.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede ordning vil blive taget højde for behovet for overgangsperioder for kommunalbestyrelsernes eksisterende aftaler og kontrakter om behandling af husholdningsaffald og erhvervsaffald. Dette af hensyn til, at kommunalbestyrelserne ikke skal opsiges eksisterende aftaler og kontrakter med omkostninger til følge. Se hertil pkt. 2.1.1.2.4 om overgangsperioder for kommunalbestyrelsens behandling af emballageaffald.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 56 og bemærkninger hertil.

3.2.2 Emballageproducenters pligt til overtagelse og behandling af kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald

3.2.2.1 Gældende ret - miljøbeskyttelsesloven

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, er producenter og importører af emballerede produkter ikke ansvarlige for affaldshåndtering af andet affald end emballageaffald.

Efter den gældende miljøbeskyttelseslovs § 45, stk. 1, forstås kommunalbestyrelsen håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Efter § 45, stk. 2, fastsætter miljøministeren regler om de kommunale affaldsordninger, herunder om kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmøglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsvirksomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.

Der henvises til pkt. 2.1.1.2.1 for nærmere beskrivelse af gældende ret.

3.2.2.2 Gældende EU-ret - emballagedirektivet

Producenters ansvar i henhold til emballagedirektivet er begrænset til emballageaffald. Der er således ikke EU-ret, der regulerer producenters ansvar for ikkeemballageaffald, der indsamles sammen med emballageaffald.

3.2.2.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftales del 2 om ansvars- og rollefordeling for kommunalt indsamlet affald foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, der ikke er emballageaffald, men som er indsamlet sammen med emballageaffald, og som overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger med henblik på behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 9 p, stk. 7.

Det er ikke hensigten med den foreslåede ordning at lade den del af affaldet, der udgør ikkeemballageaffald, omfatte af det udvidede producentansvar for emballage eller produ-

centansvarsforpligtelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1. Det er alene hensigten at pålægge producenter eller disses kollektive ordninger at overtage og behandle det pågældende affald og opkræve betaling herfor fra den kommunalbestyrelse, som de er tildelt efter den foreslåede tildelingsordning i § 9 p, stk. 6, jf. lovforslagets nr. 10, som er nærmere beskrevet i pkt. 3.1.1.3.

I de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen indsamler emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, som indgår i tildelingsordningen efter den foreslåede § 9 p, stk. 6 i lovforslagets § 1, nr. 10, har Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderet det mest hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det sammenblandede affald til producenter eller disses kollektive ordninger. Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille affald fra affaldsproducerende virksomheder og affald fra husholdninger efter indsamlingen. Det er således hensigten at fastsætte regler, hvorefter producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt den pågældende kommune, også skal overtage og behandle det affald, der er affald fra affaldsproducerende virksomheder. Den del, der udgør affald fra affaldsproducerende virksomheder, vil dog ikke indgå i selve beregningen af tildelingen af emballageaffald fra husholdninger, men vil blive overdraget sammen med det indsamlede affald fra husholdninger, jf. pkt. 3.1.1.3 om tildelingsordninger. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at affaldet skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander erhvervsaffald med husholdningsaffald i forbindelse med indsamlingen.

Det er endvidere hensigten at fastsætte mål for genanvendelsen af den del af det overdragede affald, der ikke er emballageaffald, efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at sikre kommunalbestyrelsen retten til at få oplysninger fra producenten eller dennes kollektive ordning om de overdragne mængder af affald, der ikke er emballage, til brug for kommunalbestyrelsens affaldsplanlægning og oplysningspligt over for borgere.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, 3. pkt., indebærer derfor en forpligtelse for producenten eller dennes kollektive ordning til efter anmodning at oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af affald, der ikke er emballage, og som har betydning for kommunalbestyrelsens plan for håndtering af affald i kommunen efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf. Disse oplysninger kan for eksempel omfatte mængden af overdraget affald pr. affaldsfraktion, mængden af affald der efter behandling reelt er genanvendt pr. affaldsfraktion, og hvilke anlæg der er anvendt til behandling af det overdragede affald.

Det foreslås endvidere at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ord-

ningers særskilte opgørelse af betalingen eller opkrævning af betaling for affaldsbehandling af den andel af det overdragede affald, som ikke er emballageaffald. Det er herunder hensigten at fastsætte regler om, at opgørelsen skal omfatte alle typer af omkostninger eller indtægter ved håndtering af affaldet, herunder omkostninger til sortering, oparbejdning, videresalg, transport mellem anlæg og administration mv. samt alle typer indtægter. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om en fast metode for opgørelse af prisen for behandling, således at opgørelsen ikke frit overlades til producenter eller disses kollektive ordninger.

Det er herunder hensigten at fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til at basere deres opkrævning eller betaling på en nøgletalsmodel, der er udviklet på foranledning af Miljø- og Ligestillingsministeriet.

Modellen bygger på en metodisk tilgang, hvor der tages udgangspunkt i aktuelle priser for behandling, afsætning og transport af affald for alle affaldsfraktioner, som er baseret på gennemførelse af nylige udbud. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at de priser, som i dag bliver aftalt på markedsvilkår gennem udbud af behandling af affald, antages at give det bedste estimat for, hvad omkostningerne er på nuværende tidspunkt. Da priserne ikke forventes at være konstante, er der i modellen indlagt en mulighed for løbende at justere priserne ud fra relevante indeks. Producenten eller dennes kollektive ordning skal således fastsætte en opkrævning eller betaling på baggrund af relevant indeks, affaldstype, mængde og transport-km. Desuden er fordelingsnøglerne for andelen af henholdsvis emballageaffald og ikkeemballageaffald, som beskrevet i pkt. 3.1.2.1.3, i de forskellige affaldsfraktioner indbygget i modellen. Det er således hensigten med den foreslåede ordning, at producenten eller dennes kollektive ordning som en del af fastsættelsen af opkrævningen eller betalingen til kommunalbestyrelsen skal opdele de samlede omkostninger til affaldstransport og omkostninger eller indtægter til behandling af det overdragede affald efter de fastsatte fordelingsnøgler for hhv. emballageaffald og ikkeemballageaffald.

Det er hensigten herved at sikre, at kommunalbestyrelsen eller producenten ikke bliver forpligtet til at betale mere eller opkræve mere for affaldsbehandlingen af ikkeemballageaffald end, hvad der kunne forventes, hvis behandlingsopgaven blev udbudt af kommunalbestyrelsen. På den anden side er hensigten også at sikre, at producenter ikke skal afholde omkostninger til eller opnå indtægter fra håndtering af ikkeemballageaffald. Kommunalbestyrelsens betaling til producenter eller disses kollektive ordninger skal således som udgangspunkt dække alle relevante omkostninger til håndtering af ikkeemballageaffaldet efter overdragelse svarende til en effektiv affaldshåndtering, der opfylder fastsatte miljøkrav og genanvendelsesmål m.v. Omvendt skal producenterne eller disse kollektive ordningers betaling til kommunalbestyrelsen dække alle indtægter, som producenten eller dennes kollektive ordning har opnået ved overtagelsen

og behandlingen af det affald, der udgør ikkeemballageaffald og kunne udgøre en værdi.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det med den foreslåede ordning forventes, at producenter eller disses kollektive ordninger vil have et økonomisk incitament til at foretage en omkostningseffektiv behandling af det overdragede affald, eftersom producenter eller disses kollektive ordninger skal afholde omkostninger til behandlingen af emballageaffaldets andel af det overdragede affald.

Det bemærkes i øvrigt, at det i udmøntningen af den foreslåede ordning skal sikres, at producenter eller disses kollektive ordninger ikke modtager statsstøtte i form af en høj betaling fra kommunalbestyrelsen for behandling af affald, der ikke er emballageaffald. Det skal samtidigt sikres, at producenterne eller disses kollektive ordninger ikke opnår en indtægt ved overtagelsen og behandlingen af det affald, der udgør ikkeemballage og kunne udgøre en værdi. Det foreslås derfor også at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal opgøre omkostninger eller indtægter særskilt for den del af affaldet, der ikke er emballageaffald, og som kommunalbestyrelsen skal betale eller opkræve betaling for, samt at producenter eller disses kollektive ordninger skal indsende dokumentation for opgørelsen til Miljøstyrelsen i et format, som Miljøstyrelsen fastsætter. Dette foreslås for at sikre en gennemsigtighed i betalingsordningen for ikkeemballageaffald og for at kunne følge fastsættelsen af omkostningerne og - om nødvendigt - justere nøgletalsmodellen for betalingen. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen prisregulerer nøgletallet løbende og, hvis det i en længere periode vurderes at have afvejet fra den reelle markedspris, korrigerer nøgletallet fremadrettet i en nærmere afgrænset periode.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en producent eller dennes kollektive ordning kan blive ansvarlig for at behandle mere affald end den mængde emballage, som en producent eller dennes kollektive ordnings medlemmer tilsammen har markedsført, idet producenten eller dennes kollektive ordning vil blive forpligtet til at behandle en andel ikkeemballageaffald mod betaling. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer dette nødvendigt af hensyn til at kunne opretholde den gældende strømlinede affaldsindsamling, hvor der i de af kommunalbestyrelsen etablerede indsamlingsordninger ikke skelnes mellem emballageaffald og ikkeemballageaffald. Producenten eller dennes kollektive ordning vil dog alene blive ansvarlig for at behandle affald, der er i samme materialekategori som den emballage, producenten eller dennes kollektive ordnings medlemmer har markedsført på det danske marked. For eksempel kan en producent af plastemballageposer blive ansvarlig for at affaldsbehandle plastikgetøjsaffald, som er blandet sammen med plastemballageaffaldet i forbindelse med indsamling ved husholdninger. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at behandlingen af kommunalt indsamlet emballageaffald og ikkeemballageaffald foregår i den samme proces, da affaldet er sammenblandet, og dermed er behandlingen af de omfat-

tede affaldsfraktioner overvejende ens i hver materialekategori.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil.

3.3 Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast

3.3.1 Oplysning til brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, herunder gebyr for myndigheders oplysningstiltag

3.3.1.1 Gældende ret – Miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber

Miljøbeskyttelseslovens § 9 h vedrører udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Det følger af bemærkningerne til § 9 h, at den har til formål at sikre implementering af artikel 8 i engangsplastdirektivet, jf. artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet, for så vidt angår udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 43-50.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af bl.a. oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det følger af bemærkningerne til § 9 h, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsen dels indeholder hjemmel til at gennemføre dele af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, som forpligter medlemsstaterne til for fiskeredskaber, der indeholder plast, at udarbejde ordninger for udvidet producentansvar i henhold til affaldsdirektivets artikel 8 a, herunder til artikel 8 a, stk. 4, litra a, hvoraf følger, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten eller importøren af produktet betaler for at opfylde sine producentansvarsforpligtelser, bl.a. skal dække omkostninger ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 45-46. Dels fremgår det af disse bemærkninger, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, der indebærer, at producenter og importører også skal afholde omkostningerne ved de oplysningstiltag vedrørende fiskeredskaber, der indeholder plast, som er omhandlet i engangsplastdirektivets artikel 10.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 9, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det følger af bemærkningerne til § 9 h, stk. 9, at bestemmelsen muliggør gennemførelse af engangsplastdirektivets krav i artikel 8, stk. 8, jf. artikel 8 a, stk. 2, i affaldsdirektivet, og i artikel 10 om oplysningstiltag over for slutbrugerne, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 49.

Bemyndigelsen i § 9 h, stk. 9, er udmøntet i § 38 i fiskeredskabsbekendtgørelsen. Det følger af § 38, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, skal sikre, at slutbrugere i salgs- og informationsmateriale, herunder i brugsanvisninger eller på salgsstedet, oplyses om, at fiskeredskaber, der indeholder plast, skal indsamles særskilt, om hvor og hvordan slutbrugeren kan skille sig af med sine udtjente fiskeredskaber, herunder om etablerede tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, og om de potentielle virkninger for miljøet, herunder havmiljøet, ved henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast i naturen eller ved at undlade at benytte etablerede tilbagetagnings- og indsamlingsordninger.

3.3.1.2 Gældende EU-ret - engangsplastdirektivet og affaldsdirektivet

Engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a etableres ordninger for udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, og som markedsføres i medlemsstaten.

Det følger af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Af engangsplastdirektivets artikel 10, litra a og b, der er relevante for fiskeredskaber, der indeholder plast, fremgår, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet, og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, om de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, og om den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden u hensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører.

Det følger af artikel 8, stk. 9, at producenter og importører skal afholde omkostningerne ved de oplysningstiltag vedrørende fiskeredskaber, der indeholder plast, der er omhandlet i artikel 10. Det følger desuden af artikel 8, stk. 9, sammenholdt med artikel 8 a, stk. 4, litra a, 2. led. i affaldsdirektivet, at de finansielle bidrag, som producenter betaler for at

opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, bl.a. skal dække omkostningerne ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2.

Affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 a, stk. 2, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Engangsplastdirektivets frist for anvendelse af bestemmelser om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder engangsplast, er den 31. december 2024.

3.3.1.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af del 6 sammenholdt med del 5 i den politiske aftale, at direktivforpligtelsen til at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af affald og at undgå henkastet affald i naturen, skal løftes af staten, og at producenterne skal afholde omkostningerne hertil.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at statens varetagelse af oplysningstiltag på vegne af producenter kan sikre en ensartet, kontinuerlig og effektiv oplysningsindsats overfor brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast. Ministeriet vurderer dog samtidig, at det er mest hensigtsmæssigt, at producenter og importører fortsat varetager oplysning om egne tilbagetagningsordninger, når de etablerer en sådan eller forpligtes til at etablere en sådan efter den gældende § 9 h, stk. 1.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke hjemmel til eller regler om, at miljøministeren for producenterne og importørernes regning kan varetage en oplysningsindsats vedrørende korrekt håndtering af affald og om at undgå henkastet affald i naturen.

Der er efter Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering derfor behov for at indsætte en hjemmel i loven, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenterne og importørernes regning skal varetage de oplysningsforpligtelser over for brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, som følger af de i pkt. 3.3.1.2 beskrevne direktivforpligtelser.

Det er endvidere Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, 1. pkt., ikke giver hjemmel til at fastsætte bestemmelser om producenter og importørers betaling af gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med varetagelse af de oplysningsforpligtelser, der følger af det udvidede producentansvar.

Med henblik på at sikre implementering af engangsplastdirektivets krav om, at producenter og importører skal afholde omkostningerne ved de oplysningstiltag, der i henhold til engangsplastdirektivet med henvisning til affaldsdirektivet skal foranstalles over for brugere af fiskeredskaber, der in-

deholder plast, vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet derfor, at der er behov for at skabe hjemmel til, at der vil kunne fastsættes og opkræves gebyrer hos producenter og importører til dækning af omkostninger forbundet med oplysningsforpligtelser varetaget af miljøministeren. Det er endvidere Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der i forbindelse med fastsættelse af gebyrer vil kunne opstå behov for, at ministeren kan foretage en skønsmæssig fastsættelse heraf, således at producenter ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger til brug for opgørelse af gebyret.

Endelig er det Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der er behov for en præcisering af de oplysningsforpligtelser, der er omfattet af bestemmelsen i § 9 h, stk. 9, så disse - i overensstemmelse med bemærkningerne til den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 9 - fremstår mere tekstnært i forhold til de direktivforpligtelser, som bemyndigelsen muliggør gennemførelse af.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsen til miljøministeren i det gældende § 9 h, stk. 9, i miljøbeskyttelsesloven erstattes af en bemyndigelse, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenterne eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, tilbagetagningsordninger og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, jf. det foreslåede § 9 h, stk. 9, jf. lovforslaget § 1, nr. 2.

Forslaget indebærer, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om, at miljøministeren får helt eller delvis organisatorisk ansvar for de oplysningsforpligtelser, der er omfattet af det foreslåede § 9 h, stk. 9. Tilsvarende vil ministeren kunne fastsætte regler om, at producenter og importører varetager det organisatoriske ansvar for alle eller kun enkelte af disse oplysningsforpligtelser. Det finansielle ansvar for varetagelsen af samtlige disse oplysningsforpligtelser vil fortsat skulle ligge hos producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det forventes, at miljøministeren i overensstemmelse med den politiske aftale vil udmønte den foreslåede bestemmelse til at fastsætte regler om, at miljøministeren vil skulle oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plastik, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, herunder om tilgængelige centre for genbrug, tilgængelige genbrugelige alternativer og forberedelse med henblik på genbrug, generelt om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, herunder om affaldshåndteringsmuligheder, bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og om anden u hensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af fiskeredskaber. Det forventes endvidere, at ministeren vil fastsætte regler om, at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugerne om egne tilbagetagningsordninger, såfremt en producent eller importør etablerer en sådan eller forpligtes til at etablere

en sådan efter den gældende § 9 h, stk. 1. Det forventes, at reglerne udformes således, at producenterne og importørernes oplysningspligt fortsat vil kunne opfyldes igennem for eksempel udarbejdelse af informationsmaterialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder. Det forventes, at disse regler vil blive fastsat i fiskeredskabsbekendtgørelsen med forventet ikrafttræden den 31. december 2024.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, jf. det foreslåede § 9 h, stk. 10, i lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås i sammenhæng hertil, at miljøministeren skal kunne fastsætte regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 10, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyr, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende indsættelse af nyt § 9 h, stk. 11.

Omkostningerne forbundet med udførelse af oplysningstiltag vil bl.a. omfatte udarbejdelse af informationsmateriale, kampagneindsatser via sociale medier eller øvrige landsdækkende medier og øvrige metoder til at oplyse om og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på bl.a. at reducere henkastet affald af fiskeredskaber, der indeholder plast, samt administrationen forbundet hermed. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøministeren bl.a. vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter og importører i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, skal indberette til producentregistret om den mængde og kategori af fiskeredskaber, der indeholder plast, som producenten eller importøren har markedsført.

Forslaget indebærer desuden, at miljøministeren vil kunne foretage en skønsmæssig fastsættelse af gebyret i de tilfælde, hvor producenter og importører har undladt at afgive korrekte oplysninger om markedsførte mængder, og størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller en importør, derved ikke kan opgøres. Den skønsmæssige opgørelse vil for eksempel kunne ske med baggrund i et gennemsnit af en producents tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

De foreslåede bestemmelser i § 9 h, stk. 9-11, skal sammenholdt med udmøntningen heraf sikre fortsat implementering af de oplysningsforpligtelser og betalingsforpligtelser, der følger af artikel 8, stk. 8 og 9, i engangsplastdirektivet, jf. artikel 8 a, stk. 2 og 4, litra a, 2. led, i affaldsdirektivet, og artikel 10 i engangsplastdirektivet.

Det forventes, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegere sine oplysningsforpligtelser til Miljøstyrelsen, som også vil få delegeret kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyr fra producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast,

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse af og opkrævning af gebyr ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

For nærmere om de foreslåede bestemmelser, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

3.3.2 Oplysninger til brugere af vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer, der er engangsplast, herunder gebyr for myndigheders oplysningstiltag

3.3.2.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Miljøbeskyttelseslovens § 9 t vedrører udvidet producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det følger af § 9 t, stk. 1, 1. pkt., at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast forholdsæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal afholde omkostninger forbundet med bl.a. oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra sådanne produkter.

Det følger af § 9 t, stk. 3, 1. pkt. at miljøministeren skal fastsætte regler om producenter og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af bl.a. oplysningsforpligtelsen i § 9 t, stk. 1.

Det følger af bemærkningerne til § 9 t, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsen skal sikre, at der kan fastsættes nærmere

regler om de omkostninger, som producenter og importører skal dække under den udvidede producentansvarsordning, og at det er hensigten at fastsætte nærmere regler i medfør af bestemmelsen om hvilke omkostninger producenten eller importøren skal dække. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter og importører af engangsplastprodukter opført i afsnit II og III i del E i bilaget (balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast) som minimum afholder omkostningerne ved de oplysningstiltag, der er omhandlet i engangsplastdirektivets artikel 10 vedrørende disse produkter, herunder til oplysning om den belastning på miljøet som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af engangsplastprodukterne medfører.

Det følger af § 9 t, stk. 6, at miljøministeren skal fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det følger bl.a. af bemærkningerne til § 9 t, stk. 6, at der med bestemmelsen vil blive fastsat regler, der forpligter producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast til at oplyse slutbrugere af engangsplastprodukter om de potentielle virkninger for miljøet ved at henkaste engangsplastprodukter i naturen, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 64. Det fremgår endvidere, at det er forventningen, at reglerne vil blive udformet således, at oplysningspligten vil kunne opfyldes i for eksempel informationsmateriale, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at bestemmelsen muliggør gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, og engangsplastdirektivets artikel 10 for så vidt angår den del, der vedrører oplysning af forbrugerne og fremme af ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra en række nærmere angivne engangsplastprodukter.

Bemyndigelserne er udmøntet i § 19 i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, der træder i kraft den 31. december 2024. Det følger af § 19, at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast skal betale et gebyr pr. type af engangsplastprodukt til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved Miljøstyrelsens oplysningstiltag rettet mod brugere af de pågældende engangsplastprodukter med henblik på at reducere henkastet affald heraf.

3.3.2.2 Gældende EU-ret - engangsplastdirektivet

Det følger af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter og importører af engangsplastprodukter opført i direktivets afsnit II og III i

del E i bilaget til direktivet (balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer), skal afholde omkostningerne ved de oplysningstiltag, der er omhandlet i direktivets artikel 10.

Af engangsplastdirektivets artikel 10 følger, at medlemsstaterne bl.a. skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugerne og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra de engangsplastprodukter, der er omfattet af del G i bilaget til direktivet (bl.a. balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer), og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af disse engangsplastprodukter om de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører, og konsekvenserne af uhensigtsmæssige former for affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter for kloaknettet.

Engangsplastdirektivets frist for anvendelse af de ovenfor beskrevne bestemmelser er den 31. december 2024.

3.3.2.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af del 6 sammenholdt med del 5 i den politiske aftale, at direktivforpligtelserne til at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af affald og om at undgå henkastet affald i naturen, skal løftes af staten, og at producenterne skal afholde omkostningerne hertil.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at statens varetæelse af oplysningstiltag om at forebygge og reducere mængden af henkastet affald på vegne af producenter og importører af vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer af engangsplast, kan sikre en ensartet, kontinuerlig og effektiv oplysningsindsats over brugerne af de pågældende engangsplastprodukter.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt de eksisterende hjemler i miljøbeskyttelsesloven dækker den situation, hvor Miljøstyrelsen overtager forpligtelsen til for producenterne og importørernes regning at varetage de oplysningsforpligtelser, som følger af engangsplastdirektivet vedrørende balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Med lovforslaget foreslås derfor, at der i stedet for at den gældende bemyndigelse i § 9 t, stk. 6, indsættes en bestemmelse i loven, hvorefter miljøministeren vil skulle fastsætte regler om, at miljøministeren for producenterne eller importørernes regning eller producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse udmøntes ved, at miljøministeren vil skulle oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det er desuden Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der ikke efter gældende ret er tilstrækkelig klar hjemmel til fastsættelse af regler om gebyrbetaling for myndighedsvaretagelse af oplysningstiltag om at forebygge og reducere mængden af henkastet affald. Det er på denne baggrund ministeriets vurdering, at der er behov for en tydeliggørelse af miljøministerens hjemmel til at fastsætte regler om gebyrbetaling i denne situation. Det er endvidere Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der i forbindelse med fastsættelse af gebyrer vil kunne opstå behov for, at ministeren kan foretage en skønmæssig fastsættelse heraf, således at producenter ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger til brug for opgørelse af gebyret.

Det foreslås derfor, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltagene efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 t, stk. 6, der bliver stk. 8, jf. det foreslåede § 9 t, stk. 4, nr. 3, og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren skal kunne fastsætte regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 t, stk. 4, herunder regler om gebyrets størrelse og skønmæssige fastsættelse og om digital betaling af gebyret, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, vedrørende indsættelse af nyt § 9 t, stk. 5.

Omkostninger forbundet med oplysningstiltagene vil bl.a. omfatte udarbejdelse af informationsmateriale, kampagneindsatser via sociale medier eller øvrige landsdækkende medier og øvrige metoder til at oplyse om og fremme ansvarlige forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald, samt administration forbundet hermed. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller tæksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette

omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at miljøministeren bl.a. vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, skal indberette til producentregistret om den mængde af henholdsvis balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, som er markedsført.

Forslaget indebærer endvidere, at miljøministeren vil kunne foretage en skønmæssig fastsættelse af gebyret i de tilfælde, hvor producenter og importører har undladt at afgive korrekte oplysninger om markedsførte mængder, og at størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller en importør, derved ikke kan opgøres. Den skønmæssige fastsættelse vil for eksempel kunne ske med baggrund i et gennemsnit af en producent eller importørs tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

De foreslåede bestemmelser i § 9 t, stk. 4 og 5 samt stk. 6, der bliver stk. 8, skal sammenholdt med den forventede udmøntning heraf således sikre fortsat implementering af de oplysningsforpligtelser og producenters betalingsforpligtelser, der følger af artikel 8, stk. 3, i engangsplastdirektivet.

Miljøministeren vil i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven delegerer sine oplysningsforpligtelser til Miljøstyrelsen, som også vil få delegeret kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyr fra producenter af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse af og opkrævning af gebyr ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

3.3.3 Gebyr for oprydning m.v. vedrørende visse engangsplastprodukter, herunder visse emballager af engangsplast.

3.3.3.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p vedrører udvidet producentansvar for emballage. Lovens § 9 t vedrører udvidet producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det følger af lovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med bl.a. opfyldelse af oprydningforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast.

Det følger af lovens § 9 t, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenter og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast og håndtering heraf, og for så vidt angår filtre til tobaksvarer af engangspplast, med indsamling af affald heraf, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer.

Det følger af bemærkningerne til ovennævnte bemyndigelsesbestemmelser, at de skal muliggøre gennemførelse af engangspplastdirektivets krav i artikel 8, stk. 2 og 3, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 50 og 62.

Ovennævnte bemyndigelser i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., og § 9 t, stk. 3, 1. pkt., er udmøntet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangspplastprodukter. Reglerne omfatter en pligt for producenter og importører af visse emballager af engangspplast og visse engangspplastprodukter (fødevarebeholdere, indpkningsposer og -folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer) til at betale et gebyr pr. type engangspplastprodukt og pr. type emballage af engangspplast til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved kommunalbestyrelsers og statslige myndigheders oprydning af henkastet affald, den efterfølgende transport og behandling heraf. For de omfattede typer af emballage og filtre til tobaksvarer, skal gebyret også dække omkostninger til indsamling af affald af de pågældende produkter og emballager, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder infrastrukturen og driften heraf, samt den efterfølgende transport og behandling heraf. Bekendtgørelsens gebyrbestemmelser træder i kraft den 31. december 2024, og afløser pr. denne dato gebyrbestemmelser fastsat i medfør af § 9 t, stk. 3, i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangspplastprodukter.

3.3.3.2 Gældende EU-ret – engangspplastdirektivet og affaldsdirektivet

Engangspplastdirektivets artikel 8, stk. 1, kræver, at der skal etableres en ordning for udvidet producentansvar for engangspplastprodukter opført i del E i bilaget til direktivet (fødevarebeholdere, indpkningsposer og -folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer) i overensstemmelse med minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger i affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a.

Ifølge engangspplastdirektivets artikel 8, stk. 2, skal producenter og importører af engangspplastprodukter opført i afsnit I i del E i bilaget til direktivet (fødevarebeholdere, indpkningsposer og -folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer) afholde omkostningerne ved indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer (skraldespande i det offentlige rum), herunder infrastrukturen og driften heraf, og

dets efterfølgende transport og behandling, og omkostningerne ved oprydning af henkastet affald, som forårsages af produkterne, og den efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald.

Ifølge engangspplastdirektivets artikel 8, stk. 3, skal producenter og importører af engangspplastprodukter opført i afsnit II og III i del E i bilaget til direktivet (vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer) som minimum afholde omkostninger til bl.a. oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter og dets efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald, og indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra c), i affaldsdirektivet. Producenter og importører af filtre til tobaksvarer skal tillige afholde omkostningerne ved indsamling af affald af disse, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer (skraldespande i det offentlige rum), herunder omkostninger til infrastrukturen og driften heraf, og den efterfølgende transport og behandling af affaldet.

Det følger af engangspplastdirektivets artikel 8, stk. 4, at de nævnte omkostninger, der skal afholdes af producenter og importører i henhold til direktivets artikel 8, stk. 2 og 3, ikke må være højere, end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde, og skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører. Det fremgår desuden, at omkostningerne ved oprydning af henkastet affald begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne. Det fremgår, at beregningsmetoden skal udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsmæssig måde. For at minimere de administrative omkostninger kan der fastsættes finansielle bidrag til oprydning af henkastet affald ved at fastsætte passende flerårige faste beløb. Det fremgår af engangspplastdirektivets artikel 8, stk. 4, at EU-Kommissionen offentliggør retningslinjer for kriterier i samråd med medlemsstaterne om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald. EU-Kommissionen har ikke offentliggjort disse retningslinjer på tidspunktet for dette lovforslags fremsættelse (november 2024).

Engangspplastdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne om udvidet producentansvar er den 5. januar 2023 for filtre til tobaksvarer og den 31. december 2024 for vådservietter, balloner, fødevarebeholdere, indpkningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangspplast.

3.3.3.3 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af del 6 i den politiske aftale, at oprydningsansvaret for de konkrete engangspplastprodukter skal være et finansielt ansvar, hvor kommuner og stat fortsat varetager renhold i det offentlige rum, men med finansiering fra producenter i en gebyrordning.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der

ikke efter gældende ret er en tilstrækkelig klar hjemmel til fastsættelse af regler om gebyrbetaling for myndigheds-varetagelse af oprydnings- og indsamlingsforpligtelser i forbindelse med affald i det offentlige rum fra emballager af engangspplast og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald i det offentlige rum fra vådservietter og balloner. Det er på denne baggrund ministeriets vurdering, at der er behov for en tydeliggørelse af hjemlen for miljøministeren til at fastsætte regler om gebyrbetaling i ovenstående tilfælde. Det er endvidere Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der i forbindelse med fastsættelse af gebyrer vil kunne opstå behov for, at ministeren kan foretage en skønsmæssig fastsættelse heraf, således at producenter ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger til brug for opgørelse af gebyret.

Det foreslås derfor, at indsætte et nyt § 9 p, stk. 19, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om, at producenter af emballager af engangspplast eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald og indsamling af affald, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Det foreslås endvidere, at indsætte et nyt § 9 t, stk. 4, nr. 1 og 2, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger, herunder omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast og håndtering heraf, og med indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangspplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf, jf. den foreslåede indsættelse af § 9 t, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås endvidere, at indsætte bestemmelser i nyt § 9 p, stk. 20, og nyt § 9 t, stk. 5, hvorefter miljøministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyrer, efter regler fastsat i medfør af henholdsvis § 9 p, stk. 19, og § 9 t, stk. 4, herunder regler om gebyrernes størrelse og skønsmæssige ansættelse, om pris- og lønindeks-regulering heraf og om digital betaling af gebyrerne, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og 21.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at miljøministeren vil skulle fastsætte bestemmelser om, at producenter og importører skal betale gebyr til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med myndighedernes oprydning af henkastet affald fra emballager af engangspplast, balloner og vådservietter og filtre til tobaksvarer og håndtering af sådant affald, samt for myndighedens indsamling af affald fra emballage af engangspplast og filtre til tobaksvarer, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer og håndtering af sådant affald.

Forslaget viderefører gældende ret, men tydeliggør på lov-niveau, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler

om gebyrer, som skal betales af producenter og importører til dækning af de omkostninger, som offentlige myndigheder har til de ovenfor beskrevne opgaver vedrørende renhold i det offentlige rum.

Fastsættelse af gebyrer for oprydningsforpligtelser vil som på nuværende tidspunkt ske på baggrund af eksterne rapporter med kortlægning af kommunalbestyrelses, Naturstyrelsen og Vejdirektoratets omkostninger til renhold og oprydning samt affaldsanalyser af henkastede og indsamlede mængder af affald fra de forskellige omfattede engangspplastprodukter og emballager. Det vil også fremover være en forudsætning, at der hvert tredje år foretages sådanne affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangspplastprodukter samt opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser vil som på nuværende tidspunkt fortsat inkludere både land- og bykommuner. Det er fortsat hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen. Herudover er det fortsat hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevisse opgørelser hos udvalgte kommuner og de andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til de offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangspplastprodukter og emballager og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af de omfattede engangspplastprodukter og emballager, herunder de forskellige former for emballage af engangspplast.

Da der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejforhold og sæsonprægede aktiviteter, vil affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold baseres på det generelle aktivitetsniveau vedrørende renhold i det offentlige rum, som finder sted på tidspunktet for affaldsanalyser og opgørelser.

Gebyrindtægter forbundet med gebyrordningen vil fortsat blive allokert til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger til renhold bevilges til Naturstyrelsen og Vejdirektoratet og vil på den baggrund tilfalde råderummet, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelserne omkostninger, allokeres til disse på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip.

Ud over omkostninger til oprydning og renhold er det hensigten, at gebyrer fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser også skal dække omkostninger til udførelse af affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning m.v. til brug for fastsættelse af gebyrer. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fak-

turering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at miljøministeren bl.a. vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyrerne opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenten i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, skal indberette til producentregistret om mængde og kategori af engangsplastprodukt eller emballage af engangsplast, som er markedsført. Det er hensigten, at gebyrer fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser fortsat vil blive differentieret efter typen af det engangsplastprodukt eller emballage af engangsplast, der markedsføres, hvis dette er nødvendigt for, at gebyret afspejler den enkelte produkt- eller emballagekategoris andel af omkostningerne i gebyrordningen. Gebyret kan for eksempel fastsættes som et gennemsnitsgebyr pr. stk. eller pr. kg markedsført engangsplastprodukt og type af emballage af engangsplast.

De foreslåede bestemmelser indebærer endvidere, at miljøministeren vil kunne foretage skønsmæssig fastsættelse af gebyrer i de tilfælde, hvor producenter og importører har undladt at afgive korrekte oplysninger om markedsførte mængder, og at størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, derved ikke kan opgøres. Den skønsmæssige fastsættelse vil for eksempel kunne ske med baggrund i et gennemsnit af en producents eller importørs tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Fastsættelse af gebyrstørrelse efter de foreslåede bestemmelser bør desuden kunne ske under hensyntagen til den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor hensigten, at der fastsættes regler om, at gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 19, og § 9 t, stk. 4, reguleres årligt pr. 1. januar på grundlag af det seneste offentliggjorte pris- og lønindeks i Økonomisk-Administrativ Vejledning fra Finansministeriet.

Miljøministeren vil desuden som hidtil, i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven delegerede delegeret kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter og

importører af emballager, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, til Miljøstyrelsen.

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse af og opkrævning af gebyrer ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

De foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 19 og 20, og § 9 t, stk. 4 og 5 skal, sammenholdt med den forventede udmøntning heraf, sikre fortsat gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1, 2 og 3, der indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter og importører af de ovenfor nævnte emballager af engangsplast og engangsplastprodukter afholder omkostningerne til renhold og oprydning.

For nærmere om de foreslåede bestemmelser, henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 og 21, og bemærkningerne hertil.

3.4 Gennemførelse af batteriforordningen

3.4.1 Ophævelse og tilpasning af den gældende ordning for batterier og akkumulatorer

3.4.1.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, batteribekendtgørelsen og batteriforordningen

Det følger af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 1, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bærbare batterier og akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 3, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 5,05 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling, renter og klage m.v., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den pri-

vate organisation, jf. lovens § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk, hvis der i medfør af lovens § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske til told- og skatteforvaltningen.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i lovens § 9 æ.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 7, kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatører, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. lovens § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 8, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i lovens § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 9, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatører i Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 10, kan miljøministeren fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, jf. stk. 3, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af industri batterier og -akkumulatører skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industri batteri eller en udtjent industriakkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industri batteri eller en ny industriakkumulator, og at producenter og importører ligeledes er forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industri batterier eller -akkumulatører fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industri batteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 4.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af industri batterier og -akkumulatører.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 3, kan miljøministeren fastsætte regler om tilbagetagning af industri batterier og -akkumulatører, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industri batteri eller en industriakkumulator.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om, at industri batterier og -akkumulatører, som kan være håndholdte, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatører, jf. § 9 u, stk. 7.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 5, kan miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 6, kan producenter og importører og brugere af industri batterier og -akkumulatører indgå aftaler om, at slutbrugeren finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 1, skal producenter og importører af bil batterier og -akkumulatører i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bil batterier og -akkumulatører. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed, medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bil batterier og -akkumulatører.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bil batterier og -akkumulatører, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning, og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til

ministeren eller producentregisteret i § 9 æ. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 6, kan producenter, importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatore om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatore, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatore sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genanvendelsesordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatore. Endvidere kan miljøministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatore. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 2, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatore afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatore er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Miljøministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 4, må slutbrugerne ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatore ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatore.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatore, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, er overdraget til andre.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 6, kan miljøministeren fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk.

1, og § 9 w, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 6, og § 9 w, stk. 5.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 7, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 8, fastsætter miljøministeren regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 5 og 6 skal afgives, og om, hvordan oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering efter stk. 7 skal gøres offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 y, kan producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre bærbare batterier og akkumulatore, industribatterier og -akkumulatore eller bilbatterier og -akkumulatore i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark, hvorefter repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, kan forpligtelserne efter blandt andet lovens § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatore og deres repræsentanter har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, kan miljøministeren henlægge en række kompetencer til en privat organisation, jf. lovens stk. 2. Miljøministeren kan således henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger efter blandt andet § 9 u, stk. 7, og til at vurdere om forpligtelsen i blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af batterier og akkumulatore, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af udtjente bærbare batterier eller akkumulatore eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatore, pligt til at afhente affaldet

fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign. Miljøministeren kan endvidere henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. lovens stk. 2, til at oprette og drive et producentregister, herunder blandt andet træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. lovens § 9 æ, hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør, og indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 x, stk. 5, 6 og 8.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 1, kan miljøministeren meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 2, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer (herefter benævnt transportforordningen).

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter eller importører af bl.a. bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører og bilbatterier og -akkumulatører, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Ministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

De gældende bestemmelser i §§ 9 u-x, § 9 y, § 9 z, stk. 1 og 2 og §§ 9 æ-å, er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (herefter batteridirektivet), som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører (herefter batteribekendtgørelsen).

Kommunalbestyrelsen er i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45 forpligtet til at forestå affaldshåndtering, medmindre andet fremgår af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 3 er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsen, hvorved producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatører samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betaling, herunder etablering af systemer,

vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling.

Efter kommunalbestyrelserne har indsamlet de udtjente bærbare batterier, er producenter og importører efter batteribekendtgørelsens §§ 21 og 22, forpligtede til at afhente de udtjente batterier fra de kommunale indsamlingsordninger og forestå den videre håndtering af affaldet efter nærmere fastsatte regler for behandling og mål for genanvendelseseffektiviteten.

Bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 9 v er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens § 25, og producentansvarsordningen for industribatterier og -akkumulatører er således gennemført ved, at slutbrugeren kan aflevere det udtjente industribatteri- eller akkumulator direkte til producenterne, til distributører eller til et registreret genanvendelsesanstalt eller en godkendt og registreret virksomhed, der indsamler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald efter reglerne i affaldsbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 9 w er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 28-32, og producentansvarsordningen for bilbatterier og -akkumulatører er således gennemført ved, at slutbrugeren kan aflevere et udtjent bilbatteri- eller en udtjent akkumulator til producenternes modtagepladser, til distributører, til en kommunal ordning eller til skrotnings-, genanvendelses- og autoophugningsvirksomheder.

Bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 9 x er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 37 og 38, hvorefter producenterne skal afholde offentlige oplysningskampagner om indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatører, og oplyse slutbrugere om udtjente batteriers potentielle indvirkning på miljøet samt bortskaffelsesmuligheder.

For nærmere om udmøntningen af ovennævnte bestemmelser i § 9 z, stk. 1 og 2, se pkt. 3.4.2.1 nedenfor.

Bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens § 4, hvorefter den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) som dataansvarlig fører et elektronisk producentregister over blandt andet producenter og importører, der markedsfører alle typer batterier og akkumulatører. Miljøbeskyttelseslovens § 9 ø er desuden udmøntet i bekendtgørelsens § 22, hvorefter den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) tildeler producenter og importører eller en kollektiv ordning, der repræsenterer producenten eller importøren, en mængde, samt eventuelt et eller flere kommunale opsamlingssteder, hvorfra producenten eller importøren skal afhente udtjente bærbare batterier og akkumulatører fra de kommunale indsamlingsordninger og foranstalte håndtering heraf. Miljøbeskyttelseslovens § 9 ø er endvidere udmøntet i bekendtgørelsens § 24, hvorefter den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvarssystem) kan lade tredjemand udføre opgaven for

producentens eller importørens regning, såfremt de tildelte udtjente bærbare batterier og akkumulatører ikke afhentes i henhold til nærmere fastsatte frister.

De gældende bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 y og 9 å er ikke nærmere udmøntet.

Den EU-retlige regulering af det udvidede producentansvar for batterier består i dag af to direktiver, batteridirektivet og affaldsdirektivet.

Batteriforordningen trådte i kraft den 18. august 2023. Batteriforordningens kapitel 8 om affaldshåndtering og udvidet producentansvar erstatter batteridirektivet fra 2006 og henviser samtidigt til affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Forordningens kapitel 8 finder anvendelse fra den 18. august 2025.

Det følger af batteriforordningens artikel 56, stk. 1, at producenter har udvidet producentansvar for batterier, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område. Sådanne producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet og i forordningens kapitel 8. Det følger af forordningens artikel 92, at ordningen for det udvidet producentansvar for batterier skal overholde affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a den 18. august 2025. Den oprindelige frist i affaldsdirektivet den 5. januar 2023 er herved suspenderet.

Med batteriforordningen får producenterne et direkte organisatorisk ansvar for indsamlingen af udtjente batterier. Ifølge batteriforordningens artikel 59-61 skal producenter eller disses producentansvarsorganisationer (forordningens udtryk for kollektive ordninger) etablere et system til indsamling af udtjente batterier ved at tilbyde gratis indsamling af udtjente batterier til de indsamlingssteder, der er omhandlet i forordningens artikel 59, stk. 2, litra a (bærbare batterier), artikel 60, stk. 2, litra a (batterier til lette køretøjer, såkaldt LMT-batterier), samt artikel 61, stk. 1 (øvrige batterier), mens disse enheder skal acceptere at være indsamlingssted (såkaldt tilsluttet indsamlingssted).

Indsamlingsnetværket kan således bestå af flere indsamlingssteder, som producenterne eller disses producentansvarsorganisationer har etableret et samarbejde med, herunder distributører, anlæg til behandling af udrangerede køretøjer, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, frivillige indsamlingssteder samt anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Batteriforordningens artikel 57, stk. 1, giver producenterne en direkte mulighed for at kunne udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til forordningens artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.

Det følger endvidere af forordningens artikel 58, at producenterne ellers disses producentansvarsorganisationer skal ansøge om godkendelse af opfyldelsen af det udvidede pro-

ducentansvar fra den kompetente myndighed. Der gives kun godkendelse, hvis det kan påvises af producenten eller dennes producentansvarsorganisation, at der er etableret en indsamlingsordning, der opfylder forordningens forpligtelser til indsamling, og som gør det muligt som minimum at nå og varigt opretholde forordningens indsamlingsmål.

Det følger af forordningens artikel 74, at producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til forordningens artikel 57, stk. 1, ud over de oplysninger, som er omhandlet i artikel 8 a, stk. 2, i affaldsdirektivet, skal stille en række oplysninger vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier til rådighed for slutbrugere og distributørerne for så vidt angår de kategorier af batterier, som de leverer på en medlemsstats område.

Det følger endeligt af forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 1, at der ved 'batteri' i forordningen forstås enhver enhed, med internt eller eksternt lager, der leverer elektrisk energi, som frembringes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere ikkegenopladelige eller genopladelige battericeller eller -moduler eller af pakker heraf, herunder et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.

3.4.1.2 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og foreslåede ordning

Bestemmelser om det udvidede producentansvar for bærbare batterier, industribatterier og bilbatterier, herunder om organisering af indsamlingen af bærbare batterier og finansiering heraf samt bestemmelser om producenter og øvrige aktørers oplysnings- og vejledningspligt overfor slutbrugere af batterier, er efter gældende ret reguleret i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 u-x og batteribekendtgørelsen, men vil fra den 18. august 2025 være direkte reguleret i kapitel 8 i batteriforordningen.

Da forordninger ifølge EUF-Traktatens artikel 288 gælder umiddelbart i medlemsstaterne og som udgangspunkt ikke må gennemføres i national ret, er det Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at ophæve bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 u-x med virkning fra den 18. august 2025, hvor forordningen vil finde anvendelse.

Med lovforslagets § 1, nr. 26, foreslås det derfor, at ophæve §§ 9 u-x i miljøbeskyttelsesloven.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer endvidere, at det ikke længere vil være muligt at opretholde den nationale regulering af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, for så vidt angår batterier, da området i hovedtræk vil blive reguleret direkte af batteriforordningen, der således ikke må gennemføres i national ret, jf. ovenfor. I forhold til de dele af bestemmelserne i § 9 z, der er en implementering af affaldsdirektivets minimumskrav, og hvor kravene ikke samtidigt fremgår direkte af forordningen, foreslås det at flytte disse krav til en ny

bestemmelse om producentansvarsorganisationer i den udvidede producentansvarsordning for batterier, herunder bestemmelserne om de kollektive ordningers oplysningspligt, pligt til at miljøgraduere medlemmers bidrag og pligt til at føre egenkontrol.

Det foreslås endvidere at udtage batterier og akkumulatører i de gældende fællesbestemmelser for udvidede producentansvar i det omfang enslydende krav fremgår direkte af batteriforordningen. Dette gælder for muligheden for at fastsætte regler om en tildelingsordning i lovens § 9 ø, samt muligheden for at fastsætte regler om producenteres sikkerhedsstillelse i lovens § 9 å, stk. 3.

Derudover foreslås det at tilpasse gældende bestemmelser om producentregistret for batterier i lovens §§ 9 æ og ø til forordningen, samt bevare de bestemmelser, der giver mulighed for at implementere affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvar, i det omfang forordningen alene henviser til affaldsdirektivet og ikke forpligter producenterne direkte.

Det foreslås desuden at tilpasse miljøbeskyttelsesloven til batteriforordningens benævnelse af batterier, således at 'akkumulatører' udgår. Forslaget har alene til hensigt at opdatere loven rent begrebsmæssigt i overensstemmelse med batteriforordningen, som alene bruger betegnelsen 'batterier' til forskel fra batteridirektivet, der bruger betegnelsen 'batterier- og akkumulatører'. Akkumulatører indgår således i forordningens batteridefinitioner og anvendelsesområde, hvorfor den foreslåede ændring ikke medfører indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås endeligt, at den foreslåede ophævelse af de gældende regler i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 u-x og den foreslåede tilpasning af loven til batteriforordningen træder i kraft den 18. august 2025, jf. lovforslagets § 4, stk. 3, hvor batteriforordningens kapitel 8 om udvidet producentansvar og affaldshåndtering finder anvendelse.

3.4.2 Supplerende krav til udvidet producentansvar for batterier

3.4.2.1 Supplerende krav om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer

3.4.2.1.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven, batteribekendtgørelsen og batteriforordningen

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, at producentansvarsforpligtelserne efter blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det følger desuden af lovens § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse

i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

For nærmere om ovennævnte bestemmelser i §§ 9 u-9 x, se pkt. 3.4.1.1 ovenfor.

Det følger af lovens § 9 z, stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, at de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier, og om de kollektive ordningers organisering.

Bemyndigelserne er for så vidt angår batterier udmøntet i batteribekendtgørelsens § 34. Det fremgår heraf, at kollektive ordninger kan overtage tilbagetagningsforpligtelsen, registrerings- og indberetningsforpligtelsen samt oplysnings- og vejledningsforpligtelsen. Det fremgår endvidere, at såfremt en kollektiv ordning ikke opfylder forpligtelsen på vegne af de producenter og importører, der er medlemmer af ordningen, skal de nævnte forpligtelser opfyldes af den pågældende producent eller importør. Der stilles endvidere krav om, at den kollektive ordning skal sikre lige adgang til at være medlem af ordningen, og at der skal tages hensyn til medlemmernes størrelse og markedsandele.

Det følger af § 9 z, stk. 4, nr. 1, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. lovens § 9 å, stk. 3, på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning.

Det følger af § 9 z, stk. 4, nr. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler om at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed, jf. lovens § 9 å, stk. 3, ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

Det følger af § 9 z, stk. 5, at miljøministeren kan fastsætte regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige.

Det følger endeligt af lovens § 9 z, stk. 6, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at de kollektive ordninger skal føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graderede bidrag fastsat i medfør af stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1.

Miljøbeskyttelseslovens bemyndigelse i § 9 z, stk. 3, nr. 2, til at fastsætte regler om de kollektive ordningers pligt til at graduere producenternes bidrag til den kollektive ordning efter nærmere fastsatte kriterier samt bemyndigelserne i § 9 z, stk. 4-6, til at fastsætte regler om de kollektive ordningers pligt til sikkerhedsstillelse, de kollektive ordningers oplysningspligt samt de kollektive ordningers pligt til at

føre egenkontrol er en implementering af affaldsdirektivets minimumskrav og er ikke udmøntet.

Batteriforordningens artikel 57, stk. 1, giver producenterne en direkte mulighed for at kunne udpege en producentansvarsorganisation (også kaldt kollektiv ordning), der er godkendt i henhold til forordningens artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.

Forordningen artikel 57, stk. 1, giver samtidigt medlemsstaterne mulighed for at vedtage foranstaltninger, der gør det obligatorisk at udpege en producentansvarsorganisation. Sådanne foranstaltninger skal ifølge forordningen begrundes på grundlag af de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndteringskarakteristika.

Det følger endvidere af forordningens artikel 58, at producenterne ellers disses producentansvarsorganisationer skal ansøge om godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar fra den kompetente myndighed. Der gives kun godkendelse, hvis det kan påvises af producenten eller dennes producentansvarsorganisation, at der er etableret en indsamlingsordning, der opfylder forordningens forpligtelser til indsamling, og som gør det muligt som minimum at nå og varigt opretholde forordningens indsamlingsmål.

Hvis forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar opfyldes kollektivt, skal producentansvarsorganisationerne ifølge forordningens artikel 57, stk. 2, sikre ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor byrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller batterier i små mængder. Producentansvarsorganisationerne skal endvidere ifølge artikel 57, stk. 2, litra a, sikre, at de finansielle bidrag, som de modtager fra producenterne, miljøgraderes i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets minimumskrav herom og i overensstemmelse med de kriterier, der opstilles i forordningen.

Batteriforordningen pålægger endeligt i forordningens artikel 57, stk. 4, producentansvarsorganisationerne at sikre fortroligheden af data i deres besiddelse for så vidt angår fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter eller deres bemyndigede repræsentanter.

3.4.2.1.2 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med batteriforordningen får producenterne et direkte organisatorisk ansvar for indsamlingen af udtjente batterier. Miljø- og Ligestillingsministeriet har overvejet, hvordan batteriforordningens nye krav, hvorefter alle producenter skal indgå aftaler om indsamling af de udtjente batterier med en række indsamlingssteder, kan implementeres mest hensigtsmæssigt i praksis. Ministeriet har i den henseende overvejet forordningens mulighed for at stille krav om pligtigt medlemskab

af en producentansvarsorganisation. Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet, at et sådant krav vil medføre, at der er færre forhandlingspartnere, når der skal indgås aftaler om indsamlingen af udtjente batterier i hele Danmark, idet mange individuelle producenter vil være repræsenteret ved få producentansvarsorganisationer. Herved vil forhandlingen være enklere for både producenterne og indsamlingsstederne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har endvidere vurderet, at en ordning med pligtigt medlemskab vil stille producenterne i en mere lige konkurrencesituation, idet det ikke vil være muligt for individuelle producenter at indgå favorable aftaler med en enkelt indsamlingskanal om for eksempel en mindre mængde batterier, som er billige at indsamle.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har desuden vurderet, at krav om et pligtigt medlemskab vil medføre en langt enklere godkendelsesprocedure hos den kompetente myndighed, når denne skal vurdere, om producenterne sikrer geografisk dækning af hele landet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet foreslår således, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af batterier skal udpege en producentansvarsorganisation, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i batteriforordningen, til på deres vegne at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler fastsat i medfør af loven. Det vil således med den foreslåede ordning ikke længere vil være frivilligt for producenterne at vælge en producentansvarsorganisation til at varetage producentens forpligtelser.

For at være i overensstemmelse med forordningen skal sådanne regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation kunne begrundes i forhold til de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndteringskarakteristika. Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at fastsættelse af et krav om pligtigt medlemskab i batteribekendtgørelsen i medfør af den foreslåede ordning kan begrundes nærmere i flere karakteristika inden for en given kategori af batterier. Dette vil være batterikategorier, hvor der er mange små individuelle producenter og potentiel stor risiko for, at indsamlingsmålene ikke nås eller der ikke sikres geografisk dækning i indsamlingen, hvis mange små individuelle producenter opretter egne indsamlings- eller tilbagetagingsordninger. Derimod er der batterikategorier, hvor producenterne har store forretningsmæssige interesser i deres udtjente batterier og kan oprette eller allerede har etableret omkostningseffektive og miljømæssigt gode indsamlingsordninger, for eksempel business to business. I sidstnævnte tilfælde er det ministeriets vurdering, at det ikke kan begrundes at indføre et krav om pligtigt medlemskab inden for sådanne kategorier.

Der er i batteriforordningen kun indsamlingsmål for bærbare batterier og batterier til lette køretøjer (såkaldte LMT-batterier), og der er samtidigt mange individuelle producenter inden for disse kategorier, hvorfor det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det i første omgang vil være mest aktuelt at indføre kravet om pligtigt medlemskab inden for disse to kategorier. Den foreslåede bemyndigelse vil dog medføre, at miljøministeren kan fastsætte krav om, at alle producenter af en given batterikategori skal melde sig ind i en producentansvarsorganisation.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det fremgår direkte af forordningen, at producentansvarsorganisationerne skal sikre ligebehandling af deres medlemmer og ikke må lægge en uforholdsmæssig stor byrde på producenter med små markedsandele. Dette vil gælde, uanset om det er pligtigt eller frivilligt at være medlem af en producentansvarsorganisation og således også for den foreslåede ordning.

Det er desuden Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at producenter fortsat kan etablere egne tilbagetagingsordninger i medfør af forordningen, selvom de er pålagt et pligtigt medlemskab. Dette skal som følge af den foreslåede ordning med et pligtigt medlemskab ske i regi af den producentansvarsorganisation, som producenten er medlem af.

Det foreslås endeligt, at den foreslåede ordning med supplerende regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation træder i kraft den 18. august 2025, jf. lovforslagets § 4, stk. 3, hvor batteriforordningens kapitel 8 om udvidet producentansvar og affaldshåndtering finder anvendelse.

3.4.2.2 Supplerende krav til garantistillelse og til producenters indsamling af udtjente batterier

3.4.2.2.1 Gældende ret – miljøbeskyttelsesloven og batteriforordningen

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 a, stk. 3, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller importører af bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører og bilbatterier og -akkumulatører, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Miljøministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske. Bemyndigelsen muliggør implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvar, men er som følge af den suspendede implementeringsfrist og den vedtagne batteriforordning ikke udmøntet.

Der findes ikke regler i gældende ret med krav om, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer (også kaldt kollektive ordninger) skal indgå en kontrakt med andre

aktører om samarbejdet omkring indsamlingen af udtjente batterier.

Med batteriforordningens artikel 58, stk. 7, stilles der krav til, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer stiller en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens. Bestemmelsen giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte yderligere krav vedrørende en sådan garanti.

Ifølge batteriforordningen skal producenter eller disses producentansvarsorganisationer etablere et system til indsamling af udtjente batterier ved at tilbyde gratis indsamling af udtjente batterier til de indsamlingssteder, der er omhandlet i artikel 59, stk. 2, litra a (bærbare batterier), artikel 60, stk. 2, litra a (batterier til lette køretøjer, såkaldt LMT-batterier), samt artikel 61, stk. 1 (øvrige batterier), mens disse enheder skal acceptere at være indsamlingssted (såkaldt tilsluttet indsamling), før der er etableret et samarbejde om indsamlingen.

Indsamlingsnetværket kan således bestå af flere indsamlingssteder, som producenterne eller disses producentansvarsorganisationer har etableret et samarbejde med, herunder distributører, anlæg til behandling af udrangerede køretøjer, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, frivillige indsamlingssteder samt anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de tilsluttede indsamlingssteder kun må indsamle udtjente batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller disses producentansvarsorganisationer, jf. artikel 59, stk. 6, artikel 60, stk. 7 og artikel 61, stk. 1, 2. led.

Det følger endvidere af forordningens artikel 58, at producenterne ellers disses producentansvarsorganisationer skal ansøge om godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar fra den kompetente myndighed. Der gives kun godkendelse, hvis det kan påvises af producenten eller dennes producentansvarsorganisation, at der er etableret en indsamlingsordning, der opfylder forordningens forpligtelser til indsamling, og som gør det muligt som minimum at nå og varigt opretholde forordningens indsamlingsmål.

3.4.2.2.2 Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det ikke fremgår direkte af batteriforordningen, hvordan eller i hvilken form en garanti skal stilles overfor den kompetente myndighed, og at det derfor vil være hensigtsmæssigt at kunne

fastsætte nærmere regler om den garanti, der skal stilles efter forordningen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor at indføre mulighed for, at den kompetente myndighed kan fastsætte yderligere krav til garantien end de krav, der fremgår af forordningen, hvis det skulle vise sig nødvendigt, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller udpegede producentorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Det er således hensigten i medfør af den foreslående ordning at fastsætte nærmere krav til selve formen for garantien, for eksempel i form af en bankgaranti, og regler om, hvornår sikkerheden skal stilles overfor den kompetente myndighed. Det er ligeledes hensigten at fastsætte regler om, at den kompetente myndighed kan træffe afgørelse om garantien, og regler om, hvem der kan disponere over garantien og under hvilke omstændigheder, disponeringen kan ske.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det ikke fremgår direkte af batteriforordningen, hvordan et samarbejde mellem producenter eller udpegede producentorganisationer og indsamlingssteder skal kunne dokumenteres. Miljø- og Ligestillingsministeriet har desuden overvejet, hvordan det kan sikres, at alle udtjente batterier indgår i det indsamlingsnetværk, som forordningen pålægger producenterne eller udpegede producentorganisationer at oprette og indgå aftaler om, og ikke ender i alternative indsamlingsstrømme udenom producentansvaret.

Miljø- og Ligestillingsministeriet foreslår således at give miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler i overensstemmelse med batteriforordningen, hvorefter de tilsluttede indsamlingssteder kun må indsamle udtjente batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller disses producentansvarsorganisationer, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Ministeriet vurderer således, at det vil være hensigtsmæssigt i forhold til at kunne sikre, at indsamlede udtjente batterier indgår i det indsamlingsnetværk, der oprettes af producenterne eller disses producentansvarsorganisationer, og som godkendes af den kompetente myndighed. Ministeriet finder det også hensigtsmæssigt i forhold til at kunne kræve skriftlig dokumentation for det indsamlingssystem, som myndigheden skal godkende for bedre at kunne verificere, at der er indgået et samarbejde.

Det er hensigten at henlægge kompetencen til at administrere godkendelsesordningen og føre tilsyn med producenterne eller disses producentansvarsorganisationers godkendelse efter forordningen til Miljøstyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 89 a.

Det foreslås endeligt, at den foreslåede ordning med supple-

rende krav til garantistillelse og til producenters indsamling af udtjente batterier træder i kraft den 18. august 2025, jf. lovforslagets § 4, stk. 3, hvor batteriforordningens kapitel 8 om udvidet producentansvar og affaldshåndtering finder anvendelse.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslaget har ikke i sig selv konsekvenser for opfyldelse af FNs verdensmål.

Indførelse af nye udvidede producentansvarsordninger for emballage, engangspastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, samt implementering af batteriforordningen forventes at skabe incitament til at udvikle mere miljøvenlige produkter og emballager, som for eksempel indeholder genanvendte materialer, er mere holdbare eller er egnede til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse. Det er dermed forventningen, at produkterne og materialerne bevares og genanvendes så længe som muligt. Dermed vurderes udmøntning af lovforslaget at understøtte både delmål 12.2 om at opnå en bæredygtig forvaltning og effektiv udnyttelse af naturressourcer og delmål 12.5 om at reducere affaldsmængden. Derudover vil indførelse af pligt til at dække omkostningerne forbundet med oprydning af henkastet affald, omkostningerne ved indsamling af affald, som er kasseret i det offentlige rum, og omkostninger til oplysnings tiltag for forbrugere af engangspastprodukter medvirke til at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra engangspastprodukter, som ofte ender i havmiljøet. Dette vil understøtte delmål 14.1 om at forhindre og væsentligt reducere havforurening.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1 Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for det offentlige, men den efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau vil have økonomiske konsekvenser for stat og kommuner.

Lovforslaget eller efterfølgende udmøntning har ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

5.1.1 Udvidede producentansvarsordninger for emballage, engangspast og fiskeredskaber

Lovforslaget indeholder forslag til en række ændringer af eksisterende bestemmelser og bemyndigelser og indførelse af nye bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte nærmere regler for ordningen for udvidet producentansvar for emballage. For de udvidede producentansvarsordninger for fiskeredskaber, der indeholder plast og for otte engangspastprodukter indeholder lovforslaget supplerende bestemmelser om, at producenter og importører skal betale gebyrer til dækning af oplysnings tiltag og et styrket produ-

centansvarstilsyn, samt for de otte engangspplastprodukter en præcisering af gældende regler om producenters betaling for offentlige myndigheders oprydning og renhold i det offentlige rum.

De samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige, herunder staten, vil blive fastlagt ved udmøntningen. De økonomiske omkostninger for det offentlige vil være begrænsede, idet omkostningerne til indsamling, transport og behandling af affald, oplysningstiltag og rapportering og indsamling af data samt oprydning og renhold af de omfattede engangspplastprodukter skal afholdes af producenter. Omkostningerne til indsamling, transport og behandling af emballageaffald afholdes i dag af borgere og de affaldsproducerende virksomheder, der gør brug af de kommunale indsamlingsordninger, igennem betaling af affaldsgebyrer til kommunalbestyrelsen. Når producenter skal afholde omkostningerne, forventes affaldsgebyrer at blive reduceret tilsvarende. For husholdninger kan omfordelingen skønmæssigt omregnes til en gennemsnitlig reduktion af affaldsgebyret med ca. 500-600 kr. ekskl. moms pr. husstand om året.

De nye ordninger forventes desuden at medføre nye omkostninger for staten i form af omkostninger til at varetage administrations- og håndhævelsesopgaver, samt varetage oplysningstiltagsforpligtelser på vegne af producenter og importører. Disse omkostninger vil i langt overvejende grad blive finansieret af producenter og importører igennem gebyrbetaling, jf. de foreslåede bestemmelser herom i lovforslaget. Der vil dog være en række statslige opgaver i relation til udvidet producentansvar for emballage, der ikke kan gebyrfinansieres. Det skønnes, at udmøntning af lovforslaget på den baggrund vil medføre økonomiske omkostninger for staten på ca. 5,3 mio. kr. i 2025, ca. 6 mio. kr. i 2026, ca. 7,4 mio. kr. i 2027 og ca. 4,5 mio. kr. i 2028. Disse statslige opgaver er blandt andet sekretariatsbetjening af permanent Samarbejdsforum for producentansvar, evaluering af ordning for udvidet producentansvar for emballage i 2027 og udviklingsopgaver i relation til omkostningseffektivitet og serviceniveau i forhold til den kommunale indsamling af emballageaffald.

Forsyningstilsynets opgaver med affaldssektoren foreslås med lovforslaget udvidet til at omfatte overvågning og analyse af producentgebyrer. Det vurderes, at de nye opgaver medfører meromkostninger på ca. 0,5 mio. kr. i 2025 og ca. 1,75 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Dette finansieres via gebyropkrævning hos kommunalbestyrelser, som kommunalbestyrelserne kan overvælge i producentgebyrer. Finansieringen af overvågning m.v. af producentgebyrer vil således ikke påvirke de kommunale affaldsgebyrer.

Den nye ordning forventes desuden at medføre omkostninger for kommuner i form af omkostninger til administration og planlægning af indsamlingsordninger, opkrævning og fastlæggelse af producentgebyrer, informationsindsatser om affaldssortering mv. Disse omkostninger afholdes i dag over affaldsgebyrer, men vil fremadrettet blive afholdt over

producentgebyrer. Det er ikke muligt at skønne omfanget af disse omkostninger.

Alle skøn er behæftet med usikkerhed.

5.1.2 Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen

For så vidt angår den del af lovforslaget, der ophæver den eksisterende indsamlingsordning for bærbare batterier som følge af nye regler i batteriforordningen, vil forslaget medføre, at producenter af bærbare batterier ikke længere skal foretage en årlig indbetaling til staten til betaling for kommunernes indsamling af de bærbare batterier. Udgifterne til dette er skønnet til i 2026 at udgøre 16,9 mio. kr. i 2024-pl. Endvidere reduceres udgifterne til statslig administration og tilsyn med 0,9 mio. kr. årligt, hvoraf Miljøstyrelsens udgifter udgør 0,5 mio. kr., og Skattestyrelsens opkrævning af betalingsssatsen udgør 0,4 mio. kr. Derudover vurderes det med væsentlig usikkerhed at medføre administrative omkostninger for Udviklings- og Forenklingsstyrelsen svarende til 0,6 mio. kr. i 2025-2030 til systemtilretninger.

Såfremt producenter af batterier fortsat ønsker at gøre brug af de kommunale indsamlingsordninger for indsamling af batterier i henhold til forordningen, vil kommunernes omkostninger til indsamling skulle afholdes af producenterne ved en direkte betaling til kommunerne.

5.2 Implementeringskonsekvenser

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for regionerne, men for stat og kommuner, jf. nedenfor.

5.2.1 Nye udvidede producentansvarsordninger

For staten har lovforslaget medført og medfører implementeringsomkostninger. Implementeringskonsekvenserne har bestået i og består af omkostninger til regeludarbejdelse, interessentinddragelse i regi af forskellige samarbejds- og forhandlingsudvalg, herunder Samarbejdsforum for producentansvar, samt udarbejdelse af tilsynsplan, tilpasning af arbejdsgange og ydelse af vejledning til producenter og kommuner om de nye regler.

Der er i perioden 2023-2024 skønnet omkostninger til implementering i staten, herunder den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) på samlet set 16 mio. kr. i 2023 og 26 mio. kr. i 2024, heraf 7 mio. kr. i 2023 og 14 mio. kr. i 2024 hos den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar). Der er på Finansloven 2023 afsat 6,5 mio. kr. i 2023 og 10,4 mio. kr. i 2024 i staten (Miljø- og Ligestillingsministeriet og Miljøstyrelsen) til implementering. Øvrige implementeringsomkostninger er afholdt og afholdes inden for Miljø- og Ligestillingsministeriets ramme. Den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) implementeringsomkostninger

i 2023 og 2024 finansieres ved producenters betaling af registreringsgebyr til producentregisteret.

For kommunerne medfører lovforslaget implementeringsomkostninger i relation til det udvidede producentansvar for emballage i forbindelse med forberedelse og etablering af måder til at opgøre og opkræve producentgebyrer. Kommunerne vil endvidere skulle tilpasse planlægning og udførelse af affaldsindsamlingen, herunder planlægge logistik mv. ift. klargøring til overdragelse af affald til producenter eller disses kollektive ordninger. Implementeringsomkostninger til dette kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer. Det er ikke muligt at skønne omfanget af disse implementeringsomkostninger.

5.2.2 Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen

Lovforslagets bestemmelser vedrørende ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen har ikke implementeringskonsekvenser for stat og kommuner.

5.3 Digitaliseringsklar lovgivning

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at lovforslaget efterlever de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. Digitaliseringsstyrelsens vejledning. Lovforslaget omfatter primært bemyndigelsesbestemmelser, som senere skal udmøntes på bekendtgørelsesniveau. Der vil ved udmøntning på bekendtgørelsesniveau blive foretaget en vurdering og taget behørigt hensyn til principperne.

For så vidt angår dataindberetninger til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) tages der udgangspunkt i de øvrige eksisterende ordninger for udvidet producentansvar, som er kendt af industrien og vurderes egnede til at opfylde principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

For så vidt angår de foreslåede gebyrbetalinger og dertilhørende dataindberetninger, som ikke er kendt fra andre ordninger for udvidet producentansvar, foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om brug af digitale løsninger i forbindelse hermed. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at lovforslaget indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler ved bekendtgørelser som kan understøtte automatiseret sagsbehandling af afgørelsessager ved den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1. Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv negative eller positive øko-

nomiske konsekvenser for erhvervslivet, disse følger af den efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

6.1.1 Udvidet producentansvar for emballage

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballage betyder, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra husholdninger fremover skal afholdes af producenter. I dag afholder husholdninger disse omkostninger over affaldsgebyret. Denne omfordeling af omkostninger fra husholdning til producenter skønnes at medføre nye negative økonomiske omkostninger for erhvervslivet på ca. 1,5 mia. kr. i 2025 og 1,58 mia. kr. i 2030.

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballage betyder desuden, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder fremover skal afholdes af producenter. I dag er det de affaldsproducerende virksomheder, der afholder disse omkostninger. Denne omfordeling af omkostninger mellem affaldsproducerende virksomheder og producenter skønnes at flytte omkostninger på ca. 846 millioner kr. i 2025 og 889 mio. kr. i 2030 inden for erhvervslivet og dermed samlet set hverken medføre positive eller negative omkostninger for erhvervslivet.

Endelig vil emballageproducenter skulle afholde omkostninger til statens og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) administration og tilsyn igennem betaling af gebyrer. Det skønnes, at de samlede negative omkostninger hertil vil være ca. 44 mio. kr. i 2025 og ca. 37 mio. kr. i 2030.

Forsyningstilsynets opgaver med affaldssektoren udvides til at omfatte overvågning og analyse af producentgebyrer. Det vurderes, at de nye opgaver medfører omkostninger på ca. 0,5 mio. kr. i 2025 og 1,75 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Opgaven finansieres via gebyropkrævning hos kommunerne. Omkostningerne til dette kan kommunerne finansiere via producentgebyrer. Finansieringen af overvågning m.v. af producentgebyrer vil således ikke påvirke de kommunale affaldsgebyrer, men medfører negative omkostninger for erhvervslivet.

Alle skøn er behæftet med usikkerhed.

Det forventes, at producenter vil overvælge de negative omkostninger i forbrugerpriser.

6.1.2 Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter

Udmøntning af gældende bestemmelser om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter betyder, at omkostningerne relateret til oprydning m.v. af de 8 omfattede engangsplastprodukter skal afholdes af producenter af de pågældende engangsplastprodukter. Disse omkostninger udgør ca. 164 mio. kr. om året excl. pris- og lønindeksregulering, heraf udgør ca. 85 mio. kr. omkostninger til oprydning og renhold af tobaksfiltre. Med lovforslaget præciseres

bemyndigelsehjælperne til opkrævning af oprydningsgebyrer. Denne præcisering medfører ikke ændring i de negative omkostninger eller nye omkostninger for erhvervslivet.

Med lovforslaget foreslås, at miljøministeren varetager en række oplysningsforpligtelser på vegne af producenter af de otte engangsplastprodukter. Det skønnes, at dette vil medføre en negativ omkostning for erhvervslivet til oplysningstiltag på ca. 1 mio. kr. om året. Dog bemærkes, at producenter af de 8 engangsplastprodukter efter gældende regler har pligt til at varetage de oplysningsforpligtelser, som med lovforslaget overtages af miljøministeren, hvorfor det samlede set vurderes, at der ikke er tale om nye negative omkostninger.

Det forventes, at producenter vil overvælte de negative omkostninger i forbrugerpriser.

6.1.3 Fiskeredskaber, der indeholder plast

Med lovforslaget foreslås, at miljøministeren varetager en række oplysningsforpligtelser på vegne af producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast. Det skønnes, at dette vil medføre en negativ omkostning for erhvervslivet til miljøministerens oplysningstiltag på mellem 0,5-1 mio. kr. om året. Dog bemærkes, at producenterne og importørerne efter gældende regler har pligt til at varetage de oplysningsforpligtelser, som med lovforslaget overtages af miljøministeren, hvorfor det samlede set vurderes, at der ikke er tale om nye negative omkostninger.

Alle skøn er behæftet med usikkerhed.

Det forventes, at producenter og importører vil overvælte negative omkostninger i forbrugerpriser.

6.1.4 Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen

Udmøntning på bekendtgørelsesniveau af den del af forslaget, der vedrører supplerende bestemmelser til batteriforordningen, herunder pligten til medlemskab af en producentansvarsorganisation, forventes ikke at have væsentlige negative eller positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. De negative og positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil blive fastlagt i forbindelse med udmøntning af hjemlerne på bekendtgørelsesniveau. Det estimeres, at udmøntning af bemyndigelsen til at fastsætte en pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation efter forordningen vil medføre en negativ omkostning i form af et fast årligt gebyr. Det estimeres til i alt at medføre 1 mio. kr. i negative omstillingsomkostninger for erhvervslivet.

Dertil kommer dog, at producenterne ikke længere skal godkendes individuelt efter forordningen, men som en del af producentansvarsorganisationen, hvorfor en udmøntning af bemyndigelsen samtidig vil medføre en mindre reduktion i producenternes negative omkostninger til at opnå en god-

kendelse efter forordningen. Dette vil blive nærmere estimeret i forbindelse med udmøntningen på bekendtgørelsesniveau.

Det forventes, at producenter vil overvælte evt. negative omkostninger i forbrugerpriser.

6.2 Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse følger af den efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

6.2.1 Nye udvidede producentansvarsordninger

For de nye udvidede producentansvarsordninger følger de administrative konsekvenser for erhvervslivet hovedsageligt af, at producenter og importører efter gældende regler årligt vil skulle indrapportere data om markedsførte engangsplastprodukter, fiskeredskaber, der indeholder plast, og emballage. Derudover skal producenter og importører efterleve en række administrative krav, der følger af gældende regler og affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Det skønnes, at de negative administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af disse gældende regler om udvidet producentansvar for emballage og registreringspligt og årlig indberetning af data medfører omstillingsomkostninger i 2025 på ca. 1,7 mia. kr. og herefter varige årlige omkostninger på ca. 136 mio. kr. Skønnet er baseret på en såkaldt AMVAB-måling og behæftet med stor usikkerhed. Den nærmere udmøntning af lovforslaget vil medføre nye negative administrative omkostninger som følge af producenter eller disses kollektive ordningers administration i forbindelse med varetagelse af producenters pligt til at betale affaldsproducerende virksomhed på anmodning fra disse. Disse konsekvenser bliver nærmere estimeret i forbindelse med udmøntningen.

6.2.2 Ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen

Udmøntning på bekendtgørelsesniveau af den del af forslaget, der vedrører ophævelse af nuværende ordning for batterier og supplerende bestemmelser til batteriforordningen forventes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.2.3 Innovations- og iværksættertjek

Trinene for innovations- og iværksættertjekket for erhvervsrettet regulering er ikke relevant i forhold til de foreslåede ændringer i lovforslaget.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for borgerne og vil ved udmøntning i bekendtgørelser ikke

medføre nye eller ændrede administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv klimamæssige konsekvenser.

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballage skønnes dels at reducere affaldsmængderne til forbrænding og dels at ændre på sammensætningen af det affald, der forbrændes. Generelt indgår klimaeffekter af udmøntning af udvidet producentansvar for emballage som en del af klimaeffekterne fra Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra juni 2020, som samlet blev skønnet til at reducere CO₂e-udledningerne med 0,65 mio. tons i 2030. Med lov om ny organisering af forbrændingssektoren fra juni 2023 blev det skønnet, at man ville realisere den forventede reduktion. I forbindelse med den nye affaldsfremskrivning og klimafremskrivningen for 2024 blev effekten af flere initiativer i Klimaplanen dog nedjusteret, herunder bl.a. udvidet producentansvar for emballage. Der er dog endnu ikke foretaget beregninger af i hvilket omfang det nedjusterer klimaeffekten, da modellen for dette fortsat er under udarbejdelse.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Udvidet producentansvar på emballage forventes at medføre en miljømæssig forbedring af anvendelse af emballage og håndtering af emballageaffald. Således forventes producentansvaret at bidrage til den cirkulære økonomi med højere grad af genbrug og genanvendelse af emballager og dermed positive konsekvenser for miljøet.

Det forventes, at oprydningsansvar vil have en reducerende effekt på mængden af engangsplastprodukter i naturen, herunder i det marine miljø.

Lovforslagets del vedrørende supplerende bestemmelser til batteriforordningen forventes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser, da der primært er tale om bemyndigelsesbestemmelser til at fastsætte supplerende administrative krav, samt ophævelse af regler, der har muliggjort implementering af batteridirektivet.

10. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget foreslås en justering af den eksisterende implementering af direktivkrav om oprettelse af ordninger i medlemsstaterne for udvidet producentansvar for henholdsvis emballage, jf. artikel 7, stk. 2, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 (i forslaget benævnt emballagedirektivet) og for visse engangsplastpro-

dukter, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (i forslaget benævnt engangsplastdirektivet).

Disse og en række andre ordninger om udvidet producentansvar, som ikke berøres af dette lovforslag, vil i henhold til ovennævnte direktiver skulle være oprettet senest den 31. december 2024. Fristerne for at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft lå tidligere, hvilket i dansk ret blev sikret med lovændringer i henholdsvis 2020 og 2021.

Dette lovforslag følger op på politisk aftale af 30. august 2022 om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter, hvis gennemførelse forudsætter en ændret implementering af dele af disse ordninger.

Centrale bestemmelser er her § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, der vedrører det organisatoriske og finansielle ansvar for udvidet producentansvar for emballage og for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage. De gældende bestemmelser i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, trådte i kraft henholdsvis den 1. juli 2020 og den 1. juli 2021, og har virkning fra den 31. december 2024. Bestemmelserne implementerer delvist de to direktivbestemte ordninger på lovniveau.

§ 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, foreslås nyaffattet, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og nr. 20. Med lovforslaget foreslås endvidere, at begge lovændringer træder i kraft den 31. december 2024, men først får virkning fra den 1. oktober 2025. Dette med henblik på, at erhverv, kommuner og den producenterregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) får en indfasningsperiode på ni måneder til den omstilling, som implementeringen af den politiske aftale forudsætter, og som den igangværende lovgivningsproces skal muliggøre. Dette indebærer bl.a. opfyldelse af krav og varetagelse af opgaver efter regler fastsat efter bemyndigelse i den mellemliggende periode og som er en nødvendig forudsætning for, at ordningerne er klar til at gå i drift den 1. oktober 2025.

Det skal bemærkes, at gennemførelse af den politiske aftale for så vidt angår producentansvaret for visse andre engangsplastprodukter m.v. end drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast ikke forudsætter en ændring af implementeringen heraf på lovniveau (§ 9 h, stk. 1, og § 9 t, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven).

Den ændrede og dermed udskudte implementering af ordningerne for udvidet producentansvar for emballage og visse af de otte engangsplastprodukter medfører en for sen implementering.

Det følger af TEUF artikel 107, stk. 1, at støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler i enhver tænkelig form, til visse virksomheder eller produktioner, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene på det indre marked, som udgangspunkt er uforenelig med det indre marked. Det-

te gælder imidlertid ikke i situationer, hvor der er tale om en betaling, der tildeles på markedsvilkår.

Det er vurderingen, at der for så vidt angår den foreslåede § 9 p, stk. 7, i lovforslagets § 1, nr. 10, og den foreslåede § 45, stk. 10 og 11, i lovforslagets § 1, nr. 56, om producenterne eller disses kollektive ordningers ansvar for at overtage og behandle ikkeemballageaffald på kommunalbestyrelsens regning vil være tale om en betaling, som svarer til markedsvilkår, hvorfor der ikke er tale om statsstøtte i EU-retlig forstand. De foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 7, og § 45, stk. 10 og 11, skal således udmøntes, så det sikres, at producenter ikke modtager for høj betaling fra kommunalbestyrelsen for behandlingen af ikkeemballageaffaldet. De foreslåede bestemmelser indeholder derfor bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler, der forpligter både producenter og disses kollektive ordninger til at sikre særskilte opgørelser af omkostninger til affaldshåndtering af den del af affaldsfraktioner, der udgør ikkeemballageaffald, men som indsamles sammen med emballageaffald. Dette foreslås for at sikre gennemsigtighed i betalingerne. Samtidigt forventes det, at kommunalbestyrelsen via det kommunale budget- og regnskabssystem vil være pålagt at kontere betalingen til producenter eller disses kollektive ordninger på en særskilt konto.

Det skal endvidere i udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser til miljøministeren om at fastsætte regler om overdragelse af ikkeemballageaffald til producenter i § 9 p, stk. 7, og § 45, stk. 10 og 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 56, sikres, at affaldsproducenter, herunder husholdninger og virksomheder, betaler for håndtering af deres affald, som ikke er emballageaffald, i overensstemmelse med det EU-retlige princip om, at forurenere betaler.

Endeligt skal det ved udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser til miljøministeren om at fastsætte regler om overdragelse af ikkeemballageaffald til producenter i § 9 p, stk. 7, og § 45, stk. 10 og 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 56, sikres, at kommunalbestyrelsens forpligtelse til at overdrage indsamlet affald til producenter eller disses kollektive ordninger med henblik på producenter eller disses kollektive ordningers videre behandling af det overtagne affald ikke udgør en udbudspligtig kontrakt efter udbudsdirektivet. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer i den forbindelse, at det retlige forhold mellem producenterne eller disses kollektive ordninger og kommunalbestyrelserne kan kategoriseres som en ensidigt bebyrdende retsakt, der adskiller sig mærkbart fra de forretningsmæssige vilkår, som producenterne eller disses kollektive ordninger normalt ville anvende. Det er herunder vurderingen, at producenterne eller disses kollektive ordninger i den forventede udmøntning af lovforslaget underlægges en retlig pligt til overtagelse af affaldet og behandling mod en fast betaling, som producenterne eller disses kollektive ordninger ikke kan afsige sig. Det er endvidere vurderingen, at producenterne eller disses kollektive ordninger ikke kan påvirke prisen for deres overtagelse og behandling af ikkeemballageaffaldet, når der fastsættes regler om en betaling baseret på den beskrevne

nøgletalsmodel, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10 og 56.

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i 2023 batteriforordningen. Forordningen træder i stedet for den tidligere EU-regulering af udvidet producentansvar for batterier og affaldshåndtering heraf i form af batteridirektivet, som er implementeret i dansk ret igennem miljøbeskyttelsesloven og tilhørende administrativ forskrift. Forordningen trådte i kraft den 18. august 2023, og forordningens kapitel 8 om affaldshåndtering og udvidet producentansvar finder anvendelse fra den 18. august 2025, hvor batteridirektivet samtidigt ophæves.

Forordningen vil ifølge EUF-traktatens artikel 288 gælde umiddelbart i hver medlemsstat. Da den hidtidige EU-regulering af udvidet producentansvar for batterier og affaldshåndtering heraf er implementeret i miljøbeskyttelsesloven, vil det derfor være nødvendigt at tilpasse loven og underliggende administrative forskrifter, således at de fra og med batteriforordningens anvendelsestidspunkt som udgangspunkt ikke gentager forhold reguleret i forordningen, men alene supplerer denne i fornødent omfang.

Således skal forordningen suppleres af nationale særregler på en række områder, eksempelvis for så vidt angår krav om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer samt supplerende dokumentationskrav til indsamlingsnetværket af batterier.

Lovforslaget følger overordnet de fem principper om erhvervsrettet EU-regulering, idet der stræbes efter minimumsimplementering.

Lovforslagets § 1, nr. 10, vedrørende § 9 p, stk. 7, og lovforslagets § 1, nr. 56, vedrørende § 45, stk. 10 og 11, vedrører ikke opfyldelse af EU-retlige krav.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et første udkast af nærværende lovforslag har i perioden fra den 28. juni 2023 til den 30. august 2023 (63 dage) været sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer m.v. Et næste udkast af lovforslaget har i perioden fra den 1. juli 2024 til den 22. august 2024 (53 dage) været sendt i høring hos nedenstående myndigheder. Ved den første høring af lovforslaget indgik alene hovedpunkterne 3.1-3.3 vedrørende nye udvidede producentansvarsordninger for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast og dermed ikke hovedpunkterne 3.4-3.6 vedrørende implementering af batteriforordningen. På baggrund af den første høring er der sket en række tilrettelser og suppleringer til lovforslagets hovedpunkter 3.1-3.3. Der vil blive udarbejdet et samlet høringsnotat på baggrund af de to høringer af disse dele af lovforslaget.

3F, 92-gruppen Forum for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, Affald- og Ressourceindustrien (ARI), Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Bryggeri-

foreningen, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CONCITO, Coop Danmark A/S, Dagrofa, Dagsam, DAKOFA, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandør Forening, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, Dansk Producentansvar, Dansk Retursystem A/S, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Revisorer – FSR, Danske Ølentusiaster, De Samvirkende Købmænd i Danmark, Det Miljøøkonomiske Råd, Emballageindustrien, European Recycling Platform (ERP), Forbrugerrådet, Forening for Distance og Internethandel (FDIH), Foreningen af

miljø, plan og naturmedarbejdere i det offentlige (Envina), Foreningen for Parallelimportører af medicin, Genvindingsindustrien, Greenpeace, Danmark, Horesta, Håndværksrådet SMV, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark (ITD), KL (Kommunernes Landsforening), Kreab, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), nu FH, Miljømærkning Danmark, MLDK – Mærkevareleverandørerne, NOAH, Nærbutikkernes Landsforening, Plastic Change, Plastindustrien i Danmark, Recipo, Rene-Europe, Rigsrevisionen, Rådet for Grøn Omstilling, SMVdanmark, VANA, WWF Verdensnaturfonden og Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vil medføre mindre udgifter til statslig administration og tilsyn på 0,9 mio. kr. årligt som følge af ophævelse af indsamlingsordning for bærbare batterier.	Udmøntning af lovforslagets bestemmelser vedrørende udvidet producentansvar vil medføre nye omkostninger for staten til varetagelse af administrations- og håndhævelsesopgaver på ca. 5,3 mio. kr. i 2025, ca. 6 mio. kr. i 2026, ca. 7,4 mio. kr. i 2027 og ca. 4,5 mio. kr. i 2028. Lovforslaget vil for så vidt angår batterier medføre administrative merudgifter for Udviklings- og Forenklingsstyrelsen svarende til 0,6 mio. kr. i 2025-2030. Hverken lovforslaget eller den efterfølgende udmøntning har økonomiske konsekvenser for regionerne.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Implementeringsomkostninger i staten skønnes samlet set at udgøre 9 mio. kr. i 2023 og 12 mio. kr. i 2024. Den nærmere udmøntning af lovforslagets bestemmelser vil medføre implementeringsomkostninger for kommunalbestyrelser. Det er ikke muligt at skønne omfanget. Implementeringsomkostningerne kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer. Hverken lovforslaget eller den efterfølgende udmøntning har implementeringskonsekvenser for regionerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Udmøntning af lovforslagets bestemmelser vedrørende udvidet producentansvar vil samlet set medføre merudgifter for erhvervslivet på ca. 1,5 mia. kr. i 2025 og 1,58 mia. kr. i 2030. Den væsentligste andel af disse merudgifter følger af, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaf-

		<p>fald fra husholdninger skal afholdes af producenter af emballage.</p> <p>Lovforslaget vil for så vidt angår batterier medføre merudgifter for erhvervslivet på ca. 1 mio. kr. i omstillingsomkostninger.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Den nærmere udmøntning af lovforslaget vil medføre nye negative administrative omkostninger som følge af producenter eller disses kollektive ordningers administration i forbindelse med varetagelse af producenters pligt til at betale affaldsproducerende virksomhed på anmodning fra disse. Disse konsekvenser bliver nærmere estimeret i forbindelse med udmøntningen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Udmøntning af udvidet producentansvar for emballage skønnes dels at reducere affaldsmængderne til forbrænding og dels at ændre på sammensætningen af det affald, der forbrændes. Klimaeffekten heraf indgår som en del af klimaeffekterne fra Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra juni 2020, som samlet blev skønnet til at reducere CO ₂ e-udledningerne med 0,65 mio. tons i 2030.	Nej.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	<p>Udvidet producentansvar på emballage forventes at medføre en miljømæssig forbedring af anvendelse af emballage og håndtering af emballageaffald.</p> <p>Det forventes, at oprydningsansvar vil have en reducerende effekt på mængden af engangsplastprodukter i naturen, herunder i det marine miljø.</p>	
Forholdet til EU-retten	<p>Med lovforslaget foreslås ændring af dele af den eksisterende implementering af direktivkrav om oprettelse af ordninger i medlemsstaterne for udvidet producentansvar for henholdsvis emballage, jf. artikel 7, stk. 2, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018, og for visse engangsplastprodukter, jf. artikel 8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning.</p> <p>Lovforslaget har desuden til formål at sikre, at national ret er i overensstemmelse med forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF, EU-tidende 2023, nr. L191/1, side 1.</p> <p>Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 10 om forholdet til EU-retten.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om miljøbeskyttelse (herefter benævnt miljøbeskyttelsesloven) indeholder en opregning af de direktiver, som miljøbeskyttelsesloven helt eller delvist gennemfører, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører af 6. september 2006 med senere ændringer (batteridirektivet).

Det foreslås, at henvisningen til batteridirektivet udgår fra miljøbeskyttelseslovens *fodnote*.

Ændringen foreslås som følge af, at batteridirektivet vil blive ophævet med den nye forordning om batterier og udtjente batterier, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (herefter benævnt batteriforordningen), og miljøbeskyttelsesloven vil herefter ikke længere indeholde implementering af batteridirektivet.

Den foreslåede ændring af fodnoten skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 2

Den gældende § 9 h i miljøbeskyttelsesloven fik sin nuværende udformning ved lov nr. 786 af 4. maj 2021. Det følger af bemærkningerne, at § 9 h har til formål at muliggøre implementering af artikel 8, stk. 8 og 9, og artikel 10 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (herefter benævnt engangsplastdirektivet), jf. artikel 8 og 8 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald med senere ændringer (herefter benævnt affaldsdirektivet), for så vidt angår udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 43-50.

Af § 9 h, stk. 3, 1. pkt., fremgår, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, at den indeholder hjemmel til at gennemføre artikel 8, stk. 9, i engangsplastdirektivet, og artikel 8 a, stk. 4, i affaldsdirektivet.

Efter den gældende § 9 h, stk. 9, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers

pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Bestemmelsen muliggør gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2.

Bemyndigelsen i § 9 h, stk. 9, er udmøntet i § 38 i bekendtgørelse nr. 404 af 8. april 2024 om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast (herefter benævnt fiskeredskabsbekendtgørelsen). § 38 træder i kraft den 31. december 2024. Det følger af bekendtgørelsens § 38, at producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast, skal sikre, at slutbrugere oplyses om, at fiskeredskaber, der indeholder plast, skal indsamles særskilt, om etablerede tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om de potentielle virkninger for miljøet, herunder havmiljøet ved henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Af § 2, stk. 16, litra a, i bekendtgørelsen fremgår, at der ved begrebet producenter bl.a. forstås nærmere angivne importører. For nærmere om gældende ret se pkt. 3.3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenterne eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, tilbagetagningsordninger og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Ved affaldsforebyggelsesforanstaltninger forstås foranstaltninger, der træffes, inden produkter bliver til affald, og som mindsker affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid, mindsker de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller mindsker indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter.

Ved indsamlingsordninger forstås ordninger for indsamling og afhentning af affald, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik affaldsbehandling.

Ved tilbagetagningsordninger forstås ordninger for indsamling og afhentning af affald, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik affaldsbehandling, hvor en producent eller andre på vegne af en producent tilbagetager affaldet fra slutbrugeren. En tilbagetagningsordning kan også være en ordning for indsamling af produkter eller materialer, der endnu ikke er blevet til affald med henblik på genbrug eller forlængelse af produktets eller materialets levetid. Der kan herunder være tale om særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Ved særskilt indsamling forstås indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling.

Ved bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, forstås foranstaltninger, der tages for at undgå, at brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, bortskaffer disse produkter ved at efterlade dem i naturen og dermed ikke foretager korrekt affaldshåndtering.

Ved udtjente fiskeredskaber forstås ethvert fiskeredskab, som indehaveren skiller sig af med eller agter at skille sig af med, herunder alle særskilte komponenter, stoffer eller materialer, der var en del af eller fastgjort på et sådant fiskeredskab, da det blev kasseret, herunder da det blev efterladt eller tabt

Med »for egen regning« menes, at en producent eller importør skal afholde alle omkostninger til at varetage de forpligtelser, der pålægges producenten at udføre i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Med »for producenternes og importørernes regning« menes, at producenterne og importørerne skal afholde omkostninger til de opgaver, som ministeren pålægger andre at udføre på producentens eller importørens vegne i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bemyndigelse vil som noget nyt indebære, at det organisatoriske ansvar for at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, tilbagetagningsordninger og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, helt eller delvist vil kunne lægges hos miljøministeren, og ikke som efter gældende ret alene hos producenterne og importørerne.

Producenter og importører vil i overensstemmelse med engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, jf. stk. 10, fortsat skulle have det finansielle ansvar efter regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 3, 1. pkt., for de oplysningstiltag, der i henhold til regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, skal varetages af miljøministeren.

Fastsætter miljøministeren regler om, at miljøministeren for producenternes eller importørernes regning skal varetage hele eller dele af det organisatoriske ansvar for at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om forhold omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 9, vil ministeren i den forbindelse derfor ligeledes skulle fastsætte regler i medfør af § 9 h, stk. 3, 1. pkt., om, producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med ministerens opfyldelse af de pågældende oplysningsforpligtelser.

Endvidere vil ministeren i denne forbindelse skulle fastsætte regler om de pågældende producenters eller importørers eller disses kollektive ordningers betaling af gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelsen af disse oplysningstiltag. For nærmere herom, se den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 10, og bemærkningerne hertil nedenfor.

Fastsætter miljøministeren ikke regler om, at alle oplys-

ningstiltag omfattet af det foreslåede § 9 h, stk. 9, skal opfyldes af miljøministeren, vil miljøministeren for de oplysningstiltag, der ikke er overgået til miljøministeren, skulle fastsætte regler om, at producenter og importører for egen regning skal opfylde disse over for brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast.

Der er ikke med nyaffattelsen af § 9 h, stk. 9, tiltænkt en materiel ændring i forhold til gældende ret af omfanget af de oplysningstiltag, der skal foranstalles over for brugere af fiskeredskaber, der indeholder plastik.

Bestemmelsen i det foreslåede § 9 h, stk. 9, muliggør gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindhavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Bestemmelsen muliggør endvidere gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 10, hvorefter medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet. Derudover skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af fiskeredskaber, der indeholder plast, om følgende: a) de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder for fiskeredskaber, der indeholder plast, samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, der er udført i henhold til artikel 13 i affaldsdirektivet, og b) den belastning på miljøet, herunder havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af fiskeredskaber, der indeholder plast, medfører.

Det forventes at reglerne udformes således, at oplysningspligten kan opfyldes igennem for eksempel udarbejdelse af informationsmaterialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Det forventes, at miljøministeren vil udnytte bemyndigelsen til dels at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenternes eller importørernes regning skal varetage det organisatoriske ansvar for at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, herunder om tilgængelige centre for genbrug, tilgængelige genbrugelige alternativer, hvor relevant og forberedelse med henblik på genbrug, samt generelt oplyse om indsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger, herunder om affaldshåndteringsmuligheder, bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og om anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af fiskeredskaber. Dels forventes det, at ministeren vil fastsætte regler om, at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber om producenternes og importørernes egne

tilbagebetalingsordninger, såfremt en producent eller importør etablerer en sådan eller forpligtes til at etablere en sådan efter gældende § 9 h, stk. 1. Det forventes, at disse regler vil blive indsat i fiskeredskabsbekendtgørelsen med forventet ikrafttræden den 31. december 2024.

Ifølge det foreslåede § 9 h, stk. 10, skal miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 h, stk. 10, indebærer, at miljøministeren i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, om, at miljøministeren skal iværksætte oplysningstiltag over for brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, eksempelvis om affaldsforebyggelsesforanstaltninger eller bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, vil skulle fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger betaler gebyrer til miljøministeren til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med udførelsen af disse oplysningstiltag.

Omkostningerne hertil vil bl.a. kunne omfatte udarbejdelse af informationsmateriale, kampagneindsatser via sociale medier eller øvrige landsdækkende medier og øvrige metoder til at oplyse om og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på bl.a. at reducere henkastet affald af fiskeredskaber, der indeholder plast, samt administration forbundet hermed. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Det følger af det foreslåede § 9 h, stk. 11, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 10, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.

Det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller tæksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter og importører i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, skal indberette til producentregistret om den mængde og kategori af fiskeredskaber, der indeholder plast, som producenten eller importøren har markedsført.

Ved skønsmæssig fastsættelse af gebyr forstås, at såfremt størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 10, der med lovforslaget bliver stk. 11, så kan gebyrets størrelse fastsættes på baggrund af for eksempel et gennemsnit af tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder. Muligheden for skønsmæssige ansættelse af gebyrets størrelse har til formål at sikre, at producenter ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende. Gennemføres betalingen ikke på en af de beskrevne måder, vil betalingen ikke betragtes som gennemført.

Det forventes, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegere sine oplysningsforpligtelser til Miljøstyrelsen, som også forventes at få delegeret kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, til dækning af de faktiske omkostninger i henhold til regler fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 9 h, stk. 10 og 11.

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse af og opkrævning af gebyr ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

De foreslåede bemyndigelser i § 9 h, stk. 10 og 11, skal sammenholdt med den forventede udmøntning sikre fortsat gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a, 2. led. For nærmere herom, se pkt. 3.3.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer endvidere, at det finansielle ansvar for varetagelsen af oplysningsforpligtelser i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 9, fortsat vil skulle ligge hos producenter og importører i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, 1. pkt.

Til nr. 3

Det fremgår af det gældende § 9 h, stk. 11, i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysning

ger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbage-tagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af § 9 h, stk. 1, og regler fastsat i medfør af 9 h, stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det følger af den foreslåede ændring af lovens § 9 h, stk. 11, der bliver stk. 13, at »og 10« ændres til »og 12«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 4

Det fremgår af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 12, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

Det følger af den foreslåede ændring af lovens § 9 h, stk. 12, der bliver stk. 14, at »stk. 9-11« ændres til »stk. 9, 12 og 13«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 2, sker en ophævelse af § 9 h, stk. 9, og i stedet indsættes nye stk. 9-11.

Med hensyn til de oplysninger, der vil skulle afgives i henhold til regler fastsat i medfør det nye § 9 h, stk. 9, er der i forhold til den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 9, alene tale om en tydeliggørelse uden materiel betydning. Ændringen af § 9 h, stk., 9, har derfor ikke materiel betydning for omfanget af bemyndigelsen i § 9 h, stk. 12.

Indsættelsen af nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, indebærer, at gældende stk. 10 og 11 bliver stk. 12 og 13. Den foreslåede ændring af henvisningen til stk. 10 og 11 i § 9 h, stk. 12, er en lovteknisk konsekvens heraf.

Til nr. 5

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p vedrører udvidet producentansvar for emballage og er indsat under overskriften »Udvidet producentansvar for emballage«.

Det foreslås, at *overskriften* før § 9 p affattes som »Udvidet producentansvar for emballage m.v.«

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås indsat et nyt § 9 p, stk. 7, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af emballage eller disses kollektive ordninger får pligt til at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af det udvidede producentansvar for emballage.

Den foreslåede ændring indebærer, at overskriften vil være dækkende for indholdet af § 9 p som ændret med indsættelsen af et nyt stk. 7.

Til nr. 6

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, forpligtes producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at tilbagetage og særskilt håndtere emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter er pålagt et udvidet producentansvar, herunder som udgangspunkt en handlepligt, samt en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger i forhold til særskilt tilbagetagning og håndtering af emballageaffald. Det har trods ordlyden ikke været hensigten bag den gældende bestemmelse at forpligte producenter og importører til for egen regning at tilbagetage og særskilt håndtere emballage, der ikke er blevet til affald. Med henvisningen til § 44 og § 45, stk. 2, i § 9 p, stk. 1, er det sammenholdt med gældende bemyndigelse i § 9 p, stk. 5, muligt at bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage.

Den gældende bestemmelse har virkning fra den 31. december 2024, jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 807 af 6. juni 2020. Bestemmelsen gennemfører artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 (herefter benævnt emballagedirektivet).

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 3.1.1.1.1 og pkt. 3.1.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ophæve § 9 p, stk. 1, og i stedet indsætte § 9 p, stk. 1 og 2.

Det foreslås med § 9 p, stk. 1, at producenter af emballage forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 viderefører producentansvaret for emballage i den gældende § 9 p, stk. 1, med visse ændringer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således i overensstemmelse med gældende ret, at producenter af emballage vil blive pålagt et udvidet producentansvar, hvorved der som udgangspunkt vil påhvile producenterne et organisatorisk og et finansielt producentansvar, hvor de både skal foranstalte særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald og afholde omkostningerne forbundet hertil.

Med den foreslåede bestemmelse vil producentansvarsforpligtelsen blive udvidet til både at omfatte producenter af

emballerede produkter, men også af selve emballagen, og ikke som hidtil alene producenter af emballerede produkter, da dette vurderes at være bedre i overensstemmelse med afgrænsningen i artikel 7, stk. 2, i emballagedirektivet og i den kommende emballageforordning. For nærmere om kommende emballageforordning se pkt. 3.1.1.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, følger, at der skal oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet.

Med den foreslåede bestemmelse vil betegnelsen importør udgå. Baggrunden for dette er, at flere aktører end fremstillere og importører kan pålægges producentansvaret efter emballagedirektivet i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra a, i affaldsdirektivet. Hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtigelsen i § 9 p, stk. 1, er fastlagt nærmere på bekendtgørelsesniveau i medfør af gældende § 9 p, stk. 2, der med lovforslaget bliver § 9 p, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Det er forventningen at videreføre denne producentdefinition ved udmøntning i bekendtgørelse. Producentansvaret vil herefter fortsat kunne placeres hos en importør, hvis denne betragtes som producent og dermed er underlagt krav om producentansvar. Der tilsigtes således ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer en ændring i forhold til gældende ret, idet »tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf« ændres til »særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald«. Hensigten bag ordlydsændringen af, hvilken handling, producenterne forpligtes til at foranstalte, er en mere tekstnær direktivimplementering af affaldsdirektivet. Der tilsigtes hermed ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden. Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 14, at der ved behandling skal forstås; nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, der omfatter forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse.

Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 11, at der ved særskilt indsamling skal forstås; indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling. Hensigten er, at producenter med den foreslåede bestemmelse vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, men at selve indsamling, transport og behandling af emballageaffald og ikkeemballageaffald vil skulle foretages samlet for de enkelte materialefraktioner. I praksis indebærer det, at borgerne og de emballageaffaldsproducerende virksomheder ved sortering af affald ikke vil skulle dele affaldet i en given affaldsfraktion op i henholdsvis emballageaffald og øvrigt affald, der ikke er emballageaffald.

Det fremgår af emballagedirektivets artikel 3, jf. bilag 1, at der ved emballage skal forstås; salgsemballage, primæremballage, transportemballage m.v. anvendt ifm. husholdnin-

ger, erhverv og institutioner. Emballagedirektivets definition af emballage er gennemført i § 3, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 1271 af 6. juni 2021 om visse krav til emballager (herefter benævnt emballagebekendtgørelsen). Definitionen er yderligere udbygget og eksemplificeret i emballagebekendtgørelsens bilag 1, som ligeledes er en implementering af emballagedirektivet. Af eksempler på emballage kan således nævnes plastomslag til forsendelse af kataloger og magasiner (med indhold), bøjler med tøj (der sælges med et klædningsstykke), papir- eller plastbæreposer, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet og etiketter, der er hængt direkte på et produkt eller på anden måde anbragt herpå. Det er hensigten, at det, der efter den gældende emballagedefinition kan betegnes som emballage, skal være omfattet af det udvidede producentansvar for emballage.

Forpligtigelsen til særskilt indsamling, transport og behandling i det foreslåede § 9 p, stk. 1, retter sig i overensstemmelse med gældende ret alene mod emballageaffald. Med den foreslåede bestemmelse præciseres bestemmelsens ordlyd derfor, så forpligtelsen til særskilt indsamling, transport og behandling rettes mod »emballageaffald«. Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 1, at der ved »affald« skal forstås; ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Producentansvaret vil som hidtil kunne løftes ved at indsamle, transportere og affaldsbehandle egne emballager, når de er blevet til affald i en egen tilbagetagningsordning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, men også ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald, svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Det afgørende for opfyldelsen af et udvidet producentansvar for emballageaffald vil være, at producenten foranstalter særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffaldet. Det vil sige, at producenten, i det omfang denne ikke selv ønsker at påtage sig den fysiske indsamling, vil have initiativforpligtelsen til iværksættelse af en ordning, hvorved det pågældende emballageaffald indsamles.

Dette indebærer, at det udvidede producentansvar kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Med den foreslåede § 9 z, stk. 3, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er hensigten, at bemyndigelsen i § 9 z, stk. 3, udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der vil varetage dele af producentansvaret på vegne af producenter. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkninger hertil.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, at producenters foranstaltning af særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald skal ske for produ-

centers egen regning. Med »for egen regning« menes, at en producent skal afholde alle omkostninger til at varetage de forpligtelser, der pålægges producenten. Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke omkostninger i affaldshåndteringskæden, som producenter skal dække med henblik på at sikre, at producenterne afholder de nødvendige omkostninger. Det skal ligeledes ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter ministeren hvis kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder pålægges det organisatoriske ansvar efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, fastsætter regler om tildelelse af betalingsforpligtelser til dækning af kommunernes og emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, og hvorefter det også tildeles til hvem producenterne eller disses kollektive ordninger skal betale. En tildelt betalingsforpligtelse vil for husholdningsemballageaffald eller for husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald kunne opfyldes gennem betaling af kommunalt opkrævede gebyrer, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. En tildelt betalingsforpligtelse vil for øvrigt erhvervsemballageaffald kunne opfyldes ved betaling efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. nærmere herom nedenfor, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducentens regning. Såfremt miljøministeren udnytter bemyndigelsen i den foreslåede i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil producentens producentansvar alene blive et finansielt ansvar for de producentansvarsforpligtelser, som pålægges kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder i regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, indebærer, at producenterne vil have mulighed for at tilbagetage egne emballager, når de bliver til affald i egne tilbagetagningsordninger. Det gælder uanset regler fastsat efter § 9 p, stk. 2, 1. pkt., hvilket følger af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 2. pkt. Ved tilbagetagning i egne tilbagetagningsordninger vil producenterne have både det organisatoriske og finansielle ansvar for det emballageaffald, der tilbagetages.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, indebærer endvidere, at en producent vil være ansvarlig for emballageaffald forholdsmæssigt i forhold til dennes markedsandel af markedsført emballage i en given materialekategori af emballage, eksempelvis pap og plast. Hvis al emballage indsamles

som affald, vil en producent være ansvarlig for en mængde emballageaffald, der modsvarer den mængde af emballage, som producenten har markedsført. I praksis vil de indsamlede emballagemængder formentlig ikke svare fuldstændigt til de markedsførte mængder, og derfor vil ansvaret for emballageaffald i en given tildelingsperiode efter forslaget blive fordelt mellem producenter i overensstemmelse med deres markedsandel, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 9 p, stk. 4, der med forslaget bliver nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Dette svarer til den gældende retstilstand.

Det vil dog efter de foreslåede § 9 p, stk. 6 og stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, være muligt at fastsætte regler om, at en producent i en given tildelingsperiode tildeles et geografisk område, hvor der forventes tildelt forpligtelser til mere eller mindre emballageaffald, end hvad der svarer til dennes markedsandel af emballage i en given materialekategori. Det er hensigten, at væsentlige skævheder i tildelinger sammenholdt med markedsandele skal udlignes i efterfølgende tildelingsperioder.

Som udgangspunkt vil forpligtelsen omfatte et ansvar for emballageaffald, der stammer fra emballage, som den pågældende producent selv har markedsført. En producent vil dog også kunne løfte sit producentansvar ved at indsamle tilsvarende emballager, dvs. emballageaffald, der stammer fra emballage eller emballerede produkter, som andre producenter har markedsført. Ved en vurdering af hvorvidt en emballage er tilsvarende den, som producenten selv har markedsført, vil der skulle lægges vægt på materialetype, samt om behandlingsformen og prisen for indsamling, transport og behandling i overvejende grad svarer til den emballage, som producenten selv har markedsført.

Forpligtelsen vil også kunne opfyldes gennem hel eller delvis overtagelse og behandling af emballageaffald fra andre producenter i en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10. I en tildelingsordning vil producenter kunne få ansvar for emballageaffald i en materialekategori svarende til den, som producentens egne emballager tilhører, eksempelvis pap og plast.

Producenter af emballage vil med den foreslåede bestemmelse i øvrigt skulle opfylde forpligtelser, der følger af for eksempel affaldsdirektivet og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer (herefter benævnt transportforordningen). Transport af emballageaffald skal således ske i overensstemmelse med regler om transport af affald generelt, herunder transportforordningen.

Med den foreslåede bestemmelse udgår endvidere henvisningen til miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil have forrang for regler,

udstedt i medfør af § 44 om håndtering af affald generelt og § 45 i loven og regler udstedt i medfør heraf om kommunalbestyrelsens ansvar for håndtering af affald, med mindre producentens organisatoriske ansvar begrænses til et finansielt ansvar med hjemmel i det foreslåede stk. 2, 1. pkt., som gennemgås nedenfor. Kommunalbestyrelsen vil dog uagtet den foreslåede bestemmelse i visse tilfælde, jf. lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, kunne indsamle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra affaldsproducerende virksomheder.

Den foreslåede § 9 p, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., jf. nærmere herom nedenfor, har ligesom den gældende § 9 p, stk. 1, til formål at gennemføre artikel 7, stk. 2, i emballagedirektivet, hvorefter der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse har virkning fra den 1. oktober 2025, jf. lovforslagets § 4, og forventes ophævet, når emballageforordningen træder i kraft forventeligt medio 2026. Der henvises til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse af den kommende forordning. For en nærmere redegørelse for det foreslåede virkningstidspunkt for det foreslåede stk. 1, henvises til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås med § 9 p, stk. 2, 1. pkt., at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder skal foranstalte indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at ministeren vil kunne fastsætte regler med den virkning, at kommunalbestyrelsen eller den emballageproducerende virksomhed mod betaling helt eller delvist vil blive pålagt producentens organisatoriske ansvar, dog således at det begrænses i det omfang producenten vil vælge at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning, jf. § 9 p, stk. 2, 2. pkt. I det omfang den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., udnyttes, vil emballageproducentens producentansvar for emballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, blive begrænset til et finansielt ansvar.

At producenten af emballage under alle omstændigheder vil bibeholde det finansielle ansvar sikrer fortsat overensstemmelse med kravet i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 9 p, stk. 4, 1. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling

af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald, omfattet af stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Ministeren vil herunder kunne fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

Med den foreslåede bestemmelse vil miljøministeren kunne fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra husholdninger eller dele heraf. Herved vil kommunalbestyrelsen eksempelvis kunne forpligtes til at indsamle husholdningsemballageaffald som en del af de kommunale affaldsordninger fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2. Forslaget vil ikke ændre ved udgangspunktet om, at kommunalbestyrelsen ikke må etablere affaldsordninger for eller tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. gældende bestemmelse herom i lovens § 49 d, stk. 1.

Det er hensigten, at miljøministeren bl.a. fastsætter regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle foranstalte særskilt indsamling af emballageaffald fra husholdninger, herunder emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse indsamlet via hente- eller bringeordninger (genbrugspladser), emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald, samt emballageaffald, der skal sorteres som restaffald, jf. sorteringskriterierne i bekendtgørelse nr. 573 af 23. maj 2024 om affald (herefter benævnt affaldsbekendtgørelsen).

Det er desuden hensigten, at der bl.a. fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsens særskilte indsamling af husholdningsemballageaffald egnet til materialenyttiggørelse sker med henblik på, at den videre transport og affaldsbehandling foranstalles af producenter eller disses kollektive ordninger, således at de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået overdraget affaldet, foranstalter den videre transport og affaldsbehandling. Dette vil indebære, at lovens § 49 e, stk. 1, om kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udbyde opgaver med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, ikke finder anvendelse.

Således er det bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle overdrage alle de husstandsnært indsamlede affaldsfraktioner, der er egnet til materialenyttiggørelse, med undtagelse af papiraffald, der ikke indsamles kombineret med papaffald. Det vil sige, at husstandsnært indsamlet plast-, metal-, pap-, papir-, glas- samt mad- og drikkekartonaffald skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger. I disse tilfælde er det hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen alene vil have et organisatorisk ansvar for indsamlingen af affaldet, mens producenter eller disses kollektive ordninger vil have organisatorisk ansvar for videre transport og behandling. For papiraffald, der ikke indsamles kombineret

med papaffald, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen har organisatorisk ansvar for både indsamling, transport og behandling. Dette fordi der er en meget lille andel papiremballageaffald i papiraffald, der ikke indsamles kombineret med papaffald.

I de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen indsamler affaldsfraktioner med emballageaffald i til materialenyttiggørelse via bringeordninger (genbrugspladser), er det ikke hensigten at fastsætte regler om, at alle disse affaldsfraktioner overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger. På baggrund af det nuværende vidensniveau er det hensigten, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage papaffald, plastaffald indsamlet som ved husstandsnaer indsamling, papiraffald indsamlet med papaffald samt glasaffald indsamlet via bringeordninger (genbrugspladser) til producenter eller disses kollektive ordninger. I disse tilfælde vil kommunalbestyrelsen således alene have et organisatorisk ansvar for indsamlingen af emballageaffald. For øvrigt emballageaffald, der indsamles via genbrugspladser, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil have et fuldt organisatorisk ansvar, herunder for metalemballageaffald og øvrigt plastemballageaffald, samt træemballageaffald.

Desuden er det hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen for emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald og emballageaffald, der skal sorteres som restaffald, har fuldt organisatorisk ansvar.

Derudover er det hensigten på sigt bl.a. at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at lade flere affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger egnet til materialenyttiggørelse og indsamlet i hente- eller bringeordninger, omfatte af pligten til overdragelse, såfremt det viser sig hensigtsmæssigt. Dette forudsætter dog en nærmere kortlægning af, hvor store mængder emballageaffald, der typisk er i disse fraktioner, om og hvordan indsamlingen kan strømlines og hvorvidt det er hensigtsmæssigt at overdrage affaldet til producenter eller disse kollektive ordninger.

Det forventes desuden, at der bl.a. vil blive fastsat regler om overgangsordninger, hvorefter kommunalbestyrelsen i enkelte tilfælde i en begrænset periode ikke vil skulle overdrage affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald. Dette forventes bl.a. at gælde i to tilfælde. Det forventes for det første, at der vil blive fastsat en overgangsordning i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har igangværende kontrakter om affaldsbehandling og transport til affaldsbehandlingsanlæg af de omfattede affaldsfraktioner.

Det forventes for det andet, at der vil blive fastsat en overgangsordning i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen i en overgangsperiode har godkendelse til at behandle visse affaldsfraktioner egnet til materialenyttiggørelse på kommunalbestyrelsens eget behandlingsanlæg, jf. gældende regler, fastsat i medfør af miljøbeskyttelsesloven § 49 g. I disse

overgangsordninger vil producenter eller disses kollektive ordninger således udelukkende have et finansielt ansvar for disse fraktioner.

Som følge af behovet for en overgangsperiode for kommunale kontrakter, er det hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser, der inden tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag, dvs. 7. november 2024 har indgået kontrakter om affaldsbehandling af affaldsfraktioner, der efter de nye regler skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger med virkning fra den 1. oktober 2025, kan udskyde overdragelse af det pågældende affald til de pågældende producenter eller kollektive ordninger indtil udløbet af disse kontrakter. Det er herunder hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser ikke må udnytte optioner om forlængelse af kontrakter ud over 1. oktober 2025, medmindre disse er nødvendige for at opfylde kommunens kontraktlige forpligtelser overfor for eksempel affaldsbehandlingsanlæg.

Den foreslåede bemyndigelse vil ikke kunne anvendes til fastsættelse af regler om en overgangsordning for kommunalbestyrelser, der efter 7. november 2024 har indgået kontrakt om behandling af det omfattede affald. I disse tilfælde vil kommunalbestyrelsen således uanset kontraktens længde og optioner om kontraktforlængelse, skulle overdrage det omfattede affald til producenter eller disses kollektive ordninger fra den 1. oktober 2025.

Som følge af behovet for en overgangsperiode for etablerede kommunale behandlingsanlæg, hvor der foretages aktiviteter forbundet med behandling af affald, som med lovforslaget skal overdrages til producenter eller disse kollektive ordninger fra den 1. oktober 2025, er det hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen, der er medejer af anlægget og har meldt deres deltagelse i overgangsordningen til Forsyningstilsynet, kan vælge at udbyde behandling af affald i overensstemmelse med reglen herom i miljøbeskyttelseslovens § 49 e, i stedet for at overdrage affaldet til producenter eller disses kollektive ordninger. Kommunalbestyrelsen vil alene kunne anvende denne overgangsordning frem til den 30. juni 2027, hvor kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteterne udløber. Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren forlænger undtagelsen for deltagelse i behandlingsaktiviteter, jf. L 2022 898, § 3, stk. 5, skal der tages stilling til, om den ovenfor beskrevne overgangsordning skal forlænges tilsvarende.

I de ovenfor beskrevne overgangsperioder vil producenter alene have et finansielt ansvar, hvor kommunalbestyrelsen opkræver betaling for omkostninger til indsamling, transport og behandling via producentgebyrer, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 15 i lovforslagets § 1 nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Såfremt kommunalbestyrelsen pålægges pligt til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald eller dele heraf, vil regler i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler udstedt i medfør heraf om

kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet hermed finde anvendelse. Eksempelvis vil kommunalbestyrelsen skulle udbyde opgaver med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, der er omfattet af en kommunal affaldsordning, jf. lovens § 49 e. Derudover vil eksempelvis de gældende regler om kommunalbestyrelsens mulighed for i visse tilfælde at tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler udstedt i medfør heraf fortsat finde anvendelse.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil miljøministeren endvidere vil kunne fastsætte regler om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder, dvs. virksomheder, der producerer emballageaffald, har pligt til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling eller dele heraf af deres eget emballageaffald for producentens regning.

Det er hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder skal have det fulde organisatoriske ansvar for håndteringen af deres eget emballageaffald i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af lovens § 44.

Det er således bl.a. hensigten, at emballageaffaldsproducerende virksomheder vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres eget emballageaffald mod betaling fra producenter, og dermed have det organisatoriske ansvar for emballageaffaldet. Dog således at det organisatoriske ansvar begrænses i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagingsordning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt.

Det er bl.a. hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler, hvorefter affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., for genbrugsemballageaffald, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Der vil i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., kunne fastsættes regler, der afgrænser under hvilke forhold, producenter kan tilbagetage emballageaffald i egne tilbagetagingsordninger, jf. stk. 1.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Den emballageaffaldsproducerende virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., er forpligtet til at foranstalte indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, vil kunne overdrage sit

emballageaffald til de aktører, der fremgår af § 27 affaldsaktørbekendtgørelsen), herunder til en privat indsamlingsvirksomhed eller til kommunalbestyrelsen, efter regler i affaldsaktørbekendtgørelsen i det omfang at kommunalbestyrelsen kan tilbyde adgang til affaldsordninger efter miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., skal endvidere ses i sammenhæng med de foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne her til, hvorefter miljøministeren i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, og om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser til producenter for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport eller behandling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.2 i de almindelige bemærkninger vedrørende kommunalbestyrelsers og affaldsproducerende virksomheders pligt til at sikre affaldshåndtering af emballageaffald.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 2. pkt., at producenterne uanset regler fastsat efter 1. pkt. vil kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagingsordninger, jf. stk. 1. Således vil producenter fortsat have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra husholdninger og emballageaffaldsproducerende virksomheder og derved opfylde forpligtelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1. Kommunalbestyrelsens og emballageaffaldsproducerende virksomheders organisatoriske ansvar begrænses således i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagingsordning. For så vidt angår engangsemballageaffald vil husholdningerne fortsat i medfør af gældende § 45, stk. 3, have pligt til at benytte enten kommunale affaldsordninger, fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2, eller producenterens egne tilbagetagingsordninger. For så vidt angår engangsemballageaffald vil de affaldsproducerende virksomheder kunne vælge mellem selv at foranstalte behandling af emballageaffaldet eller at aflevere det i producenterens egne tilbagetagingsordninger. Tilbagetagning i egen tilbagetagingsordning vil i praksis foretages enten af producenterne selv eller i regi af disses kollektive ordninger. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der vil kunne fastsættes regler, der afgrænser under hvilke forhold, producenter kan tilbagetage emballageaffald i egne tilbagetagingsordninger.

De foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarer og drikkevarer af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 7

Det følger af gældende § 9 p, stk. 2, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Det følger endvidere af samme bestemmelses 2. pkt., at ministeren herunder kan fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 2. pkt., er udnyttet i bekendtgørelse nr. 466 af 16. maj 2024 om registrering og indberetning af emballage (herefter benævnt emballageregisterbekendtgørelsen), hvorefter en producent under visse forudsætninger kan undtages fra visse registreringsforpligtelser.

Det foreslås med ændringen af § 9 p, stk. 2, 2. pkt., at »og importører af emballerede produkter«, »eller importør« og »som del af et emballeret produkt, og affald heraf« udgår af § 9 p, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvormed producentansvaret for emballage påhviler producenter af emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

De foreslåede ændringer indebærer således, at bemyndigelsen for miljøministeren i § 9 p, stk. 2, 2. pkt., til at fastsætte regler om, at producenter af emballage undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent har markedsført, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse, tilpasses det foreslåede nye producentbegreb i stk. 1. For nærmere om ændringerne henvises til producentbegrebet i den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Det er ikke forventningen, at der er behov for at tilpasse bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 8

Det følger af den gældende § 9 p, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangspplast.

Det følger af § 9 p, stk. 3, 2. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om procedurer for tilbagebetaling til producenter-

ne om importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt. er udnyttet i bekendtgørelse nr. 904 af 28. juni 2024 om udvidet producentansvar for visse engangspplastprodukter (herefter benævnt bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangspplastprodukter) til at fastsætte regler om producenters betaling af oprydninggebyrer for visse emballager af engangspplast med ikrafttrædelse 31. december 2024. Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 2. pkt., er ikke udnyttet.

Bestemmelsen i stk. 3 har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald samt til oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser.

Det foreslås at nyaffatte § 9 p, stk. 3, som bliver § 9 p, stk. 4.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., viderefører med visse ændringer bemyndigelsen for miljøministeren i den gældende § 9 p, stk. 3, 1. pkt., til at fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger i hele affaldshåndteringskæden, som producenter vil skulle dække med henblik på at sikre, at producenterne vil afholde de nødvendige omkostninger til særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald samt til oplysning og indberetning af data, jf. kravene i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

Som noget nyt fremgår det udtrykkeligt af bemyndigelsen, at der fastsættes regler om producenters afholdelse af omkostninger og fordelingen heraf til indberetning af data. Den foreslåede bestemmelse omfatter som den gældende bestemmelse emballageaffald fra både husholdninger og affaldsproducerende virksomheder.

Der vil i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger, der er forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings-, og dataindberetningsforpligtelser, herunder kommunernes, statens og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) administration.

Producentansvaret for emballage vil som hidtil kunne opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Som noget nyt vil miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der

bliver stk. 4, 1. pkt. kunne fastsætte regler om kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der vil kunne fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets nr. § 1, nr. 33, og bemærkninger hertil.

I det omfang den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, udnyttes til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens og emballageproducerende virksomheders pligt til at overtage det organisatoriske producentansvar helt eller delvist for indsamling, transport og behandling af emballageaffald, eller kommunalbestyrelsen vil indsamle emballageaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes nærmere regler om producenter eller disse kollektive ordningers afholdelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som foranstalles af kommunalbestyrelsen eller af den affaldsproducerende virksomhed.

Med den foreslåede bestemmelse vil der i lighed med en gældende bestemmelse i stk. 3, 1. pkt., kunne fastsættes regler i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om fordeling af omkostninger, hvorved der kan fraviges fra ovennævnte krav om afholdelse af de nødvendige omkostninger af hensyn til behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar for emballage. Dog vil producenterne skulle afholde mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger. En forudsætning for at fravige fra kravet vil være, at de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter og således ikke afholdes af staten eller andre offentlige myndigheder.

Det bemærkes, at fravigelsesmuligheden ikke vil kunne anvendes til blot at nedsætte producenternes finansiering forholdsmæssigt, men alene til at fritage producenter fra at finansiere en specifik del af affaldshåndteringsforpligtelserne, hvis det er vanskeligt administrativt eller operationelt at udskille denne og under den forudsætning, at denne del maksimalt udgør 20 pct. af de samlede omkostninger.

Det er forventningen, at der ved udmøntning i bekendtgørelse bl.a. vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn, kork og keramik i medfør af fravigelsesmuligheden i den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner.

Det er endvidere forventningen, at der ved udmøntningen vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage, der skal sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af

emballageaffald, når emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald, indsamles via kommunale husstandsneare indsamlingsordninger. Dette med baggrund i manglende data om fordelingen af emballageaffald og ikkeemballageaffald i denne affaldsfraktion. Når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne fastsætte fordelingsnøgler for denne affaldsfraktion, vil der blive fastsat regler om pligt til at afholde omkostninger. For nærmere om fordelingsnøgler se nedenfor.

Derudover er det bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at det er en forudsætning for, at producenter eller disses kollektive ordning skal betale omkostninger for kommunalt indsamlet plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsneart indsamlet plast, samt metalemballageaffald, når disse affaldsfraktioner indsamles via genbrugspladser, at kommunalbestyrelsen selv fastsætter retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikkeemballageaffald i disse fraktioner. Når der er tilvejebragt data til at kunne fastsætte fordelingsnøgler for disse fraktioner, er det hensigten at fastsætte regler om brug af disse.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., udgår importør af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret for emballage påhviler producenter af emballage. Hvem der nærmere skal være omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastlægges på bekendtgørelsesniveau i medfør af § 9 p, stk. 2, der med forslaget bliver stk. 3. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede § 9 p, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., kan miljøministeren i forbindelse med fastsættelse af regler efter stk. 4, 1. pkt., fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

Det er hensigten, at ministeren i medfør af bemyndigelsen bl.a. fastsætter regler om, at omkostninger til emballageaffald vil skulle opgøres på baggrund af faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af de affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for både kommunalt indsamlet affald, herunder husholdningsaffald og erhvervsaffald, der i indsamlingen sammenblandes med husholdningsaffaldet, og øvrigt erhvervsaffald (efter branche).

For kommunalt indsamlet affald, der indsamles via husstandsneare indsamlingsordninger, herunder husholdningsaffald og erhvervsaffald sammenblandet med dette, forventes det, at der vil blive fastsat fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast-, glas-, metal-, pap-, papir- og mad- og drikkekartonaffald samt kombineret indsamling af disse fraktioner

(for eksempel sammenblandet plast- og metalaffald). Det forventes desuden, at der vil blive fastsat en fordelingsnøgle for emballageaffald, der skal sorteres som restaffald. Det er desuden hensigten, at der vil blive fastsat en fordelingsnøgle for husstandsnaert indsamlet emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald, når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag.

For kommunalt indsamlet affald, herunder husholdningsaffald og erhvervsaffald sammenblandet med dette, der indsamles via bringeordninger (genbrugspladser), forventes det, at der vil blive fastsat fordelingsnøgler for papir-, pap-, og glasaffald, for plastaffald, der indsamles som husstandsnaert indsamlet plastaffald, samt indetræffald og emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald. Det er hensigten, at der ligeledes vil blive fastsat fordelingsnøgler for plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnaert indsamlet plast, samt metalemballageaffald, der er indsamlet via bringeordninger (genbrugspladser), når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag.

For øvrigt erhvervsaffald forventes det, at der vil blive fastsat fordelingsnøgler for plast-, glas-, metal-, pap-, papir-, træ-, mad- og drikkekartonaffald samt kombineret indsamling af disse fraktioner og emballageaffald, der skal sorteres som restaffald.

Fordelingsnøglerne forventes at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion.

Det er endvidere hensigten at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte yderligere regler om opgørelsen af omkostninger, herunder bl.a. om at opgørelsen af omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder skal ske efter en beregningsmetode med fastsatte nøgletal for indsamling, transport og behandling af emballageaffald, der løbende opdateres. Beregningsmetoden vil bl.a. skulle sikre, at producenterne dækker de omkostninger, der er nødvendige for at opnå de EU-fastsatte genanvendelsesmål, der følger af emballagedirektivets artikel 6, litra f-i, og regler, der vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, således at producenterne samlet set vil afholde de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering på en omkostningseffektiv måde, jf. affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4. Samtidigt er det hensigten at beregningsmetoden vil blive fastsat under hensyn til at skabe et administrerbart system for de private aktører, herunder med simple udregninger af omkostninger, hvor det vurderes muligt og hensigtsmæssigt.

Beregningsmetoden for opgørelsen forventes bl.a. udarbejdet på baggrund af anbefalinger fra et frivilligt udvalg med deltagelse af relevante repræsentanter for affaldsproducerende virksomheder, private indsamlingsvirksomheder og producenter af emballage eller disses kollektive ordninger.

Det er hensigten at benytte bemyndigelsen til at fastsætte

regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger vil blive forpligtet til på baggrund af bl.a. den fastsatte beregningsmetode og fordelingsnøgler at opgøre de omkostninger, som skal betales til de affaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen, når de affaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen har anmodet om betaling.

Der vil ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i relation til opgørelse af omkostninger i bekendtgørelsen blive taget højde for, at producenters omkostninger i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, og at sådanne omkostninger vil skulle fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

I det omfang der i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., fastsættes regler, hvorefter kommunalbestyrelsen vil blive pålagt at foranstalte indsamling, transport eller behandling af emballageaffald på producenternes regning, vil kommunalbestyrelsens opgørelse af omkostninger for husholdningsemballageaffald skulle ske efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 16, statens opgørelse af omkostninger til statslige oplysningstiltag vil skulle ske efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 18, og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) opgørelse af omkostninger vil skulle ske efter regler fastsat i medfør af § 9 ø, stk. 4.

Med den foreslåede bestemmelse vil miljøministeren endvidere kunne fastsætte regler om procedurer for betaling af omkostninger. Det er bl.a. hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse at fastsætte nærmere regler om procedurer for betalingen af omkostninger mellem producenter eller disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder. Herudover er det hensigten at fastsætte regler om, hvor ofte betalingen vil skulle ske, og hvilke oplysninger, der skal angives til producenter eller disses kollektive ordninger i forbindelse med de affaldsproducerende virksomheders anmodning om betaling. Det forventes, at der bl.a. vil blive fastsat regler om frister for betaling.

Endelig bemyndiger den foreslåede § 9 p, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., ministeren til at fastsætte regler om dokumentation i forbindelse med anmodning om betaling af omkostninger. Således vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes krav til emballageaffaldsproducerende virksomheders eller kommunalbestyrelsens dokumentation i forbindelse med anmodning om betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger. Det er bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at de emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen vil skulle kunne dokumentere, hvor mange tons affald, der er indsamlet og affaldsbehandlet i en given affaldsfraktion og branche fra de affaldsproducerende virksomheder. Det vil for eksempel kunne være ved brug af vejesedler. Det er desuden hensigten, at der fastsættes regler om dokumenta-

tion for, at emballageaffald omfattet af en anmodning om betaling ikke er omfattet af en egen tilbagetagningsordning for emballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

I det omfang der i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., fastsættes regler, hvorefter kommunalbestyrelsen vil blive pålagt at indsamle, transportere eller behandle emballageaffald fra husholdninger på producenterens regning, vil der i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 16, kunne fastsættes regler om dokumentation for sammensætningen af kommunalbestyrelsens gebyr for emballageaffald fra husholdninger, der fastsættes og opkræves i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 3, udgår den del af den gældende bemyndigelse i stk. 3, 1. pkt., der omhandler producenter og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangspplast. Denne del af bemyndigelsen foreslås erstattet af en ny bestemmelse i § 9 p, stk. 19, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 3, foreslås det at videreføre den gældende § 9 p, stk. 3, 2. pkt., med visse mindre tilpasninger i 3. pkt., i § 9 p, stk. 3, der med lovforslaget bliver § 9 p, stk. 4, 3. pkt.

Med det foreslåede § 9 p, stk. 3, 3. pkt., der bliver stk. 4, 3. pkt., fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder procedurer herfor, når emballage markedsføres uden for Danmark. Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om tilbagebetaling af de finansielle bidrag, som producenterne eller disses kollektive ordninger betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, såfremt producentens emballager efter at være registreret som markedsført i Danmark, markedsføres uden for Danmark, før de bliver til affald. Der vil kunne fastsættes regler om procedurer for tilbagebetaling, og herunder dokumentationskrav. Hensynet bag denne bestemmelse er at undgå, at producenter registrerer samme emballage som markedsført i to EU-medlemsstater og således pådrager sig udvidet producentansvar for samme emballage i begge medlemsstater og dermed afholder omkostninger til affaldshåndtering to gange.

Med den foreslåede bestemmelse vil der også kunne fastsættes regler om, at tilbagebetalingen skal foretages til producenterens kollektive ordninger, hvis disse varetager producentens forpligtelser på vegne af producenten i medfør af § 9 z, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse i stk. 4, 3. pkt., at gøre det muligt at gennemføre affaldsdirekti-

vets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse som hidtil bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte regler om en ordning, hvorefter producenter vil kunne reducere den årlige mængde af markedsført emballage, der er indberettet til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), såfremt denne mængde ikke er blevet til affald i Danmark. Producenter eller disses kollektive ordninger vil med en sådan ordning således kun blive ansvarlige for den miljømæssige håndtering m.v. af den mængde emballageaffald, som reelt bliver til affald i Danmark. Det er endvidere bl.a. hensigten at fastsætte nærmere regler om i hvilke tilfælde, der vil kunne ske regulering af de markedsførte mængder, krav til dokumentation m.v. Det er hensigten, at ordningen skal være enkel at administrere for producenter eller disses kollektive ordninger, for den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) og for myndighederne. Det er endvidere hensigten, at det ved udmøntning skal sikres, at det vil være administrativt enkelt at føre tilsyn, herunder ved at producenter vil skulle dokumentere, hvilket senere omsætningsled i Danmark, der har eksporteret den mængde af emballage, som en producent ønsker at reducere sine markedsførte mængder med.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 1.-3. pkt., at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Det foreslås med § 9 p, stk. 4, 4. pkt., at miljøministeren til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Forslaget indebærer, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et serviceniveau for kommunernes affaldsindsamling af emballageaffald fra husholdninger, og at dette skal anvendes til at opføre, hvilke omkostninger kommunalbestyrelsen skal medtage ved fastsættelse af betaling for de opgaver vedrørende indsamling af emballageaffald, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at varetage på vegne af producenter efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil.

Ved et fastsat serviceniveau for kommunal affaldsindsamling forstås i denne sammenhæng et loft over de ydelser, som kommunalbestyrelsen kan levere til borgerne i forhold til indsamling af borgernes emballageaffald, som anvendes til at opføre hvilke omkostninger, som kommunalbestyrelsen, i den henseende, skal medtage ved fastsættelsen af betaling for de opgaver, som kommunalbestyrelsen varetager på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger,

i medfør af regler fastsat efter den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. Det er hensigten at fastsætte serviceniveauet ved bekendtgørelse.

Et fastsat serviceniveau vil for eksempel kunne angå, hvilken størrelse af beholdere (beholderkapacitet), som kommunalbestyrelsen stiller til rådighed for den enkelte husstand, eller hvor ofte affaldsbeholdere tømmes (tømningsfrekvens), herunder i form af en årlig beholdervolumen (opgjort i liter) pr. affaldsfraktion for forskellige typer af husstande, for eksempel enfamilieboliger, etageejendomme og sommerhuse. Serviceniveauet vil for eksempel kunne fastsættes som en gennemsnitlig ramme for alle kommuner, for grupper af lignende kommuner eller som individuelle rammer for hver enkelt kommune.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grund sætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette indebærer blandt andet, at kommunalbestyrelserne er underlagt et krav om at sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil også gælde i forbindelse med udøvelse af en forpligtelse til, for producenterne regning, at indsamle, transportere eller behandle emballageaffald efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og uanset, om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingsopgaven eller ej.

Det er hensigten, at der ved fastsættelsen af et serviceniveau tages højde for, at det fastlægges på en måde, der tilsigter en omkostningseffektiv løsning, således at kommunalbestyrelsen for eksempel ikke stiller unødigt kapacitet til rådighed.

Det er hensigten, at serviceniveauet fastsættes således, at det indeholder den fornødne fleksibilitet til, at kommunalbestyrelsen, ved tilrettelæggelsen af affaldsindsamlingen fra husholdninger, fortsat vil kunne indsamle i overensstemmelse med den strømlinede og husstandsnære affaldsindsamling, tage hensyn til lokale geografiske og demografiske forhold og samtidig sikre et rimeligt serviceniveau for borgerne. Det kunne for eksempel være en rimelig tilgængelighed af og nærhed til affaldsbeholdere.

Det er desuden hensigten, at der ved fastsættelsen af et serviceniveau tages højde for, at kommunalbestyrelsen forholdsvist simpelt og på en gennemsigtig måde kan opgøre kommunalbestyrelsens faktiske omkostninger til affaldsindsamling af emballageaffald, som producenter eller disses kollektive ordninger skal betale, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at der vil kunne fastsættes et serviceniveau med udgangspunkt i de oplysninger, som kommunalbestyrelsen efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 16, forpligtes til årligt at rapportere om, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil.

Derudover er det forventningen, at et fastsat serviceniveau vil skulle evalueres og revideres løbende, bl.a. med henblik på at sikre, at der indsamles og sorteres tilstrækkeligt affald til at opnå de EU-fastsatte genanvendelsesmål eller andre nationalt fastsatte mål. Det forventes desuden, at kommunalbestyrelsen som en del af dokumentationen for producentgebyrers sammensætning og baggrunden herfor årligt skal rapportere om kommunens aktuelle serviceniveau til Miljøstyrelsen, og offentliggøre disse informationer på kommunalbestyrelsens hjemmeside, jf. regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

For indeværende er der ikke et tilstrækkeligt datagrundlag til, at det er muligt at fastlægge en model for et serviceniveau for affaldsindsamling, og der er behov for at kvalificere løsningsmodellen. For nærmere herom henvises til pkt. 3.1.2.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Når datagrundlaget for at kunne fastsætte et serviceniveau er tilstede, er det hensigten at fastsætte regler om et fastsat serviceniveau for kommunalbestyrelsens husstandsnære indsamlingsordninger af affald, der indeholder emballageaffald, dvs. affaldsfraktionerne plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkevarekartonaffald. På sigt vil ministeren kunne benytte den foreslåede bestemmelse til at fastsætte serviceniveauer for øvrig kommunal indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, eksempelvis kommunale bringeordninger (genbrugspladser).

Det forventes, at der vil være tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne fastlægge en model for et serviceniveau senest i 2027. Bemyndigelsen forventes således i første omgang ikke udnyttet.

Når det fastsatte serviceniveau er fastlagt, er det hensigten, at kommunalbestyrelsen ikke kan opkræve omkostninger fra producenter, for ydelser, der rækker udover det loft for den kommunale affaldsindsamling, der fastlægges med et fastsat serviceniveau. Frem til at der er fastsat et sådant serviceniveau, skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve producentgebyrer ud fra de faktiske omkostninger til indsamling af emballageaffald, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil. For nærmere om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer se lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil. Det er derfor væsentligt, at det fastsatte serviceniveau vil kunne rumme alle de nødvendige omkostninger, som producenter skal betale kommunalbestyrelsen efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4. Et fastsat serviceniveau påvirker ikke kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling, transport og behandling af husholdningsaffald, der ikke er emballageaffald, og omkostninger til emballageaffald, der går ud over det fastsatte serviceniveau, der således fortsat skal opkræves via affaldsgebyrer, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1.

Det er således ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen med fastsættelsen af et serviceniveau, forhindres i at beslutte, at der skal leveres et højere serviceniveau til borgerne. Omkostningerne til et højere serviceniveau i den pågældende kommune, svarende til forskellen mellem omkostninger til et fastsat serviceniveau og omkostninger til det faktisk udbudte serviceniveau, vil således ikke kunne opkræves producerer eller deres kollektive ordninger, men skal opkræves over de kommunale affaldsgebyrer for husholdninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 4. pkt., skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil, der bemyndiger ministeren til at kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer for kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver omfattet af regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt. Som det fremgår af bemærkningerne til det foreslåede § 9 p, stk. 16, forventes det, at miljøministeren vil fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen skal dokumentere, at indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for producenternes regning overholder grundsætningen om forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder om omkostningseffektivitet, ligesom der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre denne dokumentation på sin hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4, 4. pkt., vil, sammen med grundsætningen om forsvarlig økonomisk forvaltning, kunne medvirke til at sikre overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, og at sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

Såfremt det mod forventning skulle vise sig ikke at være muligt at fastsætte et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af husholdningsemballageaffald, i overensstemmelse med ovennævnte hensyn, vil ministeren inddrage aftalekredsen bag den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage med henblik på mulige alternative løsningsmodeller.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarer og drikkebeholdere af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 9

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens

§ 9 p, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 4, er udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, til at fastsætte regler om opgørelse af om mængden af visse emballager af engangsplast med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Med den foreslåede ændring af § 9 p, stk. 4, der bliver § 9 p, stk. 5, udgår »eller importører som del af et emballeret produkt«. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvormed producentansvaret påhviler producenter af emballage. Hvem der nærmere er omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 10

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af det gældende § 9 p, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde.

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 2. pkt. fastsætter miljøministeren endvidere nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 5, er ikke udnyttet.

Det er hensigten med bestemmelsen i stk. 5, 2. pkt., at gøre det muligt at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter og emballage eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse producenter, har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel. Med organisation der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter, skal forstås producentens kollektive ordning.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om en tildelingsordning for emballageaffald, som ikke indsamles af kommunalbestyrelsen, og heller ikke regler om pligt for producenter og importører, der markedsfører emballage med husholdninger som slutbruger, til at overtage og behandle kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald fra

husholdninger. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 3.1.1.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ophæve § 9 p, stk. 5, og i stedet indsætte § 9 p, stk. 6-8.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., at miljøministeren i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed.

En tildelingsordning indebærer, at i de tilfælde, hvor der i medfør af stk. 2, 1. pkt., fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, vil ministeren skulle fastsætte regler om fysisk tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og det sammenblandede erhvervsemballageaffald til producenter af emballage omfattet af den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Omfattet af bestemmelsen er husholdningsemballageaffald, som kommunalbestyrelsen efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., mod betaling har overtaget det organisatoriske ansvar for indsamlingen af. Derudover er emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder (erhvervsemballageaffald) omfattet i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen indsamler erhvervsaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, og i forbindelse med indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger. I disse tilfælde vil der i medfør af det foreslåede § 45, stk. 9, kunne fastsættes nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv til producenter eller disses kollektive ordninger, sammen med overdragelse af det kommunalt indsamlede emballageaffald fra husholdninger. Dette som en følge af, at det ikke vil være muligt fysisk at adskille de to typer af affald fra hinanden inden overdragelse. Al kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder vil herefter, hvis det indsamles sammenblandet, indgå i beregningen af tildelingen for husholdningsemballageaffald efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Dette vil i praksis medføre, at producenter af emballage til husholdninger kan blive pålagt at afholde omkostninger for emballageaffald fra erhverv. Dette er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret kan løftes ved at indsamle, transportere og affaldsbehandle egne emballager, når de er blevet til affald, men også ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Da der indsamles mindre emballageaffald end der markedsføres emballage, og det forventes at være mindre mængder embal-

lageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, som indsamles af kommunalbestyrelsen sammenblandet med emballageaffald fra husholdninger, forventes de samlede tildelte mængder emballageaffald til producenter af husholdningsemballage og sammenblandet erhvervsemballageaffald dog ikke at ville overstige de markedsførte mængder. Der kan dog være risiko for, at producenter af husholdningsemballage vil blive tildelt større mængder emballageaffald end deres markedsførte mængde emballage.

For nærmere gennemgang heraf henvises til pkt. 3.1.1.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse kan der endvidere fastsættes regler om tildeling af husholdningsemballageaffald og det sammenblandede erhvervsemballageaffald til producenternes kollektive ordninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Det er hensigten at fastsætte regler herom, og i praksis forventes det derfor, at de fysiske tildelinger og de geografiske fordelinger, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 2. og 3. pkt., vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter. Endvidere er det hensigten, at det alene skal være de producenter eller disses kollektive ordninger, der markedsfører emballage, hvor en husholdning sandsynligvis er slutbruger, som vil skulle deltage i tildelingsordningen for kommunalt indsamlet affald.

En fysisk tildeling efter regler, fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at producenter af emballage eller disses kollektive ordninger fysisk vil få overdraget det tildelte kommunalt indsamlede emballageaffald og dermed få ansvaret for at foranstalte den videre transport og affaldsbehandling efter gældende regler herom.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 9 p, stk. 6, 4. pkt., om tildeling af betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af det sammenblandede erhvervsemballageaffald og med producentgebyret, som kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 15, og som vil skulle sikre, at producenten eller dennes kollektive ordning afholder kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamlingen i de tilfælde, hvor det organisatoriske ansvar for indsamlingen af emballageaffaldet mod betaling vil blive flyttet til kommunalbestyrelsens, efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Med den foreslåede bestemmelse vil der i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., skulle fastsættes regler om beregningen af den fysiske tildeling af husholdningsemballageaffald og det sammenblandede er-

hvervseemballageaffald. Det forventes bl.a., at der vil blive fastsat regler om, at den fysiske tildeling vil skulle baseres på producenteres markedsandel af emballage, beregnet efter regler, fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

I de tilfælde hvor det organisatoriske ansvar for indsamlingen af emballageaffaldet mod betaling vil blive flyttet til kommunalbestyrelsen, efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil kommunalbestyrelsens organisatoriske ansvar blive begrænset i det omfang, producenten vil vælge at tilbagetage affald af producentens egen emballage i en egen tilbagetagningsordning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt., hvorved emballageaffaldet ikke vil indgå i tildelingsordningen.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., bl.a. vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for affald af genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald i egen tilbagetagningsordning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt.

Som følge heraf forventes genbrugsemballageaffald som udgangspunkt heller ikke at skulle indgå i en tildelingsordning efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 6, 1. pkt.

Det er bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at tildelingen, herunder den geografiske fordeling i det foreslåede 2. og 3. pkt., jf. mere herom nedenfor, vil være tidsmæssigt afgrænset, hvorefter tildelingen skal genberegnes på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingen i videst muligt omfang svarer til en producent eller dennes kollektive ordnings markedsandel. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan fastsættes regler om længden af tildelingsperioden. Det er hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at den første tildelingsperiode vil vare ca. 15 måneder, og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare ca. 24-36 måneder. Desuden er det hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for dette i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. Der vil i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes længere tildelingsperioder, hvis det på sigt skulle vise sig hensigtsmæssigt.

Det forventes, at der med udmøntningen af regler om beregning af tildelingen efter det foreslåede stk. 1, i videst mulige omfang vil blive taget hensyn til, at emballageaffaldsfraktioner, der indsamles kombineret eller på anden vis sammenblandes i forbindelse med kommunalbestyrelsens indsamling, herunder som følge af fælleskommunale løsninger, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning, da affaldet ikke kan opdeles fysisk, inden det overdrages. Det forventes desuden, at der bl.a. fastsættes nærmere regler om, at der også skal tages højde for, at alle emballageaffaldsfraktioner i en kommune, der skal overdrages, så vidt muligt skal tildeles samme producent eller kollektive ordning af hensyn til at reducere kompleksiteten i samarbejdet mellem producenter eller disses kollektive ordninger og kommunalbestyrelser. Til brug for beregning af tildelingen er det bl.a. hensigten at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsen vil skulle indberette oplysninger til producentregisteret om deres affaldsindsamlingsordninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Det er endvidere hensigten ved udmøntning bl.a. at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens muligheder for at ændre i kommunale indsamlingsordninger, som etableres som følge af kommunalbestyrelsens organisatoriske ansvar for indsamlingen af emballageaffald, vil blive begrænset i løbet af en tildelingsperiode.

Det er endvidere bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at emballage af tekstil, porcelæn, kork, keramik og emballage, der skal sorteres som farligt affald i kommunale henteordninger, i første omgang ikke skal indgå i tildelingsordningen for husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt. For en nærmere gennemgang heraf henvises til pkt. 3.1.1.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Det er hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelingen, herunder den geografiske fordeling, for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 1. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for de enkelte producenter eller disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til miljøministeren, jf. § 9 ø, stk. 3.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., som alene omfatter tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald, skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 9 p, stk. 7, 1. pkt., hvorefter ministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til mod betaling at overtage og behandle det affald, som kommunalbestyrelsen indsamler i samme fraktioner som husholdningsemballageaffald, men som ikke er emballageaffald.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 2. pkt., at ministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffald mellem producenter eller disses kollektive ordninger, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde, uanset om der er fastsat regler i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om det geografiske, produktmæssige og materialemæssige dækningsområde i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a. Det vil således i medfør af den foreslåede bestemmelse være muligt at fastsætte regler om tildeling, der tager højde for, hvilke produkter (dvs. emballager) og materialer (for eksempel pap), der omfattes af en tildeling.

Med den foreslåede bestemmelse vil der skulle fastsættes regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger. En geografisk fordeling vil medføre, at bestemte producenter eller disses kollektive ordninger forpligtes til fysisk at overtage affald fra bestemte kommuner. En geografisk fordeling indebærer desuden, at alt kommunalt affald, der er produceret i det tildelte geografiske område, skal håndteres i tildelingsperioden, uanset om de konkrete affaldsmængder er større eller mindre end de mængder, der er taget udgangspunkt i ved beregning af tildelingen.

I praksis forventes det, at de fysiske tildelinger, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., og herunder de geografiske fordelinger, vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter. For nærmere om de fysiske tildelinger, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., ovenfor.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at tildelingen, herunder den geografiske fordeling, vil være tidsmæssigt afgrænset, og at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for det i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. For nærmere om de fysiske tildelinger og sammenhængen med den geografiske fordeling, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., ovenfor.

Det forventes, at affaldsdata om kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, opgjort pr. emballageaffaldsfraktion i en given kommune vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

Det er hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om den geografiske fordeling for kom-

munalt indsamlet husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen har tæt sammenhæng med det foreslåede 1. pkt., og indebærer, at ministeren i de tilfælde, hvor der fastsættes regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, tillige fastsætter regler om den geografiske fordeling af det kommunalt indsamlede husholdningsemballageaffald, der fysisk tildeles producenter, og som indsamles adskilt fra erhvervsemballageaffald. Der vil dog i medfør af bestemmelsen skulle fastsættes regler om geografisk fordeling af husholdningsemballageaffald mellem producenter eller disses kollektive ordninger uanset, om der er fastsat regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 3. pkt., at ministeren i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. tillige fastsætter regler om den geografiske fordeling mellem producenterne eller disses kollektive ordninger af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om det geografiske, produktmæssige og materialemæssige dækningsområde i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a. Det vil således i medfør af den foreslåede bestemmelse være muligt at fastsætte regler om tildeling, der tager højde for, hvilke produkter (dvs. emballager) og materialer (for eksempel pap), der omfattes af en tildeling.

En geografisk fordeling vil medføre, at bestemte producenter eller disses kollektive ordninger forpligtes til fysisk at overtage affald fra bestemte kommuner. En geografisk fordeling indebærer desuden, at alt kommunalt affald, der er produceret i det tildelte geografiske område, skal håndteres i tildelingsperioden, uanset om de konkrete affaldsmængder er større eller mindre end de mængder, der er taget udgangspunkt i ved beregning af tildelingen.

I praksis forventes det, at de fysiske tildelinger, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., og herunder de geografiske fordelinger, vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter. For nærmere om de fysiske tildelinger, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse supplerer det foreslåede stk. 6,

2. pkt., og indebærer, at ministeren i de tilfælde, hvor der fastsættes regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, tillige fastsætter regler om den geografiske fordeling af det kommunalt indsamlede husholdningsemballageaffald, der er sammenblandet med erhvervsemballageaffald.

Omfattet af bestemmelsen er husholdningsemballageaffald, som kommunalbestyrelsen efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., mod betaling har overtaget det organisatoriske ansvar for indsamlingen af og som i forbindelse med indsamlingen bliver sammenblandet med emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder indsamlet af kommunalbestyrelsen efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 3. pkt., skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i 1. pkt., hvorefter der kan fastsættes regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med 2. pkt., hvorefter der kan fastsættes regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffald, der indsamles adskilt fra erhvervsaffald, mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Det forventes, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 3. pkt., vil blive fastsat regler om, at den geografiske fordeling af det sammenblandede husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald vil skulle følge den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 2. pkt., i de tilfælde, hvor der fastsættes regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at tildelingen, herunder den geografiske fordeling, vil være tidsmæssigt afgrænset, og at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for det i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. For nærmere om de fysiske tildelinger og sammenhængen med den geografiske fordeling, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., ovenfor.

Det forventes, at affaldsdata om kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, opgjort pr. emballageaffaldsfraktion i en given kommune vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

Det er hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om den geografiske fordeling for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 1.

Med den foreslåede § 9 p, stk. 6, 4. pkt. fastsætter ministeren i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om en tildelingsordning for producenteres betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelserne mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Der kan i medfør af bemyndigelsen fastsættes regler om betalingsforpligtelser for den kommunale indsamling af det husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald, der efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., fysisk tildeles producenter eller disses kollektive ordninger. Der kan dog også i medfør af bemyndigelsen fastsættes regler om betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald i de tilfælde, hvor producenterne udelukkende har et finansielt ansvar.

Det forudsættes, at der alene fastsættes regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser i det omfang bemyndigelsen i den foreslåede stk. 2 udnyttes til at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for producentens regning.

En tildeling af betalingsforpligtelser vil indebære en pligt for producenter af husholdningsemballage eller disses kollektive ordninger til at betale kommunalbestyrelsen for indsamling, transport og behandling af emballageaffald eller dele heraf, herunder i et bestemt geografisk område.

Med den foreslåede bestemmelse vil der i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., skulle fastsættes regler om beregningen af tildeling af betalingsforpligtelser. Det forventes bl.a., at der vil blive fastsat regler om, at tildelingen skal baseres på producenters markedsandel af emballage, beregnet efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og at affaldsdata om kommunalt indsamlet emballageaffald opgjort pr. emballageaffaldsfraktion i en given kommune, vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

Muligheden for at fastsætte regler hvorefter betalingsforpligtelserne kan tildeles til en kollektiv ordning, skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Det er hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 4. pkt., tildeles betalingsforpligtelser, og herunder de geografiske fordelinger, på vegne af producenter, jf. nærmere herom nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alene betalingsforpligtelser for husholdningsemballageaffald, i de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, helt eller delvist har overtaget det organisatoriske ansvar for indsamling, transport og affaldsbehandling, og hvor producenterne i medfør af direktivforpligtelsen i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, har det finansielle ansvar, og for erhvervsemballageaffald i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse vælger at tilbyde indsamling af erhvervsaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, og i forbindelse med indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger.

En tildelt betalingsforpligtelse for kommunalbestyrelsens indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og sammenblandet erhvervsemballageaffald vil kunne opfyldes gennem betaling af kommunalt opkrævede gebyrer. Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, vil blive fastsat regler om kommunalbestyrelsens gebyroprokrævning for indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald efter regler udstedt i medfør af stk. 2, og for kommunalt indsamlet erhvervsemballageaffald, indsamlet i medfør af lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, i tilfælde hvor dette under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger. For nærmere om det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv, der under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., ovenfor.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse skulle fastsættes nærmere regler om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenter eller disses kollektive ordninger og kommunalbestyrelsen. Det er hensigten at fastsætte regler om, at betalingsforpligtelsen til kommunalbestyrelsen for de emballageaffaldsrelaterede opgaver, som denne løser på producentens eller dennes kollektive ordnings vegne, vil følge den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 2.-3. pkt. Dermed er det hensigten, at der for hver affaldsfraktion i en kommune vil ske tildeling af en betalingsforpligtelse til én producent eller dennes kollektive ordning, jf. dog de generelle principper for tildeling, der er beskrevet ovenfor under den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Den geografiske tildeling

af betalingsforpligtelser til kommunalbestyrelsen indebærer, at alle kommunalbestyrelser, der retmæssigt opkræver gebyrer i tildelingsperioden, skal modtage betaling. Dette gælder uanset om de konkrete affaldsmængder, der betales for, er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i, i forbindelse med beregning af tildelingen.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling, vil være tidsmæssigt afgrænset, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingen i videst muligt omfang svarer til en producent eller dennes kollektive ordnings markedsandel. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan fastsættes regler om længden af tildelingsperioden. Det er hensigten at fastsætte regler om, at den første tildelingsperiode vil vare ca. 15 måneder, og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare ca. 24-36 måneder. Desuden er det hensigten at fastsætte regler om, at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for det i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. Der vil i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes længere tildelingsperioder, hvis det på sigt skulle vise sig hensigtsmæssigt.

Det er forventningen, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om fordeling af omkostninger ved udmøntning i bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn, kork og keramik i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner. Tilsvarende er det hensigten at fastsætte regler om, at producenter af emballage, der skal sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af denne affaldsfraktion, når den indsamles via kommunale husstandsnære indsamlingsordninger.

I lyset heraf er det hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at emballage af tekstil, porcelæn, kork, keramik og emballage, der skal sorteres som farligt affald i kommunale husstandsnære indsamlingsordninger, i første omgang ikke skal indgå i tildelingsordningen for betalingsforpligtelser, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 6, 4. pkt.

Det er hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling, til den producentregistrerede organisation (Dansk Producentansvar) i med-

før af § 9 ø, stk. 1, nr. 1. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for de enkelte producenter eller disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til miljøministeren, jf. § 9 ø, stk. 3.

Det er endvidere hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, bl.a. vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for genbrugsemballageaffald, således at producenter af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage i egen tilbagetagingsordning, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt., når denne bliver til affald.

Som følge heraf forventes betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af affald af genbrugsemballage heller ikke som udgangspunkt at skulle indgå i en tildelingsordning efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 6, 4. pkt.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarer og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Med den foreslåede nye § 9 p, stk. 6, videreføres den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 5, 2. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald, ikke.

Den foreslåede bestemmelse § 9 p, stk. 6, 1.- 4. pkt., har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse producenter, har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materiale-mæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 5. pkt., at ministeren i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt., fastsætter regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning fra kommunalbestyrelsen skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter lovens § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for

producenten eller dennes kollektive ordning til efter anmodning fra den pågældende kommunalbestyrelse at give oplysninger om de overdragne mængder af emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens plan for håndtering af affald i kommunen efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf, om de mængder af emballageaffald, som den pågældende kommunalbestyrelse har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger på baggrund af tildelingen efter § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Disse oplysninger kan for eksempel omfatte overdragne mængder pr. affaldsfraktion, mængden af affald der efter behandling reelt er genanvendt pr. affaldsfraktion, og hvilke anlæg der er anvendt til behandling af det overdragede affald. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 7, 3. pkt., hvorefter miljøministeren kan forpligte producenterne eller disses kollektive ordninger til efter anmodning fra kommunalbestyrelsen at give oplysninger om de mængder affald, der ikke er emballageaffald, og som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om pligt til at oplyse kommunalbestyrelsen om overdragne mængder pr. affaldsfraktion, mængden af affald der efter behandling reelt er genanvendt pr. affaldsfraktion, og hvilke anlæg der er anvendt til behandling af det overdragede emballageaffald.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Ifølge det foreslåede *stk. 7, 1. pkt.*, kan miljøministeren fastsætte regler om producenter eller disses kollektive ordningers pligt til at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 45, stk. 10.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til at overtage og behandle det affald, som kommunerne indsamler i samme fraktioner som emballageaffald fra husholdninger, men som ikke er emballageaffald og derfor ikke er omfattet af det udvidede producentansvar, jf. § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Det affald, som producenter eller disses kollektive ordninger kan forpligtes til at overtage og behandle, vil være indeholdt i de affaldsfraktioner, som overdrages til dem efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 45, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 56., herunder det affald, som er tildelt producenterne eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af det foreslåede i bestemmelsens stk. 6, jf. ovenfor.

Det er ikke hensigten, at regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse får den virkning, at ikkeemballa-

geaffaldsdelen af det overdragede affald bliver omfattet af det udvidede producentansvar for emballage og producentansvarsforpligtelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, selvom virkningen af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse bliver, at affaldet overdrages og behandles sammen med affald, der er omfattet af producentansvaret.

Det vil dog efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets nr. 33 være muligt for ministeren at fastsætte regler, hvorefter producenter skal lade forpligtelsen til at overtage og behandle affald, som kommunalbestyrelsen indsamler i samme fraktioner som emballageaffald fra husholdninger på producenters vegne, opfylde igennem deltagelse i en kollektiv ordning. Det følger heraf, at en kollektiv ordning, der er udpeget af en producent og derved tildelt affald efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., og overdraget affald efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 10, i en kommune, kan opkræve betaling for ikkeemballageparten fra den pågældende kommunalbestyrelse efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse, og at kommunalbestyrelsen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 11, kan betale til den kollektive ordning med frigørende effekt for producenten, der er medlem af den kollektive ordning.

Den foreslåede bestemmelse skal således ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 45, stk. 10 og 11, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at udstede regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage affaldsfraktioner, der indeholder både emballageaffald og ikkeemballageaffald fra husholdninger, til producenter eller disses kollektive ordninger, samt regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale eller modtage betaling fra producenterne eller disses kollektive ordninger for affaldshåndteringen af den del af det overdragede affald, der ikke udgør emballageaffald, jf. lovforslagets § 1, nr. 56, og bemærkningerne hertil.

Da det efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, er de kollektive ordninger, der vil overtage og behandle ikkeemballageaffald på vegne af producenter som følge af det pligtige medlemskab, betaler kommunerne til den kollektive ordning med frigørende effekt for producenterne, der er medlem af den pågældende kollektive ordning.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter en producent eller dennes kollektive ordning kan blive ansvarlig for at behandle mere affald end den mængde emballage, som producenten eller dennes kollektive ordnings medlemmer har markedsført indenfor et år. Det er dog hensigten, at bestemmelsen udmøntes således, at der alene fastsættes regler,

hvorefter producenten eller dennes kollektive ordning vil blive ansvarlig for at behandle affald, der er i samme materialekategori som den emballage, som producenten eller den kollektive ordnings medlemmer har markedsført på det danske marked. Eksempelvis kan der fastsættes regler, hvorefter en producent af plastemballageposer bliver ansvarlig for at behandle øvrigt plastaffald, for eksempel plastlegetøj, som blandes sammen med plastemballageaffaldet i forbindelse med indsamlingen ved husholdninger.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler i medfør af den gældende § 44, stk. 1, om, at producenter, der overtager og behandler affald, som ikke er emballageaffald, skal behandle affaldet efter samme regler, som vil være gældende for behandling af emballageaffald, jf. regler der udstedes i medfør af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 8. Det er endvidere hensigten at fastsætte mål for genanvendelsen af affaldet i medfør af den gældende § 44.

Med det foreslåede *stk. 7, 2. pkt.*, bemyndiges miljøministeren endvidere til i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. at fastsætte regler om producenternes eller disses kollektive ordningers opkrævning af eller betaling til kommunalbestyrelsen for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder regler om opgørelse af omkostninger for afholdte udgifter eller opnåede indtægter samt dokumentation herfor.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan producenter eller disses kollektive ordninger skal opgøre deres omkostninger eller opnåede indtægter i forbindelse med deres pligt til at overtage og behandle den del af affaldet, der ikke er emballageaffald efter det foreslåede 1. pkt., og som kommunalbestyrelserne er forpligtet til at betale for eller modtage betaling for efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 56.

Det er hensigten at udmønte den foreslåede bestemmelse således, at producenter ellers disses kollektive ordningers opgørelse af omkostninger eller indtægter skal omfatte alle typer af omkostninger ved behandling af affaldet, herunder omkostninger til sortering, oparbejdning, videresalg, transport mellem anlæg og administration mv., samt alle typer af indtægter.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om en fast metode for opgørelse af prisen for behandling, således at opgørelsen ikke frit overlades til producenter eller disses kollektive ordninger. Det er således hensigten at fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til at basere deres opkrævning eller betaling efter et nøgletal, der fastlægges og ajourføres af Miljøstyrelsen. Det er i den forbindelse hensigten at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen prisregulerer nøgletallet løbende og reviderer

nøgletallet, hvis det i en længere periode vurderes at have afvejet fra den reelle markedspris, ved at nøgletallet korrigeres fremadrettet i nærmere afgrænset periode.

Det er hensigten at udmønte den foreslåede bestemmelse således, at producenten eller dennes kollektive ordning sender beregningen af det beløb, som skal betales af kommunalbestyrelsen eller producenten for overtagelsen og behandlingen af det affald, der ikke er emballageaffald, inden for rimelig tid til kommunalbestyrelsen. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at producenten eller dennes kollektive ordning efter fremsendelse af beregningen skal opkræve betaling hos kommunalbestyrelsen, såfremt beregningen viser, at producenten eller dennes kollektive ordning har haft udgifter til overtagelsen og behandlingen af det affald, der ikke er emballageaffald. I det tilfælde er det således hensigten at fastsætte regler efter den foreslåede § 45, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 56, hvorefter kommunalbestyrelsen skal betale det beregnede beløb til producenten eller dennes kollektive ordning. Såfremt beregningen viser, at producenten eller dennes kollektive ordning har opnået en indtægt for overtagelsen og behandlingen af det affald, der ikke er emballageaffald, er det hensigten at fastsætte regler efter den foreslåede § 45, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 56, hvorefter kommunalbestyrelsen skal opkræve det beregnede beløb hos producenten eller dennes kollektive ordning.

For nærmere om beregningsmetode og nøgletal henvises til pkt. 3.2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det er hensigten at fastsætte regler, der pålægger producenten eller dennes kollektive ordning til at sikre gennemsigthed i opgørelsen af betalingen eller indtægten ved at særskilt opgøre omkostninger eller indtægter for hver fraktion for den del af affaldet, der ikke er emballageaffald, og som producenten eller dennes kollektive ordning er forpligtet til at overtage efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i 1. pkt.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse, hvorefter producenten eller dennes kollektive ordning skal kunne dokumentere opgørelsen af betalingen eller indtægten, herunder for eksempel dokumentation for transportlængde og overtagne affaldsmængder. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at den ovenfor beskrevne opgørelse skal indsendes til Miljøstyrelsen i et bestemt format, der angives på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Ifølge det foreslåede *stk. 7, 3. pkt.*, fastsætter miljøministeren i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af affald, der ikke er emballageaffald,

og som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for producenten eller dennes kollektive ordning til efter anmodning fra den pågældende kommunalbestyrelse at give oplysninger om de overdragne mængder af affald, der ikke er emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens plan for håndtering af affald i kommunen efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf, og som den pågældende kommunalbestyrelse har overdraget til producenten eller dennes kollektive ordninger på baggrund af regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 56. Disse oplysninger kan for eksempel omfatte overdragne mængder pr. affaldsfraktion, mængden af affald der efter behandling reelt er genanvendt pr. affaldsfraktion, og hvilke anlæg der er anvendt til behandling af det overdragede affald. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6, 5. pkt., hvorefter miljøministeren kan forpligte producenterne eller disses kollektive ordninger til efter anmodning fra kommunalbestyrelsen at give oplysninger om de overdragne mængder emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om pligt til at oplyse kommunalbestyrelsen om overdragne mængder pr. affaldsfraktion, mængden af affald der efter behandling reelt er genanvendt pr. affaldsfraktion, og hvilke anlæg der er anvendt til behandling af det overdragede affald.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Der henvises desuden til pkt. 3.2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, *stk. 8*, fastsætter miljøministeren regler om en tildelingsordning for producenterne eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens eller de emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger til indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., eller efter § 49 d, stk. 2 eller 3, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alene betalingsforpligtelser for emballageaffald fra erhverv i de tilfælde, hvor emballageaffaldsproducerende virksomheder efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., mod betaling helt eller delvist vil have overtaget det organisatoriske an-

svar for indsamling, transport og affaldsbehandling, samt de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse indsamler erhvervsaffald efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, og indsamler dette adskilt fra emballageaffald fra husholdninger.

I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen indsamler affald fra affaldsproducerende virksomheder og i forbindelse med indsamlingen sammenblender dette med emballageaffald fra husholdninger, vil det sammenblandede emballageaffald være omfattet af den foreslåede bestemmelse om en tildelingsordning for husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., den foreslåede bestemmelse om geografisk fordeling af husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed i § 9 p, stk. 6, 3. pkt., og den foreslåede bestemmelse om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for husholdningsemballageaffald og det sammenblandede erhvervsemballageaffald i § 9 p, stk. 6, 4. pkt. For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen til at fastsætte regler om tildelingsordninger for husholdningsemballageaffald og tilhørende betalingsforpligtelser, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, ovenfor.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 8 fastsætter miljøministeren regler om tildeling af betalingsforpligtelser, der vil indebære en pligt for producenter af erhvervsemballage eller disses kollektive ordninger til at betale emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen for indsamling, transport og behandling eller dele heraf af emballageaffald fra erhverv, herunder i et bestemt geografisk område.

Muligheden for at fastsætte regler hvorefter betalingsforpligtelserne kan tildeles til en kollektiv ordning, skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter der vil kunne fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der i medfør af den foreslåede stk. 8, tildeles betalingsforpligtelser, og herunder de geografiske fordelinger, på vegne af producenter, jf. nærmere herom nedenfor.

En tildelt betalingsforpligtelse for emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, vil kunne opfyldes ved betaling efter anmodning fra emballageaffaldsproducerende virksomheder.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke vil være til hinder for en aftale mellem affaldsproducerende virksomheder og affaldsindsamlere om, at affaldsindsamlere kan ansøge om betaling hos de kollektive ordninger på vegne af de affaldsproducerende virksomheder. Den foreslåede bestemmelse vil heller ikke være til hinder for, at affaldsindsamlere kan overtage fordringer mod emballageproducenter fra de affaldsproducerende virksomheder, hvis betingelserne

for kreditorskifte i øvrigt er opfyldt, jf. de almindelige regler herom.

En tildelt betalingsforpligtelse for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder efter lovens § 49 d, stk. 2 eller 3, vil kunne opfyldes ved betaling efter anmodning fra kommunalbestyrelsen. Dette vil omfatte situationer, hvor kommunalbestyrelsen indsamler emballageaffald fra erhverv på en måde, hvor det ikke sammenblendes med emballageaffald fra husholdninger i indsamlingen, herunder kommunal indsamling af emballageaffald fra erhverv via kommunale genbrugspladser eller når kommunalbestyrelsen indsamler emballageaffald fra erhverv egnet til materialenyttiggørelse fra virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, på øer uden fast broforbindelse eller fra kommunens egne institutioner og virksomheder.

Med den foreslåede bestemmelse vil der i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt., skulle fastsættes regler om beregningen af tildeling af betalingsforpligtelser. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at tildelingen skal baseres på producenters markedsandel af emballage, opgjort efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og at affaldsdata vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel. Disse data indberettes årligt af producenter eller disses kollektive ordninger til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), jf. regler, fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse skulle fastsættes nærmere regler om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenter eller disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen. Det er hensigten at fastsætte regler om, at betalingsforpligtelser for indsamling, transport eller behandling af alle typer af erhvervsemballageaffald i et geografisk område (kommune) i videst omfang tildeles til samme producent eller kollektive ordning. Dermed er det hensigten, at der for hver affaldsfraktion i en kommune vil ske tildeling af en betalingsforpligtelse til én producent eller dennes kollektive ordning, jf. dog de generelle principper for tildeling, der er beskrevet ovenfor under det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Den geografiske tildeling af betalingsforpligtelser til kommunalbestyrelsen og til affaldsproducerende virksomheder vil indebære, at alle affaldsproducerende virksomheder og kommunalbestyrelser, der retmæssigt anmoder om betaling fra en producent eller dennes kollektive ordning, skal modtage betaling. Dette gælder uanset om de konkrete affaldsmængder, der betales for, vil være større eller mindre end de mængder, der er taget udgangspunkt i, i forbindelse med beregning af tildelingen.

Det er hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling,

jf. 2. og 3. pkt., vil være tidsmæssigt afgrænset, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underbetaling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingen i videst muligt omfang svarer til en producent eller dennes kollektive ordnings markedsandel. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan fastsættes regler om længden af tildelingsperioden. Det er hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at den første tildelingsperiode vil vare ca. 15 måneder, og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare ca. 24-36 måneder. Desuden er det hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for det i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. Der vil i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes længere tildelingsperioder, hvis det på sigt skulle vise sig hensigtsmæssigt.

Det er forventningen, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om fordeling af omkostninger ved udmøntning i bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn, kork, keramik og emballage, der skal sorteres som farligt affald, i første omgang ikke vil blive forpligtet til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner fra affaldsproducerende virksomheder. For en nærmere gennemgang heraf henvises til pkt. 3.1.2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

I lyset heraf er det hensigten bl.a. at fastsætte regler om, at emballage af tekstil, porcelæn, kork, keramik og emballage, der skal sorteres som farligt affald, i første omgang ikke vil skulle indgå i tildelingsordningen for betalingsforpligtelser, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 8.

Det er hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling, til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af den foreslåede § 9 ø, stk. 1, nr. 1, hvorefter det foreslås, at bestemmelsen i den gældende § 9 ø, udvides, således at miljøministeren bemyndiges til at delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for erhvervsemballageaffald til producentregisteret, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for de enkelte producenter eller disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til miljøministeren, jf. § 9 ø, stk. 3.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets §

1, nr. 6, vil blive fastsat regler, hvorefter affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for genbrugsemballageaffald, således at producenter af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage i egen tilbagetagningsordning, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 1, sammenholdt med det foreslåede § 9 p, stk. 2, 2. pkt., når denne bliver til affald.

Som følge heraf forventes betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af affald af genbrugsemballage heller ikke som udgangspunkt at skulle indgå i en tildelingsordning efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, 1. og 2. pkt., hvorefter der kan fastsættes regler om afholdelse og fordeling, herunder opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen til at fastsætte regler om opgørelsen af omkostninger henvises til det foreslåede stk. 4, i lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarer og drikkebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse i stk. 8, at gøre det muligt at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af emballage eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse producenter, har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 8, at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Til nr. 11

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 6, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger emballager af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 6, er udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangs-

plastprodukter til at fastsætte regler om udnævnelse af en bemyndiget repræsentant med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Det foreslås med ændringen af § 9 p, stk. 6, der bliver stk. 9, at »og importører« udgår og »eller importøren« udgår to steder.

Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenter af emballage, og hvem, der vil skulle anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1 ovenfor, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6, der bliver stk. 9, har til formål at gennemføre artikel 8, stk. 7, i engangsplastdirektivet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen som hidtil vil blive anvendt til at fastsætte regler om udnævnelse af en bemyndiget repræsentant.

Til nr. 12

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 7, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 7, er ikke udnyttet.

Det foreslås at ophæve § 9 p, stk. 7, da det ikke er hensigten at fastsætte regler om mulighed for at aftale at overdrage forpligtelsen til håndtering af emballageaffald.

Virkingen heraf vil være, at det, hvis der på sigt ikke fastsættes regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., om at affaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducentens regning, ikke længere vil være muligt for miljøministeren at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald. Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, giver dog mulighed for at fastsætte regler om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning, og erstatter således i et vist omfang § 9 p, stk. 7, der foreslås ophævet. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 8, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 8, er ikke udnyttet.

Med den foreslåede ændring af § 9 p, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »og importørers« til »eller disses kollektives ordningers« og »importørens« ændres til »dennes kollektive ordnings«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 9 z, stk. 2, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at oplysningsforpligtelser fastsat i medfør af bl.a. § 9 p, stk. 8, der bliver stk. 10, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Den foreslåede ændring skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligtig opfyldelse af visse oplysningsforpligtelser gennem deltagelse i en kollektiv ordning, herunder efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 8, der bliver stk. 10. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede ændring indebærer således, at miljøministeren vil kunne fastsætte pligt for producenter eller disses kollektive ordninger til at opfylde nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller dennes kollektive ordnings opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Bestemmelsen i stk. 8, der bliver stk. 10, muliggør gennemførelse af affaldsdirektivets minimumskrav i artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led.

Med den foreslåede ændring udgår »importør« af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret for emballage påhviler producenter af emballage, og hvem, der vil skulle anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne, fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Det er som hidtil hensigten, at affaldshåndteringsmål vil blive fastsat med udgangspunkt i emballagedirektivets artikel 6. Dog forventes det, at målene vil blive fastsat som minimumskrav til reel genanvendelse. Hensigten er at fastsætte regler, der forpligter den enkelte producent eller dennes kollektive ordning til at opfylde nærmere fastsatte affaldshåndteringsmål, der er relevante for den konkrete affaldshåndtering i henholdsvis emballagedirektivets artikel 6 og affaldsdirektivets artikel 11.

Det er endvidere hensigten, at der bl.a. vil blive fastsat nærmere pligter for producenter eller disses kollektive ordninger til at gøre oplysninger om den enkelte producents opfyldelse af affaldshåndteringsmålene offentligt tilgængelige. Det er hensigten, at denne pligt indføres for de kollektive ordninger.

Oplysningerne, der skal gøres offentligt tilgængelige af producenter eller disses kollektive ordninger, skal omfatte opfyldelsen af de affaldshåndteringsmål for emballageaffald, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, og som skal afspejle de affaldsmål, der fremgår af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra b, nærmere betegnet affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar for emballage. De kvantitative mål er både de mål, der er fastlagt i henholdsvis affaldsdirektivet og emballagedirektivet, jf. ovenfor, samt øvrige kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar for emballage, jf. ordlyden i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra b.

Der forventes med hjemmel i § 9 p, stk. 10, at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Til nr. 14

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 9, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage. Bestemmelsen bemyndiger endvidere miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 9, er ikke udnyttet.

Det foreslås, at ophæve § 9 p, stk. 9, da det ikke er hensigten at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning af emballage. Det er forventningen, at den kommende emballageforordning vil harmonisere krav til mærkning af emballage. For mere om forventet indhold af kommende emballageforordning se pkt. 3.1.1.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 10, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og 4) betydningen af den mærkning på emballagen, der påføres efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 9, 1. pkt.

Det følger af bemærkningerne, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige

foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald, jf. Folketingstidende, 2019-2020, tillæg A, L112 som fremsat, side 40. Det følger endvidere af bemærkningerne, at § 9 p, stk. 10, også indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10 om oplysningstiltag for en række specifikke engangsplastprodukter, der også er emballage, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L179 som fremsat, side 19.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 10, er delvist udmøntet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter med virkning fra 31. december 2024, hvori der er fastsat pligt til producenter af fødevarer, indpakningsposer- og folier, drikkevarer, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangsplast om at varetage oplysningstiltag rettet mod brugere af de pågældende produkter. Det er hensigten, at den nævnte bekendtgørelse forbliver i kraft indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af loven, jf. lovforslagets § 4, stk. 6.

Det foreslås at nyaffatte § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11. Ifølge det foreslåede bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenterne regning, eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage om følgende: 1) affaldsforebyggelsesforanstaltninger, 2) indsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger og 3) om bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, om oplysningstiltag vil omfatte brugere af al emballage, herunder produkter med emballage og emballage af engangsplast. Den foreslåede bestemmelse i stk. 10, der bliver stk. 11, har således til formål at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, samt artikel 10 i engangsplastdirektivet.

Ved affaldsforebyggelsesforanstaltninger forstås foranstaltninger, der træffes, inden produkter bliver til affald, og som mindsker affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid, mindsker de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller mindsker indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter.

Ved indsamlingsordninger forstås ordninger for indsamling og afhentning af affald, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik affaldsbehandling.

Ved tilbagetagningsordninger forstås ordninger for indsamling og afhentning af affald, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik affaldsbehandling, hvor en producent eller andre på vegne af en producent tilbagetager affaldet fra slutbrugeren. En tilba-

getagningsordning kan også være en ordning for indsamling af produkter eller materialer, der endnu ikke er blevet til affald med henblik på genbrug eller forlængelse af produktets eller materialets levetid. Der kan herunder være tale om særskilt tilbagetagning af emballageaffald. Ved særskilt indsamling forstås indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling.

Ved bekæmpelse af henkastning af emballageaffald, forstås foranstaltninger, der tages for at undgå, at brugere af emballage, bortskaffer disse produkter ved at efterlade dem i naturen og dermed ikke foretager korrekt affaldshåndtering.

Med »for egen regning« menes, at en producent skal afholde alle omkostninger til at varetage de forpligtelser, der pålægges producenten at udføre i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Med »for producenternes regning« menes, at producenterne og importørerne skal afholde omkostninger til de opgaver, som ministeren pålægger andre at udføre på producentens eller importørens vegne i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det er bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren vil skulle oplyse brugere af emballage om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, herunder om tilgængelige centre for genbrug, tilgængelige genbrugelige alternativer og forberedelse med henblik på genbrug, generelt om tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastet emballageaffald.

Det er desuden bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at producenter for egen regning skal oplyse om egne tilbagetagningsordninger, såfremt en producent etablerer en sådan eller forpligtes til dette. Det er hensigten, at reglerne udformes således, at producenternes oplysningspligt fortsat kan opfyldes igennem for eksempel udarbejdelse af informationsmaterialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder eller i forbindelse med salg.

Det er hensigten, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegerer sine oplysningsforpligtelser i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, til Miljøstyrelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyr fra producenter for oplysningstiltag samt forslaget om at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren kan opkræve et gebyr for Miljøstyrelsens fulde omkostninger ved varetagelsen af oplysningsforpligtelser på producenteres vegne, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Det er således hensigten, at oplysningspligterne vil skulle varetages for producenteres regning af kommunalbestyrelsen henholdsvis miljøministeren. Den eneste oplysningspligt i den foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, som det forventes, at miljøministeren fastsætter regler om, at produ-

center selv skal varetage, vil være pligten til at oplyse om producentens eventuelle egen tilbagetagningsordning.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, 11, at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 16

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 11, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenteres og importørers pligt til at give oplysninger om 1) mængde og kategorier af emballage, der er markedsført som del af emballeret produkt, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, 2) den eksporterede mængde emballageaffald og 3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Den gældende § 9 p, stk. 11, er udnyttet i emballageregisterbekendtgørelsen, hvori er fastsat, hvilke oplysninger om markedsførte mængder, som producenter omfattet af producentansvarsforpligtelserne for emballage, skal indberette til producentregistret. Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 11, er endvidere udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger, der skal afgives ved registrering af producenter i producentregistret med ikrafttrædelse 1. oktober 2024 samt til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om mængde og kategori af markedsførte engangsplastprodukter med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Med den foreslåede ændring af 9 p, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »og importørers« til: »eller disses kollektive ordninger«, og i nr. 1 udgår »som en del af et emballeret produkt«.

Den foreslåede ændring, hvorved »og importørers« ændres til »eller disses kollektive ordninger« vil dels skulle ses i sammenhæng med den gældende bemyndigelse for miljøministeren i § 9 z, stk. 2, til at fastsætte regler om, at bl.a. oplysningsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 11, der bliver stk. 12, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Dels med den foreslåede § 9 z, stk. 3, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligtig opfyldelse af bl.a. visse oplysningspligter, herunder fastsat efter § 9 p, stk. 11, der bliver stk. 12, gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Den foreslåede ændring indebærer, at miljøministeren i regler vil kunne fastsætte pligt for producenter eller disses kollektive ordninger til at give oplysninger om forhold omfattet af stk. 11, nr. 1-3, der bliver stk. 12, nr. 1-3.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere at »importørers« udgår af stk. 11, og at »som en del af et emballeret produkt« udgår i nr. 1. Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenter af emballage, og hvem, der skal anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producent-begrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Det er hensigten, at bemyndigelsen som hidtil bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger om markedsførte mængder, som producenter omfattet af producentansvarsforpligtelserne for emballage, skal indberette til producentregistret, hvilke oplysninger, der skal afgives ved registrering af producenter i producentregistret samt til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om mængde og kategori af markedsførte engangsplastprodukter.

Der forventes med hjemmel i § 9 p, stk. 12, at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Til nr. 17

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 12, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 12, er ikke udnyttet.

Det foreslås at nyaffatte § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13.

Med den foreslåede § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 12, udvides, således at ministeren ikke alene kan fastsætte regler om pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger, men også mere bredt oplysninger og dokumentation om producentens indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser forbundet hermed, når producenter både har et organisatorisk og et finansielt ansvar, men også når producenter alene har et finansielt ansvar.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse for eksempel kunne fastsættes regler om, at producenter skal oplyse,

hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, hvor affaldsindehavere kan aflevere deres emballageaffald, hvordan dette oplyses for affaldsindehavere, og hvor og hvorledes emballageaffald håndteres og genanvendes, herunder hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for affaldshåndtering opnås. Herudover vil der kunne fastsættes regler om, at producenter skal oplyse, hvorledes de afholder nødvendige omkostninger efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, herunder hvor mange tons affald, der er betalt for, fordelt på affaldsfraktioner, og om de har afvist at afholde omkostninger i konkrete tilfælde m.v. Der vil endvidere som hidtil kunne fastsættes krav om, at oplysningerne dokumenteres.

Det er ikke hensigten, at producenter skal tilvejebringe oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som foranstalles af kommunalbestyrelsen eller af affaldsproducerende virksomheder efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, da det organisatoriske ansvar herved er overdraget til kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder.

Det foreslås med bestemmelsen, at pligten til at afgive oplysninger også kan pålægges producentens kollektive ordning. Dette skyldes at producentansvaret kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, ligesom miljøministeren efter § 9 z, stk. 2, kan fastsætte regler om, at visse oplysningsforpligtelser kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Med den foreslåede § 9 z, stk. 3, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der varetager dele af det organisatoriske ansvar og det finansielle ansvar på vegne af producenter. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkninger hertil.

Med nyaffattelsen af den foreslåede § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, udgår »af en hver art« og »kilo« erstattes af »tons«. Der tilsigtes hermed ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden. Endvidere udgår »importør«. Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenter af emballage, og hvem, der skal anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne, fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes

korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende påbudsbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 a, hvorefter ministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelserne til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse bl.a. vil blive fastsat regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 13, at blive fastsat regler i bekendtgørelse med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarer og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 18

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 13, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 skal gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-12 skal afgives.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 13, er ikke udnyttet.

Med den foreslåede ændring af § 9 p, stk. 13, der bliver stk. 14, ændres »stk. 8« til »stk. 10«, og »stk. 9-12« ændres til »stk. 11-13«.

Ændringerne foretages som en konsekvens af indsættelse af nye stykker og ophævelse af eksisterende stykker i § 9 p, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 19

Det fremgår af den gældende § 48 i miljøbeskyttelsesloven, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til: 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a, 2) planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområder på genbrugspladser, jf. § 50 f, 3) betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf og omkostninger efter § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, 4) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og 5) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 8 og § 50 a.

Det fremgår af § 48, stk. 3, 1. pkt., at der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab, og af 2.

pkt., at kommunalbestyrelsen på anmodning skal udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.

Det betyder, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald er en del af de kommunale affaldsgebyrer. Fremover er det hensigten, at kommunalbestyrelsens omkostninger til dette, vil skulle opkræves via gebyrer hos producenter eller disses kollektive ordninger. For nærmere herom se pkt. 3.1.2.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt og ret for kommunalbestyrelsen til at opkræve gebyrer fra producenter af emballage til dækning af udgifter til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, planlægning og administration af affaldsordninger, der indeholder emballageaffald og til oplysningstiltag omfattet af det udvidede producentansvar for emballage, eller administration og tilsyn forbundet med dette, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 3.1.2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i § 9 p indsættes nye *stk. 15-20*.

Ifølge det foreslåede § 9 p, stk. 15, skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med en række nærmere angivne opgaver, jf. nedenfor vedrørende nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen forpligtes og opnår ret til administrativt at fastsætte og opkræve gebyrer (producentgebyrer) fra de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for emballageaffald i den pågældende kommunalbestyrelse. Dette til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger til de opgaver, som miljøministeren fastsætter skal løses af kommunalbestyrelsen på producenterne vegne efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne dertil.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen administrativt fastsætter gebyrerne således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundne med det pågældende ovennævnte gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Med den foreslåede bestemmelse følger, at kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald og affaldshåndteringstjenester relateret til emballageaffald, fremover ikke længere skal dækkes via de kommunale affaldsgebyrer for husholdninger, jf. den gældende § 48 i miljøbeskyttelsesloven og tilhørende regler i affaldsaktørbekendtgørelsen. Bestemmelsen vil således indebære, at dele af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport og affaldsbehandling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, fremover skal finansieres af producenter eller disses kollektive ordninger, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil. Dette med henblik på at udmønte affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter under udvidede producentansvarsordninger skal bære det finansielle ansvar for indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Producenter eller disses kollektive ordninger skal således alene finansiere den andel af kommunalbestyrelsens affaldsomkostninger, der vedrører emballageaffald.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10 vedrørende det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., 3. pkt. og 4. pkt. om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed og en tildelingsordning for betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald og af erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed.

Den foreslåede bestemmelse vil derved indebære, at kommunalbestyrelsen ligeledes skal opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger for kommunalbestyrelsens foranstaltning af indsamling og i visse tilfælde videre transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder efter regler fastsat i medfør af lovens § 49 d, stk. 2 eller 3. Dette alene i de tilfælde, hvor erhvervsemballageaffald under indsamlingen sammenblandes med husholdningsaffald. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil, om det foreslåede § 9 p, stk. 6, 4. pkt., vedrørende tildelingsordning for betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed.

Det følger af det foreslåede § 9 p, *stk. 15, nr. 1*, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Ved planlægning og etablering af ordninger forstås for eksempel omkostninger til den konkrete affaldsplanlægning

for de relevante emballageaffaldsfraktioner, udarbejdelse af udbudsmateriale og analyser, samt udrulning af nye affaldsordninger, m.v. Ved drift forstås bl.a. tømning af affaldsbeholdere hos borgerne, vedligeholdelse af materiel og køretøjer, bemanning af pladser m.v. Ved administration forstås bl.a. drift af borgerservice for de omfattede affaldsordninger, overhead-omkostninger, rapportering om baggrunden for omkostninger, jf. ovenfor, herunder det aktuelle serviceniveau og arbejdet med omkostningseffektivitet m.v. Med overhead-omkostninger menes her bl.a. drift af it-systemer, bygninger, m.v., som er relaterede til håndteringen af emballageaffald. Begreberne skal forstås overensstemmende med den gældende § 48 i miljøbeskyttelsesloven, de tilhørende regler i affaldsaktørbekendtgørelsen og praksis hertil.

Begreberne indsamling, transport og behandling skal forstås i overensstemmelse med det foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Forslaget indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsen skal medtage de nødvendige omkostninger, jf. ovenfor, til planlægning, etablering, drift og administration af ordninger for emballageaffald ved kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer. Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke omkostninger til håndtering af affald, der ikke er emballageaffald, men som indsamles sammen med emballageaffald fra husholdninger, og som overdrages til producenter eller deres kollektive ordninger med henblik på videre transport og behandling. For nærmere om betaling af disse omkostninger henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 om det foreslåede § 9 p, stk. 7 og lovforslagets § 1, nr. 56 om de foreslåede § 45, stk. 10 og 11, og bemærkningerne hertil.

Det følger af det foreslåede § 9 p, *stk. 15, nr. 2*, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med for oplysningstiltag, jf. regler fastsat i medfør af stk. 11.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen skal opgøre de omkostninger, som kommunalbestyrelsen har til at kunne løse de oplysningsforpligtelser, som kommunalbestyrelsen pålægges at løse for producenter eller deres kollektive ordningers regning efter den foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og bemærkningerne hertil. Oplysningstiltag vil bl.a. være oplysning til borgere om kommunalbestyrelsens indsamlingsordninger i relation til den kommunale affaldsindsamling, og om de i kommunen tilgængelige genbrugspladser. For nærmere herom henvises til jf. pkt. 3.1.1.5.4 i de almindelige bemærkninger. Omkostningerne skal opgøres særskilt, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil, og medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Det følger af det foreslåede § 9 p, *stk. 15, nr. 3*, at kommu-

nalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med for indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen skal opgøre de omkostninger, som kommunalbestyrelsen har til indsamling og registrering af oplysninger vedrørende de af kommunalbestyrelsen etablerede affaldsordninger til brug for indberetning til producentregistret efter regler udstedt i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, og til brug for den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) afgørelser om tildeling, jf. de foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil. Omkostningerne hertil skal opgøres særskilt og medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Det følger af det foreslåede § 9 p, *stk. 15, nr. 4*, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet efter § 48 g, stk. 1, i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning af producentgebyrer efter regler fastsat i medfør af § 48 d, stk. 2.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen særskilt skal opgøre omkostninger baseret på kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med Forsyningstilsynets opgaver med at analysere og overvåge producentgebyrer efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 48 d, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 59 og bemærkningerne hertil, som Forsyningstilsynet opkræver kommunalbestyrelsen for sine udgifter til, jf. lovens § 48 g, stk. 1, og som derfor vil skulle medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Det følger af det foreslåede § 9 p, *stk. 15, nr. 5*, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald til forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen opgør omkostningerne særskilt til forskudsvis dækning af kommunalbestyrelsens planlagte investeringer på affaldsområdet vedrørende emballageaffald, og som skal medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer. Med planlagte investeringer menes her bl.a. investeringer i renovering af omlastepladser og genbrugspladser, indkøb af nyt materiel m.v.

Det udskudte virkningstidspunkt for § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, stk. 5, er ikke til hinder for, at kommunal-

bestyrelsen, kan fastsætte gebyr for administration af producentansvarsordningen efter denne bestemmelse fra den 31. december 2024, jf. lovforslagets § 4, stk. 1. Det skyldes, at selvom de udvidede producentansvar ikke får fuld virkning før den 1. oktober 2025, vil kommunalbestyrelsen allerede skulle varetage nødvendig administration med henblik på indfasning af det udvidede producentansvar for emballage og forberedelse til at kunne opkræve gebyrer herfor, fra den 31. december 2024. Det forventes, at der for perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025 vil blive fastsat gebyr for kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver, der vedrører emballageaffald, forbundet med planlægning og etablering af affaldsordninger, med indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om indsamlingsordninger, med administration forbundet med fastsættelse og forberedelse til opkrævning af producentgebyrer samt med forskudsvis dækning af planlagte investeringer. Indregning af omkostning i denne periode ved kommunalbestyrelsens gebyrfastsættelse er en nødvendig forudsætning for, at ordningen som sådan, jf. § 9 p, stk. 1, og regler fastsat i medfør af stk. 2, vil kunne få virkning fra og med den 1. oktober 2025. Producenter vil modtage en konkret modydelse for gebyrtilsvaret for perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025.

Det følger af det foreslåede § 9 p, *stk. 16, 1. pkt.*, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyr, og om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Forslaget indebærer, at miljøministeren bl.a. kan fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal opgøre de relevante omkostninger for indsamling, transport og behandling af emballageaffald m.v., om hvilke oplysninger om baggrund for omkostningerne kommunalbestyrelsen skal angive, om hvorledes producentgebyrernes sammensætning skal dokumenteres og i hvilket omfang, om digital indbetaling af gebyrerne samt hvornår og hvordan gebyrerne skal fastsættes og opkræves.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende. Gennemføres betalingen ikke på en af de beskrevne måder, vil betalingen ikke kunne betragtes som gennemført.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen én gang årligt fastsætter og offentliggør producentgebyrer, samt at producentgebyrer skal opkræves samlet for alle omfattede affaldsordninger i et passende interval, for eksempel 2-4 gange årligt, således at producenter eller disses kollektive ordninger modtager gebyropkrævninger på samme tidspunkter på året med udgangspunkt i de fastsatte producentgebyrer.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen vil skulle fastsætte ét gebyr pr. affaldsordning, hvilket for eksempel vil indebære, at kommunalbesty-

relsen skal fastsætte ét gebyr for indsamling af glasaffald indsamlet i en henteordning og ét gebyr for kombineret indsamling af plast- og metalaffald, såfremt indsamlingen sker kombineret i den samme affaldsspand. Kombineret indsamling af to eller flere affaldsfraktioner udgør én affaldsordning. Indsamling via en genbrugsplads er at betragte som én affaldsordning, og der skal således som udgangspunkt fastsættes ét gebyr for genbrugspladsordningen.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen særskilt skal opgøre de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, herunder bl.a. omkostninger til planlægning, etablering, drift og administration af ordninger for emballageaffald. Omkostningerne vil skulle opgøres på baggrund af de samlede omkostninger til indsamling, transport og behandling af affald i de affaldsordninger, som er omfattede af den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil, og ved brug af fordelingsnøgler, fastlagt af miljøministeren i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, 1. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen skal fastsætte særskilte gebyrer for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen ved fastsættelse af gebyrer for hver affaldsordning inkluderer en forholdsmæssig andel af eventuelle fællesomkostninger ud fra en rimelighedsbetragtning. Fællesomkostninger kan for eksempel være omkostninger til drift af en kommunal omlasteplads, som ikke specifikt kan henføres til én bestemt affaldsordning eller omkostninger til drift af en genbrugsplads, hvor for eksempel arealforbrug på pladsen, litervolumen eller vægt pr. affaldsfraktion kan medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse og opgørelse af omkostninger for emballageaffald. Det vil i medfør af det foreslåede være muligt at fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens opgørelse af og fordeling af fællesomkostninger, hvis det viser sig hensigtsmæssigt.

Det er hensigten at fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen i visse tilfælde skal opdele omkostningerne til hver affaldsfraktion og opkræve disse separat fra de forskellige producenter eller disses kollektive ordninger. Dette vil gælde i tilfælde af, at en affaldsordning, hvor to eller flere affaldsfraktioner, der indsamles kombineret, bliver tildelt to eller flere forskellige producenter eller disses kollektive ordninger.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at omkostninger til håndtering af emballageaffald opgøres på baggrund af de samlede faktiske omkostninger til de respektive affaldsordninger, som opdeles efter faste fordelingsnøgler, der angiver andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af kommunalbestyrelsen sammen med andet affald.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen ved gebyrfastsættelsen ud fra hvile-i-sig-selv-princippet fraregner eventuelle indtægter fra salg af sekundære råvarer gældende for de affaldsordninger, hvor kommunalbestyrelsen udover indsamling også forpligtes til at varetage den videre transport og behandling, jf. regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil, om ministerens bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan forpligtes til at foranstalte indsamling, transport og behandling af emballageaffald på producentens regning. Bestemmelsen medvirker således til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a, hvoraf det fremgår, at der skal tages hensyn til sådanne eventuelle indtægter.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, vedrørende det foreslåede § 9 p, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., om ministerens bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor, herunder brug af fordelingsnøgler.

Det er hensigten, at ministeren i medfør af bemyndigelsen i det foreslåede § 9 p, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil, fastsætter regler om, at omkostninger til emballageaffald skal opgøres på baggrund af faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af de affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for kommunalt indsamlet affald, herunder husholdningsaffald og erhvervsaffald, der i indsamlingen sammenblandes med husholdningsaffaldet, som kommunalbestyrelsen skal benytte ved fastsættelse af producentgebyrer.

For kommunalt indsamlet affald, der indsamles via husstandsneare indsamlingsordninger, herunder husholdningsaffald og erhvervsaffald sammenblandet med dette, forventes det, at der vil blive fastsat fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast-, glas-, metal-, pap-, papir- og mad- og drikkekartonaffald samt kombineret indsamling af disse fraktioner (for eksempel sammenblandet plast- og metalaffald). Det forventes desuden, at der vil blive fastsat en fordelingsnøgle for emballageaffald, der skal sorteres som restaffald. Det er desuden hensigten, at der vil blive fastsat en fordelingsnøgle for husstandsneare indsamlet emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald, når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag.

For kommunalt indsamlet affald, herunder husholdningsaffald og erhvervsaffald sammenblandet med dette, der indsamles via bringeordninger (genbrugspladser), forventes det, at der vil blive fastsat fordelingsnøgler for papir-, pap- og glasaffald, for plastaffald, der indsamles som husstandsneare indsamlet plastaffald, indetræaffald og emballageaffald, der skal sorteres som farligt affald. Det er hensigten, at der ligeledes vil blive fastsat fordelingsnøgler for plastemballa-

geaffald, der ikke indsamles som husstandsnaert indsamlet plast, samt metalemballageaffald, der er indsamlet via bringeordninger (genbrugspladser), når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag.

Det er desuden hensigten, at de faste fordelingsnøgler vil blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner, med udgangspunkt i et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion.

Det er endvidere hensigten, at der i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil, i første omgang vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen ved fastsættelsen af producentgebyrer ikke skal medtage omkostninger til emballageaffald, der sorteres som farligt affald, i de husstandsnaere kommunale indsamlingsordninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og bemærkningerne hertil. Dette har baggrund i manglende data om fordelingen af emballageaffald og ikkeemballageaffald i denne affaldsfraktion. Når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne fastsætte fordelingsnøgler for denne affaldsfraktion, vil der blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve producentgebyrer for denne affaldsfraktion.

Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler, om at det er en forudsætning for, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og opkræve producentgebyrer for plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnaert indsamlet plastaffald, samt metalemballageaffald, når disse affaldsfraktioner indsamles i bringeordninger (genbrugspladser), at kommunalbestyrelsen selv har fastsat retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikkeemballageaffald i disse fraktioner. Når der er tilvejebragt data til at kunne fastsætte fordelingsnøgler for disse fraktioner, er det hensigten at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens brug af disse ved fastsættelsen af producentgebyr, jf. det foreslåede § 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, vedrørende det foreslåede § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., og bemærkningerne hertil, om fordeling og opgørelse af omkostninger.

Det er desuden hensigten, at der på sigt fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger til emballageaffald ud fra et fastsat serviceniveau, når der fastsættes regler herom i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 3, 4. pkt., der bliver stk. 4, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og bemærkningerne hertil.

Med det foreslåede bemyndiges ministeren endvidere til at kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal dokumentere, hvordan gebyrer efter det foreslåede stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil, er opgjort og sammensat i forbindelse med fastsættelsen heraf. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler, om at kom-

munalbestyrelsen årligt skal udarbejde en særskilt opgørelse over de omkostninger, der ligger til grund for fastsættelsen af gebyrerne, samt årligt at rapportere om baggrunden for omkostninger. Rapporteringen om baggrunden for omkostninger til affaldsindsamling forventes blandt andet at skulle indeholde oplysninger om kommunalbestyrelsens eksisterende serviceniveau for husstandsnaer affaldsindsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, og hvordan kommunalbestyrelsen har arbejdet med at sikre omkostningseffektivitet i indsamlingen efter grundsætningen om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Det er hensigten i forbindelse med ovenstående at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen årligt skal rapportere til Miljøstyrelsen om kommunalbestyrelsens aktuelle serviceniveau. Dette med henblik på at etablere et forbedret datagrundlag til at kunne fastsætte et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 3, 4. pkt., der bliver stk. 4, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil. Det er hensigten, at fastsætte regler om, at rapporteringen skal ske ved brug af en skabelon, samt at rapporteringen skal foreligge første gang i slutningen af 2025. Dette med henblik på hurtigst muligt at kunne fastsætte et serviceniveau i overensstemmelse med den politiske aftale.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i rapporteringen om aktuelt serviceniveau ligeledes beskriver deres arbejde med omkostningseffektivitet, herunder hvordan kommunalbestyrelsen sikrer, at affaldsordningerne tilrettelægges omkostningseffektivt, i overensstemmelse med grundsætningen om forsvarlig økonomisk forvaltning. Det vil bl.a. bidrage til at kunne sikre, at det på sigt fastsatte serviceniveau afspejler de mest omkostningseffektive løsninger.

Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen årligt skal udarbejde en opgørelse af de omkostninger, der ligger til grund for kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer. Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal anvende en skabelon opgørelsen af omkostninger, som blandt andet vil angå kommunale investeringer og eventuelle afskrivningsperioder.

Når der er fastsat et serviceniveau i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 3, 4. pkt., som bliver til stk. 4, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil, er det endvidere hensigten at fastsætte regler om, at den årlige rapport skal indeholde en beskrivelse af, hvordan kommunalbestyrelsen har forholdt sig til det fastsatte serviceniveau.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, 2. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen på anmodning skal udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.

Bestemmelsen giver mulighed for at gennemføre dele af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om at omkostnin-

ger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

Det følger af det foreslåede § 9 p, stk. 16, 2. pkt., at miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af dokumentation for gebyrets sammensætning på kommunalbestyrelsens hjemmeside, og om indsendelse af dokumentation til ministeren og formatet herfor.

Forslaget indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre dokumentation for, hvordan gebyrer efter det foreslåede stk. 15 er opgjort og sammensat i forbindelse med fastsættelsen og opkrævningen heraf, herunder baggrunden for de medtagne omkostninger.

Det er hensigten at fastsætte regler om at den ovenfor beskrevne opgørelse over omkostninger og rapportering, om kommunalbestyrelsens aktuelle serviceniveau og om, hvordan der er arbejdet med omkostningseffektivitet, offentliggøres på kommunalbestyrelsens hjemmeside og indsendes til Miljøstyrelsen i et bestemt format, der angives på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Ifølge det foreslåede stk. 17 kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 15 ikke påklages til anden administrativ myndighed.

De foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 15 og 16 finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarer og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Den gældende bestemmelse om betaling af gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven, jf. § 88, har ikke tilstrækkelig klarhed til at rumme, at administrative opgaver i regi af det udvidede producentansvar for emballage kan finansieres af producenter ved gebyrbetaling.

Det foreslås derfor at indsætte nyt stk. 18, nr. 1-3, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, herunder omkostninger forbundet med følgende: 1) opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, 2) sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage, og 3) oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11.

Ifølge det foreslåede stk. 18 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 18, nr. 1, indebærer, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter

skal betale gebyrer til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med opgørelse af andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner, herunder hvor relevant fordelt på forskellige brancher, hvor affaldsproducerende virksomheder genererer emballageaffald. Formålet med at opgøre andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner er at kunne udarbejde og løbende opdatere de fordelingsnøgler, som kommunalbestyrelsen, producenter eller disses kollektive ordninger skal anvende til at fastlægge de omkostninger, som producenter skal afholde til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og den nærmere udmøntning heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og det foreslåede § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets nr. 8 og bemærkningerne hertil.

Omkostninger til opgørelsen af andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner kan omfatte analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion. Omkostninger til opgørelsen kan ligeledes omfatte skrivebordsanalyser, hvor mængden af emballageaffald i en given fraktion fastlægges ud fra data om, hvilke emballager en virksomhed eller borger typisk køber, og hvor meget emballageaffald dette vil generere.

Særligt for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder forventes det, at omkostninger til opgørelse af andelen af emballageaffald vil omfatte analyser af de samme affaldsfraktioner fordelt efter brancher, idet sammensætningen af en affaldsfraktion kan være forskellig alt efter om der er tale om eksempelvis et hotel eller en produktionsvirksomhed.

Det forventes, at opgaven med at udarbejde affaldsanalyser vil blive delegeret til Miljøstyrelsen, som enten selv vil gennemføre affaldsanalyserne eller indgå aftale med en privat rådgiver herom. Omkostningerne til opgørelsen kan derfor også omfatte Miljøstyrelsens omkostninger til private rådgivere, planlægning af, hvilke analyser der skal sættes i værk m.v.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 18, nr. 2, indebærer, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage.

Formålet med at nedsætte rådgivende udvalg er at kunne inddrage relevant viden fra repræsentanter fra for eksempel kollektive ordninger og erhvervsorganisationer med henblik på at kvalificere og opdatere beregningsmetoder og nøgletal for affaldsbehandling, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og den nærmere udmøntning heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og det foreslåede § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets nr. 8 og bemærkningerne hertil.

Omkostninger til sekretariatsbetjening af rådgivende udvalg kan omfatte selve sekretariatsbetjeningen med afholdelse og

opfølgning på møder, samt tilvejebringelse af det faglige grundlag for beregningsmetoder, herunder at indkøbe konsulentbistand og evt. tilkøbe adgang til de udvalgte indekser for afsætningspriser for genanvendte materialer.

Det forventes, at opgaven med at varetage sekretariatsfunktioner vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, *stk. 18, nr. 3*, indebærer, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger betaler gebyrer til dækning af de faktiske omkostninger til udarbejdelse af oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, *stk. 10*, der bliver *stk. 11*, jf. lovforslagets § 1, *nr. 15*, vedrørende at miljøministeren fastsætter regler om, at ministeren for producenteres regning varetager visse oplysningsforpligtelser målrettet brugere af emballage.

Omkostningerne til oplysningstiltag vil bl.a. kunne omfatte udarbejdelse af informationsmateriale, kampagneindsatser via sociale medier eller øvrige landsdækkende medier og øvrige metoder til at oplyse om og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald af fiskeredskaber, der indeholder plast, samt administration forbundet hermed.

Opregningen af opgaver i de foreslåede § 9 p, *stk. 18, nr. 1-3*, er ikke udtømmende, hvorfor bemyndigelsen også kan anvendes til at fastsætte regler om gebyrfinansiering af øvrige administrative opgaver vedrørende udvidet producentansvar for emballage. Det forventes, at bemyndigelsen også vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsens behandling af klager over afgørelser truffet af den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) gebyrfinansieres, såfremt bemyndigelsen i den gældende § 9 ø, *stk. 1*, udnyttes, hvorefter en privat organisation kan få delegeret kompetence til at træffe afgørelser, som er omfattet af klageadgang til ministeren, jf. § 9 ø, *stk. 3*.

Omkostningerne til klagesagsbehandlingen vil blive fastsat i henhold til Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse, hvilket omfatter direkte omkostninger i form af for eksempel lønomkostninger samt indirekte omkostninger, herunder fællesomkostninger. De samlede omkostninger til klagesagsbehandlingen fordeles herefter forholdsmæssigt på de tilmeldte producenter ud fra markedsførte mængder inden for et kalenderår. I det første år vil opgørelsen af gebyret basere sig på et estimat over antallet af klagesager og den forventede tid, der vil blive brugt på sagsbehandlingen m.v.

Det forudsættes, at også omkostningerne til administration af gebyret, herunder navnlig oprettelse og løbende udsendelse af fakturaer vil kunne indgå i gebyropgørelsen.

De foreslåede bestemmelse i § 9 p, *stk. 18*, finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, *nr. 20*.

Det udskudte virkningstidspunkt for § 9 p, *stk. 1*, og § 9

s, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, *stk. 5*, er ikke til hinder for, at miljøministeren kan opkræve gebyr for administration og oplysningstiltag efter denne bestemmelse fra den 31. december 2024, jf. lovforslagets § 4, *stk. 1*. Det skyldes, at selvom de udvidede producentansvar ikke får fuld virkning før den 1. oktober 2025, vil miljøministeren allerede skulle varetage nødvendig administration, med henblik på indfasning af de udvidede producentansvar og opkræve gebyrer herfor, fra den 31. december 2024. Det forventes, at der i perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025 vil blive fastsat og opkrævet gebyr for Miljøstyrelsens omkostninger forbundet med opgørelsen af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg og klagesagsbehandling som ovenfor beskrevet. Gebyropkrævning i denne periode er en nødvendig forudsætning for, at ordningen som sådan, jf. § 9 p, *stk. 1*, og regler fastsat i medfør af *stk. 2*, og § 9 s, *stk. 1*, vil kunne få virkning fra og med den 1. oktober 2025. Producenter vil modtage en konkret modydelse for gebyrtilsvaret i perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025.

Det følger af det foreslåede § 9 p, *stk. 19, nr. 1-2*, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter af emballager af engangsplast eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med følgende: 1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf, og 2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, *stk. 3, 1. pkt.*, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med bl.a. opfyldelse af oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast.

Bemyndigelsen i § 9 p, *stk. 3, 1. pkt.*, er udnyttet til at fastsætte regler om gebyrbetaling i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. Reglerne omfatter en pligt for producenter af visse emballager af engangsplast (fødevarebeholdere, indpakningsposer og -folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbærpøser) til at betale et gebyr pr. type emballage af engangsplast til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved kommunalbestyrelser og statslige myndigheders oprydning af henkastet affald, den efterfølgende transport og behandling heraf samt omkostninger ved kommunalbestyrelser og statslige myndigheders indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder infrastrukturen og driften heraf og den efterfølgende transport og behandling heraf. Bekendtgørelsens gebyrbestemmelser træder i kraft den 31. december 2024.

Der er ikke efter den gældende § 9 p, *stk. 3, 1. pkt.* tilstrækkelig klar hjemmel til fastsættelse af regler om gebyrbetaling for myndighedsvaretage af oprydningsforpligtelser

og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald af emballage af engangsplast.

Det foreslås derfor i *stk. 19, nr. 1*, at miljøministeren vil skulle fastsætte regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med myndighedernes oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.

Det foreslås videre i *stk. 19, nr. 2*, at miljøministeren endvidere vil skulle fastsætte regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af de faktiske omkostninger til offentlige myndigheders indsamling af affald fra emballage af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

De foreslåede bemyndigelser indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af kravene i engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, hvorefter producenter af visse emballager af engangsplast skal afholde omkostninger ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter, og indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer. Forslaget viderefører gældende ret, idet det dog tydeliggør på lovniveau, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyrer, som skal betales af producenter af emballager af engangsplast, til dækning af de omkostninger, som offentlige myndigheder har til renhold i det offentlige rum, jf. det foreslåede *stk. 19, nr. 1 og 2*.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tiltænkt nogen ændring af den hidtidige retstilstand for så vidt angår den gældende § 9 p, stk. 3, 1. pkt., hvorfor den foreslåede bestemmelse fortsat udgør hjemmel til at implementere engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2.

Det følger af det foreslåede *stk. 20*, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af *stk. 18 og 19*, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.

Fastsættelse af gebyrer for oprydningsforpligtelser vil som på nuværende tidspunkt skulle ske på baggrund af eksterne rapporter med kortlægning af kommunalbestyrelses, Naturstyrelsens og Vejdirektoratets omkostninger til renhold og oprydning samt affaldsanalyser af henkastede og indsamlede mængder affald af de omfattede emballager af engangsplast. Det vil også fremover være en forudsætning, at der hvert tredje år foretages sådanne affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte emballager af engangsplast samt opgørelser over kommunalbestyrelses og andre offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser vil som på nuværende tidspunkt fortsat inkludere både land- og bykommuner. Det er fortsat hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning

i naturen. Herudover er det fortsat hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevise opgørelser hos udvalgte kommuner og de andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til de offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede emballager af engangsplast og de enkelte emballagetyper andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af emballager af engangsplast, herunder forskellige former for emballage af engangsplast.

Da der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejrforhold og sæsonprægede aktiviteter vil affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold baseres på det generelle aktivitetsniveau vedrørende renhold i det offentlige rum, som finder sted på tidspunktet for affaldsanalyser og opgørelser.

Gebyrindtægter forbundet med gebyrordningen vil som efter gældende ret blive allokert til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger til renhold bevilges til Naturstyrelsen og Vejdirektoratet og vil på den baggrund tilfalde råderummet, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelses omkostninger, allokeres til disse på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip. En fordeling på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip betyder dog, at de midler, der allokeres til den enkelte kommunalbestyrelse, ikke nødvendigvis svarer til den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold, da der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem principperne for fordeling og den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold.

Ud over omkostninger til oprydning og renhold er det hensigten, at gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse også skal dække omkostninger til udførelse af affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning m.v. til brug for fastsættelse af gebyrer. Det forudsættes desuden, at også omkostningerne til administration af gebyret, herunder navnlig oprettelse og løbende udsendelse af fakturaer vil kunne indgå i gebyropgørelsen. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksi-

malt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om betalingsperiode og regler om, at gebyrer opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenten har indberettet til producentregistret, jf. de gældende bestemmelser i § 9 p, stk. 11, der med dette lovforslag bliver stk. 12, og § 9 æ, stk. 1 og 2, dvs. oplysninger om mængde og type af emballage af engangsplast, der er markedsført.

Det er hensigten, at gebyrer fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 19 fortsat vil blive differentieret efter typen af det engangsplastprodukt (fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer), der markedsføres, hvis dette er nødvendigt for at gebyret afspejler den enkelte produktkategoris andel af omkostningerne i gebyrordningen. Gebyret kan for eksempel fastsættes som et gennemsnitsgebyr pr. stk. eller pr. kg markedsført emballage af engangsplast.

Ved skønsmæssig fastsættelse af gebyret forstås, at såfremt størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent, ikke kan opgøres på baggrund af producentens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler fastsat i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 11, der bliver stk. 12, så kan gebyrets størrelse fastsættes på baggrund af for eksempel et gennemsnit af producentens tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder. Muligheden for skønsmæssig fastsættelse af gebyrets størrelse har til formål at sikre, at producenter ikke omgår betalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger.

Fastsættelse af gebyrstørrelse efter det foreslåede stk. 19 bør desuden kunne ske under hensyntagen til den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor hensigten, at der fastsættes regler om, at gebyrer fastsat efter stk. 19, reguleres årligt pr. 1. januar på grundlag af det seneste offentliggjorte pris- og lønindeks i Økonomisk-Administrativ Vejledning fra Finansministeriet.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende. Gennemføres betalingen ikke på en af de beskrevne måder, vil betalingen ikke betragtes som gennemført.

Det er hensigten, at ministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegerer kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyr efter de foreslåede stk. 18 og stk. 19, til Miljøstyrelsen. Det er ligeledes hensigten, at miljøministeren vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed, jf. miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 2.

De foreslåede bestemmelser i stk. 19 og stk. 20 finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkeva-

rebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

De foreslåede bestemmelser i stk. 18, nr. 3, 19 og 20 sammenholdt med den forventede udmøntning skal sikre fortsat gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1 og 2, der indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter af de ovenfor nævnte emballager af engangsplast afholder omkostningerne til renhold og oprydning, samt de oplysningsforpligtelser, der følger af artikel 10 i engangsplastdirektivet.

Til nr. 20

Miljøbeskyttelseslovens § 9 s vedrører udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelserne i § 9 s, at disse har til formål at implementere og muliggøre implementering af artikel 8 i engangsplastdirektivet for så vidt angår udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 54.

Det følger af § 9 s, stk. 1, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 44 og § 45, stk. 2.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast undtages fra visse forpligtelser efter miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som den pågældende producent eller importør har markedsført, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Efter lovens § 9 s, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydning- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Endvidere skal ministeren fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Efter lovens § 9 s, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der markedsføres af producenter og importører, herunder om beregning af markedsandelen, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret.

Efter lovens § 9 s, stk. 5, kan miljøministeren endvidere fastsætte regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Miljøministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter lovens § 9 s, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Efter lovens § 9 s, stk. 7, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret.

Efter lovens § 9 s, stk. 8, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Efter lovens § 9 s, stk. 9, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast om særskilt tilbagetagning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og bekæmpelse af henkastning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter lovens § 9 s, stk. 10, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategori af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, den eksporterede mængde af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, og hvorvidt forpligtelsen efter § 9 s, stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. 9 z, stk. 1.

Efter lovens § 9 s, stk. 11, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med

overholdelse af § 9 s, stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 9 s, stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Endeligt fastsætter miljøministeren efter lovens § 9 s, stk. 12, regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

Bemyndigelsen i lovens § 9 s, stk. 10 er udnyttet til fastsættelse af regler i emballageregisterbekendtgørelsen, der bl.a. regulerer drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, vedrørende producenter og importørers pligt til registrering i producentregistret.

Endvidere er bestemmelserne i lovens § 9 s, stk. 3, 4, 6, 9, og 10, for så vidt angår producenter og importørers oprydningens ansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, der har virkning fra 31. december 2024. Producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal efter bekendtgørelsen registrere sig i producentregistret og indberette markedsførte mængder samt afholde omkostninger dels til den kommunale og statslige oprydning af henkastet affald fra engangsplastprodukter, dels til visse oplysningstiltag.

De øvrige bemyndigelsesbestemmelser i § 9 s er ikke udnyttet.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 9 s, stk. 1, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af affald heraf.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 viderefører producentansvaret for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, i den gældende § 9 s, stk. 1, med visse præciseringer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således i overensstemmelse med gældende ret, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, pålægges et udvidet producentansvar, hvorved der som udgangspunkt påhviler producenterne og importørerne et organisatorisk og et finansielt producentansvar, hvor de både skal foranstalte særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, og afholde omkostningerne forbundet hermed. Forpligtelsen omfatter affald fra såvel husholdninger som fra affaldsproducerende virksomheder.

Formålet med den foreslåede nyaffattelse er mere tekstnært at afspejle de producentansvarsforpligtelser, der følger af engangsplastdirektivets bestemmelser i artikel 8, jf. artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet, vedrørende udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

De ansvarlige efter engangsplastdirektivet er producenter som defineret i artikel 3, nr. 11, i engangsplastdirektivet. Heraf følger dels, at der ved producenter bl.a. forstås enhver fysisk og juridisk person, der er etableret i en medlemsstat, og som uanset den anvendte salgsteknik, herunder via aftaler om fjernsalg, professionelt fremstiller, påfylder, sælger eller importerer og i den pågældende medlemsstat markedsfører engangsplastprodukter og fyldte engangsplastprodukter, jf. artikel 3, nr. 11, litra a. Ved markedsføring forstås i overensstemmelse med engangsplastdirektivet første tilgængeliggørelse af et produkt på en medlemsstats marked, dvs. levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på en medlemsstats marked som led i erhvervsvirksomhed hvad enten det sker mod eller uden vederlag, jf. artikel 3, nr. 6 og 7.

Ved producent forstås derudover enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland, og som via fjernsalg direkte til private husstande eller andre brugere end private husstande professionelt i en anden medlemsstat sælger engangsplastprodukter, jf. artikel 3, nr. 11, litra b, i engangsplastdirektivet.

I overensstemmelse med engangsplastdirektivets definition af producent, jf. artikel 3, nr. 6, 7 og 11, ligger pligten i det udvidede producentansvar på den virksomhed, som er ansvarlig for den første tilgængeliggørelse (markedsføring) af et omfattet engangsplastprodukt på det danske marked. Derudover ligger pligten til udvidet producentansvar hos udenlandske virksomheder som sælger de omfattede engangsplastprodukter i Danmark via fjernsalg. I den foreslåede bestemmelse er disse overordnet benævnt producenter og importører.

Det udvidede producentansvar afgrænses til produkter, der udgør engangsplastprodukter. Et engangsplastprodukt skal forstås som et produkt, der helt eller delvist er fremstillet af plast, og som ikke er udtænkt, designet eller markedsført med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive returneret til en producent til genpåfyldning eller genbrug til det samme formål, som det er blevet udtænkt til, jf. artikel 3, nr. 2. Det fremgår af engangsplastdirektivets artikel 3, nr. 1, at plast skal forstås et materiale bestående af en polymer som defineret i artikel 3, nr. 5, i forordning (EF) 1907/2006, hvortil der kan være tilsætningsstoffer eller andre stoffer, og som kan fungere som strukturel hovedbestanddel i slutprodukter, med undtagelse af naturlige polymer, der ikke er kemisk modificerede.

Den foreslåede ordning, hvorved forstås det foreslåede § 9 s, stk. 1, sammenholdt med det foreslåede § 9 s, stk. 2, jf. nærmere herom nedenfor, og regler fastsat i medfør heraf, har ligesom den gældende § 9 s til formål at gennemføre det udvidede producentansvar for de specifikke engangsplastprodukter, der fremgår af afsnit I i engangsplastdirektivets bilag, del E. Det drejer sig om drikkevarebeholdere med en kapacitet på op til tre liter, dvs. beholdere, der anvendes til at indeholde en væske, såsom drikkeflasker, herunder kapsler og låg til disse, men ikke drikkevarebeholdere af

glas eller metal, der har kapsler eller låg af plast. Derudover drejer det sig om drikkebægre, herunder låg og kapsler til disse.

Engangsplastdirektivets definitioner vil som efter gældende ret blive gennemført i bekendtgørelsesform, hvor også reglerne om det udvidede producentansvar vil blive nærmere udmøntet.

Den foreslåede ordning omhandler alene den del af de ovenstående produkter, som ikke er emballage. Det drejer sig således om drikkevarebeholdere og drikkebægre, der sælges som et produkt i sig selv, og som altså ikke anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producent eller importør til brugeren eller forbrugeren eller præsentation af varer. Der er tale om produkter, der sælges ikke-påfyldte i supermarkeder m.v. med henblik på påfyldning og brug hjemme hos forbrugeren og i virksomheder, herunder for eksempel engangsglas, -krus og -kopper, der anvendes til at drikke af hos forbrugeren eller i en virksomhed, og som ikke anvendes til salg eller præsentation af et produkt.

Det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, indeholder en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger i forhold til håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. For nærmere om omkostningerne under producentansvaret henvises til bemærkningerne nedenfor til det foreslåede stk. 2. Producenterne skal opfylde forpligtelserne efter stk. 1 forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel. For nærmere om beregningen af markedsandelen henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 2.

Reglerne om udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, vil fortsat skulle sikre, at de omkostninger, der er relateret til indsamling af affald fra engangsplastprodukterne fra husholdningerne og til håndteringen heraf, dækkes af producenter og importører af disse produkter eller af en kollektiv ordning på deres vegne.

Med den foreslåede nyaffattelse udgår henvisningen til andre regler fastsat i medfør miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2. Der tilsigtes hermed ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden. Bestemmelsen i § 9 s, stk. 1, vil efter den foreslåede ændring som udgangspunkt fortsat have forrang for regler udstedt i medfør af § 44 om håndtering af affald generelt og § 45, stk. 2, og regler udstedt i medfør heraf om kommunalbestyrelsens ansvar for håndtering af affald. Dog vil producentens organisatoriske ansvar kunne begrænses til et finansielt ansvar efter reglerne i det foreslåede i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., som i medfør af det foreslåede § 9 s, stk. 2, vil være tilsvarende gældende for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Ligeledes vil kommunalbestyrelsen fortsat kunne tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse

fra affaldsproducerende virksomheder i de tilfælde, der er nævnt i lovens § 49 d, stk. 2 og 3.

Det er hensigten, at organiseringen af affald fra affaldsproducerende virksomheder af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal følge de til enhver tid gældende regler for indsamling og håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald.

Som udgangspunkt omfatter forpligtelsen efter det foreslåede stk. 1 et ansvar for affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, som den pågældende importør eller producent selv har markedsført. Dog kan pligten også opfyldes gennem hel eller delvis tilbagetagning af tilsvarende affald fra andre producenter eller importører under en tildelingsordning, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 9 p, stk. 1.

Det afgørende for opfyldelse af et udvidet producentansvar er, at det er producentens eller importørens ansvar for egen regning at foranstalte indsamling og affaldshåndtering. Dette indebærer, at i det omfang producenten eller importøren ikke selv ønsker at påtage sig den fysiske tilbagetagning, har producenten eller importøren initiativforpligtelsen til at indgå i en ordning, hvorved det pågældende affald håndteres. Det udvidede producentansvar kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 1, gennemfører engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der udarbejdes ordninger for udvidet producentansvar for produkter oplistet i direktivets bilag, del E, herunder drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, i overensstemmelse affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a.

Det følger af det foreslåede § 9 s, stk. 2, at bestemmelserne i lovens § 9 p, stk. 15 og 17, og regler fastsat i medfør af lovens § 9 p, stk. 2-14, 16 og 18-20, finder tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. stk. 1.

Det foreslåede § 9 s, stk. 2, medfører for det første, at det foreslåede § 9 p, stk. 15, om at kommunalbestyrelsens fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disse kollektive ordninger og stk. 17 om afskæring af klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser efter det foreslåede stk. 15, finder direkte anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, hvorfor der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

Det er hensigten ved bekendtgørelse at fastsætte regler for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, i medfør af § 9 p, stk. 3-14, 18 og 19. Der forventes således bl.a. fastsat regler om afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser

(jf. stk. 4), om opgørelse og oplysningspligter vedr. mængden og kategorier m.v. af de markedsførte drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, herunder om eksporterede mængder og om hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning (jf. stk. 5, 12 og 14), om tildelingsordning m.v., herunder for betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger, for kommunalt indsamlet husholdningsaffald og erhvervsaffald sammenblandet hermed (jf. stk. 6), om pligt til at overtage affald, der ikke er emballageaffald (jf. stk. 7), om betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens eller de affaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af affald fra erhverv (jf. stk. 8), om udnævnelse af repræsentant i forbindelse med salg i en anden EU-medlemsstat (jf. stk. 9), om opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af affald og om offentligt tilgængeliggørelse af oplysninger om målopfyldelse (jf. stk. 10 og 14), om oplysningspligt over for brugere af produkterne (jf. stk. 11 og 14), om oplysninger og dokumentation til brug for tilsynet med overholdelse af reglerne (jf. stk. 13), om gebyrbetaling til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar (jf. stk. 18) og om gebyrbetaling til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning og indsamling af affald (jf. stk. 19). Endvidere vil der blive fastsat nærmere regler om hvem, der er omfattet af forpligtelsen i stk. 1 (jf. stk. 3). For nærmere herom, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7-19, og bemærkningerne til indsættelsen af § 9 p i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 35-41.

Endvidere vil miljøministeren for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, kunne fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens gebyrfastsættelse og -opkrævning efter § 9 p, stk. 15, og om offentliggørelse m.v. af dokumentation for gebyrets sammensætning (jf. stk. 16) samt nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 18 og 19 (jf. stk. 20). For nærmere herom, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19, vedrørende disse bestemmelser.

Det er hensigten at de gældende bestemmelser om oprydningens ansvar i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, og som er en udmøntning af de gældende bemyndigelser i lovens § 9 s, stk. 3, 6, 9 og 10, om et oprydningens ansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, videreføres, men med hjemmel i det foreslåede i § 9 p, stk. 19.

Det foreslåede har ligesom de gældende bestemmelser i lovens § 9 s, stk. 2-12 til formål at gennemføre artikel 8, stk. 1 og 2, i engangsplastdirektivet, hvorefter medlemsstaterne skal etablere udvidede producentansvarsordninger samt et oprydningens ansvar for alle engangsplastprodukter oplistet i direktivets bilag, del E, som markedsføres i medlemsstaten, i henhold til artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet.

Der er således ikke med de foreslåede ændringer af § 9 s tiltænkt en materiel ændring af regelgrundlaget for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, som ikke er emballage, herunder heller ikke for hjemmelgrundlaget for gennemførelse af bestemmelserne herom i artikel 8 i engangspplastdirektivet. Den foreslåede nyaffattelse har således alene til formål at forenkle regelfastsættelsen vedrørende udvidet producentansvar for drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangspplast, der ikke er emballage, sammenholdt med regelfastsættelsen vedrørende udvidet producentansvar for drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangspplast, der er emballage, og som reguleres i § 9 p, som foreslået ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-19.

Til nr. 21

Miljøbeskyttelseslovens § 9 t vedrører udvidet producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast.

Det følger af § 9 t, stk. 1, 1. pkt., at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal afholde omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra sådanne produkter og håndtering heraf og oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald. Det følger af stk. 1, 2. pkt., at producenter og importører af filtre til tobaksvarer af engangspplast endvidere forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal afholde omkostninger forbundet med indsamling af affald heraf, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer.

Af § 9 t, stk. 3, 1. pkt., følger, at miljøministeren skal fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelsen i § 9 t, stk. 1.

Bemyndigelsen i § 9 t, stk. 3, 1. pkt., er udnyttet til at fastsætte regler om gebyrbetaling i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangspplastprodukter. Reglerne omfatter en pligt for producenter af vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer af engangspplast til at betale et gebyr pr. type engangspplastprodukt til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved kommunalbestyrelser og andre offentlige myndigheders oprydning af henkastet affald, den efterfølgende transport og behandling heraf, og Miljøstyrelsens oplysningstiltag med henblik på at reducere mængden af henkastet affald. For filtre til tobaksvarer af engangspplast, er det fastlagt, at gebyret også skal dække omkostninger til indsamling af affald, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer samt den efterfølgende transport og behandling heraf. Bekendtgørelsens gebyrbestemmelser træder i kraft den 31. december 2024, og afløser pr. denne dato gebyrbestemmelser fastsat i medfør af § 9 t, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1113 af 17. august 2023 om udvidet producentansvar

for filtre til tobaksvarer, der er engangspplastprodukter, og som ophæves den 31. december 2024.

Der er ikke efter gældende ret tilstrækkelig klar hjemmel til fastsættelse af regler om gebyrbetaling for myndighedsvaretagelse af oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald af vådservietter, balloner og tobaksfiltre af engangspplast, af indsamlingsforpligtelser vedrørende tobaksfiltre af engangspplast og af oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald.

Det følger af den foreslåede indsættelse af nyt § 9 t, stk. 4, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med den enkelte myndigheds oprydning, indsamling eller udførelse af oplysningstiltag i relation til affald af ovennævnte produkter, jf. nedenfor vedrørende hver af de foreslåede bestemmelser i stk. 4, nr. 1-3.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, nr. 1*, at miljøministeren vil skulle fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast og håndtering heraf.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, nr. 2*, at miljøministeren endvidere vil skulle fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangspplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, nr. 3*, at miljøministeren endvidere vil skulle fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at miljøministeren vil skulle fastsætte regler om, at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast skal betale et gebyr til dækning af offentlige myndigheders faktiske omkostninger forbundet med oprydning, indsamling og oplysningstiltag omfattet af det foreslåede *stk. 4, nr. 1-3*.

For så vidt angår gebyrbetaling for myndigheders varetagelse af oplysningstiltag i henhold til regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 t, stk. 4, nr. 3, skal forslaget ses i sammenhæng med den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 6, der bliver stk. 8, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenter eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af balloner, vådservietter

og filtre til tobaksvarer af engangspast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspast, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

Forslaget viderefører gældende ret, idet det dog tydeliggøres på lovniveau, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyrer, som skal betales af producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspast, til dækning af de omkostninger, som offentlige myndigheder har til oprydning, indsamling og oplysningstiltag.

Det følger af den foreslåede indsættelse af nyt § 9 t, stk. 5, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 4, herunder regler om gebyrets størrelse og kønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.

Fastsættelse af gebyrer for oprydningsforpligtelser vil som på nuværende tidspunkt skulle ske på baggrund af eksterne rapporter med kortlægning af kommunalbestyrelser, Naturstyrelsens og Vejdirektoratets omkostninger til renhold og oprydning, samt affaldsanalyser af henkastede og indsamlede mængder af affald fra de forskellige omfattede engangspastprodukter.

Det vil også fremover være en forudsætning, at der hvert tredje år foretages sådanne affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangspastprodukter samt opgørelser over kommunalbestyrelses og andre offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser vil som på nuværende tidspunkt fortsat inkludere både land- og bykommuner.

Det er fortsat hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen.

Herudover er det fortsat hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevisse opgørelser hos udvalgte kommuner og de andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til de offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangspastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af de omfattede engangspastprodukter.

Da der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejrforhold og sæsonprægede aktiviteter vil affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold baseres på det generelle aktivitetsniveau vedrørende renhold i det offentlige rum, som finder sted på tidspunktet for affaldsanalyser og opgørelser.

Gebyrindtægter forbundet med gebyrordningen vil som efter gældende ret blive allokert til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger til renhold bevilges til Naturstyrelsen og Vejdirektoratet og vil på den baggrund tilfalde råderummet, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelsernes omkostninger, allokeres til disse på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip. En fordeling på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip betyder dog, at de midler, der allokeres til den enkelte kommunalbestyrelse, ikke nødvendigvis svarer til den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold, da der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem principperne for fordeling og den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold.

Ud over omkostninger til oprydning og renhold er det hensigten, at gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse også skal dække omkostninger til udførelse af affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning m.v. til brug for fastsættelse af gebyrer. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse vil desuden skulle dække omkostningerne til statens varetagelse af oplysningstiltag i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 6, der bliver stk. 8, med henblik på at forebygge og reducere mængden af henkastet affald. Omkostninger til oplysningstiltag vil bl.a. kunne omfatte omkostninger til udarbejdelse af informationsmateriale, kampagneindsatser via sociale medier eller øvrige landsdækkende medier og øvrige metoder til at oplyse om og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspast, samt administration forbundet hermed.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om betalingsperiode og regler om, at gebyret opkræves på grundlag af de oplysninger, som producenten

eller importøren har indberettet til producentregistret, jf. de gældende bestemmelser i § 9 t, stk. 7, der med dette lovforslag bliver stk. 9, og § 9 æ, stk. 1 og 2, dvs. oplysninger om mængde og kategori af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er markedsført.

Det er hensigten, at gebyrer fortsat vil blive differentieret efter typen af det engangsplastprodukt (balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast), der markedsføres, hvis dette er nødvendigt for, at gebyret afspejler den enkelte produktkategoris andel af omkostningerne i gebyrordningen. Gebyret kan for eksempel fastsættes som et gennemsnitsgebyr pr. stk. eller kg. markedsført produkt.

Ved skønsmæssig fastsættelse af gebyr forstås, at såfremt størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler fastsat i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 7, der bliver stk. 9, så kan gebyrets størrelse fastsættes på baggrund af for eksempel et gennemsnit af en producents eller importørs tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder. Muligheden for skønsmæssig fastsættelse af gebyrets størrelse har til formål at sikre, at producenter ikke omgår betalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger.

Fastsættelse af gebyrstørrelser efter det foreslåede stk. 5, bør desuden kunne ske under hensyntagen til den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor hensigten, at der fastsættes regler om, at gebyrer fastsat efter stk. 5, reguleres årligt pr. 1. januar på grundlag af det seneste offentliggjorte pris- og lønindeks i Økonomisk-Administrativ Vejledning fra Finansministeriet.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende. Gennemføres betalingen ikke på en af de beskrevne måder, vil betalingen ikke betragtes som gennemført.

Det er hensigten, at ministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven som hidtil vil delegerer kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyrer efter det foreslåede stk. 5, til Miljøstyrelsen.

Det forventes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse af og opkrævning af gebyrer ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

De foreslåede bestemmelser sammenholdt med den forventede udmøntning skal sikre fortsat gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1-3, hvorefter producenter af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer skal afholde omkostningerne til oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter, indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og til de oplysningsforpligtelser over for brugerne, der følger af artikel 10 i engangsplastdirektivet.

Til nr. 22

Miljøbeskyttelseslovens § 9 t vedrører udvidet producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det følger af § 9 t, stk. 1, 1. pkt., 2. led, at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal afholde omkostninger forbundet med bl.a. oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald.

Det følger af § 9 t, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren skal fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelsen i § 9 t, stk. 1.

Efter den gældende § 9 t, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 6, der bliver stk. 8, at miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren for producenterne eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Ved tilgængelige indsamlingsordninger forstås ordninger for indsamling og afhentning af affald, herunder indsamlingsordninger, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik affaldsbehandling.

Ved bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, forstås foranstaltninger, der tages for at undgå, at brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bortskaffer disse produkter ved at efterlade dem i naturen og dermed ikke foretager korrekt affaldshåndtering.

Med »for egen regning« menes, at en producent eller importør skal afholde alle omkostninger til at varetage de forpligtelser, der pålægges producenten eller importøren at udføre i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Med »for producenterne regning« menes, at producenterne og importørerne skal afholde omkostninger til de opgaver, som ministeren pålægger andre at udføre på producentens eller importørens vegne i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Der kan i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 9 t, stk. 6, der bliver stk. 8, alene fastsættes regler om, at miljøministeren skal varetage det organisatoriske ansvar for at oplyse

brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af de pågældende engangsplastprodukter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således i overensstemmelse med § 9 t, stk. 1, 1. pkt., at producenter og importører fortsat vil have det finansielle ansvar for at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af de pågældende engangsplastprodukter.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 9 t, stk. 4, nr. 3, og stk. 5, hvorefter ministeren bemyndiges til at skulle fastsætte regler om at producenter og importører skal betale gebyrer til dækning af de offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse udmøntes ved, at miljøministeren vil skulle oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det er hensigten, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegere sine oplysningsforpligtelser til Miljøstyrelsen.

Til nr. 23

Det fremgår af § 9 t, stk. 8, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 9 t, stk. 2, 6 og 7, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det følger af den foreslåede ændring af § 9 t, stk. 8, der bliver stk. 10, at henvisningen til stk. 2, 6 og 7 ændres til stk. 2, 8 og 9.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stk. 4 og 5 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 24

Det fremgår af § 9 t, stk. 9, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter § 9 t, stk. 6-8, skal afgives.

Det følger af den foreslåede ændring af § 9 t, stk. 9, at henvisningen til stk. 6-8 ændres til stk. 8-10.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stk. 4 og 5 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 25

Overskriften før den gældende bestemmelse i § 9 u i lov om miljøbeskyttelse er "Udvidet producentansvar for batterier og akkumulatorer".

Det foreslås, at overskriften før § 9 u affattes "Udvidet producentansvar for batterier – supplerende bestemmelser til batteriforordningen"

Formålet med ændringen er at tydeliggøre, at de nye bestemmelser for udvidet producentansvar for batterier samt tilpasningen af gældende bestemmelser, der foreslås med nærværende lovforslag, supplerer batteriforordningen.

Det foreslås desuden at tilpasse overskriften til batteriforordningens benævnelse af batterier, således at "akkumulatører" udgår. Forslaget har alene til hensigt at opdatere loven rent begrebsmæssigt i overensstemmelse med batteriforordningen, som alene bruger betegnelsen "batterier" til forskel fra batteridirektivet, der bruger betegnelsen "batterier- og akkumulatorer".

Det følger således af forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 1, at der ved "batteri" i forordningen forstås enhver enhed, med internt eller eksternt lager, der leverer elektrisk energi, som frembringes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere ikkegenopladelige eller genopladelige battericeller eller -moduler eller af pakker heraf, herunder et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.

Akkumulatorer indgår således i forordningens batteridefinitioner og anvendelsesområde, hvorfor den foreslåede ændring ikke medfører indholdsmæssige ændringer.

Den foreslåede ændring af overskriften før § 9 u skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 26

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 1, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagemtagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til

at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bærbare batterier og akkumulatører.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 3, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatører samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 5,05 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatører. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebæleb.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling, renter og klage m.v., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den private organisation, jf. lovens § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk, hvis der i medfør af lovens § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske til told- og skatteforvaltningen.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i lovens § 9 æ.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 7, kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatører, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. lovens § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 8, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i lovens § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 9, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatører i Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 10, kan miljøministeren fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra

producenter og importører, jf. stk. 3, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne.

De gældende bestemmelser i § 9 u, stk. 1-10, er en implementering af batteridirektivet, som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører (herefter batteribekendtgørelsen).

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af industribatterier og -akkumulatører skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industriakku­mulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator, og at producenter og importører ligeledes er forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier eller -akkumulatører fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 4.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af industribatterier og -akkumulatører.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 3, kan miljøministeren fastsætte regler om tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatører, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industribatteri eller en industriakkumulator.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om, at industribatterier og -akkumulatører, som kan være håndholdte, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatører, jf. § 9 u, stk. 7.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 6, kan producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatører indgå aftaler om, at slutbrugeren finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 1, skal producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatører i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatører. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed, med-

mindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenter og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bilbatterier og -akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning, og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller producentregisteret i § 9 æ. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 6, kan producenter, importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om producenter, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genanvendelsesordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer. Endvidere kan miljøministeren fastsætte regler om producenter, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 2, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 3, fastsætter

miljøministeren regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Miljøministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 4, må slutbrugerne ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler om producenter og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, er overdraget til andre.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 6, kan miljøministeren fastsætte regler om producenter og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 6, og § 9 w, stk. 5.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 7, fastsætter miljøministeren regler om producenter og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 8, fastsætter miljøministeren regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 5 og 6 skal afgives, og om, hvordan oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering efter stk. 7 skal gøres offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, kan forpligtelserne efter blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

De gældende bestemmelser i §§ 9 u-x og § 9 z, stk. 1 og 2, er en implementering af batteridirektivet, som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (herefter benævnt batteribekendtgørelsen).

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 3,

nr. 2, kan miljøministeren fastsætte regler for de kollektive ordninger, hvorefter de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 5, fastsætter miljøministeren regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af lovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til lovens § 9 z, stk. 1.

Bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, og stk. 5 og 6, er en implementering af affaldsdirektivet og ikke nærmere udmøntet for så vidt angår batterier.

Bestemmelser om det udvidede producentansvar for bærbare batterier, industribatterier og bilbatterier, herunder om organisering af indsamlingen af bærbare batterier og finansiering heraf samt bestemmelser om producenters og øvrige aktørers oplysnings- og vejledningspligt overfor slutbrugere af batterier er direkte reguleret i kapitel 8 i batteriforordningen. Batteriforordningens kapitel 8 finder anvendelse den 18. august 2025.

Det foreslås at ophæve lovens §§ 9 u-x og i stedet indsætte en ny § 9 u.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelser i batteribe-kendtgørelsen, der udmønter de gældende bestemmelser i lovens §§ 9 u-x, automatisk ophæves, når bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven ophæves den 18. august 2025. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse herved. Det foreslåede medfører således en ophævelse af nationale regler, da batteriforordningen træder i stedet.

Med det foreslåede § 9 u, stk. 1, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i batteriforordningen, til på deres vegne at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt efter batteriforordningens artikel 58, med henblik på at varetage producentens forpligtelser efter forordningen, jf. dennes

artikel 57, og efter regler udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven om yderligere krav til sikkerhedsstilling og indgåelse af kontrakt efter de nye bestemmelser i § 9 u, stk. 2 og 3, jf. nedenfor. Sådanne regler vil medføre, at det er pligtigt for en producent af batterier at være medlem af en producentansvarsordning, og at producenter således ikke vil kunne varetage producentansvaret eller opnå en godkendelse efter forordningens artikel 58 individuelt.

Fastsættelse af regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation vil endvidere medføre, at den af producenten udpegede producentorganisation vil være forpligtet til at opfylde registreringen for den enkelte producent i producentregistret efter forordningens artikel 55, stk. 6, medmindre andet er angivet af den kompetente myndighed. Det forventes, at kompetencen til at drive producentregistret for batterier fortsat vil være henlagt til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), jf. det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 46.

Hvis en producent melder sig ud af en producentansvarsorganisation, vil virkningen af regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse være, at producenten skal melde sig ind i en producentansvarsorganisation og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i batteriforordningen.

Det fremgår af forordningens artikel 55, stk. 12, at producenten eller, hvis det er relevant, den bemyndigede repræsentant for det udvidede producentansvar eller den producentansvarsorganisation, som er udpeget på vegne af de producenter, den repræsenterer, underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i registreringen og om eventuelt endeligt ophør for så vidt angår tilgængeliggørelse på markedet på medlemsstatens område af de batterier, der er omhandlet i registreringen.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at supplere batteriforordningens artikel 58, stk. 1, 2. led., hvorefter medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger, der gør det obligatorisk at udpege en producentansvarsorganisation.

Sådanne foranstaltninger skal efter forordningen begrundes på grundlag af de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndteringskarakteristika. Det er hensigten at fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en godkendt producentansvarsorganisation for kategorierne bærbare batterier og batterier til lette transportmidler (såkaldte "LMT-batterier"), idet sådanne regler kan begrundes i, at der inden for de anførte kategorier er mange små individuelle producenter samtidig med, at der er indsamlingsmål for begge kategorier i batteriforordningen, jf. forordningens artikel 59, stk. 3 (bærbare batterier) og artikel 60, stk. 3 (LMT-batterier). Der er aktuelt ikke indsamlingsmål for de øvrige kategorier af batterier (industri-, start- og elbilbatterier).

Der kan dog vise sig et behov for, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af godkendte producentansvarsorganisationer for de øvrige kategorier af batterier i forordningen (industri-, start- og elbilbatterier), hvorfor det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse også kan medføre, at miljøministeren for så vidt angår disse kategorier kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en godkendt producentansvarsorganisation, såfremt dette kan begrundes i kategoriernes specifikke karakteristika og relaterede affaldshåndteringskarakteristika.

Miljøministeren vil ved udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse til fastsættelse af regler om pligtigt medlemskab af en godkendt producentansvarsorganisation for batterier også skulle fastsætte regler for producentansvarsorganisationen efter det foreslåede i § 9 u, stk. 4, nr. 1-3, jf. nedenfor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Med det foreslåede § 9 u, stk. 2, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at miljøministeren kan fastsætte supplerende krav til den garanti, som producenter eller disses producentansvarsorganisationer skal stille efter forordningens artikel 58, stk. 7, til dækning af de omkostninger i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller den producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens.

Det følger af forordningens artikel 58, at producenten eller dennes producentorganisation i forbindelse med producentens eller dennes producentansvarsorganisations ansøgning om godkendelse skal kunne stille den garanti, som vil være et vilkår for godkendelsen. Det er således hensigten, at miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte regler om, at garantien skal stilles efter den kompetente myndigheds anvisninger, for eksempel i form af en bankgaranti, samt regler om beregning af garantiens størrelse under hensyn til producentens eller dennes producentansvarsorganisations årlige indberetning af markedsførte mængder efter forordningens artikel 75, samt producentens eller dennes producentansvarsorganisations forholdsmæssige tilbagebetalingspligt i forhold til den årlige indberetning. Det er hensigten, at Miljøstyrelsen, som kompetent myndighed efter regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 1, skal administrere godkendelsesordningen efter forordningens artikel 58. Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at producenten eller dennes

producentansvarsorganisation skal kunne stille den garanti, som vil være et vilkår for godkendelsen, efter Miljøstyrelsens anvisning i forbindelse med godkendelsesansøgningen efter forordningens artikel 58.

Det er desuden hensigten, at miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem og hvordan der kan disponeres over garantien i tilfælde af endeligt ophør af producentens eller dennes kollektive ordnings aktiviteter eller insolvens. Det er herunder hensigten at fastsætte regler, hvorefter den kompetente myndighed kan frigive en garanti, såfremt den pågældende producent eller dennes producentansvarsorganisation, der har stillet sikkerheden, ikke indsamler og/eller affaldshåndterer det affald, som de er forpligtede til efter batteriforordningen. Garantien frigives således til de øvrige producenter eller den producentansvarsorganisation, der afhenter og affaldshåndterer en forøget mængde affald svarende til den mængde, som garantien skulle dække.

Den foreslåede bestemmelse indeholder således hjemmel til at supplere batteriforordningens artikel 58, stk. 7, hvor efter medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til den garanti, som en producent i tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, og producentansvarsorganisationer i tilfælde af kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar, skal stille til dækning af de omkostninger i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller dennes producentansvarsorganisation skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Med det foreslåede § 9 u, stk. 3, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer og om dokumentation herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at miljøministeren i regler kan fastsætte krav om, at de indsamlingssteder, som producenterne eller disses producentansvarsorganisationer har valgt at etablere et samarbejde med om indsamlingen af de udtjente batterier i overensstemmelse med forordningen, skal indgå en kontrakt om samarbejdet, før indsamlingsstedet må indgå i producentens eller dennes producentansvarsorganisations indsamlingsnetværk.

Det er hensigten at fastsætte krav på bekendtgørelsesniveau om indgåelse af kontrakt for så vidt angår alle kategorier af batterier (bærbare batterier, batterier til lette køretøjer, industri-, start- og elbilbatterier). Såfremt miljøministeren finder, at det ikke er relevant eller nødvendigt for alle kategorier af

batterier, kan ministeren dog vælge kun at fastsætte kravet for nogle kategorier.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler i medfør af bestemmelsen om, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer skal kunne dokumentere og fremvise kontrakten, der er indgået med indsamlingsstedet, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i forbindelse med ansøgning om godkendelse efter forordningens artikel 58 til dokumentation for producentens eller dennes producentansvarsorganisations tilrettelæggelse af indsamlingen. Det fremgår således af forordningens artikel 58, stk. 2, litra a og b, at der kun gives godkendelse, hvis det af producenten eller dennes producentansvarsordning kan påvises, at producenten eller dennes producentansvarsorganisation har truffet tilstrækkelige foranstaltninger i forhold til kravene til indsamling og affaldshåndtering i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a-d, og i forordningens kapitel 8.

Den foreslåede bestemmelse indeholder således hjemmel til at supplere batteriforordningens artikel 59, stk. 6, for så vidt angår bærbare batterier, artikel 60, stk. 7, for så vidt angår batterier til lette køretøjer, samt artikel 61, stk. 1, 2. led, for så vidt angår industri-, start- og elbilbatterier. Det følger heraf, at medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de enheder, der er omhandlet i forordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, samt artikel 61, stk. 1, kun må indsamle udtjente batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 4, nr. 1, fastsætter miljøministeren regler om pligt for producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 1, til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af organisationen, økonomiske bidrag til organisationen fra producenter og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Miljøministeren fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

Det følger heraf, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationer for batterier til at oplyse, hvem der ejer producentansvarsorganisationen og hvilke medlemmer producentansvarsorganisationen har.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljøministeren endvidere til at forpligte producentansvarsorganisationerne til at oplyse de vejledende priser/bidrag for producenter, der er medlem af producentansvarsorganisationen. Dette med henblik på at skabe gennemsigtighed i markedet og således sikre, at de bidrag, som producenter betaler til produ-

centansvarsorganisationerne, ikke overstiger de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering.

Oplysninger om økonomiske bidrag til producentansvarsorganisationerne kan undtages fra oplysningspligten efter affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 8, og herunder miljøoplysningslovens regler om undtagelse fra aktindsigt, da det vurderes, at der er tale om miljøoplysninger. Der skal efter retspraksis og ombudsmandspraksis være tale om oplysninger med væsentlig økonomisk betydning, før oplysningerne kan undtages. Rene prisoplysninger er efter gældende retspraksis og ombudsmandspraksis ikke omfattet heraf, hvorfor de vejledende økonomiske bidrag, som producentansvarsorganisationerne opkræver fra producenter, ikke kan undtages fra oplysningspligten. Dog kan der ikke fastsættes regler efter den foreslåede bestemmelse, hvorefter de konkrete bidrag, som en navngiven individuel producent indbetaler til en given producentansvarsorganisation, skal offentliggøres, da der her vil være tale om forretningsmæssige følsomme oplysninger.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at forpligte producentansvarsorganisationerne til at oplyse, hvordan producentorganisationen udvælger en affaldsoperatør til at behandle den mængde affald, som producentorganisationen håndterer. Hensigten med bestemmelsen er at øge gennemsigtigheden i affaldsbehandlingsmarkedet. Bestemmelsen vil for eksempel kunne opfyldes ved, at producentorganisationen offentliggør på deres hjemmeside, hvilke kriterier producentorganisationen opstiller for udvælgelsen af affaldsoperatør i de udbud af affaldshåndteringsopgaven, som producentorganisationen jævnlige udarbejder, og som typisk er kontrakter af 1-2 års varighed.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 1 viderefører således bestemmelsen i den gældende § 9 z, stk. 5, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om tilsvarende oplysningspligter for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder forpligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Det foreslås dog, at bestemmelsen flyttes til en ny bestemmelse, der kun omhandler batterier, og tilpasses batteriforordningens artikel 57, hvoraf det direkte fremgår, at producenterne af batterier har mulighed for at opfylde deres producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, samt til den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 1, hvorved det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer, jf. ovenfor og bemærkningerne hertil. Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til batteriforordningen og til den nye § 9 u, stk. 1, i den foreslåede bestemmelse for at præcisere, at bestemmelsen gælder for producentansvarsorganisationer, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler om pligtigt medlemskab.

Som følge af den foreslåede nye bestemmelse i nr. 1 og af det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 29, hvorefter

batterier udgår af lovens § 9 z, stk. 1, vil batterier ikke længere være omfattet af den gældende § 9 z, stk. 5, således at bemyndigelsen heri ikke vil omfatte oplysningspligter for kollektive ordninger for batterier.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører, som det også var tilfældet med den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 5, artikel 8 a, stk. 3, litra e, i affaldsdirektivet, hvorefter enhver organisation, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter af produkter, gør oplysninger om ejerskab, medlemskab, de økonomiske bidrag betalt af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentlig tilgængelige.

Med den foreslåede bestemmelse i nr. 1 bemyndiges miljøministeren endvidere til at fastsætte regler om, hvordan oplysningerne gøres offentlig tilgængelige.

Det fremgår ikke af affaldsdirektivet, hvordan begrebet offentlig tilgængelig skal forstås eller opfyldes. Ud fra en sproglig forståelse må begrebet forstås således, at alle skal have adgang til de pågældende oplysninger, og at adgangen skal sikres uden uoverstigelige hindringer, således at man som informationssøgende ikke skal anmode om oplysningerne. Oplysningsforpligtelserne kan derfor opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige via internettet, for eksempel på producentansvarsorganisationens hjemmeside. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler herom i batteribe-kendtgørelsen.

Batteriforordningen henviser i artikel 56, stk. 1, 2. pkt. til, at producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet og i forordningens kapitel 8. Forordningen supplerer ikke artikel 8 a, stk. 3, litra e, i affaldsdirektivet.

Det foreslåede medfører således, at den gældende retstilstand videreføres med tilpasning til den nye batteriforordning.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 4, nr. 2, fastsætter miljøministeren regler om pligt for producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 1, til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graderede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.

Den foreslåede bestemmelse viderefører for så vidt angår batterier den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 6, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om tilsvarende forpligtelser til at føre egenkontrol for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder forpligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Det foreslås således, at bestemmelsen flyttes til en ny bestemmelse, der kun omhandler batterier, og tilpasses

batteriforordningens artikel 57, hvoraf fremgår, at producenterne af batterier har mulighed for at opfylde deres producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, samt til den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 1, hvorved det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer, jf. ovenfor og bemærkningerne hertil. Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til batteriforordningen og til den nye § 9 u, stk. 1, i den foreslåede bestemmelse for at præcisere, at bestemmelsen gælder for producentansvarsorganisationer, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler om pligtigt medlemskab

Det følger af det foreslåede, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationer for batterier til at føre passende egenkontrol med, at de overholder kriterierne for graderede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, jf. nedenfor. Producentansvarsorganisationerne skal derudover føre passende egenkontrol med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bemyndigelse, der pålægger producentansvarsorganisationerne at føre egenkontrol med, at de indkrævede bidrag fra producentansvarsorganisationens medlemmer dækker finansieringen af de indsamlede mængder, som producentansvarsorganisationen skal håndtere efter batteriforordningen, samt at bidragene er graderede korrekt i forhold til de reelle omkostninger ved affaldshåndteringen og de nærmere fastsatte regler for gradering af bidrag, jf. den foreslåede bestemmelses nr. 3.

Desuden er hensigten at fastsætte nærmere regler om, at producentansvarsorganisationen skal føre egenkontrol med kvaliteten af data om mængden af markedsførte batterier, samt data om indsamling og behandling af affald af disse batterier, i givet fald med angivelse af affaldsmaterialestrømme og andre relevante data for dokumentation for efterlevelse af affaldshåndteringsmålene.

Bestemmelsen gennemfører, som det også var tilfældet med den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 6, affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra d, hvorefter enhver organisation, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter af produkter, indfører en passende mekanisme for egenkontrol. Denne skal, hvor det er relevant, støttes af uafhængige revisioner for at vurdere dens økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene fastlagt i artikel 8 a, stk. 4, litra a og b, kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, og med kravene i transportforordningen.

Batteriforordningen henviser i artikel 56, stk. 1, 2. pkt. til, at producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet og i forordningens kapitel 8. Forordningen

supplerer i artikel 58, stk. 5, artikel 8 a, stk. 3, litra d, i affaldsdirektivet.

Regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse suppleres således af regler efter batteriforordningens artikel 58, stk. 5. Det følger heraf, at mekanismen for egenkontrol i artikel 8 a, stk. 3, litra d), i affaldsdirektivet, anvendes regelmæssigt og mindst hvert tredje år og efter anmodning fra den kompetente myndighed for at kontrollere, at bestemmelserne i nævnte litra overholdes, og at betingelserne for godkendelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 fortsat er opfyldt. Det følger endvidere, at producenten eller producentansvarsorganisationen efter anmodning forelægger egenkontrolrapporten og om nødvendigt et udkast til en plan for korrigerende tiltag for den kompetente myndighed. Det følger desuden, at den kompetente myndighed kan meddele bemærkninger til mekanismen for egenkontrol og til udkastet til plan for korrigerende tiltag og meddeler eventuelle bemærkninger til producenten eller producentansvarsorganisationen, uden at det berører kompetencerne i henhold til artikel 58, stk. 6. Det følger endeligt, at producenten eller producentansvarsorganisationen udarbejder og gennemfører planen for korrigerende tiltag på grundlag af den kompetente myndigheds bemærkninger.

Som følge af den foreslåede nye bestemmelse i nr. 2 og af det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter batterier udgår af lovens § 9 z, stk. 1, vil batterier ikke længere være omfattet af den gældende § 9 z, stk. 6, således at bemyndigelsen heri ikke vil omfatte pligt til at føre egenkontrol for kollektive ordninger for batterier, idet en sådan forpligtelse vil være omfattet af den nye foreslåede bestemmelse i nr. 2.

Det foreslåede medfører således, at den gældende retstilstand for så vidt angår batterier videreføres i en ny bestemmelse med tilpasning til den nye batteriforordning.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 4, nr. 3, fastsætter miljøministeren regler om pligt for producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 1, til at graduere de finansielle bidrag fra producenter i henhold til batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, efter nærmere fastsatte kriterier.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om graduering af bidrag i henhold til batteriforordningen medfører således, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduere de finansielle bidrag fra producenter i henhold til både batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a og efter nærmere fastsatte kriterier.

Den sidste del af bemyndigelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tilsvarende forpligtelse til at graduere producenternes bidrag for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder for-

pligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Den gældende bestemmelse er en gennemførelse af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra b.

Efter batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, skal producentansvarsorganisationerne sikre, at de finansielle bidrag, som de modtager fra producenterne, opdeles i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra b. Producentansvarsorganisationerne skal derudover opdele bidragene som minimum efter batterikategori og batterikemi, og hvis relevant under hensyntagen til genopladeligheden, til niveauet af genanvendt indhold ved fremstillingen af batterier og til deres CO₂-fodafttryk. Producentansvarsorganisationerne skal opdele bidragene, uanset om batterierne har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.

Bemyndigelsen medfører således, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne for batterier til at opdele og graduere deres medlemmers bidrag efter forordningens kriterier. Bemyndigelsen medfører desuden, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduere deres medlemmers bidrag efter nærmere kriterier.

Miljøministeren skal således fastsætte regler for en reguleret bidragsstruktur for at sikre motivation til, at producenter tager hensyn til reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed af deres produkter. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udnyttes til at fastsætte regler om graduering, så der gives et økonomisk incitament til, at producenter designer produkter med reduceret miljøpåvirkning. Dette kan for eksempel ske ved at fastsætte kriterier for graduering af bidragene med udgangspunkt i, at producenter, der fremstiller et produkt, der har en høj negativ miljøpåvirkning, vil skulle betale højere bidrag end tilfældet vil være for producenter, der fremstiller sammenlignelige produkter med lavere miljøpåvirkning.

Producentansvarsorganisationernes opkrævning af bidragene skal, udover at afspejle produktets miljøpåvirkning, rumme dækning af de udgifter af forskellig art, som et udtjent batteri medfører, jf. batteriforordningens artikel 56, stk. 4, der omhandler hvilke omkostninger, producenterne skal afholde i forbindelse med affaldshåndtering af deres batterier. Det er både udgifter, som producentansvarsorganisationen afholder på producentens vegne i forbindelse med affaldshåndteringen af batteri og administrative omkostninger forbundet med indsamling og indberetning af data mv. Det er således hensigten at fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduere medlemmernes bidrag til omkostninger forbundet med affaldshåndteringen. Det er ikke hensigten at fastsætte regler i medfør af bestemmelsen, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduere de økonomiske bidrag, der alene dækker de administrative omkostninger hos producentansvarsorganisationen.

Det er således hensigten, at de nærmere regler for producentansvarsorganisationernes graduering vil blive fastsat under hensyntagen til, at de graduerede bidrag har karakter af vederlag for den affaldshåndtering, som producenter er pligtige til at afholde omkostningerne til. Reglerne forventes alene at fastsætte de overordnede kriterier for graduering af bidrag, hvorefter det er op til den enkelte producentansvarsorganisation at foretage den egentlige graduering og fastsættelse af producenters bidrag inden for de angivne kriterier.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 3 viderefører således bestemmelsen i den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 2, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tilsvarende forpligtelse til at graduere producenternes bidrag for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder forpligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Det foreslås således, at bestemmelsen flyttes til en ny bestemmelse, der kun omhandler batterier, og tilpasses batteriforordningens artikel 57, hvoraf fremgår, at producenterne af batterier har mulighed for at opfylde deres producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, samt til den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 1, hvorved det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer, jf. ovenfor og bemærkningerne hertil. Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til batteriforordningen og til den nye § 9 u, stk. 1, i den foreslåede bestemmelse for at præcisere, at bestemmelsen gælder for producentansvarsorganisationer, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler om pligtigt medlemskab.

Som følge af den foreslåede nye bestemmelse i nr. 3 og af det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter batterier udgår af lovens § 9 z, stk. 1, vil batterier ikke længere være omfattet af den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 2, således at bemyndigelsen heri ikke vil omfatte kollektive ordninger for batterier.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører, som det også var tilfældet med den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, artikel 8 a, stk. 4, litra b, i affaldsdirektivet, hvorefter medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, at i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar så vidt muligt er gradueret efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter, navnlig ved at tage hensyn til deres holdbarhed, reparérbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed og tilstedeværelsen af farlige stoffer, dermed baseret på en livscyklustilgang og en overensstemmelse med de krav, der er fastsat i relevant EU-ret, samt, hvor relevant, baseret på harmoniserede kriterier for at sikre et velfungerende indre marked.

Det foreslåede giver hjemmel til at gennemføre både affaldsdirektivets krav i artikel 8 a, stk. 4, litra b, samt batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, ved bekendtgørelse.

Det foreslåede medfører således, at den gældende retstilstand videreføres med tilpasning til den nye batteriforordning.

Den foreslåede ophævelse af lovens §§ 9 u-x og indsættelse af en ny § 9 u skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 27

Det følger af overskriften før § 9 y i miljøbeskyttelsesloven, at denne vedrører fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger. Overskriften vedrører bestemmelserne §§ 9 y-å.

Det foreslås, at overskriften før § 9 y affattes ”Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger m.v.”

Forslaget herom skal ses i sammen med lovforslagets § 1, nr. 33, hvorved der indsættes et nyt stk. 4 i § 9 z, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om pligt til gennem deltagelse i en kollektiv ordning at opfylde forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 9, som ikke vedrører det udvidede producentansvar for emballage og for visse engangsplastprodukter.

Med den foreslåede nyaffattelse er overskriften dækkende for bestemmelserne §§ 9 y-å.

Til nr. 28

Efter den gældende bestemmelse i § 9 y, stk. 1, kan producent og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

De gældende bestemmelser i lovens § 9 y, stk. 1, er en implementering af affaldsdirektivet, jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020, og er en fælles bestemmelse for alle lovens udvidede producentansvar.

Det foreslås med ændringen af § 9 y, stk. 1, at ”emballerede produkter” ændres til ”emballage”.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvormed producentansvaret

for emballage påhviler producenter af emballage. Hvem der nærmere er omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 29

Efter den gældende bestemmelse i § 9 y, stk. 1, kan producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 y, stk. 2, indtræder repræsentanten i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer og affald herfra.

De gældende bestemmelser i lovens § 9 y, stk. 1 og 2, er en implementering af affaldsdirektivet, jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020, og er fælles bestemmelser for alle lovens udvidede producentansvar.

Bestemmelserne er ikke udnyttet for så vidt angår batterier og akkumulatorer.

Det foreslås, at § 9 y, stk. 1 og 2, ændres således, at ”bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer” ændres til ”batterier”.

Formålet med forslaget er alene at opdatere loven rent begrebsmæssigt i overensstemmelse med batteriforordningen.

Efter batteriforordningens artikel 56, stk. 1, har producenter udvidet producentansvar for alle typer batterier, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område. Batteriforordningen opdeler i forordningens kapitel 8 batterier i flere kategorier end batteridirektivet, idet der med forordningen er en særskilt kategori for batterier til lette køretøjer.

Forslaget medfører således ikke en indholdsmæssig ændring, da producenter af alle typer batterier uanset inddeling i kategori fortsat vil være omfattet af forpligtelsen til at udnævne en repræsentant efter regler fastsat i medfør af bestemmelsen i § 9 y, stk. 1.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 y, stk. 1 og 2, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 30

Efter den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 1, kan forpligtelserne efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det følger heraf, at producenter og importører af batterier og akkumulatorer kan opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering efter lovens § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Bestemmelserne er for så vidt angår batterier- og akkumulatorer en implementering af batteridirektivet.

Det foreslås, at lovens § 9 z, stk. 1, ændres således, at § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2 ændres til § 9 t, stk. 1, hvorefter henvisningen til § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1 og § 9 w, stk. 1, dermed udgår af bestemmelsen.

Med ændringen vil batterier og akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at producenter og importører ikke længere kan opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering gennem deltagelse i en producentansvarsorganisation (kollektiv ordning) i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 26, som følge af batteriforordningen, og i lyset af, at producenterne efter forordningens artikel 57 kan udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til forordningens artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.

Det foreslåede skal desuden ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 26, hvorefter miljømini-

steren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation, der er godkendt efter batteriforordningen.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår producenter af batteriers mulighed for at lade deres producentansvarsforpligtelser opfylde igennem deltagelse i en kollektiv ordning, da batteriforordningen træder i stedet.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 z, stk. 1, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 31

Det fremgår af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Det foreslås at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 h, stk. 9-11, ændres til § 9 h, stk. 9, stk. 12 og 13. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, 1. pkt., og af den foreslåede indsættelse af nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, ændres til § 9 p, stk. 10-13. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stykker og indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås desuden at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Ministeren vil i medfør af § 9 z, stk. 2, kunne fastsætte regler om, at forpligtelserne, der påhviler producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14, helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Det foreslås endeligt at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 t, stk. 6-8, ændres til § 9 t, stk. 8-10. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stk. 4 og 5 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 32

Efter den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Det følger heraf, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter og importører af henholdsvis fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, samt batterier og -akkumulatorer, helt eller delvist kan opfylde deres oplysningsforpligtelser i henhold til regler fastsat i medfør af lovens § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis de er tilsluttet en sådan ordning. Bestemmelsen er således en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar.

Bestemmelsen er for så vidt angår fiskeredskaber, der indeholder plast, en implementering af engangsplastdirektivet og er udmøntet i fiskeredskabsbekendtgørelsen, jf. dennes § 30.

Bestemmelsen er for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-direktivet) og er udmøntet i bekendtgørelse om bekendtgørelse nr. 1566 af 19. december 2022 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (herefter benævnt elektronikaffaldsbekendtgørelsen), jf. dennes § 56.

Bestemmelsen er for så vidt angår emballerede produkter en implementering af emballagedirektivet og er til dels udmøntet i emballageregisterbekendtgørelsens § 13, hvorefter en kollektiv ordning kan overtage producentens forpligtelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 9 p, stk. 11.

Bestemmelsen er for så vidt angår person- og varebiler en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (ELV-direktivet) og er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1664 af 29. december 2022 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer, opkrævning af miljøbidrag og udbetaling af skrotningsgodtgørelse (herefter benævnt bilskrotbekendtgørelsen), jf. dennes § 31.

Bestemmelsen er for så vidt angår drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast en implementering af engangs-

plastdirektivet og er til dels udmøntet i emballageregisterbekendtgørelsens § 13, hvorefter en kollektiv ordning kan overtage producentens forpligtelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 9 s, stk. 10.

Bestemmelserne er for så vidt angår batterier og akkumulatører en implementering af batteridirektivet og er udmøntet i batteribekendtgørelsens § 34, jf. §§ 37-38.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 9 z, stk. 2, som også foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 31. Nærværende forslag til § 9 z, stk. 2, medfører, at henvisningen i den gældende bestemmelse til lovens § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, udgår, hvor ændringen af § 9 z, stk. 2, som er foreslået med forslagets § 1, nr. 31, medfører, at henvisningen i den gældende bestemmelse til § 9 h, stk. 9-11, ændres til § 9 h, stk. 9, 12 og 13, henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, ændres til § 9 p, stk. 11-13, og henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Baggrunden herfor er, at ændringen i lovforslagets § 1, nr. 31 skal træde i kraft på lovens almindelige ikrafttrædelsesdato, jf. lovforslagets § 4, stk. 1, hvorimod den yderligere ændring, som er tilføjet med dette forslag, først vil træde i kraft den 18. august 2025, jf. lovforslagets § 4, stk. 3.

Det følger af nærværende foreslåede nyaffattelse af lovens § 9 z, stk. 2, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 10-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Ifølge det foreslåede kan miljøministeren således fastsætte regler om, at producenternes oplysningspligter efter regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 10-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, kan opfyldes helt eller delvist gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis en producent eller importør er medlem af en kollektiv ordning. Ordningen eksisterer i de gældende regler for fiskeredskaber, der indeholder plast, for elektrisk og elektronisk udstyr, for person- og varebiler og for batterier og akkumulatører. Ordningen er til dels udmøntet i de gældende regler for emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Det er med den foreslåede nyaffattelse ikke hensigten at ændre på den hidtidige retstilstand for de forskellige udvidet producentansvar med undtagelse af batterier og akkumulatører, jf. nedenfor.

Det er dog hensigten at anvende den nyaffattede bemyndigelse til at fastsætte yderligere regler om, at producenter i den udvidet producentansvarsordning for emballage og i den udvidet producentansvarsordning for drikkevarebeholdere

og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, helt eller delvist kan overdrage deres oplysningsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 10-13, jf. den foreslåede § 9 s, stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 20, til en kollektiv ordning.

For så vidt angår drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, følger det af den foreslåede § 9 s, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 20, at § 9 p, stk. 10-13, finder tilsvarende anvendelse på den udvidet producentansvarsordning for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

I det omfang ministeren fastsætter regler om, at forpligtelsen alene kan overdrages delvist til en kollektiv ordning, vil producenterne fortsat skulle opfylde den pågældende forpligtelse. Med 'helt eller delvist' skal således forstås, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter både producenten og dennes kollektive ordning vil være forpligtet til at opfylde samme oplysnings- og dokumentationsforpligtelser. Det kan fortsat være nødvendigt at få oplysninger direkte fra producenter i forbindelse med kontrol m.v., uanset at producenten er med i en kollektiv ordning, hvorfor regler herom vil blive fastsat med hjemmel i stk. 2, når dette anses for nødvendigt.

Det er således hensigten at fastsætte regler om, at en kollektiv ordning delvist kan overtage producentens forpligtelse til at gøre oplysninger om producentens eller dennes kollektive ordnings opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige. Producenten skal således fortsat selv opfylde forpligtelsen efter regler fastsat i medfør af lovens § 9 p, stk. 8, der med lovforslaget bliver til stk. 10, selvom producenten er medlem af en kollektiv ordning.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at en kollektiv ordning helt eller delvist kan overtage producentens oplysningsforpligtelser overfor brugere af emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, efter regler fastsat efter lovens § 9 p, stk. 10, der med lovforslaget bliver til stk. 11, samt oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler fastsat efter lovens § 9 p, stk. 11, der med lovforslaget bliver til stk. 12.

Det foreslåede vil indebære, at de kollektive ordninger overtager producenternes forpligtelser vedrørende opfyldelse af oplysnings- og dokumentationsforpligtelser helt eller delvist. Miljøministeren vil således kunne meddele påbud efter den gældende § 69, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven til den kollektive ordning, hvorefter den kollektive ordning skal foranledige det ulovlige forhold lovliggjort, dvs. opfylde de oplysnings- og dokumentationsforpligtelser, som den kollektive ordning ikke har opfyldt på vegne af producenten. Det bemærkes hertil, at den kollektive ordnings overtrædelse af oplysnings- og dokumentationsforpligtelsen kan strafbelæg-

ges efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at henvisningen i den gældende bestemmelse til lovens § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, udgår.

Med ændringen vil producenter og importører af batterier og akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at der ikke kan fastsætte regler, hvorefter producenter og importører helt eller delvist kan opfylde deres oplysningsforpligtelser gennem deltagelse i en kollektiv ordning i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 9 x i lovforslagets § 1, nr. 26, som følge af batteriforordningen, og i lyset af, at producenternes mulighed for at opfylde deres nye oplysningsforpligtelser igennem deltagelse af en producentansvarsorganisation følger direkte af batteriforordningens artikel 57. Ifølge forordningens artikel 57 kan producenterne udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til forordningens artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, herunder oplysningsforpligtelser.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår producenter af batteriers mulighed for at opfylde producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, da batteriforordningen træder i stedet.

Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 2, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse hermed.

Det foreslåede skal desuden ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 26, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation, der er godkendt efter batteriforordningen.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 z, stk. 2, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 33

Det følger af § 9 z, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven, at bl.a. producenter og importører af emballage og drikkevareholdere og drikkebægre af engangsplast kan organisere sig i kollektive ordninger og opfylde deres forpligtelse til tilbagebetaling og særskilt håndtering af emballage, drikkevareholdere og drikkebægre af engangsplast og affald heraf i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det følger endvidere af § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenterne og importørerne kan opfylde visse oplysnings- og informationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af bl.a. § 9 p, stk. 8-12, og § 9 s, stk. 9-11, gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenten og importøren er tilsluttet en kollektiv ordning.

Efter § 9 z, stk. 3-6, kan miljøministeren fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om de kollektive ordningers organisering, om graduering af producenternes bidrag til ordningen, om lige adgang til ordningen for producenterne, om sikkerhedsstillelse, om visse oplysningsforpligtelser og om egenkontrol.

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om de kollektive ordningers organisering, at bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler om producentens ansvar i det tilfælde, hvor den kollektive ordning ikke opfylder producentens forpligtelser. Det følger heraf, at den kollektive ordnings overtagelse af ansvaret kan ske parallelt med producentens oprindelige ansvar, således at ansvaret går tilbage til producenten, hvis den kollektive ordning, som ansvaret ellers var overdraget til, ikke opfylder forpligtelsen, jf. Folketingstidende 2007-2008, tillæg A, L 134 som fremsat, side 4895.

For så vidt angår emballage samt drikkevareholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, er myndighederne i § 9 z, stk. 2-3 og 5, delvist udmøntet i §§ 13-16 i emballageregisterbekendtgørelsen. Det fremgår bl.a. af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2, at 'emballage' skal forstås som enhver emballage, som defineret i bekendtgørelse om visse krav til emballager, og at emballage også skal forstås som drikkevareholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter.

Efter emballageregisterbekendtgørelsens § 13, kan kollektive ordninger varetage forpligtelser på vegne af en producent eller dennes eventuelle repræsentant til registrering af oplysninger i producentregisteret (Dansk Producentansvar), indberetning af oplysninger til producentregisteret, samt betaling af registreringsgebyr til producentregisteret.

Det følger endvidere, at hvis den kollektive ordning ikke opfylder forpligtelserne på vegne af de producenter eller deres

eventuelle repræsentanter, der er medlem af ordningen, skal de nævnte forpligtelser opfyldes af den enkelte producent eller dennes eventuelle repræsentant.

I emballageregisterbekendtgørelsens § 14, er der fastsat krav til den kollektive ordnings behandling af dens medlemmer, herunder at enhver producent har lige adgang til at deltage i den kollektive ordning og skal behandles på lige vilkår, idet der skal tages hensyn til producentens markedsandel, og at den kollektive ordning ikke må videregive konkurrencefremme oplysninger til andre virksomheder.

Efter emballageregisterbekendtgørelsens § 15, skal en kollektiv ordning, for at forpligtelserne nævnt i § 13, stk. 1, kan varetages af den kollektive ordning, oprettes i producentregistret, jf. § 3, med angivelse af navnet på ordningen, adresse, telefonnr., e-mailadresse, kontaktperson og CVR-nr. For udenlandske kollektive ordninger, der ikke er registreret i CVR-registret, skal virksomhedens momsnummer (VAT-nr.), europæiske momsregistreringsnummer eller nationale momsregistreringsnummer oplyses i stedet for CVR-nr.

Efter emballageregisterbekendtgørelsens § 16, skal en kollektiv ordning offentliggøre oplysninger på sin hjemmeside om ejerskab og producenter eller deres repræsentanter i ordningen.

De øvrige bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, 4 og 6, er endnu ikke udmøntet for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage.

Det foreslås at indsætte nye stykker 3 og 4, i § 9 z.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*. bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om at producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og helt eller delvist oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 10-14, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Med 'helt eller delvist' skal forstås, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter både producenten og dennes kollektive ordning vil være forpligtet til at opfylde samme oplysnings- og dokumentationsforpligtelser.

Miljøministeren kan i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte regler om, at en producent, der markedsfører engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, på det danske marked, skal melde sig ind i en kollektiv ordning og ved sin registrering i producentregistret efter regler fastsat i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven,

angive sit medlemskab af den kollektive ordning efter de gældende regler i emballageregisterbekendtgørelsen.

Hvis en producent melder sig ud af en kollektiv ordning, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at producenten indenfor en tidsfrist skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i emballageregisterbekendtgørelsen.

Fastsættelse af regler om pligt for producenter af engangsemballage samt af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, til at opfylde deres producentansvarsforpligtelser i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning vil have den virkning, at de kollektive ordninger overtager producenternes forpligtelser vedrørende opfyldelse af producentansvaret i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1. Miljøministeren vil således kunne meddele påbud efter den gældende § 9 å, stk. 1, til den kollektive ordning om opfyldelse af de producentansvarsforpligtelser i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, som den kollektive ordning skal opfylde på vegne af producenten.

Den kollektive ordnings overtagelse af ansvaret vil dog med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, der som konsekvens af det foreslåede bliver stk. 4, nr. 3, kunne ske parallelt med producentens oprindelige ansvar, således at ansvaret går tilbage til producenten, hvis den kollektive ordning, som ansvaret ellers var overdraget til, ikke opfylder forpligtelsen.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at det organisatoriske ansvar for særskilt indsamling, transport eller behandling af ovennævnte engangsemballageaffald efter § 9 p, stk. 1, og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, efter § 9 s, stk. 1, helt eller delvist henlægges til kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder. I det omfang den foreslåede § 9 p, stk. 2, 1. pkt., udnyttes, vil dette medføre, at den kollektive ordning alene vil overtage producentens finansielle ansvar for særskilt indsamling, transport og behandling af affaldet.

Det bemærkes, at regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, ikke hindrer, at producenter kan etablere eller opretholde egne tilbagetagningsordninger for engangsemballageaffald og affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, fra husholdninger efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt. Dette skal som følge af den foreslåede ordning ske i regi af den kollektive ordning, som producenten er medlem af.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, til helt eller delvist at opfylde oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14 gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Fastsættelse af regler herom vil indebære, at de kollektive ordninger overtager producenterne forpligtelser vedrørende opfyldelse af oplysnings- og dokumentationsforpligtelserne i § 9 p, stk. 10-14. Miljøministeren vil således kunne meddele påbud efter den gældende § 69, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven til den kollektive ordning, hvorefter den kollektive ordning skal foranledige det ulovlige forhold lovliggjort, dvs. opfylde de oplysnings- og dokumentationsforpligtelser, som den kollektive ordning ikke har opfyldt på vegne af producenten. Det bemærkes hertil, at den kollektive ordnings overtrædelse af oplysnings- og dokumentationsforpligtelsen kan strafbelægges efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3.

Producenten vil dog fortsat kunne blive forpligtet til at afgive oplysninger, uanset om den kollektive ordning har overtaget oplysnings- eller dokumentationsforpligtelser, såfremt der måtte være behov for at kunne få oplysninger direkte fra producenten efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, og bemærkninger hertil. Dette kan for eksempel være relevant i forbindelse med kontrol af opfyldelsen af oplysnings- eller dokumentationsforpligtelserne.

Ved engangsemballage vil skulle forstås al emballage, der ikke er genbrugsemballage efter emballagebekendtgørelsens definition heraf. Emballagebekendtgørelsen definerer genbrugsemballage som emballage, der er blevet udtænkt, udformet og bragt i omsætning med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive genpåfyldt eller genbrugt til det samme formål, som den blev udtænkt til. Definitionen er en implementering af emballagedirektivet.

Det bemærkes, at producenter af genbrugsemballage, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse, fortsat vil kunne vælge at organisere sig kollektivt om varetagelsen af deres producentansvarsforpligtelser efter den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 1.

Ved engangsplastprodukter vil skulle forstås produkter herunder drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er helt eller delvist fremstillet af plast, og som ikke er udtænkt, designet eller markedsført med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive returneret til en producent til genpåfyldning eller genbrug til det samme formål, som det blev udtænkt til, jf. bekendtgørelse nr. 1173 af 4. september 2023 om forbud mod markedsføring af visse engangsplastprodukter m.v. og om krav til visse

andre engangsplastprodukter, der er en implementering af engangsplastdirektivet.

Udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at miljøministeren kan strafbelægge overtrædelsen af kravet om pligtigt medlemskab af en kollektiv ordning i regler udstedt i medfør af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 110, stk. 3.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 3, således at producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, får pligt til at registrere medlemskab af en kollektiv ordning med den virkning, at den kollektive ordning overtager og skal opfylde producenterne forpligtelser til særskilt indsamling, transport og behandling af affald samt producentens oplysnings- og informationsforpligtelser.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 3, indebærer endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at en producent, der markedsfører engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, på det danske marked, skal melde sig ind i en kollektiv ordning og ved sin registrering i producentregistret efter regler fastsat i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, angive sit medlemskab af den kollektive ordning efter de gældende regler i emballageregisterbekendtgørelsen.

Hvis en producent melder sig ud af en kollektiv ordning vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at producenten indenfor en tidsfrist skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i emballageregisterbekendtgørelsen.

Det er dog hensigten at fastsætte regler i medfør af de foreslåede bemyndigelser om, at en producent af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, ved en kollektiv ordnings opløsning eller konkurs skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning indenfor en kortere tidsfrist end det, der følger af de gældende regler om frist for registrering af ændringer i producentregistret.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bemyndigelser i stk. 3, om, at alle producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal registrere medlemskab af en kollektiv ordning senest 14 dage efter ikrafttrædelsen af regler om pligtigt medlemskab.

Det er således også hensigten at tilpasse den gældende em-

ballageregisterbekendtgørelse ved den nærmere udmøntning af bemyndigelsen i den foreslåede stk. 3.

Bemyndigelserne for miljøministeren i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3-6, der som konsekvens af det foreslåede bliver stk. 4-7, til at fastsætte regler om de kollektive ordninger vil også finde anvendelse på de kollektive ordninger, som producenter i medfør af den foreslåede § 9 z, stk. 3, kan blive forpligtiget til at melde sig ind i.

Bemyndigelserne skal gøre det muligt at gennemføre affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger i artikel 8 og 8 a.

Bemyndigelserne i § 9 z, stk. 3, nr. 1 og 3, og stk. 5, der som konsekvens af det foreslåede bliver stk. 4, nr. 1 og 3, og stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, er udmøntet i §§ 14 og 16 i emballageregisterbekendtgørelsen, hvorefter den kollektive ordning er forpligtiget til at sikre ligebehandling af dens medlemmer samt forpligtiget til at offentliggøre oplysninger på den kollektive ordnings hjemmeside om ejerskab og producenterne eller deres repræsentanter i ordningen. Bestemmelserne i emballageregisterbekendtgørelsen vil således også finde anvendelse på de kollektive ordninger, som producenterne i medfør af den foreslåede § 9 z, stk. 3, 1 pkt., kan blive forpligtiget til at melde sig ind i.

De øvrige bemyndigelser i § 9 z, stk. 3, nr. 2, og stk. 4 og 6, der som konsekvens af det foreslåede bliver stk. 4, nr. 2, og stk. 5 og 7, er endnu ikke udmøntet for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage.

Det er således hensigten med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 2, der som konsekvens af det foreslåede bliver til stk. 4, nr. 2, at fastsætte pligt for de kollektive ordninger til at graduere de finansielle bidrag fra producenter af emballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, efter nærmere fastsatte kriterier.

Det er endvidere hensigten med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 4, der som konsekvens af det foreslåede bliver stk. 5, at fastsætte regler om, at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. den gældende § 9 z, stk. 3, på vegne af producenterne, der deltager i den kollektive ordning.

Det er endeligt hensigten med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 6, der som konsekvens af det foreslåede bliver til stk. 7, at fastsætte regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af den gældende stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger

og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til den foreslåede bestemmelse i det nye stk. 3.

Det er således hensigten at fastsætte reglerne, jf. ovenfor, i overensstemmelse med bemærkningerne til de nævnte bemyndigelser, jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Med det foreslåede *stk. 4*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, til mod betaling at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af § 9 p, stk. 1, eller § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om producenteres eller disses kollektive ordningers pligt til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 56. Ministeren kan endvidere i medfør af § 9 p, stk. 7, 2. pkt., fastsætte regler om producenteres eller disses kollektive ordningers opkrævning af eller betaling til kommunalbestyrelsen for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder om opgørelse af omkostninger for afholdte udgifter eller opnåede indtægter samt dokumentation herfor. Det følger endvidere af den foreslåede § 9 s, stk. 2, at den foreslåede § 9 p, stk. 7 også finder anvendelse for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 20 og bemærkningerne hertil.

Forpligtelsen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, er ikke en del af producentansvarsforpligtelsen til at sikre særskilt indsamling, transport og behandling efter den foreslåede § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, der er afgrænset til at omhandle emballageaffald samt affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4, vil således indebære, at ministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage, til at opfylde deres forpligtelser efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast,

gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Fastsættelse af regler herom vil indebære, at de kollektive ordninger overtager producenternes forpligtelser og rettigheder efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, herunder til fastsættelse og opkrævning af betaling fra kommunalbestyrelsen for affaldsbehandlingen.

Miljøministeren vil således kunne meddele påbud efter den gældende § 69, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven til den kollektive ordning, hvorefter den kollektive ordning skal foranledige det ulovlige forhold lovliggjort, dvs. opfylde forpligtelsen til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, der ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, men som er indeholdt i affaldsfraktioner med emballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, som den kollektive ordning ikke har opfyldt på vegne af producenten. Det bemærkes hertil, at den kollektive ordnings overtrædelse af forpligtelsen efter det foreslåede stk. 4, kan straffelægges efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse stk. 4, hvorefter en kollektiv ordning skal overtage producentens forpligtelse til at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem. Det er desuden hensigten at fastsætte regler, hvorefter den kollektive ordning skal fastsætte og opkræve betaling af kommunalbestyrelsen for behandling af den del af det overdragede affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 4, indebærer endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at en producent, der markedsfører engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, på det danske marked, skal melde sig ind i en kollektiv ordning og ved sin registrering i producentregistret efter regler fastsat i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, angive sit medlemskab af den kollektive ordning efter de gældende regler i emballageregisterbekendtgørelsen.

Hvis en producent melder sig ud af en kollektiv ordning, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at producenten indenfor en tidsfrist skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i emballageregisterbekendtgørelsen. Det følger således af den gældende emballageregisterbekendtgørelses § 7, at producenten eller dennes eventuelle repræsentant skal registrere ændringer i de allerede registrerede oplysninger til producentregistret (Dansk

Producentansvar) senest en måned efter, at ændringerne har fundet sted.

Det er dog hensigten at fastsætte regler i medfør af de foreslåede bemyndigelser om, at en producent af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, ved en kollektiv ordnings opløsning eller konkurs skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning indenfor en kortere tidsfrist end det, der følger af de gældende regler om frist for registrering af ændringer i producentregistret.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af de foreslåede bemyndigelser i stk. 3, om, at alle producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal registrere medlemskab af en kollektiv ordning senest 14 dage efter ikrafttrædelsen af regler om pligtigt medlemskab.

Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at producenten skal opfylde sine forpligtelser efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, gennem deltagelse i den samme kollektive ordning, som producenten er pligtig til at melde sig ind i efter regler fastsat i medfør af den foreslåede stk. 3. Ministeren vil dog kunne udnytte bemyndigelsen i det foreslåede stk. 4, til at fastsætte regler, der pålægger producenterne at lade sine forpligtelser efter det foreslåede § 9 p, stk. 7, opfylde igennem den samme kollektive ordning, som producenten opfylder eller vil opfylde sine forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, igennem, hvis det skulle vise sig at være mest hensigtsmæssigt ud fra administrative hensyn eller hensyn til affaldshåndteringen.

Det er ikke hensigten at fastsætte regler i medfør af de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 3 og 4, for de kollektive ordninger, der opfylder forpligtelser for producenterne i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4. Det er således ikke hensigten ved udmøntningen af den foreslåede bestemmelse at fastsætte regler om, at alle producenter skal have lige adgang til den kollektive ordning, om den kollektive ordnings organisering, om at den kollektive ordning skal stille sikkerhed eller kan undlade at stille sikkerhed for håndteringen af det affald, der ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage eller regler om, at den kollektive ordning skal graduere medlemmers finansielle bidrag til håndteringen af affaldet, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Der henvises desuden til, at det foreslås, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, at bemyndigelserne i de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 5 og 6, der med lovforslaget bliver til stk. 7 og 8, ikke skal finde anvendelse for det pligtige medlemskab

af en kollektiv ordning efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af § 9 z, stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1.

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, skal henvisningen til § 9 z, stk. 3, nr. 2, i § 9 z, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 5, nr. 2.

Til nr. 35

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 5, fastsætter miljøministeren regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Miljøministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af § 9 z, stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1.

Det foreslås, at der i § 9 z indsættes et nyt *stk. 9* hvorefter bestemmelsens stk. 5 og 6 ikke finder anvendelse på kollektive ordninger omfattet af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4.

Det foreslåede medfører således, at miljøministeren ikke skal fastsætte regler i medfør af de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 5 og 6, der med lovforslaget bliver til stk. 7 og 8, for de kollektive ordninger, som producenterne skal lade deres forpligtelser til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af en-

gangsplast, opfylde igennem, jf. den foreslåede bestemmelse til et nyt § 9 z, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Virkingen af det foreslåede vil være, at miljøministeren ikke skal fastsætte regler om de kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Virkingen vil desuden være, at miljøministeren ikke skal fastsætte regler, der forpligter de kollektive ordninger til at føre egenkontrol.

Til nr. 36

Efter den gældende bestemmelse i § 9 æ, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om oprettelse og drift af registre over producenter, importører og repræsentanter, om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatører og deres repræsentanter har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil. Den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) har i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø fået henlagt kompetence til at drive producentregistre.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvarsordninger og er blandt andet en implementering af affaldsdirektivet.

De nærmere regler om producentregistre, registrering og pligt til at indgive oplysninger er udmøntet i fiskeredskabsbekendtgørelsen, i bekendtgørelse om nr. 1566 af 19. december 2022 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af sådant udstyr, bekendtgørelse nr. 1654 af 29. december 2022 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer, opkrævning af miljøbidrag og udbetaling af skrotningsgodtgørelse, bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, batteribekendtgørelsen samt emballageregisterbekendtgørelsen. Af disse bekendtgørelser fremgår også, at kollektive ordninger for at kunne varetage forpligtelser på vegne af producenter, skal oprettes i producentregistret med angivelse af navnet på ordningen, adresse, telefonnr., e-mailadresse, kontaktperson og CVR-nr.

For så vidt angår emballerede produkter er bestemmelsen nærmere udmøntet i emballageregisterbekendtgørelsen §§ 3-10.

Der er ikke efter gældende ret tilstrækkelig klar hjemmel til

at forpligte kollektive ordninger til at oprette sig i producentregistre.

Det foreslås, at lovens § 9 æ, stk. 1, ændres således, at »og repræsentanter« ændres til: », repræsentanter og kollektive ordninger«, »emballerede produkter« ændres til: »emballage«, og efter »deres repræsentanter« indsættes: »og kollektive ordninger«.

Den foreslåede ændring indebærer, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenternes kollektive ordninger vil have pligt til at oprette sig i producentregistre og indgive oplysninger hertil. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Den foreslåede ændring vedrørende emballerede produkter er endvidere en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenter af emballage. Hvem der nærmere er omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil.

Det er hensigten, at bemyndigelsen som hidtil vil blive anvendt til at fastsætte regler om kollektive ordningers pligt at oprette sig i producentregistre og give oplysninger hertil. Der er således med den foreslåede bestemmelse ikke tiltænkt nogen ændring af den hidtidige retstilstand.

Til nr. 37

Efter den gældende bestemmelse i § 9 æ, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører af blandt andet batterier og deres repræsentanter, om producenternes, importørernes og deres repræsentanters pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvarsordninger og er blandt andet en implementering af batteridirektivet. For så vidt angår batterier er bestemmelsen nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens § 4, hvorefter den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), som dataansvarlig, fører et elektronisk producentregister, som er offentligt tilgængeligt og findes på Dansk Producentansvars hjemmeside.

Det foreslås, at lovens § 9 æ, stk. 1, ændres således, at »og akkumulatorer« udgår.

Forslaget har alene til hensigt at opdatere loven rent be-

grebsmæssigt i overensstemmelse med batteriforordningen, som alene bruger betegnelsen ”batterier” til forskel fra batteridirektivet, der bruger betegnelsen ”batterier- og akkumulatorer”. Akkumulatorer indgår således i forordningens batteridefinitioner og anvendelsesområde, hvorfor den foreslåede ændring ikke medfører indholdsmæssige ændringer.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 æ, stk. 1, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 38

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer og deres repræsentanter, samt at producenter og importører har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger til producentregistre. Den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) har i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø fået henlagt kompetence til at drive producentregistre.

De nærmere regler om producentregistre, registrering og pligt til at indgive oplysninger er udmøntet i fiskeredskabsbekendtgørelsen, elektronikaffaldsbekendtgørelsen, bilskrotbekendtgørelsen, bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, batteribekendtgørelsen samt emballageregisterbekendtgørelsen. Der er i alle bekendtgørelser fastsat regler om, at Miljøstyrelsen fører tilsyn med registrering og indrapportering af data om markedsførte mængder til producentregistre.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 3.1.2.5.1 i de almindelige bemærkninger. Det følger ikke direkte af affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, at producenter skal afholde omkostninger til myndighedernes tilsyn med registrering i producentregistre.

Det foreslås i § 9 æ, stk. 5, 1. pkt., at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører og bemyndigede repræsentanter overholder regler fastsat i medfør af stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrbetaling til dækning af de

faktiske omkostninger forbundet med tilsynet med overholdelse af producenters pligt til registrering i og indberetning af korrekte oplysninger til de producentregistre etableret i forbindelse med udvidede producentansvarsordninger. Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse benyttes til fastsættelse af regler om gebyrbetaling til dækning af miljøministerens omkostninger til tilsyn med de udvidede producentansvarsordninger for hhv. emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast.

Ministeren vil dog også kunne fastsætte regler om gebyrbetaling til dækning af miljøministerens omkostninger til tilsynet med overholdelse af producenters pligt til registrering i og indberetning af korrekte oplysninger for andre produktgrupper omfattet af regler om udvidet producentansvar, herunder for eksempel elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler og batterier.

Omkostninger til tilsyn vil både kunne vedrøre omkostninger til tilsyn med overholdelse af pligt til registrering og omkostninger til tilsyn med overholdelse af pligt til at indrapportere korrekte markedsførte mængder og affaldsdata, jf. regler udstedt i medfør af lovens § 9 æ, stk. 1. Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at opkrævning af gebyr for miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Gebyrfinansiering af tilsynet vil indebære, at producenter i fællesskab bidrager økonomisk til tilsynet med overholdelse af forpligtelser fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1, herunder tilsynet med andre producenter, som ikke er tilmeldt registeret. Tilsynet kan være rettet mod producenter og importører i Danmark, samt producenter i andre lande, som markedsfører produkter og emballage omfattet af udvidet producentansvar på det danske marked og disses bemyndigede repræsentanter i Danmark. Forslaget indebærer således, at alle producenter og importører af en given produktkategori, eksempelvis emballage, vil skulle betale gebyret, også selvom, der ikke konkret føres tilsyn med dem over en periode.

Det udskudte virkningstidspunkt for § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, stk. 5, er ikke til hinder for, at miljøministeren kan opkræve gebyr for tilsyn efter den foreslåede bestemmelse fra den 31. december 2024, jf. lovforslagets § 4, stk. 1. Det skyldes, at selvom de udvidede producentansvar for emballage og drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast, der ikke er emballage, ikke får fuld virkning før den 1. oktober 2025, vil miljøministeren allerede skulle varetage tilsyn med korrekt registrering i producentregisteret og opkræve gebyrer herfor, fra den 31. december 2024. Det forventes, at der i perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025 vil blive fastsat og opkrævet gebyr for Miljøstyrelsens omkostninger forbundet med tilsyn med korrekt registrering af producen-

ter i producentregisteret for emballage og producentregisteret for drikkevarebeholder og drikkebægre, der ikke er emballage. Gebyropkrævning i denne periode er en nødvendig forudsætning for, at ordningen som sådan, jf. § 9 p, stk. 1, og regler fastsat i medfør af stk. 2, og § 9 s, stk. 1, vil kunne få virkning fra og med den 1. oktober 2025. Producenter vil modtage en konkret modydelse for gebyrtilsvaret i perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025.

Det følger af det foreslåede § 9 æ, *stk. 5, 2. pkt.*, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af 1. pkt., herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, skal indberette til producentregisteret om mængde og kategori af produkter eller emballage, som er markedsført.

Ved skønsmæssig fastsættelse af gebyret forstås, at såfremt størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent, ikke kan opgøres på baggrund af producentens oplysninger om markedsførte mængder indgivet til registeret, så kan gebyrets størrelse fastsættes på baggrund af for eksempel et gennemsnit af en producents tidligere afgivne oplysninger om markedsførte mængder. Muligheden for skønsmæssig fastsættelse af gebyrets størrelse har til formål at sikre, at producenter ikke omgår betalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende. Gennemføres betalingen ikke på en af de beskrevne måder, vil betalingen ikke betragtes som gennemført.

Det forventes, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1,

i miljøbeskyttelsesloven vil delegere kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyr fra producenter omfattet af udvide- de producentansvarsordninger til Miljøstyrelsen.

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr, ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2.5 i de almindelige be- mærkninger.

Til nr. 39

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organi- sation, jf. stk. 2, til at administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 5, § 9 r, stk. 1, § 9 s, stk. 5, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4.

I medfør af den gældende bestemmelse i § 9 ø, har miljø- ministeren således beføjelse til at henlægge en række admi- nistrative opgaver i forbindelse med de udvidede producen- tansvarsordninger for fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, batterier og ak- kumulatorer, visse engangsplastprodukter samt person- og varebiler til en privat organisation. På nuværende tidspunkt er kompetencen til at forestå en del af disse administrative opgaver i de ovenfor nævnte udvidede producentansvarsord- ninger henlagt til den producentregisteransvarlige organisa- tion (Dansk Producentansvar).

Det følger af den foreslåede ændring af § 9 ø, stk. 1, nr. 1, at henvisningen til § 9 p, stk. 5, i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres til en henvisning til § 9 p, stk. 6 og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af § 9 p, stk. 5, og indsættelsen af nye stykker, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Det foreslås, at bestemmelsen i den gældende § 9 ø, udvi- des, således at miljøministeren bemyndiges til at delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for erhvervsemball- lageaffald til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar).

Det er hensigten at detaljere kompetencen på bekendtgørel- sesniveau og fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse om, at den producentregisteransvarlige organi- sation inden for givne perioder træffer afgørelse om tildeling af den geografiske fordeling og den tildelte mængde, som producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal indsamle eller forpligtes til at betale for.

Som konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås det, at henvisningen til § 9 s, stk. 5, i § 9

ø, stk. 1, nr. 1, udgår. Miljøministeren vil med forslaget fort- sat kunne delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for drikkevareholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, i medfør af henvisningen i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, til § 9 p, stk. 6-7 og 9-10.

Til nr. 40

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organi- sation, jf. stk. 2, til at administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 5, § 9 r, stk. 1, § 9 s, stk. 5, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4.

Det følger heraf, at miljøministeren kan henlægge kompe- tencen til en privat organisation til at administrere tildelings- ordninger under de udvidede producentansvarsordninger for henholdsvis fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangs- plast, samt batterier og -akkumulatorer. Bestemmelsen er således en fælles bestemmelse for de nævnte producentan- svar. På nuværende tidspunkt er kompetencen til at forestå en del af disse administrative opgaver i de ovenfor nævnte udvidede producentansvarsordninger henlagt til den private organisation, Dansk Producentansvar.

Bestemmelsen er for så vidt angår fiskeredskaber, der inde- holder plast, en implementering af engangsplastdirektivet og er udmøntet i fiskeredskabsbekendtgørelsen, jf. dennes § 12.

Bestemmelsen er for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr en implementering af WEEE-direktivet og er udmøn- tet i elektronikaffaldsbekendtgørelsens § 31.

Bestemmelsen er for så vidt angår emballerede produkter en implementering af emballagedirektivet og er endnu ikke udmøntet.

Bestemmelsen er for så vidt angår person- og varebiler en implementering af ELV-direktivet og er ikke nærmere ud- møntet.

Bestemmelsen er for så vidt angår drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast en implementering af engangs- plastdirektivet og er endnu ikke udmøntet.

Bestemmelsen er for så vidt angår batterier, jf. § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4, og er udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 21-23.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, som også foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr.

39. Nærværende forslag til § 9 ø, stk. 1, nr. 1, vil medføre, at henvisningen i den gældende bestemmelse til lovens § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4, udgår, hvor ændringen af § 9 ø, stk. 1, nr. 1, som er foreslået med forslaget § 1, nr. 39, medfører, at henvisningen i den gældende bestemmelse til lovens § 9 p, stk. 5, ændres til § 9 p, stk. 6 og 8, og henvisningen til § 9 s, stk. 5, udgår. Baggrunden herfor er, at ændringen i lovforslagets § 1, nr. 31, skal træde i kraft på lovens almindelige ikrafttrædelsesdato, jf. lovforslagets § 4, stk. 1, hvorimod den yderligere ændring, som er tilføjet med dette forslag, først vil træde i kraft den 18. august 2025, jf. lovforslagets § 4, stk. 3.

Det følger af nærværende foreslåede nyaffattelse af lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, at miljøministeren bemyndiges til at henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 6 og 8, og § 9 r, stk. 1.

Det foreslåede vil således medføre, at miljøministeren kan henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. lovens stk. 2, til at administrere tildelingsordninger under de udvidede producentansvarsordninger for henholdsvis fiskereds-kaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, og person- og varebiler. Forslaget medfører endvidere, at miljøministeren kan henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. lovens stk. 2, til at administrere tildelingsordninger under den udvidede producentansvarsordning for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 s, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 20, hvorefter lovens § 9 p, stk. 6 og 8, finder tilsvarende anvendelse for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Tildelingsordninger anvendes i de gældende regler for fiskereds-kaber, der indeholder plast, for elektrisk og elektronisk udstyr, og for batterier og akkumulatorer, men den gældende bestemmelse er endnu ikke udnyttet for så vidt angår person- og varebiler, emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Det er med den foreslåede nyaffattelse ikke hensigten at ændre på den hidtidige retstilstand for de udvidede producentansvar for fiskereds-kaber, der indeholder plast, for elektrisk og elektronisk udstyr, og for person- og varebiler.

Det er dog hensigten at anvende den nyaffattede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at miljøministeren kan henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. lovens stk. 2, til at administrere de tildelingsordninger under de udvidede producentansvarsordninger for henholdsvis emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, som det med nærværende lovforslag er

hensigten at fastsætte regler om i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 6 og 8, i lovforslagets § 1, nr. 10.

Den private organisation for det udvidede producentansvar for emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, forudsættes oprettet som en non-profit organisation og forudsættes egnet til at efterleve krav til f.eks. kvalitetssikring af data, information og oplysning til producenter og kollektive ordninger m.v.

Der kan endvidere til den private organisation henlægges kompetence til at udstede påbud efter § 9 å på områder, hvor organisationen har kompetencen i henhold til § 9 ø, stk. 1, jf. den gældende § 9 ø, stk. 1, nr. 9. Ved overdragelse af kompetencen afskæres ministeren fra at udstede påbud. Ved kompetencehenlæggelsen er der tale om, at offentligretlig kompetence henlægges til et privat organ.

De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved henlæggelse af opgaver til private imødegås ved, at miljøministeren skal godkende vedtægter og retningslinjer for administrationen, jf. § 9 ø, stk. 2. Ligeledes vil miljøministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 3, og offentlighedslovens § 5, stk. 1, efter forhandling med justitsministeren, kunne fastsætte regler om forvaltningslovens og offentlighedslovens anvendelse i sager, hvor den private organisation træffer afgørelse. Herudover vil den private organisations afgørelser kunne påklages til en offentlig myndighed på samme vis som gælder for de eksisterende private organisationer, jf. lovens § 9 ø, stk. 3.

Det er hensigten i medfør af den gældende § 9 ø, stk. 2, at fastsætte, under hvilken selskabsretlig form organisationen vil blive etableret. Derudover vil der blive fastsat nærmere regler om rammerne for den private organisation, herunder procedurer for godkendelse af den private organisation m.v. Kompetencen til at administrere tildelingsordninger for fiskereds-kaber, der indeholder plast, for elektrisk og elektronisk udstyr og for batterier og akkumulatorer er henlagt til den private organisation Dansk Producentansvar.

Det foreslåede medfører endvidere, at lovens § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4, udgår af den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 1.

Med ændringen vil producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer samt bilbatterier og -akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at miljøministeren ikke længere kan henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger for bærbare batterier og akkumulatorer samt bilbatterier og -akkumulatorer til en privat organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af §§ 9 u og w i lovforslagets § 1, nr. 26, som følge af batteriforordningen, og i lyset af, at producenternes forpligtelse til tilbagetagning af udtjente batterier reguleres direkte i batteriforordningen.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår henlæggelse af administration af tildelingsordning for batterier til en privat organisation, da batteriforordningen træder i stedet.

Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse herved.

Den foreslåede nyaffattelse af lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Der henvises desuden til pkt. 3.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 41

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 2, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. bestemmelsens stk. 2, til at vurdere, om forpligtelsen efter blandt andet § 9 p, stk. 1, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af blandt andet emballerede produkter, der ikke har tilbagetaget det tildelte emballageaffald, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballerede produkter en implementering af emballagedirektivet. Den gældende bestemmelse er ikke udnyttet for så vidt angår emballerede produkter.

Det foreslås, at lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 2, ændres således, at »emballerede produkter« ændres til: »emballage«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvormed producentansvaret påhviler producenter af emballage.

Hvem der nærmere er omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter den foreslåede § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet

henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 42

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 2, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. bestemmelsens stk. 2, til at vurdere, om forpligtelsen efter blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af blandt andet batterier og akkumulatorer, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår det udvidede producentansvar for batterier en implementering af batteridirektivet. Bestemmelsen er udmøntet i batteribekendtgørelsens § 24.

Det foreslås, at lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 2, ændres således, at § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, ”batterier og akkumulatorer” og ”udtjente bærbare batterier og akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer” udgår af bestemmelsen.

Med ændringen vil producenter og importører af batterier og akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at miljøministeren ikke længere kan henlægge kompetencen til en privat organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven til at vurdere, om producentansvarsforpligtelserne for batterier og akkumulatorer er opfyldt, herunder give en producent eller importør af bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af §§ 9 u-x i lovforslagets § 1, nr. 26, som følge af batteriforordningen og i lyset af, at producenternes forpligtelse til tilbagetagning af udtjente batterier reguleres direkte i batteriforordningen samtidigt med, at der med forordningen indføres en ny ordning, hvorefter myndighederne skal godkende, at producenter eller disses producentansvarsorganisationer opfylder producentansvarsforpligtelserne. Det er hensigten, at miljøministeren henlægger kompetencen til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende § 89 a til at varetage opgaven med godkendelse af producenter eller disses producentansvarsorganisationer og med at føre tilsyn med opfyldelsen af producentansvarsforpligtelserne.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår henlæggelse af kompetencen til en privat organisation til at vurdere, om producentansvarsforpligtelserne for batterier og akkumulatører er opfyldt, da batteriforordningen træder i stedet, og da det er hensigten at henlægge kompetencen til Miljøstyrelsen til at føre tilsyn med overholdelse af producentansvarsforpligtelsen efter forordningen i medfør af den gældende bestemmelse i § 89 a i miljøbeskyttelsesloven. Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 2, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 2, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Der henvises desuden til pkt. 3.4.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 43

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 3, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. bestemmelsens stk. 2, til at vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. lovens § 9 å, stk. 3, og § 9 z, stk. 4, nr. 1.

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 4, nr. 1, i § 9 ø, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 6, nr. 1.

Til nr. 44

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 4, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. bestemmelsens stk. 2, til at vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. lovens § 9 z, stk. 4, nr. 2.

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 4, nr. 2, i § 9 ø, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 5, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 6, nr. 2.

Til nr. 45

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 5, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat orga-

nisation, jf. bestemmelsens stk. 2, til at vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 7, nr. 1.

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 7, nr. 1, i § 9 ø, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 9, nr. 1.

Til nr. 46

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 6, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, og hvilke typer batterier, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår batterier en implementering af batteridirektivet og udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 4 og 15, hvorefter Dansk Producentansvar som dataansvarlig fører et elektronisk producentregister, som er offentligt tilgængeligt og findes på Dansk Producentansvars hjemmeside, og har beføjelse til at træffe afgørelse om, hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør.

Med den foreslåede ændring af § 9 ø, stk. 1, nr. 6, udgår ”importør”, og der indsættes en henvisning til batteriforordningens artikel 55.

Forslaget om, at ”importør” udgår af bestemmelsen, har alene til hensigt at bringe loven begrebsmæssigt i overensstemmelse med batteriforordningen, som alene bruger betegnelsen ”producenter”. Der er således ikke tilsigtet en indholdsmæssig ændring med det foreslåede, da importører fortsat efter producentdefinitionen i batteriforordningens artikel 3, nr. 47, kan pålægges producentansvarsforpligtelser.

Med den foreslåede indsættelse af en henvisning til batteriforordningens artikel 55 fastsættes, at beføjelsen til at træffe afgørelse om, hvilke typer batterier, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent, nu skal ske i henhold til de kategorier, der fremgår af batteriforordningen.

Batteriforordningens artikel 55 pålægger producenterne at indgive en ansøgning om registrering til det nationale producentregister. Ansøgningen skal ifølge artikel 55 indeholde en række oplysninger, herunder oplysninger om den eller de kategorier af batterier, som producenten har til hensigt at markedsføre i den pågældende medlemsstat. Producenten skal således angive, om producenten vil markedsføre batterier indenfor kategorierne: bærbare batterier, industribatterier,

batterier til lette transportmidler, elkøretøjs-batterier eller startbatterier.

Det fremgår af forordningens præambel 95, at det i forordningen omtalte producentregister bør kunne være det samme som det nationale register, der er oprettet i henhold til batteridirektivet.

Det er således hensigten, at ministeren henlægger beføjelsen til Dansk Producentansvar, som det også er tilfældet i dag, jf. batteribekendtgørelses § 4, således at Dansk Producentansvar fortsat skal varetage opgaven som dataansvarlig for producentregistret for batterier. Det er ligeledes hensigten, at batteribekendtgørelsen tilpasses batteriforordningen, idet registreringskravene til producenter og disses producentansvarsorganisationer fremgår direkte af forordningens artikel 55.

Det er således også hensigten at tilpasse bestemmelsen i batteribekendtgørelses § 15 i medfør af det foreslåede, således at Dansk Producentansvar kan træffe afgørelse om, hvorvidt markedsførte batterier henhører under de kategorier, der fremgår af batteriforordningens artikel 55, stk. 3, litra c.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 6, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 47

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, at miljøministeren til en privat organisation, jf. § 9 ø, stk. 2, kan henlægge kompetencen til at indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, og § 9 x, stk. 5, 6 og 8.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 h, stk. 9-11, ændres til § 9 h, stk. 9, 12 og 13.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, og den foreslåede indsættelse af nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, ændres til § 9 p, stk. 11-13. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelse af stykker og indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 t, stk. 6-8, ændres til § 9 t, stk. 8-10. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stk. 4 og 5 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås desuden at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Miljøministeren vil fortsat i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 7, til den private organisation kunne henlægge kompetencen til at indhente oplysninger fra producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14.

Til nr. 48

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 7, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9 x, stk. 5, 6 og 8.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår batterier udmøntet nærmere i batteribekendtgørelses § 43, hvorefter producenter og importører skal indberette en række oplysninger om opfyldelse af affaldshåndteringsmål til Dansk Producentansvar.

Det foreslås, at § 9 ø, stk. 1, nr. 7, ændres, således at henvisningen til lovens 9 x, stk. 5, 6 og 8, ændres til en henvisning til artikel 75 i batteriforordningen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 26, hvorefter det foreslås at ophæve lovens § 9 x, idet bestemmelsen er en implementering af batteridirektivet og erstattes af bestemmelser i batteriforordningen.

Batteriforordningens artikel 75 omhandler minimumskrav til producenterne eller disses kollektive ordningers indrapportering til myndighederne. Det følger således blandt andet af bestemmelsen i forordningen, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal rapportere mindst for hvert kalenderår en række oplysninger til den kompetente myndighed om markedsførte, indsamlede og behandlede mængder batterier.

Det er hensigten, at ministeren henlægger beføjelsen til Dansk Producentansvar i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 6, som det også er tilfældet i dag, jf. batteribekendtgørelses § 4, således at Dansk Producentansvar fortsat skal varetage opgaven som dataansvarlig for producentregistret for batterier, jf. desuden bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 46.

Det er dog hensigten at tilpasse batteribekendtgørelsen i medfør af det foreslåede, således at den indeholder henvisning til batteriforordningen, idet registreringskravene til pro-

ducenter og producentansvarsorganisationer fremgår direkte af forordningens artikel 55. Det er således hensigten, at det nuværende producentregister skal tilpasses registreringskravene i forordningen.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 49

Efter den gældende bestemmelse i § 9 å, stk. 1, kan miljøministeren meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere producentansvar og medfører blandt andet, at miljøministeren kan meddele påbud overfor producenter af batterier og akkumulatorer eller kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer), der ikke opfylder deres producentansvarsforpligtelser i henhold til loven.

Det foreslås, at lovens § 9 å, stk. 1, ændres således, at § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2 udgår og erstattes af en henvisning til artikel 56, stk. 1, i batteriforordningen.

Med den foreslåede ændring tilpasses bestemmelsen, således at miljøministeren kan meddele påbud overfor producenter af batterier eller disses producentansvarsorganisationer, der ikke opfylder producentansvarsforpligtelserne efter batteriforordningen.

Forslaget er en konsekvens af det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 26, hvorved §§ 9 u-x foreslås ophævet som følge af, at batteridirektivet erstattes af en ny batteriforordning.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 å, stk. 1, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 50

Det fremgår af § 9 å, stk. 2, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører omfattet af udvidet producentansvar forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til lovens § 9 h, stk. 1 og 9-11, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og 9-12, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk.

2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 h, stk. 1 og 9-11, ændres til § 9 h, stk. 1, stk. 9, stk. 12 og 13.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, og den foreslåede indsættelse af nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 p, stk. 1 og 9-12, ændres til § 9 p, stk. 1 og 11-13. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stykker og indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 t, stk. 1 og 6-8, ændres til § 9 t, stk. 1 og 8-10. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stk. 4 og 5 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås desuden at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Miljøministeren vil fortsat i medfør af § 9 å, stk. 2, fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, som ikke er emballage, forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 p, stk. 10-14, jf. det foreslåede § 9 s, stk. 2.

Til nr. 51

Efter den gældende bestemmelse i § 9 å, stk. 2, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til blandt andet § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er en implementering af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra d. Bestemmelsen medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af blandt andet batterier og akkumulatorer skal føre egenkontrol med finansieringen af deres producentansvarsforpligtelser og kvalitetssikre indrapporterede data.

Bestemmelsen er ikke udnyttet for så vidt angår batterier.

Det foreslås, at lovens § 9 å, stk. 2, ændres således, at § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6 udgår og erstattes af »artikel 56, stk. 4, og artikel 75 i batteriforordningen,«.

Med den foreslåede ændring tilpasses bestemmelsen, således at miljøministeren fastsætter regler, der forpligter producenter af batterier til at føre egenkontrol i henhold til batteriforordningens artikel 56, stk. 4, og artikel 75 som følge af, at forordningen erstatter batteridirektivet.

Bestemmelsen i lovens § 9 å, stk. 2, er en implementering af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra d, der indeholder krav om, at producenter skal indføre en passende mekanisme for egenkontrol, som, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere den økonomiske forvaltning samt kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data.

Det fremgår af batteriforordningens artikel 56, stk. 4, at producenter har udvidet producentansvar for batterier, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, og at sådanne producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet og i forordningens kapitel 8. Forpligtelsen i affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra d, for producenter til at føre egenkontrol vil således fortsat være gældende for producentansvaret for batterier, da batteriforordningen henviser til forpligtelsen i affaldsdirektivet.

Det følger af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra d, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter, indfører en passende mekanisme for egenkontrol, der, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere dens økonomiske forvaltning, kvaliteten af indsamlede og rapporterede data, samt overholdelse af kravene i transportforordningen.

Den foreslåede ændring medfører således, at miljøministeren fastsætter regler, der forpligter producenter af batterier til at føre egenkontrol med de finansielle bidrag, som producenten i henhold til batteriforordningens artikel 56, stk. 4, skal betale til dækning af producentens omkostninger for de produkter, som producenten gør tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat. Producenten skal således føre egenkontrol med producentens omkostningerne ved særskilt indsamling af udtjente batterier og efterfølgende transport og behandling, idet der tages hensyn til eventuelle indtægter fra forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring eller fra værdien af sekundære råstoffer, der er nyttig-

gjort fra genanvendte udtjente batterier, med omkostninger ved en undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til forordningens artikel 69, stk. 5, litra c, med omkostninger ved levering af oplysninger om forebyggelse og håndtering af udtjente batterier i henhold til forordningens artikel 74, og med omkostninger ved indsamling og rapportering af data til de kompetente myndigheder i henhold til artikel 75.

Den foreslåede ændring medfører endvidere, at miljøministeren fastsætter regler, der forpligter producenter af batterier til at føre egenkontrol med kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i henhold til batteriforordningens artikel 75, som omhandler minimumskrav til producenternes eller disses producentansvarsorganisationers indrapportering til myndighederne. Det følger således blandt andet af bestemmelsen i forordningens artikel 75, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal rapportere mindst for hvert kalenderår en række oplysninger til den kompetente myndighed om markedsførte, indsamlede og behandlede mængder batterier.

Med det foreslåede fastsætter miljøministeren regler, der forpligter producenter af batterier til at føre egenkontrol med finansieringen af deres producentansvarsforpligtelser, kvalitetssikre indrapporterede data i henhold til batteriforordningen samt føre egenkontrol med producentens overholdelse af relevante krav i transportforordningen.

Det er hensigten at udmønte nærmere på bekendtgørelsesniveau, hvordan og hvor ofte egenkontrollen skal udføres, herunder fastsætte regler om hvordan egenkontrollen skal være dokumenteret og tilgængelig for tilsynsmyndigheden.

Forslaget er en konsekvens af det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 26, hvorved §§ 9 u-x foreslås ophævet som følge af, at batteridirektivet erstattes af en ny batteriforordning.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 å, stk. 2, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 52

Efter den gældende bestemmelse i § 9 å, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter eller importører af blandt andet bærbare batterier og akkumulatører, industri-batterier og -akkumulatører og bilbatterier og -akkumulatører, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Ministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse,

hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er en implementering af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra c. Bestemmelsen medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af blandt andet batterier og akkumulatører skal stille en passende sikkerhed for fremtidige håndteringsudgifter. Miljøministeren kan i endvidere medføre af bestemmelsen fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.

Bestemmelsen er ikke udnyttet for så vidt angår batterier.

Det foreslås, at lovens § 9 a, stk. 3, 1. pkt., ændres således, at bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører og bilbatterier og -akkumulatører udgår.

Med ændringen vil miljøministeren ikke længere i medfør af loven kunne fastsætte regler om, at producenter og importører af batterier og akkumulatører skal stille en passende sikkerhed for fremtidige håndteringsudgifter eller nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.

Dette skal ses i lyset af, at producenternes eller disses producentansvarsorganisationernes forpligtelse til at stille sikkerhed reguleres direkte i batteriforordningens artikel 58, stk. 7, hvorefter producenter i tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar og udpegede producentansvarsorganisationer i tilfælde af kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar stiller en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår sikkerhedsstillelse for batterier, da batteriforordningen træder i stedet.

Forslaget har i øvrigt sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 26, hvorved det foreslås at bemyndige miljøministeren til at kunne fastsætte supplerende krav til den garanti (sikkerhedsstillelse), som producenter eller disses producentansvarsorganisationer skal stille.

Den foreslåede ændring af lovens § 9 a, stk. 3, 1. pkt., skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 53

Efter den gældende bestemmelse i § 45, stk. 6, 2. pkt., er producenter og importører af blandt andet emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast uanset lovens § 45, stk. 3, berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for blandt andet affald af emballage fra private husholdninger, og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast fra private husholdninger, i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44. Bestemmelsen er en undtagelse til lovens § 45, stk. 3, hvorefter det er udgangspunktet, at indsamling af det af den kommunale ordning omfattede affald kun må finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse, når en kommunal indsamlingsordning er etableret.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og har ikke været anvendt for så vidt angår emballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Det foreslås, at lovens § 45, stk. 6, 2. pkt., ændres, således at emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og affald heraf udgår.

For så vidt angår emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast bemærkes, at producenterne fortsat via egne tilbagetagningsordninger vil kunne tilbagetage eget emballageaffald fra husholdninger, idet denne mulighed vil følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, sammenholdt med § 9 p, stk. 2, 2. pkt. Således vil producenter trods ændringen fortsat have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra husholdninger og derved opfylde forpligtelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1. Kommunalbestyrelsens organisatoriske ansvar begrænses således i det omfang, at producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning. Husholdningerne vil fortsat i medfør af gældende § 45, stk. 3, have pligt til at benytte enten kommunale affaldsordninger, fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2, eller producenters egne tilbagetagningsordninger for så vidt angår engangsemballageaffald.

Til nr. 54

Efter den gældende bestemmelse i § 45, stk. 6, 2. pkt., er producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og bærbare batterier og akkumulatører, uanset lovens § 45, stk. 3, berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, for affald af emballage fra private husholdninger, for affald af drikkevarebeholdere og

drikkebægre af engangspplast fra private husholdninger, for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatører i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44. Bestemmelsen er en undtagelse til lovens § 45, stk. 3, hvorefter det er udgangspunktet, at indsamling af det af den kommunale ordning omfattede affald kun må finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse, når en kommunal indsamlingsordning er etableret. Bestemmelsen er således en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og medfører, at producenter og importører er berettigede til at etablere deres egne tilbagetagningsordninger parallelt med den kommunale indsamlingsordning

Det fremgår således af batteribekendtgørelsens § 18, stk. 4, at enhver slutbruger er forpligtet til at benytte indsamlingsordninger oprettet af kommunalbestyrelsen eller af distributører, jf. bestemmelsens stk. 1 og 2, eller af producenter og importører efter § 45, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse. Det fremgår endvidere af elektronikaffaldsbekendtgørelsens § 23, stk. 2, nr. 2, at producenternes tilbagetagningsordning, kan ske ved brug af producentens tilbagetagningsordning. Producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast, kan ligeledes ifølge bekendtgørelse for udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, indsamle udtjente fiskeredskaber ved brug af egen tilbagetagningsordning.

Bestemmelsen har ikke været anvendt for så vidt angår emballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast, der ikke er emballage.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 45, stk. 6, 2. pkt., som også foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 53. Nærværende forslag til § 45, stk. 6, 2. pkt., medfører, at batterier og akkumulatører udgår af bestemmelsen, hvor ændringen af § 45, stk. 6, 2. pkt., som er foreslået med forslaget § 1, nr. 53, medfører, at emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast udgår. Baggrunden herfor er, at ændringen i lovforslagets § 1, nr. 53, skal træde i kraft på lovens almindelige ikrafttrædelsesdato, jf. lovforslagets § 4, stk. 1, hvorimod den yderligere ændring, som er tilføjet med dette forslag, først vil træde i kraft den 18. august 2025, jf. lovforslagets § 4, stk. 3.

Det følger således af nærværende foreslåede nyaffattelse af lovens § 45, stk. 6, 2. pkt., at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, og af elektrisk og elektronisk udstyr er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, og for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Det er med den foreslåede nyaffattelse ikke hensigten at ændre på den hidtidige retstilstand for de udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, og for elektrisk og elektronisk udstyr.

For så vidt angår bærbare batterier og -akkumulatører skal ændringen ses i sammenhæng med, at organisering af indsamlingen af bærbare batterier og producenternes forpligtelser til at etablere indsamlingsnetværk vil være direkte reguleret i kapitel 8 i batteriforordningen.

Det bemærkes hertil, at udgangspunktet i lovens § 45, stk. 3, om forbud mod andre indsamlingsordninger end den kommunale ordning, når en sådan er etableret, ikke vil gælde indsamlingen af bærbare batterier, idet forordningen har forrang frem for nationale regler. Kommunalbestyrelsens evt. deltagelse i indsamlingen af bærbare batterier vil i stedet fremgå direkte af forordningen.

Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der anvender lovens § 45, stk. 6, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse herved.

Den foreslåede nyaffattelse af lovens § 45, stk. 6, 2. pkt., skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Der henvises desuden til pkt. 3.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 55

De foreslåede bestemmelser i § 45, stk. 8 og 9, er identiske med de bestemmelser, der er indsat som § 45, stk. 9 og 10, i miljøbeskyttelsesloven ved § 1, nr. 1, i lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald). Af lovtekniske grunde er det nødvendigt at medtage bestemmelserne i dette lovforslag. Dette skyldes, at stk. 7 i § 45 ikke træder i kraft, inden bestemmelserne træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 745 af 13. juni 2023. Der tilsigtes ingen materielle ændringer hermed og de foreslåede bestemmelser i § 45, stk. 8 og 9, foreslås ligeledes at træde i kraft den 1. januar 2025, jf. lovforslagets § 4, stk. 2.

Kommunalbestyrelserne skal etablere ordninger for affald produceret af husholdninger og virksomheder i kommunen, jf. § 8, stk. 1, i affaldsaktorbekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen vælger om ordningen etableres som en indsamlingsordning eller en anvisningsordning, jf. affaldsaktorbekendtgørelsens § 8, stk. 4.

En anvisningsordning defineres som en ordning, hvor kommunalbestyrelsen i et regulativ har fastlagt, på hvilken måde og eventuelt på hvilket anlæg affaldsproducenten skal sikre, at affaldet bliver håndteret, jf. affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 8. Det betyder, at en affaldsproducerende virksomhed selv skal indgå en aftale med det affaldsforbrændingsanlæg, kommunalbestyrelsen har anvist, ligesom virksomheden selv skal indgå aftale med en transportør om afhentning af det forbrændingsegnete affald og transport til anlægget.

Som udgangspunkt har virksomheder benyttelsespligt til de kommunale affaldsordninger, jf. affaldsaktørbekendtgørelsens § 12, stk. 1. For så vidt angår kommunale indsamlingsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald, er virksomhederne dog ikke forpligtet til at benytte den kommunale ordning, jf. affaldsaktørbekendtgørelsens § 12, stk. 3. Det betyder, at virksomheden kan vælge, om virksomheden vil benytte den kommunale indsamlingsordning, eller om virksomheden eksempelvis vil lade en privat indsamlingsvirksomhed indsamle affaldet. Derimod er virksomhederne forpligtet til at følge en kommunal anvisningsordning for forbrændingsegnet erhvervsaffald eller følge kommunens konkrete anvisning.

Det foreslås i § 45, stk. 8, at kommunalbestyrelsen ikke må etablere anvisningsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, jf. dog stk. 9.

Det foreslåede vil indebære, at kommunalbestyrelsen ikke må udarbejde regulativer, der fastlægger anvisningsordninger for, på hvilken måde og eventuelt på hvilket anlæg en virksomhed skal sikre, at affaldet bliver håndteret.

Forslaget ændrer ikke på kommunalbestyrelsens mulighed for at etablere indsamlingsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald. Forslaget ændrer dermed heller ikke på kommunalbestyrelsens pligt til at tilbyde virksomheder adgang til genbrugspladser i kommunen. Det vil ligeledes fortsat være frivilligt for en virksomhed at benytte en kommunal indsamlingsordning for forbrændingsegnet affald, der ikke er farligt affald.

Virksomheder vil fortsat være forpligtet til at sikre, at deres forbrændingsegnete affald håndteres. Virksomheder vil dog med forslaget selv kunne vælge, på hvilket affaldsforbrændingsanlæg virksomheden ønsker at få behandlet sit forbrændingsegnete affald. Alternativt vil virksomheder kunne overdrage affaldet til en indsamlingsvirksomhed, der er registreret i affaldsregistret, benytte en kommunal indsamlingsordning eller eksportere det forbrændingsegnete affald efter ansøgning om eksport til Miljøstyrelsen, jf. affaldsaktørbekendtgørelsens § 12, stk. 2.

Det foreslås med § 45, stk. 9, at stk. 8 ikke finder anvendelse for kommunalbestyrelser, der den 1. juli 2023 helt eller

delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift.

Det foreslåede medfører, at forbuddet mod, at kommunalbestyrelsen etablerer anvisningsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, ikke vil gælde på øer uden fast broforbindelse, hvorpå der ved lovens ikrafttræden er etableret et affaldsforbrændingsanlæg, som kommunalbestyrelsen ejer helt eller delvis, så længe anlægget er i drift.

Et anlæg anses for at være i drift, selv om der er midlertidige afbrud i behandlingen af forbrændingsegnet affald for eksempel i forbindelse med reparation eller revision eller som følge af manglende affald i en periode m.v.

Den foreslåede undtagelse vil betyde, at kommunalbestyrelsen fortsat vil kunne etablere anvisningsordninger for forbrændingsegnet affald på øer uden fast broforbindelse, hvis der ved lovens ikrafttræden er etableret et kommunalt ejet affaldsforbrændingsanlæg på øen. Kommunalbestyrelsen vil således i dette tilfælde også fremover kunne anvisse forbrændingsegnet erhvervsaffald til behandling på kommunes eget anlæg.

Den foreslåede undtagelse vil skulle gælde, så længe anlægget er i drift. Hvis anlægget lukker, vil kommunen ikke længere være omfattet af undtagelsen, og kommunalbestyrelsen vil derefter ikke kunne udarbejde regulativer, der fastlægger anvisningsordninger for, på hvilken måde og eventuelt på hvilket anlæg en virksomhed skal sikre, at affaldet bliver håndteret.

Til nr. 56

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt for kommunalbestyrelsen til at overdrage indsamlet affald, uanset at det ikke er emballageaffald, fra husholdninger og erhverv, der benytter kommunale affaldsordninger, til producenter af emballage eller disses kollektive ordninger og dermed heller ikke hjemmel til at forpligte kommunalbestyrelsen til at betale producenter af emballage eller disses kollektive ordninger for den videre håndtering af affald, der ikke er emballageaffald.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte stk. 10 og 11 i § 45.

Med det foreslåede *stk. 10, 1. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder husholdningsemballageaffald eller erhvervsemball

lageaffald sammenblandet hermed, til de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 6., 1. pkt.

Udnyttelsen af den foreslåede bestemmelse i stk. 10, 1. pkt., vil medføre, at udgangspunktet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for håndtering af den del af det indsamlede husholdningsaffald, der ikke er emballageaffald, kan fraviges, idet kommunalbestyrelsen vil kunne forpligtes til at overdrage det indsamlede affald til producenterne eller disses kollektive ordninger med henblik på den videre håndtering.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage affaldsfraktioner med emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder affaldsfraktionerne plast, glas, papir indsamlet sammen med pap, pap indsamlet separat, metal samt mad- og drikkekartoner, som kommunalbestyrelsen har indsamlet i henteordninger fra husholdninger, til de producenter eller disses kollektive ordninger, som har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Det er ikke hensigten at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at overdrage papir, der ikke indsamles i kombination med pap. For så vidt angår affald i affaldsfraktioner indeholdende emballageaffald, der indsamles i kommunale bringeordninger (genbrugspladser), er det hensigten at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at overdrage affaldsfraktionerne plast, papir indsamlet sammen med pap, pap indsamlet separat og plast, som er indsamlet på samme måde som henteordninger. Miljøministeren kan på sigt i medfør af den foreslåede bestemmelse lade øvrige affaldsfraktioner der indeholder emballageaffald fra husholdninger egnet til materialenyttiggørelse, indsamlet i enten hente- eller bringeordninger, omfatte af pligten til overdragelse, når ministeren finder dette hensigtsmæssigt under hensyn til mængden af emballageaffald i disse fraktioner og øvrige affaldshåndterings hensyn, herunder om og hvordan indsamlingen kan strømlines.

Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage emballageaffald sorteret som farligt affald eller emballageaffald, der skal sorteres som restaffald.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger at tilbyde at indsamle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det sammenblandede affald til producenter eller disses kollektive ordninger. Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille erhvervsaffald og husholdningsaffald efter indsamlingen. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at affaldet skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander

erhvervsaffald med husholdningsaffald i forbindelse med indsamlingen.

Det er desuden ikke hensigten, at regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse får den virkning, at ikkeemballageaffaldsdelen af det overdragede affald bliver omfattet af det udvidede producentansvar for emballage og producentansvarsforpligtelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, selvom virkningen af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse bliver, at affaldet overdrages og behandles sammen med affald, der er omfattet af producentansvaret.

Udnyttelsen af den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen eller behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder, jf. den gældende bestemmelse i § 49 b, stk. 3, nr. 2 og 4, begrænses, hvis kommunerne vælger at sammenblende affaldet, således at det indeholder emballageaffald, da dette skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger.

Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse for kommunalbestyrelsen til at overdrage nærmere bestemte affaldsfraktioner til producenter eller disses kollektive ordninger vil desuden indebære, at mængden af affald omfattet af kommunalbestyrelsens udbudspligt, der følger af forbuddet mod at deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse i den gældende bestemmelse i § 49 b, stk. 1, reduceres.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 10, 2. pkt.*, vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om overdragelsen af det affald, som producenterne er forpligtet til at behandle efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens 1. pkt., herunder om hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted og tidsfrister for afhentningen.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om overdragelsen af det kommunalt indsamlede affald, som producenterne er forpligtet til at overtage og behandle, herunder at overdragelsen af indsamlet affald som udgangspunkt skal finde sted på den kommunalt udpegede plads, hvor kommunen varetager omlastning af affaldet. Det kan enten være en plads etableret af kommunalbestyrelsen, en fælleskommunal plads eller en anden plads, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med. Regler om dette vil indebære, at producenterne eller disses kollektive ordninger skal varetage affaldstransporten af det indsamlede affald fra omlastepladsen til videre behandling. Det er dog også hensigten at fastsætte regler, hvorefter producenter eller disses kollektive ordninger udpeger et behandlingsanlæg eller en plads, hvor kommunalbestyrelsen kan overdrage affaldet, i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke omlaster affald inden videre transport til et behandlingsanlæg, hvilket for eksempel kan forekomme ved indsamling via kommunale genbrugspladser. Dette vil indebære, at kommunalbestyrelsen varetager

affaldstransporten til det udpegede behandlingsanlæg. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger om det sted, hvor affaldet skal overdrages. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen og producenten eller dennes kollektive ordning skal udveksle nærmere oplysninger om henholdsvis den kommunalt udpegede plads eller det af producenten udpegede behandlingsanlæg eller pladsen, hvor affaldet skal overdrages, herunder oplysninger om adresse og tidsrum for aflevering af affaldet.

Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansvaret fastlagt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil, for den videre behandling af affaldet vil overgå til producenter eller disses kollektive ordninger, når producenten eller dennes kollektive ordning indenfor en angivet frist fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. nedenfor, har hentet affaldet på den af kommunalbestyrelsen udpegede plads eller i tilfælde, hvor affaldet ikke omlastes, når kommunalbestyrelsen har afleveret affaldet på den af producenten eller dennes kollektive ordnings udpegede behandlingsanlæg. Overdragelsen af ansvaret for den videre behandling vil indebære, at producenten eller dennes kollektive ordning får ansvaret for at behandle det overdragede affald efter de gældende regler for behandling af den type affald, som de får overdraget.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan affaldet skal overdrages. Det er herunder hensigten at fastsætte regler om, at overdragelsen til producenterne eller disse kollektive ordninger skal ske på en måde eller i en form, som vil understøtte en reel genanvendelse af affaldet. Dette af hensyn til, at forbehandlingen kan indrettes efter forventede krav på det eller de modtageanlæg, som vælges af producenter eller disses kollektive ordninger til den videre affaldsbehandling. Kommunalbestyrelsen har ifølge den gældende affaldsaktørbekendtgørelses § 34 en ret til manuelt at frasortere grove fejlsorteringer, men det er hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen om, at Kommunalbestyrelsen fremover forpligtes til at sikre, at grove fejlsorteringer frasorteres manuelt før overdragelsen af de affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald.

Det er endvidere at fastsætte nærmere regler i medfør af det foreslåede om tidsfrister og nærmere vilkår for afhentning af det overdragede affald. Det foreslåede vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvor og hvordan affaldet skal overdrages, hvor dette vurderes hensigtsmæssigt, herunder for eksempel om udveksling af materiel mellem kommunalbestyrelsen og producenterne eller disses kollektive ordninger eller om kvaliteten eller opbevaringen af affald, der skal overdrages.

Med det foreslåede § 45, *stk. 11, 1. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale eller opkræve betaling fra producenter

eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af stk. 10.

Det er hensigten at fastsætte regler for den betaling, som producenter eller disses kollektive ordninger kan opkræve fra kommunalbestyrelsen i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og bemærkningerne hertil. Omkostninger til håndteringen af ikkeemballageaffaldet skal fortsat afholdes af husholdninger og affaldsproducerende virksomheder efter de gældende regler om kommunalbestyrelsens opkrævning af affaldsgebyrer og markedspriser i miljøbeskyttelseslovens §§ 48 og 48 a.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen på baggrund af producentens eller den kollektive ordnings fremsendte beregning, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 9 p, stk. 7, 2. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 10, opkræver det beregnede beløb hos den pågældende producent eller kollektive ordning, hvis beregningen viser, at kommunalbestyrelsen har et tilgodehavende hos producenten.

Der forventes endvidere fastsat regler om, at kommunalbestyrelsens betaling eller opkrævning vil skulle ske til den producent eller dennes kollektive ordning, som bliver tildelt den pågældende kommune ved tildeling efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Såfremt miljøministeren fastsætter regler i medfør af det foreslåede stk. 11, 1. pkt., skal ministeren endvidere med det foreslåede *stk. 11, 2. pkt.*, fastsætte regler om kommunalbestyrelsens betaling til eller opkrævning af betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger, herunder regler om opgørelse for afholdte udgifter eller opnåede indtægter samt dokumentation herfor.

Det forventes, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse vil blive fastsat bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostningerne særskilt for den betaling eller opkrævning, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at afholde eller opkræve efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens 1. pkt. Det er herunder hensigten at fastsætte krav til kommunalbestyrelsen om at registrere betalingen eller opkrævningen særskilt i det kommunale budget- og regnskabssystem. Formålet med bestemmelsen er at sikre gennemsigtighed i forhold til, hvilke omkostninger kommunerne betaler for og hvilke indtægter kommunalbestyrelsen opnår i forbindelse med behandlingen af ikkeemballageaffald.

Det er hensigten, at de påtænkte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald skal have virkning fra den 1. oktober 2025, når producentansvaret finder anvendelse, jf. lovforslagets § 4, stk. 5. Det er dog hensigten, at der ved udmøntningen vil blive taget højde for be-

hovet for overgangsordninger for kommunalbestyrelsernes eksisterende aftaler og kontrakter om behandling af kommunalt indsamlet husholdningsaffald og erhvervsaffald. Se hertil pkt. 3.1.1.2.4 i de almindelige bemærkninger om overgangsperioder for kommunalbestyrelsens behandling af emballageaffald.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 og 3.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 57

Den foreslåede § 45, stk. 12, er identisk med den bestemmelse, der er indsat som § 45, stk. 7, i miljøbeskyttelsesloven ved § 1, nr. 49, i lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald). Af lovtekniske grunde er det nødvendigt at medtage bestemmelsen i dette lovforslag. Dette skyldes, at stk. 7 i § 45 ikke træder i kraft inden den 1. januar 2025, jf. lovforslagets § 1, nr. 55 og bemærkningerne hertil. Der tilsigtes ingen materielle ændringer hermed. Det foreslås således også, at miljøministeren sætter den foreslåede § 45, stk. 12, i kraft, jf. lovforslagets § 4, stk. 4.

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fastsætter som hovedregel, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 3, fastsætter endvidere, at når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse. Af bestemmelsen i stk. 3 følger, at der er forbud mod konkurrerende indsamlingsordninger, medmindre kommunalbestyrelsen tillader, at egnede organisationer eller virksomheder foretager indsamling. Der er i den gældende § 45, stk. 6, indført undtagelser fra forbuddet i stk. 3 for så vidt angår genanvendeligt erhvervsaffald samt producenter og importørers egne tilbagetagningsordninger af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og bærbare batterier og akkumulatorer.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 12 i § 45, som fastsætter, at stk. 3 ikke finder anvendelse på indsamlingsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger. Den foreslåede bestemmelse er således en undtagelse til den etablerede kommunale indsamling for så vidt angår affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 12, at det alene er affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, som andre end kommunalbestyrelser og producenter og importører vil være berettiget til at indsamle. Begrebet ”affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger” skal forstås i overensstemmelse med den gældende definition i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk

og elektronisk udstyr (WEEE-direktivet) og bekendtgørelse nr. 1566 af 19. december 2022 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (elektronikaffaldsbekendtgørelsen), og omfatter således: ”affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som hidrører fra private husholdninger eller fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af dets art og mængde sidestilles med affald fra private husholdninger samt affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der sandsynligvis kan anvendes af både private husholdninger og andre brugere end private husholdninger”.

Det er hensigten med den nye bestemmelse at åbne mulighed for, at der fremover parallelt med den kommunale indsamling vil være både de eksisterende løsninger, hvor kollektive ordninger indsamler på vegne af producenter via de kommunale indsamlingsordninger, producenter og importørers egne tilbagetagningsordninger, og efter forslaget også andre affaldsoperatører, der indsamler elektronikaffald direkte fra husholdningerne. Forslaget skal ses i sammenhæng med bemyndigelsen i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 7, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der indsamler og håndterer affald af elektrisk og elektronisk udstyr, for egen regning skal være certificerede efter europæiske standarder for håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Bemyndigelsen i § 44, stk. 7, er ikke nærmere udmøntet.

Til nr. 58

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 2, fastsætter kommunalbestyrelsen ikke gebyrer, jf. bestemmelsens stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. lovens § 9 u, stk. 1 og 3, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 1, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 2, og for indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

Bestemmelsen er en undtagelse til udgangspunktet i § 48, stk. 1, som omhandler kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer, der efter bestemmelsens stk. 1 opkræves hos husholdninger og virksomheder.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 44, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Det følger endvidere af lovens § 9 u, stk. 1 og 3, at indsamlingen af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer finansieres via betaling fra producenter og importører af denne type batterier og akkumulatorer. Den kommunale indsamling heraf må således ikke finansieres via gebyrer fra husholdninger eller virksomheder, hvorfor § 9 u, stk. 1 og 3, er undtaget fra § 48, stk. 1.

Det foreslås, at § 48, stk. 2, ændres således, at henvisningen

til indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. lovens § 9 u, stk. 1 og 3, udgår af bestemmelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede under lovforslagets nr. 26, hvorved det foreslås at ophæve lovens § 9 u, da batteriforordningen træder i stedet.

Bestemmelser om organisering af indsamling af bærbare batterier og om producenternes forpligtelser til at etablere indsamlingsnetværk og til at finansiere omkostninger til tilsluttede indsamlingssteders indsamling, herunder offentlige myndigheder, vil således være direkte reguleret i batteriforordningen. Det fremgår af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, at producenter eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal sikre, at systemet til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier består af indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med en eller flere aktører, herunder offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, og at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer skal finansiere indsamlingen. Batteriforordningen fastsætter tilsvarende regler for øvrige kategorier af batterier.

Producenterne eller deres producentansvarsorganisationer eventuelle indgåelse af aftale med kommunalbestyrelsen om indsamling af batterier vil derfor ske på grundlag af forordningen, og kommunalbestyrelsens opkrævning af betaling fra producenterne for at varetage indsamlingsopgaven af udtjente batterier vil derfor ske på ulovbestemt grundlag.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler, da batteriforordningen træder i stedet.

Den foreslåede ændring af lovens § 48, stk. 2, skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, hvoraf følger, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 18. august 2025, som er den dato, hvorfra batteriforordningen vil finde anvendelse.

Til nr. 59

Det fremgår af den gældende § 48 d i miljøbeskyttelsesloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver for at sikre en velfungerende konkurrencebaseret affaldssektor.

Bemyndigelsen er udmøntet i affaldsaktørbekendtgørelsen § 60, hvorefter Forsyningstilsynet overvåger og analyserer affaldssektoren og markedet for affaldshåndtering, herunder overvåger og analyserer de kommunalt fastsatte gebyrer, jf. kapitel 5, og priser, jf. kapitel 6.

Der er ikke fastsat regler om, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med de af kommunalbestyrelsen fastsatte producentgebyrer.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens § 48 d indsæt-

tes et nyt *stk. 2*, hvorefter miljøministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om opgaver med analyser og overvågning af gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15 eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som Forsyningstilsynet skal varetage.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at miljøministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage i forbindelse med kommunalbestyrelsers fastsættelse af producentgebyrer, jf. § 9 p, stk. 15 og regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil. Forhandlingen efter den foreslåede bestemmelse vil alene angå de regler i den kommende udmøntning i en bekendtgørelse, som berører omfanget eller karakteren af Forsyningstilsynets opgaver.

Det forventes, at ministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere de af kommunalbestyrelsen fastsatte producentgebyrer efter det foreslåede § 9 p, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil. Overvågning og analyse kan for eksempel omfatte, at Forsyningstilsynet følger udviklingen af de kommunalt fastsatte producentgebyrer, med henblik på, at Forsyningstilsynet for eksempel kan udarbejde analyser af kommunalbestyrelsernes opgørelse af omkostninger til fastsættelse af producentgebyrer med henblik på at kunne kortlægge, hvilke omkostninger, der indgår i producentgebyrerne, baggrunden herfor, kvaliteten af beregningen deraf og datagrundlaget herfor. Dette med henblik på at understøtte gennemsigtighed i de omkostninger forbundet med håndtering af emballageaffald, der opkræves af producenter af emballage, i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c.

Derudover er det hensigten i en bekendtgørelse at fastsætte regler, om at Forsyningstilsynet, i forbindelse med overvågningsopgaven, skal udarbejde en årlig sammenligning af de af kommunalt fastsatte producentgebyrer, som skal offentliggøres på Forsyningstilsynets hjemmeside. Der er med ændringen til bestemmelsen ikke tiltænkt øvrige ændringer til gældende ret.

Til nr. 60

Det fremgår af det gældende § 48 e, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven, at Forsyningstilsynet gør klima-, energi- og forsyningsministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren. Videre fremgår det af det gældende § 48 e, stk. 2 i samme lov, at Forsyningstilsynet gør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan være i strid med konkurrence Lovgivningen eller udbudslovgivningen. Lignende bestemmelser findes i den øvrige sektorlovgivning blandt andet § 23, b, stk. 8, i lov om varmforsyning og § 83 i lov om elforsyning.

Det følger af det foreslåede § 48 e, *stk. 2*, at Forsyningstilsynet oplyser miljøministeren om forhold vedrørende gebyrer fastsat efter § 9 p, *stk. 15*, eller efter regler udstedt i medfør af § 9 p, *stk. 16*, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.

Forslaget indebærer, at Forsyningstilsynet gør miljøministeren opmærksom på forhold, som Forsyningstilsynet vurderer kan være af betydning for ministeren. Det er ikke nærmere afgrænset hvilke forhold, der kan have betydning for ministeren, men det kan for eksempel være oplysninger om kommunalbestyrelsernes fastsatte gebyrer efter det foreslåede § 9 p, *stk. 15*, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil. Det vil, som udgangspunkt være Forsyningstilsynets vurdering, hvornår det vil være relevant at orientere ministeren. I forlængelse heraf vil det dog følge naturligt, at miljøministeren også kan anmode Forsyningstilsynet om oplysninger vedrørende opgaven med analyse og overvågning af producentgebyrer, jf. det foreslåede § 48 d, *stk. 2*, jf. lovforslagets § 1, nr. 59 og bemærkningerne hertil. Sådanne oplysninger kan for eksempel være nærmere oplysninger om udviklingen af producentgebyrer, som Forsyningstilsynets har tilvejebragt i forbindelse med overvågningen af de af kommunalbestyrelserne fastsatte gebyrer efter det foreslåede § 9 p, *stk. 15*, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 61

I medfør af de gældende bemyndigelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 h, *stk. 12*, § 9 n, *stk. 5*, § 9 p, *stk. 13*, § 9 r, *stk. 6*, § 9 s, *stk. 12*, § 9 t, *stk. 9*, § 9 u, *stk. 8*, § 9 v, *stk. 5*, § 9 w, *stk. 5*, § 9 x, *stk. 8*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, i hvilken form oplysninger efter kapitel 2 c skal afgives. Der kan herunder fastsættes regler om, at oplysninger skal afgives elektronisk eller ved udfyldelse af blanketter.

Miljøbeskyttelsesloven § 79 b, *stk. 1* indeholder ikke hjemmel til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved kommunikation efter lovens kapitel 2 c eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 2* i § 79 b, *stk. 1*, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c samt regler fastsat i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler.

Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation for alle typer af kommunikation efter kapitel 2 c. Forslaget indeholder både hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation til miljøministeren og

regler om digital kommunikation til en privat organisation, jf. lovens § 9 ø.

Det er hensigten, at hjemlen skal udnyttes til at stille krav om, at registrering som producent, importør eller bemyndiget repræsentant, og indberetning af oplysninger om markedsførte mængder og affaldsmængder til et producentregister oprettet i medfør af § 9 æ, *stk. 1*, herunder af en privat organisation, jf. § 9 ø, *stk. 1*, nr. 6, kun meddeles digitalt i de digitale registre, som ministeren eller producentregisteret har oprettet og driver eller med nye producentansvarsordninger ventes at oprette og drive. Registrering og indberetning af data sker i dag i praksis udelukkende digitalt til digitale systemer.

Retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til registrering, indberetning og ansøgning m.v., når der stilles krav herom, er, at oplysningerne ikke anses for modtaget, og at myndighederne foretager den fornødne håndhævelse, hvor det er relevant. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation, følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Til nr. 62

Det foreslås, at indsætte et nyt *nr. 14* i den gældende bemyndigelse for miljøministeren i § 79 b, *stk. 1*, til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, hvorved bemyndigelsen udvides til at omfatte indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, *stk. 1*, jf. *stk. 5*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ministeren kan fastsætte regler om, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, skal indberette dokumentation digitalt for overholdelse af alle typer af krav fastsat i medfør af § 51, *stk. 1*, hvor det er relevant. Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, ligeledes er forpligtet til at modtage kommunikation digitalt fra myndigheden, herunder i et særligt digitalt system.

Retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til indsendelse af dokumentation, når der stilles krav herom, er, at oplysningerne ikke anses for modtaget, og at miljøministeren foretager den fornødne håndhævelse, hvor det er relevant. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation, følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Det er hensigten at fastsætte regler om digital kommunika-

tion ved indberetning af oplysninger til Miljøstyrelsen om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast efter regler, der er fastsat i medfør af lovens § 51, stk. 1, nr. 2. Der er fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 1172 af 4. september 2023 om forbud mod markedsføring af visse engangsplastprodukter m.v. og om krav til visse andre engangsplastprodukter.

Regler om krav til indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast implementerer engangsplastdirektivets artikel 6, stk. 1, nr. 5. Indberetningerne skal bruges til kontrol med overholdelse af krav om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast efter regler udstedt i medfør af § 51, stk. 1, nr. 2, samt til udregning af genanvendt indhold af plast i drikkeflasker af plast i Danmark med henblik på årlig indberetning til EU-Kommissionen herom, jf. engangsplastdirektivets artikel 13, stk. 1, litra e.

Det er hensigten, at indberetningen skal ske via e-mail til en anvist e-mailadresse. Såfremt det vurderes hensigtsmæssigt vil der også kunne fastsættes krav om, at indberetningen skal ske til et særligt it-system. I vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at oprette et særligt it-system til digital kommunikation om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker vil ministeren bl.a. inddrage hensyn til en smidig og enkel indberetning for virksomhederne og hensyn til de økonomiske omkostninger ved at oprette og drive it-systemet. Der vil også blive taget hensyn til, om kravene om indberetning af indhold af genanvendt plast udbredes til andre produktgrupper over tid.

Den digitale indberetning for virksomheden ændrer ikke ved reglerne i retssikkerhedsloven, herunder reglerne om selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

Til nr. 63

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 2 i § 79 b, hvorefter nr. 5 bliver til nr. 6 og nr. 11 bliver til nr. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 61, skal henvisningen til nr. 5 og 11, i § 79 b, stk. 1, nr. 17, der bliver nr. 19, ændres til en henvisning til nr. 6 og nr. 12.

Til nr. 64

Efter den gældende § 79 b, stk. 1, nr. 18 kan miljøministeren fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i bestemmelsens nr. 1-17. Det fremgår af bestemmelsens bemærkninger, at der både kan være tale om kommunikation mellem for eksempel en ansøger og en myndighed og kommunikation mellem myndigheder indbyrdes, jf. Folketingstidende 2011-12, Tillæg A, L 88 som fremsat, side 50. Det fremgår videre, at det ikke er hensigten, at der skal kunne fastsættes krav om anvendelse af et digitalt system over for myndigheder, som ikke i øvrigt skal anvende det

pågældende digitale system. Tilsvarende er det heller ikke hensigten, at der kunne fastsættes krav til private om anvendelse af et digitalt system, hvis de ikke i øvrigt skal anvende det, eksempelvis naboer til en virksomhed i forbindelse med en høring.

Det foreslås at indsætte en henvisning til de foreslåede to nye numre nr. 2 og 14, jf. lovforslagets § 1, nr. 61 og 62 i den gældende § 79 b, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 20, således at også kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i de foreslåede to nye numre skal omfattes af bemyndigelsen i stk. 1. De to nye numre vedrører registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c, regler fastsat i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. § 51, stk. 5.

Henvisningen til nr. 1-17, i § 79 b, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 20, foreslås derfor ændret til en henvisning til nr. 1-19.

Forslaget indebærer, at ministeren også vil kunne fastsætte regler om, at kommunikation med myndigheder omfattet af de nye numre omfattes af bestemmelsen, som samtidig opdateres i forhold til den nye nummerering.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, nr. 49 og 53, i lov nr. 807 af 9. juni 2020).

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 57. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 2, i lov nr. 807 af 9. juni 2020).

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 57, og § 4, stk. 4. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 1, nr. 1, i lov nr. 745 af 13. juni 2023)

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 55. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 2, i lov nr. 745 af 13. juni 2023).

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 2, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 55, og lovforslagets § 4, stk. 2.

Til § 4

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 31. december 2024, jf. dog stk. 2-4.

Det foreslåede stk. 1 indebærer, at alle ændringer omfattet af lovforslaget, bortset fra ændringer omfattet af lovforslagets § 1, nr. 1, 25, 26, 29, 30, 32, 37, 40, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 54, 55, 57 og 58, træder i kraft den 31. december 2024.

For så vidt angår virkningstidspunktet for de ændringer, der træder i kraft den 31. december 2024, skal det foreslåede stk. 1 sammenholdes med det foreslåede stk. 5, hvorefter miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 6 og 20, først har virkning fra den 1. oktober 2025.

For nærmere om betydningen af den senere virkning af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, som affattet ved dette lovforslag for bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15 og 18, og § 9 æ, stk. 5, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 19 og 38, og for regler udstedt i medfør af gældende § 9 ø, stk. 4, i miljøbeskyttelsesloven, se bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Det foreslås med *stk. 2*, at § 1, nr. 55, træder i kraft den 1. januar 2025, hvilket alene er begrundet i lovtekniske hensyn, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 55.

Det foreslås med *stk. 3*, at § 1, nr. 1, 25, 26, 29, 30, 32, 37, 40, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 54 og 58, træder i kraft den 18. august 2025, som er datoen, hvorfra batteriforordningens kapitel 8 om udvidet om udvidet producentansvar og affaldshåndtering finder anvendelse, jf. forordningens artikel 96.

Det foreslåede stk. 3 indebærer, at den foreslåede ophævelse og tilpasning af de gældende bestemmelser om det udvidet producentansvar for batterier og den foreslåede indsættelse af nye bemyndigelsehjemler, der skal gennemføre bestemmelser i batteriforordningen, først træder i kraft den 18. august 2025, hvilket er i overensstemmelse med batteriforordningens artikel 96, hvorefter forordningens kapitel 8 om udvidet producentansvar og affaldshåndtering finder anvendelse den 18. august 2025.

For nærmere herom, se de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, 25, 26, 29, 30, 32, 37, 40, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 54 og 58.

Det foreslås med *stk. 4*, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 57, som vedrører moderniseringen af indsamlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, idet ordningens ikrafttræden forudsætter nærmere regler om certificering af virksomheder, der indsamler eller håndterer affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Bestemmelsen er alene begrundet i

lovtekniske hensyn, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 57.

Det foreslås med *stk. 5*, at § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 20, har virkning fra den 1. oktober 2025.

Bestemmelserne i de foreslåede § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, forpligter producenter og importører til for egen regning at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald og af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage.

Udskudt virkningstidspunkt for de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, vil indebære, at producenter og importører alene vil blive ansvarlige for det af producentansvaret omfattede emballage og de af producentansvaret omfattede drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, der bliver indsamlet som affald fra den 1. oktober 2025. Det vil også indebære, at producenter og importører vil kunne blive ansvarlige for det af producentansvaret omfattede emballage og de af producentansvaret omfattede drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, selvom disse er markedsført før den 1. oktober 2025, såfremt de bliver til affald fra denne dato.

Baggrunden for den foreslåede udskydelse af virkningstidspunktet for § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 6 og 20, er, at pligten for producenter til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald og for producenter og importører til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, først kan iværksættes, når en række nødvendige administrative processer er gennemført, herunder registrering af producenter og importører i og indberetning af markedsførte mængder til producentregisteret, fastsættelse af nøgletal m.v., og den nærmere ansvarsfordeling er fastlagt ved konkrete afgørelser om tildeling m.v., jf. de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

For at de udvidede producentansvar kan få fuld virkning fra den 1. oktober 2025, vil miljøministeren således forinden skulle gennemføre nødvendige administrative processer og varetage administration, der er nødvendig for at de aktører, der er pålagt de udvidede producentansvar, vil være i stand til at opfylde deres forpligtelser fra og med den 1. oktober 2025.

Det foreslåede udskudte virkningstidspunkt for § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, skal derfor sammenholdes med, at miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15 og 18, og § 9 æ, stk. 5, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 19 og 38, allerede

får virkning fra den 31. december 2024. Det tidligere virkningstidspunkt for sidstnævnte bestemmelser indebærer, at miljøministeren, kommunalbestyrelsen og den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) som udgangspunkt vil kunne fastsætte og opkræve gebyrer for omkostninger forbundet med administration, tilsyn m.v. allerede fra den 31. december 2024, jf. det foreslåede stk. 1. Dog vil kommunalbestyrelsen ikke kunne opkræve gebyrer før den 1. oktober 2025.

Mulighed for gebyrfastsættelse og til dels -opkrævning i perioden fra den 31. december 2024 til den 30. september 2025 er en nødvendig forudsætning for, at ordningerne som sådan, jf. § 9 p, stk. 1, og regler fastsat i medfør af stk. 2, og § 9 s, stk. 1, vil kunne få virkning fra og med den 1. oktober 2025.

Det forventes, at der i perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025 vil blive fastsat og til dels opkrævet gebyrer for varetagelsen af accessoriske opgaver forbundet med de udvidede producentansvar, som kan henføres til administration.

For miljøministeren vil dette angå omkostninger forbundet med opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg og klagesagsbehandling samt tilsyn med korrekt registrering af producenter i producentregisteret for emballage og producentregisteret for drikkevarebeholdere og drikkebægre, der ikke er emballage, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 18, og § 9 æ, stk. 5, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 19 og 38.

For kommunalbestyrelsen vil dette angå omkostninger forbundet med planlægning og etablering af affaldsordninger, med indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om indsamlingsordninger, med administration forbundet med fastsættelse og forberedelse til opkrævning af producentgebyrer samt med forskudsvis dækning af planlagte investeringer, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 19. Kommunalbestyrelsen vil dog først kunne opkræve gebyrerne til dækning af disse opgaver den 1. oktober 2025 eller senere.

For den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) vil det angå omkostninger forbundet med forskellige it-udviklings- og -behandlings- og vejledningsopgaver relateret til registeret, med forvaltningsmæssige afgørelser og processer, herunder vejledning, afgørelsesvirksomhed, opgaver vedrørende sikkerhedsstillelse og opkrævning af gebyrer og drift af nødvendige it-systemer, jf. regler fastsat i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 4.

Producenter og importører vil modtage konkrete modydelser for gebyrtilsvarene i perioden fra den 31. december 2024 til og med den 30. september 2025.

Det foreslås med *stk. 6*, at regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 10-12, § 9 p, stk. 2, 4, 6, 8, 11 og 13, § 9 t, stk. 4, 5 og 7-9, § 9 z, stk. 3-7, § 48 e, stk. 2, og § 79 b, stk. 2-12 og 14-18, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, og § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, stk. 12-14, § 9 p, stk. 3-5, 9, 10, 12 og 14, § 9 t, stk. 6, 7 og 9-11, § 9 z, stk. 5-8 og 10, § 48 e, stk. 3, og § 79 b, stk. 1, nr. 3-13 og 16-20, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 2, 6, 10, 12, 14, 21, 33, 35, 60, 61 og 62.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at gældende regler, som er udstedt i medfør af regler i miljøbeskyttelsesloven, og som rykker som følge af, at forudgående stykker ophæves eller nye indsættes ved denne lov, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der er indsat eller ændret ved denne lov.

Det foreslås med *stk. 7*, at regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, § 9 p, stk. 3, 5, 10 og 12, § 9 s, stk. 2-12, § 9 t, stk. 6, § 9 z, stk. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, og § 45, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, § 9 p, stk. 4, 6, 11 og 13, § 9 s, stk. 2, § 9 t, stk. 6, § 9 z, stk. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, og § 45, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, 8, 10, 15, 17, 20, 22, 32, 40 og 54.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at gældende regler, som er udstedt i medfør af regler i miljøbeskyttelsesloven, og som nyaffattes ved denne lov, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af bestemmelser affattet ved denne lov.

De ændringer af miljøbeskyttelsesloven, der foreslås med denne lov, vil ikke gælde for Færøerne eller Grønland, da miljøbeskyttelsesloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. miljøbeskyttelseslovens § 118, og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 141, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, som ændret senest ved Kommissionens direktiv 2011/37/EU af 30. marts 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, EU-Tidende 2011, nr. L 85, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, de-

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som bl.a. ændret ved § 2 i lov nr. 463 af 15. maj 2017, lov nr. 807 af 9. juni 2020, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022 og senest ved § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatorer, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7,«.

le af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 68, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 188, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatører, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 109, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. no-

vember 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, EU-Tidende 2015, nr. L 313, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning, EU-Tidende 2019, nr. L 155, side 1.

§ 9 h ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om

- 1) særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast,
- 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og
- 3) bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 12. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

Udvidet producentansvar for emballage

§ 9 p. Producenter og importører af emballerede produkter skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte tilbagetagning og

2. § 9 h, stk. 9, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 9.* Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren for producenternes eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, tilbagetagningsordninger og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Stk. 10. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 9.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 10, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.«

Stk. 10-12 bliver herefter stk. 12-14.

3. I § 9 h, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres »og 10« til: »og 12«.

4. I § 9 h, stk. 12, der bliver stk. 14, ændres »stk. 9-11« til: »stk. 9, 12 og 13«.

5. Overskriften før § 9 p affattes således:

»*Udvidet producentansvar for emballage m.v.*«

6. § 9 p, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og ma-

»Producenter af emballage skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning. Producenter vil uanset regler fastsat efter 1. pkt. kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger, jf. stk. 1.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 9 p, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., udgår »og importører af emballerede produkter«, »eller importør« og »som del af et emballeret produkt, og affald heraf«.

8. § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. Ministeren fastsætter endvidere regler om tilbagebetaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder procedurer herfor, når emballage markedsføres uden for Danmark. Til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan ministeren endvidere fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.«

9. I § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, udgår »eller importører som del af et emballeret produkt«.

10. § 9 p, stk. 5, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* Miljøministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, regler om

teriale-mæssige dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald.

en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdnings-emballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed. Ministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffald mellem producenter eller disses kollektive ordninger, herunder om det produktmæssige og materiale-mæssige dækningsområde, uanset om der er fastsat regler i medfør af stk. 2, 1. pkt. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. tillige regler om den geografiske fordeling mellem producenterne eller disses kollektive ordninger af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald, herunder om det produktmæssige og materiale-mæssige dækningsområde. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om en tildelingsordning for producenternes eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelsen mellem producenterne eller disses kollektive ordninger. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenter eller disses kollektive ordningers pligt til at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler fastsat i medfør af § 45, stk. 10. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. endvidere regler om producenternes eller disses kollektive ordningers opkrævning af eller betaling til kommunalbestyrelsen for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder regler om opgørelse af omkostninger for afholdte udgifter eller opnåede indtægter samt indsendelse af dokumentation til miljøministeren og formatet herfor. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af affald, som ikke er emballageaffald, og som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for producenter eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens eller de emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger til indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., eller efter § 49 d, stk. 2 eller 3, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger.«

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger emballager af engangspplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.

Stk. 10. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om

- 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald,
- 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger,
- 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og
- 4) betydningen af den påførte mærkning af emballagen.

Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om

- 1) mængde og kategorier af emballage, der er markedsført som del af et emballeret produkt, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald,
- 2) den eksporterede mængde emballageaffald, og
- 3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1

Stk. 12. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

11. I § 9 p, stk. 6, der bliver stk. 9, udgår »og importører«, og to steder udgår »eller importøren«.

12. § 9 p, stk. 7, ophæves.

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

13. I § 9 p, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »og importørers« til: »eller disses kollektives ordningers«, og »importørens« ændres til: »dennes kollektive ordnings«.

14. § 9 p, stk. 9, ophæves.

Stk. 10-13 bliver herefter stk. 11-14.

15. § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, affattes således:

»Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenterne regning, eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 2) ndsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.«

16. I 9 p, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »og importørers« til: »eller disses kollektive ordninger«, og i nr. 1 udgår »som en del af et emballeret produkt«.

17. § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, affattes således:

»Stk. 13. Miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.«

Stk. 13. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 skal gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-12 skal afgives.

18. I § 9 p, *stk. 13*, der bliver *stk. 14*, ændres »*stk. 8*« til: »*stk. 10*«, og »*stk. 9-12*« ændres til: »*stk. 11-13*«.

19. I § 9 p indsættes som *stk. 15-20*:

»*Stk. 15.* Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald, jf. *stk. 6, 4. pkt.*, til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*
- 2) Oplysningstiltag, jf. regler fastsat i medfør af *stk. 11.*
- 3) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 æ, *stk. 1.*
- 4) Betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet efter § 48 g, *stk. 1*, i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning af producentgebyrer efter regler fastsat i medfør af § 48 d, *stk. 2.*
- 5) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler fastsat i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*

Stk. 16. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter *stk. 15*, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om offentliggørelse af dokumentation for gebyrets sammensætning på kommunalbestyrelsens hjemmeside, og om indsendelse af dokumentationen til miljøministeren og formatet herfor.

Stk. 17. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter *stk. 15* kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 18. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, herunder omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner.
- 2) Sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage.
- 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af *stk. 11.*

Stk. 19. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter af emballager af engangspast eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
- 2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

Stk. 20. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 18 og 19, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.«

§ 9 s. Producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbage-tagning og særskilt håndtering af affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som den pågældende producent eller importør har markedsført, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydning- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der markedsføres af producenter og importører, herunder om beregning af markedsandelen af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast omfattet af stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

20. § 9 s affattes således:

»**§ 9 s.** Producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af affald heraf.

Stk. 2. § 9 p, stk. 15 og 17, og regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2-14, 16 og 18-20, finder tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, jf. stk. 1.«

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast om

- 1) særskilt tilbagetagning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast,
- 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og
- 3) bekæmpelse af henkastning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Stk. 10. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om

- 1) mængde og kategori af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald,
- 2) den eksporterede mængde af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, og
- 3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 12. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

§ 9 t ---

21. I § 9 t indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 6 og 7, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 6-8 skal afgives.

Udvidet producentansvar for batterier og akkumulatorer

§ 9 u. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bærbare batterier og akkumulatorer.

»*Stk. 4.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger, herunder omkostninger forbundet med følgende:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast og håndtering heraf.
- 2) ndsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangspplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
- 3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 4, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 6-11.

22. § 9 t, stk. 6, der bliver stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren for producenterne eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast.«

23. I § 9 t, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »stk. 2, 6 og 7« til: »stk. 2, 8 og 9«.

24. I § 9 t, stk. 9, der bliver stk. 11, ændres »stk. 6-8« til: »stk. 8-10«.

25. *Overskriften* før § 9 u affattes således:

»*Udvidet producentansvar for batterier – supplerende bestemmelser til batteriforordningen*«.

26. §§ 9 u-9 x ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 9 u.** Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF med senere ændringer (batteriforordningen), til på deres vegne at opfylde forpligtig-

Stk. 3. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatører samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 5,05 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatører. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling, renter og klage m.v., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den private organisation, jf. § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling.

Stk. 5. Hvis der i medfør af § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske til told- og skatteforvaltningen, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk.

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatører, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatører i Danmark.

Stk. 10. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, jf. stk. 3, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne.

gelseerne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer og om dokumentation herfor.

Stk. 4. For producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om følgende:

- 1) Pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af organisationen, økonomiske bidrag til organisationen fra producenter og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Ministeren fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysningerne gøres offentligt tilgængelige.
- 2) Pligt til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graderede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.
- 3) Gradering efter nærmere fastsatte kriterier af de finansielle bidrag fra producenter i henhold til batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a.«

§ 9 v. Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator. Producenter og importører er ligeledes forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier eller -akkumulatorer fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af industribatterier og -akkumulatorer.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatorer, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industribatteri eller en industriakkumulator.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at industribatterier og -akkumulatorer, som kan være håndholdte, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 7.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 6. Producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

§ 9 w. Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed, medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bilbatterier og -akkumulatorer.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen

len beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning, og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller producentregisteret i § 9 æ. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 6. Producenter, importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

§ 9 x. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genanvendelsesordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugerens rolle i forbindelse med genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Stk. 4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om

- 1) mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort,
- 2) den eksporterede mængde tilbagetaget affald og
- 3) oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, er overdraget til andre.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 6, og § 9 w, stk. 5.

Stk. 7. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 5 og 6 skal afgives, og om, hvordan oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering efter stk. 7 skal gøres offentligt tilgængelige.

Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger

§ 9 y. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

Stk. 2. Repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer og affald herfra.

§ 9 y. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og

27. Overskriften før § 9 y affattes således:

»Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger m.v.«

28. I § 9 y, stk. 1, ændres »emballerede produkter« til: »emballage«.

29. I § 9 y, stk. 1 og 2, ændres »bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer« til: »batterier«.

-akkumulatorer i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

Stk. 2. Repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industri-batterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer og affald herfra.

§ 9 z. Forpligtelserne efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Stk. 3-5 ---

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1.

Stk. 7---

30. I § 9 z, stk. 1, ændres »§ 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2« til: »og § 9 t, stk. 1«.

31. I § 9 z, stk. 2, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 9, 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 10-13«, »§ 9 s, stk. 9-11,« udgår, og »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 8-10«.

32. § 9 z, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 10-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.«

33. I § 9 z indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og helt eller delvist oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 10-13, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.«

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

34. I § 9 z, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »stk. 3, nr. 2« til: »stk. 5, nr. 2«.

35. I § 9 z indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

§ 9 æ. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter, importører og repræsentanter, om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarer, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer og deres repræsentanter har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndighedens pligt til at indgive oplysninger hertil.

§ 9 æ. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter, importører og repræsentanter, om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarer, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer og deres repræsentanter har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndighedens pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2-4 ---

§ 9 ø. Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at

- 1) administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 5, § 9 r, stk. 1, § 9 s, stk. 5, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4,
- 1) administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 5, § 9 r, stk. 1, § 9 s, stk. 5, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4,
- 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarer, drikkebægre af engangsplast og af batterier og akkumulatorer, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk eller elektronisk udstyr, emballageaffald, udtjente person- og varebiler, drikkevarer, drikkebægre af engangsplast, udtjente bærbare batterier eller akkumu-

»Stk. 9. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på kollektive ordninger omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 4.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 10.

36. I § 9 æ, stk. 1, ændres » og repræsentanter« til: », repræsentanter og kollektive ordninger«, »emballerede produkter« ændres til: »emballage«, og efter »deres repræsentanter« indsættes: »og kollektive ordninger«.

37. I § 9 æ, stk. 1, udgår »og akkumulatorer«.

38. I 9 æ indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører og bemyndigede repræsentanter overholder regler fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af 1. pkt., herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.«

39. I § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 p, stk. 5« til: »§ 9 p, stk. 6 og 8«, og », § 9 s, stk. 5« udgår.

40. § 9 ø, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 6 og 8, og § 9 r, stk. 1.«

41. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2, ændres »emballerede produkter« til: »emballage«.

- latorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.,
- 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og af batterier og akkumulatorer, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk eller elektronisk udstyr, emballageaffald, udtjente person- og varebiler, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.,
 - 3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 å, stk. 3, og § 9 z, stk. 4, nr. 1,
 - 4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 4, nr. 2,
 - 5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 7, nr. 1,
 - 6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilke redskaber der henhører under kategorier af fiskeredskaber, der indeholder plast, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, hvilket produkt og materiale der henhører under kategorier af emballage, hvilke produkter der henhører under kategorier af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, og hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,
 - 7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, og § 9 x, stk. 5, 6 og 8,
 - 7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, og § 9 x, stk. 5, 6 og 8,
- § 9 å.** Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til § 9 h, stk. 1 og 9-11, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4,

42. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2«, », af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og af batterier og akkumulatorer« ændres til: »og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast«, og »drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, udtjente bærbare batterier og akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer« ændres til: »eller drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast«.

43. I § 9 ø, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 1« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 1«.

44. I § 9 ø, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 2« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 2«.

45. I § 9 ø, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 9 z, stk. 7, nr. 1« til: »§ 9 z, stk. 9, nr. 1«.

46. I § 9 ø, stk. 1, nr. 6, ændres »og importør,« til: »i henhold til artikel 55 i batteriforordningen,«.

47. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 9, 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 11-13«, », § 9 s, stk. 9-11« udgår, og »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 8-10«.

48. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, ændres »og § 9 x, stk. 5, 6 og 8« til: »og i henhold til artikel 75 i batteriforordningen«.

49. I § 9 å, stk. 1, ændres »§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2« til: »og artikel 56, stk. 1, i batteriforordningen«.

50. I § 9 å, stk. 2, ændres »§ 9 h, stk. 1 og 9-11« til: »§ 9 h, stk. 1, 9, 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 1 og 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 1 og 11-13«, og »§ 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8« ændres til: »§ 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1 og 8-10«.

§ 9 p, stk. 1 og 9-12, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk. 2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til § 9 h, stk. 1 og 9-11, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og 9-12, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk. 2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører og bilbatterier og -akkumulatører, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Ministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

§ 45. ---

Stk. 2-5---

Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenytiggørelse. Producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og bærbare batterier og akkumulatører er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, for affald af emballage fra private husholdninger, for affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast fra private husholdninger, for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatører i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenytiggørelse. Producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og bærbare batterier og akkumulatører er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private hushold-

51. I § 9 å, stk. 2, udgår »§ 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6,« og efter »§ 9 æ, stk. 1,« indsættes: »artikel 56, stk. 4, og artikel 75 i batteriforordningen,«.

52. I § 9 å, stk. 3, 1. pkt., udgår »bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører og bilbatterier og -akkumulatører,«.

53. I § 45, stk. 6, 2. pkt., ændres »plast, elektrisk« til: »plast, og af elektrisk«, », emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast« udgår, », for affald af emballage fra private husholdninger, for affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast fra private husholdninger,« ændres til: »og«.

54. § 45, stk. 6, 2. pkt., affattes således:

»Producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, og af elektrisk og elektronisk udstyr er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, og for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.«

ninger, for affald af emballage fra private husholdninger, for affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangspplast fra private husholdninger, for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 7 ---

§ 48. ---

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter dog ikke gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 3, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 1, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 2, og for indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

55. I § 45 indsættes som *stk. 8* og *9*:

»*Stk. 8.* Kommunalbestyrelsen må ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, jf. dog *stk. 9*.

Stk. 9. *Stk. 8* finder ikke anvendelse for kommunalbestyrelser, der den 1. juli 2023 helt eller delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift.«

56. I § 45 indsættes som *stk. 10* og *11*:

»*Stk. 10.* Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder husholdningsemballageaffald eller erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om overdragelsen, herunder om hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted og tidsfrister for afhentningen.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale eller opkræve betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, 1. pkt., og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af *stk. 10*. Fastsætter ministeren regler efter 1. pkt., fastsætter ministeren i den forbindelse regler om kommunalbestyrelsens betaling til eller opkrævning af betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger, herunder regler om opgørelse for afholdte udgifter eller opnåede indtægter samt dokumentation herfor.«

57. I § 45 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* *Stk. 3* finder endvidere ikke anvendelse på indsamlingsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger.«

58. I § 48, *stk. 2*, udgår »for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 3,«.

§ 48 d. ---**§ 48 e. ---**

§ 79 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved

1) ---

1) - 12) ---

17) klage over afgørelser som nævnt i nr. 5 og 11 og

18) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-17

Lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald)

§ 1

49. I § 45 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Stk. 3 finder endvidere ikke anvendelse på indsamlingsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

53. I § 110, stk. 3, ændres »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 7« til: »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 8«.

§ 2

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 49 og 53.

Lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og

59. I § 48 d indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om opgaver med analyser og overvågning af gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som Forsyningstilsynet skal varetage.«

60. I § 48 e indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Forsyningstilsynet oplyser miljøministeren om forhold vedrørende gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

61. I § 79 b, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c samt regler fastsat i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler,«.

Nr. 2-12 bliver herefter nr. 3-13.

62. I § 79 b, *stk. 1*, indsættes efter nr. 12, der bliver nr. 13, som nyt nummer:

»14) indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. stk. 5,«.

Nr. 14-18 bliver herefter nr. 16-20.

63. I § 79 b, *stk. 1, nr. 17*, der bliver nr. 19, ændres »nr. 5 og 11« til: »nr. 6 og 12«.

64. I § 79 b, *stk. 1, nr. 18*, der bliver nr. 20, ændres »nr. 1-17« til: »nr. 1-19«.

§ 2

I lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald) foretages følgende ændringer:

1. § 1, *nr. 49 og 53*, ophæves.

2. § 2, *stk. 2*, ophæves.

§ 3

I lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og

selskabsloven (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald)

§ 1

1. I § 45 indsættes som *stk. 9* og *10*:

»*Stk. 9.* Kommunalbestyrelsen må ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, jf. dog *stk. 10*.

Stk. 10. *Stk. 9* finder ikke anvendelse for kommunalbestyrelser, der den 1. juli 2023 helt eller delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift.«

§ 5

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 7, § 3, nr. 5-10, og § 4 træder i kraft den 1. januar 2025.

selskabsloven (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, ophæves.

2. I § 5, *stk. 2*, udgår »1 og«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. december 2024, jf. dog *stk. 2-4*.

Stk. 2. § 1, nr. 55, træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 3. § 1, nr. 1, 25, 26, 29, 30, 32, 37, 40, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 54 og 58, træder i kraft den 18. august 2025.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 57.

Stk. 5. § 9 p, *stk. 1*, og § 9 s, *stk. 1*, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 20, har virkning fra den 1. oktober 2025.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 9 h, *stk. 10-12*, § 9 p, *stk. 2, 4, 6, 8, 11* og 13, § 9 t, *stk. 4, 5* og 7-9, § 9 z, *stk. 3-7*, § 48 e, *stk. 2*, og § 79 b, *stk. 2-12* og 14-18, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, og § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, *stk. 12-14*, § 9 p, *stk. 3-5, 9, 10, 12* og 14, § 9 t, *stk. 6, 7* og 9-11, § 9 z, *stk. 5-8* og 10, § 48 e, *stk. 3*, og § 79 b, *stk. 1*, nr. 3-13 og 16-20, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 2, 6, 10, 12, 14, 21, 33, 35, 60, 61 og 62.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af § 9 h, *stk. 9*, § 9 p, *stk. 3, 5, 10* og 12, § 9 s, *stk. 2-12*, § 9 t, *stk. 6*, § 9 z, *stk. 2*, § 9 ø, *stk. 1*, nr. 1, og § 45, *stk. 6*, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, *stk. 9*, § 9 p, *stk. 4, 6, 11* og 13, § 9 s, *stk. 2*, § 9 t, *stk. 6*, § 9 z, *stk. 2*, § 9 ø, *stk. 1*, nr. 1, og § 45, *stk. 6*, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, 8, 10, 15, 17, 20, 22, 32, 40 og 54.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/1542**af 12. juli 2023****om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og artikel 192, stk. 1, med hensyn til denne forordnings artikel 54-76,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »Den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«) er EU's vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettodriv husgasemissioner, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. En omstilling fra anvendelsen af fossile brændsler i køretøjer til elektricitet er en af forudsætningerne for at nå målet om klimaneutralitet i 2050. For at Unionens produktpolitikker kan bidrage til at sænke CO₂-emissionerne på globalt plan, skal det sikres, at produkter, der markedsføres og sælges i Unionen, tilvejebringes og fremstilles på en bæredygtig måde.
- 2) Batterier er en vigtig energikilde og en af de vigtigste katalysatorer for bæredygtig udvikling, grøn mobilitet, ren energi og klimaneutralitet. Det forventes, at efterspørgslen efter batterier vil vokse hurtigt i de kommende år, navnlig til elkøretøjer til vejtransport og lette transportmidler, der anvender batterier til trækraft, og det betyder, at batterimarkedet i stigende grad bliver et strategisk marked på globalt plan. Der vil fortsat blive gjort betydelige videnskabelige og tekniske fremskridt inden for batteriteknologi. I lyset af batteriernes strategiske betydning og med henblik på at skabe retssikkerhed for alle involverede aktører og undgå forskelsbehandling, hindringer for handelen og forvriddinger

på batterimarkedet skal der fastsættes regler for batteriers bæredygtighed, ydeevne, sikkerhed, indsamling, genanvendelse og second life samt for oplysninger om batterier til slutbrugere og erhvervsdrivende. Der skal skabes en harmoniseret lovgivningsramme, der omhandler hele livscyklussen for batterier, der bringes i omsætning i Unionen.

- 3) Det er også nødvendigt at ajourføre EU-retten om håndtering af udtjente batterier og træffe foranstaltninger til at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative påvirkninger af affalds generering og -håndtering, ved at mindske påvirkningen af ressourceanvendelsen og ved at forbedre ressource effektiviteten. Disse foranstaltninger er afgørende for omstillingen til en cirkulær og klimaneutral økonomi og et giftfrit miljø og for Unionens langsigtede konkurrenceevne og strategiske autonomi. De kan skabe vigtige økonomiske muligheder ved at øge synergierne mellem den cirkulære økonomi og energi-, klima-, transport-, industri- og forskningspolitikkerne samt beskytte miljøet og reducere drivhusgasemissionerne.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF⁽³⁾ har medført en forbedring af batteriers miljøpræstation og fastsat fælles bestemmelser og forpligtelser for erhvervsdrivende, navnlig gennem harmoniserede regler for indholdet af tungmetaller og mærkning af batterier samt regler og mål for håndtering af alle udtjente batterier baseret på udvidet producentansvar.
- 5) I sine rapporter om gennemførelsen, virkningen og evalueringen af direktiv 2006/66/EF, der blev indsendt i 2019, har Kommissionen ikke kun fremhævet direktivets resultater, men også dets begrænsninger, navnlig på baggrund af en helt ny kontekst, som er kendetegnet ved batteriers strategiske betydning og deres øgede anvendelse.
- 6) Kommissionens meddelelse af 17. maj 2018 om »Et mobilt Europa — Bæredygtig mobilitet i Europa: sikker, opkoblet og ren« indeholder den strategiske handlingsplan for batterier. I denne strategiske handlingsplan beskrives en række foranstaltninger, der støtter indsatsen for at opbygge en værdikæde for batterier i Europa, som omfatter udvinding af råstoffer, bæredygtig forsyning og forarbejdning, bæredygtige materialer til batterier, fremstilling af celler samt genbrug og genanvendelse af batterier.
- 7) I den europæiske grønne pagt bekræftede Kommissionen sit tilsagn om at gennemføre den strategiske handlingsplan for batterier og anførte, at den vil fremlægge forslag, der skal sørge for en sikker, cirkulær og bæredygtig værdikæde for alle batterier, herunder for at forsyne det voksende marked for elkøretøjer.
- 8) I sine konklusioner af 4. oktober 2019 om »Mere cirkularitet — omstilling til et bæredygtigt samfund« opfordrede Rådet bl.a. til, at omstillingen til elektromobilitet ledsages af sammenhængende politikker til støtte for udvikling af teknologier, der forbedrer batteriers bæredygtighed og cirkularitet. Rådet opfordrede endvidere til en hurtig revision af direktiv 2006/66/EF, som bør omfatte alle relevante batterimaterialer, og at der navnlig bør overvejes specifikke krav til litium og kobolt samt en mekanisme, der gør det muligt at tilpasse nævnte direktiv til fremtidige ændringer i batteriteknologier.
- 9) I Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 om »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« anføres det, at der i forslaget til en ny lovgivningsramme for batterier vil blive taget hensyn til regler om genanvendt indhold og foranstaltninger

til at forbedre indsamlings- og genanvendelsesprocenterne for alle batterier, for at sikre nyttiggørelse af værdifulde materialer og sørge for vejledning til forbrugerne, og at det vil behandle en eventuel udfasning af ikkegenopladelige batterier, hvor der findes alternativer. Det anføres endvidere, at der vil blive taget hensyn til bæredygtigheds- og gennemsigtigheds krav under hensyntagen til batteriproduktionens CO₂-fodafttryk, etisk fremskaffelse af råmaterialer og forsynings sikkerhed for at fremme genbrug, formålsændringen og genanvendelse af batterier.

- 10) For at tage hensyn til hele livscyklussen for alle batterier, der bringes i omsætning i Unionen, skal der indføres harmoniserede produkt- og markedsføringskrav, herunder overensstemmelsesvurderingsprocedurer, samt krav om, at batteriernes bortskaffelsesfase inddrages fuldt ud. Krav vedrørende bortskaffelsesfasen er nødvendige for at tage højde for batteriernes miljøvirkninger og navnlig støtte etableringen af genanvendelsesmarkeder for batterier og markeder for sekundære råstoffer fra udtjente batterier. For at opfylde de fastsatte målsætninger om, at hele livscyklussen for et batteri skal være omhandlet i én retsakt, og samtidig undgå handelshindringer og konkurrenceforvridning og sikre det indre markeds integritet bør bestemmelserne vedrørende kravene til batterier finde ensartet anvendelse på alle erhvervsdrivende i Unionen og ikke levne mulighed for forskellig gennemførelse i medlemsstaterne. Direktiv 2006/66/EF bør derfor erstattes af en forordning.
- 11) Denne forordning bør finde anvendelse på alle kategorier af batterier, der bringes i omsætning eller tages i brug i Unionen, uanset om de er produceret i Unionen eller importeret. Den bør finde anvendelse, uanset om et batteri er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer eller på anden måde føjes til produkter eller om et batteri bringes i omsætning eller tages i brug i Unionen på egen hånd. Denne forordning bør finde anvendelse, uanset om et batteri er designet til et bestemt produkt eller er til almindelig anvendelse, og uanset om det er indbygget i et produkt eller leveres sammen med eller separat fra et produkt, hvori det skal anvendes. Omsætning anses for at finde sted, når batteriet for første gang er gjort tilgængeligt på EU-markedet, ved fabrikantens eller importørens levering med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse som led i erhvervs virksomhed mod eller uden vederlag. Batterier, der er anbragt på lager i Unionen af distributører, herunder detailhandlere, grossister og fabrikanter salgsafdelinger, inden datoen for anvendelsen af denne forordnings relevante krav, behøver således ikke at opfylde disse krav.
- 12) Denne forordning bør forebygge og reducere batteriers negative miljøpåvirkninger og sikre en sikker og bæredygtig værdikæde for alle batterier under hensyntagen til f.eks. batteriproduktionens CO₂-fodafttryk, etisk fremskaffelse af råstoffer og forsyningsikkerhed samt fremme af genbrug, formålsændring og genanvendelse. Målet bør være at forbedre miljøpræstationen for batterier og for den virksomhed, der udøves af alle de aktører, som indgår i batteriers livscyklus, såsom producenter, distributører og slutbrugere og navnlig de erhvervsdrivende, som er direkte involveret i behandlingen og genanvendelsen af udtjente batterier. Sådanne foranstaltninger vil hjælpe med at sikre omstillingen til en cirkulær økonomi og Unionens langsigtede konkurrenceevne og bør bidrage til det indre markeds effektive funktion under hensyntagen til et højt miljøbeskyttelsesniveau. Denne forordning bør også sigte mod at forebygge og reducere de negative påvirkninger ved tilblivelse og håndtering af udtjente batterier af menneskers sundhed og miljøet og bør sigte mod at mindske brugen af ressourcer og fremme anvendelsen af affaldshierarkiet i praksis. For at undgå forskelle, der hæmmer den frie bevægelighed for batterier, ved at fastsætte ensartede forpligtelser og krav i hele det indre marked, er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) derfor det passende retsgrundlag for denne forordning. I det omfang denne forordning indeholder

særlige regler om håndtering af udtjente batterier, er det passende rets grundlag for så vidt angår disse særlige regler artikel 192, stk. 1, i TEUF.

- 13) Produkter, der bringes i omsætning som batteripakker, dvs. batterier eller grupper af celler, der er forbundne eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som er klar til brug for slutbrugeren eller i anvendelser, som slut brugeren ikke skal kunne adskille eller åbne, og som er i overensstemmelse med definitionen af batterier, eller battericeller, der er i overensstemmelse med definitionen af batterier, bør være omfattet af de krav, der finder anvendelse på batterier.
- 14) Batterier, som slutbrugeren kan gøre klar til brug med almindeligt tilgængeligt værktøj ved at bruge et »gør-det-selv«-sæt, bør anses for at være batterier med henblik på denne forordning. Erhvervsdrivende, der bringer sådanne sæt i omsætning, bør være omfattet af denne forordning.
- 15) Inden for forordningens brede anvendelsesområde bør der skelnes mellem forskellige kategorier af batterier i overensstemmelse med deres design og anvendelse, uafhængigt af deres batterikemi. Klassificeringen som bærbare batterier på den ene side og industribatterier og bilbatterier på den anden side i efter direktiv 2006/66/EF bør udvikles yderligere for bedre at afspejle nye tendenser i brugen af batterier. Batterier, der anvendes til trækraft i elkøretøjer, og som efter direktiv 2006/66/EF klassificeres i kategorien for industribatterier, udgør en stor og voksende del af markedet som følge af den hurtige vækst i elkøretøjer til vejtransport. De batterier, der anvendes til trækraft i køretøjer til vejtransport, bør derfor klassificeres i en ny særskilt kategori af elkøretøjsbatterier. Batterier, der anvendes til trækraft i lette transportmidler, såsom elcykler og elscootere, var ikke klassificeret som en særskilt kategori af batterier efter direktiv 2006/66/EF. Sådanne batterier udgør dog en betydelig del af markedet som følge af deres stigende anvendelse inden for bæredygtig mobilitet i byerne. Det er derfor hensigtsmæssigt at klassificere disse batterier som en ny særskilt kategori af batterier, nemlig batterier til lette transportmidler (LMT-batterier). Batterier, der anvendes til trækraft i andre transportkøretøjer, herunder jernbane-, vandvejs- og luftfartstransport eller ikkevejgående maskiner, er fortsat omfattet af kategorien for industribatterier i henhold til denne forordning. Kategorien for industribatterier omfatter en bred gruppe af batterier, der er beregnet til industrielle formål, kommunikationsinfrastruktur, landbrugsaktiviteter eller frembringelse og distribution af elektrisk energi. Batterier, der anvendes industrielt efter at have været genstand for forberedelse til formålsændring eller formålsændring, bør anses for industribatterier i henhold til denne forordning, selv om de oprindeligt blev designet til anden brug. Ud over denne ikkeudtømmende liste over eksempler bør batterier, der vejer mere end 5 kg, og som ikke er omfattet af nogen af de øvrige kategorier i henhold til denne forordning, anses for industribatterier. Batterier, der anvendes til energilagring i private hjem, bør anses for industribatterier med henblik på denne forordning. Batterier, der anvendes til trækraft i køretøjer med hjul, som anses for legetøj i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF⁽⁴⁾, bør med henblik på denne forordning ikke anses for LMT-batterier, men som bærbare batterier.
- 16) Efter første gang at være blevet bragt i omsætning eller taget i brug i Unionen kan et batteri gøres til genstand for genbrug, formålsændring, genfremstilling, forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring. Med henblik på denne forordning og i overensstemmelse med Unionens ramme for produktregulering anses et brugt batteri, dvs. et batteri, der har været genstand for genbrug, for allerede at være blevet bragt i omsætning, da det første gang blev gjort tilgængeligt på markedet til brug eller distribution. Omvendt anses batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, for at være bragt i omsætning

på ny og bør derfor overholde reglerne i denne forordning. Desuden anses et brugt batteri, der er importeret fra et tredjeland, i overensstemmelse med Unionens ramme for produktregulering for at være bragt i omsætning, når det indføres i Unionen for første gang. Et batteri, der har været genstand for genbrug, formålsændring, genfremstilling, forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring, og som er importeret fra et tredjeland, bør derfor overholde reglerne i denne forordning.

- 17) Genfremstilling omfatter en lang række tekniske indgreb, der kan foretages på batterier eller udtjente batterier. For så vidt angår udtjente batterier kan genfremstilling anses for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formåls ændring. Det er derfor ikke nødvendigt i denne forordning at fastsætte en særlig ordning for genfremstilling af udtjente batterier, der adskiller sig fra ordningen for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring af udtjente batterier. For så vidt angår udtjente batterier har genfremstilling til formål at genoprette et batteris oprindelige ydeevne. I den forstand kan genfremstilling ses som et ekstremt tilfælde af genbrug, som omfatter demontering og evaluering af batteriets celler og moduler og udskiftning af en vis mængde af disse celler og moduler. Med henblik på at skelne mellem genfremstilling og ren genbrug bør genoprettelse af batterikapaciteten til mindst 90 % af den oprindelige nominelle batterikapacitet anses for genfremstilling og nødvendiggør anvendelse af en særlig ordning.
- 18) Når slutbrugeren er en forbruger, og batterier har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, bør de pågældende batterier være omfattet af en købsaftale, der er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771⁽⁵⁾. Kravene i det pågældende direktiv omfatter navnlig produktets overensstemmelse, sælgers ansvar, herunder muligheden for en kortere ansvarsperiode eller forældelsesfrist, bevisbyrde, beføjelser ved manglende overensstemmelse, reparation eller udskiftning af varerne og handelsmæssige garantier.
- 19) Batterier bør designes og fremstilles, så deres ydeevne, holdbarhed og sikkerhed optimeres, og deres miljøaftryk minimeres. Der bør fastlægges specifikke bæredygtighedskrav for genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, da sådanne batterier repræsenterer det markedssegment, der forventes at vokse mest i de kommende år.
- 20) af hensyn til sikkerheden ved elkøretøjsbatterier og startbatterier kræver den fortsatte gyldighed af EU-typegodkendelsen af køretøjer i klasse M, N og O i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858⁽⁶⁾, at ethvert batteri, der er blevet repareret eller udskiftet, fortsat opfylder de gældende sikkerhedskrav. Hvis sikkerhedsoplysningerne er ændret, er der behov for yderligere inspektioner eller test for at verificere, at de krav, som den eksisterende EU-typegodkendelse er baseret på, fortsat overholdes.
- 21) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 om »Vejen til en sund planet for alle EU-handlingsplan: Mod nulforurening for vand, luft og jord«, bør EU's politikker baseres på princippet om forebyggende indsats ved kilden. I sin meddelelse af 14. oktober 2020 om »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje — På vej mod et giftfrit miljø« (»kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje«) understreger Kommissionen, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008⁽⁸⁾ bør styrkes som Unionens hjørnesten for regulering af kemikalier i Unionen, og at de bør suppleres af sammenhængende tilgange til vurdering og forvaltning af kemikalier i den eksisterende sektorspeci-

fikke lovgivning. Brugen af farlige stoffer i batterier bør derfor primært begrænses ved kilden for at beskytte menneskers sundhed og miljøet og håndtere forekomsten af sådanne stoffer i affald. Denne forordning bør supplere forordning (EF) nr. 1907/2006 og forordning (EF) nr. 1272/2008 og gøre det muligt at vedtage risikostyringsforanstaltninger i forbindelse med stoffer, herunder i affaldsfasen.

- 22) Ud over de begrænsninger, der er fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006, bør der fastsættes begrænsninger for forekomsten af kviksølv, cadmium og bly i visse kategorier af batterier. Batterier, der anvendes i køretøjer, som er omfattet af en undtagelse i henhold til bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF⁽⁹⁾, bør undtages fra forbuddet mod at indeholde cadmium. Med henblik på yderligere begrænsninger for stoffer, der findes i batterier eller anvendes i fremstillingen heraf, bør der udføres en kortlægning af problematiske stoffer, der i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje defineres som stoffer med kroniske virkninger for menneskers sundhed eller miljøet, såsom stoffer, som står på kandidatlisten til eventuel optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 og i bilag VI til forordning (EF) nr. 1272/2008, men også stoffer, der hindrer genanvendelse af sikre sekundære råstoffer af høj kvalitet, i forbindelse med den stofvurdering, der er planlagt i den fælles handlingsplan for REaCh-evaluering, som er offentliggjort på webstedet for Det Europæiske Kemikalieagentur, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1907/2006 (»agenturet«).
- 23) For at sikre at stoffer, der udgør en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet, når de anvendes i batterier eller findes i udtjente batterier, omfattes af de fornødne bestemmelser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af begrænsningerne for stoffer i batterier.
- 24) Vurderingsproceduren for vedtagelse af nye begrænsninger og ændring af eksisterende begrænsninger for stoffer i batterier og udtjente batterier bør strømlines fuldt ud med forordning (EF) nr. 1907/2006. For at sikre effektiv beslutningstagning, koordinering og forvaltning af de relaterede tekniske, videnskabelige og administrative aspekter af denne forordning bør agenturet, udføre nærmere specificerede opgaver med hensyn til evalueringen af risici fra stoffer ved produktionen og anvendelsen af batterier og af eventuelle risici ved bortskaffelsen samt evalueringen af de socioøkonomiske elementer og analysen af alternativer i overensstemmelse med agenturets relevante retningslinjer. Agenturets Udvalg for Risikovurdering og Udvalg for Socioøkonomisk Analyse bør følgelig bidrage til udførelsen af visse opgaver, som agenturet pålægges ved denne forordning.
- 25) For at sikre at denne forordning stemmer overens med enhver fremtidig ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 eller anden fremtidig EU-ret vedrørende bæredygtighedskriterier for farlige stoffer og kemikalier, bør Kommissionen vurdere, om en ændring af artikel 6, 86, 87 og 88 i nærværende forordning er påkrævet. Kommissionen bør, hvor det er relevant, foreslå ændringer af denne forordning i en fremtidig forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 eller i anden fremtidig EU-ret vedrørende bæredygtighedskriterier for farlige stoffer og kemikalier.
- 26) For at fremme en bæredygtig europæisk økonomisk model bør Kommissionen, hvor det er relevant, foreslå ændringer af bestemmelserne i denne forordning, der regulerer begrænsninger for stoffer i batterier og i udtjente batterier, herunder indførelse af et eksportforbud for batterier, der ikke overholder disse begrænsninger.

- 27) Den forventede massive udbredelse af batterier i sektorer som f.eks. mobilitet og energilagring bør sænke CO₂- emissionerne, men for at maksimere dette potentiale skal deres samlede livscyklus have et lille CO₂-fodafttryk. I henhold til reglerne for en produktkategoris miljøafttryk for genopladelige batterier med høj specifik energi til mobile anvendelser er klimaændringer den næsthøjeste relaterede påvirkningskategori efter minedriften efter og brugen af mineraler og metaller. Genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, som bringes i omsætning i Unionen, bør derfor ledsages af en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk. Harmonisering af de tekniske regler for beregning af CO₂-fodafttrykket for alle genopladelige industri batterier med en kapacitet på over 2 kWh, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, som bringes i omsætning i Unionen, er en forudsætning for indførelse af et krav om en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk, og for efter følgende fastsættelse af ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk, som gør det muligt at identificere batterier med lavere samlet CO₂-fodafttryk. Oplysningskrav og krav om tydelig mærkning vedrørende batteriernes CO₂-fodafttryk forventes ikke i sig selv at føre til den adfærdsændring, der er nødvendig for at sikre, at Unionens mål om at dekarbonisere sektorerne for mobilitet og energilagring nås i overensstemmelse med de internationalt fastsatte målsætninger for klimaændringer. Der bør derfor blive indført maksimale CO₂-grænseværdier i forlængelse af en særskilt konsekvensanalyse til fastsættelse disse værdier. I sit forslag om maksimale grænseværdier for CO₂-fodafttryk bør Kommissionen bl.a. tage hensyn til den relative distribution af CO₂-fodafttryksværdier for batterier på markedet, de fremskridt, der er opnået med at reducere CO₂-fodafttrykket af batterier, der er bragt i omsætning i Unionen, og denne foranstaltningens faktiske og potentielle bidrag til Unionens mål om bæredygtig mobilitet og klimaneutralitet senest i 2050. Med henblik på at opnå gennemsigtighed med hensyn til batteriernes CO₂-fodafttryk og omstille EU-markedet til batterier med et lavere CO₂-fodafttryk er en gradvis og kumulativ stramning af kravene til CO₂-fodafttryk berettiget, uanset hvor batterierne produceres. Som resultat af disse krav vil de undgåede CO₂-emissioner i batteriernes livscyklus bidrage til Unionens klimamål, navnlig målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Dette kan også bidrage til andre politikker på EU-plan og nationalt plan såsom ved hjælp af incitamenter til eller kriterier for grønne offentlige udbud som fremmer produktionen af batterier med lavere miljøpåvirkninger.
- 28) De maksimale grænseværdier for CO₂-fodafttryk i livscyklussen bør være fremtidssikrede. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, der fastsætter den maksimale grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen, bør den derfor tage hensyn til de bedst tilgængelige fremstillings- og produktionsprocesser og sikre, at de tekniske kriterier, den vælger, er i overensstemmelse med denne forordnings mål om at sikre, at batterier, der bringes i omsætning i Unionen, garanterer et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og sikkerhed og for ejendom og miljøet.
- 29) Nogle stoffer i batterier, f.eks. kobolt, bly, litium eller nikkel, hentes fra knappe ressourcer, som ikke er let tilgængelige i Unionen, og Kommissionen anser nogle af disse for kritiske råstoffer. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 5. maj 2021 om »ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning« skal Unionen styrke sin strategiske autonomi og øge sin modstandsdygtighed over for eventuelle forsyningsafbrydelser som følge af sundhedskriser eller andre kriser. Forbedring af cirkulariteten og ressourceeffektiviteten med øget genanvendelse og nyttiggørelse af disse råstoffer vil bidrage til at nå dette mål.

- 30) Den øgede anvendelse af nyttiggjorte råstoffer vil støtte udviklingen af den cirkulære økonomi og muliggøre en mere ressourceeffektiv anvendelse af råstoffer, samtidig med at EU's afhængighed af råstoffer fra tredjelande mindskes. For batterier er dette særligt relevant for kobolt, bly, litium og nikkel. Det er derfor nødvendigt at fremme nyttiggørelsen af sådanne materialer fra affald ved at indføre et krav for niveauet af genanvendt indhold i batterier, der anvender kobolt, bly, litium og nikkel i aktive materialer. I denne forordning bør der derfor fastsættes obligatoriske mål for genanvendt indhold for kobolt, bly, litium og nikkel, som bør nås senest i 2031. For kobolt, litium og nikkel bør der fastsættes forhøjede mål senest i 2036. I forbindelse med alle mål bør der tages hensyn til tilgængeligheden af affald, hvorfra sådanne stoffer kan nyttiggøres, den tekniske gennemførlighed af de involverede nyttiggørelses- og produktionsprocesser samt den tid, de erhvervsdrivende skal bruge for at tilpasse deres forsynings- og produktionsprocesser. Inden sådanne obligatoriske mål finder anvendelse, bør kravet vedrørende genanvendt indhold derfor begrænses til fremlæggelse af oplysninger om genanvendt indhold. Affald fra batterifremstilling vil sandsynligvis være den vigtigste kilde til sekundære råstoffer til batterifremstilling på grund af stigningen i produktionen af batterier og bør være omfattet af de samme genanvendelsesprocesser som forbrugsaffald. Derfor bør affald fra batterifremstilling medregnes som en del af målene for genanvendt indhold med det formål at fremskynde udviklingen af den nødvendige genanvendelsesinfrastruktur. Biprodukter fra batterifremstilling, der genbruges i produktionsprocessen, f.eks. fabrikationsspild, udgør imidlertid ikke affald og bør derfor ikke medregnes som en del af målene for genanvendt indhold.
- 31) For at tage højde for risikoen for manglende forsyning af kobolt, bly, litium og nikkel og for at vurdere tilgængeligheden af disse råstoffer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overens stemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af målene for minimumsandelen af genanvendt kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer i batterier.
- 32) For at tage hensyn til ændringer i batteriteknologier, der påvirker de typer materialer, der kan nyttiggøres, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at supplere denne forordning ved at indsætte yderligere råstoffer og de respektive mål på listen over minimumsandel af genanvendt indhold i aktive materialer i batterier.
- 33) For at sikre at beregningerne og verifikationer af procentandelen af kobolt, bly, litium og nikkel, som er nyttiggjort, er nøjagtige og pålidelige, og sikre, at der er større retssikkerhed, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregning og verifikation af procentandelen af kobolt, litium eller nikkel, der findes i aktive materialer, og som er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og procentandelen af bly, der findes i batteriet, og som er nyttiggjort fra affald i batterier, og formatet for den tekniske dokumentation for disse procentandele, for hver batterimodel og for hvert produktionsanlæg. Genbrug af materialer såsom omforarbejdning, formaling eller skrot genereret i batterifremstillingsprocessen, som kan regenereres i den samme proces, der genererede materialet, bør udelukkes fra denne metode.
- 34) Batterier, der bringes i omsætning i Unionen, bør være holdbare og højeffektive. Der skal derfor fastsættes parametre for ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse og for genopladelige industribatterier, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier. For elkøretøjsbatterier har UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet (Working Group on Electric Vehicles and the Environment) udarbejdet krav til holdbarhed i køretøjer, som skal finde anvendelse i Unionen gennem en fremtidig forordning om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer samt

af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer med hensyn til deres emissioner og batteriholdbarhed (Euro 7) (»Euro 7-forordning«). Derfor bør der i nærværende forordning kun fastsættes oplysningskrav vedrørende elkøretøjsbatteriers ydeevne og holdbarhed. Med hensyn til batterier til energilagring anses de eksisterende målemetoder til at teste batteriers ydeevne og holdbarhed derimod ikke for at være tilstrækkeligt præcise og repræsentative til, at de kan lægges til grund for indførelsen af minimumskrav. Indførelsen af minimumskrav vedrørende disse batteriers ydeevne og holdbarhed bør ledsages af tilgængelige og egnede harmoniserede standarder eller fælles specifikationer.

- 35) For at reducere batteriernes miljøpåvirkninger i hele deres livscyklus bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af parametrene for ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse og for genopladelige industribatterier og fastlæggelse af minimumsværdier for disse parametre. Disse delegerede retsakter bør også fastlægge, hvordan disse minimumsværdier skal finde anvendelse på batterier, der har været genstand for genfremstilling.
- 36) For at sikre at Unionens regler om elektrokemisk ydeevne og holdbarhed for elkøretøjsbatterier er i overens stemmelse med de tekniske specifikationer fra UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet og i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af ydeevne- og holdbarhedsparemetrene for elkøretøjsbatterier. For så vidt angår minimumsværdierne for disse parametre for elkøretøjsbatterier, der er indbygget i motorkøretøjer, bør der fastsættes minimumskrav til ydeevne gennem en fremtidig Euro 7-forordning, baseret på de minimumskrav til ydeevne, der er fastsat i De Forenede Nationers (FN's) globale tekniske forskrift nr. 22 om batteriers holdbarhed i elkøretøjer.
- 37) Nogle ikkegenopladelige batterier til almindelig anvendelse kan være ineffektive med hensyn til udnyttelse af ressourcer og energi. Der bør fastsættes objektive krav til sådanne batteriers ydeevne og holdbarhed med henblik på at sikre, at der bringes færre ikkegenopladelige bærbare batterier til almindelig anvendelse med lav ydeevne i omsætning, navnlig hvis den alternative anvendelse af genopladelige batterier ud fra en livscyklusvurdering samlet set medfører miljøfordele. For batterier, der er indbygget i mobiltelefoner og tablets, bør der fastsættes krav om disse batteriers ydeevne og holdbarhed gennem en fremtidig forordning om miljøvenligt design, der omhandler telefoner og tablets, og Kommissionens forordning (EU) nr. 617/2013⁽¹⁰⁾ om computere og computerservere bør ajourføres. For andre bærbare batterier, der er indbygget i andre apparater, såsom haveværktøj eller batteridrevet håndværktøj, bør muligheden for at fastsætte minimumskrav til ydeevne og holdbarhed behandles i relevant produktlovgivning såsom gennemførelsesretsakter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF⁽¹¹⁾ eller i andre EU-retsakter.
- 38) For at sikre at bærbare batterier, der er indbygget i apparater, er omfattet af særskilt indsamling, behandling og genanvendelse af høj kvalitet, når disse apparater er udtjent, skal der indføres bestemmelser for at sikre udtagning og udskiftning af batterier i sådanne apparater. Forbrugersikkerheden bør sikres i overensstemmelse med EU-retten og navnlig Unionens sikkerhedsstandarder, når bærbare batterier udtages fra eller udskiftes i et apparat. Et bærbart batteri bør anses for at kunne udtages af slutbrugeren, når det kan udtages ved hjælp af kommercielt tilgængeligt værktøj, og uden at der kræves brug af specialværktøj, medmindre det er leveret med gratis, eller proprietært værktøj, varmeenergi eller opløsningsmidler til at demontere det. Kommercielt tilgængeligt værktøj anses

for at være værktøj, der er tilgængeligt på markedet for alle slutbrugere, uden at de behøver at dokumentere nogen ejendomsrettigheder, og som kan anvendes uden begrænsninger, undtagen sundheds- og sikkerhedsrelaterede begrænsninger. De generelle bestemmelser i denne forordning bør finde anvendelse, uden at det berører sikkerheds- og vedligeholdelseskravene for professionelt medicinsk billed- og strålebehandlingsudstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745⁽¹²⁾ og for medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746⁽¹³⁾ og kan suppleres med krav, der fastsættes for bestemte batteridrevne produkter gennem gennemførelsesforanstaltninger i henhold til direktiv 2009/125/EF. Hvis der i anden EU-ret af sikkerhedshensyn fastsættes mere specifikke krav vedrørende udtagning af batterier fra produkter såsom legetøj, bør disse specifikke regler finde anvendelse.

- 39) For at garantere slutbrugernes sikkerhed bør denne forordning fastsætte en begrænset undtagelse for bærbare batterier fra de krav om udtagelighed og udskiftelighed, der er fastsat for bærbare batterier vedrørende apparater, der indeholder bærbare batterier, og der er specielt designet til at blive anvendt, i størstedelen af apparatets aktive brug, i et miljø, der regelmæssigt udsættes for vandsprøjt, vandstrømme eller nedsænkning i vand, og som er beregnet til at kunne vaskes eller skylles. Denne undtagelse bør kun finde anvendelse, når det ved hjælp af en ændring af apparatets design ikke er muligt at garantere slutbrugerens sikkerhed og en fortsat sikker anvendelse af apparatet, efter at slutbrugeren korrekt har fulgt instruktionerne for at udtage og udskifte batteriet. Hvis undtagelsen finder anvendelse, bør produktet designes på en sådan måde, at batteriet kun kan udtages og udskiftes af uafhængige fagfolk og ikke af slutbrugerne.
- 40) For reparerede elkøretøjsbatterier og startbatterier finder sikkerhedskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144⁽¹⁴⁾ anvendelse på typegodkendte køretøjer i klasse M, N og O og batterier, der er designet og fremstillet til disse køretøjer. Det er vigtigt, at sikkerheden ved sådanne batterier, når de er repareret, kan vurderes ved ikkedestruktiv test, der er tilpasset dem. For reparerede LMT-batterier vil Kommissionen udarbejde regler for sikkerheden ved mobilitetsudstyr på grundlag af erfaringerne med sikkerhedskrav på nationalt og lokalt plan som bebudet i Kommissionens meddelelse af 14. december 2021 om »Den nye EU-ramme for mobilitet i byer«. For andre reparerede batterier, der er beregnet til forbrugere, eller som sandsynligvis vil blive anvendt af dem, finder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF⁽¹⁵⁾ anvendelse.
- 41) Interoperabilitet mellem opladere til specifikke kategorier af batterier kan reducere unødvendigt affald og unødvendige omkostninger til gavn for forbrugere og andre slutbrugere. Det bør derfor være muligt at genoplade LMT-batterier og genopladelige batterier, der er indbygget i specifikke kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, ved at gøre brug af universalopladere, der muliggør interoperabilitet inden for hver batterikategori. Denne forordning bør derfor kræve, at Kommissionen vurderer, hvordan der kan indføres harmoniserede standarder for universalopladere for disse batterikategorier, bortset fra opladere til kategorier og klasser af radioudstyr i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU⁽¹⁶⁾.
- 42) Startbatterier og elkøretøjsbatterier, der er indbygget i motorkøretøjer, bør kunne udtages og udskiftes af uafhængige fagfolk. Det er hensigtsmæssigt at overveje at revidere direktiv 2000/53/EF for at sikre, at disse batterier kan udtages, udskiftes og demonteres, herunder for så vidt angår sammenføjnings-, fastgørelses- og forseglingselementer. Med henblik på design, fremstilling og reparation af startbatterier og elkøretøjsbatterier bør fabrikanterne stille de relevante egendiagnoseinformationer og reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer til rådighed på et ikkeforskelbehand-

lende grundlag til enhver interesseret fabrikant, installatør eller reparatør af udstyr til køretøjer i klasse M, N og O, jf. forordning (EU) 2018/858. Desuden bør Kommissionen tilskynde til udvikling af standarder for design- og monterings teknikker, der letter vedligeholdelse, reparation og formålsændringen af batterier og batteripakker.

- 43) Pålidelige batterier er af afgørende betydning for driften og sikkerheden af mange produkter, apparater og tjenester. Batterier bør derfor designes og fremstilles, så det sikres, at de ikke udgør nogen risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet. Dette er særlig relevant for stationære batteribaserede energilagringssystemer, som i øjeblikket ikke er omfattet af anden EU-ret. Derfor bør der for disse batterier fastsættes parametre, der skal lægges til grund for sikkerhedstest, og de bør suppleres af de europæiske standardiseringsorganisationers gældende standarder.
- 44) Batterier bør mærkes for at give slutbrugerne gennemsigtige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og udtjente batterier. Disse oplysninger vil sætte slutbrugere i stand til at træffe informerede beslutninger, når de køber og kasserer batterier, og affaldsoperatører kan behandle udtjente batterier korrekt. Batterier bør mærkes med alle de nødvendige oplysninger vedrørende deres vigtigste karakteristika, herunder deres kapacitet og mængde af visse farlige stoffer. For at sikre at oplysningerne er tilgængelige over tid, bør disse oplysninger også stilles til rådighed i form af QR-koder, som er påtrykt eller indgraveret i batterier eller er anbragt på emballagen og i de dokumenter, der ledsager batteriet, og de bør overholde retningslinjerne i ISO/IEC-standard 18004:2015. QR-koden bør give adgang til et batteris produktpas. Mærkninger og QR-koder bør være tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882⁽¹⁷⁾.
- 45) Medtagelsen på batterimærkningen af oplysninger om batteriers ydeevne er afgørende for at sikre, at slutbrugerne, navnlig forbrugere, inden de foretager deres køb, informeres klart, og at de har et fælles grundlag for at sammenligne forskellige batterier. Ikkeegenopladelige bærbare batterier bør derfor forsynes med en mærkat, der angiver, at de er »ikkeegenopladelige«, og med oplysninger om deres gennemsnitlige minimumsholdbarhed, når de anvendes til specifikke formål. Det er desuden vigtigt, at slutbrugeren tilbydes vejledning om, hvordan udtjente batterier bortskaffes korrekt.
- 46) For stationære batteribaserede energilagringssystemer, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, der anvender et batteri styringssystem, bør slutbrugeren eller enhver anden tredjepart, der handler på slutbrugerens vegne, til enhver tid kunne bestemme batteriernes sundhedstilstand og forventede levetid ud fra de oplysninger, der er lagret i batteri styringssystemet. Den person, som har købt batteriet, eller en tredjepart på dennes vegne bør til enhver tid have skrivebeskyttet adgang til disse oplysninger med henblik på at evaluere batteriets restværdi, fremme forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling af batteriet eller med henblik på at gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige aggregatorer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944⁽¹⁸⁾, som driver virtuelle kraftværker i elnet. Oplysningerne bør derfor være ajourførte. De bør ajourføres mindst én gang om dagen og hyppigere, hvis det er nødvendigt til et specifikt formål. Tekniske specifikationer som følge af arbejdet i UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet om dataadgang i elkøretøjer bør anses for et benchmark for elkøretøjsbatteriers sundhedstilstand og forventede levetid. Disse krav bør gælde ud over EU-retten om typegodkendelse af køretøjer, som er den rette retlige ramme til bl.a. at håndtere intelligente opladningsfunktioner såsom »vehicle-to-grid«, »vehicle-to-load«, »vehicle-to-vehicle«, »vehicle-to-powerbank« og »vehicle-to-building«-opladning.

- 47) En række produktspecifikke krav i denne forordning, herunder vedrørende ydeevne, holdbarhed, formålsændring og sikkerhed, bør måles ved brug af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som tager højde for de nyeste alment anerkendte målinger, standarder og beregningsmetoder. For at sikre at der ikke er hindringer for handelen på det indre marked, bør standarder harmoniseres på EU-plan. Sådanne metoder og standarder bør så vidt muligt tage hensyn til den faktiske brug af batterier, afspejle spektret af den gennemsnitlige forbrugeradfærd og være robuste for at forhindre forsætlig og uforsætlig omgåelse. Når en henvisning til en sådan standard er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁽¹⁹⁾, bør batterier, der opfylder denne standard, formodes at være i overensstemmelse med de produktspecifikke krav efter nærværende forordning, såfremt de minimumsværdier, der er fastsat for disse produktspecifikke krav, er opnået. For at undgå overlapning af tekniske specifikationer på den ene side og for at maksimere effektiviteten og tage hensyn til det højeste ekspertiseniveau og den nyeste viden på den anden side, bør Kommissionen sigte mod at anmode en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en standard, når der ikke findes en standard. Hvis der ikke findes offentliggjorte standarder på tidspunktet for anvendelsen af de produktspecifikke krav, eller i tilfælde af et utilfredsstillende svar fra den relevante europæiske standardiseringsorganisation bør Kommissionen i ekstraordinære og begrundede tilfælde og efter høring af de relevante interessenter vedtage fælles specifikationer ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Overensstemmelse med sådanne specifikationer bør også føre til en formodning om overensstemmelse. Hvis de fælles specifikationer på et senere tidspunkt viser sig at være mangelfulde, bør Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt ændre eller ophæve de pågældende fælles specifikationer. Efter referencerne for harmoniserede standarder er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør alle fælles specifikationer ophæves inden for en rimelig tidsfrist, som gør det muligt for fabrikanterne at tage hensyn til ændringerne.
- 48) aktiv deltagelse i arbejdet i internationale standardiseringsudvalg er en vigtig strategisk forudsætning for at bringe fremtidige batteriteknologier i omsætning. Europæisk deltagelse i nogle af disse udvalg har været mindre effektiv, end den kunne have været. Den europæiske deltagelse bør forbedres for at styrke Unionens stemme i global standardisering, også med henblik på at forbedre EU-virksomheders konkurrenceevne, mindske Unionens afhængighed og beskytte Unionens interesser, politiske mål og værdier. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor overvåge og koordinere den europæiske tilgang til international standardisering. Harmoniserede standarder, der supplerer gennemførelsen af denne forordning, bør tage hensyn til eksisterende internationale standarder, navnlig på IEC- og ISO-niveau.
- 49) Kommissionen bør sikre, at der er overensstemmelse mellem harmoniserede standarder og fælles specifikationer i henhold til denne forordning, herunder i forbindelse med revision af forordning (EU) nr. 1025/2012.
- 50) Med henblik på at sikre effektiv adgang til oplysninger i markedsovervågningsøjemed, tilpasse til nye teknologier og sikre modstandsdygtighed i tilfælde af globale kriser som f.eks. covid-19-pandemien bør det være muligt at give oplysninger online om overensstemmelse med alle EU-retsakter, der finder anvendelse på batterier, med en enkelt EU-overensstemmelseserklæring.
- 51) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008⁽²⁰⁾ fastlægger regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af pro-

dukter og kontrol med produkter fra tredjelande og fastsætter de generelle principper for CE-mærkning. Nævnte forordning bør gælde for batterier, der er omfattet af nærværende forordning, for at sikre at produkter, der er omfattet af varenes frie bevægelighed i Unionen, opfylder krav, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed og sikkerhed og miljøet.

- 52) For at gøre det muligt for erhvervsdrivende at påvise og for de kompetente myndigheder at verificere, at batterier, der gøres tilgængelige på markedet, opfylder denne forordning, er det nødvendigt at fastsætte overensstemmelses vurderingsprocedurer. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF⁽²¹⁾ indeholder en række moduler for overensstemmelsesvurderingsprocedurer, som omfatter procedurer af progressiv strenghedsgrad alt efter risikoniveauet og det krævede sikkerhedsniveau. Hvis der skal foretages overensstemmelsesvurdering, skal de procedurer, der skal anvendes til denne vurdering, i overensstemmelse med nævnte afgørelse vælges blandt disse moduler. Der er behov for solide overensstemmelsesvurderingsprocedurer for at sikre, at batterier overholder de nye og komplekse krav vedrørende CO₂-fodafttryk og genanvendt indhold og due diligence-forpligtelser, der er fastsat i denne forordning.
- 53) CE-mærkningen på et batteri angiver, at det pågældende batteri er i overensstemmelse med denne forordning. De generelle principper for anvendelse af CE-mærkningen og dens forbindelse til andre mærkninger er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008. Disse principper bør finde anvendelse på CE-mærkningen af batterier. For at sikre at batterier oplagres, anvendes og bortskaffes på en måde, der er sikker for så vidt angår beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, bør der fastsættes særlige bestemmelser om anbringelsen af CE-mærkningen for batterier.
- 54) De overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i denne forordning, kræver inddragelse af overensstemmelsesvurderingsorganer. For at sikre ensartet gennemførelse af bestemmelserne i denne forordning bør medlems staternes myndigheder meddele disse organer til Kommissionen.
- 55) Som følge af nyhedsgraden og kompleksiteten af bæredygtigheds-, ydeevne-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene til batterier i henhold til denne forordning og for at sikre et ensartet kvalitetsniveau ved overensstemmelsesvurderingen af batterier er det nødvendigt at fastsætte krav for de bemyndigende myndigheder, som er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af overensstemmelsesvurderingsorganer, som er blevet bemyndiget til Kommissionen, og som derved bliver bemyndigede organer. Det bør navnlig sikres, at den bemyndigende myndighed er objektiv og uvildig i sine aktiviteter og har tilstrækkeligt mange teknisk kompetente medarbejdere til at udføre sine opgaver. Bemyndigende myndigheder bør forpligtes til at sikre fortroligheden af de oplysninger, de indhenter, men de bør dog kunne udveksle oplysninger om bemyndigede organer med nationale myndigheder, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og Kommissionen for at sikre sammenhæng i overensstemmelsesvurderingen.
- 56) Det er afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau, under fair konkurrencebetingelser og selvstændigt. Der bør derfor i denne forordning fastsættes krav til overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at blive bemyndiget til at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteter. Disse krav bør fortsat gælde som grundlag for at holde det bemyndigede organs kompetence ajour. For at sikre det bemyndigede organs autonomi bør det og dets personale pålægges at bevare uafhængighed af de erhvervsdrivende i batteri værdikæden og af andre virksomheder, herunder erhvervs sammenslutninger samt moderselskaber og datterselskaber. Det

bemyndigede organ bør være forpligtet til at fremlægge dokumentation for sin uafhængighed og forelægge denne dokumentation for den bemyndigende myndighed. De bemyndigede organer bør sikre rotation blandt det personale, der udfører forskellige overensstemmelsesvurderingsopgaver.

- 57) Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan påviser, at batteriet opfylder kriterierne i harmoniserede standarder, bør det formodes at opfylde de tilsvarende krav, der er fastsat i denne forordning.
- 58) Overensstemmelsesvurderingsorganer overdrager ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering til underleverandører eller benytter sig af et datterselskab. Visse aktiviteter og beslutningsprocedurer vedrørende både overensstemmelsesvurderingen af batterier og andre aktiviteter, der udføres internt i det bemyndigede organ, bør imidlertid udelukkende udføres af det bemyndigede organ selv for at sikre dets uafhængighed og autonomi. For at sikre det krævede beskyttelsesniveau for de batterier, der skal bringes i omsætning i Unionen, bør underleverandører og datterselskaber opfylde de samme krav som bemyndigede organer, hvad angår udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til denne forordning.
- 59) Da de tjenester, som medlemsstaternes bemyndigede organer udbyder, kan vedrøre batterier, der gøres tilgængelige lige på markedet i hele Unionen, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen kunne gøre indsigelse vedrørende et bemyndiget organ. Kommissionen kan i forbindelse med sine undersøgelser rådføre sig med en EU-prøvningsfacilitet, der er udpeget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020⁽²²⁾. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at anmode den bemyndigende myndighed om at iværksætte korrigerende tiltag, hvis et bemyndiget organ ikke opfylder eller ikke længere opfylder kravene i denne forordning.
- 60) Med henblik på at lette og fremskynde overensstemmelsesvurderingsproceduren, certificeringen og i sidste ende markedsadgangen og i lyset af nyhedsgraden og kompleksiteten af bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene til batterier, der er fastsat i denne forordning, er det afgørende, at bemyndigede organer hele tiden har adgang til det nødvendige testudstyr og de nødvendige testfaciliteter, og at de anvender procedurerne uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende. af samme grund og for at sikre ligebehandling af de erhvervsdrivende skal bemyndigede organer anvende overensstemmelsesvurderingsprocedurerne på en ensartet måde.
- 61) Inden der træffes en endelig beslutning om, hvorvidt der kan udstedes en overensstemmelsesattest for et batteri, bør den erhvervsdrivende, der ønsker at bringe batteriet i omsætning, kunne supplere dokumentationen for batteriet én gang.
- 62) Kommissionen bør muliggøre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer.
- 63) Forpligtelserne for erhvervsdrivende vedrørende omsætning eller ibrugtagning af batterier bør fastsættes. I denne forordning bør udtrykket »erhvervsdrivende« forstås således, at det omfatter fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributions-tjenester eller enhver anden fysisk og juridisk person, som er underlagt forpligtelser i forbindelse med produktionen, tilgængeliggørelsen på markedet, omsætningen eller ibrugtagningen af batteri-

er. Batterier bør med henblik på denne forordning omfatte batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.

- 64) Det bør fastsættes, at der bør stilles de samme krav til batterier, der tages i brug uden først at være bragt i omsætning, som til batterier, der bringes i omsætning, inden de tages i brug. Dette gælder f.eks. batterier, som fabrikanten anvender til egne formål, eller batterier, der på grund af deres egenskaber kun kan monteres og testes på stedet på deres endelige bestemmelsessted. For ikke at skulle påvise overensstemmelse to gange for det samme produkt bør batterier, der bringes i omsætning, dog ikke være underlagt de samme krav, når de tages i brug.
- 65) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for, at batterier opfylder kravene i denne forordning i forhold til den rolle, som de hver især spiller i forsyningskæden, for at sikre et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed og sikkerhed og beskyttelse af ejendom og miljøet.
- 66) alle erhvervsdrivende, der er aktive i forsynings- og distributionskæden, bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør batterier, som er i overensstemmelse med denne forordning, tilgængelige på markedet. Det er nødvendigt at fastlægge en klar og forholdsmæssig distribution af forpligtelserne svarende til hver enkelt erhvervsdrivendes rolle i forsynings- og distributionskæden.
- 67) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om design- og produktionsprocessen den, der bedst kan udføre overensstemmelsesvurderingsproceduren. Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat være fabrikantens eneansvar.
- 68) Fabrikanten bør give tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om den påtænkte anvendelse af batteriet for at mulig gøre korrekt og sikker omsætning, ibrugtagning, brug og affaldshåndtering, herunder eventuel formålsændring.
- 69) For at lette kommunikationen mellem de erhvervsdrivende, markedsovervågningsmyndighederne og slutbrugerne bør de erhvervsdrivende som en del af deres kontaktoplysninger oplyse en postadresse og, hvis en sådan haves, e-mail- og webadresse.
- 70) Det indre marked bør sikre lige konkurrencevilkår for alle erhvervsdrivende og beskyttelse mod illoyal konkurrence. Til dette formål er det nødvendigt med en styrket håndhævelse af EU-harmoniseringslovgivningen for batterier. Et godt samarbejde mellem de erhvervsdrivende og markedsovervågningsmyndighederne er et centralt element i en sådan styrket håndhævelse, som giver mulighed for hurtig indgriben og korrigerende tiltag. Det er vigtigt, at der er etableret en erhvervsdrivende i Unionen, så markedsovervågningsmyndighederne har nogen at kunne rette deres anmodninger til, herunder anmodninger om oplysninger om et batteris overensstemmelse med EU-harmoniseringslovgivningen, og som kan samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne for at sikre, at der hurtigt træffes korrigerende tiltag til at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse. De erhvervsdrivende, der bør udføre disse opgaver, er fabrikanten eller, hvis denne ikke er etableret i Unionen, importøren eller en bemyndiget repræsentant udpeget af fabrikanten til dette formål, eller en udbyder af distributionstjenester etableret i Unionen for så vidt angår batterier, som vedkommende håndterer, når ingen anden erhvervsdrivende er etableret i Unionen.

-
- 71) Det skal sikres, at batterier fra tredjelande, der indføres på EU-markedet, overholder kravene i denne forordning og med anden gældende EU-ret, uanset om de importeres på egen hånd eller indbygget i eller føjes til produkter, og navnlig, at fabrikanterne har underkastet disse batterier hensigtsmæssige overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om, at importørerne skal sikre sig, at de batterier, de bringer i omsætning og tager i brug, opfylder kravene i denne forordning, og at CE-mærkningen på batterier og den dokumentation, som fabrikanterne har udarbejdet, er til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på kontrol, uanset om de importeres som nye eller brugte batterier eller batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.
- 72) Når et batteri bringes i omsætning eller tages i brug, bør importøren anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og sin postadresse, og, hvis en sådan haves, e-mail- og webadresse. Der bør kunne gøres undtagelse herfra i tilfælde, hvor det pågældende batteris størrelse er for lille til, at oplysningerne kan anbringes på det, eller hvor importøren ville være nødt til at åbne emballagen for at anbringe importørens navn og de øvrige kontaktoplysninger. I disse helt særlige tilfælde bør importøren give oplysningerne i et dokument, der ledsager batteriet, eller på en anden umiddelbart tilgængelig måde. Hvis der findes emballage, bør importøren anføre oplysningerne på emballagen.
- 73) Når en distributør gør et produkt tilgængeligt på markedet, efter at det er blevet bragt i omsætning eller taget i brug af fabrikanten eller importøren, bør distributøren handle med fornøden omhu for at sikre, at vedkommentens håndtering af batteriet ikke negativt påvirker batteriets opfyldelse af kravene i denne forordning.
- 74) En importør eller distributør, der bringer et batteri i omsætning eller tager det i brug i importørens eller distributørens eget navn eller varemærke, eller som ændrer et batteri på en sådan måde, at overensstemmelsen med kravene i denne forordning kan blive berørt, eller ændrer anvendelsen af et batteri, der allerede er bragt i omsætning, bør anses for at være fabrikanten og bør påtage sig fabrikantens forpligtelser, der er fastsat i denne forordning.
- 75) Distributører, importører og udbydere af distributionstjenester er tæt på markedet og bør derfor inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de nationale myndigheder, og være parate til at bidrage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om det pågældende batteri.
- 76) Hvis et batteri kan spores gennem hele forsyningskæden, bidrager dette til at gøre markedsovervågningen enklere og mere effektiv og sikrer forbrugerne gennemsigtighed. Et effektivt sporbarhedssystem gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore de erhvervsdrivende, som har bragt batterier, der ikke opfylder kravene, i omsætning, gjort dem tilgængelige på markedet eller taget dem i brug. Erhvervsdrivende bør derfor forpligtes til at opbevare oplysninger om deres transaktioner, der involverer batterier, i en bestemt periode, herunder i elektronisk form.
- 77) Udvinning og forarbejdning af og handel med naturlige mineralressourcer er nødvendig for at fremskaffe de råstoffer, der skal bruges til produktion af batterier. Batterifabrikanter kan, uanset deres position eller indflydelse på leverandører og uanset deres geografiske placering, uforvarende bidrage til negative påvirkninger i forsyningskæden for mineraler. For visse råstoffer er mere end halvdelen af den globale produktion beregnet til brug i batterier. Mere end 50 % af den globale

efterspørgsel efter kobolt og mere end 60 % af verdens litium anvendes f. eks. til produktion af batterier. Omkring 8 % af den globale produktion af naturlig grafit og mere end 6 % af den globale nikkelproduktion bruges til fremstilling af batterier.

- 78) Kun få lande leverer de råstoffer, der anvendes til batterifremstilling, og i nogle tilfælde kan lave forvaltnings standarder i disse lande forværre miljømæssige og sociale problemer. For både kobolt og nikkel er minedrift og raffinering forbundet med en lang række sociale og miljømæssige problemer. Mens de sociale og miljømæssige påvirkninger er mindre alvorlige for naturlig grafit, kan minedriften efter naturlig grafit have alvorlige sundheds- og miljømæssige konsekvenser, da den hovedsageligt udføres af ikkeindustrielle og mindre minebedrifter primært under uformelle forhold. Det kan sammen med fraværet af regelmæssigt opdaterede minelukningsplaner og genopretning føre til ødelæggelse af økosystemer og jordbund. Den forventede stigning i anvendelsen af litium til batterifremstilling vil sandsynligvis medføre yderligere pres på udvindings- og raffineringsaktiviteterne. Det er derfor hensigtsmæssigt, at litium medtages i anvendelsesområdet for due diligence-forpligtelser vedrørende batterier. Den forventede massive stigning i efterspørgslen efter batterier i Unionen bør ikke bidrage til en forøgelse af sådanne miljømæssige og sociale risici.
- 79) Nogle af de råstoffer, der anvendes til batterifremstilling, f.eks. kobolt, litium og naturlig grafit, anses for råstoffer af kritisk betydning for Unionen, som anført af Kommissionen i dens meddelelse af 3. september 2020 om »Modstandsdygtighed i forhold til råstoffer af kritisk betydning: En kurs mod større sikkerhed og bæredygtighed«, og Unionens batteriøkosystem kan kun fungere hensigtsmæssigt, hvis de fremskaffes bæredygtigt.
- 80) Der findes allerede en række frivillige tiltag fra aktører i batteriforsyningskæden, som har til formål at tilskynde til anvendelse af bæredygtig fremskaffelsespraksis, herunder Initiative for Responsible Mining assurance, Responsible Minerals Initiative og Cobalt Industry Responsible assessment Framework. Det er dog ikke sikkert, at frivillige tiltag til etablering af due diligence-ordninger vil sikre, at alle erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning i Unionen, overholder samme sæt minimumsregler.
- 81) I Unionen blev der indført generelle krav til due diligence vedrørende visse mineraler og metaller ved Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821⁽²³⁾. Nævnte forordning omhandler imidlertid ikke de mineraler og materialer, der anvendes til produktion af batterier.
- 82) På baggrund af den forventede eksponentielle stigning i batteriefterspørgslen i Unionen bør en erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning i Unionen, fastlægge en due diligence-politik vedrørende batterier. Kravene bør derfor fastsættes i denne forordning med henblik på at imødegå de iboende sociale og miljømæssige risici ved udvinding og forarbejdning af samt handel med visse råstoffer og sekundære råstoffer, der anvendes til fremstilling af batterier. En sådan politik bør omfatte alle aktører i forsyningskæden og deres datterselskaber og underleverandører, der udvinder, forarbejder og handler med visse råstoffer og sekundære råstoffer.
- 83) Når der indføres en risikobaseret due diligence-politik vedrørende batterier, bør den erhvervsdrivende basere den på internationalt anerkendte due diligence-standarder og -principper som f.eks. dem i FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder, de ti principper i FN's Global Compact, FN's Miljøprogram (UNEP's) retningslinjer for virksomheders vurdering af produkters livscyklus, Den Internationale arbejdsorganisations (ILO's) trepartserklæring om principper for mul-

tionale virksomheder og socialpolitik, retningslinjerne for multinationale virksomheder fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og OECD's due diligence-vejledning for ansvarlig virksomhedsadfærd. Disse standarder og principper, som den enkelte erhvervsdrivende bør tilpasse til dennes specifikke kontekst og specifikke omstændigheder, afspejler en fælles forståelse mellem regeringer og interessenter. Med hensyn til udvinding og forarbejdning af og handel med naturlige mineraler, der anvendes til batteriproduktion, repræsenterer OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte og højrisikoområder en internationalt anerkendt standard, der imødegår de specifikke risici for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, og en mangeårig indsats fra regeringers og interessenters side for at indføre god praksis på dette område.

- 84) Ifølge FN's, ILO's og OECD's standarder og principper er due diligence en løbende, proaktiv og reaktiv proces, hvorigennem virksomheder kan sikre, at de respekterer menneskerettighederne og miljøet og ikke bidrager til konflikter. Risikobaseret due diligence er de skridt, som virksomheder bør tage for at identificere, forebygge, afbøde og på anden vis imødegå negative indvirkninger forbundet med deres aktiviteter eller fremskaffelsesbeslutninger. Erhvervsdrivende bør afholde informerede, effektive og meningsfulde høringer af de berørte lokalsamfund. En virksomhed kan vurdere den risiko, der er forbundet med dens aktiviteter og forbindelser, og vedtage risikobegrænsende foranstaltninger, som kan indebære, at der kræves yderligere oplysninger, forhandles med henblik på at rette op på situationen, eller at samarbejdet med leverandører indstilles eller afbrydes, i overensstemmelse med relevante standarder, der er fastsat i national ret og folkeretten, internationale organisationers henstillinger vedrørende ansvarlig virksomhedsadfærd, regeringsstøttede værktøjer, frivillige initiativer i den private sektor og virksomhedens interne politikker og systemer. Denne tilgang hjælper også med at tilpasse due diligence-arbejdet i forhold til omfanget af virksomhedens aktiviteter eller forbindelser i forsyningskæden.
- 85) Selv om due diligence-ordninger i den private sektor kan hjælpe erhvervsdrivende med at opfylde deres due diligence-forpligtelser vedrørende batterier i overensstemmelse med OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder, bør de erhvervsdrivende være individuelt ansvarlige for opfyldelsen af de due diligence-forpligtelser vedrørende batterier, der er fastsat i denne forordning.
- 86) Obligatoriske due diligence-politikker vedrørende batterier bør vedtages eller ændres og bør i det mindste omhandle de mest udbredte kategorier af sociale og miljømæssige risici. En sådan politik bør omfatte de aktuelle og forventede indvirkninger på sociale spørgsmål, navnlig menneskerettigheder, menneskers sundhed og sikkerhed samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og arbejdstagerrettigheder, på den ene side og miljøpåvirkninger, navnlig vandanvendelse, jordbeskyttelse, luftforurening, klimaændringer og biodiversitet, samt beskyttelse af samfundsliv, på den anden side.
- 87) Med hensyn til de sociale risikokategorier bør due diligence-politikkerne vedrørende batterier imødegå risiciene i forbindelse med beskyttelsen af menneskerettigheder, herunder menneskers sundhed, samfundsliv, herunder oprindelige folks samfundsliv, beskyttelsen af børn og ligestilling mellem kønnene, i overensstemmelse med international lovgivning på menneskerettighedsområdet. Due diligence-politikkerne vedrørende batterier bør indeholde oplysninger om, hvordan den erhvervsdrivende har bidraget til at forebygge krænkelse af menneskerettighederne, og om de instrumenter, der er indført i den erhvervsdrivendes organisation for at bekæmpe korrupsion og bestikkelse. Due diligence-politikkerne vedrørende batterier bør også sikre korrekt gennemførelse af reglerne i ILO's

grundlæggende konventioner, jf. bilag I til ILO's trepartserklæring om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik.

- 88) Menneskerettighedskrænkelser er almindelige i ressourcerige konfliktramte områder og højrisikoområder. Sådanne områder fortjener derfor særlig opmærksomhed i de erhvervsdrivendes due diligence-politik vedrørende batterier. Forordning (EU) 2017/821 indeholder bestemmelser om en vejledende, ikkeudtømmende, regelmæssigt ajourført liste over konfliktramte områder og højrisikoområder. Denne liste er også relevant for gennemførelsen af due diligence-bestemmelserne vedrørende batterier i denne forordning.
- 89) Med hensyn til de miljømæssige risikokategorier bør due diligence-politikkerne vedrørende batterier imødegå risiciene for beskyttelsen af det naturlige miljø og den biologiske diversitet, som omfatter hensynet til lokal samfund og beskyttelsen og udviklingen af disse samfund. Due diligence-politikker vedrørende batterier bør også imødegå de risici, der er forbundet med klimaændringer, i overensstemmelse med Parisaftalen⁽²⁴⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klima ændringer («Paris aftalen»), samt miljørisici, der er omfattet af andre internationale miljøkonventioner.
- 90) Due diligence-forpligtelserne vedrørende batterier i forbindelse med identifikation og afbødning af de sociale og miljømæssige risici, der er forbundet med de råstoffer, som anvendes til batterifremstilling, bør bidrage til gennemførelsen af UNEP-resolution nr. 4/19 »Mineral Resource Governance«, som anerkender minesektorens vigtige bidrag til opfyldelsen af målene i 2030-dagsordenen og verdensmålene for bæredygtig udvikling.
- 91) andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i forsyningskæden, bør finde anvendelse på batterier, for så vidt som denne forordning ikke indeholder specifikke bestemmelser med samme mål, karakter og virkning, som kan tilpasses i lyset af fremtidige lovgivningsændringer. Sådanne retsakter kan omhandle virksomheders civile ansvar for skader som følge af deres manglende overholdelse af due diligence-krav. Hvis sådanne retsakter ikke eller ikke fuldt ud håndterer de civile konsekvenser af due diligence-forpligtelser vedrørende batterier i denne forordning, bør det være muligt at håndtere dem ved hjælp af nationale regler.
- 92) For at sikre tilpasning til udviklingen i batteriværdikæden, herunder ændringer i omfanget og karakteren af de relevante miljømæssige og sociale risici, og til tekniske og videnskabelige fremskridt inden for batterier og batterikemi bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over råstoffer og risikokategorier, listen over internationale instrumenter og kravene til due diligence vedrørende batterier.
- 93) Med henblik på at fastslå ækvivalensen af due diligence-ordninger, der er udviklet af myndigheder, industri sammenslutninger og grupper af interesseorganisationer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- 94) For at muliggøre en ordentlig, god og konsekvent evaluering af due diligence-ordninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte kriterierne og metoden for

at afgøre, hvorvidt due diligence-ordnin gerne gør det muligt for erhvervsdrivende at opfylde due diligence-kravene i denne forordning.

- 95) Der er behov for harmoniserede regler for affaldshåndtering for at sikre, at producenter og andre erhvervsdrivende er omfattet af de samme regler på tværs af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af det udvidede producentansvar for batterier og for at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet i hele Unionen. Udvidet producentansvar kan bidrage til at reducere den samlede ressourceanvendelse, navnlig ved at reducere tilblivelse af udtjente batterier og de negative påvirkninger, der er forbundet med håndteringen af udtjente batterier. For at opnå et højt niveau af materialenyttiggørelse er det nødvendigt at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og sikre, at alle indsamlede udtjente batterier genanvendes gennem processer, der opfylder fælles minimumskrav til genanvendelseeffektivitet. I sin evaluering af direktiv 2006/66/EF konstaterede Kommissionen, at en af nævnte direktivs mangler er, at dets bestemmelser er for udetaljerede, hvilket fører til en uensartet gennemførelse og skaber betydelige hindringer for genanvendelsesmarkedernes funktion og suboptimale genanvendelsesniveauer. Mere detaljerede og harmoniserede regler vil derfor kunne forhindre forvriddninger af markedet for indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente batterier, og sikre ensartet gennemførelse af kravene i hele Unionen. Det vil også føre til yderligere harmonisering af kvaliteten af de affaldshåndteringsydelser, der leveres af erhvervsdrivende, og gøre det lettere for markederne for sekundære råstoffer at fungere.
- 96) For at sikre at forpligtelserne i henhold til denne forordning opfyldes, og for at kontrollere og verificere at producenter og producentansvarsorganisationer overholder denne forordning, skal medlemsstaterne udpege én eller flere kompetente myndigheder.
- 97) Denne forordning bygger på de bestemmelser om og generelle principper for affaldshåndtering, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁽²⁵⁾, som bør tilpasses for at afspejle udtjente batteriers særlige karakter. For at indsamlingen af udtjente batterier kan tilrettelægges på den mest effektive måde, er det vigtigt, at det sker både tæt på det sted, hvor batterierne sælges, og på slutbrugeren. Udtjente batterier bør indsamles særskilt fra andre affaldsstrømme såsom metaller, papir og pap, glas, plast, træ, tekstiler og bioaffald. Det bør også være muligt at indsamle udtjente batterier både sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr og med udrangerede køretøjer i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU⁽²⁶⁾ og direktiv 2000/53/EF. I direktiv 2006/66/EF fastsættes der specifikke regler for batterier, men der er behov for en sammenhængende og supplerende tilgang, som bygger på og yderligere harmoniserer eksisterende affaldshåndteringsstrukturer. Følgelig og med henblik på effektivt at gennemføre udvidet producentansvar i forbindelse med affaldshåndtering bør der fastsættes forpligtelser med hensyn til den medlemsstat, hvor batterierne første gang gøres tilgængelige på markedet.
- 98) For at kontrollere, at producenter opfylder deres forpligtelser med hensyn til affaldsbehandlingen af batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, skal den kompetente myndighed i hver medlemsstat oprette og forvalte et register. Oplysningerne i registret bør være tilgængelige for de enheder, der spiller en rolle i overvågningen af overholdelsen og håndhævelsen af det udvidede producentansvar. Dette register bør kunne være det samme som det nationale register, der er oprettet i henhold til direktiv 2006/66/EF. Producenterne bør pålægges at lade sig registrere med henblik på at give de kompetente myndigheder de oplysninger, de skal bruge

til at kontrollere, at producenterne opfylder deres forpligtelser. Registreringskravene bør forenkles i hele Unionen.

- 99) Med hensyn til statsdrevne producentansvarsorganisationer, hvor der ikke foreligger fuldmagt fra en repræsenteret producent, finder kravene i denne forordning vedrørende sådanne fuldmagter ikke anvendelse.
- 100) I lyset af forurenere betaler-princippet bør forpligtelserne vedrørende håndtering af udtjente batterier pålægges producenterne. I denne forbindelse bør producenter forstås således, at det omfatter enhver fabrikant, importør eller distributør, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU⁽²⁷⁾, for første gang erhvervsmæssigt leverer et batteri til distribution eller brug, herunder også indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køre tøj, på en medlemsstats område.
- 101) Producenterne bør have udvidet producentansvar for håndteringen af deres udtjente batterier i bortskaffelsesfasen. De bør følgelig finansiere omkostningerne til indsamling, behandling og genanvendelse af alle indsamlede batterier, til undersøgelser af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald, til rapportering om batterier og udtjente batterier og til forsyning af slutbrugerne og affaldsoperatørerne med oplysninger om batterierne og hensigtsmæssig genbrug og håndtering af udtjente batterier. De nye regler om udvidet producentansvar i henhold til denne forordning har til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og sundheden i Unionen ved at maksimere særskilt indsamling af udtjente batterier og sikre, at alle indsamlede batterier genanvendes gennem processer, der opnår en høj grad af genanvendelseeffektivitet og materialenyttiggørelse i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling. Forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar bør finde anvendelse på alle former for levering, herunder fjernsalg. Producenterne bør kunne opfylde disse forpligtelser kollektivt gennem producent ansvarsorganisationer, der påtager sig ansvaret på deres vegne. Producenterne eller producentansvarsorganisationerne bør være omfattet af et krav om godkendelse, og de bør påvise, at de har finansielle midler til at dække de omkostninger, der er forbundet med det udvidede producentansvar. Medlemsstaterne bør, når de fastsætter administrative og proceduremæssige regler for godkendelse af producenter med hensyn til individuel overholdelse og for producentansvarsorganisationer med hensyn til kollektiv overholdelse, kunne skelne mellem procedurer for individuelle producenter og for producentansvarsorganisationer for at begrænse den administrative byrde for individuelle producenter. I den forbindelse bør tilladelser, der er udstedt i henhold til direktiv 2008/98/EF, kunne anses for godkendelse med henblik på denne forordning, hvis det er nødvendigt for at undgå forvriddning af det indre marked og for at sikre ensartede betingelser for tilpasning af producenternes finansielle bidrag til producentansvarsorganisationer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. affaldshåndteringsvirksomheder, der indsamler og behandler affald i overensstemmelse med denne forordning, bør være omfattet af en udvælgelsesprocedure foretaget af producenter af de relevante batterier eller af producentansvarsorganisationer, der handler på deres vegne, i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF. Hvis affaldshåndteringsaktiviteter finder sted i en anden medlemsstat end den, hvor et batteri blev gjort tilgængeligt på markedet for første gang, bør producenterne dække de omkostninger, som affaldshåndteringsvirksomhederne har afholdt i den medlemsstat, hvor affaldsaktiviteterne finder sted. Det bør ved drøftelserne om mulige forslag til EU-retsakter om udrangerede køretøjer og affald af elektrisk og elektronisk udstyr overvejes at etablere en grænseoverskridende ordning for udvidet producentansvar for udtjente batterier, herunder dem, der indgår i køretøjer eller apparater,

mellem de relevante aktører. Desuden bør det overvejes at vedtage andre foranstaltninger såsom informationsstyrings- og verifikationsværktøj, herunder, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter for udvidet producentansvar, affaldshåndteringsvirksomheder, producentansvarsorganisationer, digitale produktpas og producentregistre og nationale køretøjsregistreringssystemer, når de omfatter elkøretøjsbatterier.

- 102) Udvidet producentansvar bør også gælde for erhvervsdrivende, der bringer et batteri i omsætning, som er gjort til genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling. Derfor bør den erhvervsdrivende, der oprindeligt har bragt batteriet i omsætning, ikke bære eventuelle yderligere omkostninger for den affaldshåndtering, der måtte opstå som følge af det pågældende batteris efterfølgende levetid. Det bør være muligt for erhvervsdrivende, der er omfattet af udvidet producentansvar, at indføre en omkostnings delingsmekanisme baseret på fordelingen af de faktiske affaldshåndteringsomkostningerne.
- 103) Denne forordning udgør *lex specialis* i forhold til direktiv 2008/98/EF for minimumskrav om udvidet producent ansvar vedrørende indsamlings- og genanvendelsesmål, distributørens tilbagetagning og second life. Medlems staterne bør pålægges at fastsætte det udvidede producentansvar, der er fastsat i denne forordning, i overens stemmelse med direktiv 2008/98/EF og national ret, som gennemfører nævnte direktiv. hvor denne forordning ikke indeholder bestemmelser om fuld harmonisering i kapitel VIII, bør medlemsstaterne desuden kunne fastsætte yderligere foranstaltninger vedrørende disse specifikke emner, forudsat at en sådan yderligere regulering er i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og med både national ret, som gennemfører nævnte direktiv, og med denne forordning.
- 104) Denne forordning bør præcisere, hvordan de forpligtelser vedrørende sporbarhed for erhvervsdrivende, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065⁽²⁸⁾, skal anvendes på onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, der udbyder batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, og på forbrugere, som befinder sig i Unionen, i forbindelse med de producentregistre, der er oprettet i henhold til nærværende forordning. Med henblik på nærværende forordning bør enhver producent, der udbyder batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, ved hjælp af aftaler om fjernsalg direkte til forbrugere, der befinder sig i en medlemsstat, uanset om de er etableret i en medlemsstat eller et tredjeland, anses for erhvervsdrivende som defineret i forordning (EU) 2022/2065. I henhold til nævnte forordning bør udbydere af onlineplatforme, der er omfattet af nævnte forordnings kapitel III, afdeling 4, og som giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, indhente oplysninger fra disse producenter om det register over producenter, hvor de er registreret, samt deres registreringsnummer og en selvcertificering, der forpligter dem til at overholde kravene om udvidet producentansvar i nærværende forordning. Gennemførelsen af de erhvervsdrivendes sporbarhedsregler for salg af batterier online er underlagt håndhævelsesreglerne i forordning (EU) 2022/2065.
- 105) For at sikre genanvendelse af høj kvalitet i batteriforsyningskæden, fremme udbredelsen af sekundære råstoffer af høj kvalitet og beskytte miljøet bør der være en omfattende indsamlings- og genanvendelsesprocent for udtjente batterier. Indsamling af udtjente batterier er et grundlæggende og helt afgørende skridt i forbindelse med nyttig gørelse af værdifulde materialer i batterier gennem deres genanvendelse og ved opretholdelse af batteriforsynings kæden i Unionen, hvilket styrker

Unionens strategiske autonomi i denne sektor. Sådan genanvendelse letter også derved adgangen til nyttiggjorte materialer, som kan anvendes til produktion af nye produkter.

- 106) Producenter bør være ansvarlige for finansieringen og organiseringen af særskilt indsamling af udtjente batterier. Med henblik herpå bør de oprette et tilbagetagnings- og indsamlingsnetværk og de tilhørende oplysningskampagner, som dækker de enkelte medlemsstaters område. Sådanne netværk bør være tæt på slutbrugeren og bør ikke kun være målrettede områder og batterier, hvor indsamling af udtjente batterier er rentabel. Indsamlingsnetværket bør omfatte distributører, godkendte anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer og genbrugsstationer, og, på frivillig basis, andre aktører såsom offentlige myndigheder og skoler. Med henblik på at verificere og forbedre indsamlingsnetværkets og de tilhørende oplysningskampagners effektivitet bør der regelmæssigt udføres undersøgelser af sammensætningen på mindst NUTS 2-niveau, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003⁽²⁹⁾, af indsamlet blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr med henblik på at bestemme mængden af udtjente bærbare batterier deri.
- 107) Udtjente batterier bør også kunne indsamles sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af direktiv 2012/19/EU, og sammen med udrangerede køretøjer i henhold til direktiv 2000/53/EF. I sådanne tilfælde bør batterier som et obligatorisk mindstekrav til behandlingen udtages af de indsamlede udtjente apparater og udrangerede køretøjer. Når batterierne er taget ud af de indsamlede udtjente apparater og udrangerede køretøjer, bør de være omfattet af kravene i denne forordning. Navnlig bør sådanne udtjente batterier indregnes med henblik på opnåelsen af indsamlingsmålet for den pågældende batterikategori og være omfattet af denne forordnings behandlings- og genanvendelseskrav.
- 108) I betragtning af miljøpåvirkningerne og tabet af materialer, hvis udtjente batterier ikke indsamles særskilt og følgelig ikke behandles på en miljømæssigt forsvarlig måde, bør det indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier, der er fastsat i direktiv 2006/66/EF, fortsat finde anvendelse og gradvist hæves. I betragtning af den aktuelle stigning i salget af LMT-batterier og det forhold, at de har en længere levetid end bærbare batterier, er det hensigtsmæssigt at fastsætte et specifikt indsamlingsmål for udtjente LMT-batterier, som er adskilt fra det indsamlingsmål, der gælder for udtjente bærbare batterier. Som følge af den forventede markedsudvikling for LMT-batterier og bærbare batterier og stigningen i deres forventede levetid bør metoden til beregning og verifikation af indsamlingsmål revideres for bedre at kunne konstatere den faktiske mængde udtjente LMT-batterier og udtjente bærbare batterier, der kan indsamles. Derfor bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af denne metode og ændring af indsamlingsmålene i overensstemmelse hermed. Det er afgørende, at en ny »tilgængelig for indsamling«-metode opretholder eller øger miljøambitionsniveauet med hensyn til indsamling af udtjente LMT-batterier og udtjente bærbare batterier sammenlignet med den eksisterende metode. På grundlag af Det Fælles Forskningscenters undersøgelse om alternative indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier og batterier til lette transportmidler anslås det, at et indsamlingsmål for udtjente LMT-batterier på 51 % senest den 31. december 2028 og 61 % senest den 31. december 2031, beregnet på grundlag af de mængder LMT-batterier, der gøres tilgængelige på markedet i en medlemsstat, vil svare til et indsamlingsmål for udtjente LMT-batterier på 79 % senest den 31. december 2028 og 85 % senest den 31. december 2031 beregnet på grundlag af de mængder LMT-batterier, der kan indsamles i en medlemsstat. Indsamlingsmålene

for udtjente bærbare batterier og udtjente LMT-batterier bør revideres. En sådan revision bør også kunne omfatte muligheden for at tilføje to underkategorier af bærbare batterier: genopladelige og ikkegenopladelige batterier med særskilte indsamlingsprocenter. Kommissionen bør udarbejde en rapport, der ledsager disse revisioner.

- 109) For at maksimere indsamlingen og begrænse sikkerhedsrisici bør Kommissionen vurdere gennemførligheden af og de potentielle fordele ved at etablere en returpantordning for batterier, navnlig for bærbare batterier til almindelig anvendelse. Der bør i denne vurdering tages hensyn til nationale og harmoniserede pantsystemer på EU-plan.
- 110) Indsamlingsprocenten for udtjente bærbare batterier bør fortsat beregnes på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, så målene står i et rimeligt forhold til niveauet for batteriforbruget i en medlemsstat. For bedst muligt at afspejle ændringer i indholdet af kategorien for bærbare batterier samt i batteriernes levetid og forbrugsmønstre bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at ændre metoden til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for udtjente bærbare batterier samt udtjente LMT-batterier.
- 111) Medlemsstaternes forpligtelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende producenterne og, hvis de er udpeget, producentansvarsorganisationernes opfyldelse af indsamlingsmålene for udtjente bærbare batterier og udtjente LMT-batterier afspejler det generelle princip om, at medlemsstaterne skal sikre EU-rettens effektivitet.
- 112) alle udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier bør indsamles. Med henblik herpå bør producenterne af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier forpligtes til uden beregning at modtage og tilbagetage alle udtjente batterier i deres respektive kategori fra slutbrugerne. Der bør fastsættes detaljerede rapporteringsforpligtelser for alle producenter, affaldshåndteringsvirksomheder og affaldsindehavere, der er involveret i indsamlingen af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier.
- 113) På baggrund af det affaldshierarki, der er etableret ved direktiv 2008/98/EF, som prioriterer forebyggelse, forberedelse til genbrug og genanvendelse, og i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og Rådets direktiv 1999/31/EF⁽³⁰⁾ bør indsamlede udtjente batterier ikke bortskaffes eller blive genstand for en energinyttiggørelses operation.
- 114) Ethvert godkendt anlæg, der udfører behandling af batterier, bør opfylde minimumskravene for at forebygge negative påvirkninger af miljøet og menneskers sundhed og muliggøre en høj grad af nyttiggørelse af materialer i batterier. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU⁽³¹⁾ omhandler en række industrielle aktiviteter i forbindelse med behandling af udtjente batterier, for hvilke det fastsætter særlige tilladelseskrav og kontrolforanstaltninger, som afspejler den bedste tilgængelige teknik. Når industrielle aktiviteter vedrørende behandling og genanvendelse af batterier ikke er omfattet af direktiv 2010/75/EU, bør de erhvervsdrivende under alle omstændigheder være forpligtet til at anvende den bedste tilgængelige teknik som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 10), og de specifikke krav fastsat i denne forordning. Denne forordnings krav vedrørende behandling og genanvendelse af batterier bør, hvor det er relevant, tilpasses af Kommissionen i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling og nye teknologier inden for affaldshåndtering. Derfor

bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af disse krav.

- 115) Der bør fastsættes mål for genanvendelsesprocessernes effektivitet og materialenyttiggørelse for at sikre materia lenyttiggørelse af høj kvalitet til batteriindustrien, samtidig med at der sikres klare og fælles regler for genanvendelsesvirksomheder, og der undgås konkurrenceforvridning eller andre hindringer for et velfungerende indre marked for sekundære råstoffer fra udtjente batterier. Der bør fastsættes mål for genanvendelseseffektivitet som mål for den samlede mængde genanvendte materialer for blysyrebatterier, nikkel-cadmium-batterier, litiumbase rede batterier og andre batterier. Der bør også fastsættes mål for materialenyttiggørelse for kobolt, bly, litium og nikkel for at opnå en høj procent af materialenyttiggørelse i hele Unionen. Reglerne for beregning og rapportering af genanvendelseseffektivitet, som er fastsat i Kommissionens forordning (EU) nr. 493/2012⁽³²⁾, bør fortsat finde anvendelse. For at sikre at beregningerne og verifikationerne af genanvendelseseffektivitet og materialenyt tiggørelsesprocenter er nøjagtige og pålidelige, og sikre, at der er større retssikkerhed, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregning og verifikation af genanvendelseseffektivitet og materialenyt tiggørelsesprocenter i genanvendelsesprocesserne for batterier og formatet for dokumentationen om genanvendelseseffektivitet og materialenyt tiggørelse for udtjente batterier og om bestemmelsessted og udbytte af de endelige outputfraktioner i overensstemmelse med del a i bilag XII. Kommissionen bør også revidere forordning (EU) nr. 493/2012 med henblik på at afspejle den teknologiske udvikling og ændringer i industrielle nyttiggørelsesprocesser, udvide deres anvendelsesområde til eksisterende og nye mål og tilvejebringe redskaber til karakterisering af mellemprodukter. Behandlingsanlæg bør tilskyndes til at indføre certificerede miljøledelses systemer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009⁽³³⁾.
- 116) Behandling af udtjente batterier bør kun kunne udføres uden for den pågældende medlemsstat, hvor affaldet er indsamlet, eller uden for Unionen, såfremt transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006⁽³⁴⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007⁽³⁵⁾, og såfremt behandlingen opfylder de krav, der gælder for denne type affald, i overensstemmelse med deres klassificering i Kommissionens beslutning 2000/532/EF⁽³⁶⁾. Denne beslutning bør revideres for at afspejle alle batterikemier, navnlig koder for udtjente litiumbaserede batterier med henblik på at muliggøre korrekt sortering og rapportering af sådanne udtjente batterier. Nærværende forordning berører ikke den mulige klassificering af udtjente batterier som farligt affald i henhold til direktiv 2008/98/EF. Hvis en sådan behandling finder sted uden for Unionen, bør affaldshåndteringsvirksomheden, på hvis vegne den udføres, have pligt til at aflægge rapport om behandlingen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori disse udtjente batterier blev indsamlet, og til at dokumentere, at behandlingen fandt sted på betingelser, der svarer til de påkrævede betingelser i denne forordning og i overensstemmelse med anden EU-ret vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, hvis den skal medregnes i genanvendelseseffektiviteten og -målene. For at fastlægge, hvilke krav til sådan behandling der anses for tilsvarende, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at supplere denne forordning ved at fastlægge nærmere bestemmelser med kriterier for vurderingen af tilsvarende betingelser.
- 117) Hvis udtjente batterier eksporteres fra Unionen med henblik på forberedelse til genbrug, forberedelse til formåls ændring eller genanvendelse, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder

gøre effektiv brug af de beføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1013/2006, til at kræve dokumentation for at sikre overholdelse af kravene i nærværende forordning.

- 118) Industriebatterier og elkøretøjsbatterier, der ikke længere er egnede til det oprindelige formål, som de blev fremstillet til, bør kunne anvendes til et andet formål som batterier til stationær energilagring. Der er ved at opstå et marked for brugte industriebatterier og brugte elkøretøjsbatterier, og med henblik på at støtte den praktiske anvendelse af affaldshierarkiet bør der derfor fastsættes særlige regler, som muliggør ansvarlig formålsændringen af brugte batterier, samtidig med at der tages hensyn til forsigtighedsprincippet, og slutbrugernes sikkerhed garanteres. Ethvert sådant brugt batteri bør underkastes en vurdering af dets sundhedstilstand og tilgængelige kapacitet med henblik på at sikre, at det kan anvendes til andre formål end dets oprindelige formål. Batterier, der anses for at kunne anvendes til andre formål end deres oprindelige formål, bør helst få ændret anvendelsesformål. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af krav, som udtjente industriebatterier, udtjente LMT-batterier eller udtjente elkøretøjsbatterier skal opfylde for at ophøre med at være affald, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- 119) Producenter og distributører bør aktivt medvirke til at oplyse slutbrugerne om obligatorisk særskilt indsamling af udtjente batterier og tilgængeligheden af indsamlingsordninger. De bør også informere slutbrugerne om den vigtige rolle, som slutbrugerne har med hensyn til at sikre den miljømæssigt optimale håndtering af udtjente batterier. Producenter og distributører bør gøre brug af ajourført informationsteknologi med henblik på at formidle oplysninger til alle slutbrugere samt rapportere om batterier. Oplysningerne bør formidles enten på traditionel vis, f.eks. udendørs reklamer, på plakater, via kampagner på de sociale medier, eller på mere innovative måder, f.eks. gennem elektronisk adgang til websteder via QR-koder på batteriet. Sådanne oplysninger bør være tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/882.
- 120) For at gøre det muligt at verificere opfyldelsen og effektiviteten af forpligtelserne vedrørende indsamling og behandling af udtjente batterier skal de erhvervsdrivende rapportere til de kompetente myndigheder. Producenter af batterier og andre affaldshåndteringsvirksomheder, der indsamler udtjente batterier, bør for hvert kalenderår, hvor det er relevant, rapportere om data om solgte batterier og indsamlede udtjente batterier. Med hensyn til behandling bør rapporteringsforpligtelserne pålægges henholdsvis affaldshåndteringsvirksomhederne og genanvendelsesvirksomhederne.
- 121) For hvert kalenderår bør medlemsstaterne meddele Kommissionen oplysninger om mængden af batterier, der er solgt på deres område, og mængden af udtjente batterier, der er indsamlet, efter kategori og kemi. Med hensyn til udtjente bærbare batterier bør data om batterier og udtjente LMT-batterier rapporteres særskilt, hvilket gør det muligt at tilpasse de respektive indsamlingsmål i betragtning af disse batteriers markedsandel, specifikke formål og karakteristika. Sådanne oplysninger bør indgives elektronisk og være ledsaget af en kvalitetskontrolrapport. For at sikre ensartede betingelser for rapportering af disse data og oplysninger til Kommissionen og for verifikationsmetoderne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- 122) For hvert kalenderår bør medlemsstaterne rapportere de opnåede procenter for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse til Kommissionen under hensyntagen til alle de enkelte trin i genanvendelsesprocessen og outputfraktionerne.

- 123) For at øge gennemsigtigheden i forsynings- og værdikæderne for alle interessenter er det nødvendigt at indføre et batteripass, som maksimerer udvekslingen af oplysninger, gør det muligt at følge og spore batterier og giver oplysninger om CO₂-intensiteten af deres produktionsprocesser samt oprindelsen af de anvendte materialer og om der er anvendt fornyelige materialer såsom materialer, der er fremstillet af lignin for at erstatte grafit, om batteriernes sammensætning, herunder råstoffer og farlige kemikalier, om reparation, aktiviteter i forbindelse med og muligheder for formålsændring og adskillelse, samt om de behandlings-, genanvendelses- og nyttiggørelses processer, som batterierne kan underkastes ved afslutningen af deres levetid. Batteripasset bør give offentligheden oplysninger om batterier, der bringes i omsætning, og deres bæredygtighedskrav. Det bør give genfremstillings virksomheder, second life-operatører og genanvendelsesvirksomheder ajourførte oplysninger om håndtering af batterier og specifikke aktører med skræddersyede oplysninger såsom batteriers sundhedstilstand. Batteripasset bør kunne støtte markedsovervågningsmyndighederne i at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, men det bør ikke erstatte eller ændre markedsovervågningsmyndighedernes ansvar, og de bør i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1020 kontrollere oplysningerne i batteripass.
- 124) Visse oplysninger i batteripasset bør ikke være offentlige, f.eks. følsomme kommercielle oplysninger, som kun et begrænset antal personer med en legitim interesse behøver at få adgang til. Dette gælder oplysninger om demontering, herunder sikkerhed, og detaljerede oplysninger om batteriets sammensætning, hvilket er afgørende for reparatører, genfremstillingsvirksomheder, second life-operatører og genanvendelsesvirksomheder. Det gælder også oplysninger om individuelle batterier, hvilket er afgørende for dem, der har købt batteriet, eller de parter, der handler på deres vegne, med henblik på at gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige energiaggregatorer eller energimarkedsdeltagere, evaluere dets restværdi eller resterende levetid for yderligere anvendelse og fremme forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling af batteriet. Testrapporternes resultater bør kun være tilgængelige for bemyndigede organer, markedsovervågningsmyndigheder og Kommissionen.
- 125) Batteripasset bør give de erhvervsdrivende mulighed for at samle og genbruge oplysningerne og dataene om de individuelle batterier, der er bragt i omsætning, på en mere effektiv måde og for at træffe beslutninger på et mere informeret grundlag i forbindelse med deres planlægningsaktiviteter. Når batteriet er bragt i omsætning, kan det i visse tilfælde være mere praktisk for en anden juridisk person såsom en køretøjsfabrikant at ajourføre oplysningerne i passet. En erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning, bør derfor have mulighed for at give enhver anden erhvervsdrivende skriftlig tilladelse til at handle på dennes vegne. Ansvar for at overholde bestemmelserne for batteripasset bør ligge hos den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af batteripasset bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- 126) For at sikre at batteripasset er fleksibelt, dynamisk og markedsdrevet og udvikler sig i overensstemmelse med forretningsmodeller, markeder og innovation, bør det baseres på et decentraliseret datasystem, der oprettes og vedligeholdes af erhvervsdrivende. For at sikre en effektiv indførelse af batteripasset bør det tekniske design, datakravene og anvendelsen af batteripasset overholde en række grundlæggende tekniske krav. Sådanne krav bør udvikles sideløbende med kravene til digitale produktpas, der kræves i henhold til anden EU-ret om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Der bør fastsættes tekniske specifikationer, for hvilke Kommissionens Connecting Europe-facilitetsprincipper for eDelivery-netværket bør tages i betragtning for at sikre en effektiv

gennem førelse af disse grundlæggende krav, enten i form af en harmoniseret standard, hvortil henvisningerne offentlig gøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller som nødløsning i form af fælles specifikationer vedtaget af Kommissionen. Det tekniske design bør sikre, at batteripasset indeholder data på en sikker måde, som overholder reglerne om privatlivets fred.

- 127) I forordning (EU) 2019/1020 fastlægges der generelle regler om markedsovervågning og kontrol med produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet eller der indføres på EU-markedet fra tredjelande. For at sikre at batterier, der er omfattet af varernes frie bevægelighed, opfylder krav, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for offentlige interesser såsom menneskers sundhed og sikkerhed, beskyttelse af ejendom og miljøet, og for at sikre, at forpligtelserne, navnlig i relation til due diligence-politikkerne vedrørende batterier i henhold til nærværende forordning, kan håndhæves fuldt ud, bør forordning (EU) 2019/1020 også finde anvendelse på batterier og erhvervsdrivende, der er omfattet af nærværende forordning. Bilag I til forordning (EU) 2019/1020 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- 128) I henhold til forordning (EU) 2019/1020 skal markedsovervågningsmyndighederne gennemføre passende kontrol af produkternes egenskaber i et passende omfang. Forordningen tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte ensartede betingelser for kontrol, kriterier for bestemmelse af kontrollens hyppighed og antal af prøver, der skal kontrolleres i forhold til visse produkter eller produktkategorier. Denne delegation af beføjelser finder også anvendelse på de batterier, der er omfattet af nærværende forordning, hvis betingelserne i forordning (EU) 2019/1020 er opfyldt.
- 129) Ved forordning (EU) 2019/1020 blev der indført nye instrumenter til forbedring af overholdelsen og markeds overvågningen, som også er relevant for batterier. Det fastsættes, at Kommissionen kan udpege en offentlig prøvningsfacilitet i en medlemsstat som EU-prøvningsfacilitet for specifikke produktkategorier eller for specifikke risici i forbindelse med en produktkategori. Kommissionen skal medtage de batterier, der er omfattet af denne forordning, i sin næste indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på udpegelse af EU-prøvningsfaciliteter i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1267⁽³⁷⁾. I forordning (EU) 2019/1020 fast sættes det også, at markedsovervågningsmyndighederne kan udføre fælles aktiviteter med organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende eller slutbrugere, med henblik på at fremme overholdelse, identificere manglende overholdelse, øge bevidstheden og yde vejledning i forbindelse med specifikke kategorier af produkter. Denne mulighed bør også gives i forbindelse med kravene i nærværende forordning. I den forbindelse kan medlems staterne eller markedsovervågningsmyndighederne undersøge mulighederne for at oprette batterikompetencecen tre.
- 130) Batterier bør kun bringes i omsætning, hvis de ikke udgør en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, ejendom eller miljøet ved opbevaring og anvendelse til deres tilsigtede formål eller under anvendelsesforhold, som med rimelighed kan forudses, dvs. de anvendelsesforhold, som kan forekomme i forbindelse med lovlig og umiddelbar forudsigelig menneskelig adfærd.
- 131) Der bør fastsættes en procedure, hvorved berørte parter oplyses om påtænkte batteriforanstaltninger, der udgør en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, ejendom eller miljøet. En sådan procedure bør også give markedsovervågningsmyndighederne i medlemsstaterne mulighed for i samarbejde med de relevante erhvervs drivende at gribe ind tidligt i forbindelse med sådanne batterier. For at sikre ensartede betingelser for gennem førelsen af denne forordning bør Kommissionen

tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastsætte, hvorvidt nationale foranstaltninger vedrørende batterier, der ikke opfylder kravene, er berettigede eller ej.

- 132) Markedsovervågningsmyndighederne bør kunne kræve, at en erhvervsdrivende iværksætter korrigerende tiltag, hvis de enten konstaterer, at et batteri ikke opfylder kravene i denne forordning, eller at en erhvervsdrivende har overtrådt bestemmelserne om omsætning af et batteri eller tilgængeliggørelse af et batteri på markedet eller om bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information eller due diligence i forsyningskæden.
- 133) Offentlige udbud er en vigtig sektor med hensyn til at mindske miljøpåvirkningerne af menneskelige aktiviteter og stimulere markedsomstillingen til mere bæredygtige produkter. Ordregivende myndigheder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽³⁸⁾ og 2014/25/EU⁽³⁹⁾, og ordregivende enheder, jf. direktiv 2014/25/EU, bør tage hensyn til miljøpåvirkninger, når de indkøber batterier eller produkter, der indeholder batterier, og bør sikre de erhvervsdrivendes effektive overholdelse af sociale og miljømæssige krav med henblik på at fremme og stimulere markedet for ren og energieffektiv mobilitet og energilagring og derved bidrage til Unionens miljø-, klima- og energipolitiske målsætninger.
- 134) Ved vedtagelse af delegerede retsakter i henhold til denne forordning er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁴⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- 135) De gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ved denne forordning, og som ikke vedrører afgørelsen af, hvorvidt foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne i forbindelse med batterier, der ikke opfylder kravene, er begrundede eller ej, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴¹⁾.
- 136) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke opfylder kravene vedrørende sin notifikation, med henblik på at pålægge den bemyndigende myndighed at iværksætte de nødvendige korrigerende tiltag, herunder om nødvendigt tilbagetrækning af notifikationen.
- 137) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, og som fastsætter, hvorvidt en national foranstaltning, der er truffet i forbindelse med et batteri, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, er berettiget eller ej, når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller sikkerhed eller beskyttelse af ejendom eller miljøet.
- 138) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Når der pålægges sanktioner, er det vigtigt, at der tages behørigt hensyn til overtrædelsens karakter, grovhed, omfang, forsætlige

karakter og hyppighed og graden af den ansvarlige fysiske eller juridiske persons samarbejde med den kompetente myndighed. Sanktionerne skal være i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og med principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- 139) I betragtning af nødvendigheden af at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og nødvendigheden af at tage hensyn til ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning og dens påvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion. I sin rapport bør Kommissionen medtage en evaluering af bestemmelserne om kriterierne for bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information, foranstaltningerne vedrørende håndtering af udtjente batterier og kravene til due diligence i forsyningskæden. Rapporten bør om nødvendigt ledsages af et forslag til ændring af de relevante bestemmelser i denne forordning.
- 140) Det er nødvendigt at sikre, at de erhvervsdrivende får tilstrækkelig tid til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, og at medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for dens anvendelse. Anvendelsen af denne forordning bør derfor udskydes, indtil det med rimelighed kan forventes, at disse forberedelser er afsluttet.
- 141) Med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse det register over producenter, der er oprettet i henhold til direktiv 2006/66/EF, og for at træffe de nødvendige administrative foranstaltninger vedrørende de kompetente myndigheders tilrettelæggelse af godkendelsesprocedurerne, samtidig med at kontinuiteten for de erhvervsdrivende bevares, bør direktiv 2006/66/EF ophæves fra den 18. august 2025. Forpligtelserne i nævnte direktiv vedrørende overvågning og rapportering af indsamlingsprocenten for bærbare batterier bør fortsat være gældende indtil den 31. december 2023, og de tilknyttede forpligtelser til at overføre data til Kommissionen bør fortsat være gældende indtil den 30. juni 2025, forpligtelserne i nævnte direktiv vedrørende overvågning og rapportering af genanvendelseseffektiviteten af genanvendelsesprocesserne bør fortsat være gældende indtil den 31. december 2025, og de tilknyttede forpligtelser til at overføre data til Kommissionen bør fortsat være gældende indtil den 30. juni 2027 af hensyn til kontinuiteten, indtil Kommissionen vedtager nye beregningsregler og rapporteringsformater i henhold til denne forordning.
- 142) Det er vigtigt, at der ved gennemførelsen af denne forordning tages hensyn til miljømæssige, sociale og økonomiske påvirkninger. For at sikre lige konkurrencevilkår er det desuden vigtigt, at alle relevante tilgængelige teknologier ligeledes tages i betragtning i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, forudsat at disse teknologier giver mulighed for, at batterier fuldt ud opfylder alle relevante krav i denne forordning. Desuden bør erhvervsdrivende, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), ikke pålægges uforholdsmæssigt store administrative byrder.
- 143) Målene for denne forordning, nemlig at bidrage til, at det indre marked fungerer, og at forebygge og reducere de negative påvirkninger af batterier og udtjente batterier for at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og sikkerhed, ejendom og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for harmonisering bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprin-

cippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der krav til bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information, der skal opfyldes inden omsætning eller ibrugtagning af batterier i Unionen. Der fastsættes også minimumskrav til udvidet producent ansvar, indsamling og behandling af udtjente batterier samt til rapportering.
2. Ved denne forordning pålægges erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning eller tager dem i brug, due diligence-forpligtelser vedrørende batterier. Der fastsættes også krav til grønne offentlige udbud ved indkøb af batterier eller produkter, hvori batterier er indbygget.
3. Denne forordning finder anvendelse på alle kategorier af batterier, nemlig bærbare batterier, startbatterier, batterier til lette transportmidler (LMT-batterier), elkøretøjsbatterier og industribatterier, uanset deres form, volumen, vægt, design, materialesammensætning, kemi, brug eller formål. Den finder også anvendelse på batterier, som er indbygget i eller tilføjet til produkter, eller som er specifikt designet til at blive indbygget i eller tilføjet til produkter.

Når batterier, der er bragt i omsætning, kan anses for at være omfattet af mere end én kategori, anses de med henblik på kapitel II for at være omfattet af den kategori, som de strengeste krav finder anvendelse på.

4. I tilfælde, hvor battericeller eller batterimoduler gøres tilgængelige på markedet til slutanvendelse uden yderligere indbygning eller montage i større batteripakker eller batterier, anses de for at være bragt i omsætning som batterier med henblik på denne forordning, og kravene for den mest tilsvarende batterikategori, finder anvendelse. I tilfælde, hvor sådanne battericeller eller batterimoduler kan anses for at være omfattet af mere end én batterikategori, anses de for at være omfattet af den kategori, som de strengeste krav finder anvendelse på.
5. Denne forordning finder ikke anvendelse på batterier, som er indbygget i eller som er specifikt designet til at blive indbygget i:
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af medlemsstaternes grundlæggende sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og krigsmateriel, bortset fra produkter, der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, og
 - b) udstyr, der er designet til opsendelse i rummet.
6. Kapitel III og VIII i denne forordning finder ikke anvendelse på udstyr, der er specifikt designet til nukleare anlægs sikkerhed som defineret i artikel 3 i Rådets direktiv 2009/71/Euratom⁽⁴²⁾.

Artikel 2

Mål

Målet for denne forordning er at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig forebygge og mindske batteriers negative miljøpåvirkninger og at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge og mindske de negative påvirkninger ved tilblivelse og håndtering af udtjente batterier.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »batteri«: enhver enhed, med internt eller eksternt lager, der leverer elektrisk energi, som frembringes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere ikkegenopladelige eller genopladelige battericeller eller -moduler eller af pakker heraf, herunder et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling
- 2) »batteripakke«: ethvert sæt battericeller eller -moduler, der er forbundet med hinanden eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som ikke er beregnet til at blive adskilt eller åbnet af slutbrugeren
- 3) »batterimodul«: ethvert sæt battericeller, der er forbundet med hinanden eller indkapslet i et hylster for at beskytte cellerne mod ydre påvirkning, og som enten er bestemt til at blive anvendt alene eller i kombination med andre moduler.
- 4) »battericelle«: den funktionelle basisenhed i et batteri, der består af elektroder, elektrolyt, hylster, terminaler og eventuelt separatorer, og som indeholder de aktive materialer, hvis reaktion frembringer elektrisk energi
- 5) »aktivt materiale«: et materiale, der reagerer kemisk og genererer elektrisk energi, når battericellen aflades, eller lagrer elektrisk energi, når batteriet oplades
- 6) »ikkegenopladeligt batteri«: et batteri, der ikke er designet til at blive elektrisk genopladet
- 7) »genopladeligt batteri«: et batteri, der er designet til at blive elektrisk genopladet
- 8) »batteri med eksternt lager«: et batteri, der er specifikt designet, så dets energi udelukkende lagres i en eller flere tilsluttede eksterne enheder
- 9) »bærbart batteri«: et batteri, der er forseget, vejer 5 kg eller mindre, ikke er designet specifikt til industrielle formål og hverken er et elkøretøjsbatteri, et LMT-batteri eller et startbatteri
- 10) »bærbart batteri til almindelig anvendelse«: et bærbart batteri, uanset om det er genopladeligt eller ej, der er specifikt designet til at være interoperabelt, og som har et af følgende fælles formater: 4,5 V (3R12), knapcelle batteri, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 V (PP3)
- 11) »batteri til lette transportmidler« eller »LMT-batteri«: et batteri, der er forseget, vejer 25 kg eller mindre, og som er specifikt designet til at levere strøm til trækraft i køretøjer med hjul, som kan drives af en elmotor alene eller af en kombination af motorkraft og menneskelig kraft, herunder typegodkendte kategori L-køretøjer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013⁽⁴³⁾, og som ikke er et elkøretøjsbatteri

- 12) »startbatteri«: et batteri, der er specifikt designet til at levere strøm til startmotor, lygter, eller tændingsanlæg, og som også kan anvendes til hjælpe- eller backupformål i køretøjer, andre transportmidler eller maskiner
- 13) »industribatteri«: et batteri, der er specifikt designet til industrielle formål, beregnet til industrielle formål efter at have været genstand for forberedelse til formålsændring eller formålsændring, eller ethvert andet batteri, der vejer over 5 kg, og som hverken er et elkøretøjsbatteri, et LMT-batteri eller et startbatteri
- 14) »elkøretøjsbatteri«: et batteri, der er specifikt designet til at levere strøm til trækraft i hybrid- eller elkøretøjer i klasse L som fastsat i forordning (EU) nr. 168/2013, og som vejer over 25 kg, eller et batteri, der er specifikt designet til at levere strøm til trækraft i hybrid- eller elkøretøjer i klasse M, N eller O som fastsat i forordning (EU) 2018/858
- 15) »stationært batteribaseret energilagringssystem«: et industribatteri med internt lager, der er specifikt designet til at lagre fra og levere elektrisk energi til nettet eller lagre og levere elektrisk energi til slutbrugere, uanset hvor og af hvem batteriet anvendes
- 16) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et batteri på EU-markedet
- 17) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af et batteri med henblik på distribution eller anvendelse på EU- markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 18) »ibrugtagning«: første anvendelse af et batteri i Unionen til dets tilsigtede formål, uden at det tidligere er blevet bragt i omsætning
- 19) »batterimodel«: en batteriversion, hvor alle enheder har samme tekniske karakteristika, der er relevante for denne forordnings krav om bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og oplysninger, og samme modelidentifikator
- 20) »batteri, der udgør en risiko«: et batteri, der potentielt har negative påvirkninger af menneskers sundhed eller sikkerhed, af ejendom eller miljøet i en grad, der går ud over det, der anses for rimeligt og acceptabelt i forhold til batteriets tilsigtede formål eller under normale eller rimeligt forudsigelige anvendelsesforhold for det pågældende batteri, herunder anvendelsens varighed og, hvis det er relevant, dets ibrugtagning, installation og vedligeholdelse
- 21) »CO₂-fodafttryk«: summen af drivhusgasemissioner og -optag i et produktsystem udtrykt som CO₂-ækvivalenter og baseret på en undersøgelse af produkters miljøaftryk (PEF) ved anvendelse af klimaændringer som eneste påvirkningskategori
- 22) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren eller udbyderen af distributionstjenester eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen, forberedelsen til genbrug, forberedelsen til formålsændring, formålsændringen eller genfremstillingen af batterier, at gøre batterier tilgængelige på markedet eller at bringe batterier i omsætning, herunder online, eller ibrugtagningen af batterier i overensstemmelse med denne forordning
- 23) »uafhængig erhvervsdrivende«: en fysisk eller juridisk person, som er uafhængig af fabrikanten og producenten, og som er direkte eller indirekte involveret i reparation, vedligeholdelse eller formålsændringen af batterier, herunder affaldshåndteringsvirksomheder, reparatører, fabrikanter eller distributører af reparationsudstyr, værktøj eller reserverdele, samt udgivere af tekniske oplysninger,

erhvervsdrivende, der tilbyder kontrol og test, og erhvervsdrivende, der tilbyder uddannelse af installatører, fabrikanter og reparatører af udstyr til køretøjer, som anvender alternative brændstoffer

- 24) »QR-kode«: en maskinlæsbar matrixkode, som linker til oplysninger som krævet i denne forordning
- 25) »batteristyringssystem«: en elektronisk enhed, der kontrollerer eller styrer batteriers elektriske og termiske funktioner med henblik på at sikre et batteris sikkerhed, ydeevne og levetid, styrer og lagrer data for de parametre, der anvendes til bestemmelse af batteriets sundhedstilstand og forventede levetid, jf. bilag VII, og kommunikerer med det køretøj, det lette transportmiddel eller det apparat, som batteriet er indbygget i, eller med en offentlig eller privat ladeinfrastruktur
- 26) »apparat«: enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2012/19/EU, som helt eller delvis drives eller kan drives af et batteri
- 27) »ladetilstand«: den tilgængelige energi i et batteri udtrykt som en procentdel af dets nominelle kapacitet som oplyst af fabrikanten
- 28) »sundhedstilstand«: et mål for et genopladeligt batteris generelle tilstand og evne til at levere den specificerede ydeevne i forhold til dets oprindelige tilstand
- 29) »forberedelse til genbrug«: forberedelse med henblik på genbrug som defineret i artikel 3, nr. 16), i direktiv 2008/98/EF
- 30) »forberedelse til formålsændring«: enhver aktivitet, hvorved et udtjent batteri eller dele heraf forberedes, således at det kan anvendes til et andet formål eller en anden anvendelse end det, det oprindeligt blev designet til
- 31) »formålsændring«: enhver aktivitet, der bevirker, at et batteri, som ikke er et udtjent batteri, eller dele heraf anvendes til et andet formål eller en anden anvendelse end det, som batteriet oprindeligt blev designet til
- 32) »genfremstilling«: enhver teknisk aktivitet på et brugt batteri, som omfatter demontering og evaluering af alle dets battericeller og -moduler og anvendelse af et vist antal battericeller og -moduler, der er nye, brugte eller nyttiggjorte fra affald, eller andre batterikomponenter med henblik på at genoprette batterikapaciteten til mindst 90 % af den oprindelige nominelle kapacitet, og hvor alle individuelle battericeller ikke afviger mere end 3 % mellem cellerne, og som resulterer i, at batteriet anvendes til samme formål eller anvendelse som det, batteriet oprindeligt var designet til
- 33) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et batteri eller får et batteri designet eller fremstillet, og som markedsfører dette batteri under sit eget navn eller varemærke, eller som tager det i brug til egne formål
- 34) »teknisk specifikation«: et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav et produkt, en proces eller en tjeneste skal opfylde
- 35) »harmoniseret standard«: en standard som defineret i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 36) »CE-mærkning«: en mærkning, hvormed en fabrikant angiver, at batteriet er i overensstemmelse med de gældende krav, der er fastsat i EU-harmoniseringslovgivningen om anbringelse af denne mærkning
- 37) »akkreditering«: akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008

-
- 38) »nationalt akkrediteringsorgan«: et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 39) »overensstemmelsesvurdering«: en proces til påvisning af, om bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings-, oplysnings og due diligence-kravene i denne forordning er blevet opfyldt
- 40) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibre ring, test, certificering og inspektion
- 41) »bemyndiget organ«: et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er blevet bemyndiget i henhold til kapitel V
- 42) »due diligence vedrørende batterier«: forpligtelserne for en erhvervsdrivende for så vidt angår deres ledelsessystem, risikostyring, tredjepartsverifikationer og overvågning udført af bemyndigede organer og fremlæggelse af oplysninger med henblik på at identificere, forebygge og imødegå faktiske og potentielle sociale og miljømæssige risici i tilknytning til fremskaffelse og forarbejdning af og handel med råstoffer og sekundære råstoffer, der er nødvendige for produktionen af batterier, herunder af leverandører i kæden og deres datterselskaber og underleverandører
- 43) »datterselskab«: en juridisk person, hvorigennem aktiviteterne i en kontrolleret virksomhed som defineret i artikel 2, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁽⁴⁴⁾, udøves
- 44) »moderselskab«: en virksomhed, som kontrollerer et eller flere datterselskaber
- 45) »konfliktramte områder og højrisikoområder«: konfliktramte områder og højrisikoområder som defineret i artikel 2, litra f), i forordning (EU) 2017/821
- 46) »aftaler om fjernsalg«: aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU
- 47) »producent«: enhver fabrikant, importør eller distributør eller anden fysisk eller juridisk person, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder efter aftaler om fjernsalg, enten:
- a) er etableret i en medlemsstat og fremstiller batterier under sit eget navn eller varemærke eller får batterier designet eller fremstillet og leverer dem for første gang under sit eget navn eller varemærke, herunder sådanne der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, på den pågældende medlemsstats område
 - b) er etableret i en medlemsstat og på den pågældende medlemsstats område under sit eget navn eller varemærke videresælger batterier fremstillet af andre, på hvilke disse andre fabrikanters navn eller varemærke ikke er anført, herunder sådanne, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer
 - c) er etableret i en medlemsstat og for første gang i denne medlemsstat erhvervsmæssigt leverer batterier fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland, herunder sådanne, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, eller
- 44) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af genomsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).
- a) sælger batterier, herunder sådanne, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, ved hjælp af aftaler om fjernsalg direkte til slutbrugere, uanset om de er private husstande, i en medlemsstat og er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland

-
- 48) »bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar«: en fysisk eller juridisk person, der er etableret i en medlemsstat, hvori producenten bringer batterier i omsætning, som er forskellig fra den medlemsstat, hvor producenten er etableret, og som er udpeget af producenten i henhold til artikel 8a, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2008/98/EF til at opfylde den pågældende producents forpligtelser i henhold til denne forordnings kapitel VIII
- 49) »producentansvarsorganisation«: en juridisk enhed, der finansielt eller finansielt og operationelt organiserer opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af flere producenter
- 50) »udtjent batteri«: ethvert batteri, der er affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF
- 51) »affald fra batterifremstilling«: materialer eller genstande, der afvises under batterifremstillingsprocessen, og som ikke kan genbruges som en integreret del af samme proces og skal genanvendes
- 52) »farligt stof«: et stof, der er klassificeret som farligt i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1272/2008
- 53) »behandling«: enhver aktivitet, der udføres på udtjente batterier, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering, forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, forberedelse til genanvendelse eller genanvendelse
- 54) »forberedelse til genanvendelse«: behandling af udtjente batterier forud for enhver genanvendelsesproces, herunder bl.a. oplagring, håndtering og demontering af batteripakker eller adskillelse af fraktioner, der ikke er en del af selve batteriet
- 55) »frivilligt indsamlingssted«: et almennyttigt, kommercielt eller andet økonomisk foretagende eller offentligt organ, der på eget initiativ er involveret i særskilt indsamling af udtjente bærbare batterier og udtjente LMT-batterier, det genererer, eller som genereres af andre slutbrugere, inden disse udtjente batterier afleveres til producenter, producentansvarsorganisationer eller affaldshåndteringsvirksomheder til efterfølgende behandling
- 56) »affaldshåndteringsvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, som erhvervsmæssigt beskæftiger sig med særskilt indsamling eller behandling af udtjente batterier
- 57) »godkendt anlæg«: et anlæg eller en virksomhed, der i henhold til direktiv 2008/98/EF er godkendt til at udføre behandling af udtjente batterier
- 58) »genanvendelsesvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, som foretager genanvendelse på et godkendt anlæg
- 59) »et batteris levetid«: perioden fra batteriet fremstilles til batteriet bliver til affald
- 60) »genanvendelseseffektivitet«: forholdet, udtrykt i procent, der fremkommer ved at dividere massen af outputfraktioner, der kan henregnes til genanvendelse, med massen af inputfraktionen fra udtjente batterier, i forhold til en genanvendelsesproces
- 61) »EU-harmoniseringslovgivning«: alle EU-retsforskrifter, som harmoniserer betingelserne for markedsføring af produkter
- 62) »national myndighed«: en godkendende myndighed eller enhver anden myndighed, der er involveret i og ansvarlig for markedsovervågning i en medlemsstat for så vidt angår batterier

- 63) »bemyndiget repræsentant«: enhver i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at agere på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specificerede opgaver for så vidt angår fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordnings kapitel IV og VI
- 64) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et batteri fra et tredjeland i omsætning på markedet
- 65) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør et batteri tilgængeligt på markedet
- 66) »entydig identifikator«: en unik række tegn til identifikation af batterier, som også muliggør et weblink til batteri ripasset
- 67) »onlineplatform«: en onlineplatform som defineret i artikel 3, litra i), i forordning (EU) 2022/2065
- 68) »markedsdeltager«: en markedsdeltager som defineret i artikel 2, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943⁽⁴⁵⁾.
2. I tillæg til de i stk. 1 omhandlede definitioner forstås ved følgende:
- a) »affald«, »affaldsindehaver«, »affaldshåndtering«, »forebyggelse«, »indsamling«, »særskilt indsamling«, »ordning for udvidet producentansvar«, »genbrug«, »materialenyttiggørelse« og »genanvendelse« som fastsat i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF
- b) »markedsovervågning«, »markedsovervågningsmyndighed«, »udbyder af distributionstjenester«, »korrigerende tiltag«, »slutbruger«, »tilbagekaldelse« og »tilbagetrækning«, samt »risiko« i forbindelse med kravene i denne forordnings kapitel I, IV, VI, VII og IX og bilag V, VIII og XIII, som fastsat i artikel 3 i forordning (EU) 2019/1020
- c) »uafhængig aggregator« og »energilagrings« som fastsat i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/944.

Artikel 4

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene for batterier, der er omfattet af denne forordning, forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af batterier, der opfylder denne forordnings bestemmelser.
2. Medlemsstaterne må ikke modsætte sig, at der på messer og udstillinger samt ved demonstrationer og lignende arrangementer forevises batterier, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning er klart anført, at disse batterier ikke er i overensstemmelse med denne forordning og ikke kan gøres tilgængelige lige på markedet eller tages i brug, før de er blevet bragt i overensstemmelse med denne forordning. Ved demonstrationer af sådanne batterier træffer den relevante erhvervsdrivende passende foranstaltninger til at garantere menneskers sikkerhed.

Artikel 5

Bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskrav for batterier

1. Batterier må kun bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de opfylder følgende krav:
 - a) bæredygtigheds- og sikkerhedskravene fastsat i artikel 6-10 og 12, og
 - b) mærknings- og oplysningskravene fastsat i kapitel III.

2. For så vidt angår aspekter, der ikke er omfattet af kapitel II og III, må batterier, der bringes i omsætning eller tages i brug i henhold til stk. 1, ikke udgøre en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, for ejendom eller for miljøet.

KAPITEL II

Bæredygtigheds- og sikkerhedskrav

Artikel 6

Begrænsninger for stoffer

1. Udover de begrænsninger, der er fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/53/EF, må batterier ikke indeholde stoffer, for hvilke bilag I til nærværende forordning indeholder en begrænsning, medmindre betingelserne for denne begrænsning overholdes.
2. I tilfælde af en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet, der skyldes anvendelsen af et stof til fremstilling af batterier eller tilstedeværelsen af et stof i batterierne, når de bringes i omsætning, eller som opstår i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder under formålsændring eller behandling af udtjente batterier, og som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret og skal imødegås på EU-plan, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at ændre begrænsningerne i bilag I efter proceduren i artikel 86, 87 og 88.
3. Begrænsninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2, finder ikke anvendelse på brugen af et stof til videnskabelig forskning og udvikling som defineret i artikel 3, nr. 23), i forordning (EF) nr. 1907/2006, der udføres i forbindelse med batterier.
4. Hvis en begrænsning, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2, ikke finder anvendelse på produkt- og procesorienteret forskning og udvikling som defineret i artikel 3, nr. 22), i forordning (EF) nr. 1907/2006, anføres denne undtagelse og den undtagne maksimumsmængde af stoffet i bilag I til nærværende forordning.
5. Senest den 31. december 2027 udarbejder Kommissionen bistået af Det Europæiske Kemikalieagentur, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1907/2006 (»agenturet«), en rapport om problematiske stoffer, nemlig stoffer, der har en negativ påvirkning af menneskers sundhed eller miljøet, eller som hindrer genanvendelse til sikre sekundære råvarer af høj kvalitet, der findes i batterier eller anvendes ved fremstillingen heraf. Kommissionen forelægger denne rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en detaljeret redegørelse for resultaterne og overvejer passende opfølgende foranstaltninger, herunder vedtagelse af delegerede retsakter som omhandlet i denne artikels stk. 2.

Artikel 7

CO₂-fodaftryk af elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier og LMT-batterier

1. For elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh og LMT-batterier udarbejdes der en erklæring vedrørende CO₂-fodaftryk for hver batterimodel for hvert produktionsanlæg i overens stemmelse med den gennemførelsesretsakt, jf. fjerde afsnit, som mindst indeholder følgende oplysninger:
 - a) administrative oplysninger om fabrikanten
 - b) oplysninger om batterimodellen

- c) oplysninger om batteriproduktionsanlæggets geografiske beliggenhed
- d) batteriets CO₂-fodafttryk beregnet som kg CO₂-ækvivalent pr. kWh af den samlede energi, som batteriet leverer i løbet af dets forventede levetid
- e) batteriets CO₂-fodafttryk differentieret efter livscyklusfase som beskrevet i bilag II, punkt 4
- f) EU-overensstemmelseserklæringens identifikationsnummer for batteriet
- g) et weblink, der giver adgang til en offentlig udgave af den undersøgelse, der ligger til grund for de CO₂-fodafttryk sværdier, der er omhandlet i litra d) og e).

Erklæringen om CO₂-fodafttryk finder anvendelse fra:

- a) den 18. februar 2025 eller 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår elkøretøjsbatterier
- b) den 18. februar 2026 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager
- c) den 18. august 2028 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår LMT-batterier
- d) den 18. august 2030 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier med eksternt lager.

Indtil den bliver tilgængelig via den QR-kode, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6, skal erklæringen om CO₂-fodafttryk ledsage batteriet.

Senest den 18. februar 2024 for elkøretøjsbatterier, den 18. februar 2025 for genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der har eksternt lager, den 18. februar 2027 for LMT-batterier og den 18. februar 2029 for industribatterier med eksternt lager vedtager Kommissionen:

- a) en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregningen og verifikationen af batteriets CO₂-fodafttryk omhandlet i første afsnit, litra d), i overensstemmelse med de grundlæggende elementer fastsat i bilag II
 - b) en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af formatet for erklæringen om CO₂-fodafttryk omhandlet i første afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.
2. Elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh og LMT-batterier forsynes med en synlig og klart læselig mærkning, der ikke kan fjernes, og som angiver batteriets CO₂-fodafttryk omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), og deklarerer den ydeevneklasse for CO₂-fodafttryk, som den pågældende batterimodel for hvert produktionsanlæg svarer til.

For så vidt angår de batterier, der er omhandlet i første afsnit, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at det angivne CO₂-fodafttryk og den tilhørende klassificering i en ydeevneklasse for CO₂-fodafttryk er blevet beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i de delegerede retsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 1, fjerde afsnit, litra a), og nærværende stykkes fjerde afsnit, litra a).

Kravene vedrørende ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk i første afsnit finder anvendelse fra:

- a) den 18. august 2026 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår elkøretøjsbatterier

- b) den 18. august 2027 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager
- c) den 18. februar 2030 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår LMT-batterier
- d) den 18. februar 2032 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier med eksternt lager.

Senest den 18. februar 2025 for elkøretøjsbatterier, den 18. august 2026 for genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der har eksternt lager, den 18. august 2028 for LMT-batterier og den 18. august 2030 for genopladelige industribatterier med eksternt lager vedtager Kommissionen:

- a) en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastlægge de ydeevne klasser for CO₂-fodaftryk, der er omhandlet i første afsnit. Ved udarbejdelsen af denne delegerede retsakt tager Kommissionen hensyn til betingelserne i bilag II, punkt 8
- b) en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af formatet for mærkningen omhandlet i første afsnit og formatet for erklæringen om ydeevneklassen for CO₂-fodaftryk omhandlet i nævnte afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Kommissionen reviderer i overensstemmelse med betingelserne i bilag II, punkt 8, antallet af ydeevneklasser og grænseværdierne mellem dem hvert tredje år og vedtager, hvis det er relevant, delegerede retsakter, jf. artikel 89, for at ændre antallet af ydeevneklasser og grænseværdierne mellem dem med henblik på at sikre, at de fortsat er repræsentative for markedsrealiteterne og den forventede markedsudvikling.

3. For så vidt angår elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, og LMT-batterier, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at den angivne CO₂-fodaftryksværdi i livscyklussen for den pågældende batterimodel for hvert produktionsanlæg er lavere end den maksimale grænseværdi, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til tredje afsnit.

Det i første afsnit omhandlede krav om en maksimal grænseværdi for CO₂-fodaftryk i livscyklussen finder anvendelse fra:

- a) den 18. februar 2028 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i henholdsvis tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår elkøretøjsbatterier
- b) den 18. februar 2029 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager
- c) den 18. august 2031 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår LMT-batterier
- d) den 18. august 2033 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier med eksternt lager.

Senest den 18. august 2026 for elkøretøjsbatterier, den 18. februar 2028 for genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der har eksternt lager, den 18. februar 2030 for LMT-batterier og den 18. februar 2032 for industribatterier med eksternt lager vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i

henhold til artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastlægge den maksimale grænseværdi for CO₂-fodaftryk i livscyklussen, der er omhandlet i første afsnit. Ved udarbejde af denne delegerede retsakt tager Kommissionen hensyn til de relevante betingelser i bilag II, punkt 9.

Indførelsen af en maksimal grænseværdi for CO₂-fodaftryk i livscyklussen udløser om nødvendigt en omklassificering af de ydeevneklasser for CO₂-fodaftryk, der er omhandlet i stk. 2.

4. Senest den 31. december 2030 vurderer Kommissionen gennemførligheden af at udvide kravene i denne artikel til bærbare batterier og kravet i stk. 3 til genopladelige industribatterier med en kapacitet på 2 kWh eller mindre. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet og overvejer at træffe de passende foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag.
5. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, hvis batteriet allerede var blevet bragt i omsætning eller taget i brug, inden det blev underkastet sådanne processer.

Artikel 8

Genanvendt indhold i industribatterier, elkøretøjsbatterier, batterier til lette transportmidler og startbatterier

1. Fra den 18. august 2028 eller 24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i tredje afsnit omhandlede delegerede retsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, ledsages industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, elkøretøjsbatterier og startbatterier, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, af dokumentation med oplysninger om den procentandel af kobolt, litium eller nikkel, der findes i aktive materialer, og som er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og den procentandel af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, for hver batterimodel pr. år og for hvert produktionsanlæg.

Første afsnit finder anvendelse fra den 18. august 2033 på batterier til lette transportmidler, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer.

Senest den 18. august 2026 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at supplere denne forordning ved for de i første og andet afsnit omhandlede batterier at fastlægge metoden til beregning og verifikation af den procentandel af kobolt, litium eller nikkel, der findes i aktive materialer, og som er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og den procentandel af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, samt formatet for dokumentationen.

2. Fra den 18. august 2031 for industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, elkøretøjsbatterier og startbatterier, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at disse batterier i aktive materialer indeholder følgende minimumsprocentandel af henholdsvis kobolt, litium eller nikkel, der er blevet nyttiggjort fra affald fra batteri fremstilling eller forbrugsaffald, og minimumsprocentandelen af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, for hver batterimodel pr. år og for hvert produktionsanlæg:
 - a) 16 % kobolt
 - b) 85 % bly
 - c) 6 % litium
 - d) 6 % nikkel.

3. Fra den 18. august 2036 for industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, elkøretøjsbatterier, batterier til lette transportmidler og startbatterier, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at disse batterier i de aktive materialer indeholder følgende minimumsprocentandel af henholdsvis kobolt, litium eller nikkel, der er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og minimumsprocentandelen af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, for hver batterimodel pr. år og for hvert produktionsanlæg:
 - a) 26 % kobolt
 - b) 85 % bly
 - c) 12 % litium
 - d) 15 % nikkel.
4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, hvis batterierne allerede var blevet bragt i omsætning eller taget i brug, inden de blev underkastet sådanne processer.
5. Efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 1, og senest den 31. december 2028 vurderer Kommissionen, om det som følge af den eksisterende tilgængelighed og forventede tilgænge lighed for 2030 og 2035 af kobolt, bly, litium eller nikkel nyttiggjort fra affald, eller manglen herpå, og i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt er hensigtsmæssigt at revidere målene i stk. 2 og 3.

Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt på grundlag af den vurdering, der er foretaget i henhold til første afsnit eller som følge af andre betydelige ændringer i batteriteknologi, der indvirker på, hvilken type materialer der nyttiggøres, vedtager Kommissionen senest den 18. august 2029 en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at ændre målene i stk. 2 og 3.

6. Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt på grund af en markedsudvikling vedrørende batterikemier, der indvirker på, hvilken type materialer der kan nyttiggøres, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre denne forordning ved at tilføje andre materialer end kobolt, bly, litium og nikkel med specifikke minimumsandelev af genanvendt indhold for hvert enkelt materiale i nærværende artikels stk. 2 og 3.

Artikel 9

Krav til ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse

1. Fra den 18. august 2028 eller 24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 2 omhandlede delegerede retsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal bærbare batterier til almindelig anvendelse, undtagen knapcelle batterier, overholde minimumsværdierne for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag III, som fastlagt i den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 2.
2. Kommissionen vedtager senest den 18. august 2027 en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastsætte obligatoriske minimumsværdier for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag III for bærbare batterier til almindelig anvendelse, undtagen knapcellebat terier.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre de i første afsnit omhandlede minimumsværdier eller tilføje parametre for elektrokemisk

ydeevne og holdbarhedsparametre til dem, der er fastsat i bilag III, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Ved udarbejdelsen af den delegerede retsakt omhandlet i første afsnit tager Kommissionen hensyn til behovet for at reducere miljøpåvirkningen af bærbare batterier til almindelig anvendelse, herunder ved at øge ressourceeffektiviteten heraf, gennem hele deres livscyklus og tager relevante internationale standarder og mærkningsordninger i betragtning.

Kommissionen sikrer også, at de bestemmelser, der fastlægges ved den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt, ikke har en væsentlig negativ indvirkning på sikkerheden og funktionen af disse batterier eller de apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, som disse batterier er indbygget i, prisoverkommeligheden og omkostningerne for slutbrugerne og industriens konkurrenceevne.

3. Senest den 31. december 2030 vurderer Kommissionen gennemførligheden af foranstaltningerne til udfasning af ikkegenopladelige bærbare batterier til almindelig anvendelse med henblik på at minimere deres miljøpåvirkninger baseret på metoden til livscyklusvurdering og gennemførlige alternativer for slutbrugerne. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet og overvejer at træffe de fornødne foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag til enten udfasning eller fastlæggelse af krav til miljøvenligt design.

Artikel 10

Krav til ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier, batterier til lette transportmidler og elkøretøjsbatterier

1. Senest den 18. august 2024 skal genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, batterier til lette transportmidler og elkøretøjsbatterier ledsages af et dokument, der angiver værdier for de parametre for den elektro kemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.

For batterier omhandlet i første afsnit skal den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII indeholde en forklaring af de tekniske specifikationer, standarder og betingelser, der anvendes til at måle, beregne eller anslå værdierne for parametrene for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametrene. Denne forklaring skal mindst omfatte de elementer, der er fastsat i bilag IV, del B.

2. Fra enten den 18. august 2027 eller 18 måneder efter datoen for den i stk. 5, første afsnit, omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, opfylde de minimumsværdier, der er fastsat i den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 5, første afsnit, for så vidt angår de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.
3. Fra enten den 18. august 2028 eller 18 måneder efter datoen for den i stk. 5, andet afsnit, omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal batterier til lette transportmidler overholde de minimumsværdier, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til stk. 5, andet afsnit, for så vidt angår de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.
4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, hvis den erhvervsdrivende, der bringer det pågældende batteri i omsætning eller tager det i brug, påviser, at batteriet, inden det undergik sådanne processer, var bragt i omsætning eller taget i brug inden ikrafttrædelsesdatoerne for disse forpligtelser i henhold til disse stykker.

5. Kommissionen vedtager senest den 18. februar 2026 en delegeret retsakt i henhold til artikel 89, som supplerer denne forordning ved at fastsætte minimumsværdier for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarheds parametre, der er fastsat i bilag IV, del A, som genopladelige industri batterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem med udelukkende eksternt lager, skal overholde.

Kommissionen vedtager senest den 18. februar 2027 en delegeret retsakt i henhold til artikel 89, som supplerer denne forordning ved at fastsætte minimumsværdier for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A, som batterier til lette transportmidler skal overholde.

Ved udarbejdelsen af de delegerede retsakter omhandlet i første og andet afsnit tager Kommissionen hensyn til behovet for at reducere miljøpåvirkningen af genopladelige industri batterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, og af batterier til lette transportmidler og sikrer, at kravene i nævnte retsakt ikke har en væsentlig negativ påvirkning af funktionen af disse batterier eller de apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, som disse batterier er indbygget i, deres prisoverkommelighed og industriens konkurrenceevne.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, i lyset af markedsudviklingen og de tekniske og videnskabelige fremskridt, herunder navnlig vedrørende tekniske specifikationer fra UNECE's uformelle arbejdsgruppe om elkøretøjer og miljøet.

Artikel 11

Mulighed for udtagning og udskiftning af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler

1. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede bærbare batterier, i omsætning, sikrer, at disse batterier uden videre kan udtages og udskiftes af slutbrugeren på et hvilket som helst tidspunkt i produktets levetid. Dette krav gælder kun for hele batterier og ikke for individuelle celler eller andre dele, der indgår i sådanne batterier.

Et bærbart batteri anses for uden videre at kunne udtages af slutbrugeren, hvis det kan udtages af et produkt ved hjælp af kommercielt tilgængeligt værktøj uden brug af specialværktøj, medmindre det leveres gratis med produktet, proprie tært værktøj, termisk energi eller opløsningsmidler til demontering af produktet.

Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede bærbare batterier i omsætning, sikrer, at de pågældende produkter ledsages af instruktioner og sikkerhedsoplysninger om anvendelse, udtagning og udskiftning af batterierne. Disse instruktioner og sikkerhedsoplysninger gøres permanent tilgængelige online på et offentligt tilgængeligt websted på en letforståelig måde for slutbrugerne.

Dette stykke berører ikke eventuelle specifikke bestemmelser, der sikrer et højere beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed i forbindelse med slutbrugernes mulighed for udtagning og udskiftning af bærbare batterier, der er fastsat i EU-retten om elektrisk og elektronisk udstyr som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2012/19/EU.

2. Uanset stk. 1 kan følgende produkter med indbyggede bærbare batterier designes på en sådan måde, at batteriet kun kan udtages og udskiftes af uafhængige fagpersoner:

- a) apparater, der er specielt designet primært til brug i et miljø, som regelmæssigt udsættes for vandsprøjt, strømmende vand eller nedsænkning i vand, og som er udviklet til at kunne vaskes eller skylles
- b) professionelt medicinsk billed- og strålebehandlingsudstyr som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2017/745 og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2017/746.

Undtagelsen i dette stykkes litra a) finder kun anvendelse, hvis denne undtagelse er nødvendig af hensyn til brugerens og apparatets sikkerhed.

3. Forpligtelserne fastsat i stk. 1 finder ikke anvendelse, når vedvarende strømforsyning er nødvendig, og der kræves en permanent forbindelse mellem produktet og det respektive bærbare batteri for at sikre brugerens og apparatets sikkerhed eller af hensyn til dataintegriteten for så vidt angår produkter, der indsamler og leverer data som deres hovedfunktion.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 2 ved at tilføje yderligere produkter, der skal undtages fra de krav om udtagning og udskiftning, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1. Sådanne delegerede retsakter vedtages kun på baggrund af markedsudviklingen og de tekniske og videnskabelige fremskridt, og forudsat at der er videnskabeligt begrundede betænkeligheder med hensyn til sikkerheden for slutbrugere, der udtager eller udskifter det bærbare batteri, eller i tilfælde, hvor der er en risiko for, at slutbrugeres udtagning eller udskiftning af batteriet ville være i strid med eventuelle produktsikkerhedskrav i gældende EU-ret.
5. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede batterier til lette transportmidler i omsætning, sikrer, at disse batterier samt individuelle battericeller, der indgår i batteripakken, uden videre kan udtages og udskiftes af en uafhængig fagperson på et hvilket som helst tidspunkt i produktets levetid.
6. Med henblik på stk. 1 og 5 anses et bærbart batteri eller et batteri til lette transportmidler for uden videre at kunne udtages, hvis det efter dets udtagning af et apparat eller et let transportmiddel kan udskiftes med et andet kompatibelt batteri, uden at det påvirker apparatets eller det lette transportmidlets funktion, ydeevne eller sikkerhed.
7. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede bærbare batterier eller batterier til lette transportmidler i omsætning, sikrer, at disse batterier er tilgængelige som reservedele til det udstyr, som de forsyner med strøm, i mindst fem år efter, at den sidste enhed af udstyrsmodellen er bragt i omsætning, til en rimelig og ikke forskelsbehandlende pris for uafhængige fagpersoner og slutbrugere.
8. Software må ikke anvendes til at påvirke udskiftningen af et bærbart batteri eller et batteri til lette transportmidler eller af deres nøglekomponenter med et andet kompatibelt batteri eller andre kompatible nøglekomponenter.
9. Kommissionen offentliggør retningslinjer med henblik på at fremme en harmoniseret anvendelse af denne artikel.

Artikel 12

Sikkerhed for stationære batteribaserede energilagringssystemer

1. Stationære batteribaserede energilagringssystemer, der bringes i omsætning eller tages i brug, skal være sikre under normal drift og brug.
2. Senest den 18. august 2024 skal den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII:
 - a) påvise, at de stationære batteribaserede energilagringssystemer er i overensstemmelse med stk. 1, og dokumentere, at de er blevet testet med positivt resultat med hensyn til de sikkerhedsparametre, der er fastsat i bilag V, under anvendelse af de nyeste alment anerkendte testmetoder. Sikkerhedsparametrene finder kun anvendelse, for så vidt en tilsvarende fare er til stede for det pågældende stationære batterienergilagringssystem, når det anvendes under de af fabrikanten forudsatte forhold
 - b) omfatte en vurdering af mulige sikkerhedsfarer for det stationære batterienergilagringssystem, der ikke er omhandlet i bilag V
 - c) omfatte dokumentation for, at de i litra b) omhandlede farer er blevet afbødet og testet med positivt resultat; de nyeste alment anerkendte testmetoder skal anvendes for sådanne tests
 - d) omfatte afbødningsinstrukser, hvis de konstaterede farer kunne opstå, f.eks. brand eller eksplosion.

Den tekniske dokumentation gennemgås, hvis et batteri forberedes til genbrug, forberedes til formålsændring, genfrem stilles eller ændrer anvendelse.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre de sikkerhedsparametre, der er fastsat i bilag V, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.

KAPITEL III

Mærknings- og oplysningskrav

Artikel 13

Mærkning af batterier

1. Fra den 18. august 2026 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 10 omhandlede gennem førelsesretsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal batterier forsynes med en mærkning, der angiver de generelle oplysninger om batterier, der er fastsat i bilag VI, del A.
2. Fra den 18. august 2026 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 10 omhandlede gennem førelsesretsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal genopladelige bærbare batterier, batterier til lette trans portmidler og startbatterier forsynes med en mærkning, der angiver oplysninger om deres kapacitet.
3. Fra den 18. august 2026 eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 10 omhandlede gennem førelsesretsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal ikkegenopladelige bærbare batterier forsynes med en mærkning, der angiver oplysninger om deres gennemsnitlige minimumsholdbarhed, når de anvendes til specifikke formål, og en mærkning, der angiver, at de er »ikkegenopladelige«.
4. Fra den 18. august 2025 skal alle batterier mærkes med symbolet for »særskilt indsamling« af batterier (»symbol for særskilt indsamling«), der er vist i bilag VI, del B.

Symbolet for særskilt indsamling skal dække mindst 3 % af batteriets største sideflade og have en størrelse på højst 5 × 5 cm.

På cylinderformede battericeller skal symbolet for særskilt indsamling dække mindst 1,5 % af batteriets overflade og have en størrelse på højst 5 × 5 cm.

Hvis batteriet har en sådan størrelse, at symbolet for særskilt indsamling vil være mindre end $0,47 \times 0,47$ cm, kræves der ingen mærkning af batteriet med det pågældende symbol. I stedet anbringes der på emballagen et symbol for særskilt indsamling på mindst 1×1 cm.

5. Alle batterier, der indeholder mere end 0,002 % cadmium eller mere end 0,004 % bly, mærkes med det kemiske symbol for det pågældende metal: Cd eller Pb.

Det relevante kemiske symbol for indholdet af tungmetaller angives under symbolet for særskilt indsamling og skal fylde mindst en fjerdedel af dette symbols størrelse.

6. Fra den 18. februar 2027 skal alle batterier mærkes med en QR-kode som beskrevet i bilag VI, del C. QR-koden skal give adgang til følgende:
 - a) for batterier til lette transportmidler, industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh og elkøretøjsbatterier: batteripasset i overensstemmelse med artikel 77
 - b) for andre batterier, de gældende oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-5, den i artikel 18 nævnte overensstemmelseserklæring, den i artikel 52, stk. 3, omhandlede rapport og oplysningerne vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier i artikel 74, stk. 1, litra a)-f)
 - c) for startbatterier den mængde kobolt, bly, litium eller nikkel, der er nyttiggjort fra affald og til stede i aktive materialer i batteriet, beregnet i overensstemmelse med artikel 8.

Disse oplysninger skal være fuldstændige, ajourførte og nøjagtige.

7. De mærkninger og den QR-kode, der er omhandlet i stk. 1-6, skal påtrykkes eller indgraveres i batteriet på en synlig og læselig måde og må ikke kunne fjernes. Hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter og størrelse, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, anbringes mærkningerne og QR-koden på emballagen og i de dokumenter, der ledsager batteriet.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre denne forordning for at fastsætte alternative typer af intelligente mærker til brug i stedet for eller som supplement til QR-koden i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.
9. Batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, forsynes med nye mærkninger eller mærkes i overensstemmelse med denne artikel, og angive oplysninger om deres ændrede status i henhold til bilag XIII, punkt 4, som skal være tilgængelige via QR-koden.
10. Kommissionen vedtager senest den 18. august 2025 gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af harmoniserede specifikationer for de mærkningskrav, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 3.

Artikel 14

Oplysninger om batteriers sundhedstilstand og forventede levetid

1. Fra den 18. august 2024 indgår ajourførte data for de parametre, der anvendes til bestemmelse af batteriers sundhedstilstand og forventede levetid, som fastsat i bilag VII, i batteristyringssystemet for stationære batteribaserede energilagringssystemer, batterier til lette transportmidler og elkøretøjsbatterier.
2. Skrivebeskyttet adgang til oplysningerne for de i bilag VII fastsatte parametre via batteristyringssystemet omhandlet i stk. 1 gives under iagttagelse af batterifabrikantens intellektuelle ejendomsrettigheder uden forskelsbehandling til den fysiske eller juridiske person, der lovligt har købt batteriet,

- herunder uafhængig erhvervsdrivende eller affaldshåndterings virksomheder, eller en tredjepart, der handler på deres vegne, med henblik på at:
- a) gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige aggregatorer eller markedsdeltagere gennem energilagring
 - b) evaluere batteriets restværdi eller resterende levetid og muligheden for yderligere anvendelse på grundlag af en vurdering af batteriets sundhedstilstand
 - c) fremme forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling af batteriet.
3. Batteristyringssystemet skal omfatte en softwarenulstillingsfunktion, hvis erhvervsdrivende, der udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, skal uploade en anden batteristyrings systemsoftware. Hvis softwarenulstillingsfunktionen anvendes, holdes den oprindelige batterifabrikant ikke ansvarlig for nogen brud på batteriets sikkerhed eller funktion, som kan tilskrives batteristyringssystemsoftware, der uploades, efter at batteriet blev bragt i omsætning.
 4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at ændre de parametre, der anvendes til bestemmelse af batteriers sundhedstilstand og forventede levetid, og som er fastsat i bilag VII, i lyset af markedsudviklingen og de tekniske og videnskabelige fremskridt og for at sikre synergier med de parametre, der er fastsat i den globale tekniske FN-forskrift nr. 22 om batteriers holdbarhed i elkøretøjer, under behørig hensyntagen til batterifabrikantens intellektuelle ejendomsrettigheder.
 5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse i tillæg til EU-retens bestemmelser vedrørende typegodkendelse af køretøjer.

KAPITEL IV

Batteriers overensstemmelse

Artikel 15

Formodning om batteriers overensstemmelse

1. Med henblik på batteriers overensstemmelse med og verifikation af batteriers overensstemmelse med kravene i denne forordnings artikel 9, 10, 12, 13, 14 og 78, udføres test, målinger og beregninger med pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som tager højde for de nyeste alment anerkendte metoder, og som anses for at føre til resultater med lille usikkerhed, herunder metoder, der er fastlagt i standarder, for hvilke henvisninger er offentliggjort til disse formål i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. harmoniserede standarder skal så vidt muligt sigte mod at simulere reel brug og samtidig opretholde standardi serede test.
3. Batterier, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, for hvilke henvisninger er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 9, 10, 12, 13, 14 og 78, for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder eller dele deraf, og såfremt relevant for så vidt de minimumsværdier, der er fastsat for disse krav i henhold til artikel 9 og 10, er overholdt.

Artikel 16

Fælles specifikationer

1. Kommissionen kan i helt særlige tilfælde vedtage gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af fælles specifikationer for de krav, der er omhandlet i artikel 9, 10, 12 og 13, 14 og 78, eller de test, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, hvis:
 - a) disse krav eller test er ikke omfattet af harmoniserede standarder eller dele deraf, for hvilke henvisninger er offentlig gjort i *Den Europæiske Unions Tidende*
 - b) Kommissionen har anmodet en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en harmoni seret standard for disse krav eller test og
 - c) mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Kommissionens anmodning er ikke blevet imødekommet af nogen af de europæiske standardiseringsorganisationer
 - ii) Kommissionen iagttager unødige forsinkelser i forbindelse med vedtagelsen af de harmoniserede standarder, der er anmodet om, eller
 - iii) en europæisk standardiseringsorganisation har udstedt en standard, der ikke fuldt ud svarer til Kommissionens anmodning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 3.

Ved udarbejdelsen af udkastet til gennemførelsesretsakt om de fælles specifikationer tager Kommissionen hensyn til de relevante organers eller ekspertgruppens synspunkter og hører alle relevante interessenter på behørig vis.

2. Batterier, som er i overensstemmelse med fælles specifikationer eller dele deraf, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 9, 10, 12, 13, 14 og 78, for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne fælles specifikationer eller dele deraf, og såfremt relevant for så vidt som de minimumsværdier, der er fastsat for disse krav i henhold til artikel 9 og 10, er overholdt.
3. Hvis en harmoniseret standard vedtages af en europæisk standardiseringsorganisation og foreslås af Kommissionen med henblik på offentliggørelse af referencen i *Den Europæiske Unions Tidende*, vurderer Kommissionen den harmoniserede standard i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012. Når referencen for en harmoniseret standard offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, ophæver Kommissionen de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter eller dele deraf, som omfatter de samme krav eller test, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 17

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer

1. Vurdering af batteriers overensstemmelse med kravene i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14 foretages efter en af følgende procedurer:
 - a) For batterier, der seriefremstilles:
 - i) »Modul A — Intern produktionskontrol«, jf. bilag VIII, del A, eller
 - ii) »Modul D1 — Kvalitetssikring af produktionsprocessen«, jf. bilag VIII, del B.
 - b) For batterier, der ikke seriefremstilles:
 - i) »Modul A — Intern produktionskontrol«, jf. bilag VIII, del A, eller
 - ii) »Modul G — Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation«, jf. bilag VIII, del C.
2. Vurdering af batteriers overensstemmelse med kravene i artikel 7 og 8 foretages efter en af følgende procedurer:

- a) »Modul D1 — Kvalitetssikring af produktionsprocessen«, jf. bilag VIII, del B, for batterier, der seriefremstilles, eller
 - b) »Modul G — Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation«, jf. bilag VIII, del C, for batterier, der ikke seriefremstilles.
3. En yderligere overensstemmelsesvurdering for batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, foretages i overensstemmelse med proceduren »Modul A — Intern produktionskontrol«, jf. bilag VIII, del A, under hensyntagen til kravene i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14.
 4. Optegnelser og korrespondance vedrørende overensstemmelsesvurderingsprocedurerne for batterier udfærdiges på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det bemyndigede organ, der gennemfører overensstemmelses vurderingsprocedurerne, er etableret, eller på et eller flere sprog, der er godkendt af dette organ.

Artikel 18

EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet påvist, at kravene i artikel 6-10, 12, 13 og 14 er overholdt.
2. EU-overensstemmelseserklæringen skal følge den model, der er fastsat i bilag IX, indeholde de elementer, der er anført i de relevante moduler i bilag VIII, og holdes ajourført. Den skal oversættes til det eller de officielle sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor batteriet bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet eller tages i brug. Den udarbejdes i elektronisk form, og hvis der anmodes herom, udleveres den på papir.
3. Hvis et batteri er omfattet af mere end én EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, udfærdiges der en enkelt EU-overensstemmelseserklæring med henblik på alle disse EU-retsakter. Det skal af erklæringen fremgå, hvilke EU-retsakter den vedrører, og hvor disse er offentliggjort.
4. Ved at udfærdige EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at det pågældende batteri opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning.
5. Med forbehold af stk. 3 kan en enkelt EU-overensstemmelseserklæring bestå af en eller flere individuelle EU-overensstemmelseserklæringer, der allerede er udfærdiget i overensstemmelse med en anden EU-retsakt eller EU-retsakter, for at mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende.

Artikel 19

Generelle principper for CE-mærkning

CE-mærkningen er underlagt de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 20

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen anbringes på batteriet på en synlig og læselig måde og må ikke kunne fjernes. Hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter og størrelse, at dette ikke er muligt eller er u hensigtsmæssigt, anbringes mærkningen på emballagen og i de dokumenter, der ledsager batteriet.
2. CE-mærkningen anbringes, før batteriet bringes i omsætning eller tages i brug.

3. Efter CE-mærkningen anføres identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, såfremt det er påkrævet i henhold til bilag VIII. Dette identifikationsnummer anbringes af det bemyndigede organ selv eller efter dets anvisninger af fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant.
4. CE-mærkningen og det identifikationsnummer, der er omhandlet i stk. 3, kan, hvis det er relevant, efterfølges af et piktogram eller en anden mærkning vedrørende en særlig risiko, anvendelse eller enhver fare, der er forbundet med anvendelse, oplagring, behandling eller transport af batteriet.
5. Medlemsstaterne benytter eksisterende mekanismer til at sikre, at CE-mærkningsordningen anvendes korrekt, og træffer de fornødne foranstaltninger i tilfælde af uretmæssig anvendelse af mærkningen.

KAPITEL V

Notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer

Artikel 21

Notifikation

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de overensstemmelsesvurderingsorganer, de har bemyndiget til at udføre overensstemmelsesvurdering i henhold til denne forordning.

Artikel 22

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og for at overvåge de bemyndigede organer, herunder overholdelse af artikel 27.
2. Medlemsstaterne kan beslutte, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i forordning (EF) nr. 765/2008 og i overensstemmelse med nævnte forordnings bestemmelser.
3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i denne artikels stk. 1 til et organ, som ikke er en statslig enhed, skal dette organ være en juridisk enhed og med de fornødne ændringer overholde kravene i artikel 23 og have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.
4. Den bemyndigende myndighed påtager sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 nævnte organ.

Artikel 23

Krav til bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal oprettes på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.
2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.

3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af et overensstemmelsesvurderingsorgan træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen af de overensstemmelsesvurderingsorganer, der ansøger om notifikation i henhold til artikel 28.
4. En bemyndigende myndighed må ikke tilbyde eller udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, og må ikke udføre rådgivningstjenester på forretnings- eller konkurrencemæssigt grundlag.
5. En bemyndigende myndighed sikrer, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt. En bemyndigende myndighed udveksler imidlertid oplysninger om bemyndigede organer med Kommissionen, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder.
6. En bemyndigende myndighed skal have tilstrækkeligt kompetent personale og tilstrækkelig finansiering til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 24

Oplysningspligt vedrørende bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og for overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 25

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. Med henblik på notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.
2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan oprettes i henhold til en medlemsstats nationale ret og er en juridisk person.
3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af erhvervsvirksomheder, og for så vidt angår de batterier, det vurderer, navnlig af batterifabrikanter, batterifabrikanter handelspartnere og egen kapitalinvestorer i batterifabrikanternes produktionsanlæg samt af andre bemyndigede organer og de bemyndigede organers erhvervs sammenslutninger, moderselskaber og datterselskaber.
4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være designer, fabrikant, leverandør, importør, distributør, installatør, køber, ejer, bruger eller ansvarlig for vedligeholdelse af de batterier, som de vurderer, eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette forbud udelukker ikke anvendelse af vurderede batterier, der er nødvendige for overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, eller anvendelse af sådanne batterier i personligt øjemed.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være direkte involveret i design, produktion, markedsføring, import, distribution, installation, anvendelse eller vedligeholdelse af disse batterier eller repræsentere parter, der deltager i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og deres integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningstjenester.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan sikrer, at dets moder-, søster- eller datterselskabers eller underleverandørers akti viteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

5. Et overensstemmelsesvurderingsorgan og dets personale udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og må ikke være udsat for nogen form for påvirkning eller incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres bedømmelse eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.
6. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne gennemføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, der er tildelt det i bilag VIII, regelmæssige auditbesøg i henhold til artikel 48, stk. 2, og tredjepartsverifikation i henhold til artikel 51, som det er blevet bemyndiget til, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal til enhver tid og til hver overensstemmelsesvurderingsprocedure, jf. bilag VIII, for regelmæssige auditbesøg i henhold til artikel 48, stk. 2, og tredjepartsverifikation i henhold til artikel 51 samt for hver kategori af batterier, som det er blevet bemyndiget til, have følgende til rådighed:

- a) det nødvendige personale af den størrelse og med den tekniske viden og tilstrækkelige og relevante erfaring, der skal til for at løse overensstemmelsesvurderingsopgaverne
- b) de nødvendige beskrivelser af de procedurer, i henhold til hvilke overensstemmelsesvurderingen foretages, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere disse procedurer sikres
- c) hensigtsmæssige ordninger og procedurer med henblik på at skelne mellem de aktiviteter, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og dets øvrige opgaver
- d) de nødvendige procedurer for udførelsen af overensstemmelsesvurderingsopgaver, der tager behørigt hensyn til en virksomheds størrelse, den sektor, som den opererer i, dens struktur, kompleksiteten af den pågældende batteritek nologi, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal have de midler, der er nødvendige for at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter på passende vis, og skal have adgang til de nødvendige oplysninger, det nødvendige testudstyr og de nødvendige testfaciliteter. Dette omfatter etablering af og tilsyn med interne procedurer, generelle ordninger, adfærdskodekser eller andre interne regler, tildeling af personale til specifikke opgaver og overensstemmelsesvurderingsafgørelser uden delegering heraf til en underleverandør eller et datterselskab.

7. Det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver, skal have:
 - a) en solid teknisk og faglig uddannelse, der omfatter alle de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som overens stemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget til
 - b) tilstrækkeligt kendskab til kravene vedrørende de vurderinger, de udfører, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger
 - c) tilstrækkeligt kendskab til og tilstrækkelig forståelse af de krav og forpligtelser, der er fastsat i artikel 6-10, 12, 13, 14 og 48-52, de gældende harmoniserede standarder omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer omhandlet i artikel 16 og de relevante bestemmelser i EU-harmoniseringslovgivningen og i national ret

- d) evnen til at udarbejde attester, optegnelser og rapporter, som dokumenterer, at der er foretaget overensstemmelses vurderinger.
- e) Det sikres, at overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, arbejder uvildigt.
- Aflønningen af den øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være afhængig af antallet af udførte vurderinger eller af resultaterne af disse vurderinger.
9. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten er ansvarlig i henhold til national ret i den bemyndigende medlemsstat, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelses vurderingen.
10. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af, når det udfører overensstemmelsesvurderingsopgaverne i henhold til bilag VIII, regelmæssige auditbesøg i henhold til artikel 48, stk. 2, eller tredjepartsverifikation i henhold til artikel 51, undtagen over for den bemyndigende myndighed og de nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.
11. Et overensstemmelsesvurderingsorgan deltager i eller sikrer, at dets personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den sektorspecifikke koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til artikel 37, og anvender som generelle retningslinjer de administrative afgørelser og dokumenter, som er udarbejdet af nævnte gruppe.

Artikel 26

Formodning om bemyndigede organers overensstemmelse

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan påviser, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele deraf, for hvilke henvisninger er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes det at opfylde kravene i artikel 25, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 27

Bemyndigede organers datterselskaber og anvendelse af underentreprise

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurdering til en underleverandør eller anvender et datterselskab, sikrer det, at underleverandøren eller datterselskabet opfylder kravene i artikel 25, og underretter den bemyndigende myndighed herom.
2. Et bemyndiget organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underleverandører eller datterselskaber, uanset hvor disse er etableret.
3. Et bemyndiget organ kan overdrage aktiviteter eller få aktiviteter udført af et datterselskab, hvis kunden har givet sit samtykke.
4. Et bemyndiget organ skal stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underleverandørens eller datterselskabets kvalifikationer og vedrørende det arbejde, som de udfører i henhold til artikel 48, stk. 2, og artikel 51 og i henhold til bilag VIII.

Artikel 28

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan indgiver en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.
2. Ansøgningen om notifikation ledsages af en beskrivelse af overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler, der er fastsat i bilag VIII, eller de procedurer, der er fastsat i artikel 48, stk. 2, og artikel 51, og de batterier, som overensstemmelsesvurderingsorganet hævder at være kompetent til, samt, hvor det er relevant, af et akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvori det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 25.
3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, jf. denne artikels stk. 2, forelægger det den bemyndigede myndighed den dokumentation, der er nødvendig til verifikation, anerkendelse og regelmæssig overvågning af, at det opfylder kravene i artikel 25, herunder relevant dokumentation for at påvise, at overensstemmelsesvurderingsorganet er uafhængigt, jf. artikel 25, stk. 3.

Artikel 29

Notifikationsprocedure

1. En bemyndigende myndighed må kun bemyndige overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 25.
2. Den bemyndigende myndighed underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstaters bemyndigende myndig heder om hvert overensstemmelsesvurderingsorgan, jf. stk. 1, ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, som Kommissionen har udviklet og forvalter.
3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, overens stemmelsesvurderingsmodulet eller -modulerne eller de procedurer, der er fastsat i artikel 48, stk. 2, og artikel 51, samt kategorierne for de pågældende batterier og den relevante attestering af kompetencen.
4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 28, stk. 2, forelægger den bemyndigende myndighed Kommissionen og de øvrige medlemsstater dokumentation, der attesterer overensstemmelses vurderingsorganets kompetence og de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet fortsat opfylder de i artikel 25 fastsatte krav.
5. Det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan udfører kun aktiviteter som bemyndiget organ, hvis Kommiss ionen og de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse senest to uger efter en notifikation, der indeholder et akkrediteringscertifikat, jf. artikel 28, stk. 2, eller senest to måneder efter notifikationen, hvis den indeholder den dokumentation, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4. Kun et sådant overensstemmelsesvurderingsorgan anses for et bemyndiget organ med henblik på denne forordning.
6. Den bemyndigende myndighed underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver efterfølgende ændring af notifikationen omhandlet i stk. 2.

Artikel 30

Identifikationsnumre for og liste over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler hvert bemyndiget organ et identifikationsnummer. Hvert bemyndiget organ tildeles kun ét nummer, også selv om organet er notificeret i henhold til flere EU-retsakter.
2. Kommissionen offentliggør og ajourfører listen over organer bemyndiget i henhold til denne forordning, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de er blevet bemyndiget til.

Artikel 31

Ændringer af notifikationer

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet underrettet om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 25, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er relevant, afhængigt af i hvor alvorlig grad kravene eller forpligtelserne ikke er blevet opfyldt. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.
2. Hvis en notifikation i henhold til stk. 1 begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis et bemyndiget organ har indstillet sine aktiviteter, træffer den bemyndigende myndighed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 32

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen undersøger alle sager, hvor den har tvivl eller bliver gjort opmærksom på tvivl, navnlig af erhvervs drivende og andre relevante interessenter, med hensyn til et bemyndiget organs kompetence eller med hensyn til, om et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det.
2. Den bemyndigende myndighed skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller det pågældende bemyndigede organs fortsatte kompetence.
3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, som den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.
4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke opfylder eller ikke længere opfylder kravene vedrørende sin notifikation, vedtager den en gennemførelsesretsakt, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige korrigerende tiltag, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 74, stk. 2.

Artikel 33

Bemyndigede organers operative forpligtelser

1. Et bemyndiget organ udfører overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i artikel 48, stk. 2, artikel 51 eller bilag VIII, som fastlagt med notifikationens anvendelsesområde i henhold til artikel 29.
2. Et bemyndiget organ udfører overensstemmelsesvurderinger på en forholdsmæssig måde, således at de erhvervs drivende ikke pålægges en unødigt byrde, og under behørig hensyntagen til en virksom-

heds størrelse, den sektor, som den opererer i, dens struktur, kompleksiteten af det batteri, der skal vurderes, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion. Det bemyndigede organ skal dog respektere den grad af strengthed og det beskyttelses niveau, der kræves for, at batteriet og de erhvervsdrivende er i overensstemmelse med denne forordning.

3. hvis et bemyndiget organ finder, at de gældende krav, der er fastsat i artikel 6-10, 12, 13, 14, 49 og 50 i tilsvarende harmoniserede standarder omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer omhandlet i artikel 16 eller andre tekniske specifikationer, ikke er opfyldt, pålægger det fabrikanten eller en anden relevant erhvervsdrivende at iværksætte passende korrigerende tiltag i forventning om en anden og endelig overensstemmelsesvurdering, medmindre manglerne ikke kan afhjælpes. hvis manglerne ikke kan afhjælpes, udsteder det bemyndigede organ ikke overensstemmelsesattesten eller afgørelsen om godkendelse.
4. hvis et bemyndiget organ i forbindelse med overvågningen af overensstemmelse efter udstedelse af en afgørelse om godkendelse finder, at der ikke længere er overensstemmelse, pålægger det henholdsvis fabrikanten eller den i artikel 48, stk. 1, omhandlede erhvervsdrivende, alt efter hvad der er relevant, at iværksætte passende korrigerende tiltag og suspenderer eller inddrager om nødvendigt afgørelsen om godkendelse.
5. hvis der ikke iværksættes korrigerende tiltag, jf. stk. 4, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, begrænser, suspenderer eller inddrager det bemyndigede organ afgørelsen om godkendelse, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 34

Appel af afgørelser truffet af bemyndigede organer

Medlemsstaterne sikrer, at de bemyndigede organers afgørelser kan appelleres.

Artikel 35

Oplysningspligt for bemyndigede organer

1. Et bemyndiget organ oplyser den bemyndigende myndighed om følgende:
 - a) alle afslag på eller begrænsninger, suspensioner eller inddragelser af overensstemmelsesattester eller afgørelser om godkendelse
 - b) alle forhold, der har indflydelse på omfanget af eller betingelserne for dets notifikation
 - c) alle anmodninger om oplysninger om dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som det har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne
 - d) efter anmodning alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der udføres inden for rammerne af dets notifikation, og alle andre udførte aktiviteter, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.
2. Et bemyndiget organ giver andre bemyndigede organer, som udfører tilsvarende overensstemmelsesvurderings aktiviteter, der dækker de samme kategorier af batterier, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende:
 - a) negative og, efter anmodning, positive overensstemmelsesvurderinger og
 - a) enhver begrænsning, suspendering eller inddragelse af en afgørelse om godkendelse.

Artikel 36

Udveksling af erfaringer og god praksis

Kommissionen sørger for udveksling af erfaringer og god praksis mellem medlemsstaternes myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 37

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem bemyndigede organer, og at denne koordinering og dette samarbejde foregår gennem en sektorspecifik koordineringsgruppe af bemyndigede organer.

Bemyndigede organer deltager enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter i arbejdet i den sektorspecifikke koordineringsgruppe.

KAPITEL VI

Erhvervsdrivendes forpligtelser ud over forpligtelserne I kapitel vii og viii

Artikel 38

Fabrikanters forpligtelser

1. Når et batteri bringes i omsætning eller tages i brug, herunder til fabrikanternes egne formål, sikrer fabrikanterne sig, at batteriet:
 - a) er designet og fremstillet i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12 og 14 og er ledsaget af en klare, forståelige og læselige instruktioner og sikkerhedsoplysninger på et eller flere sprog, der er let forståelige for slutbrugerne, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal bringes i omsætning eller tages i brug, og
 - b) er mærket i overensstemmelse med artikel 13.
2. Inden et batteri bringes i omsætning eller tages i brug, udarbejder fabrikanterne den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII og udfører eller foranlediger udførelse af den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure omhandlet i artikel 17.
3. Når et batteris overensstemmelse med de gældende krav er blevet påvist ved den relevante overensstemmelses vurderingsprocedure omhandlet i artikel 17, udarbejder fabrikanterne en EU-overensstemmelseserklæring i henhold til artikel 18 og anbringer CE-mærkningen i henhold til artikel 19 og 20.
4. Fabrikanterne opbevarer den tekniske dokumentation omhandlet i bilag IX og EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning eller taget i brug.
5. Fabrikanterne sikrer, at der er indført procedurer til sikring af, at et batteri, der er del af en serieproduktion, fortsat er i overensstemmelse med denne forordning. I den forbindelse tager fabrikanterne passende hensyn til ændringer i produktionsprocessen eller i batteriets design eller egenskaber og ændringer i de harmoniserede standarder omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer omhandlet i artikel 16 eller andre tekniske specifikationer, som ligger til grund for batteriets overensstemmelseserklæring, eller på grundlag af hvilke dets overensstemmelse verificeres.
6. Fabrikanterne sikrer, at batterier, som de bringer i omsætning, er forsynet med en modelidentifikator og et parti- eller serienummer eller et produktnummer eller et andet element, så batterierne kan

- identificeres. hvis batteriets størrelse eller karakter ikke tillader det, anføres de krævede oplysninger på emballagen eller i et dokument, der ledsager batteriet.
7. Fabrikkerne anfører deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, deres postadresse, der angiver ét enkelt kontaktsted, og, hvis en sådan haves, web- og e-mailadresse på batteriet. hvis dette ikke er muligt, anføres de krævede oplysninger på emballagen eller i et dokument, der ledsager batteriet. Kontaktoplysningerne anføres på et eller flere sprog, der er let forståelige for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal bringes i omsætning eller tages i brug, og skal være klare, forståelige og læselige.
 8. Fabrikkerne giver via batteristyringssystemet adgang til dataene for de i bilag VII anførte parametre i batteri styringssystemet omhandlet i artikel 14, stk. 1, i overensstemmelse med kravene i nævnte artikel.
 9. Hvis fabrikkerne finder eller har grund til at tro, at et batteri, som de har bragt i omsætning eller taget i brug, ikke er i overensstemmelse med et eller flere af de gældende krav, der er fastsat i artikel 6-10, 12, 13 og 14, iværksætter de straks de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse med gældende krav, trække det tilbage eller kalde det tilbage, alt efter hvad der er relevant. hvis batteriet udgør en risiko, underretter fabrikkerne endvidere straks markedsovervågningsmyndigheden i den medlemsstat, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og om eventuelle iværksatte korrigerende tiltag.
 10. Fabrikkerne giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med kravene i artikel 6-10, 12, 13 og 14, på et eller flere for denne nationale myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir. Fabrikkerne samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici i forbindelse med et batteri, som de har bragt i omsætning eller taget i brug.
 11. Erhvervsdrivende, der udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, og som bringer et batteri i omsætning eller ibrugtager et batteri, der har undergået en af disse processer, anses for fabrikker med henblik på denne forordning.

Artikel 39

Forpligtelser for leverandører af battericeller og batterimoduler

Leverandører af battericeller og batterimoduler giver de oplysninger og den dokumentation, der er nødvendig for at opfylde kravene i denne forordning, når disse leverer battericeller eller -moduler en fabrikant. De pågældende oplysninger og dokumentation gives gratis.

Artikel 40

Bemyndigede repræsentanters forpligtelser

1. En fabrikant kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Den bemyndigede repræsentants fuldmagt er kun gyldig, hvis den bemyndigede repræsentant bekræfter den skriftligt.

2. Forpligtelserne i henhold til artikel 38, stk. 1, og artikel 48-52 og forpligtelsen til at udarbejde teknisk dokumentation må ikke være omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.
3. En bemyndiget repræsentant udfører de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, den har modtaget fra fabrikanten. Den bemyndigede repræsentant skal have de nødvendige midler til at udføre de opgaver, der er specificeret i fuldmagten. Den bemyndigede repræsentant forelægger efter anmodning markedsovervågningsmyndigheden en kopi af fuldmagten på et af denne myndighed fastsat EU-sprog. Fuldmagten omfatter som minimum følgende opgaver:
 - a) at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen, den tekniske dokumentation, verifikationsrapporten og afgørelsen om godkendelse omhandlet i artikel 51, stk. 2, samt auditrapporterne omhandlet i artikel 48, stk. 2, så disse står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning eller taget i brug
 - b) på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning at give den al den information og dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med lovgivningen. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir
 - c) at samarbejde med de nationale myndigheder efter disses anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici ved batterier, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.
4. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter de bemyndigede repræsentanter straks markedsovervågningsmyndighederne herom.

Artikel 41

Importørers forpligtelser

1. Importører må kun bringe et batteri i omsætning, som er i overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14.
2. Før et batteri bringes i omsætning, verificerer importørerne, at:
 - a) EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, er blevet udarbejdet, og at fabrikanten har gennemført den i artikel 17 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure
 - b) batteriet er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 19, og med mærkning i henhold til artikel 13
 - c) batteriet er ledsaget af den krævede dokumentation i henhold til artikel 6-10, 12, 13 og 14 og af instruktioner og sikkerhedsoplysninger på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet, og
 - d) fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 38, stk. 6 og 7.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et batteri ikke er i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14, må importøren ikke bringe det pågældende batteri i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter importøren endvidere fabrikanten samt markedsovervågningsmyndighederne og giver nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse og eventuelle iværksatte korrigerende tiltag.

3. Importørerne anfører deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, deres postadresse, der angiver ét enkelt kontaktsted, og, hvis en sådan findes, web- og e-mailadresse på batteriet. Hvis dette ikke er muligt, anføres de krævede oplysninger på emballagen eller i et dokument, der ledsager batteriet. Kontaktoplysningerne angives på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog,

som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet, og skal være klare, forståelige og læselige.

4. Importørerne sikrer, at oplagrings- og transportbetingelserne for et batteri, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14 i fare.
5. Når det anses for hensigtsmæssigt i lyset af de risici, der er forbundet med et batteri, udfører importørerne af hensyn til beskyttelsen af forbrugernes sundhed og sikkerhed stikprøvekontrol af markedsførte batterier, undersøger og fører om nødvendigt register over klager og batterier, der ikke opfylder kravene, og holder distributørerne orienteret om enhver sådan kontrol.
6. Hvis importørerne finder eller har grund til at tro, at et batteri, som de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14, iværksætter de straks de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse med gældende krav, trække det tilbage eller kalde det tilbage, alt efter hvad der er relevant. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter importørerne endvidere straks markedsovervågningsmyndigheden i den medlemsstat, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og eventuelle iværksatte korrigerende tiltag.
7. Importørerne opbevarer i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning, et eksemplar af EU-overensstemmelses erklæringen, så den står til rådighed for de nationale myndigheder, og sikrer, at den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII efter anmodning stilles til rådighed for de pågældende myndigheder.
8. Importørerne giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den pågældende myndighed alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14, på et eller flere for denne nationale myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir. Importørerne samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici ved batterier, som de har bragt i omsætning.

Artikel 42

Distributørers forpligtelser

1. Når et batteri gøres tilgængeligt på markedet, handler distributørerne med fornøden omhu med hensyn til kravene i denne forordning.
2. Før et batteri gøres tilgængeligt på markedet, sikrer distributørerne, at:
 - a) producenten er registreret i det i artikel 55 omhandlede register over producenter
 - b) batteriet er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 19, og med mærkning i henhold til artikel 13
 - c) batteriet er ledsaget af de i henhold til artikel 6-10, 12, 13 og 14 krævede dokumenter og af instruktioner og sikkerhedsoplysninger på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet eller tages i brug, og
 - d) fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 38, stk. 6 og 7, og artikel 41, stk. 3.
3. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et batteri ikke er i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 eller 14, må distributøren ikke gøre batteriet tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter distributøren endvidere fabrikanten eller importøren samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

4. Distributørerne sikrer, at oplagrings- og transportbetingelserne for et batteri, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14 i fare.
5. Hvis distributørerne finder eller har grund til at tro, at et batteri, som de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 eller 14, iværksætter de straks de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse med gældende krav, trække det tilbage eller kalde det tilbage, alt efter hvad der er relevant. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter distributørerne endvidere straks markedsover vågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, og giver nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og eventuelle iværksatte korrigerende tiltag.
6. Distributørerne giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14, på et eller flere for denne nationale myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir. Distributørerne samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici ved batterier, som de har gjort tilgængelige på markedet.

Artikel 43

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

Udbydere af distributionstjenester sikrer for de batterier, som de håndterer, at forholdene under oplagring, emballering, adressering og forsendelse ikke bringer batteriernes overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14 i fare.

Uden at det berører de relevante erhvervsdrivendes forpligtelser i henhold til dette kapitel, udfører udbydere af distributionstjenester ud over det krav, der er omhandlet i stk. 1, de opgaver, der er fastsat i artikel 40, stk. 3, litra c), og stk. 4.

Artikel 44

Tilfælde, hvor fabrikanternes forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør anses med henblik på denne forordning for at være en fabrikant og er underlagt en fabrikants forpligtelser efter artikel 38, når et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) et batteri bringes i omsætning eller tages i brug under den pågældende importørs eller distributørs eget navn eller varemærke
- b) et batteri, der allerede er bragt i omsætning eller taget i brug, ændres af den pågældende importør eller distributør på en sådan måde, at overensstemmelsen med de relevante krav i denne forordning kan blive berørt, eller
- c) anvendelsen af et batteri, der allerede er bragt i omsætning eller taget i brug, ændres af den pågældende importør eller distributør.

Artikel 45

Forpligtelser for erhvervsdrivende, der bringer batterier, som har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug

1. Erhvervsdrivende, der bringer batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug, sikrer, at undersøgelsen, ydeevnete sten, emballeringen og forsendelsen af disse batterier og af sådan-

ne batteriers komponenter, der er genstand for en af disse processer, udføres efter hensigtsmæssige kvalitetskontrol- og sikkerhedsanvisninger.

2. Erhvervsdrivende, der bringer batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formåls ændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug, sikrer, at batteriet opfylder kravene i denne forordning, eventuelle relevante krav vedrørende beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og transportsikkerhed i anden EU-ret, idet der tages hensyn til, at batteriet som følge af disse processer kan blive omfattet af en anden batterikategori. Med henblik på processer vedrørende genfremstilling giver sådanne erhvervsdrivende efter anmodning markedsovervågningsmyndighederne den dokumentation, der er nødvendig for at påvise, at batteriet har været genstand for genfremstilling i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 46

Identifikation af erhvervsdrivende

1. Erhvervsdrivende giver efter anmodning fra en national myndighed markedsovervågningsmyndighederne følgende oplysninger:
 - a) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som har leveret et batteri til dem
 - b) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som de har leveret et batteri til, herunder mængden og de nøjagtige modeller.
2. Erhvervsdrivende sikrer, at de kan fremlægge de i stk. 1 omhandlede oplysninger i ti år, efter at et batteri er blevet leveret til dem, og i ti år, efter at de har leveret et batteri.

KAPITEL VII

Erhvervsdrivendes forpligtelser for så vidt angår due diligence-politikker vedrørende batterier

Artikel 47

Anvendelsesområdet for dette kapitel

Dette kapitel finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der havde en nettoomsætning på under 40 mio. EUR i det regnskabsår, der gik forud for det seneste regnskabsår og ikke er en del af en koncern, som består af moder- og datterselskaber, og som på et konsolideret grundlag overstiger grænsen på 40 mio. EUR.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der bringer batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug, hvis sådanne batterier allerede var blevet bragt i omsætning eller taget i brug, inden de blev underkastet sådanne processer.

Dette kapitel berører ikke bestemmelserne i EU-retten om due diligence-forpligtelser i forbindelse med mineraler og metaller, der stammer fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Artikel 48

Due diligence-politikker vedrørende batterier

1. Fra den 18. august 2025 skal erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning eller tager dem i brug, opfylde de due diligence-forpligtelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2 og 3, og i artikel 49, 50 og 52 og med henblik herpå indføre og gennemføre due diligence-politikker vedrørende batterier.

2. Erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 1 lader deres due diligence-politikker vedrørende batterier verificere af et bemyndiget organ i henhold til artikel 51 (»tredjepartsverifikation«) og får dem regelmæssigt auditeret af dette bemyndigede organ for at sikre, at due diligence-politikkerne vedrørende batterier vedligeholdes og anvendes i overensstemmelse med artikel 49, 50 og 52. Det bemyndigede organ udsteder en auditrapport til den auditerede erhvervsdrivende.
3. Erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 1 opbevarer dokumentation for deres opfyldelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 49, 50 og 52, herunder verificeringsrapporten og afgørelsen om godkendelse, jf. artikel 51, og auditrapporter, jf. nærværende artikels stk. 2, i ti år, efter at det sidste batteri, der er fremstillet i henhold til den relevante due diligence-politik vedrørende batterier, er blevet bragt i omsætning.
4. Uden at det berører erhvervsdrivendes individuelle ansvar for deres due diligence-politik vedrørende batterier, kan erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 1 med henblik på at overholde kravene i artikel 48, 49, 50 og 52 samarbejde med andre aktører, herunder gennem due diligence-ordninger, der er anerkendt i henhold til denne forordning.
5. Senest den 18. februar 2025 udarbejder Kommissionen retningslinjer for anvendelsen af kravene til due diligence, jf. artikel 49 og 50, med hensyn til de risici, der er omhandlet i bilag X, punkt 2, og navnlig i overensstemmelse med de internationale instrumenter, der er omhandlet i bilag X, punkt 3 og 4.
6. Medlemsstaterne kan med henblik på at give oplysninger og støtte til erhvervsdrivende i forbindelse med opfyldelsen af due diligence-forpligtelserne i henhold til denne forordning oprette og drive særskilte websteder, platforme eller portaler individuelt eller i fællesskab.
7. Kommissionen kan supplere medlemsstatens støtteforanstaltninger som omhandlet i stk. 6 på grundlag af eksisterende EU-tiltag til støtte for due diligence i Unionen og i tredjelande og kan udarbejde nye foranstaltninger, der hjælper erhvervsdrivende med at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning.
8. Kommissionen vurderer regelmæssigt behovet for at ajourføre listen over råstoffer og risikokategorier i bilag X. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på:
 - a) at ændre listen over råstoffer i bilag X, punkt 1, og risikokategorier i bilag X, punkt 2, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt inden for batteriproduktion og kemi og ændringer af forordning (EU) 2017/821
 - b) at ændre listen over internationale instrumenter i bilag X, punkt 3, i overensstemmelse med udviklingen i de relevante internationale fora vedrørende standarder i forbindelse med due diligence-politikker og beskyttelse af miljøet og af sociale rettigheder
 - c) at ændre de i artikel 49 og 50 fastsatte forpligtelser for de erhvervsdrivende, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, i lyset af ændringer af forordning (EU) 2017/821 og ændre listen over internationalt anerkendte due diligence-instrumenter i bilag X, punkt 4.

Artikel 49

Erhvervsdrivendes ledelsessystem

1. Hver erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1:

- a) vedtager og oplyser tydeligt leverandører og offentligheden om en due diligence-politik vedrørende batterier for virksomheden vedrørende batterier for så vidt angår de råstoffer, som er opført i bilag X, punkt 1, og de dermed forbundne sociale og miljømæssige risikokategorier, der er opført i bilag X, punkt 2
- b) indarbejder standarder i sin due diligence-politik vedrørende batterier, der er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i de internationalt anerkendte due diligence-instrumenter, der er anført i bilag X, punkt 4
- c) tilrettelægger sit interne ledelsessystem, så det understøtter dens due diligence-politik vedrørende batterier ved at tildele sin øverste ledelse ansvar for at føre tilsyn med dens due diligence-politik vedrørende batterier og føre optegnelser over dette system i mindst ti år
- d) etablerer og anvender et kontrol- og gennemsigtighedssystem vedrørende forsyningskæden, herunder et system til overvågning af forsyningskæden eller sporingssystem, til identifikation af aktører tidligere i forsyningskæden
- e) indarbejder sin due diligence-politik vedrørende batterier, herunder risikostyringsforanstaltninger, i kontrakter og aftaler med leverandører, og
- f) opretter en klagemekanisme, herunder et system for tidlig varsling af risikoerkendelse og en genopretningsmekanisme eller opretter sådanne mekanismer gennem samarbejdsaftaler med andre erhvervsdrivende eller organisationer eller ved at lette klageadgang til en ekstern ekspert eller et eksternt organ såsom en ombudsmand; sådanne mekanismer skal være baseret på FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder.

2. Det system, der er omhandlet i stk. 1, litra d), understøttes af dokumentation, der som minimum giver følgende oplysninger:

- a) en beskrivelse af råstoffet, herunder dets handelsnavn og type
- b) navn og adresse på den leverandør, der leverede det råstof, der findes i batterierne, til den erhvervsdrivende, der bringer de batterier, der indeholder det pågældende råstof, i omsætning
- c) råstoffets oprindelsesland og markedstransaktionerne fra råstoffets udvinding til den umiddelbare leverandør til den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning
- d) mængderne af råstoffet i det batteri, der bringes i omsætning, udtrykt i procent eller vægt
- e) rapporter om tredjepartsverifikation, der er udstedt af et bemyndiget organ, og som vedrører de i artikel 50, stk. 3, omhandlede leverandører
- f) hvis de i litra e) omhandlede rapporter ikke er tilgængelige, og hvis råstoffet stammer fra konflikt-ramte områder og højrisikoområder, yderligere oplysninger i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger for erhvervsdrivende i tidligere led, som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konflikt-ramte områder og højrisikoområder, hvor det er relevant, såsom oprindelsesminen, steder hvor råstoffet gives fast form, handles og forarbejdes, og skatter, gebyrer og royalties afregnes.

Rapporter om tredjepartsverifikation som omhandlet i første afsnit, litra e), stilles af de i artikel 50, stk. 3, omhandlede leverandører til rådighed for aktørerne længere fremme i forsyningskæden.

Artikel 50

Risikostyringsforpligtelser

1. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1:

- a) identificerer og vurderer risikoen for negative påvirkninger i deres forsyningskæde forbundet med de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, som led i deres styringsplan, herunder på

- grundlag af de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 49, og alle andre relevante oplysninger, der enten er offentligt tilgængelige eller tilvejebringes af interessenter, under henvisning til deres due diligence-politik vedrørende batterier
- b) udformer og implementerer en handlingsplan til at håndtere de identificerede risici for at forebygge, afbøde eller på anden måde imødegå negative påvirkninger ved at:
- i) rapportere resultaterne af deres risikovurdering til deres øverste ledelse, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, litra c)
 - ii) vedtage risikostyringsforanstaltninger, der er i overensstemmelse med de internationalt anerkendte due diligence-instrumenter, der er anført i bilag X, punkt 4, under hensyntagen til deres evne til at påvirke, og hvor det er nødvendigt, træffe foranstaltninger for at udøve pres på de leverandører, herunder deres datterselskaber og underleverandører, som på den mest effektive måde kan forebygge eller afbøde de identificerede risici
 - iii) udforme og gennemføre en risikostyringsplan, overvåge og spore resultaterne af indsatsen for at afbøde risici, rapportere tilbage til deres øverste ledelse, der er udpeget i henhold til artikel 49, stk. 1, litra c), og overveje at indstille eller afbryde samarbejdet med en leverandør eller deres dattervirksomhed eller underleverandør efter fejlslagne afbødningsforsøg baseret på relevante kontrakter og ordninger som omhandlet i artikel 49, stk. 1, litra e)
 - iv) foretage yderligere vurderinger af forhold og risikovurderinger vedrørende risici, som det er nødvendigt at afbøde, eller efter en ændring af omstændighederne.
2. Hvis en erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, foretager risikoafbødningsforanstaltninger og samtidig fortsætter handelen eller indstiller den midlertidigt, hører vedkommende leverandører og de berørte interessenter, herunder lokale myndigheder og nationale statslige myndigheder, internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer samt berørte tredjeparter såsom lokalsamfund, inden der fastlægges en handlingsplan for målbar risikoafbødning i den i nærværende artikels stk. 1, litra b), nr. iii), omhandlede risikostyringsplan.
3. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, identificerer og vurderer sandsynligheden for negative påvirkninger i de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, i deres forsyningskæde. De pågældende erhvervsdrivende identificerer og vurderer risiciene i deres forsyningskæde som led i deres egne risikostyringssystemer. Erhvervsdrivende udfører tredjepartsverifikation af deres egne due diligence-kæder via et bemyndiget organ i overensstemmelse med artikel 51. Erhvervsdrivende kan anvende rapporter om tredjepartsverifikation, der er udstedt i henhold til artikel 51, stk. 2, af et sådant bemyndiget organ vedrørende de due diligence-politikker vedrørende batterier, der gennemføres af leverandører i den pågældende kæde i overensstemmelse med dette kapitel. Erhvervsdrivende kan også i relevant omfang anvende disse rapporter om tredjepartsverifikation til at vurdere disse leverandørers diligence-praksis.
4. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, rapporterer resultaterne af den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede risikovurdering til deres øverste ledelse, der er tildelt ansvar i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, litra c), og implementerer den i nærværende artikels stk. 1, litra b), omhandlede handlingsplan.

Artikel 51

Tredjepartsverifikation af due diligence-politikker vedrørende batterier

1. Det bemyndigede organ udfører en tredjepartsverifikation. Denne tredjepartsverifikation skal:

- a) omfatte alle de aktiviteter, procedurer og systemer, som de erhvervsdrivende anvender for at opfylde forpligtelserne til deres due diligence i overensstemmelse med artikel 49, 50 og 52
 - b) have til formål at fastslå, om den praksis for due diligence, der gennemføres af erhvervsdrivende, som bringer batterier i omsætning, er i overensstemmelse med artikel 49, 50 og 52
 - c) hvis det er relevant, omfatte kontrol af virksomheder og indsamle oplysninger fra interessenter
 - d) for erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning, udpege områder, hvor der kan foretages forbedringer i forhold til deres praksis for due diligence
 - e) respektere auditprincipperne om uafhængighed, kompetence og ansvarlighed som fastsat i OECD's due diligence- retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder.
2. Det bemyndigede organ udsteder en verifikationsrapport, der optegner aktiviteterne i henhold til denne artikels stk. 1 og resultaterne heraf. Hvis due diligence-politikkerne vedrørende batterier i artikel 48 opfylder forpligtelserne fastsat i artikel 49, 50 og 52, udsteder det bemyndigede organ en afgørelse om godkendelse.

Artikel 52

Fremlæggelse af oplysninger om due diligence-politikker vedrørende batterier

1. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, stiller efter anmodning verifikationsrapporten eller den afgørelse om godkendelse, der er udstedt i henhold til artikel 51, auditrapporterne omhandlet i artikel 48, stk. 2, og tilgængelig dokumentation for overholdelse af en due diligence-ordning, der er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 53, til rådighed for medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder eller nationale myndigheder.
2. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, stiller alle relevante oplysninger, som er indsamlet og opbevaret i forbindelse med deres due diligence-politik vedrørende batterier, til rådighed for deres direkte kunder længere fremme i forsyningskæden under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.
3. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, reviderer hvert år deres due diligence-politik vedrørende batterier og offentliggør en rapport herom, bl.a. på internettet. Denne rapport skal på en måde, der er let forståelig for slutbrugerne og klart identificerer de pågældende batterier, indeholde data og oplysninger om de skridt, som den erhvervsdrivende har taget for at opfylde kravene i artikel 49 og 50, herunder konstateringer af betydelige negative påvirkninger i de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, og hvordan de er blevet håndteret, samt et resumé af de tredjepartsverifikationer, der er foretaget i henhold til artikel 51, herunder navnet på det bemyndigede organ, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer. Rapporten skal også, hvor det er relevant, dække adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstols prøvelse på miljøområdet i forbindelse med fremskaffelse og forarbejdning af og handel med de råstoffer, der findes i batterier.
4. Hvis den erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, kan påvise, at de i bilag X, punkt 1, opførte råstoffer, som forekommer i batteriet, udelukkende stammer fra genanvendte kilder, offentliggør denne sine konklusioner i en tilpas detaljeret form, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

Artikel 53

Anerkendelse af due diligence-ordninger

1. Regeringer, industrisammenslutninger og grupper af interesserede organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med due diligence-ordninger (»de ansvarlige for ordningen«), kan ansøge om at få deres due diligence-ordning anerkendt af Kommissionen. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de oplysningskrav, som ansøgningen om anerkendelse skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 3.
2. Finder Kommissionen på grundlag af den dokumentation og de oplysninger, der forelægges i henhold til denne artikels stk. 1, at due diligence-ordningen omhandlet i nævnte stykke gør det muligt for de erhvervsdrivende at opfylde kravene i artikel 48, 49, 50 og 52, vedtager den en gennemførelsesretsakt om indrømmelse af ækvivalensanerkendelse af den pågældende ordning for så vidt angår overholdelse af kravene i denne forordning. OECD's center for ansvarlig virksomhedsadfærd (Centre for Responsible Business Conduct) høres inden vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Når Kommissionen træffer afgørelse om anerkendelse af en due diligence-ordning, tager den hensyn til den forskelligartede praksis i branchen, der er omfattet af nævnte ordning, og tager også hensyn til den risikobaserede tilgang og metode, der som led i denne ordning anvendes til at identificere risici.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastsættelse af de kriterier og den metode, hvorefter Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 afgør, om due diligence-ordninger sætter erhvervsdrivende i stand til at opfylde kravene i artikel 48, 49, 50 og 52. Kommissionen kontrollerer også, hvor det er relevant, regelmæssigt, at anerkendte due diligence-ordninger fortsat opfylder de kriterier, der lå til grund for afgørelsen om at indrømme ækvivalensanerkendelse i henhold til nærværende artikels stk. 2.
4. Den ansvarlige for en due diligence-ordning, der har opnået ækvivalensanerkendelse i henhold til stk. 2, underretter straks Kommissionen om enhver ændring eller ajourføring af den pågældende ordning. Kommissionen vurderer, om sådanne ændringer eller ajourføringer påvirker anerkendelsen af den pågældende ordnings ækvivalens, og træffer de fornødne foranstaltninger.
5. Foreligger der dokumentation for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor erhvervsdrivende, der gennemfører en ordning, der er anerkendt i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, ikke opfylder kravene i artikel 48, 49, 50 og 52, undersøger Kommissionen i samråd med den ansvarlige for den anerkendte due diligence-ordning, hvorvidt de pågældende tilfælde er et tegn på mangler ved ordningen.
6. Konstaterer Kommissionen manglende overholdelse af kravene i denne forordnings artikel 48, 49, 50 og 52 eller mangler i en anerkendt due diligence-ordning, kan den give den ansvarlige for ordningen en passende frist til at iværksætte afhjælpende tiltag.
7. Såfremt den ansvarlige for ordningen ikke foretager eller nægter at foretage de nødvendige korrigerende tiltag, og hvis Kommissionen har fastslået, at de mangler, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, gør det vanskeligere for den erhvervsdrivende omhandlet i artikel 48, stk. 1, der gennemfører ordningen, at opfylde kravene i denne forordnings artikel 48, 49, 50 og 52, eller hvis gentagne eller væsentlige tilfælde af manglende overensstemmelse hos erhvervsdrivende, der gennemfører en ordning, skyldes mangler ved ordningen, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om tilbagetrækning af ækvivalensanerkendelsen af ordningen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

8. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte due diligence-ordninger. Dette register gøres offentligt tilgængeligt på internettet.

KAPITEL VIII

Håndtering af udtjente batterier

Artikel 54

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for forpligtelserne efter dette kapitel, navnlig for at overvåge og verificere, at producenter og producentansvarsorganisationer opfylder deres forpligtelser efter dette kapitel.
2. hver medlemsstat kan også udpege ét kontaktsted blandt de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på kommunikation med Kommissionen i henhold til stk. 4.
3. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser om den kompetente myndigheds eller de kompetente myndigheders organisation og drift, herunder de administrative og proceduremæssige regler for:
 - a) registrering af producenter i henhold til artikel 55
 - b) godkendelse af producenter og producentansvarsorganisationer i henhold til artikel 58
 - c) tilsyn med gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til artikel 57
 - d) indsamling af data om batterier og udtjente batterier i henhold til artikel 75 og
 - e) tilgængeliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 76.
4. Senest den 18. november 2025 meddeler medlemsstaterne Kommissionen navne og adresser på de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt forsinkelse Kommissionen eventuelle ændringer af de kompetente myndigheders navne og adresser.

Artikel 55

Producentregister

1. Medlemsstaterne opretter et producentregister, som benyttes til at overvåge, at producenterne opfylder kravene i dette kapitel.
2. Producenterne lader sig registrere i det register, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Med henblik herpå indgiver de en ansøgning om registrering i hver medlemsstat, hvor de første gang gør et batteri tilgængeligt på markedet.

Producenterne indgiver ansøgningen om registrering via et elektronisk databehandlingssystem som omhandlet i stk. 9, litra a).

Producenterne gør kun batterier, herunder dem, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, tilgængelige på en medlemsstats marked, hvis de eller, i tilfælde af bemyndigelse, deres bemyndigede repræsentanter for det udvidede producentansvar er registreret i den pågældende medlemsstat.

3. Ansøgningen om registrering skal indeholde følgende oplysninger:

-
- a) producentens navn og eventuelle mærkenavne, som producenten opererer under i medlemsstaten, samt adresse, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, eventuelt telefonnummer, web- og e-mailadresse, med angivelse af et centralt kontaktpunkt
- b) producentens nationale identifikationskode, herunder producentens handelsregisternummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer og det europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer
- c) den eller de kategorier af batterier, som producenten har til hensigt at gøre tilgængelige på markedet for første gang på en medlemsstats område, dvs. bærbare batterier, industribatterier, batterier til lette transportmidler, elkøretøjs batterier eller startbatterier og deres kemi
- d) oplysninger om, hvordan producenten opfylder sine forpligtelser, jf. artikel 56, og kravene i henholdsvis artikel 59, 60 og 61:
- i) for bærbare batterier eller batterier til lette transportmidler opfyldes kravene i dette litra d) ved at fremlægge:
 - skriftlige oplysninger om de foranstaltninger, som producenten har truffet for at opfylde de forpligtelser vedrørende producentansvar, der er fastsat i artikel 56, de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne til særskilt indsamling, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, eller artikel 60, stk. 1, med hensyn til den mængde batterier, som producenten gør tilgængelig på markedet i medlemsstaten, og det system, der er iværksat for at sikre, at de data, der rapporteres til de kompetente myndigheder, er pålidelige
 - hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer, web- og e-mailadresse samt den nationale identifikationskode for den producentansvarsorganisation, som producenten har udpeget til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i henhold til artikel 57, stk. 1 og 2, herunder handelsregisternummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer og producentansvarsorganisationens europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer, og den repræsenterede producents fuldmagt
 - ii) for startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier opfyldes kravene i dette litra d) ved at fremlægge:
 - skriftlige oplysninger om de foranstaltninger, som producenten har truffet for at opfylde de forpligtelser vedrørende producentansvar, der er fastsat i artikel 56, de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne til indsamling, der er fastsat i artikel 61, stk. 1, med hensyn til den mængde batterier, som producenten gør tilgængelig på markedet i medlemsstaten, og på det system, der er iværksat for at sikre, at de data, der rapporteres til de kompetente myndigheder, er pålidelige
 - hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer, web- og e-mailadresse samt den nationale identifikationskode for den producentansvarsorganisation, som producenten har udpeget til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i henhold til artikel 57, stk. 1 og 2, herunder handelsregisternummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer og producentansvarsorganisationens europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer, og den repræsenterede producents fuldmagt.
- e) en erklæring fra producenten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant for det udvidede producent ansvar eller den producentansvarsorganisation, som er udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, om, at de indgivne oplysninger er sandfærdige.
4. Uanset denne artikels stk. 3 skal de oplysninger, der er fastsat i nævnte stykkes litra d), angives enten i ansøgningen om registrering i henhold til denne artikels stk. 3 eller i ansøgningen om godkendelse i henhold til artikel 58. En sådan ansøgning om godkendelse skal mindst indeholde oplysninger om enten individuel eller kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

5. Medlemsstaterne kan om nødvendigt anmode om yderligere oplysninger eller dokumenter for at kunne anvende producentregistret på en effektiv måde.
6. Hvis en producent har udpeget en producentansvarsorganisation i henhold til artikel 57, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til nærværende artikel opfyldes af denne organisation med de fornødne ændringer, medmindre andet er angivet af medlemsstaten.
7. Forpligtelserne i henhold til denne artikel kan opfyldes på producentens vegne af en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar.

Hvis forpligtelserne i henhold til denne artikel opfyldes på producentens vegne af en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar, som repræsenterer mere end én producent, anfører denne bemyndigede repræsentant i tillæg til oplysningerne, der er påkrævet i henhold til stk. 3, navn og kontaktoplysninger for hver af de repræsenterede producenter særskilt.

8. Medlemsstaterne kan beslutte, at registreringsproceduren i henhold til denne artikel og godkendelsesproceduren i henhold til artikel 58 udgør en enkelt procedure, såfremt ansøgningen opfylder kravene i nærværende artikels stk. 3-7.
9. Den kompetente myndighed:
 - a) stiller oplysninger om ansøgningsprocessen til rådighed på sit websted via et elektronisk databehandlingssystem
 - b) godkender registreringer og tildeler et registreringsnummer inden for en periode på højst 12 uger fra det tidspunkt, hvor alle de oplysninger, der er påkrævet i henhold til stk. 2 og 3, er indgivet.
10. Den kompetente myndighed kan:
 - a) fastsætte nærmere bestemmelser med hensyn til registreringskravene og -proceduren uden at tilføje væsentlige krav ud over de krav, der er fastsat i stk. 2 og 3
 - b) opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer af producenterne for behandlingen af ansøgningerne omhandlet i stk. 2.
11. Den kompetente myndighed kan afvise at registrere en producent eller inddrage producentens registrering, hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, og den tilhørende dokumentation ikke fremlægges eller ikke er tilstrækkelig, eller hvis producenten ikke længere opfylder kravene i stk. 3, litra d).

Den kompetente myndighed trækker producentens registrering tilbage, hvis den er ophørt med at eksistere.

12. Producenten eller, hvis det er relevant, den bemyndigede repræsentant for det udvidede producentansvar eller den producentansvarsorganisation, som er udpeget på vegne af de producenter, den repræsenterer, underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i registreringen og om eventuelt endeligt ophør for så vidt angår tilgængeliggørelse på markedet på medlemsstatens område af de batterier, der er omhandlet i registreringen.
13. Hvis oplysningerne i producentregistret ikke er offentligt tilgængelige, sikrer medlemsstaterne, at udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, gives gratis adgang til oplysningerne i registret.

Udvidet producentansvar

1. Producenter har udvidet producentansvar for batterier, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område. Sådanne producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF og i dette kapitel.
2. En erhvervsdrivende, der for første gang gør et batteri tilgængeligt på markedet på en medlemsstats område, som er gjort til genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, processer vedrørende formålsændring eller genfremstilling, anses med henblik på denne forordning for at være producenten af et sådant batteri og har udvidet producentansvar.
3. En producent som defineret i artikel 3, nr. 47), litra d), udpeger en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar i hver medlemsstat, hvori denne sælger batterier. En sådan udpegelse sker ved skriftlig fuldmagt.
4. De finansielle bidrag, som producenten skal betale, dækker følgende omkostninger for de produkter, som producenten gør tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat:
 - a) omkostningerne ved særskilt indsamling af udtjente batterier og efterfølgende transport og behandling, idet der tages hensyn til eventuelle indtægter fra forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring eller fra værdien af sekundære råstoffer, der er nyttiggjort fra genanvendte udtjente batterier
 - b) omkostninger ved en undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til artikel 69, stk. 5
 - c) omkostninger ved levering af oplysninger om forebyggelse og håndtering af udtjente batterier i henhold til artikel 74
 - d) omkostninger ved indsamling og rapportering af data til de kompetente myndigheder i henhold til artikel 75.
5. I tilfælde af tilgængeliggørelse af batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, kan både producenterne af de oprindelige batterier og producenterne af de batterier, der bringes i omsætning efter at være gjort til genstand for disse processer, oprette og tilpasse en omkostningsdelingsmekanisme baseret på den faktiske fordeling af omkostninger mellem de forskellige producenter for de omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, litra a), c) og d).

Hvis et batteri omhandlet i stk. 2 er omfattet af mere end ét udvidet producentansvar, bærer den første producent, der gør det pågældende batteri tilgængeligt på markedet, ikke yderligere omkostninger som følge af en sådan omkostnings delingsmekanisme.

Kommissionen fremmer udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne vedrørende sådanne omkostningsdelingsmekanismer.

Artikel 57

Producentansvarsorganisation

1. Producenterne kan udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger, der gør det obligatorisk at udpege en producentansvarsorganisation. Sådanne foranstaltninger skal begrundes på grundlag af de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndterings karakteristika.

2. hvis forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar opfyldes kollektivt, sikrer producentansvarsorganisationerne ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse eller størrelse, uden at der lægges en uforholdsmæssig stor byrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller batterier i små mængder. De sikrer også, at de finansielle bidrag, som de modtager fra producenterne:
 - a) opdeles i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 4, litra b), i direktiv 2008/98/EF og som minimum efter batterika tegori og batterikemi, hvis det er relevant, under hensyntagen til genopladeligheden, niveauet af genanvendt indhold ved fremstillingen af batterier og uanset, om batterierne var genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, og deres CO₂-fodaftryk, og
 - b) justeres for at tage højde for producentansvarsorganisationernes eventuelle indtægter fra forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring eller fra værdien af salg af sekundære råstoffer, der er nyttiggjort fra genanvendte udtjente batterier.
3. hvis flere producentansvarsorganisationer er godkendt til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på producenters vegne i en medlemsstat, sikrer de, at de i artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1, og artikel 61, stk. 1, omhandlede aktiviteter dækker hele medlemsstatens område. Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed eller en uafhængig tredjepart til at sikre, at producentansvarsorganisationerne opfylder deres forpligtelser på en koordineret måde.
4. Producentansvarsorganisationerne sikrer fortroligheden af data i deres besiddelse for så vidt angår fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter eller deres bemyndigede repræsen tanter for det udvidede producentansvar.
5. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 3, litra e), i direktiv 2008/98/EF, offentliggør producentansvarsorganisationerne på deres websteder mindst én gang om året med forbehold af forretnings- og fabriks hemmeligheder oplysninger om andelen af særskilt indsamling af udtjente batterier, den opnåede genanvendelseeffektivitet og de opnåede niveauer af materialenyttiggørelse af de producenter, som har udpeget producentansvarsorganisationen.
6. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, offentliggør producentansvarsorganisationerne oplysninger om udvælgelsesproceduren for de affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med stk. 8.
7. hvis det er nødvendigt for at undgå forvridding af det indre marked, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af kriterierne for anvendelse af denne artikels stk. 2, litra a). Denne gennemførelsesretsakt må ikke vedrøre den præcise fastsættelse af bidragenes størrelse og vedtages efter undersøgelses proceduren i artikel 90, stk. 3.
8. Affaldshåndteringsvirksomheder underkastes en ikkeforskelsbehandlende udvælgelsesprocedure foretaget af producenter eller producentansvarsorganisationer, der er baseret på gennemsigtige tildelingskriterier, og som ikke pålægger små og mellemstore virksomheder en uforholdsmæssig stor byrde.

Artikel 58

Godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar

1. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar ansøger en producent og i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar ansøger udpegede producent ansvarsorganisationer om godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar fra den kompetente myndighed.

2. Der gives kun godkendelse, hvis følgende kan påvises:
 - a) kravene i artikel 8a, stk. 3, litra a)-d), i direktiv 2008/98/EF er opfyldt, og de foranstaltninger, der er truffet af producentansvarsorganisationen, er tilstrækkelige til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette kapitel, med hensyn til mængden af batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet på en medlemsstats område af den eller de producenter, på hvis vegne producentansvarsorganisationen handler, og
 - b) kravene i artikel 59, stk. 1 og 2, eller kravene i artikel 60, stk. 1, 2 og 4, er opfyldt, og alle de fornødne ordninger for at gøre det muligt som minimum at nå og varigt opretholde det indsamlingsmål, der er omhandlet i henholdsvis artikel 59, stk. 3, og artikel 60, stk. 3, er blevet etableret.
3. Medlemsstaterne medtager i deres foranstaltninger om fastsættelse af de administrative og procedurermæssige regler, der er omhandlet i artikel 54, stk. 3, litra b), de nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren, som kan være forskellige alt efter om den vedrører individuel eller kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, og proceduren for kontrol af producenters eller producentansvarsorganisationers overholdelse, herunder de oplysninger, som producenterne eller producentansvarsorganisationerne skal give til dette formål. Godkendelsesproceduren skal omfatte krav om verifikation af de ordninger, der er indført med henblik på at sikre overensstemmelse med kravene i artikel 59, stk. 1 og 2, og i artikel 60, stk. 1, 2 og 4, samt tidsplanen for verifikationen, som ikke må overstige 12 uger fra indgivelsen af en fuldstændig ansøgning. Verifikationen kan foretages af en uafhængig ekspert, som udsteder en verifikationsrapport om resultatet af verifikationen.
4. Producenten eller producentansvarsorganisationerne underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i godkendelsen, om enhver ændring, som vedrører betingelserne for godkendelsen, og om endeligt ophør af aktiviteterne.
5. Mekanismen for egenkontrol i artikel 8a, stk. 3, litra d), i direktiv 2008/98/EF, anvendes regelmæssigt og mindst hvert tredje år og efter anmodning fra den kompetente myndighed for at kontrollere, at bestemmelserne i nævnte litra overholdes, og at betingelserne for godkendelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 fortsat er opfyldt. Producenten eller producentansvarsorganisationen forelægger efter anmodning egenkontrolrapporten og om nødvendigt et udkast til en plan for korrigerende tiltag for den kompetente myndighed. Uden at det berører kompetencerne i henhold til nærværende artikels stk. 6, kan den kompetente myndighed meddele bemærkninger til mekanismen for egenkontrol og til udkastet til plan for korrigerende tiltag og meddeler eventuelle bemærkninger til producenten eller producentansvarsorganisationen. Producenten eller producentansvarsorganisationen udarbejder og gennemfører planen for korrigerende tiltag på grundlag af disse bemærkninger.
6. Den kompetente myndighed kan beslutte at tilbagekalde godkendelsen, hvis indsamlingsmålene fastsat i artikel 59, stk. 3, eller artikel 60, stk. 3, ikke opfyldes, eller hvis producenten eller producentansvarsorganisationen ikke længere opfylder kravene med hensyn til tilrettelæggelsen af indsamlingen og behandlingen af udtjente batterier eller ikke foretager den fornødne rapportering til den kompetente myndighed eller ikke underretter den om enhver ændring i betingelserne for godkendelsen eller er ophørt med sine aktiviteter.
7. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar stiller en producent, og i tilfælde af kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar stiller udpegede producentansvarsorganisationer, en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde

af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav vedrørende en sådan garanti. Hvis der er tale om en statsdrevet producentansvarsorganisation, kan en sådan garanti stilles på en anden måde end af organisationen selv og kan have form af en offentlig fond, der finansieres af producenternes gebyrer, og for hvilken den medlemsstat, der driver organisationen, hæfter solidarisk.

Artikel 59

Indsamling af udtjente bærbare batterier

1. Producenter af bærbare batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at alle udtjente bærbare batterier, uanset deres karakter, kemiske sammensætning, tilstand, mærke eller oprindelse, indsamles separat på den medlemsstats område, hvor de første gang gør bærbare batterier tilgængelige på markedet. Med henblik herpå:
 - a) etablerer de et system til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier
 - b) tilbyder de gratis indsamling af udtjente bærbare batterier til de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og sørger for indsamling af udtjente bærbare batterier fra alle enheder, der har gjort brug af dette tilbud (»tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier«)
 - c) sørger de for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport af udtjente bærbare batterier, herunder gratis levering af egnede indsamlings- og transportcontainere, der opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF⁽⁴⁶⁾, til de tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier
 - d) indsamler de gratis de udtjente bærbare batterier, der indsamles af de tilsluttede indsamlingssteder, med en hyppig hed, der står i forhold til det dækkede område og mængden og farligheden af de udtjente bærbare batterier, der sædvanligvis indsamles via de tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier
 - e) indsamler de gratis de udtjente bærbare batterier, der fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, med en hyppighed, der står i forhold til mængden og farligheden af de udtjente bærbare batterier
 - f) sikrer de, at de udtjente bærbare batterier, der indsamles fra de tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier og fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, efterfølgende behandles på et godkendt anlæg af en affaldshåndteringsvirksomhed i henhold til artikel 70.
2. Producenter af bærbare batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at systemet til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier:
 - a) består af indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med en eller flere af følgende:
 - i) distributører i henhold til artikel 62
 - ii) anlæg til behandling af udrangerede køretøjer omfattet af direktiv 2000/53/EF
 - iii) offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, i henhold til artikel 66
 - iv) frivillige indsamlingssteder i henhold til artikel 67
 - v) anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af direktiv 2012/19/EU, og
 - b) dækker hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente bærbare batterier samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne og ikke er begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente bærbare batterier er rentabel.

3. Producenter af bærbare batterier eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal nå og varigt opretholde mindst følgende indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier:
 - a) 45 % senest den 31. december 2023
 - b) 63 % senest den 31. december 2027
 - c) 73 % senest den 31. december 2030.

Producenter eller, hvis de er udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, producentansvarsorganisationer beregner indsamlingsprocenten omhandlet i nærværende stykke i overensstemmelse med bilag XI.

4. Slutbrugerne skal kunne bortskaffe udtjente bærbare batterier på de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og må ikke betale for eller være forpligtet til at købe et nyt batteri eller til at have købt det bærbare batteri fra de producenter, der har oprettet indsamlingsstederne.
5. Indsamlingssteder, der er etableret i henhold til stk. 2, litra a), nr. i), iii) og iv), er ikke omfattet af kravene til registrering og tilladelse i direktiv 2008/98/EF.
6. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de indsamlingssteder, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), kun må indsamle udtjente bærbare batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.
7. I lyset af den forventede markedsudvikling og forlængelsen af den forventede levetid for genopladelige bærbare batterier og for bedre at kunne konstatere den faktiske mængde af udtjente bærbare batterier, der kan indsamles, tillægges Kommissionen beføjelser til senest den 18. august 2027 at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre metoden til beregning af indsamlingsprocenten for udtjente bærbare batterier, jf. bilag XI, og ændre indsamlingsmålet i nærværende artikels stk. 3 for at tilpasse dette indsamlingsmål til den nye metode, idet der opret holdes tilsvarende ambitionsniveau og tidsplaner.

Artikel 60

Indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler

1. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at alle udtjente batterier til lette transportmidler, uanset deres karakter, kemiske sammensætning, tilstand, mærke eller oprindelse, indsamles separat på den medlemsstats område, hvor de første gang gør batterier tilgængelige på markedet. Med henblik herpå:
 - a) etablerer de et system til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier
 - b) tilbyder de gratis indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler til de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og sørger for indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler fra alle enheder, der har gjort brug af dette tilbud (»tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler«)
 - c) sørger de for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport af udtjente batterier til lette transportmidler, herunder gratis levering af egnede indsamlings- og transportcontainere, der opfylder kravene i direktiv 2008/68/EF, til de tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler
 - d) indsamler de gratis de udtjente batterier til lette transportmidler, der indsamles af de tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler, med en hyppighed, der står i forhold til det

- dækkede område og mængden og farligheden af de udtjente batterier til lette transportmidler, der sædvanligvis indsamles på disse indsamlingssteder
- e) indsamler de gratis de udtjente batterier til lette transportmidler, der fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, med en hyppighed, der står i forhold til mængden og farligheden af de udtjente batterier til lette transportmidler
 - f) sikrer de, at de udtjente batterier til lette transportmidler, der indsamles fra de tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler og fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, efterfølgende behandles på et godkendt anlæg af en affaldshåndteringsvirksomhed i henhold til artikel 70.
2. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at tilbagetagings- og indsamlingssystemet til udtjente batterier til lette transportmidler:
- a) består af indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med en eller flere af følgende:
 - i) distributører i henhold til artikel 62
 - ii) anlæg til behandling af udrangerede køretøjer, der er omfattet af direktiv 2000/53/EF
 - iii) offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, i henhold til artikel 66
 - iv) frivillige indsamlingssteder i henhold til artikel 67
 - v) anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af direktiv 2012/19/EU, og
 - b) dækker hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente batterier til lette transportmidler samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne og ikke er begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente batterier til lette transportmidler er rentabel.
3. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal som minimum opfylde og varigt opretholde følgende indsamlingsmål for udtjente batterier til lette transportmidler:
- a) 51 % senest den 31. december 2028
 - b) 61 % senest den 31. december 2031.
- Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, beregner indsamlingsprocenten omhandlet i nærværende stykke i overensstemmelse med bilag XI.
4. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1:
- a) etablerer de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), med egnet indsamlingsinfrastruktur til særskilt indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler, som opfylder de gældende sikkerhedskrav, og dækker de nødvendige omkostninger i forbindelse med disse indsamlingssteders tilbagetagningsaktiviteter; beholderne til indsamling og midlertidig oplagring af sådanne udtjente batterier på indsamlingsstederne skal være hensigtsmæssige i betragtning af mængden og farligheden af de udtjente batterier til lette transportmidler, som forventes at blive indsamlet gennem disse indsamlingssteder
 - b) indsamler udtjente batterier til lette transportmidler fra de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), med en hyppighed, der er forholdsmæssig i forhold til den særskilte indsamlingsinfra-

- strukturens oplagringskapacitet og mængden og farligheden af de udtjente batterier, der sædvanligvis indsamles via disse indsamlingssteder, og
- c) sørger for, at udtjente batterier til lette transportmidler, der indsamles fra de indsamlingssteder, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), leveres til godkendte behandlingsanlæg i henhold til artikel 70 og 73.
5. Slutbrugerne skal kunne bortskaffe udtjente batterier til lette transportmidler på de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og må ikke betale for eller være forpligtet til at købe et nyt batteri til lette transportmidler eller til at have købt batteriet fra de producenter, der har oprettet indsamlingsstederne.
 6. Indsamlingssteder, der er etableret i henhold til stk. 2, litra a), nr. i), iii) og iv), er ikke omfattet af kravene til registrering og tilladelse i direktiv 2008/98/EF.
 7. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de indsamlingssteder, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), kun må indsamle udtjente batterier til lette transportmidler, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.
 8. I lyset af den forventede markedsudvikling og forlængelsen af den forventede levetid for batterier til lette transportmidler og for bedre at kunne konstatere den faktiske mængde af udtjente batterier til lette transportmidler, der kan indsamles, tillægges Kommissionen beføjelser til senest den 18. august 2027 at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre metoden til beregning af indsamlingsprocenten for udtjente batterier til lette transportmidler, jf. bilag XI, og ændre indsamlingsmålet i stk. 3 for at tilpasse indsamlingsmålet til den nye metode, idet der opretholdes tilsvarende ambitionsniveau og tidsplaner.

Artikel 61

Indsamling af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier

1. Producenterne af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, tilbagetager gratis og uden forpligtelse for slutbrugeren til at købe et nyt batteri eller til at have købt batteriet hos dem og sikrer, at alle udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier uanset deres karakter, kemisk sammensætning, tilstand, mærke eller oprindelse af den pågældende kategori, som de første gang har gjort tilgængelige på markedet på den pågældende medlemsstats område, indsamles separat. Med henblik herpå accepterer de at tilbagetage udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier fra slutbrugere eller fra tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, som omfatter indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med:
 - a) distributører af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier i henhold til artikel 62, stk. 1
 - b) erhvervsdrivende, der udfører genfremstilling eller formålsændring af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier
 - c) anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer i henhold til artikel 65 med hensyn til udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der følger af deres aktiviteter
 - d) offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, i henhold til artikel 66.

Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de enheder, der er omhandlet i første afsnit, litra a)-d), kun må indsamle udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.

Hvis udtjente industribatterier kræver forudgående demontering hos private, ikkeerhvervsmæssige brugere, må producentens forpligtelse til at tilbagetage disse udtjente batterier ikke medføre, at omkostningerne i forbindelse med demontering og indsamling af disse udtjente batterier afholdes af disse brugere.

2. De tilbagetagningsordninger, der er indført i henhold til stk. 1, skal dække hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugere og må ikke være begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier er rentabel.
3. Producenter af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1:
 - a) udstyrer de tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, der er omhandlet i stk. 1, med egnet indsamlingsinfrastruktur til særskilt indsamling af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, som opfylder de gældende sikkerhedskrav, og dækker de nødvendige omkostninger i forbindelse med disse tilbagetagnings- og indsamlingssystemers tilbagetagningsaktiviteter. beholderne til indsamling og midlertidig oplagring af sådanne udtjente batterier i tilbagetagnings- og indsamlingssystemerne skal være hensigtsmæssige i betragtning af mængden og farligheden de udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, som forventes at blive indsamlet gennem disse indsamlingssteder
 - b) indsamler udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier fra de tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, der er omhandlet i stk. 1, med en hyppighed, der står i forhold til den særskilte indsamlingsinfrastrukturens oplagringskapacitet og mængden og farligheden af de udtjente batterier, der sædvanligvis indsamles via disse tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, og
 - c) sørger for, at udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der indsamles fra slutbrugere og tilbagetagnings- og indsamlingssystemerne omhandlet i denne artikels stk. 1, leveres til godkendte behandlingsanlæg i henhold til artikel 70 og 73.
4. De enheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-d), kan aflevere indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overens stemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i henhold til artikel 70. I sådanne tilfælde anses producentens forpligtelse i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra c), for opfyldt.

Artikel 62

Distributørens forpligtelser

1. Distributørerne tilbagetager udtjente batterier fra slutbrugeren gratis og uden at indføre en forpligtelse for slutbrugeren til at købe eller til at have købt et nyt batteri uanset batteriernes kemiske sammensætning, mærke eller oprindelse på følgende måde:
 - a) for udtjente bærbare batterier, på eller i umiddelbar nærhed af distributørens detailsalgssted

- b) for udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjs batterier, på eller i umiddelbar nærhed af distributørens detailsalgssted.
2. Tilbagebetalingsforpligtelsen i stk. 1:
- a) finder ikke anvendelse på affaldsprodukter, der indeholder batterier
 - b) er begrænset til de kategorier af udtjente batterier, som distributøren har eller havde som batterier i sit sortiment, og, for udtjente bærbare batterier, til den mængde, som ikkeerhvervsmæssige slutbrugere sædvanligvis bortskaffer.
3. Distributørerne afleverer udtjente batterier, som de har taget tilbage, til de producenter eller producentansvars organisationer, som er ansvarlige for at sikre indsamlingen af disse udtjente batterier i henhold til henholdsvis artikel 59, 60 og 61, eller til en affaldshåndteringsvirksomhed, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i overensstemmelse med artikel 70.
4. Forpligtelserne i henhold til denne artikel finder tilsvarende anvendelse på distributører, der leverer batterier til slutbrugerne efter aftaler om fjernsalg. Disse distributører sørger for et tilstrækkeligt antal indsamlingssteder, som dækker hele medlemsstatens område, og som tager hensyn til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde af henholdsvis udtjente bærbare batterier, udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne, til at slutbrugerne kan returnere batterier.
5. I tilfælde af salg med levering tilbyder distributørerne gratis at tage udtjente bærbare batterier, udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente industribatterier, udtjente startbatterier og udtjente elkøretøjsbatterier tilbage på slut brugerens leveringssted eller på et lokalt indsamlingssted. Slutbrugeren oplyses ved bestilling af et batteri om ordnin gerne for tilbagebetaling af et udtjent batteri.
6. Med henblik på overholdelse af artikel 30, stk. 1, litra d) og e), i forordning (EU) 2022/2065 indhenter udbydere af onlineplatforme, der er omfattet af anvendelsesområdet for kapitel III, afdeling 4, i nævnte forordning, som giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, følgende oplysninger fra producenter, der udbyder batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, til forbrugere i Unionen:
- a) oplysninger vedrørende det producentregister, der er omhandlet i artikel 55, og producentens registreringsnummer eller -numre i dette register
 - b) en selvcertificering fra producenten, der forpligter sig til kun at udbyde batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, for hvilke de krav om udvidet producentansvar, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, 2, 3 og 4, artikel 57, stk. 1, og artikel 58, stk. 1, 2 og 7, er opfyldt.

Artikel 63

Returpantordninger for batterier

Senest den 31. december 2027 vurderer Kommissionen gennemførligheden af og de potentielle fordele ved at etablere returpantordninger for batterier, navnlig for bærbare batterier til almindelig anvendelse. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet og overvejer at træffe de fornødne foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag.

*Artikel 64***Slutbrugernes forpligtelser**

1. Slutbrugerne bortskaffer udtjente batterier særskilt fra andre affaldsstrømme, herunder fra blandet kommunalt affald.
2. Slutbrugerne bortskaffer udtjente batterier på udpegede særskilte indsamlingssteder, der er oprettet som led i eller i overensstemmelse med de specifikke ordninger, der er etableret sammen med producenten eller en producentansvars organisation, jf. artikel 59, 60 og 61.

*Artikel 65***Forpligtelser for operatører af behandlingsanlæg**

1. Operatører af behandlingsanlæg, som er omfattet af direktiv 2000/53/EF eller 2012/19/EU, afleverer udtjente batterier, der stammer fra behandling af udrangerede køretøjer eller affald af elektrisk og elektronisk udstyr, til producenter af den relevant kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i henhold til artikel 70.
2. Operatører af behandlingsanlæg som omhandlet i stk. 1 fører optegnelser over nævnte afleveringstransaktioner.

*Artikel 66***Offentlige affaldshåndteringsmyndigheders deltagelse**

1. Udtjente batterier fra private, ikkeerhvervsmæssige slutbrugere kan bortskaffes på særskilte indsamlingssteder, der er etableret af offentlige affaldshåndteringsmyndigheder.
2. Offentlige affaldshåndteringsmyndigheder sikrer, at indsamlede udtjente batterier behandles i overensstemmelse med artikel 70, enten ved:
 - a) at overdrage dem til producenter af den relevante kategori af batterier eller til producentansvarsorganisationer, hvis udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, eller
 - b) selv at behandle de indsamlede udtjente batterier i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2.

*Artikel 67***Frivillige indsamlingssteders deltagelse**

1. Frivillige indsamlingssteder for udtjente bærbare batterier afleverer indsamlede udtjente bærbare batterier til producenterne af bærbare batterierne eller til tredjeparter, der handler på deres vegne, herunder producentansvars organisationer, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i overensstemmelse med kravene i artikel 70.
2. Frivillige indsamlingssteder for udtjente batterier til lette transportmidler afleverer indsamlede udtjente batterier til lette transportmidler til producenterne af batterier til lette transportmidler eller til tredjeparter, der handler på deres vegne, herunder producentansvarsorganisationer, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i overensstemmelse med kravene i artikel 70.

*Artikel 68***Begrænsninger vedrørende aflevering af udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler**

1. Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for, at distributører, operatører af affaldsbehandlingsanlæg som omhandlet i artikel 65, offentlige affaldshåndteringsmyndigheder som omhandlet i artikel 66 og frivillige indsamlings steder som omhandlet i artikel 67 kan aflevere indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler enten til producenter eller producentansvarsorganisationer eller til en affaldshåndteringsvirksomhed med henblik på at udføre behandling i overensstemmelse med artikel 70. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne begrænsninger ikke har en negativ påvirkning af indsamlings- og genanvendelsessystemerne.
2. Medlemsstaterne kan også vedtage foranstaltninger, der giver offentlige affaldshåndteringsmyndigheder som omhandlet i artikel 66 mulighed for selv at udføre behandling i overensstemmelse med artikel 70.

*Artikel 69***Medlemsstaternes forpligtelser vedrørende indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at producenterne eller producentansvarsorganisationerne udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, opfylder de indsamlingsmål, der er fastsat i artikel 59, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c), for så vidt angår udtjente bærbare batterier, og fastsat i artikel 60, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), for så vidt angår udtjente batterier til lette transportmidler.
2. Medlemsstaterne overvåger regelmæssigt, mindst en gang om året, navnlig de indsamlingsprocenter, producenterne eller producentansvarsorganisationerne udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, har opnået, med henblik på at kontrollere, at de har truffet passende foranstaltninger til at opfylde de indsamlingsmål, der er fastsat i artikel 59, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c), for så vidt angår udtjente bærbare batterier, og fastsat i artikel 60, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), for så vidt angår udtjente batterier til lette transportmidler. Denne overvågning baseres navnlig på de oplysninger, der er indberettet til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 75, og omfatter kontrol af disse oplysninger og af, om producenten har overholdt beregningsmetoden i bilag XI, og resultaterne af den undersøgelse af sammensætningen, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, og alle andre oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed.
3. Hvis en medlemsstat på grundlag af den overvågning, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, finder, at en producent eller en producentansvarsorganisation udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, ikke har truffet foranstaltninger, der er i overensstemmelse med opfyldelsen af indsamlingsmålene i artikel 59, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c), for så vidt angår udtjente bærbare batterier, og fastsat i artikel 60, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), for så vidt angår udtjente batterier til lette transportmidler, anmoder den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat producenten eller producentansvarsorganisationen om at træffe passende korrigerende tiltag for at sikre, at den kan nå indsamlingsmålene, der er fastsat i en af nævnte artikler, alt efter hvad der er relevant.
4. Med forbehold af den i artikel 58, stk. 5, omhandlede mekanisme for egenkontrol forelægger producenten eller producentansvarsorganisationen udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, et udkast til plan for korrigerende tiltag for den kompetente myndighed senest tre måneder efter anmodningen fra den

kompetente myndighed, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Den kompetente myndighed kan fremsætte bemærkninger til udkastet til planen og meddeler sådanne eventuelle bemærkninger til producenten eller producentansvarsorganisationen senest en måned efter modtagelsen af udkastet til plan for korrigerende tiltag.

Hvis den kompetente myndighed meddeler sine bemærkninger til udkastet til plan for korrigerende tiltag, udarbejder producenten eller producentansvarsorganisationerne senest en måned efter modtagelsen af disse bemærkninger planen for korrigerende tiltag under hensyntagen til disse bemærkninger og gennemfører den i overensstemmelse hermed.

Indholdet af planen for korrigerende tiltag og producentens eller producentansvarsorganisationens overholdelse heraf tages i betragtning ved vurderingen af, om betingelserne for den registrering, der er fastsat i artikel 55, og, hvor det er relevant, for den godkendelse, der er fastsat i artikel 58, fortsat er opfyldt.

5. Senest den 1. januar 2026 og hvert femte år herefter udfører medlemsstaterne en undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr for det foregående kalenderår med henblik på at bestemme andelen af udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler deri. På grundlag af disse undersøgelser kan de kompetente myndigheder kræve, at producenterne af bærbare batterier, producenterne af batterier til lette transportmidler eller den respektive producentansvarsorganisation udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, iværksætter korrigerende tiltag for at udvide deres net af tilsluttede indsamlingssteder og gennemføre oplysningskampagner i henhold til artikel 74, stk. 1.

Artikel 70

Behandling

1. Indsamlede udtjente batterier må ikke bortskaffes eller gøres til genstand for en energinyttiggørelsesoperation.
2. Med forbehold af direktiv 2010/75/EU sikrer godkendte anlæg, at behandling af udtjente batterier som minimum er i overensstemmelse med denne forordnings bilag XII, del A, og med den bedste tilgængelige teknik som defineret i artikel 3, nr. 10), i direktiv 2010/75/EU.
3. Såfremt batterier indsamles, mens de stadig er indbygget i et udtjent apparat, et udtjent let transportmiddel eller et udrangeret køretøj, udtages de, hvor dette er relevant, fra det indsamlede udtjente apparat, det udtjente lette transportmiddel eller det udrangerede køretøj i overensstemmelse med kravene i direktiv 2000/53/EF eller 2012/19/EU.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre de behandlingskrav for udtjente batterier, der er fastsat i bilag XII, del A, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt og nye teknologier inden for affaldshåndtering.
5. Medlemsstaterne kan indføre incitamentsordninger for erhvervsdrivende, der opnår højere procentsatser end de mål, der er fastsat i bilag XII, del B og C, for henholdsvis genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse.

Artikel 71

Mål for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse

1. hvert godkendt anlæg sikrer, at alle udtjente batterier, der gøres tilgængelige for det pågældende anlæg, modtages og forberedes til genbrug, forberedelse til formålsændring eller genanvendelse.

2. Genanvendelsesvirksomheder sikrer, at genanvendelsen opfylder de mål for genanvendelseseffektivitet og de mål for materialenyttiggørelse, der er fastsat i henholdsvis bilag XII, del B og C.
3. Procentsatserne for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse beregnes i overensstemmelse med de regler, som fastsættes i en delegeret retsakt, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4.
4. Kommissionen vedtager senest den 18. februar 2025 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregning og verifikation af procentsatserne for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse i overensstemmelse med bilag XII, del A, og formatet for dokumentationen.
5. Senest den 18. august 2026 og mindst hvert femte år derefter vurderer Kommissionen, om det som følge af markedsudviklingen, navnlig vedrørende batteriteknologier, der indvirker på, hvilken type materialer der nyttiggøres, og den eksisterende og forventede tilgængelighed af kobolt, kobber, bly, litium eller nikkel eller manglen herpå, og i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling er hensigtsmæssigt at revidere de mål for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse, der er fastsat i bilag XII, del B og C. Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt på grundlag af nævnte vurdering, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre de mål for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse, der er fastsat i bilag XII, del B og C.
6. Hvis det er hensigtsmæssigt på grund af en markedsudvikling, der indvirker på, hvilken type materialer der kan nyttiggøres, og i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling, herunder nye teknologier inden for affaldshåndtering, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre bilag XII, del C, ved at tilføje yderligere materialer med specifikke mål for materialenyttiggørelse for hvert specifikt materiale og bilag XII, del B, ved at tilføje yderligere batterikemi med specifikke mål for genanvendelses effektivitet.

Artikel 72

Overførsel af udtjente batterier

1. Behandling kan foretages uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Unionen, såfremt overførslen af udtjente batterier eller dele heraf sker i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007.
2. Med henblik på at skelne mellem brugte batterier og udtjente batterier kan medlemsstaternes kompetente myndig heder inspicere overførsler af brugte batterier, der mistænkes for at være udtjente batterier, med henblik på overholdelse af minimumskravene fastsat i bilag XIV og overvåge sådanne overførsler i overensstemmelse hermed.

Hvis de kompetente myndigheder i en medlemsstat fastslår, at en påtænkt overførsel af brugte batterier består af udtjente batterier, kan omkostningerne ved relevant analyse, inspektion og oplagring af de brugte batterier, der mistænkes for at være udtjente, pålægges producenterne af de relevante kategorier af batterier, tredjeparter, der handler på deres vegne, eller andre personer, der forestår overførslen. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere minimumskravene fastsat i bilag XIV, navnlig vedrørende sundhedstilstanden, for at skelne mellem overførsel af brugte batterier og udtjente batterier.

3. Udtjente batterier eller dele heraf, der eksporteres fra Unionen i henhold til denne artikels stk. 1, regnes kun med som opfyldelse af de i artikel 70 og 71 fastsatte krav, effektivitetssatser og mål, hvis eksportøren af de udtjente batterier eller dele heraf fremlægger dokumentation, der er godkendt af den kompetente bestemmelsesmyndighed, for, at behandlingen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i denne forordning, og i overensstemmelse med anden EU-lovgivning om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 om fastsættelse af nærmere bestemmelser som supplement til bestemmelserne i nærværende artikels stk. 3, som omfatter kriterierne for vurderingen af tilsvarende omstændigheder.

Artikel 73

Forberedelse til genbrug og forberedelse til formålsændring af udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier

1. For at dokumentere, at et udtjent batteri til lette transportmidler, et udtjent industribatteri og et udtjent elkøre tøjsbatteri, som har været genstand for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring, ikke længere er udtjent, fremlægger batteriindehaveren efter anmodning fra en kompetent myndighed:
 - a) dokumentation for en evaluering eller test af sundhedstilstand udført i en medlemsstat i form af en kopi af optegnelsen, der bekræfter af det pågældende batteris kapacitet til at levere den ydeevne, der er relevant for dets formål efter forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - b) dokumentation for den videre anvendelse af et batteri, som har været genstand for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring, i form af en faktura, en salgsaftale eller overdragelse af ejendomsretten til batteriet
 - c) dokumentation for hensigtsmæssig beskyttelse mod beskadigelse under transport, pålæsning og aflæsning, herunder ved tilstrækkelig emballering og passende stabling af forsendelsen.
2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), gøres tilgængelige for slutbrugere og tredjeparter, der handler på deres vegne, uden forskelsbehandling og på lige vilkår som en del af den dokumentation, der ledsager batteriet omhandlet i stk. 1, når det bringes i omsætning eller tages i brug.
3. Videregivelsen af oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 berører ikke forpligtelser til sikring af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de nærmere tekniske krav og verifikationskrav, som udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente industribatterier eller udtjente elkøre tøjsbatterier skal opfylde for ikke længere at være udtjente. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Artikel 74

Oplysninger om forebyggelse og håndtering af udtjente batterier

1. Producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, stiller ud over de oplysninger, som er omhandlet i artikel 8a, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF, følgende oplysninger vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier til rådighed for slutbrugerne og distributørerne for så vidt angår de kategorier af batterier, som de leverer på en medlemsstats område:

- a) slutbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til forebyggelse af affald, herunder gennem oplysninger om god praksis og anbefalinger for anvendelse af batterier med det formål at øge deres anvendelsesperiode og mulighederne for genbrug, forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring og genfremstilling
- b) slutbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til den særskilte indsamling af udtjente batterier i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 64, således at batterierne kan behandles
- c) de aktiviteter, der findes til særskilt indsamling, tilbagetagnings- og indsamlingssteder, forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring og behandling af udtjente batterier
- d) de nødvendige sikkerhedsanvisninger i håndtering af udtjente batterier, herunder med hensyn til de risici, der er forbundet med batterier, der indeholder litium, og håndteringen heraf
- e) betydningen af mærkning og symboler på batterier, jf. artikel 13, eller som er påtrykt deres emballage eller i de dokumenter, der ledsager batteriet, og
- f) påvirkningen af stoffer, navnlig farlige stoffer, i batterier på miljøet og menneskers sundhed eller sikkerhed, herunder påvirkningen som følge af u hensigtsmæssig bortskaffelse af udtjente batterier, f.eks. henkastning eller bortskaffelse som usorteret kommunalt affald.

Disse oplysninger stilles til rådighed:

- a) med jævne mellemrum for hver batterimodel fra det tidspunkt, hvor den pågældende batterimodel første gang gøres tilgængelig på markedet i en medlemsstat, som minimum på salgsstedet på en synlig måde og via onlineplatforme
 - b) på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet.
2. Producenterne stiller oplysninger om de sikkerheds- og beskyttelsesforanstaltninger, herunder vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen, som finder anvendelse på oplagring og indsamling af udtjente batterier, til rådighed for de distribuører og aktører, der er omhandlet i artikel 62, 65 og 66, og andre affaldshåndteringsvirksomheder, som udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller behandling.
 3. Fra det tidspunkt, hvor et batteri er leveret på en medlemsstats område, stiller producenterne gratis og efter anmodning følgende batterimodelspecifikke oplysninger om korrekt og miljømæssigt forsvarlig behandling af udtjente batterier til rådighed for affaldshåndteringsvirksomheder, som udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller behandling, for så vidt som disse virksomheder har brug for oplysningerne for at udføre disse aktiviteter:
 - a) processerne for demontering af lette transportmidler, køretøjer og apparater på en sådan måde, at indbyggede batterier kan udtages
 - b) de sikkerheds- og beskyttelsesforanstaltninger, herunder vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen og brandsikring, som finder anvendelse i forbindelse med oplagringen, transporten og behandlingen af udtjente batterier.

De i første afsnit, litra a) og b) omhandlede oplysninger skal angive komponenter, materialer og placering af alle farlige stoffer i et batteri, for så vidt som de virksomheder, der udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller behandling, har brug for oplysningerne for at opfylde kravene i denne forordning.

Disse oplysninger stilles til rådighed på et eller flere sprog, der er letforståelige for de virksomheder, der er nævnt i første afsnit, som fastsat af den medlemsstat, på hvis marked batteriet skal gøres tilgængeligt.

4. Distributører, der leverer batterier til slutbrugere, fremlægger permanent på deres detailforretningssted lettilgængeligt og synligt for batteriernes slutbrugere de oplysninger, der er anført i stk. 1 og 2, og oplysninger om, hvordan slutbrugerne gratis kan returnere udtjente batterier til de respektive indsamlingssteder, der er etableret på detailsalgssteder eller på vegne af en onlineplatform. Denne forpligtelse er begrænset til de kategorier af batterier, som distributøren eller detailhandleren har eller havde som nye i sit sortiment.

Distributører fremlægger også de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, når de sælger deres produkter via onlineplatforme, der giver forbrugerne mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med erhvervsdrivende.

5. De omkostninger, der dækkes af producenten i henhold til artikel 56, stk. 4, litra a)-d), vises særskilt for slutbrugeren på salgsstedet for et nyt batteri.
6. Producenter af den relevante kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer iværksætter oplysningskampagner og giver incitamenter for slutbrugerne til at bortskaffe udtjente batterier på en måde, der er i overensstemmelse med de oplysninger, der gøres tilgængelige for slutbrugerne vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier i overensstemmelse med stk. 1.
7. Hvis oplysninger stilles offentligt til rådighed for slutbrugerne i henhold til denne artikel, sikres fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

Artikel 75

Minimumskrav for rapportering til de kompetente myndigheder

1. Producenterne af bærbare batterier og producenterne af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, rapporterer mindst for hvert kalenderår følgende oplysninger fordelt på de udtjente batteriers kemi og kategori til den kompetente myndighed:
 - a) mængden af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - b) mængden af bærbare batterier til almindelig anvendelse, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen bærbare batterier til almindelig anvendelse, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - c) mængden af udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er indsamlet i henhold til henholdsvis artikel 59 og 60
 - d) den indsamlingsprocent for udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er nået af producenten eller producentansvarsorganisationer
 - e) mængden af indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er leveret til godkendte anlæg til behandling
 - f) mængden af indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er eksporteret til tredjelande til behandling, forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - g) mængden af indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring.

- Hvis andre affaldshåndteringsvirksomheder end producenter eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, indsamler udtjente bærbar batterier eller udtjente batterier til lette transportmidler fra distributører eller andre indsamlingssteder for udtjente bærbar batterier eller udtjente batterier til lette transportmidler, rapporterer de for hvert kalenderår den indsamlede mængde udtjente bærbar batterier og udtjente batterier til lette transportmidler opdelt efter batterikemi til den kompetente myndighed.
2. Producenterne af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, rapporterer for hvert kalenderår følgende oplysninger opdelt efter kemiske stoffer i og kategorier af udtjente batterier til den kompetente myndighed:
 - a) mængden af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen bærbar batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - b) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - c) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til behandling
 - d) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er eksporteret til tredjelande til forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller til behandling.
 3. Hvis affaldshåndteringsvirksomheder indsamler udtjente batterier fra distributører eller andre indsamlingssteder for udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier eller fra slutbrugere, rapporterer de for hvert kalenderår følgende oplysninger opdelt efter kemiske stoffer i og kategorier af udtjente batterier til den kompetente myndighed:
 - a) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier
 - b) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - c) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til behandling
 - d) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er eksporteret til tredjelande med henblik på forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller til behandling.
 4. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-g), omfatter oplysninger om batterier, der er indbygget i køretøjer og apparater, og udtjente batterier, der udtages fra køretøjer og apparater i henhold til artikel 65.
 5. Affaldshåndteringsvirksomheder, der udfører behandling, og genanvendelsesvirksomheder rapporterer følgende oplysninger til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor behandlingen af udtjente batterier finder sted, for hvert kalenderår og efter medlemsstat, hvor de udtjente batterier blev indsamlet:
 - a) mængden af udtjente batterier, der er modtaget til behandling
 - b) mængden af udtjente batterier, der begyndte at undergå forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller genanvendelse eller genanvendelsesprocesser

c) data om genanvendelseeffektivitet for udtjente batterier, materialenyttiggørelse fra udtjente batterier og bestemmelse af stedet og udbyttet af de endelige outputfraktioner.

Rapporteringen om genanvendelseeffektiviteten og materialenyttiggørelse skal omfatte hvert enkelt trin i genanvendelsesprocessen og alle de tilsvarende outputfraktioner. Når der udføres genanvendelsesaktiviteter på mere end ét anlæg, påhviler det den første genanvendelsesvirksomhed at indsamle og rapportere disse oplysninger til de kompetente myndigheder.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor behandlingen af udtjente batterier finder sted, indgiver de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor batterierne blev indsamlet, hvis disse er forskellige.

Udtjente batterier, der sendes til en anden medlemsstat til behandling i denne anden medlemsstat, medtages i dataene om genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse og regnes med i opfyldelsen af målene i bilag XII af den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet.

6. Hvis andre affaldsindehavere end dem, der er omhandlet i stk. 5, eksporterer batterier til behandling, rapporterer de til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de befinder sig, oplysningerne om mængden af udtjente batterier, der er indsamlet særskilt, og som er eksporteret til behandling, og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, litra b) og c).
7. Producenter eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, affaldshåndteringsvirksomheder og affaldsindehavere som omhandlet i nærværende artikel rapporterer senest seks måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i henhold til artikel 76, stk. 5.
8. De kompetente myndigheder etablerer elektroniske systemer, som anvendes til rapportering af oplysninger, og angiver de formater, der skal anvendes.
9. Medlemsstaterne kan tillade de kompetente myndigheder at anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at de rapporterede data er pålidelige.

Artikel 76

Rapportering til Kommissionen

1. Medlemsstaterne offentliggør i et aggregeret format for hvert kalenderår og i det format, som Kommissionen har fastsat i de gennemførelsesakter, der er vedtaget i henhold til stk. 5, følgende oplysninger om bærbare batterier, batterier til lette transportmidler, startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier opdelt efter batterikategorier og kemiske stoffer heri:
 - a) mængden af batterier, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, inklusive batterier, der er indbygget i apparater, køretøjer eller industriprodukter, men undtagen batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - b) mængden af udtjente batterier, der er indsamlet i henhold til artikel 59, 60 og 61, og indsamlingsprocenterne beregnet på grundlag af metoden i bilag XI
 - c) mængden af udtjente industribatterier og mængden af udtjente elkøretøjsbatterier, der er indsamlet og leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - d) værdierne for den opnåede genanvendelseeffektivitet som omhandlet i bilag XII, del B, og værdierne for den opnåede materialenyttiggørelse som omhandlet i bilag XII, del C, vedrørende de batterier, som er indsamlet i den pågældende medlemsstat.

- Medlemsstaterne stiller disse data til rådighed senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. De offentliggør disse data elektronisk i det format, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 5, ved hjælp af lettilgængelige datatjenester. Dataene skal være maskinlæsbare, og det skal være muligt at sortere og søge i disse data, som skal være i overensstemmelse med åbne standarder for tredjeparters anvendelse. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de i første afsnit omhandlede data stilles til rådighed.
- Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i henhold til med stk. 5.
- I tillæg til forpligtelserne i henhold til direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU omfatter de data, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a)-d), batterier, der er indbygget i køretøjer og apparater, og udtjente batterier, der udtages fra disse køretøjer og apparater i henhold til artikel 65.
2. Rapporteringen om genanvendelseseffektiviteten og materialenyttiggørelsen omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), skal omfatte hvert enkelt trin i genanvendelsesprocessen og alle de tilsvarende outputfraktioner.
 3. De data, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport, der rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i henhold til stk. 5.
 4. Kommissionen indsamler og reviderer de oplysninger, der stilles til rådighed i henhold til denne artikel. Kommissionen offentliggør en rapport med en vurdering af tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilderne og den metode, der er anvendt i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Denne vurdering kan indeholde specifikke anbefalinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes inden seks måneder efter medlemsstaternes første rapportering af dataene og derefter hvert fjerde år.
 5. Kommissionen vedtager senest den 18. august 2025 gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af formatet for de data og oplysninger, der skal rapporteres til Kommissionen, samt vurderingsmetoder og operative betingelser vedrørende indsamling og behandling af udtjente batterier, med henblik på denne artikels stk. 1 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

KAPITEL IX

Digitale batteripas

Artikel 77

Batteripas

1. Fra den 18. februar 2027 skal hvert batteri til lette transportmidler, hvert industribatteri med en kapacitet på over 2 kWh og hvert elkøretøjsbatteri, der markedsføres eller tages i brug, have en elektronisk optegnelse (et »batteripas«).
2. Batteripasset skal indeholde oplysninger om batterimodellen og oplysninger, der er specifikke for det individuelle batteri, herunder som følge af anvendelsen af det pågældende batteri, jf. bilag XIII.

Oplysningerne i batteripasset skal omfatte:

- a) oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med punkt 1 i bilag XIII

- b) oplysninger, der kun er tilgængelige for bemyndigede organer, markedsovervågningsmyndigheder og Kommissionen i overensstemmelse med punkt 2 og 3 i bilag XIII, og
- c) oplysninger, der kun er tilgængelige for fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse i at få adgang til og behandle disse oplysninger til de formål, der er omhandlet i tredje afsnit, litra a) og b), i overensstemmelse med bilag XIII, punkt 2 og 4.

Formålet med at tilgå og behandle de oplysninger, der er omhandlet i andet afsnit, litra c), skal:

- a) vedrøre demontering af batteriet, herunder sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes under demonteringen, og den detaljerede sammensætning af batterimodellen og være afgørende for at gøre det muligt for reparatører, genfrem stillingsvirksomheder, second life-operatører og genanvendelsesvirksomheder at udføre deres respektive økonomiske aktiviteter i overensstemmelse med denne forordning, eller
- b) i tilfælde af individuelle batterier, være afgørende for køberen af batteriet eller parter, der handler på køberens vegne, med henblik på at gøre det individuelle batteri tilgængeligt for uafhængige energiaggregatorer eller energimarkeds deltagere.

De oplysninger, der er omhandlet i andet afsnit, skal indgå i batteripasset i det omfang, det er relevant for den pågældende batterikategori eller -underkategori.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre bilag XIII for så vidt angår de oplysninger, der skal indgå i batteripasset, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.

3. Batteripasset skal være tilgængeligt via den QR-kode, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6, og som linker til en entydig identifikator, som den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning, tildeler det.

QR-koden og den entydige identifikator skal være i overensstemmelse med ISO/IEC-standarderne 15459-1:2014, 15459-2:2015, 15459-3:2014, 15459-4:2014, 15459-5:2014 og 15459-6:2014 eller tilsvarende.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre dette stykkes andet afsnit i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling ved at erstatte de standarder, der er omhandlet i nævnte afsnit, eller tilføje andre europæiske eller internationale standarder, som QR-koden og den entydige identifikator skal overholde.

4. Den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning, sikrer, at oplysningerne i batteripasset er fuldstændige, nøjagtige og ajourførte. Vedkommende kan give enhver anden erhvervsdrivende skriftlig tilladelse til at handle på sine vegne.
5. Alle oplysninger i batteripasset skal være baseret på åbne standarder og være i et interoperabelt format, kunne overføres gennem et åbent interoperabelt dataudvekslingsnetværk uden leverandørfastlåsning, være maskinlæsbare, være strukturerede og være søgbare i overensstemmelse med de grundlæggende krav i artikel 78.
6. Adgangen til oplysninger i batteripasset reguleres i overensstemmelse med de grundlæggende krav i artikel 78.
7. For et batteri, som har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, overdrages ansvaret for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til denne artikels stk. 4 til den erhvervsdrivende, der har bragt det pågældende batteri i omsætning, eller som har taget det i brug. Et sådant batteri skal have et nyt batteripas, der er knyttet til batteripasset eller batteripassene for det eller de originale batterier.

Hvis et batteris status ændres til status som udtjent batteri, overdrages ansvaret for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til denne artikels stk. 4 enten til producenten eller producentansvarsorganisationerne udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, eller til affaldshåndteringsvirksomheden, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8.

8. Et batteripasset ophører med at eksistere, når batteriet er blevet genanvendt.
9. Senest den 18. august 2026 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der angiver, hvilke personer der skal anses for personer med en legitim interesse som omhandlet i henholdsvis punkt 2 og 4 i bilag XIII med henblik på denne artikels stk. 2, litra c), og hvilke oplysninger, der er opført i disse punkter, de har adgang til, og i hvilket omfang de kan downloade, dele, offentliggøre og genbruge disse oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Kriterierne for angivelse af de personer, der er omhandlet i stk. 2, litra c), og for bestemmelse af, i hvilket omfang de kan downloade, dele, offentliggøre og genbruge de oplysninger, der er omhandlet i bilag XIII, punkt 2 og 4, er følgende:

- a) nødvendigheden af at råde over sådanne oplysninger for at vurdere batteriets status og restværdi og dets mulighed for yderligere anvendelse
- b) nødvendigheden af at råde over sådanne oplysninger til forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændringen, formålsændringen, genfremstilling eller genanvendelse af batteriet eller for at kunne vælge mellem disse operationer
- c) behovet for at sikre, at adgangen til og behandlingen af kommercielt følsomme oplysninger i batteripasset begrænses til det nødvendige minimum i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Artikel 78

Teknisk design og anvendelse af batteripasset

Batteripassets tekniske design og anvendelse skal opfylde følgende grundlæggende krav:

- a) batteripasset skal være fuldt ud interoperable med andre digitale produktpas, der kræves i henhold til EU-ret om miljøvenligt design for så vidt angår de tekniske, semantiske og organisatoriske aspekter af end-to-end-kommunikation og dataoverførsel
- b) forbrugere, erhvervsdrivende og andre relevante aktører skal have gratis adgang til batteripasset på grundlag af deres respektive adgangsrettigheder som fastsat i bilag XIII og den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 77, stk. 9
- c) dataene i batteripasset opbevares af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 77, stk. 4 eller 7, eller af erhvervsdrivende, der er bemyndiget til at handle på dennes vegne
- d) hvis dataene i batteripasset opbevares eller på anden måde behandles af erhvervsdrivende, der er bemyndiget til at handle på vegne af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 77, stk. 4 eller 7, må førstnævnte erhvervsdrivende ikke sælge, genbruge eller behandle sådanne data helt eller delvist i en grad, der overstiger det nødvendige for at levere de relevante opbevarings- eller behandlingstjenester
- e) batteripasset skal forblive tilgængeligt, efter at den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 77, stk. 4 eller 7, ophører med at eksistere eller indstiller sine aktiviteter i Unionen
- f) retten til adgang til og til at indføre, ændre eller ajourføre oplysninger i batteripasset begrænses på grundlag af de adgangsrettigheder, der er anført i bilag XIII, og den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 77, stk. 9

- g) dataautenticering, -pålidelighed og -integritet sikres
- h) batteripasset skal være på en sådan måde, at der sikres et højt niveau af sikkerhed og privatlivets fred, og at svig undgås.

KAPITEL X

Overvågning af eu-markedet og beskyttelsesprocedurer på eu-plan

Artikel 79

Procedure på nationalt plan for håndtering af batterier, der udgør en risiko

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at et batteri, der er omfattet af denne forordning, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, udfører de, uden at dette berører artikel 19 i forordning (EU) 2019/1020, en evaluering af det pågældende batteri, som omfatter alle relevante krav, der er fastlagt i denne forordning.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med evalueringen omhandlet i første afsnit finder, at batteriet ikke opfylder kravene i denne forordning (et »batteri, der ikke opfylder kravene«), pålægger de straks den relevante erhvervsdrivende at træffe alle fornødne korrigerende tiltag for inden for en af markedsovervågningsmyndighederne fastsat rimelig tidsfrist, som står i forhold til risikoens karakter, at bringe batteriet i overensstemmelse med disse krav, at trække det tilbage fra markedet eller at kalde det tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter det relevante bemyndigede organ herom.

2. Markedsovervågningsmyndighederne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de tiltag, de har pålagt den erhvervsdrivende at iværksætte.
3. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle batterier, der ikke opfylder kravene, og som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke iværksætter de fornødne korrigerende tiltag inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af de batterier, der ikke opfylder kravene, på det nationale marked eller for at trække disse batterier tilbage fra dette marked eller kalde dem tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, navnlig de nødvendige data til identifikation af det batteri, der ikke opfylder kravene, batteriets oprindelse, karakteren af den påståede manglende overensstemmelse og af den involverede risiko, karakteren og varigheden af de truffede nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne oplyser navnlig, om den manglende overensstemmelse skyldes:

- a) at batteriet ikke er i overensstemmelse med artikel 6-10 eller 12, 13 eller 14
- b) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, eller
- c) mangler ved de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16.

6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren i henhold til denne artikel, underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende batteris manglende overensstemmelse, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den trufne nationale foranstaltning.
7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, er gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af markedsovervågningsmyndighederne, anses foranstaltningen for at være berettiget.
8. Medlemsstaterne sikrer, at de fornødne restriktive foranstaltninger såsom tilbagetrækning af det batteri, der ikke opfylder kravene, fra markedet straks træffes med hensyn til det batteri, der ikke opfylder kravene.

Artikel 80

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 79, stk. 4, 6 og 7, gøres indsigelse mod en foranstaltning truffet af markedsovervågningsmyndighederne, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-retten, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer den nationale foranstaltning. Kommissionen skal bestræbe sig på at afslutte denne vurdering inden for en måned.

På grundlag af resultaterne af denne evaluering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

2. Kommissionen retter den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede gennemførelsesretsakt til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer alle medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det batteri, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, trækker den pågældende medlemsstat denne foranstaltning tilbage.
3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og batteriets manglende overensstemmelse tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i denne forordnings artikel 15, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.
4. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og batteriets manglende overensstemmelse tilskrives mangler ved de fælles specifikationer som omhandlet i artikel 16, vedtager Kommissionen straks en gennemførelsesretsakt, der ændrer eller ophæver de relevante fælles specifikationer. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Artikel 81

Batterier, der opfylder kravene, men som udgør en risiko

1. Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en evaluering i henhold til artikel 79, stk. 1, finder, at et batteri, selv om det er i overensstemmelse med artikel 6-10 og 12, 13 og 14, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for beskyttelsen af ejendom eller for miljøet (et »batteri, der opfylder kravene, men som udgør en risiko«), pålægger den straks den pågældende erhvervsdrivende

at træffe alle nødvendige foranstaltninger for inden for en af markedsovervågningsmyndighederne fastsat rimelig tidsfrist, som står i forhold til risikoens karakter, at sikre, at det batteri, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, når det gøres tilgængeligt på markedet, ikke længere udgør en risiko, eller for at trække dette batteri tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

2. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle batterier, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, og som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
3. Den pågældende medlemsstat underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvis den i stk. 1 omhandlede situation opstår. Denne underretning skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, navnlig de nødvendige data til identifikation af batterier, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, sådanne batteriers oprindelse og forsyningskæde, karakteren af den involverede risiko og karakteren og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.
4. Kommissionen drøfter straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne evaluering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej, og om nødvendigt foreslår passende foranstaltninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.
5. Når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller sikkerhed, og beskyttelse af ejendom eller miljøet, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 90, stk. 4, en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks.
6. Kommissionen retter den i stk. 4 og 5 omhandlede gennemførelsesretsakt til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende.

Artikel 82

Fælles aktiviteter

Markedsovervågningsmyndighederne kan udføre fælles aktiviteter med organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende eller slutbrugere. Sådanne fælles aktiviteter kan omfatte, at medlemsstaterne eller markedsovervågningsmyndighederne opretter batterikompetencecentre med henblik på at fremme overensstemmelse, identificere manglende overensstemmelse, øge bevidstheden og yde vejledning i forbindelse med kravene i denne forordning i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2019/1020.

Artikel 83

Formel manglende overensstemmelse

1. Uanset artikel 79 pålægger en medlemsstat den relevante erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse til ophør, hvis den konstaterer et af følgende:
 - a) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med denne forordnings artikel 20
 - b) CE-mærkningen er ikke anbragt
 - c) identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, såfremt det er påkrævet i henhold til bilag VIII, er anbragt i strid med artikel 20 eller er ikke anbragt
 - d) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, eller den er ikke udarbejdet korrekt

- e) den i bilag VIII omhandlede tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig
 - f) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 38, stk. 7, eller artikel 41, stk. 3, mangler eller er ukorrekte eller ufuld stændige
 - g) andre af de administrative krav, der er fastsat i artikel 38 eller 41, er ikke blevet opfyldt.
2. hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at batteriet gøres tilgængeligt på markedet, eller sikre, at det trækkes tilbage fra markedet eller kaldes tilbage.

Artikel 84

Manglende overholdelse af due diligence-forpligtelserne

1. hvis en medlemsstat finder, at en erhvervsdrivende ikke opfylder sine due diligence-forpligtelser, jf. artikel 48, 49 og 50, pålægger medlemsstaten den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse til ophør.
2. hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, og hvis der ikke findes andre effektive midler til at bringe den manglende overensstemmelse til ophør, træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at de batterier, som den i stk. 1 omhandlede erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet, gøres tilgængelige på markedet og, hvis den manglende overensstemmelse er alvorlig, sikre, at de trækkes tilbage fra markedet eller kaldes tilbage.

KAPITEL XI

Grønne offentlige udbud og procedure for ændring af begrænsninger for stoffer

Artikel 85

Grønne offentlige udbud

1. Ordregivende myndigheder, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, og ordregivende enheder, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU tager, når de indkøber batterier eller produkter, der indeholder batterier, i situationer, der er omfattet af disse direktiver, hensyn til miljøpåvirkningerne af disse batterier i hele deres livscyklus med henblik på at sikre, at sådanne påvirkninger holdes på et minimum.
2. Fra 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den første delegerede retsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og som fastsætter tildelingskriterier for udbudsprocedurer, opfyldes den forpligtelse, der er fastsat i denne artikels stk. 1, ved anvendelse af nævnte tildelingskriterier. Alle udbudsprocedurer, der udføres af ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder om køb af batterier eller produkter, der indeholder batterier, og som falder inden for anvendelsesområdet for artikel 7-10, skal i deres tekniske specifikationer og tildelingskriterier indeholde henvisning til nævnte første delegerede retsakt for at sikre, at disse batterier eller produkter, der indeholder batterier, indkøbes med betydeligt mindre miljøpåvirkninger i deres livscyklus.
3. Kommissionen vedtager 12 måneder efter vedtagelsen af den seneste af de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, fjerde afsnit, litra a), artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 5, delegerede retsakter i henhold til artikel 89, som supplerer denne forordning ved at fastsætte

tildelingskriterier for udbudsprocedurer for batterier eller produkter, der indeholder batterier, baseret på bæredygtighedskravene i artikel 7-10.

Artikel 86

Begrænsningsprocedure for stoffer

1. Hvis Kommissionen finder, at anvendelsen af et stof til fremstilling af batterier eller tilstedeværelsen af et stof i batterierne, når de bringes i omsætning, eller i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder under formålsændring eller behandling af udtjente batterier, udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret og skal imødegås på EU-plan, anmoder den agenturet om at udarbejde et begrænsningsdossier, som er i overensstemmelse med kravene i bilag XV til forordning (EF) nr. 1907/2006. Begrænsningsdossieret skal indeholde en socioøkonomisk vurdering, herunder en analyse af alternativer.
2. Senest 12 måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning, jf. denne artikels stk. 1, og hvis det begrænsningsdossier, der er udarbejdet af agenturet i henhold til nævnte stykke, påviser, at der er behov for tiltag på EU-plan, foreslår agenturet ud over allerede eksisterende foranstaltninger begrænsninger med henblik på at indlede den procedure, der er beskrevet i denne artikels stk. 4-9 samt artikel 87 og 88.
3. Hvis en medlemsstat finder, at anvendelsen af et stof til fremstilling af batterier eller tilstedeværelsen af et stof i batterierne, når de bringes i omsætning, eller i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder under formålsændring eller behandling af udtjente batterier, udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret og skal imødegås på EU-plan, underretter den agenturet om, at den foreslår at udarbejde et begrænsnings dossier. Medlemsstaten udarbejder et begrænsningsdossier. Begrænsningsdossieret skal indeholde en socioøkonomisk vurdering, herunder en analyse af alternativer.

Hvis begrænsningsdossieret påviser, at det er nødvendigt med tiltag på EU-plan ud over allerede eksisterende foranstaltninger, fremsender medlemsstaten det til agenturet i det format, der er fastlagt i bilag XV til forordning (EF) nr. 1907/2006, med henblik på iværksættelse af den procedure, der er beskrevet i denne artikels stk. 4-9 samt artikel 87 og 88.

4. Med henblik på begrænsningsdossieret og begrænsningsprocessen tager agenturet eller medlemsstaterne hensyn til ethvert dossier, enhver kemikaliesikkerhedsrapport eller enhver risikovurdering indsendt til agenturet eller en medlems stat i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006. Agenturet eller medlemsstaterne tager også hensyn til alle tilgængelige oplysninger og henviser til alle relevante risikovurderinger, som forelægges med henblik på anden EU-ret, der dækker livscyklussen for det stof, der anvendes i batteriet, herunder i affaldsfasen. Med henblik herpå videregiver andre organer, der er oprettet i henhold til EU-retten og udøver tilsvarende opgaver, på anmodning oplysninger til agenturet eller den pågældende medlemsstat.
5. Adgang til oplysninger, som agenturet er i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af de opgaver, der er defineret i denne forordnings artikel 6 og nærværende artikel, er underlagt artikel 118 i forordning (EF) nr. 1907/2006.
6. Agenturet fører en liste over stoffer, for hvilke enten agenturet eller en medlemsstat planlægger eller er i gang med at udarbejde et begrænsningsdossier i henhold til denne artikel.
7. Udvalget for Risikovurdering, som er oprettet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1907/2006, og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, som er oprettet i henhold til artikel

- 76, stk. 1, litra d), i nævnte forordning, kontrollerer, om det indsendte begrænsningsdossier opfylder kravene i bilag XV til nævnte forordning. Det pågældende udvalg skal inden for en frist på 30 dage efter modtagelsen af dossieret meddele agenturet eller den medlemsstat, der foreslår begrænsninger, om dossieret er i overensstemmelse med kravene. Hvis det ikke er tilfældet, angives grundene herfor skriftligt til agenturet eller til medlemsstaten inden for en frist på 45 dage fra modtagelsen. Agenturet eller medlemsstaten bringer dossieret i overensstemmelse med kravene inden 60 dage efter modtagelsen af grundene fra pågældende udvalg, og hvis ikke dette sker, afsluttes proceduren i henhold til nærværende artikel.
8. Agenturet offentliggør straks, at Kommissionen eller en medlemsstat har til hensigt at indlede begrænsningsprocessen for et stof i henhold til denne artikel, og underretter de berørte interessenter.
 9. Agenturet offentliggør straks begrænsningsdossieret på sit websted, herunder de foreslåede begrænsninger i henhold til stk. 2 og 3, idet offentliggørelsesdatoen klart angives. Agenturet opfordrer alle interessenter til inden fire måneder efter datoen for offentliggørelsen individuelt eller samlet at fremsende:
 - a) bemærkninger til begrænsningsdossierer og foreslåede begrænsninger
 - b) en socioøkonomisk analyse af de foreslåede begrænsninger, herunder en analyse af alternativer, eller oplysninger, der kan bidrage til en sådan analyse, hvori fordele og ulemper ved de foreslåede begrænsninger behandles. En sådan analyse skal opfylde kravene i bilag XVI til forordning (EF) nr. 1907/2006.
 10. De delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, vedtages senest ni måneder efter modtagelsen af udtalelsen fra agenturets Udvalg for Socioøkonomisk Analyse, jf. artikel 87, stk. 2. Hvis Udvalget for Socioøkonomisk Analyse ikke vedtager en udtalelse inden for fristen i artikel 87, stk. 2 eller 5, alt efter hvad der er relevant, tager Kommissionen hensyn til den socioøkonomiske påvirkning af begrænsningen, herunder tilgængeligheden af alternativer til det farlige stof, og vedtager en delegeret retsakt inden for den frist, der er fastsat i artikel 87, stk. 2.
 11. Hvis udkastet til ændring af bilag I afviger fra det oprindelige forslag til begrænsningsdossier, der er udarbejdet efter proceduren i denne artikel og artikel 87 og 88, eller hvis det ikke tager hensyn til agenturets udtalelser, vedlægger Kommissionen en detaljeret redegørelse for årsagerne til forskellene.

Artikel 87

Udtalelse fra agenturets udvalg

1. Senest 12 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. artikel 86, stk. 9, vedtager Udvalget for Risikovurdering en udtalelse om, hvorvidt de foreslåede begrænsninger er egnede til at nedbringe risikoen for menneskers sundhed eller miljøet, på grundlag af sin gennemgang af de relevante dele af begrænsningsdossieret. I denne udtalelse tages der hensyn til det begrænsningsdossier, som agenturet har udarbejdet på Kommissionens eller medlemsstatens anmodning, og til de berørte parter synspunkter, jf. artikel 86, stk. 9, litra a).
2. Senest 15 måneder efter offentliggørelsesdatoen, jf. artikel 86, stk. 9, vedtager Udvalget for Socioøkonomisk Analyse en udtalelse om de foreslåede begrænsninger på grundlag af sin gennemgang af de relevante dele af begrænsningsdossieret og de socioøkonomiske konsekvenser. Inden dette udarbejder udvalget et udkast til udtalelse om de foreslåede begrænsninger og de relaterede socioøkonomiske

konsekvenser, idet det tager hensyn til eventuelle analyser eller oplysninger i henhold til artikel 86, stk. 9, litra b).

3. Agenturet offentliggør straks udkastet til udtalelse fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse på sit websted og opfordrer de berørte parter til at fremsætte kommentarer til udkastet til udtalelse senest 60 dage efter offentliggørelsen af udkastet til udtalelse.
4. Udvalget for Socioøkonomisk Analyse vedtager straks sin udtalelse, idet det tager hensyn til eventuelle yderligere relevante kommentarer modtaget inden for fristen i denne artikels stk. 3. I denne udtalelse tages der hensyn til de berørte parters kommentarer indgivet i henhold til artikel 86, stk. 9, litra b), og nærværende artikels stk. 3.
5. hvis udtalelsen fra Udvalget for Risikovurdering afviger væsentligt fra de begrænsninger, der er foreslået i begrænsningsdossieret, forlænger agenturet fristen for udtalelsen fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse med højst 90 dage.
6. hvis Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse afgiver en udtalelse i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, anvender de rapportører i henhold til artikel 87 i forordning (EF) nr. 1907/2006 og i overensstemmelse med de heri fastsatte betingelser.

Artikel 88

Fremsendelse af en udtalelse til Kommissionen

1. Agenturet sender straks Kommissionen udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse om begrænsninger, der foreslås i henhold til artikel 86. Hvis udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse afviger væsentligt fra de foreslåede begrænsninger, sender agenturet Kommissionen en forklarende note med en detaljeret redegørelse for årsagerne til disse forskelle. Hvis et eller begge udvalg ikke vedtager en udtalelse inden for den frist, der er fastsat i henholdsvis artikel 87, stk. 1 og 2, underretter agenturet Kommissionen herom og angiver en begrundelse herfor.
2. Agenturet offentliggør straks de to udvalgs udtalelser på sit websted.
3. På anmodning fremsender agenturet alle dokumenter og al dokumentation, som det har modtaget eller gennem gået, til Kommissionen eller en medlemsstat.

KAPITEL XII

Delegerede beføjelser og udvalgsproceduren

Artikel 89

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1 og 5, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 5 og 6, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 8, artikel 14, stk. 4, artikel 48, stk. 8, artikel 53, stk. 3, artikel 59, stk. 7, artikel 60, stk. 8, artikel 70, stk. 4, artikel 71, stk. 4, 5 og 6, artikel 72, stk. 4, artikel 77, stk. 2 og 3, og artikel 85, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 17. august 2023. Kommissionen

udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårs perioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1 og 5, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 5 og 6, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 8, artikel 14, stk. 4, artikel 48, stk. 8, artikel 53, stk. 3, artikel 59, stk. 7, artikel 60, stk. 8, artikel 70, stk. 4, artikel 71, stk. 4, 5 og 6, artikel 72, stk. 4, artikel 77, stk. 2 og 3, og artikel 85, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlems stat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1 og 5, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 5 og 6, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 8, artikel 14, stk. 4, artikel 48, stk. 8, artikel 53, stk. 3, artikel 59, stk. 7, artikel 60, stk. 8, artikel 70, stk. 4, artikel 71, stk. 4, 5 og 6, artikel 72, stk. 4, artikel 77, stk. 2 og 3, eller artikel 85, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 90

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
 2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
 3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
- Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med nærværende forordnings artikel 5 anvendelse.

KAPITEL XIII

Ændringer

*Artikel 91***Ændring af forordning (EU) 2019/1020**

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4, stk. 5, ændres teksten »(EU) 2016/425 ⁽³⁵⁾ og (EU) 2016/426 ⁽³⁶⁾« til:
»(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**), og (EU) 2023/1542 (***)
- 2) I bilag I affattes punkt 21 til listen over EU-harmoniseringslovgivning således:
»21. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).«

*Artikel 92***Ændring af direktiv 2008/98/EF**

I artikel 8a, stk. 7, i direktiv 2008/98/EF tilføjes følgende afsnit:

- »For batterier som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 (*) træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at ordninger for udvidet producentansvar, der er etableret inden den 4. juli 2018, overholder nærværende artikel senest den 18. august 2025.

*KAPITEL XIV**Afsluttende bestemmelser**Artikel 93***Sanktioner**

Senest den 18. august 2025 fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

*Artikel 94***Revision**

1. Senest den 30. juni 2031 foretager Kommissionen revision af og udarbejder en rapport om anvendelsen af denne forordning og dens påvirkning på miljøet, menneskers sundhed og på det indre markeds funktion og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Under hensyntagen til de tekniske fremskridt og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne, medtager Kommissionen i sin rapport en evaluering af følgende aspekter af denne forordning:
 - a) listen over fælles formater, der henhører under definitionen af bærbare batterier til almindelig anvendelse

- b) bæredygtigheds- og sikkerhedskravene fastsat i kapitel II, herunder det mulige behov for at indføre et forbud mod eksport af batterier, som ikke overholder begrænsningerne i bilag I
- c) mærknings- og oplysningskravene fastsat i kapitel III
- d) kravene vedrørende due diligence i forbindelse med batterier fastsat i artikel 48-53
- e) foranstaltninger vedrørende bortskaffelse af udtjente batterier fastsat i kapitel VIII, herunder muligheden for at indføre to underkategorier af bærbare batterier, nemlig genopladelige og ikkegenopladelige batterier, med særskilte indsamlingsmål, og for at indføre et særskilt indsamlingsmål for bærbare batterier til almindelig anvendelse
- f) foranstaltningerne vedrørende batteripasset, jf. kapitel IX
- g) overtrædelser og sanktionernes effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning, jf. artikel 93
- h) analyse af denne forordnings påvirkning på konkurrenceevnen for og investeringerne i batterisektoren og på den administrative byrde, der følger af denne forordning.

Rapporten, jf. stk. 1, ledsages, hvis det er relevant, af et forslag til ændring af relevante bestemmelser i denne forordning.

3. Under hensyntagen til revisionen af forordning (EF) nr. 1907/2006 medtager Kommissionen i sin rapport en specifik evaluering af behovet for et lovgivningsforslag om ændring af denne forordnings artikel 6, 86, 87 og 88.
4. Kommissionen vurderer, om en ændring af kapitel VII er nødvendig i lyset af den eventuelle vedtagelse af EU- retsakter, der fastsætter regler for bæredygtig virksomhedsledelse og due diligence, herunder virksomheders forpligtelser med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettighederne og negative miljøpåvirkninger i forbindelse med deres egne aktiviteter, deres datterselskabers og filialers aktiviteter og deres værdikædeaktiviteter.

Kommissionen offentliggør en rapport med resultaterne af en sådan vurdering senest 12 måneder efter ikrafttrædelses datoen for en af de lovgivningsmæssige retsakter, der er omhandlet i første afsnit, eller senest den 30. juni 2031, alt efter hvad der indtræffer først. Hvis det er relevant, lader Kommissionen sin rapport ledsage af et lovgivningsforslag om ændring af kapitel VII.

5. Senest den 30. juni 2031 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af gennemførligheden og de tekniske konsekvenser af at udvide anvendelsesområdet for definitionen af »batterier til lette transportmidler« i artikel 3, nr. 11), navnlig ved at medtage batterier, der driver køretøjer uden hjul. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag.
6. Senest den 1. januar 2025 vurderer Kommissionen, hvordan der bedst kan indføres harmoniserede standarder for en universaloplader til henholdsvis genopladelige batterier, der er designet til lette transportmidler, og genopladelige batterier, der er indbygget i specifikke kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af direktiv 2012/19/EU. Opladere til kategorier og klasser af radioudstyr i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2014/53/EU er ikke omfattet af denne vurdering.

Artikel 95

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 2006/66/EF ophæves med virkning fra den 18. august 2025. Følgende bestemmelser finder dog fortsat anvendelse som angivet nedenfor:

- a) artikel 11 indtil den 18. februar 2027
- b) artikel 12, stk. 4 og 5, indtil den 31. december 2025, med undtagelse af bestemmelsen om overførsel af data til Kommissionen, som fortsat finder anvendelse indtil den 30. juni 2027

c) artikel 21, stk. 2, indtil den 18. august 2026.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 96

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra den 18. februar 2024, jf. dog andet afsnit og denne forordnings øvrige bestemmelser.

Følgende bestemmelser finder anvendelse som følger:

- a) artikel 11 finder anvendelse fra den 18. februar 2027
- b) artikel 17 og kapitel VI finder anvendelse fra den 18. august 2024, undtagen artikel 17, stk. 2, som finder anvendelse fra 12 måneder efter datoen for den første offentliggørelse af listen, jf. artikel 30, stk. 2
- c) kapitel VIII finder anvendelse fra den 18. august 2025.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juli 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

P. NAVARRO RÍOS

Formand

BILAG I

BEGRÆNSNING FOR STOFFER

Kolonne 1	Kolonne 2 Betingelser for begrænsningen
Betegnelse for stoffet eller stofgruppen	
1. Kviksølv CAS-nr.: 7439-97-6 EF-nr. 231-106-7 og forbindelser deraf	Batterier må, uanset om de er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer eller ej, ikke indeholde mere end 0,0005 vægtprocent kviksølv (udtrykt som metal lisk kviksølv).

<p>2. Cadmium</p> <p>CAS-nr.: 7440-43-9</p> <p>EF-nr. 231-152-8 og forbindelser deraf</p>	<p>Bærbare batterier må, uanset om de er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer eller ej, ikke indeholde mere end 0,002 vægtprocent cadmium (udtrykt som metallisk cadmium).</p>
<p>3. Bly</p> <p>CAS-nr.: 7439-92-1</p> <p>EF-nr. 231-100-4 og forbindelser deraf</p>	<p>1. Fra den 18. august 2024 må bærbare batterier, uanset om de er indbygget i apparater eller ej, ikke indeholde mere end 0,01 % vægtprocent bly (udtrykt som blyme tal).</p> <p>2. Begrænsningen i punkt 1 finder ikke anvendelse på bærbare zink-luft-knapceller før den 18. august 2028.</p>

BILAG II

CO₂-FODAFTRYK

1. Anvendelsesområde

Dette bilag indeholder grundlæggende elementer vedrørende beregning af CO₂-fodaftrykket.

Metoden til beregning og verifikation af CO₂-fodaftrykket som skal fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 7, skal bygge på de grundlæggende elementer i dette bilag og skal være i overens stemmelse med den seneste udgave af Kommissionens metode vedrørende produkters miljøaftryk (PEF) og relevante regler for en produktkategoris miljøaftryk (Product Environmental Footprint Category — PEFCR) og afspejle de internationale aftaler og de tekniske/videnskabelige fremskridt inden for livscyklusvurdering.

Beregningen af CO₂-fodaftrykket over hele livscyklussen baseres på den materialeliste, energi og de hjælpematerialer, der anvendes i et bestemt produktionsanlæg til fremstilling af en specifik batterimodel. Navnlig skal de elektroniske komponenter, f.eks. batteristyreenheder og sikkerhedsenheder, og katodematerialerne identificeres præcist, da de kan blive den vigtigste bidragsyder til batteriets CO₂-fodaftryk.

2. Definitioner

I dette bilag forstås ved:

- a) »aktivitetsdata«: de oplysninger, der er forbundet med processer ved modellering af livscyklusopgørelser (LCI), hvorved de aggregerede LCI-resultater fra de proceskæder, der repræsenterer aktiviteterne i en proces, multipliceres hver især med de tilsvarende aktivitetsdata, hvorefter de sammenlægges for at udlede det CO₂-fodaftryk, der er forbundet med processen
- b) »materialeliste«: en liste over råstoffer, delmontager, intermediære montager, delkomponenter og dele samt de mængder af hver enkelt af disse, der er nødvendige for at fremstille batteriet
- c) »virksomhedsspecifikke data«: direkte målte eller indsamlede data fra et eller flere anlæg (anlægsspecifikke data), som er repræsentative for virksomhedens aktiviteter, sådanne data kaldes også »primære data«
- d) »funktionel enhed«: de kvalitative og kvantitative aspekter af de funktioner, tjenester eller begge, som batteriet leverer

- e) »livscyklus«: de fortløbende og sammenhængende faser for et produktsystem fra anskaffelse eller tilblivelse ud fra naturlige ressourcer til endelig bortskaffelse (ISO 14040:2006 eller en tilsvarende standard)
- f) »livscyklusopgørelse (LCI)«: det kombinerede sæt vekselvirkninger mellem elementære strømme, affaldsstrømme og produktstrømme i et LCI-datasæt
- g) »livscyklusopgørelsesdatasæt (LCI-datasæt)«: et dokument eller en fil med livscyklusoplysninger for et bestemt produkt eller en anden reference, f.eks. et anlæg eller en proces, der omfatter beskrivende metadata og kvantitativ livscyklusopgørelse, som kan inkludere et enhedsprocesdatasæt, et delvist aggregeret eller et aggregeret datasæt
- h) »referencestrøm«: målet for output fra processer i et bestemt produktsystem, der kræves for at opfylde den funktion, som udtrykkes ved den funktionelle enhed (baseret på ISO 14040:2006 eller en tilsvarende standard)
- i) »sekundære data«: data, der ikke direkte indsamles eller måles fra en specifik proces i forsyningskæden i virk somheden, eller estimeres af denne virksomhed, men er indhentet fra en tredjeparts LCI-database eller andre kilder; sådanne data omfatter gennemsnitlige data for industrien, f.eks. fra offentliggjorte produktionsdata, statslige statistikker og brancheforeninger, samt litteraturundersøgelser, tekniske undersøgelser og patenter og kan også være baseret på finansielle data og også indeholde proxydata samt andre generiske data og inkluderer primære data, der gennemgår et horisontalt aggregeringstrin
- j) »systemgrænse«: aspekter, der indgår i eller udelukkes fra livscyklusfaser.
- Desuden skal de harmoniserede regler for beregning af batteriers CO₂-fodafttryk omfatte enhver yderligere definition, der er nødvendig for fortolkningen heraf.

3. Funktionel enhed og referencestrøm

Den funktionelle enhed defineres som en kWh (kilowatt-time) af den samlede energi, som batterisystemet leverer i løbet af dets levetid, målt i kWh. Den samlede energi beregnes som antallet af cyklusser ganget med mængden af leveret energi i hver cyklus.

Referencestrømmen er vægten af batteriet, der er nødvendig for at opfylde en særlig funktion, og måles i kg batteri pr. kWh af den samlede energi, som batteriet leverer i løbet af sin levetid. Alle kvantitative input- og outputdata, der indsamles af fabrikanten til kvantificering af CO₂-fodafttrykket, skal beregnes i forhold til referencestrømmen.

Uanset første afsnit defineres den funktionelle enhed for backupbatterier, hvis primære funktion er at sikre strøm kildens kontinuitet, som evnen til at levere ét kWmin (kilowatt-minut) reservestrømkapacitet på et hvilket som helst tidspunkt i batteriets levetid. Referencestrømmen for backupbatterier er vægten af batteriet, der er nødvendig for at opfylde den definerede funktion, og måles i kg batteri pr. kWmin reservestrømkapacitet divideret med batteriets levetid i år. Alle kvantitative input- og outputdata, der indsamles af fabrikkerne af backupbatterier til kvantificering af CO₂-fodafttrykket, skal beregnes i forhold til denne referencestrøm.

I helt særlige tilfælde, f.eks. for batterier til hybridkøretøjer uden plug-in, kan metoden definere en anden funktionel enhed.

4. Systemgrænse

Følgende livscyklusfaser og de dermed forbundne processer skal indgå i systemgrænsen:

Livscyklusfase	Forbundne processer
----------------	---------------------

Anskaffelse og forbehandling af råstoffer	Omfatter minedrift og anden relevant forsyning, forbehandling og transport af aktive materialer frem til fremstilling af battericeller og batterikomponenter (aktive materialer, separatorer, elektrolyt, indkapslinger, aktive og passive batterikomponenter) og elektriske eller elektroniske komponenter.
hovedproduktproduktion	Samling af battericeller og samling af batterier med battericellerne og de elektriske eller elektroniske komponenter.
Distribution	Transport til salgsstedet
Bortskaffelse og genanvendelse	Indsamling, demontering og genanvendelse

Følgende processer forbundne med livscyklusfaser er ikke omfattet af systemgrænsen:

- Fremstilling af udstyr til samling og genanvendelse af batterier, da påvirkningerne af CO₂-fodafttrykket er blevet beregnet som ubetydelige i reglerne for en produktkategoris miljøaftryk (PEFCR) for genopladelige batterier med høj specifik energi til mobile anvendelser.
- Processen, hvor batterierne samles med originaludstyrsfabrikantens (OEM) systemkomponenter; denne proces svarer hovedsagelig til mekanisk samling og indgår i OEM-udstyrets eller køretøjets samlebåndsproces; det specifikke energi- og materialeforbrug for denne specifikke proces er ubetydeligt sammenlignet med fremstillingsprocessen for OEM-komponenter.

Brugsfasen udelukkes fra beregningerne af CO₂-fodafttrykket i hele livscyklussen, da det ikke er under fabrikanternes direkte indflydelse, undtagen hvor det er påvist, at de valgte batterifabrikanter træffer i designfasen, kan yde et ikke ubetydeligt bidrag til denne påvirkning.

5. Anvendelse af virksomhedsspecifikke og sekundære datasæt

På grund af det høje antal batterikomponenter og fremstillingsprocessernes kompleksitet skal den erhvervsdrivende, hvor det er berettiget, begrænse anvendelsen af virksomhedsspecifikke data til proces- og komponentanalyse vedrørende de batterispecifikke dele.

Navnlige skal alle aktivitetsdata vedrørende batteriets anode, katode, elektrolyt, separator og celleindkapsling henviser til en specifik batterimodel, der fremstilles i et specifikt produktionsanlæg. Der må derfor ikke anvendes standard aktivitetsdata. De batterispecifikke aktivitetsdata skal anvendes i kombination med de relevante sekundære datasæt, der er i overensstemmelse med produktets miljøaftryk (PEF).

Da erklæringen om CO₂-fodafttryk er specifik for en batterimodel, der fremstilles i et specifikt produktionsanlæg, er det ikke tilladt at udtage prøver af data indsamlet fra forskellige anlæg, der producerer den samme batterimodel.

Hvis der er en ændring i den materialeliste eller det energimiks, der anvendes til produktion af en batterimodel, skal CO₂-fodafttrykket for den pågældende batterimodel genberegnes.

De harmoniserede regler, der skal udarbejdes ved hjælp af en delegeret retsakt, jf. artikel 7, stk. 1, skal omfatte en detaljeret modellering af følgende livscyklusfaser:

- anskaffelse og forbehandling af råstoffer

- produktion
- distribution
- egenproduktion af elektricitet
- bortskaffelse.

6. Konsekvensanalyse af CO₂-fodafttryk

Batteriets CO₂-fodafttryk beregnes ved hjælp af den metode for vurdering af miljøpåvirkninger i livscyklussen med hensyn til klimaændringer, der anbefales i rapporten fra Det Fælles Forskningscenter fra 2019 med titlen »Suggestions for updating the Product Environmental Footprint (PEF) method« (Forslag til opdatering af metoden for produktets miljømæssige fodaftryk (PEF)).

Resultaterne angives som karakteriserede resultater uden normalisering og vægtning. Listen over de karakteriserings faktorer, der skal anvendes, findes på den europæiske platform for livscyklusvurdering (LCA)

7. Kompensationer

Kompensationer beregnes i forhold til en basislinje, der repræsenterer et hypotetisk scenarie for, hvad emissionerne ville have været, hvis det afbødningsprojekt, som genererer kompensationerne, ikke var blevet iværksat.

Kompensationer skal ikke medtages i erklæringen om CO₂-fodafttryk, men kan rapporteres særskilt som supplerende miljøoplysninger og anvendes til kommunikationsformål.

8. Ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk

Afhængigt af distributionen af værdierne i CO₂-fodaftryksdeklarationerne for de batterier, der bringes i omsætning, skal der identificeres et meningsfyldt antal ydeevneklasser, hvor kategori A er den bedste klasse med den laveste påvirkning på CO₂-fodafttrykket i livscyklussen, for at muliggøre markedsdifferentiering mellem de batterikategorier, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1.

Fastlæggelsen af tærskelværdien for hver ydeevneklasse samt denne klasses bredde skal baseres på distributionen af ydeevnen for de batterikategorier, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, og som er bragt i omsætning på markedet i de foregående tre år, de forventede teknologiske forbedringer og andre tekniske faktorer.

9. Maksimumstærskler for CO₂

På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet gennem erklæringerne om CO₂-fodafttryk, og den relative distribution i ydeevneklasserne for CO₂-fodafttryk for deres batterimodeller, der er bragt i omsætning, og under hensyntagen til de videnskabelige og tekniske fremskridt på området, fastlægger Kommissionen maksimale tærskler for CO₂-fodafttryk i hele livscyklussen for de batterikategorier, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, efter at have udført en særlig konsekvensanalyse med henblik på at fastsætte værdierne for tærsklerne.

Når Kommissionen fastlægger maksimale tærskler for CO₂-fodafttryk i hele livscyklussen, jf. første afsnit, tager den hensyn til den relative distribution af CO₂-fodaftryksværdierne for batterier på markedet, omfanget af fremskridt med reduktionen af CO₂-fodafttrykket for batterier, der bringes i omsætning, og de faktiske og potentielle bidrag fra disse tærskler for CO₂-fodafttryk i hele livscyklussen til Unionens mål om bæredygtig mobilitet og klimaneutralitet senest i 2050.

*BILAG III*PARAMETRE VEDRØRENDE ELEKTROKEMISK YDEEVNE OG HOLDBARHED FOR BÆRBA-
RE BATTERIER TIL ALMINDELIG ANVENDELSE

Del A

Parametre for ikkegenopladelige batterier

1. Mindste gennemsnitlige holdbarhed, mindste gennemsnitlige tid for afladning, som en prøve af batterier opnår under særlige forhold såsom temperatur og relativ luftfugtighed.
2. Forsinket afladningsevne, det relative fald i den gennemsnitlige mindste holdbarhed med den oprindeligt målte gennemsnitlige mindste holdbarhed som referencepunkt efter en angivet periode og under særlige forhold (temperatur og relativ luftfugtighed).
3. Lækbestandighed: modstandsevne mod uforudset udslip af elektrolyt, gas eller andet materiale.

Del B

Parametre for genopladelige batterier

1. Nominel kapacitet: et batteris kapacitetsværdi under særlige forhold såsom temperatur og relativ fugtighed og oplyst af fabrikanten.
2. Fastholdelse af opladning (kapacitet)⁽¹⁾ : kapacitet, som et batteri kan levere efter oplagring under særlige forhold såsom temperatur og relativ fugtighed, i et bestemt tidsrum, uden efterfølgende genopladning og udtrykt som en procentdel af den nominelle kapacitet.
3. Udnyttelse af opladning (kapacitet): kapacitet, som et batteri kan yde med en efterfølgende genopladning efter oplagring under særlige forhold såsom fugtighed og temperatur, i et bestemt tidsrum og udtrykt som en procentdel af den nominelle kapacitet.
4. holdbarhed målt i cyklusser: antallet af opladnings- og udladningscyklusser, som et batteri kan udføre under særlige forhold såsom temperatur og relativ fugtighed, før kapaciteten falder til under en nærmere angivet brøkdel af den nominelle kapacitet.
5. Lækbestandighed: modstandsevne mod uforudset udslip af elektrolyt, gas eller andet materiale.

*BILAG IV*KRAV TIL ELEKTROKEMISK YDEEVNE OG HOLDBARHED FOR BATTERIER TIL LETTE
TRANSPORTMIDLER, INDUSTRIBATTERIER MED EN KAPACITET PÅ OVER 2 KWh OG ELKØ-
RETØJSBATTERIER

I dette bilag forstås ved:

- 1) »Nominel kapacitet«: det samlede antal amperetimer (Ah), som kan trækkes fra et fuldt opladet batteri under referenceforhold.

- 2) »Kapacitetsdæmpning«: faldet over tid og ved brug af den ladningsmængde, som et batteri kan levere ved den nominelle spænding, i forhold til den oprindelige nominelle kapacitet.
- 3) »Effekt«: den energimængde, som et batteri kan levere i en given periode under referenceforhold.
- 4) »Effektdæmpning«: faldet over tid og ved brug af den effektmængde, som et batteri kan levere ved den nominelle spænding.
- 5) »Indre modstand«: modstand mod elektricitetsstrømmen i en celle eller et batteri under referenceforhold, dvs. summen af elektronisk modstand og ionisk modstand som bidrag til den samlede effektive modstand, herunder induktive/kapacitive egenskaber.
- 6) »Energimæssig rundturseffektivitet«: forholdet mellem den nettoenergi, der leveres af et batteri under en afladnings test, og den samlede energi, der kræves for at genoprette den oprindelige ladetilstand ved hjælp af en standardo pladning.

Del A

Parametre vedrørende elektrokemisk ydeevne og holdbarhed

1. Nominel kapacitet (i Ah) og kapacitetstab (i %).
2. Effekt (i W) og effekttab (i %).
3. Indre modstand (i Ω) og stigning i indre modstand (i %).
4. hvor det er relevant, energimæssig rundturseffektivitet og tab (i %).
5. Batteriets forventede levetid under de referenceforhold, det er designet til, med hensyn til cyklusser, bortset fra ikkecykliske anvendelser, og kalenderår.

Del B

Elementer til forklaring af målingerne for de anførte parametre i del A

1. Anvendt afladnings- og opladningshastighed.
2. Forholdet mellem nominel batterieffekt (W) og batterienergi (Wh).
3. Afladningsdybde i livscyklustesten.
4. Effektkapacitet ved 80 % og 20 % ladetilstand.
5. Eventuelle beregninger udført med de målte parametre, hvis relevant.

BILAG V

SIKKERHEDSPARAMETRE

1. Termisk chok og cyklisk test

Denne test skal være designet til at evaluere ændringer i batteriets integritet som følge af cellekomponenters udvidelse og sammentrækning ved eksponering for ekstreme og pludselige temperaturændringer og potentielle følger af sådanne ændringer. Under et termisk chok udsættes batteriet for to temperaturgrænser og holdes ved hver temperaturgrænse i et nærmere angivet tidsrum.

2. Ekstern kortslutningsbeskyttelse

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse ved påføring af en ekstern kortslutning. Testen kan vurdere aktiveringen af overstrømsbeskyttelsesordeningen eller cellernes evne til at modstå strømmen, uden at det fører til en farlig situation (f.eks. termisk runaway, eksplosion og brand). De

vigtigste risikofaktorer er varmeproduktion på celleniveau og elektriske lysbuer, som kan skade kredsløbet eller føre til nedsat isolationsmodstand.

3. Beskyttelse mod overopladning

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse i tilfælde af overopladning. De største sikkerhedsrisici ved overopladning er nedbrydning af elektrolytten, katode- og anodenedbrydning, eksoterm nedbrydning af SEI-laget (solid electrolyte interphase), nedbrydning af separatorer og litiumbelægning, som kan føre til selvopvarmning af batteriet og termisk runaway. De faktorer, der påvirker resultatet af testen, skal som minimum omfatte opladnings hastigheden og den endeligt opnåede opladningstilstand. Beskyttelsen kan sikres ved enten spændingsregulering (afbrydelse efter opnåelse af grænsen for ladespændingen) eller strømstyring (afbrydelse efter overskridelse af den maksimale ladestrøm).

4. Beskyttelse mod overafledning

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse i tilfælde af overafledning. Sikkerhedsrisici ved overafledning omfatter polaritetsvending, der fører til oxidation af anodestrømaftageren (kobber) og belægningen på katodesiden. Selv mindre overafledning kan forårsage dendritdannelse og i sidste ende kortslutning.

5. Beskyttelse mod overtemperatur

Denne test skal vurdere virkningen af svigt i temperaturstyringen eller svigt i andre foranstaltninger til beskyttelse mod intern overophedning under brug.

6. Beskyttelse mod termisk spredning

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse i tilfælde af termisk udbredelse. Termisk runaway i én celle kan fremkalde en kaskadereaktion i hele batteriet, som kan bestå af adskillige celler. Det kan få alvorlige konsekvenser, herunder en betydelig frigivelse af gas. Testen skal tage hensyn til de test, der er under udvikling i forbindelse med transportanvendelser i henhold til ISO og den globale tekniske FN-forskrift.

7. Mekaniske skader forårsaget af ekstern påvirkning

Disse test skal simulere en eller flere situationer, hvor et batteri ved et uheld udsættes for mekaniske belastninger og forbliver funktionsdueligt til det dertil designede formål. Kriterierne for simulering af disse situationer bør afspejle anvendelser i det virkelige liv.

8. Intern kortslutning

Denne test skal evaluere et batteris sikkerhedsydelse i interne kortslutningssituationer. Forekomsten af interne kortslutninger, som er et af de største problemer for batteriproducenterne, kan potentielt føre til udluftning, termisk runaway og gnistdannelse, som kan antænde elektrolytdampe, der slipper ud af cellen. Frembringelsen af sådanne interne kortslutninger kan udløses af fremstillingsmangler, forekomsten af urenheder i cellerne eller dendritisk vækst af litium og er årsag til størstedelen af de sikkerhedshændelser, der opstår under drift. Der er mulighed for flere interne kortslutningsscenarier (f.eks. elektrisk kontakt mellem katode/anode, aluminiumstrøm aftager/kobberstrømaftager, aluminiumstrømaftager/anode), som hver har forskellig kontaktmodstand.

9. Termisk misbrug

Under denne test udsættes batteriet for høje temperaturer (i IEC 62619 er temperaturen 85 °C), som kan udløse eksoterme nedbrydningsreaktioner og føre til termisk runaway i cellen.

10. Brandprøvning

Risikoen for eksplosion vurderes ved at udsætte batteriet for brand.

11. Emission af gasser

Batterier kan indeholde betydelige mængder potentielt farlige materialer, f.eks. meget brandfarlige elektrolytter, ætsende og toksiske komponenter. Hvis batteriet udsættes for visse forhold, kan batteriets integritet bringes i fare med afgivelse af farlige gasser til følge. Det er derfor vigtigt at identificere emissioner af gasser fra stoffer, der frigives fra batteriet under prøvninger: risikoen for, at der afgives giftige gasser fra ikkevandige elektrolytter, skal tages behørigt i betragtning for så vidt angår alle de sikkerhedsparametre, der er anført i punkt 1-10.

BILAG VI

MÆRKNINGS- OG OPLYSNINGSKRAV

Del A: Generelle oplysninger om batterier Oplysninger på et batteris mærkat skal omfatte følgende oplysninger om batteriet:

1. oplysninger, der identificerer fabrikanten, jf. artikel 38, stk. 7
2. batterikategori og oplysninger, der identificerer batteriet, jf. artikel 38, stk. 6
3. fremstillingssted (batteriproduktionsanlæggets geografiske beliggenhed)
4. produktionsdato (måned og år)
5. vægt
6. kapacitet
7. kemi
8. andre farlige stoffer i batteriet end kviksølv, cadmium eller bly
9. det brandslukningsmiddel, der skal anvendes
10. kritiske råstoffer i batteriet i en koncentration på over 0,1 % vægtprocent.

Del B: Symbol for særskilt indsamling af batterier

Del C: QR-kode

QR-koden skal være i høj kontrast til baggrundsfarven og af en størrelse, der er letlæselig for en almindeligt tilgængelig QR-læser, såsom dem, der er integreret i håndholdt kommunikationsudstyr.

PARAMETRE TIL BESTEMMELSE AF BATTERIERS SUNDHEDSTILSTAND OG FORVENTEDE LEVETID

Del A

Parametre til bestemmelse af sundhedstilstanden for elkøretøjsbatterier, stationære batteribaserede energilagringssystemer og batterier til lette transportmidler:

For elkøretøjsbatterier:

status for certificeret energi (SOCE).

For stationære batteribaserede energilagringssystemer og batterier til lette transportmidler:

1. resterende kapacitet
2. hvor det er muligt, resterende effektkapacitet
3. hvor det er muligt, resterende rundturseffektivitet
4. udvikling i selvafladningsraterne
5. hvor det er muligt, jævnstrømsmodstand.

Del B

Parametre til bestemmelse af den forventede levetid for stationære batteribaserede energilagringssystemer og batterier til lette transportmidler:

1. batteriets produktionsdato og, hvis det er relevant, datoen for ibrugtagning af batteriet
2. energikapacitet
3. ydelseskapacitet
4. sporing af skadelige hændelser som f.eks. antallet af tilfælde med fuldafladning, tid ved ekstreme temperaturer, tid under opladning ved ekstreme temperaturer
5. antal fulde tilsvarende opladnings- og afladningscykluser.

BILAG VIII

OVERENSSTEMMELSESVALDERINGSPROCEDURER

Del A

MODUL A — INTERN PRODUKTIONSKONTROL

1. Beskrivelse af modulet

Intern produktionskontrol er den overensstemmelsesvurderingsprocedure, hvorved fabrikanten opfylder de i punkt 2, 3 og 4 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende batterier opfylder de krav i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14, der gælder for dem.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation. Dokumentationen skal gøre det muligt at vurdere, om batteriet er i overensstemmelse med de relevante krav, der er omhandlet i punkt 1, og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risiciene.

Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af batteriets design, fremstilling og funktion. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af batteriet og dets påtænkte anvendelse
- b) design- og produktionstegninger og oversigter over komponenter, delmontager og kredsløb
- c) beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå de tegninger og oversigter, der er omhandlet i litra b), og hvordan batteriet fungerer
- d) en model af den påkrævede mærkning, jf. artikel 13
- e) en liste over de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, og som anvendes helt eller delvis, herunder en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt, en liste over de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, og som anvendes helt eller delvist, herunder en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt, og en liste over andre relevante tekniske specifikationer, der anvendes til måling eller beregning
- f) hvis de harmoniserede standarder og de fælles specifikationer, der er omhandlet i litra e), ikke er blevet anvendt eller ikke er tilgængelige, en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14, eller verificere, at batterierne overholder disse krav
- g) resultater af de designberegninger, der er foretaget, og de undersøgelser, der er udført, og den tekniske dokumentation eller anden dokumentation, der er anvendt, samt
- h) testrapporter.

3. Fremstilling

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågningen heraf sikres, at batterierne er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, og med de gældende krav i punkt 1.

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

Fabrikanten anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt batteri, som opfylder de gældende krav i punkt 1, eller, hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, på emballagen og de dokumenter, der ledsager batteriet.

Fabrikanten udarbejder en EU-overensstemmelseserklæring for hver batterimodel i henhold til artikel 18 og opbevarer den sammen med den tekniske dokumentation, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at det sidste batteri, som tilhører den pågældende batterimodel, er bragt i omsætning. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken batterimodel den vedrører.

En kopi af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de nationale myndigheder.

5. Fabrikantens bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser som fastsat i punkt 4 kan opfyldes af fabrikantens bemyndigede repræsentant på dennes vegne og på fabrikantens ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

MODUL D1 — KVALITETSSIKRING AF PRODUKTIONSPROCESSEN

1. Beskrivelse af modulet

Kvalitetssikringen af produktionsprocessen er den overensstemmelsesvurderingsprocedure, hvorved fabrikanten opfylder de i punkt 2, 4 og 7 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar og med forbehold af andre erhvervs drivendes forpligtelser i overensstemmelse med denne forordning sikrer og erklærer, at de pågældende batterier opfylder de gældende krav i artikel 7 og 8 eller, efter fabrikantens eget valg, alle gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om batteriet er i overensstemmelse med de i punkt 1 omhandlede relevante krav, og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risiciene.

Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af batteriets design, fremstilling og funktion. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af batteriet og dets påtænkte anvendelse
- b) design- og produktionstegningerne og oversigterne over komponenter, delmontager og kredsløb
- c) de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå de tegninger og oversigter, der er omhandlet i litra b), og hvordan batteriet fungerer
- d) en model af den påkrævede mærkning, jf. artikel 13
- e) en liste over de anvendte harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, de anvendte fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, eller over begge dele, og i tilfælde af harmoniserede standarder, fælles specifikationer, eller begge dele, der anvendes delvis, en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt
- f) en liste over andre relevante tekniske specifikationer, der anvendes til måling eller beregning, og beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14, eller verificere, at batterierne overholder disse krav, hvis der ikke er anvendt eller ikke er tilgængelige harmoniserede standarder, fælles specifikationer eller begge dele
- g) resultaterne af de designberegninger og undersøgelser, der er foretaget, og den tekniske dokumentation eller anden dokumentation, der er anvendt
- h) en undersøgelse, der ligger til grund for CO₂-fodafttryksværdierne, jf. artikel 7, stk. 1, og for CO₂-fodafttryk sklassen, jf. artikel 7, stk. 2, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, fjerde afsnit, litra a), og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger
- i) en undersøgelse, der ligger til grund for andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1, andet afsnit, og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger, og
- j) testrapporterne.

3. Tilgængelig teknisk dokumentation

Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning.

4. Fremstilling

Fabrikanten skal ved produktion, endelig produktkontrol og test af de pågældende batterier anvende et godkendt kvalitetssystem, jf. punkt 5, som skal være omfattet af den i punkt 6 omhandlede overvågning.

5. Kvalitetssystem

1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende batterier til det bemyndigede organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- a) fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens bemyndigede repræsentant, hvis ansøgningen indgives af denne
- b) en skriftlig erklæring om, at samme ansøgning ikke er blevet indgivet til et andet bemyndiget organ
- c) alle relevante oplysninger om den påtænkte batterikategori
- d) dokumentation vedrørende kvalitetssystemet som omhandlet i punkt 5.2
- e) den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2.

2. Kvalitetssystemet skal sikre, at batterierne opfylder de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

Alle de elementer, krav og bestemmelser, som fabrikanten anvender, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i form af skriftlige politikker, procedurer og anvisninger. Dokumentationen vedrørende kvalitetssystemet skal gøre det muligt at have en konsekvent fortolkning af kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -optegnelser.

Dokumentationen vedrørende kvalitetssystemet skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- a) kvalitetsmålsætningerne og ledelsens organisationsstruktur, ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- b) procedurerne for dokumentation og overvågning af de parametre og data, der er nødvendige for at beregne og ajourføre andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, og, hvis det er relevant, CO₂-fodafttryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7
- c) de tilsvarende teknikker, processer og systematiske foranstaltninger, der anvendes i forbindelse med fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring
- d) de undersøgelser, beregninger, målinger og test, der foretages før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- e) kvalitetsoptegnelser såsom kontrolrapporter og beregnings-, målings-, test- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende det berørte personales kvalifikationer
- f) metoder til at overvåge, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 5.2.

Det lægger til grund, at kravene er opfyldt for så vidt angår de elementer i kvalitetssystemet, som overholder de tilsvarende specifikationer i den relevante harmoniserede standard.

Ud over erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal auditholdet have mindst ét medlem med erfaring i at vurdere ringsopgaver på det relevante produktområde og inden for den pågældende produktteknologi samt viden om de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

Auditten skal indbefatte et vurderingsbesøg på fabrikantens anlæg.

Auditholdet skal gennemgå den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, med henblik på at

kontrollere fabrikantens evne til at identificere de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14, og udføre de nødvendige undersøgelser, beregninger, målinger og test for at sikre, at batteriet er i overens stemmelse med disse krav. Auditholdet skal kontrollere pålideligheden af de data, der anvendes til beregning af andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, og såfremt relevant CO₂-fodafttryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7, samt om den relevante beregningsmetode er blevet anvendt korrekt.

Efter at have vurderet kvalitetssystemet meddeler det bemyndigede organ sin afgørelse til fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af auditten og begrundelsen for denne afgørelse.

4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde de forpligtelser, der følger af kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, så det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

5. Fabrikanten underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og beslutter, om det ændrede kvalitetssystem fortsat opfylder de i punkt 5.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen.

6. Overvågning under det bemyndigede organs ansvar

1. Formålet med overvågningen er at sikre, at fabrikanten behørigt opfylder de forpligtelser, der følger af det godkendte kvalitetssystem.

2. Fabrikanten skal med henblik på vurdering give det bemyndigede organ adgang til fremstillings-, kontrol-, test- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, navnlig:

a) dokumentationen vedrørende kvalitetssystemet, der er omhandlet i punkt 5.2

b) den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2

c) kvalitetsoptegnelser såsom kontrolrapporter og beregnings-, målings-, test- og kalibreringsdata og rapporter vedrørende det berørte personales kvalifikationer.

3. Det bemyndigede organ aflægger jævnligt auditbesøg for at sikre, at fabrikanten opretholder og anvender kvalitetssystemet, og det udsteder en auditrapport til fabrikanten. Under disse auditbesøg skal det bemyndigede organ som minimum kontrollere pålideligheden af de data, der anvendes til beregning af andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, og såfremt relevant CO₂-fodafttryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7, samt om den relevante beregningsmetode er blevet anvendt korrekt.

4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt udføre eller foranledige undersøgelser, beregninger, målinger og test for at kontrollere, at kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det bemyndigede organ udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget test, en testrapport til fabrikanten.

7. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og på det i punkt 5.1 omhandlede bemyndigede organs ansvar dette organs identifikationsnummer på hvert enkelt batteri, som opfylder de gældende krav, der er omhandlet i punkt 1, eller, hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter, at dette ikke er muligt eller er u hensigts mæssigt, på emballagen og de dokumenter, der ledsager batteriet.

2. Fabrikanten udarbejder en EU-overensstemmelseserklæring for hver batterimodel i henhold til artikel 18 og opbevarer den, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter

at det sidste batteri, som tilhører den pågældende batterimodel, er bragt i omsætning. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken batterimodel den vedrører.

En kopi af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de nationale myndig heder.

8. Tilgængelig dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

Fabrikanten skal i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning, kunne forelægge de nationale myndighe-der:

- a) dokumentationen vedrørende kvalitetssystemet, der er omhandlet i punkt 5.2
- b) de i punkt 5.5 omhandlede ændringer som godkendt
- c) de i punkt 5.5, 6.3 og 6.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

9. Oplysningspligt for det bemyndigede organ

Hvert bemyndiget organ oplyser sin bemyndigende myndighed om udstedte eller tilbagekaldte godken-delser af kvalitetssystemer og stiller med jævne mellemrum eller efter anmodning listen over afvis-te, suspenderede eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetssystemer til rådighed for sin bemyndigende myndighed.

Hvert bemyndiget organ oplyser de øvrige bemyndigede organer om afviste, tilbagekaldte, suspende-rede eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetssystemer og efter anmodning om udstedte godkendelser af kvalitetssystemer.

10. Fabrikantens bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser som fastsat i punkt 3, 5.1, 5.5, 7 og 8 kan opfyldes af dennes bemyndigede repræ sentant på fabrikantens vegne og ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

Del C

MODUL G — OVERENSSTEMMELSE PÅ GRUNDLAG AF ENHEDSVERIFIKATION

1. Beskrivelse af modulet

Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation er den overensstemmelsesvurderingsprocedure, hvorved fabri kanten opfylder de i punkt 2, 3 og 5 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar og med forbehold af andre erhvervsdrivendes ansvarsområder i overensstemmelse med denne forordning sikrer og erklærer, at det pågældende batteri, som har været underlagt bestemmelserne i punkt 4, er i overensstemmelse med de gældende krav, der er fastlagt i artikel 7 og 8 eller, efter fabrikantens eget valg, alle gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

2. Teknisk dokumentation

1. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation og stiller den til rådighed for det bemyndigede organ som omhandlet i punkt 4. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om batteriet er i overens stemmelse med de i punkt 1 omhandlede relevante krav og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risikoen/risiciene.

Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af batteriets design, fremstilling og funktion.

Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af batteriet og dets påtænkte anvendelse
- b) design- og produktionstegningerne og oversigterne over komponenter, delmontager og kredsløb

- c) de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå de tegninger og oversigter, der er omhandlet i litra b), og hvordan batteriet fungerer
- d) en model af den påkrævede mærkning, jf. artikel 13
- e) en liste over de anvendte harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, anvendte fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, eller begge dele, og i tilfælde af harmoniserede standarder, fælles specifikationer, der anvendes delvis, eller begge dele, en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt
- f) en liste over andre relevante tekniske specifikationer, der anvendes til måling eller beregning, og beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de gældende krav i punkt 1 eller verificere, at batterierne overholder disse krav, hvis der ikke er anvendt eller ikke er tilgængelige harmoniserede standarder, fælles specifikationer, eller begge dele
- g) resultaterne af de designberegninger og undersøgelser, der er foretaget, og af den tekniske dokumentation eller anden dokumentation, der er anvendt
- h) en undersøgelse, der ligger til grund for CO₂-fodaftryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, fjerde afsnit, litra a), og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger
- i) en undersøgelse, der ligger til grund for andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1, andet afsnit, og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger, samt
- j) testrapporterne.

2. Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning.

3. Fremstilling

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, så det ved fremstillingsprocessen og overvågningen heraf sikres, at det fremstillede batteri er i overensstemmelse med de gældende krav i punkt 1.

4. Verifikation

1. Et bemyndiget organ udpeget af fabrikanten udfører eller foranlediger udførelse af passende undersøgelser, beregninger, målinger og test som fastsat i de relevante harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, eller begge dele, eller tilsvarende test for at kontrollere, at batteriet overholder de gældende krav i punkt 1. I mangel af sådanne harmoniserede standarder eller fælles specifikationer træffer det pågældende bemyndigede organ afgørelse om, hvorvidt der skal foretages passende undersøgelser, beregninger, målinger og test.

Det bemyndigede organ udsteder en overensstemmelsesattest for så vidt angår de undersøgelser, beregninger, målinger og test, der er foretaget, og anbringer eller foranlediger under eget ansvar anbringelse af sit identifikationsnummer på det godkendte batteri.

2. Fabrikanten opbevarer overensstemmelsesattesterne, så de står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning.

5. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og på det i punkt 4 omhandlede bemyndigede organs ansvar dette organs identifikationsnummer på hvert enkelt batteri, som opfylder de gældende krav, der er

omhandlet i punkt 1, eller, hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, på emballagen og de dokumenter, der ledsager batteriet.

Fabrikanten udarbejder en EU-overensstemmelseserklæring for hvert batteri i henhold til artikel 18 og stiller den til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket batteri den vedrører.

En kopi af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de nationale myndigheder.

6. Fabrikantens bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser som fastsat i punkt 2.2, 4.2 og 5 kan opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant på fabrikantens vegne og ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

BILAG IX

EU-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING Nr.* ...

* (erklæringens identifikationsnummer)

1. Batterimodel (produkt-, kategori- og parti- eller serienummer):
2. Navn og adresse på fabrikanten og, hvis det er relevant, dennes bemyndigede repræsentant:
3. Denne overensstemmelseserklæring udstedes udelukkende på fabrikantens ansvar.
4. Erklæringens genstand (beskrivelse af batteriet og identifikation, så det kan spores, og dette kan eventuelt omfatte afbildning af batteriet):
5. Genstanden for erklæringen, der er beskrevet i punkt 4, er i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniserings lovgivning: ... (henvisning til andre anvendte EU-retsakter).
6. henvisninger til de relevante harmoniserede standarder eller til de anvendte fælles specifikationer eller til de andre tekniske specifikationer, som der erklæres overensstemmelse med:
7. Det bemyndigede organ (navn, adresse, nummer) ... har foretaget ... (beskrivelse af aktiviteten) ... og udstedt attesten eller attesterne: ... (nærmere oplysninger, herunder dato og, hvis det er relevant, oplysninger om gyldighedsperioden og betingelserne for gyldighed).
8. Yderligere oplysninger

Underskrevet for og på vegne af:

(udstedelsessted og -dato):

(navn, stilling) (underskrift)

BILAG X

LISTE OVER RÅSTOFFER OG RISIKOKATEGORIER

1. Råstoffer:
 - a) kobolt
 - b) naturlig grafit
 - c) litium
 - d) nikkel
 - e) kemiske forbindelser baseret på de råstoffer, der er anført i litra a) til d), og som er nødvendige for fremstillingen af de aktive materialer i batterier.
2. Sociale og miljømæssige risikokategorier:
 - a) miljø, klima og menneskers sundhed under hensyntagen til direkte, forårsagede, indirekte og kumulative virkninger, herunder:
 - i) luft, herunder luftforurening såsom drivhusgasemissioner
 - ii) vand, herunder havbundsmiljø og havmiljø og herunder vandforurening, vandanvendelse, vandmængder (oversvømmelse eller tørke) og adgang til vand
 - iii) jord, herunder jordforurening, jorderosion, arealanvendelse og jordforringelse
 - iv) biodiversitet, herunder skade på habitater, vilde dyr og planter, flora og økosystemer, herunder økosystem tjenester
 - v) farlige stoffer
 - vi) støj og vibrationer
 - vii) anlægssikkerhed
 - viii) energiforbrug
 - ix) affald og rester
 - b) menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og arbejdsmarkedsforhold, herunder:
 - i) arbejdsmiljø og -sikkerhed
 - ii) børnearbejde
 - iii) tvangsarbejde
 - iv) forskelsbehandling
 - v) fagforeningsrettigheder
 - c) samfundsliv, herunder for oprindelige folk.
3. De internationale instrumenter, der dækker de risici, der er omhandlet i punkt 2, omfatter:
 - a) de ti principper i FN's Global Compact-initiativ
 - b) UNEP Guidelines for Social Life Cycle Assessment of Products
 - c) konventionen om den biologiske mangfoldighed, navnlig COP-afgørelse VIII/28 — Voluntary guidelines on Biodiversity-Inclusive impact assessment
 - d) FN's Parisaftale
 - e) de otte grundlæggende ILO-konventioner som defineret i ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet
 - f) andre internationale miljøkonventioner, der er bindende for Unionen eller dens medlemsstater
 - g) ILO's erklæringen om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet

- h) internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter (»International Bill of human Rights«), herunder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.
4. De internationalt anerkendte due diligence-instrumenter, der finder anvendelse på due diligence-kravene i kapitel VII i denne forordning:
- internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter (»International Bill of human Rights«), herunder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder
 - FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder
 - OECD's retningslinjerne for multinationale virksomheder
 - ILO's trepartserklæringen om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik
 - OECD's due diligence-vejledning for ansvarlig virksomhedsadfærd
 - OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

BILAG XI

BEREGNING AF INDSAMLINGSPROCENTER FOR UDTJENTE BÆRBARE BATTERIER OG UDTJENTE BATTERIER TIL LETTE TRANSPORTMIDLER

1. Producenter af den relevante kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, og medlemsstater beregner indsamlingsprocenten som den procentdel, der fremkommer ved at dividere vægten af udtjente batterier, indsamlet i henhold til henholdsvis artikel 59, 60 og 69 i et givet kalenderår i en medlemsstat, med den gennemsnitlige vægt af sådanne batterier, som producenterne enten gør tilgængelige på markedet direkte til slutbrugere eller leverer til tredjeparter med henblik på at gøre dem tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat i de foregående tre kalenderår. Indsamlingsprocenterne beregnes henholdsvis for bærbare batterier i henhold til artikel 59 og for batterier til lette transportmidler i henhold til artikel 60.

år	Dataindsamling		Beregning	Rapporterings krav
år 1	Salg i år 1 (S1)			
år 2	Salg i år 2 (S2)			
år 3	Salg i år 3 (S3)			
år 4	Salg i år 4 (S4)	Indsamling i år 4 (C4)	Indsamlingsprocent (CR4) = $3 * C4 / (S1 + S2 + S3)$	CR4
år 5	Salg i år 5 (S5)	Indsamling i år 5 (C5)	Indsamlingsprocent (CR5) = $3 * C5 / (S2 + S3 + S4)$	CR5
Osv.	Osv.	Osv.	Osv.	

2. Producenter af den relevante kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, og medlemsstater beregner det årlige salg af batterier til slutbrugere i et givet år som vægten af sådanne batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat i det pågældende år, med undtagelse af batterier, der har forladt den pågældende medlemsstats område i det pågældende år, inden de sælges til slutbrugerne. Dette salg beregnes separat for henholdsvis bærbare batterier og batterier til lette transportmidler.
3. Et batteri skal kun tælles første gang, det gøres tilgængeligt på markedet i en medlemsstat.
4. Beregningen i punkt 1 og 2 baseres på indsamlede data eller statistisk signifikante skøn, der er baseret på indsamlede data.

BILAG XII

KRAV VEDRØRENDE OPLAGRING, BEHANDLING, HERUNDER GENANVENDELSE

Del A: Krav vedrørende oplagring og behandling

1. Behandling omfatter som minimum aftapning af alle væsker og syrer.
2. Behandling og enhver oplagring, herunder midlertidig oplagring, i behandlingsvirksomheder, herunder genanvendelse af virksomheder, skal finde sted på enten arealer med uigennemtrængelig belægning og egnet vejrfast overdækning eller i egnede beholdere.
3. Udtjente batterier i behandlingsvirksomheder, herunder genanvendelsesvirksomheder oplagres på en sådan måde, at de ikke blandes med affald fra ledende eller brændbare materialer.
4. Der etableres særlige forholdsregler og sikkerhedsforanstaltninger til behandling af udtjente litiumbaserede batterier under håndtering, sortering og oplagring. Sådanne foranstaltninger omfatter beskyttelse mod eksponering for
 - a) for kraftig varme (f.eks. høje temperaturer, brand eller direkte sollys)
 - b) vand såsom nedbør og oversvømmelse
 - c) enhver form for sammenpresning eller fysisk skade.

Udtjente litiumbaserede batterier opbevares i deres normalt monterede retning, der aldrig er omvendt, og på steder med god ventilation, og de dækkes af højspændingsisolerende gummi. Oplagringsfaciliteter for udtjente litiumbase rede batterier mærkes med et advarselsskilt.

5. Kviksølv adskilles under behandling til en identificerbar strøm, som er immobiliseret og bortskaffet på en sikker måde, og som ikke må have negative påvirkninger af menneskers sundhed eller miljøet.
6. Cadmium adskilles under behandling til en identificerbar strøm, som er givet en sikker destination, og som ikke må have negative påvirkninger af menneskers sundhed eller miljøet

Del B: Mål for genanvendelseseffektivitet

1. Senest den 31. december 2025 skal genanvendelsen nå op på mindst følgende mål for genanvendelseeffektivitet:
 - a) genanvendelse af 75 % af gennemsnitsvægten af blysyrebatterier
 - b) genanvendelse af 65 % af gennemsnitsvægten af litiumbaserede batterier
 - c) genanvendelse af 80 % af gennemsnitsvægten af nikkel-cadmium-batterier
 - d) genanvendelse af mindst 50 % af gennemsnitsvægten af andre udtjente batterier.
2. Senest den 31. december 2030 skal genanvendelsen nå op på mindst følgende mål for genanvendelseeffektivitet:
 - a) genanvendelse af 80 % af gennemsnitsvægten af blysyrebatterier
 - b) genanvendelse af 70 % af gennemsnitsvægten af litiumbaserede batterier.

Del C: Mål for materialenyttiggørelse

1. Senest den 31. december 2027 skal al genanvendelse nå op på mindst følgende mål for materialenyttiggørelse:
 - a) 90 % for kobolt
 - b) 90 % for kobber
 - c) 90 % for bly
 - d) 50 % for litium
 - e) 90 % for nikkel.
2. Senest den 31. december 2031 skal al genanvendelse nå op på mindst følgende mål for materialenyttiggørelse:
 - a) 95 % for kobolt
 - b) 95 % for kobber
 - c) 95 % for bly
 - d) 80 % for litium
 - e) 95 % for nikkel.

BILAG XIII

BATTERIPASSET SKAL INDEHOLDE FØLGENDE OPLYSNINGER

1. OFFENTLIGT TILGÆNGELIGE OPLYSNINGER OM BATTERIMODELLEN

Et batteripas skal indeholde følgende oplysninger om batterimodellen, som skal være offentligt tilgængelige:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i bilag VI, del A
- b) batteriets materialesammensætning, herunder dets kemi, andre farlige stoffer i batteriet end kviksølv, cadmium eller bly, og kritiske råstoffer i batteriet
- c) oplysninger om CO₂-fodaftryk som omhandlet i artikel 7, stk. 1 og 2

- d) Oplysninger om ansvarlig fremskaffelse som angivet i rapporten om due diligence-politik vedrørende batterier, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3
- e) oplysninger om genanvendt indhold som anført i den dokumentation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1
- f) andelen af vedvarende indhold
- g) nominel kapacitet (i Ah)
- h) mindste, nominel og maksimal spænding med temperaturintervaller, hvis det er relevant
- i) oprindelig effektkapacitet (i watt) og grænseværdier med temperaturinterval, hvis det er relevant
- j) batteriets forventede levetid udtrykt i cyklusser samt anvendt referencetest
- k) kapacitetstærskel for tømning (kun for elkøretøjsbatterier)
- l) temperaturområde, som batteriet kan modstå, når det ikke er i brug (referencetest)
- m) periode, i hvilken den handelsmæssige garanti for kalenderlevetiden gælder
- n) indledende energimæssig rundturseffektivitet og ved 50 % af livscyklusen
- o) intern battericelle- og -pakkemodstand
- p) c-rate for relevant livscyklustest
- q) mærkningskravene, jf. artikel 13, stk. 3 og 4
- r) EU-overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 18
- s) oplysningerne vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier, jf. artikel 74, stk. 1, litra a)-f).

2. OPLYSNINGER OM BATTERIMODELLEN, SOM KUN ER TILGÆNGELIGE FOR PERSONER MED EN LEGITIM INTERESSE OG KOMMISSIONEN

Et batteripas skal indeholde følgende oplysninger om batterimodellen, som kun er tilgængelige for personer med en legitim interesse og Kommissionen:

- a) detaljeret sammensætning, herunder materialer anvendt i katoden, anoden og elektrolytten
- b) delnumre for komponenter og kontaktoplysninger på kilder til reservedele
- c) oplysninger om demontering, herunder som minimum:
 - sprængbilleder af batterisystemet/-pakken, der viser placeringen af battericeller
 - demonteringssekvenser
 - type og antal fastgørelsesteknikker, der skal låses op
 - nødvendigt værktøj til demontering
 - advarsler, hvis der er risiko for beskadigelse af dele
 - antal anvendte celler og konfiguration
- d) sikkerhedsforanstaltninger.

3. OPLYSNINGER, DER KUN ER TILGÆNGELIGE FOR BEMYNDIGEDE ORGANER, MARKEDSOVERVÅGNINGSMYNDIGHEDER OG KOMMISSIONEN

Et batteripas skal indeholde følgende oplysninger om batterimodellen, som kun er tilgængelige for bemyndigede organer, markedsovervågningsmyndigheder og Kommissionen:

- resultater af testrapporter, der dokumenterer, at kravene i denne forordning eller en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne forordning, er opfyldt.

4. OPLYSNINGER OG DATA VEDRØRENDE ET INDIVIDUELT BATTERI, SOM KUN ER TILGÆNGELIGE FOR PERSONER MED EN LEGITIM INTERESSE

Et batteripas skal indeholde følgende specifikke oplysninger og data om et individuelt batteri, som kun er tilgængelige for personer med en legitim interesse:

- a) værdierne for ydeevne- og holdbarhedsparametre omhandlet i artikel 10, stk. 1, når batteriet bringes i omsætning, og når dets status ændres
- b) oplysninger om batteriets sundhedstilstand i henhold til artikel 14
- c) oplysninger om batteriets status, defineret som »oprindeligt«, »med ændret anvendelse«, »genbrugt«, »genfremstillet« eller »udtjent«
- d) oplysninger og data som følge af anvendelsen heraf, herunder antallet af ladnings- og afladningscykluser og negative hændelser såsom ulykker samt periodisk optegnede oplysninger om driftsmiljøbetingelser, herunder temperatur, og om ladetilstanden.

BILAG XIV

MINIMUMSKRAV FOR OVERFØRSLER AF BRUGTE BATTERIER

1. For at skelne mellem brugte og udtjente batterier skal der, hvis indehaveren, dvs. den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af de brugte batterier eller de udtjente batterier, hævder at have til hensigt at overføre eller overfører brugte batterier og ikke udtjente batterier, stilles krav om, at denne indehaver er i besiddelse af følgende som dokumentation for denne påstand:
 - a) en kopi af fakturaen og kontrakten om salg eller overdragelse af ejerskabet af batterierne, hvoraf det fremgår, at batterierne er beregnet til direkte genbrug, og at de er i fuld funktionsduelig stand
 - b) dokumentation for evaluering eller test i form af en kopi af optegnelserne såsom testcertifikatet eller beviset for funktionsduelighed for hvert batteri eller hver del deraf i forsendelsen samt protokollen indeholdende alle oplysninger i optegnelserne i overensstemmelse med punkt 3
 - c) en erklæring fra indehaveren om, at ingen af materialerne og intet af udstyret i forsendelsen er affald, jf. artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF, og
 - d) passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, især gennem tilstrækkelig emballering og passende stabling af forsendelsen.
2. Punkt 1, litra a) og b), og punkt 3 finder ikke anvendelse, hvis det er påvist med dokumentbevis, at overførslen finder sted inden for rammerne af en overførselsaftale mellem virksomheder, og at:
 - a) det brugte batteri returneres til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, til reparation under garantien med henblik på genbrug, eller
 - b) hvis det brugte batteri er til erhvervmæssig brug, returneres det til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, eller en tredjemands anlæg i lande, som OECD-Rådets beslutning C(2001)107/final om kontrollen med grænseoverskridende overførsel af affald bestemt til nyttiggørelse finder anvendelse på, til renoivering eller reparation i henhold til en gyldig aftale med henblik på genbrug, eller
 - c) hvis det fejlbehæftede brugte batteri er til erhvervmæssig brug og er mangelfuldt, returneres det til producenten eller en tredjemand, som handler på dennes vegne, til årsagsanalyse i henhold til en gyldig aftale, hvis en sådan analyse kun kan foretages af producenten eller tredjemand, der handler på dennes vegne.

3. For at påvise, at de batterier, der overføres, er brugte batterier og ikke udtjente batterier, udfører indehaveren følgende trin for test og optegnelse:

Trin 1: Test

- a) batteriet testes for sin sundhedstilstand, og tilstedeværelsen af farlige stoffer vurderes
 b) der føres en optegnelse over resultaterne af vurderingen og testen, der er omhandlet i litra a).

Trin 2: Optegnelse

- a) optegnelsen skal fastgøres forsvarligt, men ikke permanent, enten på selve det brugte batteri, hvis det brugte batteri ikke er emballeret, eller på emballagen således, at den kan læses uden at fjerne emballagen
 b) optegnelsen skal indeholde følgende oplysninger:
- navn på batteriet eller en del heraf
 - identifikationsnummer på batteriet eller en del heraf, hvor det er relevant
 - produktionsår, hvis et sådant foreligger
 - navn og adresse på det selskab, der er ansvarligt for at teste sundhedstilstanden
 - typer af tests, der er udført for trin 1
 - resultater af de tests, som er udført for trin 1, herunder dato for testene.
4. Foruden den dokumentation, der er påkrævet i punkt 1, 2 og 3, skal hver forsendelse, f.eks. transportcontainer eller lastvognslæs, af brugte batterier ledsages af:
- a) et relevant transportdokument og
 b) en ansvarserklæring fra den ansvarlige person.
5. I mangel af bevis for, at en genstand er et brugt batteri og ikke et udtjent batteri i form af passende dokumentation som påkrævet i punkt 1, 2, 3 og 4, og i mangel af passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, navnlig gennem tilstrækkelig emballering og passende stabling af forsendelsen, som er forpligtet, der påhviler den indehaver, der forestår transporten, betragtes genstanden som affald, og det antages, at forsendelsen udgør en ulovlig overførsel. I sådanne tilfælde skal forsendelsen håndteres i henhold til artikel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1013/2006.

BILAG XV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 1)	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 1, nr. 2)	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 2	Artikel 1, stk. 3, 4 og 5
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk. 3 og 4
Artikel 2, stk. 2	Artikel 1, stk.5
Artikel 2, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 5, litra a)
Artikel 2, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 5, litra a)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 3, nr. 1)	Artikel 3, stk. 1, nr. 1)
Artikel 3, nr. 2)	Artikel 3, stk. 1, nr. 2)
Artikel 3, nr. 3)	Artikel 3, stk. 1, nr. 9)
Artikel 3, nr. 4)	—
Artikel 3, nr. 5)	Artikel 3, stk. 1, nr. 12)
Artikel 3, nr. 6)	Artikel 3, stk. 1, nr. 13)
Artikel 3, nr. 7)	Artikel 3, stk. 1, nr. 50)
Artikel 3, nr. 8)	Artikel 3, stk. 2, litra a)
Artikel 3, nr. 9)	—
Artikel 3, nr. 10)	Artikel 3, stk. 1, nr. 53)
Artikel 3, nr. 11)	Artikel 3, stk. 1, nr. 26)
Artikel 3, nr. 12)	Artikel 3, stk. 1, nr. 47)
Artikel 3, nr. 13)	Artikel 3, stk. 1, nr. 65)
Artikel 3, nr. 14)	Artikel 3, stk. 1, nr. 16)
Artikel 3, nr. 15)	Artikel 3, stk. 1, nr. 22)
Artikel 3, nr. 16)	—
Artikel 3, nr. 17)	—

Direktiv 2006/66/EF

Denne forordning

Artikel 4

Artikel 6

Artikel 4, stk. 1	Bilag I
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Bilag I, nr. 1
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Bilag I, nr. 2
Artikel 4, stk. 2	—
Artikel 4, stk. 3	—
Artikel 4, stk. 3, litra a)	—
Artikel 4, stk. 3, litra b)	—
Artikel 4, stk. 3, litra c)	—
Artikel 4, stk. 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	Artikel 4
Artikel 6, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	—
Artikel 7	Artikel 2
Artikel 8	Artikel 59-62 og artikel 64-67
Artikel 8, stk. 1	Artikel 59
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 59, stk. 1, litra a) Artikel 59, stk. 1, litra b)
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 62
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra c)	Artikel 61, stk. 1 Artikel 62, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra d)	Artikel 59, stk. 2, litra a), nr. ii) Artikel 61, stk. 1, litra c)
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 59, stk. 5
Artikel 8, stk. 2	Artikel 59, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 2, litra a)	Artikel 59, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 2, litra b)	Artikel 59, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, litra c)	—
Artikel 8, stk. 3	Artikel 61
Artikel 8, stk. 4	Artikel 61
Artikel 9	—

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 10	Artikel 59, 60 og 69
Artikel 10, stk. 1	—
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	Artikel 75, stk. 4
Artikel 10, stk. 2	Artikel 59 og 60
Artikel 10, stk. 2, litra a)	—
Artikel 10, stk. 2, litra b)	Artikel 59, stk. 3, og artikel 60, stk. 3
Artikel 10, stk. 3	Artikel 69, stk. 2, og artikel 76, stk. 1, andet afsnit
Artikel 10, stk. 4	—
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 12	Artikel 70
Artikel 12, stk. 1	Artikel 70, stk. 2
Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 59, stk. 1, litra f), artikel 60, stk. 1, litra f), og
Artikel 12, stk 1, første afsnit, litra b)	artikel 61, stk. 3, litra c) Artikel 71, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit	—
Artikel 12, stk. 2	Artikel 71, stk. 4
Artikel 12, stk. 3	Artikel 70, stk. 3
Artikel 12, stk. 4	Artikel 71, stk. 2 og 3
Artikel 12, stk. 5	Artikel 75, stk. 5, litra c), og artikel 76, stk. 1, litra d)
Artikel 12, stk. 6	Artikel 71, stk. 4
Artikel 13	—
Artikel 13, stk. 1	—
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	Artikel 70, stk. 1

Artikel 15	Artikel 72
Artikel 15, stk. 1	Artikel 72, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 72, stk. 3
Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 15, stk. 3	Artikel 72, stk. 4
Artikel 16	Artikel 56
Artikel 16, stk. 1	Artikel 56, stk. 1 og 4
Artikel 16, stk. 1, litra a)	Artikel 56, stk. 4, litra a)
Artikel 16, stk. 1, litra b)	Artikel 56, stk. 4, litra a)
Artikel 16, stk. 2	—
Artikel 16, stk. 3	Artikel 56, stk. 1, litra c
Artikel 16, stk. 4	Artikel 74, stk. 5
Artikel 16, stk. 5	—
Artikel 16, stk. 6	—
Artikel 17	Artikel 55
Artikel 18	Artikel 57, stk. 2, litra c)
Artikel 18, stk. 1	—
Artikel 18, stk. 2	—
Artikel 18, stk. 3	—
Artikel 19	Artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1, artikel 61, stk. 1, og artikel 62 og 64-67
Artikel 19, stk. 1	Artikel 59, stk. 2, artikel 60, stk. 2, artikel 61, stk. 1, og artikel 62, 65, 66 og 67
Artikel 19, stk. 2	Artikel 57, stk. 2, litra c)
Artikel 20	Artikel 74
Artikel 20, stk. 1	Artikel 74, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, litra a)	Artikel 74, stk. 1, litra f)
Artikel 20, stk. 1, litra b)	Artikel 74, stk. 1, litra b)

Artikel 20, stk. 1, litra c)	Artikel 74, stk. 1, litra c)
Artikel 20, stk. 1, litra d)	Artikel 74, stk. 1, litra b)
Artikel 20, stk. 1, litra e)	Artikel 74, stk. 1, litra e)
Artikel 20, stk. 2	Artikel 74
Artikel 20, stk. 3	Artikel 74, stk. 4
Artikel 21	Artikel 20 Artikel 13, bilag VI, del A, B og C
Artikel 21, stk. 1	Artikel 13, stk. 4

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 21, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 21, stk. 3	Artikel 13, stk. 5
Artikel 21, stk. 4	Artikel 13, stk. 4
Artikel 21, stk. 5	Artikel 13, stk. 4
Artikel 21, stk. 6	—
Artikel 21, stk. 7	—
Artikel 22a	—
Artikel 23	Artikel
	94
Artikel 23, stk. 1	Artikel 94, stk. 1
Artikel 23, stk. 2	Artikel 94, stk. 2
Artikel 23, stk. 2, litra a)	—
Artikel 23, stk. 2, litra b)	Artikel 94, stk. 2, første afsnit, litra e)
Artikel 23, stk. 2, litra c)	Artikel 71, stk. 5 og 6
Artikel 23, stk. 3	Artikel 94, stk. 2, andet afsnit
Artikel 23a	Artikel 89
Artikel 23a, stk. 1	Artikel 89, stk. 1
Artikel 23a, stk. 2	Artikel 89, stk. 2
Artikel 23a, stk. 3	Artikel 89, stk. 3
Artikel 23a, stk. 4	Artikel 89, stk. 5
Artikel 23a, stk. 5	Artikel 89, stk. 6

Artikel 24	Artikel 90
Artikel 24, stk. 1	Artikel 90, stk. 1
Artikel 24, stk. 2	Artikel 90, stk. 3
Artikel 24, stk. 2, andet afsnit	Artikel 90, stk. 3, andet afsnit
Artikel 25	Artikel 93
Artikel 26	—
Artikel 27	—
Artikel 28	Artikel 95
Artikel 29	Artikel 96
Artikel 30	—

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Bilag I	Bilag XI
Bilag II	Bilag VI, del B
Bilag III	Bilag XII
Bilag III, del A	Bilag XII, del A
Bilag III, del B	Bilag XII, del B
Bilag IV	Artikel 55

- (1) EUT C 220 af 9.6.2021, s. 128.
- (2) Europa-Parlamentets holdning af 14.6.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.6.2023.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj (EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1).
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REaCh), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).
- (9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).
- (10) Kommissionens forordning (EU) nr. 617/2013 af 26. juni 2013 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af computere og computerservere (EUT L 175 af 27.6.2013, s. 13).
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).
- (14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 af 27. november 2019 om krav til typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer for så vidt angår deres generelle sikkerhed og beskyttelsen af køretøjspassagerer og bløde trafikanter og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009 og forordning (EF) nr. 661/2009 og Kommissionens forordning (EF) nr. 631/2009, (EU) nr. 406/2010, (EU) nr. 672/2010, (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 1005/2010, (EU) nr. 1008/2010, (EU) nr. 1009/2010, (EU) nr. 19/2011, (EU) nr. 109/2011, (EU) nr. 458/2011, (EU) nr. 65/2012, (EU) nr. 130/2012, (EU) nr. 347/2012, (EU) nr. 351/2012, (EU) nr. 1230/2012 og (EU) 2015/166 (EUT L 325 af 16.12.2019, s. 1).
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).
- (16) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62).
- (17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).
- (19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).
- (23) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).
- (24) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.
- (25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).
- (26) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).
- (27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).
- (28) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).
- (29) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).
- (30) Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).
- (31) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).
- (32) Kommissionens forordning (EU) nr. 493/2012 af 11. juni 2012 om fastlæggelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af detaljbestemmelser om beregning af effektiviteten af processer for genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer (EUT L 151 af 12.6.2012, s. 9).
- (33) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMaS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).
- (34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

-
- (35) Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007 af 29. november 2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald, der er opført i bilag III eller IIIa til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006, til visse lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald (EUT L 316 af 4.12.2007, s. 6).
- (36) Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).
- (37) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1267 af 20. juli 2022 om fastsættelse af procedurerne for udpegelse af EU- prøvningsfaciliteter med henblik på markedsovervågning og kontrol af produktoverensstemmelse i overensstemmelse med Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 (EUT L 192 af 21.7.2022, s. 21).
- (38) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).
- (39) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).
- (40) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- (41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- (42) Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).
- (43) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).
- (44) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).
- (45) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).
- (46) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).
- (1) IEC nævner opladning og kapacitet. Begge repræsenterer den samme fysiske mængde (opladning); forskellen består alene i, at opladning udtrykkes med $C = A \cdot s$, og kapacitet med $A \cdot h$. I praksis anvendes kapacitet i de fleste tilfælde.